

รายงานการวิจัย

เรื่อง

การวิจัยเพื่อหาวิธีการแก้ไขข้อผิดพลาด

ในการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาไทยที่เหมาะสมที่สุด

Effective Methods for Correcting Writing Errors in
English Made by Thai Students: an Exploratory Study

งานวิจัยเรื่องนี้ได้รับเงินอุดหนุนจากงบประมาณแผ่นดิน ปี 2531

เป็นจำนวนเงิน 55,415 บาท

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. 2536

การจัดสรรปริมาณการทำงาน

โครงการวิจัย งบประมาณแผ่นดิน เรื่อง "การศึกษาความสัมพันธ์ของวิธีเรียน และความถนัดในการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เริ่มเรียนภาษาอังกฤษกับความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษตามความสามารถของแต่ละบุคคล" สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อัจฉรา วงศ์โสธร (35%)

(หัวหน้าโครงการ)

กาญจนา ปราบพาล (15%)

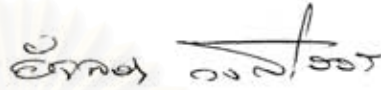
ทัศนีย์ ศรีไพพรรณ (10%)

ทอรุ่ง จรุงกิจอนันต์ (10%)

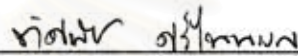
นิภาพร รัตนพฤกษ์ (10%)

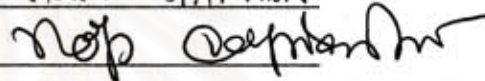
ภัสสร สิงคาลวณิช (10%)

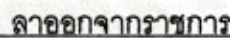
อมตา เวชพฤติ (10%)

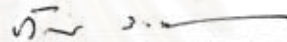

อัจฉรา วงศ์โสธร

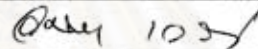

ทัศนีย์ ศรีไพพรรณ

ทอรุ่ง จรุงกิจอนันต์

ลาออกจากราชการ

อมตา 1034

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กิตติกรรมประกาศ

คณะผู้วิจัยขอขอบคุณ สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ให้ทุนสนับสนุนงานวิจัยนี้ จากงบประมาณแผ่นดิน ปี 2531 จำนวนเงิน 55,415 บาท และขอขอบคุณ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และมหาวิทยาลัย-ธุรกิจบัณฑิต ที่อนุเคราะห์เก็บข้อมูล ทำให้งานวิจัยนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี ตลอดจนผู้ทรงคุณวุฒิ ที่ได้ตรวจสอบและให้คำแนะนำด้านหัวข้อกำหนดการเขียนที่เป็นเครื่องมือวิจัย

คณะผู้วิจัย

รองศาสตราจารย์ ดร. อัจฉรา	วงศ์โสธร
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศิริพร	พงษ์สุรพันธ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พิมพ์ฤดี	นาควิโรจน์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิภาดา	อิงคนา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์เปรมจิตต์	ศรีเมฆานนท์
อาจารย์ ดร. เขาวรีชัย	ประเสริฐภักดิ์
อาจารย์ยุพิน	โกศลติยกุล

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิเคราะห์วิธีการตรวจแก้งานเขียนภาษาอังกฤษที่เหมาะสมที่สุดและมีประสิทธิภาพที่สุดในการปรับปรุงงานเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาในระดับอุดมศึกษาและเพื่อศึกษาเปรียบเทียบวิธีการตรวจแก้งานเขียนภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพที่สุดในการพัฒนาการเขียนภาษาอังกฤษทั้งระยะสั้นและระยะยาวของนักศึกษาในระดับอุดมศึกษา

กลุ่มผลวิจัยได้มาโดยที่อาจารย์ผู้สอนประจำกลุ่มอาสาสมัครเข้าร่วมโครงการประกอบด้วยนักศึกษาชั้นปีที่ 1, 2 และ 3 จากมหาวิทยาลัยทั้งภาครัฐบาลและเอกชนจำนวน 8 กลุ่ม รวม 177 คน แบ่งเป็นกลุ่มเก่ง ปานกลาง และอ่อน

เครื่องมือวิจัยประกอบด้วยแบบสอบถามเกี่ยวกับกลวิธีที่นักศึกษาใช้ในการปรับปรุงงานเขียนภาษาอังกฤษภายหลังจากที่ได้รับงานเขียนที่ครูได้ตรวจแก้แล้วและถามความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีการแก้แต่ละวิธีซึ่งมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่าแบบไลเกอร์ต์และแบบปลายเปิด หัวข้อที่ให้นักศึกษาเขียนก่อนและหลังการตรวจงานแต่ละวิธี เพื่อศึกษาพัฒนาการระยะสั้นและระยะยาว และเกณฑ์การให้คะแนนงานเขียนของ TOEFL (TWE) และ Cooper การวิเคราะห์แบบสอบถามใช้วิธีการคำนวณหาค่าความถี่และค่าร้อยละ การวิเคราะห์งานเขียนใช้วิธีการคำนวณหาค่ามัธยฐานและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย และทดสอบค่า t (t-test) ส่วนการวิเคราะห์การสัมภาษณ์และสังเกตพฤติกรรมใช้การวิเคราะห์หาแนวโน้มและเขียนสรุปผลการวิจัยสรุปได้ดังต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์แบบสอบถามพบว่าในด้านกลวิธีปรับปรุงงานเขียนเมื่อผ่านการตรวจแก้ โดยวิธีต่าง ๆ ผู้เรียนส่วนใหญ่ชอบวิธีการตรวจแก้วิธีที่ 1 คือผู้สอนขีดฆ่าและเขียนแก้ไขให้ใหม่ และมีความคิดเห็นว่าวิธีการตรวจแก้งานเขียนที่ดีที่สุดเป็นวิธีที่ 4 คือผู้สอนอธิบายที่ผิดเป็นรายบุคคล
2. การวิเคราะห์การสัมภาษณ์และการสังเกตพฤติกรรมในการเขียน พบว่าวิธีการตรวจแก้งานวิธีที่ 1 และวิธีที่ 4 ช่วยให้ผู้เรียนสามารถแก้ไขปรับปรุงงานเขียนได้ดียิ่งขึ้น ส่วนวิธีการตรวจแก้งานวิธีที่ 2 คือผู้สอนขีดเส้นใต้ที่ผิดและนำสิ่งที่ผู้เรียนทำผิดร่วมกันมาอธิบายในชั้นเรียน และวิธีการตรวจแก้งานวิธีที่ 3 คือผู้สอนใช้สัญลักษณ์กำกับที่ผิดและใช้คำอธิบายสัญลักษณ์และตัวอย่างวิธีแก้ไขนั้น พบว่าผู้เรียนส่วนใหญ่ยังไม่สามารถเชื่อมโยงคำอธิบายของครู และไม่เข้าใจสัญลักษณ์ที่ใช้ในการตรวจแก้งานเขียนได้อย่างชัดเจนเพียงพอ
3. การประเมินผลงานเขียนโดยใช้เกณฑ์ตรวจมาตรฐาน พบว่าวิธีการตรวจแก้งานวิธีที่ 1 และวิธีที่ 4 ช่วยให้ผู้เรียนสามารถปรับปรุงงานเขียนทั้งระยะสั้นและระยะยาวได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด ส่วนวิธีการตรวจแก้วิธีที่ 4 ช่วยให้ผู้เรียนทุกกลุ่มมีพัฒนาการในการเขียนทั้งระยะสั้นและระยะยาวในทุกด้าน
4. นักศึกษากลุ่มอ่อนโดยเฉลี่ยมีพัฒนาการสูงกว่ากลุ่มเก่งและกลุ่มปานกลางอีกทั้งมีการกระจายของคะแนนแตกต่างกันมากที่สุด

ABSTRACT

This research aimed at finding the most appropriate and efficient method of correcting English written works for Thai undergraduate students, and to compare the short-term and long-term improvements in English writing resulted from the application of each correction method.

The subjects in the research were students of teachers who volunteered to participate in the project, consisting of eight groups of 177 first, second, and third year students from governmental and private universities, divided into three groups of high, middle, and low in terms of their English writing ability.

The research instruments consisted of: (1) a Likert-type questionnaire and open-ended statements concerning strategies that the students used for improving their written works after their teachers had used each correction method including their opinions about writing correction, (2) writing topics assigned as pre-post measures of students' writing performance indicating their short-term and long-term improvements, and (3) two criteria for assessing written works, i.e., the TOEFL TWE (Test of Written English) bands and Cooper's ESL Composition Profile. Frequency counts and percentage were used in the analyses of the questionnaires while arithmetic means, standard deviation, coefficients of variation and t-tests were employed in the analyses of the subjects' written performance. Results from observation and interviews recorded by teachers were qualitatively analysed to establish trends and conclusions.

Research findings could be summarized as follows:

1. Results of questionnaire analyses indicated that the majority of subjects preferred the correction method by which teachers crossed out the mistakes and made corrections for them to other methods, and that they thought that the best method was individual feedback given by the teachers.

2. Results of observation and interviews indicated that the afore-mentioned methods helped improve students' writing whereas the method by which teachers only underlined the errors and explained students' common mistakes in front of the class and the method by which correction symbols were used were not as effective because the students could not relate teachers' explanation to their own works and neither could they adequately understand the symbols that the teachers used on their works.

3. Results of evaluation of the subjects' written works indicated that the "right-on correction" was most effective in improving students' writing for both short-term and long-term gains, and that the "individual feedback" method best helped students at all English writing ability levels to improve their English writing skills.

4. On the average the "low" groups exhibited highest gains as well as greatest variation in the scores obtained.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	ก
บทคัดย่อภาษาไทย	ข
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
สารบัญเรื่อง	จ
สารบัญตาราง	ช
บทที่ 1	
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	5
ขอบเขตของการวิจัย	5
ข้อจำกัดของการวิจัย	6
ข้อตกลงเบื้องต้น	6
นิยามศัพท์เฉพาะ	6
บทที่ 2	
การสำรวจเอกสาร	7
การเรียนการสอนเขียน	7
การตรวจแก้งานเขียน	13
งานวิจัยที่เกี่ยวกับการตรวจแก้งานเขียน	17
บทที่ 3	
วิธีการวิจัย	27
กลุ่มพลวิจัย	27
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	27
การเก็บข้อมูล	30
การวิเคราะห์ข้อมูล	30
บทที่ 4	
ผลการวิจัย	32
ภาคที่ 1: กลวิธีในการปรับปรุงงานเขียนหลังจากได้รับงานคืนจากครู	34
1.1 วิธีแก้แบบที่ 1	35
1.2 วิธีแก้แบบที่ 2	90
1.3 วิธีแก้แบบที่ 3	145
1.4 วิธีแก้แบบที่ 4	200

ภาคที่ 2: การเปรียบเทียบงานเขียนของผู้เรียนที่ผ่าน	256
การตรวจงานวิธีต่าง ๆ	
2.1 ตรวจงานแบบที่ 1	257
2.2 ตรวจงานแบบที่ 2	325
2.3 ตรวจงานแบบที่ 3	354
2.4 ตรวจงานแบบที่ 4	406
ภาคที่ 3: ผลการวิเคราะห์ t-test เปรียบเทียบพัฒนาการ	449
ในการเขียน เมื่อผ่านการตรวจงาน 4 วิธี	
กลุ่มที่ 1 มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต	450
กลุ่มที่ 2 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (กลุ่มที่ 1)	454
กลุ่มที่ 3 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (กลุ่มที่ 2)	460
กลุ่มที่ 4 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	464
กลุ่มที่ 5 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (กลุ่มที่ 1)	472
กลุ่มที่ 6 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (กลุ่มที่ 2)	484
กลุ่มที่ 7 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (กลุ่มที่ 3)	495
กลุ่มที่ 8 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (กลุ่มที่ 4)	515
ภาคที่ 4: สรุปผลการสัมภาษณ์และการสังเกตการณ์	527
ภาคที่ 5: สรุปผลและอภิปรายผล	528
5.1 การพัฒนาการด้านการเขียน	529
5.2 กลวิธีในการปรับปรุงการเขียน	555
บทที่ 5	
บทสรุปและข้อเสนอแนะ	583
ภาคที่ 1: สรุปโครงการวิจัย	583
ภาคที่ 2: สรุปผลการวิจัย	586
ภาคที่ 3: ข้อเสนอแนะ	589
บรรณานุกรม	592
ภาคผนวก I	597
ภาคผนวก II	602
ภาคผนวก III	614
ภาคผนวก IV	622
ภาคผนวก V	626

สารบัญญัตราวาง

หน้า

ภาคที่ 1: กลวิธีในการปรับปรุงงานเขียนหลังจากได้รับงานคืนจากครู

1.1 วิธีตรวจแก้งานเขียนวิธีที่ 1: ผู้สอนขีดฆ่าที่ผิดและเขียนแก้ไขให้

กลุ่มที่ 1 มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

ตารางที่ 1

36

กลุ่มที่ 2 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (กลุ่มที่ 1)

ตารางที่ 2

43

กลุ่มที่ 3 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (กลุ่มที่ 2)

ตารางที่ 3

50

กลุ่มที่ 4 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ตารางที่ 4

56

กลุ่มที่ 5 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (กลุ่มที่ 1)

ตารางที่ 5

64

กลุ่มที่ 6 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (กลุ่มที่ 2)

ตารางที่ 6

72

กลุ่มที่ 7 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (กลุ่มที่ 3)

ตารางที่ 7

78

กลุ่มที่ 8 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (กลุ่มที่ 4)

ตารางที่ 8

84

1.2 วิธีตรวจแก้งานเขียนวิธีที่ 2: ผู้สอนขีดเส้นใต้ที่ผิดและนำที่ผิดมาอธิบายในชั้น

กลุ่มที่ 1 มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

ตารางที่ 9

91

กลุ่มที่ 2 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (กลุ่มที่ 1)

ตารางที่ 10

98

กลุ่มที่ 3 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (กลุ่มที่ 2)

ตารางที่ 11

105

กลุ่มที่ 4 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ตารางที่ 12

111

กลุ่มที่ 5 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (กลุ่มที่ 1)

ตารางที่ 13

119

	หน้า
กลุ่มที่ 6 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (กลุ่มที่ 2) ตารางที่ 14	127
กลุ่มที่ 7 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (กลุ่มที่ 3) ตารางที่ 15	133
กลุ่มที่ 8 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (กลุ่มที่ 4) ตารางที่ 16	139
1.3 วิธีตรวจแก้งานวิधिที่ 3: ผู้สอนเขียนกำกับที่ผิด โดยใช้สัญลักษณ์และ ให้คำอธิบายพร้อมทั้งตัวอย่างการแก้ไขงาน	
กลุ่มที่ 1 มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ตารางที่ 17	146
กลุ่มที่ 2 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (กลุ่มที่ 1) ตารางที่ 18	153
กลุ่มที่ 3 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (กลุ่มที่ 2) ตารางที่ 19	160
กลุ่มที่ 4 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ตารางที่ 20	167
กลุ่มที่ 5 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (กลุ่มที่ 1) ตารางที่ 21	174
กลุ่มที่ 6 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (กลุ่มที่ 2) ตารางที่ 22	182
กลุ่มที่ 7 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (กลุ่มที่ 3) ตารางที่ 23	188
กลุ่มที่ 8 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (กลุ่มที่ 4) ตารางที่ 24	194
1.4 วิธีตรวจแก้งานวิधिที่ 4: ผู้สอนเรียกผู้เรียนมาพบและ/หรือ เขียนอธิบายที่ผิดให้เป็นรายบุคคล	
กลุ่มที่ 1 มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ตารางที่ 25	201
กลุ่มที่ 2 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (กลุ่มที่ 1) ตารางที่ 26	208

	หน้า
กลุ่มที่ 3 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (กลุ่มที่ 2) ตารางที่ 27	215
กลุ่มที่ 4 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ตารางที่ 28	222
กลุ่มที่ 5 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (กลุ่มที่ 1) ตารางที่ 29	230
กลุ่มที่ 6 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (กลุ่มที่ 2) ตารางที่ 30	239
กลุ่มที่ 7 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (กลุ่มที่ 3) ตารางที่ 31	245
กลุ่มที่ 8 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (กลุ่มที่ 4) ตารางที่ 32	250
ภาคที่ 2: การเปรียบเทียบงานเขียนของผู้เรียนที่ผ่านการตรวจงานวิธีต่าง ๆ	256
2.1 วิธีตรวจงานเขียนวิธีที่ 1: ผู้สอนขีดฆ่าที่ผิดและเขียนแก้ไขให้	
2.1.1 งานชิ้นสำคัญ	
กลุ่มที่ 1 มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ตารางที่ 33	258
กลุ่มที่ 2 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (กลุ่มที่ 1) ตารางที่ 34	260
กลุ่มที่ 3 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (กลุ่มที่ 2) ตารางที่ 35	263
กลุ่มที่ 4 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ตารางที่ 36	266
กลุ่มที่ 5 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (กลุ่มที่ 1) ตารางที่ 37	268
กลุ่มที่ 6 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (กลุ่มที่ 2) ตารางที่ 38	270
กลุ่มที่ 7 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (กลุ่มที่ 3) ตารางที่ 39	272
กลุ่มที่ 8 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (กลุ่มที่ 4) ตารางที่ 40	274

2.1.2 งานเขียน-เขียนแก้ส่งใหม่

กลุ่มที่ 1 มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์	
ตารางที่ 41 (ครั้งที่ 1)	276
ตารางที่ 42 (ครั้งที่ 2)	278
กลุ่มที่ 2 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (กลุ่มที่ 1)	
ตารางที่ 43 (ครั้งที่ 1)	280
ตารางที่ 44 (ครั้งที่ 2)	282
ตารางที่ 45 (ครั้งที่ 3)	284
กลุ่มที่ 3 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (กลุ่มที่ 2)	
ตารางที่ 46 (ครั้งที่ 1)	286
ตารางที่ 47 (ครั้งที่ 2)	288
ตารางที่ 48 (ครั้งที่ 3)	290
กลุ่มที่ 4 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	
ตารางที่ 49 (ครั้งที่ 1)	292
ตารางที่ 50 (ครั้งที่ 2)	294
ตารางที่ 51 (ครั้งที่ 3)	296
กลุ่มที่ 5 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (กลุ่มที่ 1)	
ตารางที่ 52 (ครั้งที่ 1)	298
ตารางที่ 53 (ครั้งที่ 2)	300
ตารางที่ 54 (ครั้งที่ 3)	302
2.2 วิธีตรวจแก้งานครั้งที่ 2: ผู้สอนขีดเส้นใต้ที่ผิดและนำที่ผิดมาอธิบายในชั้น	
2.2.1 งานชิ้นสำคัญ	
กลุ่มที่ 1 มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์	
ตารางที่ 55	306
กลุ่มที่ 2 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (กลุ่มที่ 1)	
ตารางที่ 56	308
กลุ่มที่ 3 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (กลุ่มที่ 2)	
ตารางที่ 57	311
กลุ่มที่ 4 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	
ตารางที่ 58	315
กลุ่มที่ 5 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (กลุ่มที่ 1)	
ตารางที่ 59	317
กลุ่มที่ 6 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (กลุ่มที่ 2)	
ตารางที่ 60	319

	หน้า
กลุ่มที่ 7 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (กลุ่มที่ 3)	
ตารางที่ 61	321
กลุ่มที่ 8 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (กลุ่มที่ 4)	
ตารางที่ 62	323
2.2.2 งานเขียน-เขียนแก้สิ่งใหม่	
กลุ่มที่ 1 มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต	
ตารางที่ 63 (ครั้งที่ 1)	325
ตารางที่ 64 (ครั้งที่ 2)	327
กลุ่มที่ 2 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (กลุ่มที่ 1)	
ตารางที่ 65 (ครั้งที่ 1)	329
ตารางที่ 66 (ครั้งที่ 2)	331
ตารางที่ 67 (ครั้งที่ 3)	333
กลุ่มที่ 3 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (กลุ่มที่ 2)	
ตารางที่ 68 (ครั้งที่ 1)	335
ตารางที่ 69 (ครั้งที่ 2)	337
ตารางที่ 70 (ครั้งที่ 3)	339
กลุ่มที่ 4 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	
ตารางที่ 71 (ครั้งที่ 1)	341
ตารางที่ 72 (ครั้งที่ 2)	343
ตารางที่ 73 (ครั้งที่ 3)	345
กลุ่มที่ 5 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (กลุ่มที่ 1)	
ตารางที่ 74 (ครั้งที่ 1)	347
ตารางที่ 75 (ครั้งที่ 2)	349
ตารางที่ 76 (ครั้งที่ 3)	351
2.3 วิธีตรวจแก้งานวิธีที่ 3: ผู้สอนเขียนกำกับที่ผิด โดยใช้สัญลักษณ์และ ให้คำอธิบายพร้อมทั้งตัวอย่างการแก้ไขงาน	354
2.3.1 งานชิ้นสำคัญ	
กลุ่มที่ 1 มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต	
ตารางที่ 77	355
กลุ่มที่ 2 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (กลุ่มที่ 1)	
ตารางที่ 78	357
กลุ่มที่ 3 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (กลุ่มที่ 2)	
ตารางที่ 79	360

กลุ่มที่ 4 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ตารางที่ 80	364
กลุ่มที่ 5 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (กลุ่มที่ 1) ตารางที่ 81	366
กลุ่มที่ 6 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (กลุ่มที่ 2) ตารางที่ 82	368
กลุ่มที่ 7 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (กลุ่มที่ 3) ตารางที่ 83	370
กลุ่มที่ 8 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (กลุ่มที่ 4) ตารางที่ 84	374
2.3.2 งานเขียน-เขียนแก้สิ่งใหม่	
กลุ่มที่ 1 มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ตารางที่ 85 (ครั้งที่ 1) ตารางที่ 86 (ครั้งที่ 2)	376 378
กลุ่มที่ 2 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (กลุ่มที่ 1) ตารางที่ 87 (ครั้งที่ 1) ตารางที่ 88 (ครั้งที่ 2) ตารางที่ 89 (ครั้งที่ 3)	380 382 384
กลุ่มที่ 3 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (กลุ่มที่ 2) ตารางที่ 90 (ครั้งที่ 1) ตารางที่ 91 (ครั้งที่ 2) ตารางที่ 92 (ครั้งที่ 3)	386 388 390
กลุ่มที่ 4 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ตารางที่ 93 (ครั้งที่ 1) ตารางที่ 94 (ครั้งที่ 2) ตารางที่ 95 (ครั้งที่ 3)	392 394 396
กลุ่มที่ 5 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (กลุ่มที่ 1) ตารางที่ 96 (ครั้งที่ 1) ตารางที่ 97 (ครั้งที่ 2) ตารางที่ 98 (ครั้งที่ 3)	398 401 403

	หน้า
2.4 วิธีตรวจแก้งานวิธีที่ 4: ผู้สอนอธิบายที่ผิดและเรียกมาพบเป็นรายบุคคล	405
2.4.1 งานชิ้นสำคัญ	
กลุ่มที่ 1 มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์	
ตารางที่ 99	406
กลุ่มที่ 2 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (กลุ่มที่ 1)	
ตารางที่ 100	408
กลุ่มที่ 3 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (กลุ่มที่ 2)	
ตารางที่ 101	413
กลุ่มที่ 4 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	
ตารางที่ 102	417
กลุ่มที่ 5 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (กลุ่มที่ 1)	
ตารางที่ 103	419
กลุ่มที่ 6 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (กลุ่มที่ 2)	
ตารางที่ 104	421
กลุ่มที่ 7 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (กลุ่มที่ 3)	
ตารางที่ 105	423
กลุ่มที่ 8 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (กลุ่มที่ 4)	
ตารางที่ 106	425
2.4.2 งานเขียน-เขียนแก้ส่งใหม่	
กลุ่มที่ 1 มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์	
ตารางที่ 107	427
กลุ่มที่ 2 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (กลุ่มที่ 1)	
ตารางที่ 108 (ครั้งที่ 1)	429
ตารางที่ 109 (ครั้งที่ 2)	430
ตารางที่ 110 (ครั้งที่ 3)	433
กลุ่มที่ 3 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (กลุ่มที่ 2)	
ตารางที่ 111	435
กลุ่มที่ 4 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	
ตารางที่ 112 (ครั้งที่ 1)	437
ตารางที่ 113 (ครั้งที่ 2)	439
ตารางที่ 114 (ครั้งที่ 3)	441

	หน้า
กลุ่มที่ 5 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (กลุ่มที่ 1)	
ตารางที่ 115 (ครั้งที่ 1)	443
ตารางที่ 116 (ครั้งที่ 2)	445
ตารางที่ 117 (ครั้งที่ 3)	447
ภาคที่ 3: การวิเคราะห์ t-test ความแตกต่างระหว่างคะแนนการเขียน ได้ก่อนการตรวจแก้และหลังการตรวจแก้	449
กลุ่มที่ 1 มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์	
โดยวิธีที่ 1: ผู้สอนขีดฆ่าและเขียนแก้ให้	
ตารางที่ 118 งานชิ้นสำคัญ (การเขียนแบบบรรยาย)	450
โดยวิธีที่ 2: ผู้สอนขีดเส้นใต้ที่ผิดและนำที่ผิดมาอธิบายหน้าชั้นเรียน	
ตารางที่ 119 งานชิ้นสำคัญ (การเขียนแบบแนะนำ)	451
โดยวิธีที่ 3: ผู้สอนเขียนกำกับที่ผิด โดยใช้สัญลักษณ์และแจกคำ อธิบายพร้อมทั้งตัวอย่างที่ผิดและการแก้ไขตามสัญลักษณ์	
ตารางที่ 120 งานชิ้นสำคัญ (การเขียนเปรียบเทียบ)	452
โดยวิธีที่ 4: ผู้สอนอธิบายที่ผิดและเรียกมาพบเป็นรายบุคคล	
ตารางที่ 121 งานชิ้นสำคัญ (การเขียนแสดงความคิดเห็นเชิงวิพากษ์วิจารณ์)	453
กลุ่มที่ 2 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (กลุ่มที่ 1)	
โดยวิธีที่ 1: ผู้สอนขีดฆ่าและเขียนแก้ให้	
ตารางที่ 122 งานชิ้นสำคัญ (การเขียนแบบบรรยาย)	454
โดยวิธีที่ 2: ผู้สอนขีดเส้นใต้ที่ผิดและนำที่ผิดมาอธิบายหน้าชั้นเรียน	
ตารางที่ 123 งานชิ้นสำคัญ (การเขียนแบบแนะนำ)	455
โดยวิธีที่ 3: ผู้สอนเขียนกำกับที่ผิด โดยใช้สัญลักษณ์และแจกคำ อธิบายพร้อมทั้งตัวอย่างที่ผิดและการแก้ไขตามสัญลักษณ์	
ตารางที่ 124 งานชิ้นสำคัญ (การเขียนเปรียบเทียบ)	456
โดยวิธีที่ 4: ผู้สอนอธิบายที่ผิดและเรียกมาพบเป็นรายบุคคล	
ตารางที่ 125 งานชิ้นสำคัญ (การเขียนแสดงความคิดเห็นเชิงวิพากษ์วิจารณ์)	457
กลุ่มที่ 3 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (กลุ่มที่ 2)	
โดยวิธีที่ 1: ผู้สอนขีดฆ่าและเขียนแก้ให้	
ตารางที่ 126 งานชิ้นสำคัญ (การเขียนแบบบรรยาย)	460
โดยวิธีที่ 2: ผู้สอนขีดเส้นใต้ที่ผิดและนำที่ผิดมาอธิบายหน้าชั้นเรียน	
ตารางที่ 127 งานเขียน-เขียนแก้ส่งใหม่ (การเขียนแบบแนะนำ)	461

	หน้า
โดยวิธีที่ 3: ผู้สอนเขียนกำกับที่ผิด โดยใช้สัญลักษณ์และมีตัวอย่างอธิบายการแก้ไขงานตามสัญลักษณ์	
ตารางที่ 128 งานชิ้นสำคัญ	462
โดยวิธีที่ 4: ผู้สอนอธิบายที่ผิดและเรียกมาพบเป็นรายบุคคล	
ตารางที่ 129 งานชิ้นสำคัญ	463
กลุ่มที่ 4 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	
โดยวิธีที่ 1: ผู้สอนขีดฆ่าและเขียนแก้ไข	
ตารางที่ 130 งานชิ้นสำคัญ (การเขียนเล่าเหตุการณ์)	464
ตารางที่ 131 งานเขียนย่อยชิ้นที่ 1 (งานแก้และเขียนส่งใหม่)	464
ตารางที่ 132 งานเขียนย่อยชิ้นที่ 2 (งานแก้และเขียนส่งใหม่)	466
โดยวิธีที่ 2: ผู้สอนขีดเส้นใต้ที่ผิดและนำที่ผิดมาอธิบายหน้าชั้นเรียน	
ตารางที่ 133 งานชิ้นสำคัญ (การเขียนแบบบรรยาย)	467
ตารางที่ 134 งานเขียนย่อยชิ้นที่ 1 (งานแก้และเขียนส่งใหม่)	467
ตารางที่ 135 งานเขียนย่อยชิ้นที่ 2 (งานแก้และเขียนส่งใหม่)	468
โดยวิธีที่ 3: ผู้สอนเขียนกำกับที่ผิด โดยใช้สัญลักษณ์และมีตัวอย่างอธิบายการแก้ไขงานตามสัญลักษณ์	
ตารางที่ 136 งานชิ้นสำคัญ (การเขียนแบบอธิบายกระบวนการ)	469
ตารางที่ 137 งานเขียนย่อยชิ้นที่ 1 (งานแก้และเขียนส่งใหม่)	470
ตารางที่ 138 งานเขียนย่อยชิ้นที่ 2 (งานแก้และเขียนส่งใหม่)	471
กลุ่มที่ 5 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (กลุ่มที่ 1)	
โดยวิธีที่ 1: ผู้สอนขีดฆ่าและเขียนแก้ไข	
ตารางที่ 139 งานชิ้นสำคัญ (การเขียนบรรยายสถานที่)	472
ตารางที่ 140 งานเขียนย่อยชิ้นที่ 1 (งานแก้และเขียนส่งใหม่)	472
ตารางที่ 141 งานเขียนย่อยชิ้นที่ 2 (งานแก้และเขียนส่งใหม่)	473
ตารางที่ 142 งานเขียนย่อยชิ้นที่ 3 (งานแก้และเขียนส่งใหม่)	473
โดยวิธีที่ 2: ผู้สอนขีดเส้นใต้ที่ผิดและนำที่ผิดมาอธิบายหน้าชั้นเรียน	
ตารางที่ 143 งานชิ้นสำคัญ	475
ตารางที่ 144 งานเขียนย่อยชิ้นที่ 1 (งานแก้และเขียนส่งใหม่)	475
ตารางที่ 145 งานเขียนย่อยชิ้นที่ 2 (งานแก้และเขียนส่งใหม่)	476
ตารางที่ 146 งานเขียนย่อยชิ้นที่ 3 (งานแก้และเขียนส่งใหม่)	476

โดยวิธีที่ 3: ผู้สอนเขียนกำกับที่ผิด โดยใช้สัญลักษณ์และมีตัวอย่าง อธิบายการแก้ไขงานตามสัญลักษณ์	
ตารางที่ 147 งานชิ้นสำคัญ (การเขียนเปรียบเทียบ)	478
ตารางที่ 148 งานเขียนย่อยชิ้นที่ 1 (งานแก้และเขียนส่งใหม่)	478
ตารางที่ 149 งานเขียนย่อยชิ้นที่ 2 (งานแก้และเขียนส่งใหม่)	479
ตารางที่ 150 งานเขียนย่อยชิ้นที่ 3 (งานแก้และเขียนส่งใหม่)	479
โดยวิธีที่ 4: ผู้สอนอธิบายที่ผิดและเรียกมาพบเป็นรายบุคคล	
ตารางที่ 151 งานชิ้นสำคัญ (การเขียนแสดงความคิดเห็น เชิงวิพากษ์วิจารณ์)	481
ตารางที่ 152 งานเขียนย่อยชิ้นที่ 1 (งานแก้และเขียนส่งใหม่)	481
ตารางที่ 153 งานเขียนย่อยชิ้นที่ 2 (งานแก้และเขียนส่งใหม่)	482
ตารางที่ 154 งานเขียนย่อยชิ้นที่ 3 (งานแก้และเขียนส่งใหม่)	482
กลุ่มที่ 6 จุดีล่างกรณ์มหาวิทยาลัย (กลุ่มที่ 2)	
โดยวิธีที่ 1: ผู้สอนขีดฆ่าและเขียนแก้ไข	
ตารางที่ 155 งานชิ้นสำคัญ (การเขียนเล่าเหตุการณ์)	484
ตารางที่ 156 งานเขียนย่อยชิ้นที่ 1 (งานแก้และเขียนส่งใหม่)	484
ตารางที่ 157 งานเขียนย่อยชิ้นที่ 2 (งานแก้และเขียนส่งใหม่)	485
ตารางที่ 158 งานเขียนย่อยชิ้นที่ 3 (งานแก้และเขียนส่งใหม่)	485
โดยวิธีที่ 2: ผู้สอนขีดเส้นใต้ที่ผิดและนำที่ผิดมาอธิบายหน้าชั้นเรียน	
ตารางที่ 159 งานชิ้นสำคัญ	487
ตารางที่ 160 งานเขียนย่อยชิ้นที่ 1 (งานแก้และเขียนส่งใหม่)	487
ตารางที่ 161 งานเขียนย่อยชิ้นที่ 2 (งานแก้และเขียนส่งใหม่)	488
ตารางที่ 162 งานเขียนย่อยชิ้นที่ 3 (งานแก้และเขียนส่งใหม่)	488
โดยวิธีที่ 3: ผู้สอนเขียนกำกับที่ผิด โดยใช้สัญลักษณ์และมีตัวอย่าง อธิบายการแก้ไขงานตามสัญลักษณ์	
ตารางที่ 163 งานชิ้นสำคัญ (การเขียนเปรียบเทียบ)	490
ตารางที่ 164 งานเขียนย่อยชิ้นที่ 1 (งานแก้และเขียนส่งใหม่)	490
ตารางที่ 165 งานเขียนย่อยชิ้นที่ 2 (งานแก้และเขียนส่งใหม่)	491
ตารางที่ 166 งานเขียนย่อยชิ้นที่ 3 (งานแก้และเขียนส่งใหม่)	491
โดยวิธีที่ 4: ผู้สอนอธิบายที่ผิดและเรียกมาพบเป็นรายบุคคล	
ตารางที่ 167 งานชิ้นสำคัญ (การเขียนแสดงความคิดเห็น เชิงวิพากษ์วิจารณ์)	493

	หน้า
ตารางที่ 168 งานเขียนย่อชั้นที่ 1 (งานแก้และเขียนส่งใหม่)	493
กลุ่มที่ 7 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (กลุ่มที่ 3)	
โดยวิธีที่ 1: ผู้สอนขีดฆ่าและเขียนแก้ให้	
ตารางที่ 169 งานชิ้นสำคัญ (การเขียนบรรยายสถานที่)	495
ตารางที่ 170 งานเขียนย่อชั้นที่ 1 (งานแก้และเขียนส่งใหม่)	496
ตารางที่ 171 งานเขียนย่อชั้นที่ 2 (งานแก้และเขียนส่งใหม่)	497
ตารางที่ 172 งานเขียนย่อชั้นที่ 3 (งานแก้และเขียนส่งใหม่)	498
โดยวิธีที่ 2: ผู้สอนขีดเส้นใต้ที่ผิดและนำที่ผิดมาอธิบายหน้าชั้นเรียน	
ตารางที่ 173 งานชิ้นสำคัญ (การเขียนแบบแนะนำ)	500
ตารางที่ 174 งานเขียนย่อชั้นที่ 1 (งานแก้และเขียนส่งใหม่)	501
ตารางที่ 175 งานเขียนย่อชั้นที่ 2 (งานแก้และเขียนส่งใหม่)	502
ตารางที่ 176 งานเขียนย่อชั้นที่ 3 (งานแก้และเขียนส่งใหม่)	503
โดยวิธีที่ 3: ผู้สอนเขียนกำกับที่ผิด โดยใช้สัญลักษณ์และมีตัวอย่างอธิบายการแก้ไขงานตามสัญลักษณ์	
ตารางที่ 177 งานชิ้นสำคัญ (การเขียนเปรียบเทียบ)	505
ตารางที่ 178 งานเขียนย่อชั้นที่ 1 (งานแก้และเขียนส่งใหม่)	506
ตารางที่ 179 งานเขียนย่อชั้นที่ 2 (งานแก้และเขียนส่งใหม่)	507
ตารางที่ 180 งานเขียนย่อชั้นที่ 3 (งานแก้และเขียนส่งใหม่)	508
โดยวิธีที่ 4: ผู้สอนอธิบายที่ผิดและเรียกมาพบเป็นรายบุคคล	
ตารางที่ 181 งานชิ้นสำคัญ (การเขียนแสดงความคิดเห็นเชิงวิพากษ์วิจารณ์)	510
ตารางที่ 182 งานเขียนย่อชั้นที่ 1 (งานแก้และเขียนส่งใหม่)	511
ตารางที่ 183 งานเขียนย่อชั้นที่ 2 (งานแก้และเขียนส่งใหม่)	512
ตารางที่ 184 งานเขียนย่อชั้นที่ 3 (งานแก้และเขียนส่งใหม่)	513
กลุ่มที่ 8 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (กลุ่มที่ 4)	
โดยวิธีที่ 1: ผู้สอนขีดฆ่าและเขียนแก้ให้	
ตารางที่ 185 งานชิ้นสำคัญ (การเขียนบรรยายสถานที่)	515
ตารางที่ 186 งานเขียนย่อชั้นที่ 1 (งานแก้และเขียนส่งใหม่)	515
ตารางที่ 187 งานเขียนย่อชั้นที่ 2 (งานแก้และเขียนส่งใหม่)	516
ตารางที่ 188 งานเขียนย่อชั้นที่ 3 (งานแก้และเขียนส่งใหม่)	516
โดยวิธีที่ 2: ผู้สอนขีดเส้นใต้ที่ผิดและนำที่ผิดมาอธิบายหน้าชั้นเรียน	
ตารางที่ 189 งานชิ้นสำคัญ (การเขียนแบบแนะนำ)	518

	หน้า
ตารางที่ 190 งานเขียนย่อขั้นที่ 1 (งานแก้และเขียนส่งใหม่)	518
ตารางที่ 191 งานเขียนย่อขั้นที่ 2 (งานแก้และเขียนส่งใหม่)	519
ตารางที่ 192 งานเขียนย่อขั้นที่ 3 (งานแก้และเขียนส่งใหม่)	519
โดยวิธีที่ 3: ผู้สอนเขียนกำกับที่ผิด โดยใช้สัญลักษณ์และมีตัวอย่างอธิบายการแก้ไขงานตามสัญลักษณ์	
ตารางที่ 193 งานชิ้นสำคัญ (การเขียนเปรียบเทียบ)	521
ตารางที่ 194 งานเขียนย่อขั้นที่ 1 (งานแก้และเขียนส่งใหม่)	521
ตารางที่ 195 งานเขียนย่อขั้นที่ 2 (งานแก้และเขียนส่งใหม่)	522
ตารางที่ 196 งานเขียนย่อขั้นที่ 3 (งานแก้และเขียนส่งใหม่)	522
โดยวิธีที่ 4: ผู้สอนอธิบายที่ผิดและเรียกมาพบเป็นรายบุคคล	
ตารางที่ 197 งานชิ้นสำคัญ (การเขียนแสดงความคิดเห็นเชิงวิพากษ์วิจารณ์)	524
ตารางที่ 198 งานเขียนย่อขั้นที่ 1 (งานแก้และเขียนส่งใหม่)	524
ตารางที่ 199 งานเขียนย่อขั้นที่ 2 (งานแก้และเขียนส่งใหม่)	525
ตารางที่ 200 งานเขียนย่อขั้นที่ 3 (งานแก้และเขียนส่งใหม่)	525
ตารางที่ 201 ภาพรวมพัฒนาการระยะยาว (สรุปผลจากการเขียนของ 8 กลุ่ม จำนวน 8 ครั้ง)	529
ตารางที่ 202 ภาพรวมพัฒนาการระยะสั้น (สรุปผลจากการเขียนของ 5 กลุ่ม จำนวน 14 ครั้ง)	531
ตารางที่ 203 การเปรียบเทียบงานเขียนของผู้เรียนพัฒนาการระยะยาว ทุกกลุ่มที่ผ่านการตรวจงาน (งานชิ้นสำคัญ)	534
ตารางที่ 204 สรุปผลการเปรียบเทียบงานเขียนของผู้เรียนทุกกลุ่มที่ผ่าน การตรวจงาน วิธีที่ 1: งานเขียน-เขียนแก้ส่งใหม่	537
ตารางที่ 205 การเปรียบเทียบงานเขียนของผู้เรียนที่ผ่านการตรวจงาน วิธีที่ 2: งานเขียนชิ้นสำคัญ	540
ตารางที่ 206 การเปรียบเทียบงานเขียนของผู้เรียนที่ผ่านการตรวจงาน วิธีที่ 2: งานเขียน-แก้ส่งใหม่	542
ตารางที่ 207 สรุปคะแนน Pre และ Post ของคะแนนองค์ประกอบต่าง ๆ ของการเขียนงานชิ้นสำคัญของนักศึกษาทั้ง 8 กลุ่ม โดยวิธีที่ 3: ผู้สอนใช้สัญลักษณ์กำกับที่ผิดพร้อมทั้งให้คำอธิบาย สัญลักษณ์และตัวอย่างการแก้งาน	544

	หน้า
ตารางที่ 208 การเปรียบเทียบงานเขียนของผู้เรียนที่ผ่านการตรวจงาน วิธีที่ 3: งานเขียน-แก้ส่งใหม่ (14 ชิ้น)	546
ตารางที่ 209 การเปรียบเทียบงานเขียนของผู้เรียนที่ผ่านการตรวจงาน โดยวิธีที่ 4: ผู้สอนให้คำอธิบายการปรับปรุงงานเขียนเป็น รายบุคคล (งานเขียนชิ้นสำคัญ)	548
ตารางที่ 210 การเปรียบเทียบงานเขียนของผู้เรียนที่ผ่านการตรวจงาน โดยวิธีที่ 4: งานเขียนแก้ส่งใหม่	550
ตารางที่ 211 สรุปการเปรียบเทียบพัฒนาการในด้านต่าง ๆ ทางกรเขียน ของทุกกลุ่มรวมพัฒนาการทั้งระยะสั้นและระยะยาว	552
ตารางที่ 212 กลวิธีในการปรับปรุงงานเขียนหลังจากได้รับงานคืนจากครู วิธีที่ 1: ผู้สอนขีดฆ่าที่ผิดและเขียนแก้ไขให้รวม 8 กลุ่ม	556
ตารางที่ 213 กลวิธีในการเขียนที่ตรวจแก้โดยวิธีที่ 2: ผู้สอนขีดเส้นใต้ที่ผิด และนำที่ผู้เรียนทำผิดร่วมกันมาอธิบายในชั้น	563
ตารางที่ 214 กลวิธีในการปรับปรุงงานเขียนหลังจากได้รับงานคืนจากครู โดยวิธีที่ 3: ผู้สอนใช้สัญลักษณ์กำกับที่ผิดและใช้คำอธิบาย สัญลักษณ์และตัวอย่างวิธีแก้ไข	570
ตารางที่ 215 กลวิธีในการปรับปรุงงานเขียนหลังจากได้รับงานคืนจากครู โดยวิธีที่ 4: อธิบายที่ผิดโดยเรียกผู้เรียนมาพบหรือเขียน อธิบายให้เป็นรายบุคคล	576

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การเขียนมีความสำคัญอย่างยิ่งในสังคมที่มีอารยธรรม ทั้งนี้เป็นเพราะภาษาเขียนช่วยให้เราเข้าใจความรู้สึกนึกคิด ความต้องการ ปัญหา ความคิดเห็นของเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน อีกทั้งยังใช้บันทึกประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม วิวัฒนาการของสังคม ตลอดจนวิชาการในสาขาต่าง ๆ หน้าที่ทางการสื่อสารของการเขียนจึงมีนัยทั้งอดีต ปัจจุบัน และอนาคต โดยเป็นเครื่องมือถ่ายทอดที่เชื่อมโยงระหว่างกาลเวลาและสถานที่ การเขียนจึงมีความเป็นอมตะที่มีสากลสภาพ

การศึกษาของประเทศไทยเห็นความสำคัญของการเขียนเช่นว่านี้ จึงรวมวิชาการเขียนไว้ทั้งในหลักสูตรของการเรียนภาษาไทยซึ่งเป็นภาษาแม่และการเขียนภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาต่างประเทศ เช่น หลักสูตรในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของกระทรวงศึกษาธิการ และหลักสูตรอุดมศึกษาของสถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นต้น จึงเห็นได้ว่าทักษะการเขียนมีบทบาทสำคัญ แต่เนื่องจากว่านักเรียนไทยแทบจะไม่มีโอกาสเขียนภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันเลย นอกจากฝึกฝนเฉพาะในห้องเรียนเท่านั้น และเป็นการฝึกฝนการเขียนในระดับเบื้องต้นอีกด้วย ทักษะการเขียนของนักเรียนไทยจึงอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในปัจจุบันนี้ เป็นที่ยอมรับกัน ในหมู่ผู้สอนภาษาอังกฤษว่าความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยด้อยกว่าที่เคยเป็นมาในอดีต ซึ่งมีการใช้ภาษาเขียนได้สละสลวย และทั้งผู้สอนและผู้เรียนก็ให้ความสำคัญและความสนใจต่อการเขียนมากกว่าในปัจจุบัน สาเหตุหนึ่งที่ทำให้ความสามารถในการเขียนด้อยไป อาจเป็นเพราะวิธีการวัดผลแบบปรนัย ซึ่งผู้เรียนไม่จำเป็นต้องเรียบเรียงความรู้ ความคิด ความเข้าใจของตนออกมาเป็นภาษาในการตอบ คงใช้แต่วิธีทำเครื่องหมายเพื่อเลือกตัวเลือกในการตอบคำถาม นอกจากนี้ปัญหาของการสอบเป็นกลุ่ม และความจำเป็นต้องรู้ผลสอบในระยะเวลายันสั้น ก็ทำให้การวัดผลโดยการเขียนมีน้อยหรือแทบจะไม่มีเลย แต่ทั้งนี้ความสามารถในการเขียนก็ยังคงเป็นที่ยอมรับกันว่าเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการงานอาชีพ และเฉพาะสาขาวิชาชั้นสูง ซึ่งผู้เรียนจำต้องเขียนรายงานวิทยานิพนธ์ ฯลฯ เป็นภาษาอังกฤษ

ปัจจุบันการสอนภาษาโดยวิธีเน้นหน้าที่ (Functional approach) และวิธีการสอนแบบทักษะสัมพันธ์ (Integrative approach) ซึ่งประสานสัมพันธ์ทักษะ ฟัง-พูด อ่าน-เขียน เข้าด้วยกัน เป็นที่ยอมรับและยึดถือปฏิบัติอย่างแพร่หลาย ด้วยเชื่อว่า จะทำให้ผู้เรียนบรรลุถึงสมรรถวิสัยในการสื่อสารทางภาษา (Communicative competence)

โดยเกิดความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการศึกษา เพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน และเพื่อการทำงานและอาชีพโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในระดับอุดมศึกษา ความสนใจในด้านการฝึกผู้เรียนให้มีความรู้และทักษะในการเขียนก็ได้ก้าวหน้ามากขึ้น การทดสอบความสามารถภาษาอังกฤษในระดับนานาชาติ ซึ่งจัดขึ้นโดย Educational Testing Service ได้แก่ การทดสอบ TOEFL (TWE) ก็ได้มีส่วนที่วัดความสามารถในการเขียนของผู้เรียนต่างชาติที่ประสงค์จะได้ศึกษาในระดับอุดมศึกษาในสหรัฐอเมริกา โดยให้ผู้ทดสอบเขียนเรียงความเพิ่มจากการวัดความรู้ไวยากรณ์ โครงสร้าง และศัพท์ภาษาแบบปรนัยตามเดิม

Wilga M. Rivers (1968:243-244) กล่าวว่า "การที่ผู้เรียนจะมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษได้ดีนั้น ผู้เรียนจะต้องมีความรู้ความสามารถ 4 ด้าน คือ การเขียนตัวอักษรในภาษา วิธีสะกดคำตามระเบียบแบบแผนในภาษา การใช้โครงสร้างทางภาษาให้ผู้อ่านเข้าใจ และการเรียนรู้วิธีเลือกคำศัพท์หรือกลุ่มคำเพื่อแสดงความคิดของผู้เขียนอย่างเหมาะสม"

จะเห็นได้ว่า ในการเขียนภาษาอังกฤษนั้น ผู้เรียนจะต้องมีความรู้ความเข้าใจทั้งในเรื่องเกี่ยวกับคำศัพท์ การสะกดคำ โครงสร้างไวยากรณ์ สามารถเขียนได้ถูกต้องตามความนิยมของภาษา และสามารถเรียบเรียงประโยคให้เป็นข้อความหรือความเรียงที่สื่อความหมายได้ แต่ในวงการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของไทยพบว่า นักเรียนนิสิตนักศึกษามีปัญหาในเรื่องการเขียนภาษาอังกฤษอยู่ไม่น้อยเสมอมา

M. Valette and Renee S. Disick (1972: 171-172) ได้จำแนกชั้นการเขียนตามสารบบจำแนก (Taxonomy) ซึ่งเป็นระบบจำแนกสิ่งต่าง ๆ โดยเริ่มจากง่ายไปหายาก เป็น 5 ขั้นตอนดังนี้

1. ชั้นกลไก (Mechanical Skills) นักเรียนสามารถเขียนเลียนแบบคำหรือประโยคที่ให้ได้อย่างถูกต้อง และสามารถเขียนสะกดคำและประโยคต่าง ๆ ได้จากความจำโดยไม่จำเป็นต้องเข้าใจคำหรือข้อความเหล่านั้น

2. ชั้นความรู้ (Knowledge) นักเรียนรู้จักเสียงหรือสัญลักษณ์ที่ถูกต้องของภาษาต่างประเทศนั้น สามารถสะกดคำหรือข้อความที่เคยเรียนมาแล้ว โดยเขียนตามคำบอกได้อย่างถูกต้อง สามารถเขียนประโยคที่เหมาะสมกับรูปภาพอย่างถูกต้องตามไวยากรณ์ที่เคยเรียนมา และสามารถเขียนตอบคำถามในเรื่องที่เคยเรียนแล้วได้ ในขั้นนี้ปรับทิศทางภาษาเป็นสิ่งที่เคยเรียนมาแล้ว ไม่มีความแปลกใหม่

3. ชั้นถ่ายโอน (Transfer) นักเรียนสามารถนำกฎไวยากรณ์และคำศัพท์ที่ได้เรียนมาแล้วมาสร้างประโยคใหม่ ๆ โดยมีตัวอย่างให้

4. ชั้นสื่อสาร (Communication) นักเรียนสามารถสื่อความคิดออกมาเป็นภาษาเขียน แสดงความคิดตามความต้องการของตนออกมาเป็นภาษาต่างประเทศได้ ในขั้น

นี้ให้ความสำคัญต่อความเข้าใจเนื้อเรื่องมากกว่าความถูกต้องทางไวยากรณ์ งานเขียนเป็นความคิดที่ผู้เรียนต้องการแสดงออกมาด้วยตนเองจริง ๆ

5. ชั้นวิเคราะห์วิจารณ์ (Criticism) นักเรียนสามารถแสดงความคิดเห็นของตนเองออกมาเป็นภาษาต่างประเทศอย่างง่ายตายในลักษณะที่มีลีลา (style) ต่าง ๆ ของตนเอง รู้จักเลือกใช้ภาษาตามเนื้อหาของเรื่องตามจุดมุ่งหมาย และตามความต้องการของผู้อ่าน

จะเห็นได้ว่า ลำดับชั้นของการเขียนทั้งสามแบบ หลังชั้นที่ 3, 4 และ 5 นี้ แสดงถึงพัฒนาการของความสามารถของนักเรียน คือการเขียนในชั้นต้นนั้น นักเรียนจะเขียนจากสิ่งที่เคยเรียนแล้ว เป็นการคัดลอกหรือเขียนตามคำบอกโดยเน้นเรื่องความจำเป็นสำคัญ ส่วนในชั้นที่สูงขึ้น นักเรียนจะสามารถขยายการเขียนให้กว้างออกไป เน้นการแสดงความคิดเห็นและฝึกให้นักเรียนรู้จักคิดและแสดงออกเพื่อการสื่อสารตามแนวทางของตน นอกจากนี้ Mary Finocchiaro (1974: 85) ยังได้กล่าวถึงการเขียนขั้นอิสระ (Free stage) ว่านักเรียนสามารถเขียนความเรียง (Composition หรือ Essay) ตามหัวข้อที่ตนสนใจได้เมื่อเรียนในกลางปีที่สามของโรงเรียนมัธยมศึกษา และในระดับมหาวิทยาลัยนั้นจะใช้ได้ดีในกลางปีที่ 2

ในประเทศไทยซึ่งมีการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ และใช้เพื่อการสื่อสารกับนานาประเทศก็ได้ให้ความสำคัญต่อทักษะเขียนดังจะเห็นได้ว่าหลักสูตรมัธยมศึกษาที่ใช้อยู่ในปัจจุบันนี้ก็กำหนดคำอธิบายรายวิชาต่าง ๆ ที่ระบุพฤติกรรมกรรรมการเขียนที่คาดหวังไว้อย่างชัดเจนหลายระดับ ประกอบกับการเน้นความสำคัญของการเรียนภาษาเพื่อการสื่อสาร ซึ่งผู้เรียนควรจะสามารถใช้ทักษะการเขียนเพื่อติดต่อสื่อสารได้อย่างถูกต้องเหมาะสมตามความสามารถและความต้องการ แต่จากการศึกษาวิจัยต่าง ๆ กลับพบว่านักเรียนนิสิตนักศึกษายังมีปัญหาในการเขียนและมีระดับความสามารถด้านการเขียนในระดับที่ไม่น่าพอใจ อย่างไรก็ตาม ยังไม่มีการศึกษาวิจัยใด ๆ ที่ศึกษาให้เห็นชัดเจนไปว่าผู้เรียนมีพฤติกรรมทางภาษาด้านการเขียนอย่างไรบ้าง และมีระดับความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษถึงระดับขั้นใด

จากการวิจัยของปรียา ธีระวงศ์และคณะ (2525) พบว่านิสิตปีที่ 1 มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษในระดับต่ำเพราะว่าความสามารถในการเขียนเพียง 52%-61% เท่านั้น และนิสิตมีปัญหาด้านการเรียงลำดับข้อความ การใช้เครื่องหมายวรรคตอนและโครงสร้างทางภาษามากตามลำดับ

งานวิจัยเรื่อง "การวิจัยเพื่อพัฒนาแบบทดสอบอิงปริเจตสำหรับใช้กับนักศึกษาไทยในระดับต่าง ๆ" ของสถาบันภาษาฯ โดย อัจฉรา วงศ์โสธร (2530) เป็นผู้วิจัย พบว่ากลุ่มตัวอย่างประชากรในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมีความสามารถในการฟังและ

การพูดอยู่ในระดับค่อนข้างอ่อน ยังต้องปรับปรุงแก้ไข ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ความสามารถในการฟังและการพูดอยู่ในระดับปานกลางต้องปรับปรุงแก้ไข การใช้ทักษะสัมพันธ์ทางการฟัง-อ่าน-เขียน ร่วมกันอยู่ในระดับอ่อนมากต้องปรับปรุงแก้ไขและการเขียนอยู่ในระดับอ่อนมากต้องปรับปรุงแก้ไข สำหรับในระดับอุดมศึกษา กลุ่มตัวอย่างประชากรมีความสามารถในการฟัง-พูด-อ่าน อยู่ในระดับปานกลางยังต้องปรับปรุงในขณะที่การเขียน และการใช้ทักษะสัมพันธ์อ่านและ เขียนร่วมกันอยู่ในระดับอ่อนข้างอ่อน

สรุปได้ว่านักศึกษาในทุกระดับมีความสามารถในการเขียน ฟัง-เขียนแบบทักษะสัมพันธ์และฟัง-อ่าน-เขียนแบบทักษะสัมพันธ์ในระดับอ่อนมากถึงค่อนข้างอ่อนยังต้องปรับปรุงแก้ไขและ เพื่อแก้ปัญหาให้หลักสูตรภาษาอังกฤษของประเทศที่จัดทำโดยกระทรวงศึกษาธิการก็ได้บรรจุการเรียนการสอนภาษาอังกฤษไว้ด้วย ทั้งที่เป็นแบบบูรณาการและแบบทักษะเฉพาะ ในระดับอุดมศึกษาก็มีการจัดการเรียนการสอนการเขียนภาษาอังกฤษในลักษณะบูรณาการที่ประสานไปกับการเรียนการอ่าน และทั้งที่เป็นทักษะเฉพาะ นิสิตนักศึกษาต้องใช้เวลาส่วนหนึ่งของการเรียนฝึกการเขียนในระดับประโยคข้อความและเรียงความ ผู้สอนก็ต้องใช้เวลาในการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษเพื่อแก้ไขปรับปรุงให้งานเขียนมีความถูกต้องได้ความหมายยิ่งขึ้น แต่ผู้สอนส่วนใหญ่ยังไม่แน่ใจว่าการตรวจงานของตนเองจะสามารถช่วยปรับปรุงการเขียนของผู้เรียนได้ในระยะยาว ตลอดจนไม่แน่ใจว่าการใช้เวลาตรวจแก้งานเป็นการสูญเปล่าของเวลาหรือไม่ ในกรณีที่ผู้เรียนไม่ศึกษาปรับปรุงงานเขียนของตนเองการวิจัยเกี่ยวกับวิธีการแก้ไขงานเขียนของผู้เรียนเพื่อหาวิธีที่เหมาะสมที่สุดที่จะนำมาใช้ได้กับนักศึกษาไทยจึงเป็นสิ่งสำคัญ และจำเป็นอย่างยิ่งในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อหาวิธีตรวจแก้งานเขียนภาษาอังกฤษที่เหมาะสมที่สุดสำหรับนักศึกษาไทยในสถาบันอุดมศึกษาบางแห่งในเขตกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อหาวิธีตรวจแก้งานเขียนที่มีประสิทธิภาพที่สุดในการปรับปรุงงานเขียนอังกฤษของนักศึกษาไทยในสถาบันอุดมศึกษาที่อยู่ในโครงการวิจัย
3. เพื่อเปรียบเทียบวิธีการแก้งานเขียนภาษาอังกฤษในการปรับปรุงสมรรถ-
วิสัยในการเขียนที่มีประสิทธิภาพที่สุดทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลการวิจัยจะช่วยให้ทราบถึงวิธีการแก้งานเขียนว่า วิธีใดไม่ว่าจะเป็นวิธีการตรวจแก้โดยเขียนแก้ที่ผิด วิธีการขี้บ่งที่ผิดโดยการขีดเส้นให้ไว้ และนำมาอธิบายในชั้นเรียน หรือวิธีการขี้บ่งที่ผิดโดยระบุประเภทของการผิดโดยการใช้สัญลักษณ์ย่อตามที่ตกลงกันไว้ก่อนหรือการอธิบายให้ผู้เรียนทราบถึงที่ผิดเป็นรายบุคคลจะเหมาะสม มีประสิทธิผล และมีประสิทธิภาพที่สุดสำหรับนักศึกษาไทย คาดว่าผลการวิจัยจะใช้เป็นแนวทางให้กับผู้สอนภาษาอังกฤษในการปรับปรุงคุณภาพงานเขียนอังกฤษของนักศึกษาไทยในระดับอุดมศึกษาได้

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจมุ่งศึกษา วิธีการแก้งานเขียน 4 วิธีที่ผู้สอนใช้ ได้แก่ (1) วิธีขีดฆ่าที่ผิดและเขียนแก้ไขให้ (2) วิธีขีดเส้นใต้ที่ผิดและนำที่ผู้เรียนผิดร่วมกันมาอธิบายในชั้น (3) วิธีใช้สัญลักษณ์กำกับที่ผิด และ (4) วิธีเรียกผู้เรียนมาพบและ/หรือเขียนอธิบายให้เป็นรายบุคคล

2. กลุ่มผลวิจัยที่ใช้เป็นนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาตรี 8 กลุ่ม ประกอบด้วย นิสิตจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 4 กลุ่ม คือ จากคณะนิติศาสตร์ คณะนิเทศศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ และคณะเภสัชศาสตร์ มาจากคณะต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2 กลุ่ม มาจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ 1 กลุ่ม และมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต 1 กลุ่ม จำนวน 177 คน ในปีการศึกษา 2531 ได้มาโดยที่อาจารย์ประจำกลุ่มอาสาสมัครเข้าร่วมโครงการวิจัย

3. การศึกษาพัฒนาการระยะยาวของทักษะการเขียนโดยเปรียบเทียบคะแนน pre- และ post- ของงานเขียนชิ้นสำคัญใช้กลุ่มผลวิจัยทั้ง 8 กลุ่ม มีงานเขียนที่กำหนดหัวข้อทั้งหมด 8 ชิ้น ส่วนการศึกษาพัฒนาการระยะสั้นของทักษะการเขียนโดยเปรียบเทียบคะแนน pre- และ post- ของงานเขียน-เขียนแก้ส่งใหม่ใช้กลุ่มผลวิจัย 5 กลุ่ม โดยเป็นกลุ่มจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 4 กลุ่ม จากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ 1 กลุ่ม มีงานเขียนทั้งหมด 12 ชิ้น ไม่กำหนดหัวข้อแต่ฝึกเขียนในระยะเวลาการสอบ Pre- และ Post-test

4. การประเมินผลงานเขียนใช้เกณฑ์การตรวจของ TOEFL (TWE) และ ESL Composition Profile

5. การวิจัยครั้งนี้ศึกษาเฉพาะวิธีการตรวจงานของผู้สอนวิธีการปรับปรุงงานเขียนของผู้เรียน และระดับความสามารถในการเขียนของผู้เรียน

ข้อจำกัดของการวิจัย

กลุ่มพลวิจัยเป็นนิสิต นักศึกษา จากภาควิชาบาลมากกว่าเอกซันและ 4 ใน 8 กลุ่ม เป็นนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและเข้าร่วมโครงการ โดยอาจารย์ผู้สอนเป็นผู้วิจัยร่วม การเก็บข้อมูลบางครั้ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งครั้งสุดท้าย ซึ่งใช้วิธีการตรวจงานแบบรายบุคคล ที่ผู้สอนเขียนแนะนำเรียกมาพบเป็นรายบุคคลนั้น ใกล้เคียงการสอบประจำภาคทำให้ได้ข้อมูลไม่ครบ บางกลุ่มมีแต่งงานเขียนครั้งแรก (Pre) แต่ไม่มีคะแนนของงานเขียนครั้งหลัง (Post)

ข้อตกลงเบื้องต้น

ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม การสัมภาษณ์และการเขียนของกลุ่มพลวิจัยเป็นข้อมูลที่มีความเชื่อถือได้และเที่ยงตรง ผู้ตอบได้ตอบตามความเป็นจริง และตามระดับความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของตนอย่างแท้จริง

นิยามศัพท์เฉพาะ

งานเขียนชิ้นสำคัญ (major piece) หมายถึงงานเขียนฉบับ Pre-test และ Post-test 4 ชุด ชุดละ 2 หัวข้อ ซึ่งมีเนื้อเรื่องทำนองเดียวกันและให้ผู้เรียนใช้โวหารประเภทเดียวกัน งานเขียนชิ้นแรก (Pre-test) เขียนก่อนที่ผู้สอนจะใช้วิธีตรวจแก้งาน ส่วนงานเขียนชิ้นหลัง (Post-test) ใช้ภายหลังที่ผู้เรียนได้ผ่านการตรวจแก้มาแล้ว

งานเขียน-เขียนส่งใหม่หรืองานเขียน-เขียนแก้ส่งใหม่ (on-going) หมายถึงงานที่ผู้สอนให้เขียนประจำสัปดาห์ ในระหว่างเรียนและตรวจแก้ตามวิธีที่กำหนด โดยผู้เรียนจะเขียนปรับปรุงส่งคืนให้ผู้สอนตรวจให้คะแนนอีกครั้งหนึ่ง

บทที่ 2

การสำรวจเอกสาร

บทนี้เป็นรายงานการสำรวจเอกสารวิชาการได้แก่หนังสือ บทความ รายงานวิจัย ที่เกี่ยวข้องกับการตรวจแก้งานเขียน โดยแบ่งเป็น 3 ตอน คือ

1. การเรียนการสอนเขียน
2. การตรวจแก้งานเขียน
3. การวิจัยเกี่ยวกับการตรวจแก้งานเขียน

I. การเรียนการสอนเขียน

Raines (1987: 36-41) กล่าวถึงการสอนเขียนที่ผ่านมาว่า ครูผู้สอนให้นักเรียนเขียน ก็เพื่อจุดมุ่งหมายต่าง ๆ ดังนี้คือ

1. เขียนเพื่อเป็นการเสริมแรง (writing for reinforcement) เป็นการฝึกให้นักเรียนเขียนเพื่อเป็นการเสริมแรงสิ่งที่ได้เรียนไปแล้ว การเขียนแบบนี้เป็นการฝึกรูปแบบของภาษา ฝึกการใช้ภาษาให้ถูกต้อง เช่น ให้นักเรียนลอกประโยคหรือข้อความสั้น ๆ ให้เติมคำลงในประโยค ให้สมบูรณ์ หรือให้เขียนประโยคใหม่เปลี่ยนจากประโยคบอกเล่าเป็นปฏิเสธ เป็นต้น
2. เขียนเพื่อเป็นการฝึกฝน (writing for training) การเขียนแบบนี้คล้ายกับการเขียนเพื่อเป็นการเสริมแรง แต่ต่างกันที่ว่าการเขียนแบบนี้ไม่จำกัดแต่เฉพาะการฝึกในเรื่องโครงสร้างทางไวยากรณ์ที่เรียนไปแล้ว การเขียนแบบนี้นักเรียนจะเขียนในระดับข้อความซึ่งยาวกว่าประโยค แต่จะเขียนภายในขอบเขตที่ครูหรือตำราเรียนกำหนดไว้ให้ ตัวอย่างการเขียนแบบนี้ได้แก่ การเชื่อมประโยค (sentence combining) และการเขียนเรียงความแบบควบคุม (controlled composition)
3. เขียนเพื่อเป็นการเลียนแบบ (writing for imitation) เป็นการเขียนโดยครูผู้สอนภาษาที่สอง ใช้วิธีให้แบบอย่างของเนื้อหาหรือรูปแบบ เป็นการกระตุ้นให้นักเรียนได้เขียน โดยให้นักเรียนคุ้นเคยกับรูปแบบของการใช้คำ และการเรียบเรียงถ้อยคำ เช่น ให้นักเรียนฟังเรื่อง แล้วเขียน หรือให้นักเรียนเขียนเรียงความตามที่ครูแนะนำให้
4. เขียนเพื่อการสื่อสาร (writing for communication) เนื่องจากการสอนภาษาอังกฤษเน้นที่การสื่อความหมาย ครูผู้สอนเขียนจึงเปลี่ยนจากการเน้นที่ความถูกต้องและรูปแบบ มาให้ความสำคัญกับจุดประสงค์ของผู้เขียน และผู้อ่านงานเขียน ตัวอย่างการเขียนแบบนี้ได้แก่ การที่ครูกำหนดสถานการณ์ บอกเนื้อหา และจุดประสงค์ให้นักเรียนเขียนเพื่อสื่อความหมายให้อีกคนหนึ่งเข้าใจ เช่น ให้นักเรียนคนหนึ่งเขียนบอกลักษณะการกระทำบางอย่างให้อีกคนหนึ่งอ่านและวาดภาพตาม

5. เขียนเพื่อฝึกความคล่องแคล่ว (Writing for fluency) ในการสอนไม่ว่าครูผู้สอนภาษาจะมุ่งที่ความคล่องแคล่วหรือความถูกต้องในการใช้ภาษาก็ตาม จุดมุ่งหมายของการฝึกให้นักเรียนเขียนก็เพื่อพัฒนาความคล่องแคล่วในการเขียน เช่น การเขียนร่าง (Draft)

6. การเขียนเพื่อการเรียน (Writing for learning) การเขียนเพื่อการเรียนจะครอบคลุมจุดมุ่งหมายทั้งหมดที่กล่าวมาแล้ว การเขียนเพื่อการเรียน เน้นที่เนื้อหาไม่ใช่ที่ไวยากรณ์หรือรูปแบบ การเขียนแบบนี้ได้แก่ การเขียนตอบคำถาม เขียนย่อเรื่องที่อ่าน และการเขียนรายงาน

นอกจากนี้ Raimes (1988) ได้กล่าวถึงพัฒนาการของทฤษฎีและวิธีการสอนการเขียนเขียนไว้ว่า แต่เดิม วิธีการสอนการเขียนมีลักษณะค่อนข้างเน้นเนื้อหา (subject-matter content) ดังจะเห็นได้จาก รูปแบบหรือวิธีการที่ R. Kaplan ได้นำเสนอไว้ในปี ค.ศ. 1987 โดยให้ผู้เรียนเริ่มฝึกจากกรอบแบบควบคุม (Controlled models) หรือการฝึกเปลี่ยนคำ (Slot-substitution drills) ต่อจากนั้นจึงจะลงมือเขียนตามหัวข้อที่กำหนดให้ กล่าวคือผู้เรียนจะต้องฝึกใช้กระสวยภาษา (Pattern drill) ในระดับโครงสร้างไวยากรณ์ ก่อนแล้วจึงจะฝึกในระดับการใช้คำ แบบฝึกหัดตามทฤษฎีแนวนี้ ลักษณะเป็นแบบการเขียนแบบควบคุม (controlled composition) การเขียนตามการชี้แนะ (Guided writing) การเลียนแบบ (the imitation of models) โดยจะกำหนดให้ผู้เรียนเขียนอนุเจตจากประโยคหัวข้อเรื่อง (Topic sentence) ที่กำหนดให้ ให้ผู้เรียนเรียบเรียงข้อความที่นำมาให้ถูกต้องตามลำดับ หรือกำหนดให้ผู้เรียนเขียนความเรียงโดยการเลียนแบบงานเขียนที่กำหนดให้ เป็นต้น ผู้เรียนสามารถเขียนหรือเลียนแบบตามแบบฝึกหัดที่กำหนดให้อย่างปราศจากที่ผิดหรือมีที่ผิดเพียงเล็กน้อย การเรียนการสอนเขียนตามทฤษฎีหรือวิธีการดังกล่าวยังคงนิยมกระทำกันอย่างแพร่หลายแม้กระทั่งในปัจจุบัน

ในระยะต่อมา ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2524 เป็นต้นมา การเรียนการสอนเขียนได้เริ่มให้ความสนใจที่ตัวผู้เรียนกล่าวคือ ผู้เรียนมีขั้นตอนอย่างไรในขณะที่เขียน ความเรียงชิ้นหนึ่ง ๆ ผู้เรียนมีทัศนคติอย่างไรต่อการสอนของครู การให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) ของครูผู้สอน ทฤษฎีการสอนเขียนแนวใหม่นี้ให้ความสนใจกับกระบวนการคิดและการเขียน ตลอดจนการแก้ไขหรือพัฒนาการด้านการเขียนของผู้เรียน โดยเฉพาะผู้เรียนที่เป็นนักเรียนต่างชาติคาดว่าจะพัฒนาทักษะการเขียนในลักษณะเช่นเดียวกับที่ผู้เรียนที่เป็นเจ้าของภาษา (L_1 writers) กระทำ นอกจากนี้ผู้เรียนที่ไม่ใช่เจ้าของภาษาจะต้องนำเอาความรู้เกี่ยวกับการเขียนในภาษาแม่ (L_1 writing) มาช่วยในการพัฒนาการเขียนภาษาอังกฤษในฐานะที่เป็นภาษาที่สอง (L_2 writing) ด้วยเหตุนี้ผู้เรียนจะต้องให้ความสนใจต่อกระบวนการในการเขียน Myer & James (1983: 3-43) ได้จำแนกวิธีการเรียนการสอนเขียนออกเป็น 3 ลักษณะ คือ

1. **วิธีการเขียนตามแบบ (Modelling Approach)** การเรียนการสอนตามแนวนี้ เชื่อว่าผู้เรียนสามารถเรียนรู้และจดจำจากการเลียนแบบ ลักษณะของแบบฝึกหัดที่มักนิยมกระทำในชั้นเรียน ได้แก่ pattern drills ซึ่งเน้นที่รูปแบบของภาษา โครงสร้างประโยค ตลอดจนรูปแบบของงานเขียน ให้ความสำคัญกับโครงสร้าง และกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์เป็นหลัก ผู้สอนจะต้องสามารถอธิบายไวยากรณ์ได้อย่างชัดเจน โดยเฉพาะในการแก้ไขงานเขียน (Shaughnessy, 1977) แบบฝึกหัดอีกลักษณะหนึ่งที่นิยมแพร่หลายไม่น้อยกว่าการฝึกใช้กระสวย ก็คือการเชื่อมประโยคซึ่งจะให้ความสำคัญแก่ความหมายของประโยค และโครงสร้างลึก มากกว่าโครงสร้างผิว อันสืบเนื่องมาจากแนวความคิดของไวยากรณ์ปริวรรต (Transformational grammar) ของ Chomsky ผู้สอนอาจกำหนดตารางข้อมูลเพื่อให้ผู้เรียนเขียนประโยคให้ผู้เรียนเชื่อมประโยคหรือข้อความ ด้วยคำเชื่อม coordinators หรือ subordinators ที่กำหนดให้ ให้ผู้เรียนเขียนและลำดับเรื่องราวจากภาพที่กำหนดให้ หรือจากภาพยนตร์ หรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นรอบ ๆ ตัว นอกจากนี้ยังมีแบบฝึกหัดอีกแบบหนึ่ง ที่เรียกว่าการเลียนแบบ ซึ่งจะกำหนดให้ผู้เรียนเขียนอนุเจต โดยการเลียนแบบตัวอย่าง ผู้สอนจะเน้นให้เห็นภาษาที่ใช้เชื่อมประโยค (Cohesion ties) ซึ่งประกอบขึ้นเป็นอนุเจตและการใช้ภาษาในการดำเนินเรื่องต่อไป (Transitions) อันจะทำให้งานเขียนชัดเจน และสามารถสื่อความหมายได้ดี

2. **วิธีการเขียนแบบเน้นกระบวนการ (Processing Approach)**
ผู้สอนที่สอนเขียนโดยใช้วิธีนี้ เชื่อว่ากระบวนการในการเขียนนั้น ประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญ 2 ประการคือ การเรียบเรียงความคิดและลำดับขั้นตอนในการเรียบเรียงเป็นภาษาเขียน ผู้เรียนอาจสามารถพัฒนาความคิดได้จากการอ่านหรือการฟัง หรือทั้งสองอย่าง ส่วนการลำดับขั้นตอนในการเรียบเรียงเป็นภาษาเขียนนั้น จะเริ่มตั้งแต่การร่าง การลงมือเขียนและการตรวจทานแก้ไข การเรียนการสอนโดยวิธีนี้จะทำให้ผู้เรียนเปรียบเสมือนเครื่องมือในอันจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ว่า ตนรู้หรือไม่รู้อะไรบ้างเกี่ยวกับสิ่งที่ตนกำลังจะเขียนหรือกำลังเขียน และผู้เรียนจะได้เรียนรู้ว่าตนควรจะต้องเรียนรู้สิ่งใดต่อไปบ้าง ดังนั้น เมื่อผู้เรียนเขียนเสร็จเรียบร้อยแล้วจะต้องมีการตรวจทานแก้ไข ด้วยวิธีการต่าง ๆ อาทิเช่น ให้เพื่อนช่วยอ่านและวิจารณ์ หรืออาจช่วยกันแก้ไข หรือแนะนำวิธีที่จะให้ผู้เขียนแก้ไขงานของตน

3. **วิธีการเขียนแบบโน้มนำ (Distancing Approach)**
การเรียนการสอนแบบวิธีนี้ มองว่าลัทธิพฤติกรรมทางภาษา (Linguistic behavior) และมีโน้มนำ (Cognitive map) ไม่เพียงพอที่จะก่อให้เกิดการสื่อสาร (Language production) แต่ผู้เขียนจะต้องมีปฏิสัมพันธ์กับบริบททางสังคมและวัฒนธรรม (Sociocultural context) A. B. Moskowitz, 1978: 94-94B บางครั้งผู้สอนจะกำหนดประโยคหัวเรื่องหรือตั้งคำถามเชิงอภิปราย เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจวิธีการที่จะพัฒนาการเขียนหรืออนุเจตนั้น ๆ นอกเหนือจากนั้น ผู้สอนอาจกำหนดให้ผู้เรียนเขียนบันทึก หรือเขียนจดหมายถึงเพื่อน เขียนบท

สัมภาษณ์ เขียนรายงาน เป็นต้น ผู้สอนอาจให้ผู้เขียนเริ่มจากหัวข้อใกล้ตัว ไปจนถึงเรื่อง ไกลตัว หรือเรื่องทั่ว ๆ ไปในวงกว้าง และผู้สอนควรชี้ให้ผู้เรียนเห็นความแตกต่างในการเขียนแต่ละหัวข้อ สำหรับการเขียนถึงสิ่งที่เป็นข้อเท็จจริง (Fact) ผู้เขียนควรมีโอกาสสรุปและแสดงความคิดเห็นของตนได้ตามสมควร R. Caplan (1987) ได้นำการเรียนการสอนโดยผสมผสานทักษะการอ่าน และการเขียนเข้าด้วยกัน มาใช้ในการสอนเขียน เช่น การเขียนเพื่อสำรวจความเข้าใจบทเรียน การเขียนความเรียงเชิงวิจารณ์วรรณกรรม ในระยะแรกผู้เรียนจะรู้สึกค่อนข้างลำบาก ยุ่งยาก แต่ภายหลังผู้เรียนจะรู้สึกพอใจ และมีพัฒนาการที่ดีขึ้น ทั้งด้านการอ่านและการเขียน กิจกรรมในชั้นเรียนอื่น ๆ ในลักษณะนี้ได้แก่ การอ่านเพื่อเปรียบเทียบ และประเมินงานเขียนของเพื่อนนักเรียนในชั้น และการอ่านเพื่อวิเคราะห์งานของเพื่อนนักเรียน ขณะเดียวกันผู้เรียนจะต้องปรับปรุงโครงสร้าง ภาษาในภาษาที่ 2 และนำความเข้าใจเกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างภาษาแม่ (L_1) กับภาษาที่ 2 (L_2) กิจกรรมในการเรียนการสอนเขียนตามทฤษฎีการเรียนรู้ดังกล่าว มีมากมาย แตกต่างกันไป ออกไป อาทิเช่น การเขียนแบบเสรี การระดมความคิด การเลือกหัวข้อเรื่อง การศึกษาวิธีการเขียน รูปแบบต่าง ๆ การตรวจทาน การทำงานเป็นกลุ่ม การปรึกษาหารือระหว่างผู้เรียนและการแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็น ถึงแม้ว่ากระบวนการในการเขียนเพื่อสื่อความหมายเป็นสิ่งที่ค่อนข้างซับซ้อน ยุ่งยาก ปราศจากแบบแผนตายตัวก็ตาม ทฤษฎีการเรียนการสอนเขียนโดยเน้นที่กระบวนการในการเขียน เชื่อว่าเป็นสิ่งที่สามารถสอน ถ่ายทอด หรือเรียนรู้ได้ ถ้าได้มีการเชื่อมโยงความคิด ถ่ายทอดความคิดอย่างชัดเจน

พัคณ์ น้อยแสงศรี (2526: 198) กล่าวถึงวิธีการสอนเขียนในระดับอุดมศึกษาว่าผู้สอนมักสอนทักษะเขียนเมื่อผู้เรียนรู้หลักไวยากรณ์ คำศัพท์และผ่านการอ่านมาพอสมควรเพราะผู้สอนคิดว่าการเขียนเป็นทักษะที่อาศัยประสบการณ์ด้านอื่น ๆ ของผู้เรียน และประทีน นิมสาร (2530: 55) เห็นว่าการสอนเขียนเป็นงานที่หนักมากเพราะผู้สอนมักช่วยแก้ไขข้อผิดพลาดที่ตนพบในงานเขียนของผู้เรียนเสมอ และผู้เรียนก็ประสบความสำเร็จลำบากต้องใช้ความพยายามเป็นอย่างมาก ในการถ่ายทอดเรียบเรียงความคิดออกมาให้เป็นลำดับขั้นตอนให้ผู้อ่านได้งานเขียนที่ถูกต้อง สื่อสารความคิดของตนออกมา

อัจฉรา วงศ์โสธร (2530: 95) สรุปได้ว่าการเรียนการสอนเขียนอาจแยกได้เป็น 2 แขนงใหญ่ ได้แก่ (1) การเรียนเพื่อให้เกิดทักษะและรู้ถึงกลวิธีของการเขียน และ (2) การเรียนรู้เกี่ยวกับกลวิธีทางภาษา รูปแบบรวมทั้งวิธีการเรียบเรียงความ เช่นการเสนอใจ ความสำคัญและการให้รายละเอียดการเขียนแขนงแรกนั้น ส่วนใหญ่ผู้เรียนจะเริ่มจากการเขียนตามแบบหรือกรอบที่วางไว้จนกระทั่งผู้เรียนเขียนสื่อความหมายได้เอง ส่วนการเขียนแขนงที่สองนั้นเป็นการฝึกวิธีเขียนแบบต่าง ๆ เช่น การเขียนแสดงเหตุผลคัดค้าน การเขียนเปรียบเทียบและการเขียนสนับสนุน ฯลฯ

ประทีน พิมสาร (2530: 51-61) ได้สรุปแนวทางการสอนเขียนว่า โดยทั่วไปแล้วการสอนเขียนมี 2 วิธีใหญ่ ๆ คือ

1. วิธีการสอนเขียนที่เน้นงานเขียน (Product-Oriented Approach) เน้นงานเขียนที่ได้เรียบเรียงแก้ไขเรียบร้อยแล้ว วิธีนี้เป็นวิธีแบบเก่าที่ใช้สอนมาช้านานแล้ว ซึ่งจะให้ความสนใจต่อคุณภาพและความถูกต้องของรูปแบบการเขียนเป็นอย่างมาก ไม่ได้เน้นกระบวนการเขียนและจุดประสงค์ การสอนเขียนวิธีนี้เชื่อว่า การเขียนเป็นกระบวนการที่ต่อเนื่อง โดยเริ่มจากการวางแผนการเขียนการรวบรวมความคิดแล้วจึงลงมือเขียน เมื่อมีการเขียนผิดหรือไม่ดีเท่าที่ควรก็จะมีแก้ไขให้ดีขึ้น ถือว่าการแก้งานเขียนมีความสำคัญต่อการเขียนมาก การสอนโดยวิธีนี้แบ่งออกได้เป็น 2 วิธีย่อย ๆ คือ

1.1 การใช้รูปแบบศิลปะงานเขียน (Rhetorical Models Approach) ซึ่งวิวัฒนาการมาจากการศึกษาศิลปะทางการเขียนที่มีสมมติฐานว่า วิธีการที่จะปรับปรุงการเขียนก็คือพยายามเขียนให้ได้เท่าเทียมกับงานที่ดีของคนอื่น ๆ วิธีนี้มักใช้ในวิชาการเขียนทั่วไป ซึ่งบทเรียนหรือตำราที่ใช้จะมีงานเขียนที่เขียนด้วยศิลปะการเขียนแบบต่าง ๆ เช่น แบบพรรณนาโวหารแบบบรรยายอธิบาย และแสดงเหตุผลให้นักเรียนได้อ่านเป็นแบบอย่าง

1.2 การสอนเขียนโดยการสอนไวยากรณ์ (The Grammar Approach) วิธีนี้เน้นการสอนไวยากรณ์โดยเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้ในด้านไวยากรณ์และการพัฒนาทักษะการเขียนขั้นมูลฐานให้ดี สมมติฐานของวิธีการสอนเขียนแบบนี้คือผู้เรียนต้องสามารถเขียนประโยคได้ถูกต้องก่อนที่เขาจะสามารถเขียนในระดับย่อหน้าได้ เมื่อสามารถเขียนระดับย่อหน้าได้ก็จะสามารถเขียนในระดับเรียงความได้ ดังนั้นหลักสูตรการสอนการเขียนตามวิธีสอนแบบนี้จะเน้นการสอนเขียนจากระดับประโยคก่อนที่จะเขียนระดับย่อหน้าและเรียงความ

2. วิธีสอนการเขียนที่เน้นกระบวนการเขียน (Process-Oriented Approach) วิธีการสอนเขียนแบบนี้เน้นกระบวนการที่ผู้เขียนถ่ายทอดจากประสบการณ์และความรู้ด้านภาษา และวิธีการเขียน ไปสู่งานเขียนและผู้อ่าน เพื่อให้ออกมาเป็นงานเขียนที่สื่อความหมายจากผู้เขียนได้ กระบวนการเขียนประกอบด้วยขั้นตอนต่าง ๆ ดังนี้คือ ขั้นเตรียมตัว ขั้นเตรียมพร้อมจะเรียบเรียงการเขียน ขั้นการลำดับความคิดและเนื้อความและขั้นทบทวนความคิดและเนื้อความ

การสอนเขียนที่เป็นไปตามแบบนี้มีกันมานาน ครูสอนเขียนอังกฤษส่วนใหญ่จะเน้นที่ผลผลิตแต่ในปัจจุบันนี้แนวโน้มในการสอนเขียนภาษาอังกฤษที่เน้นกระบวนการเขียนกำลังเข้ามาแทนที่ การเขียนที่ดีไม่ได้หมายถึงข้อเขียนที่ไม่มีข้อผิดพลาด (Error-free writing) แต่ควรเป็นข้อเขียนที่มีวัตถุประสงค์ของการเขียน มีกลุ่มผู้อ่าน (Audience) ที่เฉพาะเจาะจง สามารถทำให้ผู้อ่านเกิดการตอบสนอง เมื่ออ่านข้อเขียนนั้น ๆ ได้ วิชาดา ลินประจักษ์ผล, 2530: 1-5 ได้กล่าวถึง การใช้กระบวนการสอนเขียนเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนว่ามีขั้นตอนที่สามารถดำเนินการได้ 3 ขั้นตอนดังนี้คือ

1. **ขั้นก่อนเขียน (Prewriting)** เป็นการเตรียมตัวเพื่อให้เกิดความคิด การค้นพบสิ่งที่ จะเขียน การเตรียมตัวก่อนเขียนเป็นขั้นตอนที่จัดระบบความคิดให้เข้ารูปเข้ารอย ครูสามารถช่วยผู้ เรียนในการจัดระบบความคิดดังกล่าวได้โดยการจัดให้นักเรียนทำกิจกรรมดังนี้คือ

- ให้นำไปห้องสมุดเพื่อค้นคว้าในสิ่งที่สนใจจะเขียน
- ระดมความคิดของผู้เรียนในเรื่องที่จะเขียน
- ให้ผู้เรียนเขียนอะไรก็ได้ที่ผ่านเข้ามาในสมองเมื่อได้ยินคำที่ครูพูด (Jot listing)
- ให้คำศัพท์ที่คิดว่ามีความสัมพันธ์กับคำที่กำหนดไว้ (Mapping)

2. **ขั้นเขียน (Writing)** เป็นขั้นที่ผู้เรียนลงมือเขียนจริง ซึ่งจะต้องคำนึงถึงปัจจัยบาง ประการอันจะช่วยให้การเขียนราบรื่นและมีเป้าหมาย ปัจจัยเหล่านั้น ได้แก่

ก. **ความคิดที่ต้องการสื่อสาร (Voice)** ผู้เขียนจะต้องทราบว่าต้องการจะถ่ายทอดความคิดอะไรให้ผู้อ่าน

ข. **ผู้อ่าน (Audience)** ผู้เขียนจะต้องมีเป้าหมายในการเขียนว่าเขียนให้ใครอ่าน

ค. **วัตถุประสงค์ในการอ่าน (Purpose)** ผู้เขียนต้องคิดว่าเขียนเพื่ออะไร

ง. **รูปแบบ (Form)** เป็นการนำสิ่งที่เป็นกลไกทางการเขียนเข้ามาเกี่ยวข้อง เช่น การย่อหน้า การนำเรื่อง การยกตัวอย่าง การสรุปความ ฯลฯ

ขั้นนี้ไม่คำนึงถึงไวยากรณ์ คำศัพท์ การสะกดคำ ตลอดจนกลไกทางการเรียบเรียง ภาษาอื่น ๆ สิ่งที่มีหวังก็คือการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เขียนเท่านั้นเอง ครูจะอ่านข้อเขียนของผู้เรียนโดยไม่ต้องพะวงถึงการแก้ไขข้อผิดพลาดต่าง ๆ ดังกล่าว นักเรียนก็ไม่ต้องกังวลถึงรอยแก้ที่ ได้รับคืน

3. **ขั้นเขียนอีกครั้งหนึ่ง (Rewriting)** เป็นขั้นที่ขัดเกลาข้อเขียนให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ในขั้น นี้ ความถูกต้องทางไวยากรณ์ การสะกดคำ การใช้คำ ฯลฯ จะเข้ามามีบทบาทสำคัญ ครูอาจช่วยให้ คำแนะนำแก่ผู้เรียน โดยไม่จำเป็นต้องตรวจแก้ไขทุกข้อ

Carnicelli (1980) ได้สรุปว่า การสอนเขียนนั้นเป็นกระบวนการที่ครูผู้สอนพึงมีกิจกรรม 6 อย่าง ดังต่อไปนี้

1. ครูควรอ่านงานเขียนของผู้เรียนอย่างละเอียด
2. ครูควรให้กำลังใจแก่ผู้เรียน
3. ครูควรถามคำถามที่ถูกต้อง
4. ครูควรให้ข้อเสนอแนะที่เฉพาะเจาะจง
5. ครูควรประเมินงานเขียน
6. ครูต้องรับฟังข้อคิดเห็นของผู้เรียน

จะเห็นได้ว่าการเขียนเป็นกระบวนการซึ่งผู้สอนและผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและได้ประเมินผลร่วมกัน

II. การตรวจแก้งานเขียน

จุดมุ่งหมายของการตรวจแก้งานเขียนก็เพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถในการเขียนดีขึ้น การตรวจงานเขียนที่ปฏิบัติกันอยู่ทั่วไปคือ ครูเป็นผู้ตรวจงานที่นักเรียนเขียนส่ง ครูผู้สอนอาจจะแก้ไขเฉพาะที่ผิดที่ทำให้อ่านไม่รู้เรื่อง เช่น ความผิดทางด้านไวยากรณ์ เพื่อให้นักเรียนได้กลับไปตรวจดูความผิดเหล่านั้น และแก้ไขด้วยตนเอง สิ่งสำคัญก็คือนักเรียนจะต้องเขียนอีกครั้งหนึ่ง และส่งงานที่ครูผู้สอนแก้ไขบางส่วนนี้กลับคืนอีกครั้งหนึ่ง การให้นักเรียนกลับไปเขียนแก้ไขใหม่นี้ นอกจากจะทำให้ นักเรียนเรียนรู้จากข้อผิดพลาดของตนเองแล้ว ยังเป็นการสอนให้มีความระมัดระวังในการเขียนอีกด้วย (พิมพันธ์, 2529: 31)

Gower และ Walkers (1983: 147) มีความเห็นว่าการตรวจแก้ความผิดของนักเรียน ครูต้องพิจารณาว่าความผิดของนักเรียนเป็นความพลั้งพลาด (mistake) หรือเป็นความผิด (error) ถ้านักเรียนทำผิดกฎเกณฑ์ทางภาษาโดยไม่รู้ตัว อันเป็นผลมาจากการเรียนรู้ที่ผิด ๆ ถือว่าเป็นความผิด (error) ในการเขียนภาษาที่สองนั้นความผิดของผู้เรียนมักจะเกิดขึ้นอย่างสม่ำเสมอและเป็นระบบ และความผิดลักษณะนี้จะเป็นสิ่งที่ฝังลึก นักเรียนอาจมีความเชื่อว่าสิ่งที่เขาพูดหรือเขียนนั้นถูกต้อง หรืออาจไม่รู้ว่ารูปแบบของภาษาที่ถูกต้องควรจะเป็นอย่างไร หรือไม่ก็อาจจะรู้ว่ารูปแบบของภาษาที่ถูกต้องควรจะเป็นอย่างไร แต่เขาไม่สามารถเข้าใจสิ่งที่ถูกต้องนั้นได้

ปัญหาของครูก็คือ ครูมักจะไม่สามารถแยกแยะระหว่างความพลั้งพลาดและความผิด Ellis และ Tomlinson (1980: 25-29) ได้เสนอแนะว่าวิธีง่าย ๆ ก็คือ ครูอาจจะดูว่าถ้านักเรียนใช้ภาษาในเรื่องนั้นถูกต้องหลายครั้ง แต่ใช้ผิดเพียงครั้งเดียวก็แสดงว่านักเรียนทำพลาด แต่ถ้านักเรียนใช้ภาษาในเรื่องเดียวกันผิด ๆ เสมอ นั่นถือว่าเป็นความผิดอย่างแน่นอน อีกวิธีหนึ่งจะแยกความผิดของนักเรียนได้ก็คือ ให้นักเรียนตรวจแก้งานของเขาเองถ้าเป็นความพลั้งพลาดเขาก็จะสามารถแก้ไขได้ด้วยตนเอง แต่ถ้าเป็นความผิดนักเรียนอาจจะไม่รู้ว่าผิดหรือไม่สามารถแก้ไขให้ถูกต้องได้

ข้อที่ครูควรคำนึงถึงอีกประการหนึ่งซึ่ง Gower และ Walters (1983: 151) เสนอไว้คือการพิจารณาประเภทของการเขียน ถ้าเป็นการเขียนแบบควบคุม เช่น การเชื่อมโยงประโยค การเรียงลำดับข้อความ การใช้คำหรือวลีแทนที่ในประโยค ครูต้องตรวจแก้อย่างเคร่งครัด แต่ถ้าเป็นการเขียนแบบมีการแนะนำ (guided writing) เช่น การเขียนเติมประโยคหรือข้อความให้สมบูรณ์ (completion) การเขียนย่อความ (compression) หรือการถอดความ (paraphrase) การตรวจแก้จะลดลงไม่เคร่งครัดเท่ากับการตรวจงานเขียนแบบควบคุม การตรวจแก้การเขียนแบบนี้ควรมุ่งในเรื่องการใช้เครื่องหมายต่าง ๆ และการสะกดคำ และถ้าเป็นการเขียนแบบเสรี (free writing) เช่น การเขียนเรียงความตามหัวเรื่องที่คุณกำหนดให้ หรือเขียนตามหัวเรื่องที่นักเรียนคิดเองการตรวจงานเขียนแบบนี้ควรมุ่งที่การใช้ภาษาอย่างคล่องแคล่วและสื่อความหมายได้เข้าใจมากกว่าจะมุ่งที่ความถูกต้องในเรื่องของไวยากรณ์ รูปประโยคและการสะกดคำ

Raines (1983: 150-153) ได้เสนอแนะแนวทางในการตรวจแก้งานเขียนของนักเรียน ไว้ดังนี้คือ

1. ครูไม่ควรทำเครื่องหมายหรือแก้ที่ผิดทุกแห่ง ควรตัดสินใจว่าความผิดใดบ้างที่จะต้องแก้ ซึ่งก็ขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายในการสอนเขียนที่ครูตั้งไว้ ในการเขียนครั้งหนึ่งครูอาจจะทำเครื่องหมายหรือแก้เฉพาะความผิดในเรื่องไวยากรณ์ เช่น อาจจะพิจารณาเฉพาะเรื่องอนาคตกาล (future tense) หรืออาจจะพิจารณาเกี่ยวกับความผิดที่ทำให้ยากที่จะเข้าใจความหมาย เช่น การเรียงลำดับคำในประโยคไม่ถูกต้อง ดังในประโยคตัวอย่างต่อไปนี้คือ "English language use much people" แม้ว่าที่ถูกต้องแล้วในประโยคนั้นจะต้องใช้ "many" แทน "much" และต้องเติม "the" หน้าคำ "English" แต่ความผิดทั้งสองอย่างนี้ไม่เป็นอุปสรรคในการสื่อความหมายเท่ากับการเรียงลำดับคำผิด

2. ครูต้องตรวจที่ผิดอย่างละเอียดรอบคอบ และพยายามหาสาเหตุของความผิดของนักเรียนอาจจะเกิดจาก overgeneralization หรือ interference เช่น นักเรียนเรียนรู้ว่าคำกริยาในภาษาอังกฤษเมื่อใช้ใน past tense ต้องเติม -ed เช่น looked นักเรียนอาจจะเขียนว่า "He breaked the law." แทนที่จะเป็น "He broke the law." ความผิดแบบนี้เกิดขึ้นจาก overgeneralization

3. ในการตรวจงานเขียนของนักเรียน นอกจากจะชี้ให้เห็นนักเรียนเห็นส่วนที่ผิดครูต้องชี้ให้นักเรียนเห็นส่วนที่ถูกต้องด้วย เพราะนักเรียนควรจะได้รู้ความก้าวหน้าในการเรียนของเขา รู้ว่าสิ่งที่เขาเขียนถูกหรือผิดตรงไหนบ้าง การชี้ให้นักเรียนเห็นสิ่งที่ถูก และสิ่งที่ผิดจะเป็นการแนะให้นักเรียนรู้ว่าจะแก้ที่ผิดนั้น ได้อย่างไร เช่น

The lens must be adjust A picture can be ruin by too much light. ให้นักเรียนถ่ายโอนความสามารถใช้รูปกริยากรรมวาจกได้เอง

4. ครูควรจัดบันทึกประโยคที่มีที่ผิดของนักเรียนไว้ แล้วคัดลอกหรือถ่ายเอกสารแจกให้นักเรียนกลุ่มละ 3 ประโยค ให้นักเรียนช่วยกันแก้ไข ปรับปรุงประโยคทั้งสามที่ได้รับ แล้วให้แต่ละกลุ่มรายงานให้นักเรียนทั้งชั้นฟังว่าเขาแก้ประโยคนั้น ๆ อย่างไร นักเรียนที่เขียนประโยคที่ผิดเหล่านั้น ก็จะได้รู้ว่าสิ่งที่ตนเอง เขียนผิดนั้นจะต้องแก้ไขอย่างไร การจัดบันทึกความผิดของนักเรียนยังช่วยให้ครูได้ข้อมูลในการเตรียมบทเรียนซ่อมเสริมสำหรับนักเรียนอีกด้วย

5. ครูควรจะคิดสัญลักษณ์สำหรับใช้บ่งบอกความผิดแต่ละชนิดและใช้สัญลักษณ์ต่าง ๆ ในการตรวจงานเขียนเมื่อครูเห็นว่านักเรียนคุ้นเคยกับกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ที่จะนำมาใช้ในการแก้ไขประโยคที่ผิด ครูอาจจะให้นักเรียนเห็นที่ผิดอย่างชัดเจนโดยการวงกลมหรือขีดเส้นใต้ที่ผิดในประโยคหรือข้อความและเขียนสัญลักษณ์ไว้ที่ด้านข้าง หรือถ้าครูต้องการให้นักเรียนหาที่ผิดด้วยตัวเองครูก็จะเขียนแต่เฉพาะสัญลักษณ์ไว้ที่ด้านข้างเท่านั้น

6. ครูต้องให้นักเรียนเข้าใจเหตุผลในการตรวจและการจัดความผิดในงานเขียน เหตุผลที่สำคัญก็คือ การเขียนในชีวิตจริงจะต้องมีผู้อ่าน เช่น การเขียนประกาศโฆษณา เขียนจดหมาย หรือเขียนสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ซึ่งจำเป็นจะต้องมีการตรวจงานและแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ก่อนที่จะออกไปสู่สายตาของผู้อ่าน

7. ครูต้องตรวจแก้ความผิดของนักเรียนด้วยความระมัดระวังและทำอย่างจริงจัง แต่ต้องไม่ทำให้เสียเวลาในการสอนเขียนมากเกินไป และในการตรวจแก้ครูควรคำนึงถึงการสื่อความหมาย ซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนภาษาเป็นประการสำคัญ

Hamp - Lyons และ Heasley (1978: 143-144) กล่าวถึงการตรวจแก้งานเขียนของนักเรียนว่าเป็นการให้ข้อมูลเพื่อการปรับปรุง การตรวจงานเขียนมี 3 ขั้นตอน ดังนี้คือ

1. ขั้นตรวจแก้ (Correction) ในขั้นนี้ครูจะชี้ให้นักเรียนเห็นที่ผิดอย่างชัดเจนและจะแก้ที่ผิดให้ เช่น ชัดฆ่าคำที่ไม่จำเป็นออก ชัดเส้นใต้คำหรือวลีที่ผิดแล้วเขียนคำที่ถูกให้

2. ขั้นตรวจแก้แบบควบคุม (Controlled correction) ในขั้นนี้ครูจะชี้ให้นักเรียนเห็นที่ผิดอย่างชัดเจน แต่ครูจะไม่แก้ให้ ครูจะช่วยแนะว่าจะแก้อย่างไร โดยบอกให้รู้ว่าผิดในเรื่องใด เช่น ชัดเส้นใต้คำที่สะกดผิด และเขียนสัญลักษณ์ ซึ่งหมายถึงการสะกดผิดไว้ด้านข้าง หรือเขียนเครื่องหมาย เพื่อแสดงให้นักเรียนรู้ว่ายังมีบางอย่างตกไป

3. ขั้นตรวจแก้แบบชี้แนะ (Guided correction) การตรวจในขั้นนี้ทำได้ 2 ลักษณะ คือครูบอกตำแหน่งที่ผิดแต่จะไม่บอกว่าผิดประเภทใด หรือครูบอกประเภทของความผิดแต่ไม่บอกว่าที่ผิดอยู่ตรงไหน การตรวจในขั้นนี้เป็นการนำนักเรียนไปสู่การตรวจแก้ด้วยตนเอง ซึ่งนักเรียนจะต้องใช้ความระมัดระวัง และใช้ความคิดมากขึ้นกว่าการตรวจในขั้นที่แล้ว

Hendrickson (1984: 148-149) เสนอวิธีการตรวจแก้ข้อผิดไว้ 2 แบบ คือ

1. การแก้แบบตรง (direct correction) ได้แก่

1.1 ชัดเส้นใต้คำหรือข้อความที่ผิดและให้คำแนะนำในการแก้ไขข้อผิดนั้น เช่น

She finds her watch in the drawer.

Use past tense

1.2 ใส่วงเล็บคำหรือกลุ่มคำที่อยู่ผิดที่ และชี้ให้เห็นตำแหน่งที่ถูกต้อง เช่น

"Well, nothing is forever," told them "their mother".

1.3 ชัดฆ่าคำที่ไม่จำเป็นออก เช่น

When the boy was riding his bicycle, a car hit ~~to~~ him.

1.4 เขียนคำที่ถูกต้องหรือโครงสร้างที่ถูกต้องไว้เหนือคำหรือข้อความที่ผิด เช่น

They ~~dug~~ dug around a small tree.

2. การแก้แบบอ้อม (indirect correction) ได้แก่
 - 2.1 ชีตเส้นใต้คำหรือพยางค์ที่ผิด เช่น
The woman wont to kook the fich.
 - 2.2 วงกลมรอบคำที่ไม่เหมาะสม เช่น
They are very happy with their plays. ("games")
คำว่า "games" ควรใช้แทน "plays"
 - 2.3 ใส่เครื่องหมาย (^) เพื่อชี้ให้เห็นว่ามีคำตกไป เช่น
The man ^ saying good bye to his wife.
 - 2.4 ใส่เครื่องหมายคำถาม (?) ไว้ท้ายประโยคหรือข้อความที่สับสน เช่น
Two girls are going that brought other tree?

ในเรื่องการประเมินผลงานนั้น Cumming (อ้างถึงใน Chaudron, 1986: 69) ได้เสนอวิธีต่าง ๆ ที่สามารถนำมาใช้ในการตรวจงานของนักเรียนไว้ดังนี้คือ

1. การประเมินผล (Evaluation) ได้แก่ การประเมินหรือให้ระดับคะแนน (Grade) โดยมีการจัดลำดับไว้อย่างชัดเจน
2. การระบุที่ผิด (Error Identification) ได้แก่ บอกตำแหน่งที่ผิดและการบอกประเภทของความผิด
3. การแก้โดยครู (Teacher Correction) คือ การที่ครูขีดฆ่าและเขียนสิ่งที่ถูกต้องให้
4. การเสนอข้อคิดเห็น (Marginal Commentary) ได้แก่ การเขียนคำวิจารณ์ไว้ด้านข้าง หรือตอนท้ายของงาน
5. การตรวจตามรายการ (Checklisting) ได้แก่ การสร้างข้อคำถามให้นักเรียนเป็นผู้ประเมินผลตัวเอง
6. การตอบทางวาจา (Oral Response) ได้แก่ การที่ครูแก้หรือวิจารณ์งานเขียนของนักเรียนโดยการพูด
7. การสอนโดยตรง (Direct Instruction) ได้แก่ การที่ครูสอนให้นักเรียนรู้ว่าจะแก้ความผิดของตนได้อย่างไร
8. การเรียบเรียงใหม่ (Reformulation) วิธีนี้ต้องการเจ้าของภาษาเป็นผู้เขียนร่างให้นักเรียนใหม่ โดยให้คงความหมายเดิมไว้
9. การให้เพื่อนช่วยตรวจ (Peer Response) ได้แก่ การตรวจงานเป็นคู่

ไม่ว่าจะใช้วิธีใดก็ตาม การประเมินผลเป็นสิ่งจำเป็น Webb (1988: 29) ได้ให้ความเห็นว่า การตรวจแก้งานเขียนของครูไม่เป็นการเสียเวลาเปล่า โดยให้เหตุผลว่า

1. นักเรียนที่ต้องการเรียนรู้ภาษาอังกฤษจริง ๆ มักจะชอบให้มีการแก้ไขข้อผิดพลาดของตน จากการสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับการแก้ไขข้อผิดพลาด Webb พบว่านักเรียนรู้สึกไม่พอใจถ้าครูไม่ชี้ให้เห็นข้อผิดพลาด เพราะนักเรียนต้องการรู้ว่าการใช้ภาษาอังกฤษของตนถูกต้องหรือไม่ และจากประสบการณ์ที่ผ่านมา Webb พบว่าการแก้ไขข้อผิดพลาดเรื่องพร้อมกับการให้คำอธิบายที่จำเป็นไม่ทำให้นักเรียนเกิดความท้อแท้ และหมดกำลังใจ

2. นักเรียนส่วนมากจะเขียนด้วยความระมัดระวัง ถ้ารู้ว่าจะงานของตนจะได้รับการตรวจ จากการทดลองให้นักเรียนเขียนบันทึก ซึ่งไม่ได้รับการตรวจและให้นักเรียนเขียนเรียงความแล้วนำมาตรวจ Webb พบว่าการใช้ภาษาอังกฤษในการเขียนเรียงความของนักเรียนดีกว่าการเขียนบันทึกมาก

III. งานวิจัยที่เกี่ยวกับการตรวจแก้งานเขียน

งานวิจัยในประเทศ

ลัดดา จาบถนอม (Chabthanom, 1987) ได้วิจัยเกี่ยวกับการตรวจแก้ข้อผิดพลาดในงานเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิทยาลัยครูในประเทศไทย เรื่อง "Error Correction in Teacher-Trainees' English Composition in Thailand" โดยได้ศึกษาแบบสอบถามและเรียงความของนักศึกษาในวิทยาลัยครูหลายแห่งในประเทศไทยเกี่ยวกับปัญหาที่ครูประสบในการตรวจเรียงความ วิธีการตรวจ รวมทั้งความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับข้อผิดพลาดในเรียงความในการเรียนการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาไทยในประเทศไทย

ปัญหาที่ครูประสบในการตรวจเรียงความ

นักศึกษาเขียนผิดมากจนผู้สอนไม่สามารถจะแก้ไขได้ และไม่มีเวลาพอที่จะตรวจอย่างละเอียดหรือให้นักศึกษาได้พบและปรึกษาเป็นรายบุคคล บางครั้งผู้สอนไม่ได้แก้ เพราะไม่มั่นใจความถูกต้องของการใช้ภาษา หรือนักศึกษาเขียนประโยคถูกต้องตามหลักไวยากรณ์แต่ไม่ได้ใจความ บางครั้งผู้เขียนก็ตรวจแก้เฉพาะแห่งซึ่งนักศึกษาอาจเห็นว่าที่อื่น ๆ มีความถูกต้องแล้ว

วิธีการตรวจเรียงความ

Henrickson (1984) ได้เสนอวิธี ตรวจงานเขียนไว้ดังนี้

1. ทำตารางความถี่ของที่ผิดว่าเป็นความผิดทางการใช้ภาษาหรือความผิดทางการสื่อสารของผู้เรียนเป็นรายบุคคล เพื่อประโยชน์ในการวินิจฉัยที่ผิดและทำตารางสรุปปัญหาในการเขียนรวมเพื่อใช้พิจารณาว่าปัญหาใดควรได้รับความสำคัญมากน้อยเท่าใดในการแก้ไข
2. ระบุข้อผิดพลาดที่ปรากฏบ่อยครั้ง ในงานเขียนและให้ผู้เรียนเสาะหาวิธีปรับปรุงข้อผิดพลาดนั้นเอง ก่อนที่จะส่งงานเขียนชิ้นต่อไป
3. อธิบายข้อผิดพลาดที่ปรากฏบ่อยครั้ง และให้งานนักเรียนตรวจแก้ข้อความซึ่งมีข้อผิดพลาดนั้นเป็นการบ้านแล้วจึงนำมาอภิปรายในชั้นอีกครั้งหนึ่ง
4. เรียกนักเรียนมาพบเป็นรายบุคคลเพื่อหาสาเหตุของการเขียนผิด เพื่อช่วยให้นักเรียนสามารถหลีกเลี่ยงการที่ผิดซ้ำอีก
5. ถ้าไม่สามารถพบนักเรียนเป็นรายบุคคล ผู้สอนอัดเทปคำวิจารณ์งานเขียนของนักเรียนเป็นรายบุคคลและให้เทปนั้นแก่นักเรียนพร้อมงานเขียนที่ส่งคืน
6. สร้างแบบฝึกหัดไวยากรณ์และคำศัพท์ซึ่งใช้แนวการสื่อสารเฉพาะประเด็นที่นักเรียนมีปัญหาเพื่อช่วยให้นักเรียนฝึกใช้ภาษาที่ถูกต้องและมีความหมาย
7. ให้นักเรียนทำงานเป็นคู่ตรวจงานของกันและกันก่อนส่งครู วิธีการนี้ช่วยให้นักเรียนมีความมั่นใจในตัวเอง และเสริมสร้างการเรียนรู้ด้วยการค้นคว้าร่วมกันของผู้เรียน

Chabtanom (1987) ได้ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับวิธีการตรวจแก้งานเขียน โดยเก็บข้อมูลด้านความคิดเห็นของอาจารย์ 42 คน ในวิทยาลัยครูที่สอนการเขียนและวิเคราะห์งานเขียนของนักศึกษาวิทยาลัยครูที่ผ่านการตรวจแก้จำนวน 126 ชิ้น วิธีตรวจแก้ที่ศึกษามีดังนี้คือ

1. ตรวจที่ผิดทุกแห่ง
2. ตรวจแก้โดยเขียนคำหรือเครื่องหมายวรรคตอนที่ต้องการให้
3. เขียนระบุที่ผิดและให้กฎเกณฑ์การใช้
4. เขียนคำหรือเครื่องหมายวรรคตอนที่ต้องการให้พร้อมทั้งเขียนกฎการใช้
5. เขียนระบุว่าที่ผิดเป็นการผิดประเภทใด
6. เขียนระบุว่าผิดอย่างไรและเขียนคำหรือเครื่องหมายวรรคตอนที่ต้องการให้
7. เขียนวิจารณ์
8. เขียนเครื่องหมายกากบาทข้างหน้าเส้นคั่นหน้าเท่าจำนวนที่ผิดในบรรทัดนั้น โดยให้นักศึกษาดูเองว่าผิดพลาดที่ไหนบ้าง
9. ใช้สัญลักษณ์ในการตรวจแก้

10. ตรวจสอบเฉพาะที่ผิดที่เห็นว่าสำคัญ ไม่แก้ทุกแห่ง
11. อธิบายและตอบข้อซักถามของนักศึกษาเป็นรายบุคคล
12. ให้นักศึกษาตรวจแก้เองโดยดูจาก checklist ที่ผู้สอนแจกให้
13. ให้นักศึกษาอ่านเรียงความของตนเองหน้าชั้น เพื่อให้เพื่อน ๆ ช่วยกันแก้
14. ให้นักศึกษาจับคู่ แลกเรียงความกันตรวจแก้
15. ให้นักศึกษาแบ่งเป็นกลุ่ม ๆ ละ 4-5 คน แล้วช่วยกันตรวจแก้เรียงความของสมาชิกในกลุ่ม

สังเกตพบว่าครูส่วนใหญ่ใช้วิธีทำงานโดยขีดฆ่าและเขียนแก้ไขให้มากกว่าที่จะให้ผู้เรียนแก้ไขเองหรือปรึกษาเพื่อน

ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับข้อผิดพลาดในเรียงความ

นอกจากนี้ Chabtanom ได้ศึกษาความเห็น 5 ระดับคือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วยไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ในหัวข้อต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. เป็นความรับผิดชอบของผู้สอนแต่ผู้เดียวที่จะต้องตรวจแก้เรียงความของนักศึกษา
2. ในการตรวจเรียงความ ผู้สอนไม่ควรจะสนใจเฉพาะความถูกต้องของการใช้ภาษาเท่านั้น
3. ในการเรียนภาษา เป็นธรรมดาที่ผู้เรียนจะต้องมีข้อผิดพลาดในการใช้ภาษา
4. การตรวจแก้ไม่ช่วยผู้เรียนในการเรียนรู้ภาษา
5. ผู้เรียนยังคงมีที่ผิดเหมือนเดิม ทั้ง ๆ ที่ผู้สอนเคยแก้ไขแล้ว
6. ถ้าครูมีความอดกลั้นต่อการใช้ภาษาผิด ๆ ของผู้เรียนบ้าง จะช่วยให้ผู้เรียนกล้าใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมาย
7. ที่ผิดของผู้เรียนแสดงให้เห็นว่าผู้สอนมีประสิทธิภาพเพียงใด
8. ครูควรพูดอธิบายถึงที่ผิดกับผู้เรียนเป็นรายบุคคล
9. ผู้เรียนสามารถที่จะแก้ที่ผิดบางอย่างได้เอง ถ้าผู้สอนแนะแนวทางให้
10. ไม่มีประโยชน์ที่จะให้ผู้เรียนจับคู่ และเปลี่ยนกันตรวจแก้เรียงความ
11. ผู้เรียนควรได้รับโอกาสที่จะตรวจทาน และแก้ข้อผิดพลาดก่อนส่ง
12. การเขียนคำหรือเครื่องหมายวรรคตอนที่ถูกต้อง ให้ผู้เรียนเป็นวิธีการตรวจแก้ที่ดีที่สุด
13. ผู้สอนไม่ควรแก้ที่ผิดของผู้เรียนเลย ควรวิจารณ์เฉพาะเนื้อหาของเรียงความเท่านั้น
14. ที่ผิดที่พบบ่อย ๆ ควรได้นำมาอธิบายในการสอนครั้งต่อไป
15. ผู้เรียนจะเรียนดีขึ้น ถ้าได้ฝึกการตรวจแก้เรียงความของตนเองและของเพื่อน ๆ

16. การตรวจแก้ในกลุ่มก่อนส่ง สามารถลดจำนวนที่ผิดในการใช้ภาษาได้
17. ผู้สอนควรแก้ไขเฉพาะที่ผิดที่สำคัญเท่านั้น ไม่แก้ทุกแห่ง
18. ความถูกต้องในการใช้ภาษา มีความสำคัญกว่าความคิดที่ผู้เรียนแสดงออก
19. การตรวจแก้ต้องใช้หมึกแดงเท่านั้น
20. การให้ผู้เรียนอ่านเรียงความของตนหน้าชั้น และให้เพื่อน ๆ ช่วยกันแก้จะทำให้ผู้เรียนระมัดระวังในการเขียนมากขึ้น

Chabtanom พบว่าครูเห็นว่าการแก้งานเป็นส่วนสำคัญยิ่ง ต่อการเรียนรู้ภาษาของผู้เรียน และครูก็ชอบการให้ผู้เรียนได้แก้งานเองและแก้งานกับเพื่อนเรียน ซึ่งจะเห็นได้ว่าความคิดเห็นของครูไม่สอดคล้องกับการปฏิบัติจริง ซึ่งครูแก้งานให้ผู้เรียนเองเป็นส่วนใหญ่ และครูไม่แน่ใจว่าการแก้โดยครูให้ภาษาที่ถูกต้องจะเป็นวิธีที่ดีที่สุด ทั้ง ๆ ที่ครูใช้วิธีนี้บ่อยที่สุด

มาลี สาดจันพงษ์ (2533) ได้วิจัยเรื่อง "การตรวจแก้งานเขียนของครูผู้สอนภาษาอังกฤษในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตกรุงเทพมหานคร" โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิธีการตรวจแก้งานเขียนของครูผู้สอนภาษาอังกฤษในรายวิชาทักษะเขียน (อ 061) ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนรัฐบาล โรงเรียนราษฎร์ และโรงเรียนสาธิตของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ในเขตกรุงเทพมหานคร และศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอนและนักเรียนที่มีต่อการตรวจแก้งานเขียน

กลุ่มประชากรที่ใช้เป็นครูผู้สอนวิชาทักษะเขียน (อ 061) ในโรงเรียนรัฐบาล โรงเรียนราษฎร์ และโรงเรียนสาธิต จำนวน 85 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนทั้ง 3 ประเภท ซึ่งกำลังเรียนรายวิชาทักษะเขียน จำนวน 99 คน ผู้วิจัยสุ่มกลุ่มตัวอย่างมาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multistage sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และนำแบบสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัยสร้างไปสัมภาษณ์นักเรียนจำนวน 99 คน รวมแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ที่นำกลับมาวิเคราะห์ 85 ชุด และ 99 ชุด ตามลำดับ แล้วนำข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์โดยแบ่งกลุ่มนักเรียนเป็น 4 กลุ่มตามระดับความสามารถจากระดับผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นกลุ่มที่มีความสามารถดีมาก ดีปานกลาง และต่ำ หาค่าทางสถิติโดยหาค่าร้อยละ ค่ามัธยิมเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย

ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาที่สำคัญในการตรวจแก้งานเขียนของครูผู้สอนส่วนใหญ่ ได้แก่

- 1) นักเรียนมีจำนวนมาก ครูไม่มีเวลาที่จะตรวจแก้ข้อผิดให้อย่างละเอียด และอธิบายข้อผิดให้นักเรียนเป็นรายบุคคล
- 2) แม้ว่าครูตรวจแก้ข้อผิดให้นักเรียน นักเรียนก็ยังทำผิดในลักษณะเดียวกัน ในงานเขียนครั้งต่อไป
- 3) นักเรียนให้ความสนใจกับเกรดและคะแนนที่ได้รับ ไม่สนใจข้อผิดที่ครูแก้ไข

การตรวจแก้งานเขียนของครูพบว่า ครูส่วนใหญ่เป็นผู้ตรวจแก้งานเขียนให้นักเรียนมากกว่าการให้นักเรียนตรวจแก้ด้วยตัวเอง หรือให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการตรวจ วิธีการตรวจแก้งานเขียนที่ครูส่วนใหญ่ใช้บ่อยถึงบ่อยที่สุด ได้แก่ 1) ชัดฆ่า วงกลม หรือขีดเส้นใต้คำหรือข้อความที่ผิด แล้วเขียนคำหรือข้อความที่ถูกต้องให้ 2) อธิบายข้อผิดพลาดต่าง ๆ ให้นักเรียนทั้งชั้นฟัง และ 3) ชัดฆ่าคำหรือข้อความที่ไม่จำเป็นออก

การแก้ไขงานเขียนของนักเรียนพบว่า มีนักเรียนจำนวนน้อย (ร้อยละ 38.38) ที่ตรวจแก้ไขงานเขียนของตนก่อนส่งครู นักเรียนที่มีผลการเรียนอยู่ในระดับดีและดีมากตรวจและแก้ไขงานเขียนของตนก่อนส่งครูมากกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนอยู่ในระดับปานกลางและระดับต่ำ ในการแก้ไขข้อผิดพลาดในงานเขียนนั้น นักเรียนที่มีผลการเรียนอยู่ในระดับดีมากจำนวนร้อยละ 60.00 แก้ไขข้อผิดพลาดทุกครั้ง และนักเรียนกลุ่มอื่นจำนวนกว่าร้อยละ 50.00 แก้ไขเป็นบางครั้งเมื่อครูสั่งให้ทำเมื่อมีปัญหาเกี่ยวกับการแก้ไขข้อผิดพลาด นักเรียนปรีชาครูผู้สอนมากกว่าเพื่อนและผู้ปกครอง โดยเฉพาะนักเรียนระดับดีมากส่วนใหญ่ (ร้อยละ 80.00) ปรีชาครูผู้สอน แต่นักเรียนระดับปานกลางและระดับต่ำปรีชาเพื่อนมากกว่าครู นอกจากนี้พบว่า นักเรียนจำนวนมาก (ร้อยละ 72.72) มีความรู้สึกในทางที่ดีต่อการตรวจแก้งานของครู นักเรียนที่มีผลการเรียนอยู่ในระดับดีมาก และดี มีความรู้สึกที่ดีมากกว่านักเรียนระดับปานกลางและระดับต่ำ นักเรียนเป็นจำนวนน้อย (ร้อยละ 27.27) มีความรู้สึกในทางลบ

ความคิดเห็นของครูและนักเรียนเกี่ยวกับการตรวจแก้งานเขียนพบว่า ครูส่วนมาก (ร้อยละ 74.12) เห็นว่าข้อผิดพลาดในงานเขียนของนักเรียนเป็นสิ่งที่ครูต้องแก้ไข และควรแก้ไขทุกเรื่องมากกว่าจะแก้ไขเฉพาะข้อผิดพลาดที่สำคัญเท่านั้น ครูและนักเรียนส่วนใหญ่ ทั้งนักเรียนที่อยู่ในระดับดีมาก ดี ปานกลาง และระดับต่ำมีความคิดเห็นตรงกันว่า การตรวจแก้งานเขียนของครูช่วยปรับปรุงการเขียนของนักเรียนให้ถูกต้องและดีขึ้น โดยเฉพาะการตรวจโดยครูแก้ข้อผิดพลาดให้นักเรียน เป็นวิธีการที่ครูและนักเรียนเห็นว่ามีประโยชน์ และนักเรียนจำนวนมากทุกระดับเห็นว่าครูควรอธิบายข้อผิดพลาดให้นักเรียนเป็นรายบุคคลด้วย และควรตรวจและวิจารณ์งานของนักเรียนทั้งส่วนที่เขียนได้ดี ถูกต้อง และส่วนที่ผิดที่ต้องแก้ไข นอกจากนี้ครูและนักเรียนจำนวนมากทั้ง 4 ระดับมีความเห็นตรงกันว่า การตรวจแก้งานเขียนควรเป็นหน้าที่ของครูผู้สอนและนักเรียน นักเรียนจำนวนมากในระดับดี ปานกลางและระดับต่ำเห็นว่าครูควรตรวจแก้งานเขียนเมื่อนักเรียนเขียนเสร็จสมบูรณ์แล้ว แต่นักเรียนระดับดีมากเห็นว่าครูควรตรวจแก้เมื่อนักเรียนเขียนร่างเสร็จ

ส่วนความคิดเห็นของครูและนักเรียนที่มีต่อวิธีการตรวจแก้งานเขียนพบว่า ครูและนักเรียนในโรงเรียนทั้ง 3 ประเภท ทั้งนักเรียนที่มีผลการเรียนอยู่ในระดับดีมาก ดี ปานกลาง และต่ำ มีความเห็นว่าวิธีการตรวจแก้งานเขียนส่วนใหญ่มีประโยชน์และเห็นว่าวิธีการตรวจโดยครูให้นักเรียนมาพบแล้วอธิบายเกี่ยวกับข้อผิดพลาดและวิธีการตรวจแก้ไข ให้นักเรียนเป็นรายบุคคลมีประโยชน์มาก

และอีกวิธีหนึ่งที่มักเรียนในโรงเรียนทั้ง 3 ประเภทเห็นว่ามีประโยชน์มาก คือการตรวจโดยครูชี้ให้นักเรียนเห็นที่ผิดและบอกประเภทของข้อผิดให้นักเรียนกลับมาแก้ไขเอง

นันทวรรณ เรื่องปราชญ์ (2534) ได้วิจัยเรื่อง "ความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษา สาขาบริหารธุรกิจ สังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลเกี่ยวกับการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษ" โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาสาขาบริหารธุรกิจ สังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เกี่ยวกับการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษศึกษาวิธีตรวจแก้งานเขียนของอาจารย์ผู้สอนที่ใช้ในปัจจุบัน และความต้องการของนักศึกษาในการให้อาจารย์ผู้สอนใช้วิธีการในการตรวจ

กลุ่มประชากรที่ใช้ เป็นอาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ (กล. 3113) ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง จำนวน 11 คน และกลุ่มประชากรที่เป็นนักศึกษา สาขาบริหารธุรกิจ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ซึ่งกำลังเรียนวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ จำนวน 730 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม จำนวน 2 ชุด ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ผู้วิจัยแจกแบบสอบถามให้กลุ่มประชากรที่เป็นอาจารย์และนักศึกษา รวมแบบสอบถามที่นำกลับมาวิเคราะห์ได้ 11 ชุด และ 665 ชุดตามลำดับ แล้วนำข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ หาค่าทางสถิติ โดยหาค่าร้อยละ ค่ามัธยฐานเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

ความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาเกี่ยวกับความสำคัญของการตรวจงานเขียนพบว่า อาจารย์ผู้สอนส่วนมากเห็นว่า ครูควรตรวจงานคืนให้นักศึกษาโดยเร็วที่สุด และข้อผิดในการเขียนของนักศึกษาจะเป็นหลักฐานที่ชี้ให้เห็นปัญหาในการเรียนรู้ของเขา อาจารย์และนักศึกษาส่วนใหญ่เห็นตรงกันว่า การตรวจแก้งานเขียนของครูก็เพื่อช่วยปรับปรุงการเขียนของนักศึกษาให้ดีขึ้น

ความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาเกี่ยวกับการตรวจด้านเนื้อหาและการใช้ภาษา พบว่า ทั้งอาจารย์และนักศึกษาเห็นว่า ในการตรวจงานเขียน ครูไม่ควรสนใจแต่เฉพาะความถูกต้องของการใช้ภาษาเท่านั้น ควรจะคำนึงถึงเนื้อหาที่เขียนด้วย

ความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาเกี่ยวกับผู้ตรวจงานเขียนพบว่า อาจารย์และนักศึกษาเห็นตรงกันว่า เป็นหน้าที่ของครูที่จะต้องตรวจงานเขียนให้นักศึกษา แต่ก็เชื่อว่านักศึกษาจะสามารถแก้ข้อผิดบางอย่างได้ด้วยตนเอง หากครูแนะแนวทางให้ นักศึกษาส่วนใหญ่เห็นว่า การที่ครูให้อาสาสมัครนักศึกษาช่วยกันตรวจแก้งานเขียนในกลุ่มก่อนส่งจะช่วยลดข้อผิดในการใช้ภาษาได้

ความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาเกี่ยวกับวิธีตรวจงานเขียนพบว่า อาจารย์ผู้สอนและนักศึกษาเห็นตรงกันว่า ครูควรนำเอาข้อผิดที่พบมาก ๆ ในการตรวจมาอธิบายในการสอนครั้งต่อไป อาจารย์ส่วนใหญ่เห็นว่า ก่อนที่จะตรวจแก้สิ่งใดลงไปในงานเขียนของนักศึกษา ควรจะได้อ่านงานของนักศึกษาให้ตลอดเสียก่อน

ความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับการใช้วิธีการตรวจงานเขียนพบว่า วิธีการตรวจที่ดีเหมาะสม สำหรับที่จะใช้ในการตรวจงาน มี 5 วิธี ได้แก่ 1) ยกที่ผิดที่พบในงานของนักศึกษา มาอธิบายพร้อม ๆ กันทั้งชั้น 2) ตรวจที่ผิดทุก ๆ ลักษณะในทันทีที่พบ 3) เขียนคำติชม 4) อธิบายที่ผิดให้ฟัง เป็นรายบุคคล 5) เลือกตรวจเฉพาะจุดที่สำคัญ ไม่ตรวจทุกจุดที่ผิด

วิธีตรวจงานเขียนที่อาจารย์ผู้สอนใช้มาก บ่อยครั้งในปัจจุบัน มี 6 วิธี ได้แก่

- 1) การตรวจที่ผิดทุก ๆ ลักษณะในทันทีที่พบ
- 2) การเขียนคำติชม
- 3) การให้นักศึกษาตรวจงานเขียนของตนเอง โดยครูคอยช่วยแนะนำหรืออธิบาย
- 4) การยกที่ผิดที่พบในงานของนักศึกษา มาอธิบายพร้อมกันทั้งชั้น
- 5) การเลือกตรวจเฉพาะจุดที่สำคัญ ไม่ตรวจทุกจุดที่ผิด
- 6) การอธิบายที่ผิดให้นักศึกษาฟังเป็นรายบุคคล

วิธีตรวจงานที่นักศึกษาต้องการให้อาจารย์ผู้สอนใช้มาก มี 5 วิธี ได้แก่

- 1) การยกที่ผิดที่พบในงานของนักศึกษา มาอธิบายพร้อมกันทั้งชั้น
- 2) การตรวจโดยการขีดฆ่าที่ผิด แล้วเขียนสิ่งที่ถูกลงไปให้เลย
- 3) ขีดเส้นใต้หรือวงกลมตรงที่ผิด แล้วบอกว่าผิดเพราะอะไร โดยเขียนบอกไว้ข้าง ๆ
- 4) ตรวจที่ผิดทุก ๆ ลักษณะในทันทีที่พบ
- 5) เขียนคำติชม

ปัญหาที่สำคัญในการตรวจแก้งานเขียนของอาจารย์ผู้สอนส่วนใหญ่ ได้แก่

- 1) นักศึกษามักทำผิดเหมือนเดิมอีก ทั้ง ๆ ที่เคยแก้ไขกลับไปให้แล้ว
- 2) นักศึกษาลอกงานกันมาส่ง
- 3) บางครั้งนักศึกษาเขียนผิดมาก จนไม่สามารถจะแก้ไขได้
- 4) บางครั้งตรวจงานให้นักศึกษาไม่ทัน

ปัญหาของนักศึกษาส่วนใหญ่เกี่ยวกับการตรวจงานเขียนของครู ได้แก่ 1) ไม่ทราบว่า จะแก้งานอย่างไรดี 2) ครูตรวจงานคืนให้ช้าจนหมดความสนใจ 3) อ่านลายมือของครูไม่ออก

งานวิจัยในต่างประเทศ

การวิจัยเกี่ยวกับการเขียนก่อน ค.ศ. 1970 เน้นผลงานเขียน เช่น การวิเคราะห์ข้อผิดพลาด การวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบการเขียนต่าง ๆ ต่อมาระหว่าง ค.ศ. 1970-1980 การวิจัยจะเน้นที่กระบวนการเขียน เช่น การเสาะแสวงหาวิธีการเขียนที่มีประสิทธิภาพที่สุด การใช้สื่อต่าง ๆ ในการเขียน ตลอดจนการจูงใจให้ผู้เรียนสามารถเขียนได้ดี ตั้งแต่ ค.ศ. 1980 เป็นต้นมา การวิจัยจะเน้นที่บริบทของการเขียน ได้แก่ สถานแวดล้อมทางสังคมที่จะส่งผลต่อการเขียน ซึ่งตั้งต้นจากบ้าน ชั้นเรียน ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน สถานโรงเรียนสิ่งแวดล้อมทางสังคมอื่น ๆ ซึ่งจะหล่อหลอมความสนใจและแนวทางการเขียน นอกจากนี้ความสนใจต่อพัฒนาการทางสมองและจิตใจของผู้เรียนที่มีผลต่อกระบวนการเขียน ก็เป็นสิ่งที่อยู่ในความสนใจของการวิจัยทางการเขียนในปัจจุบัน

Chaudron (1984) ได้ประเมินผลการเขียนเรียงความของนักศึกษามหาวิทยาลัย California ที่เรียนอยู่ในระดับกลาง และระดับสูง เพื่อเปรียบเทียบการพัฒนาในการเขียนเรียงความของนักศึกษา 2 กลุ่ม โดยครูนำงานของกลุ่มหนึ่งมาตรวจ อีกกลุ่มหนึ่งให้นักเรียนตรวจกันเอง (Peer feedback) โดยใช้คู่มือรายการตรวจงานเขียน (Composition Checklist) จากนั้นก็ให้แต่ละกลุ่มแก้ไขงานใหม่ แล้วนำงานเหล่านั้นมาประเมินโดยใช้มาตราประเมินการเขียนเรียงความ (Composition evaluation scale) ที่แยกออกเป็นเนื้อหา การจัดลำดับความกลไกการเขียน ไวยากรณ์ และคำศัพท์ ผลปรากฏว่าทั้งสองกลุ่มมีการพัฒนาในการเขียนไม่ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

Robb, Ross และ Shortreed (1985) ได้วิจัยเกี่ยวกับพัฒนาการเขียนเรียงความของผู้เรียนชาวญี่ปุ่นที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ โดยใช้เวลาศึกษา 1 ปี ศึกษาเกี่ยวกับการตรวจแก้ข้อผิดพลาดต่าง ๆ ได้แก่ ครูเป็นผู้แก้ข้อผิดพลาดให้โดยการบอกตำแหน่งที่ผิด การบอกตำแหน่งที่ผิดพร้อมทั้งบอกประเภทของข้อผิดพลาด และการเขียนวิจารณ์ไว้ด้านข้างของงาน ผลจากการศึกษาพบว่า การที่ครูเป็นผู้แก้ข้อผิดพลาดให้ได้ผลดีกว่าการเขียนวิจารณ์ไว้ด้านข้าง

Zamel (1985) ได้ศึกษาการตรวจงานเขียนของครูโดยศึกษาจากงานเขียนของนักเรียนจำนวน 105 ชิ้น ที่ได้รับการตรวจแก้จากครูแล้ว พบว่าการตรวจแก้งานเขียนของครูที่สอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองมีลักษณะที่คล้ายกัน คือ ครูผู้สอนเขียนเรียงความส่วนมากจะตรวจแก้และวิจารณ์ข้อผิดพลาดในการใช้ภาษามากกว่าจะวิจารณ์ในด้านเนื้อหาสาระ เครื่องหมายต่าง ๆ ที่ใช้ในการตรวจ และการวิจารณ์ที่ขึ้นกับครู ทำให้นักเรียนสับสน เข้าใจยาก นอกจากนี้ยังพบว่าครูที่อ่านงานเขียนของนักเรียนแล้ว เข้าใจผิดไปก็จะแก้งานของนักเรียนจนความหมายผิดไปจากเดิม

Hahn (1986) ได้ทำการวิจัยเชิงคุณภาพที่มีนักเรียนเป็นศูนย์กลาง (Classroom centered research) ในหัวข้อเรื่อง "Students' Reactions to Teachers' Written Comments" ซึ่งเป็นการศึกษาเรื่องความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับการวิจารณ์งานเขียนที่ครูผู้สอนใช้ โดยใช้คำถามเกี่ยวกับปฏิกิริยาสนองตอบที่นักเรียนมีต่อเครื่องหมายต่าง ๆ ที่ใช้ในการตรวจ และต่อการปรับปรุงการเขียนของตน Hahn พบว่าสัมพันธภาพที่ดีระหว่างครูและนักเรียนเป็นตัวแปรที่สำคัญประการหนึ่งในการปรับปรุงการเขียน Hahn สรุปว่าครูไม่ควรที่จะปะปนวิธีการ 3 วิธีดังต่อไปนี้คือ กระบวนการสอนให้ปรับปรุงการเขียนใหม่ (Revision) การสอนให้อ่านแก้งานและปรับปรุง (Proofreading and editing) และการประเมินผล (Evaluation) ว่าเป็นเรื่องเดียวกันในการตรวจให้คะแนนงานเขียน นอกจากนี้ Hahn ได้สรุปผลของการสัมภาษณ์นักเรียนเกี่ยวกับการตรวจงานเขียนของครูไว้ดังนี้

1. นักเรียนจะไม่ได้ประโยชน์จากข้อแก้ไขติชมของครู ถ้าครูเขียนลายมือหวัด
2. นักเรียนไม่เข้าใจเครื่องหมายที่ครูใช้และไม่รู้ว่าควรจะทำอย่างไรกับงานเขียนของตน เช่น เมื่อครูใช้เครื่องหมายคำถาม (?)

3. นักเรียนคิดว่างานเขียนของตนชัดเจนดีแล้ว และคิดว่าการศึกษาที่ครูอ่านไม่เข้าใจเป็นปัญหาของครู และที่ครูเขียนถามว่า "How" เท่านั้น ไม่ช่วยให้นักเรียนปรับปรุงงานได้ เพราะไม่รู้ว่าครูยังไม่เข้าใจข้อความตอนไหน
4. นักเรียนไม่มีความรู้และกลยุทธ์ในการปรับปรุงงานเขียนของตนเอง ถึงแม้ว่าครูจะให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงที่มีประโยชน์
5. นักเรียนคิดว่าการศึกษาที่ตนเองอ่านงานเขียนซ้ำ (Re-reading) หรือการใช้ความระมัดระวังจะช่วยให้งานที่ตนเขียนดีขึ้นได้ แต่นักเรียนยังมีปัญหาด้านภาษาทำให้ไม่รู้ที่ผิดหรือสาเหตุของการเขียนผิด
6. ถึงแม้ว่านักเรียนจะรู้วิธีทำงานเขียนของตน แต่ก็ไม่มีใครมีโอกาสกระทำเช่นนั้น
7. นักเรียนมีปฏิภาณวิญญูญต่อระดับคะแนนของตนเองมาก แต่ไม่รู้ว่าจะระดับคะแนนจะมีผลต่อการเขียนของตนในอนาคตอย่างไร

Radecki และ Swales (1986) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อการวิจารณ์งานเขียนของผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง จำนวน 59 คน รวมทั้งมีการสัมภาษณ์ผู้เรียนจำนวน 8 คน ด้วย ผลจากการสำรวจพบว่าผู้เรียนมีทัศนคติ 3 แบบคือ ร้อยละ 46.00 ขอมรับการวิจารณ์งานเขียน ร้อยละ 13.00 เป็นพวกที่ตัดค้าน และร้อยละ 41.00 เป็นพวกที่มีความคิดเห็นก้ำกึ่งกัน

Freedman (1987) ได้ทำการวิจัยเชิงสำรวจ เพื่อศึกษาว่าครูเน้นอะไรในการสอนเขียน และใช้วิธีการตรวจงานอย่างไร และผู้เรียนเข้าใจการตรวจที่ครูตรวจให้มาอย่างไร โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นครูที่ประสบความสำเร็จในการสอนเขียนและกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้เรียน ผลของการวิจัยพบว่าครูสอนเขียนเพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ความคิดของตน เพื่อเชื่อมโยงความรู้ให้เข้ากับประสบการณ์และในด้านการตรวจงานของครูนั้น ครูจะเน้นการตรวจงานระหว่างการเขียนมากกว่าตรวจงานที่เขียนเสร็จสมบูรณ์แล้ว แต่สำหรับผู้เรียนเห็นว่า การตรวจงานเขียนที่เสร็จสมบูรณ์แล้วจะช่วยการเขียนของพวกเขาได้มากกว่า

Cohen (1987) ได้สำรวจการตรวจงานของครูโดยใช้การสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาปีที่ 1 จำนวน 217 คน Cohen พบว่าครูมักจะตรวจข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์ และด้านเครื่องหมายวรรคตอนมากกว่าด้านความคิดของนักเรียน

Land, Jr. & Evans (1987) ได้ศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการตรวจและการวิจารณ์งานเขียนของครู โดยทำการศึกษาศึกษานักศึกษาตั้งแต่เกรด 9 จนถึงระดับวิทยาลัยปีที่ 2 จำนวน 1,200 คน ใช้เวลาในการทดลองประมาณ 50 ชั่วโมง แล้วให้นักศึกษาตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการตรวจงานวิธีต่าง ๆ ที่ครูใช้ ผลการวิจัยพบว่าความคิดเห็นของนักศึกษาในระดับต้นและระดับสูงเหมือนกัน คือเห็นว่าการศึกษาตรวจงานโดยครูชี้ให้เห็นข้อผิดพลาด

อธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจว่าผิดอย่างไร เป็นวิธีตรวจที่มีประโยชน์ และมีผู้เรียนส่วนใหญ่ (88%) เห็นว่าการที่ครูพูดคุยเกี่ยวกับงานเขียนเป็นรายบุคคลเป็นวิธีที่มีประโยชน์ และเห็นว่าการวิจารณ์งานเขียนในเชิงบวกอย่างเดียวนั้น ไม่มีการอธิบายด้วย เป็นการวิจารณ์ที่เปล่าประโยชน์

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 3 วิธีการวิจัย

การวิจัยเรื่องนี้ คณะผู้วิจัยมุ่งศึกษาปฏิสัมพันธ์หรือผลของการตรวจงานเขียน 4 วิธีที่มีต่อพฤติกรรมการเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตนักศึกษาในระดับอุดมศึกษา วิธีการตรวจแก้งานเขียน 4 วิธี คือ (1) ครูตรวจแก้โดยขีดฆ่าที่ผิดและเขียนแก้ไขให้ (2) ครูขีดเส้นใต้ที่ผิดและนำที่ผิดซ้ำ ๆ กันมาอธิบายหน้าชั้นเรียน (3) ครูใช้สัญลักษณ์เขียนกำกับที่ผิดรวมทั้งแจกคู่มือความหมายของสัญลักษณ์และตัวอย่างการแก้ไขให้และ (4) ครูเรียกมาพบหรือเขียนอธิบายที่ผิดให้เป็นรายบุคคล โดยไม่ได้แก้ไขให้โดยตรง ส่วนปฏิสัมพันธ์หรือผลของวิธีการตรวจแก้ที่มีต่อพฤติกรรมการเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตนักศึกษานั้น ศึกษาใน 2 ลักษณะ คือ (1) วิธีการที่นิสิตนักศึกษาใช้ในการปรับปรุงงานเขียนของตนเมื่อได้ผ่านการตรวจแก้แต่ละวิธีแล้ว (2) คะแนนการเขียนของนิสิตนักศึกษาที่ได้โดยศึกษาทั้งในระยะสั้นและระยะยาว ในระยะสั้นคือคะแนนที่ได้จากงานที่เขียนส่งใหม่เมื่อผ่านการตรวจแก้แล้ว ในระยะยาวคืองานเขียน 'ชิ้นสำคัญ' หรือพัฒนาการระหว่าง Pre-test และ Post-test

กลุ่มผลวิจัยผ่านการตรวจแก้งาน 4 วิธี ในระหว่างที่มีการศึกษานพัฒนาการระยะสั้นจากงานเขียนในชั้นระหว่างเรียน และการศึกษานพัฒนาการระยะยาวจากคะแนนงานเขียนชิ้นสำคัญก่อนผ่านการตรวจแก้และคะแนนงานเขียนชิ้นสำคัญภายหลังการตรวจแก้

ระเบียบวิธีการวิจัย นำเสนอไว้ 4 ตอน ดังนี้

1. กลุ่มผลวิจัย
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. กลุ่มผลวิจัย

ได้มาโดยการที่อาจารย์ประจำกลุ่มอาสาสมัครเข้าร่วมโครงการ ประกอบด้วย นิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยทั้งภาครัฐบาลและเอกชนที่ศึกษาในชั้นปีที่ 1 ปีที่ 2 และปีที่ 3 จำนวน 8 กลุ่ม รวม 177 คน โดยเป็นนิสิตนักศึกษาในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 4 กลุ่ม จากคณะเภสัชศาสตร์ นิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ และนิเทศศาสตร์ จากมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2 กลุ่ม จากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ 1 กลุ่ม และจากมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต 1 กลุ่ม แบ่งภายในกลุ่มเป็นกลุ่มเก่ง ปานกลาง และอ่อน ตามระดับความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษ โดยอาจารย์ประจำกลุ่มเป็นผู้ตัดสิน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ประกอบด้วย

1. แบบสอบถามแบบปลายเปิดและปลายเปิดตามพฤติกรรมในการปรับปรุงงานเขียนของนิสิตนักศึกษาหลังจากที่ได้งานที่ครูแก้ไขคืนมาแล้ว

(ดูรายละเอียดแบบสอบถามในภาคผนวก I)

2. หัวข้อที่ให้กลุ่มพลวิจัยเขียนที่ใช้เป็น pre-test 4 หัวข้อ และ post-test ที่ขนานกับ pre-test ในด้านเนื้อหาและโวหารการเขียนอีก 4 เรื่อง รวมเป็น 4 ชุด ใช้วัดพัฒนาการระยะยาว ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ชุดที่ 1 การเขียนเชิงพรรณนาถึงเชิญชวน (Descriptive/Persuasive)

Pre-test An Attractive Place in Thailand

Post-test Visit Thailand Year

ใช้วิธีการตรวจแบบที่ 1: ผู้สอนขีดฆ่าที่ผิดและเขียนแก้ไขให้

ชุดที่ 2 การเขียนเชิงเหตุและผล (Cause-Effect)

Pre-test The Urban Flood

Post-test Big Bell Inferno

ใช้วิธีการตรวจแบบที่ 2: ผู้สอนขีดเส้นใต้ที่ผิดและนำมาอธิบายในชั้น

ชุดที่ 3 การเขียนเชิงเปรียบเทียบ (Comparative)

Pre-test Letter to a Brother

Post-test Cinema or TV

ใช้วิธีการตรวจแบบที่ 3: ใช้สัญลักษณ์กำกับที่ผิดพร้อมทั้งมีคำอธิบายและตัวอย่าง

การแก้ไขให้

(ดูสัญลักษณ์ที่ใช้ในภาคผนวก II)

ชุดที่ 4 การเขียนเชิงวิจารณ์/โต้แย้ง (Critical/Argumentative)

Pre-test A Foreign Friend with a Bad Experience with
Thais

Post-test A Friend from Another University

(ดูรายละเอียดหัวข้อการเขียนในภาคผนวก III)

ใช้วิธีตรวจแบบที่ 4 ให้ข้อมูลแบบอธิบายที่ผิดเป็นรายบุคคล

3. งานเขียนระหว่างเรียน ซึ่งผู้สอนตรวจแก้ไขโดยใช้แต่ละวิธี วิธีละประมาณ 3 ชิ้น และกลุ่มพลวิจัยทำงานและเขียนส่งกลับคืนคณะผู้วิจัยได้ใช้เป็นเครื่องมือวัดพัฒนาการระยะสั้น

4. เกณฑ์การตัดสินคะแนนใช้ ESL Composition Profile พัฒนาขึ้นโดย Cooper (1977) และกล่าวถึงใน Jacobs (1981: 29-33) และเกณฑ์การตัดสินคะแนนการเขียนของข้อสอบ TOEFL (TWE) ซึ่งพัฒนาขึ้นโดย Educational Testing Service (TOEFL [TWE] Scores, ETS, 1987) (ดูรายละเอียด ESL Composition Profile และเกณฑ์การให้คะแนนเขียนของ TOEFL (TWE) ในภาคผนวก IV)

2. การพัฒนาเครื่องมือวิจัย

1. แบบสอบถามได้ผ่านการทดลองใช้ โดยใช้กับนิสิตคณะรัฐศาสตร์ชั้นปีที่ 1 จำนวน 16 คน ซึ่งไม่อยู่ในกลุ่มตัวอย่างประชากรได้ทดลองตอบแบบสอบถาม 2 ครั้ง และวิเคราะห์ค่าความเชื่อถือได้ แบบ pre-post tests ซึ่งเป็นค่าความคงที่ในการตอบแบบสอบถาม (stability) ใช้วิธีวิเคราะห์ของ Snecdecor and Cochran (1976: 194)

$$r_s = 1 - \frac{6 \sum d^2}{n(n^2-1)}$$

ผลการวิเคราะห์พบว่าแบบสอบถามมีค่าความเชื่อถือได้สูง $r_s = .89$

2. แบบทดสอบการเขียน โดยใช้โวหาร 4 แบบ ได้ให้ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ 4 ท่านตรวจแก้ไข ปรับปรุง ด้านภาษาและเนื้อหา ใช้กรรมการ 10 ท่านซึ่งเป็นผู้สอนภาษาอังกฤษประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (content validity)

1 = สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวัด

0 = ไม่สอดคล้อง

โดยใช้สูตรหาดัชนีความสอดคล้อง (I_{io} -- item-objective congruence) ของ Rovinelli และ Hambleton, 1976)

$$I_{io} = \frac{(k-1)S_o - S_o^1}{2N(k-1)}$$

- I_{10} = ดัชนีความสอดคล้องของข้อสอบและวัตถุประสงค์
- k = จำนวนวัตถุประสงค์ที่จะวัด
- N = จำนวนกรรมการผู้ตัดสิน
- S_o = คะแนนรวมจากผู้ตัดสินทั้งหมดที่ให้กับวัตถุประสงค์
- S_o^i = คะแนนรวมจากผู้ตัดสินทั้งหมดที่ให้กับวัตถุประสงค์ทั้งหมดยกเว้นวัตถุประสงค์ 0

การวิเคราะห์พบว่ามีความสอดคล้องสูงมาก

$$I_{10} = .94$$

แบบทดสอบวัดพัฒนาการระยะยาว Pre- และ Post- test ทั้ง 4 ชุดนี้ ได้ทดลองใช้กับนิสิตซึ่งไม่อยู่ในกลุ่มตัวอย่างประชากรจำนวน 12 คน และนำมาวิเคราะห์ค่าความเชื่อถือได้ โดยใช้วิธีวิเคราะห์หาค่าอัลฟาของ Cronbach (1951)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{S_i^2}{S_x^2} \right]$$

- α = ค่าความเชื่อถือได้แบบอัลฟา
- n = จำนวนข้อทดสอบ
- S_i^2 = ค่าความแปรปรวนของข้อสอบแต่ละข้อ
- S_x^2 = ค่าความแปรปรวนของข้อสอบทั้งหมด

การวิเคราะห์พบว่าแบบทดสอบการเขียนมีค่าความเชื่อถือได้สูง ($\alpha = .82$)

3. การเก็บข้อมูล

การเก็บข้อมูลที่เป็น pre-test และ post-test ซึ่งวัดพัฒนาการระยะยาว ทำการเก็บข้อมูล post-test ห่างจาก pre-test ประมาณ 4 สัปดาห์ โดยทั้ง 8 กลุ่มใช้เครื่องมือวัดเป็นที่ เป็นหัวข้อให้เขียนเรียงความเหมือนกันทุกกลุ่ม

การเก็บข้อมูลวัดพัฒนาการระยะสั้นจากงานเขียน-เขียนสิ่งใหม่ (on-going) เป็นการวัดระหว่างเรียน โดยใช้วิธีทำงานเขียนแต่ละวิธี โดยงานแต่ละชิ้นอยู่ในสัปดาห์เดียวกัน กลุ่มที่เขียนงานเขียน-เขียนแก้สิ่งใหม่มี 5 กลุ่มคือ กลุ่มที่เรียนโดยใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษของสถาบันภาษา 4 กลุ่ม และกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์อีก 1 กลุ่ม งานเขียน-เขียนแก้สิ่งใหม่ของ 5 กลุ่มนี้มีกลุ่มละ 2-3 ชิ้นต่อแต่ละวิธีทำงาน

การเก็บข้อมูลระยะที่ 1 (พฤศจิกายน 2530)

กลุ่มพลวิจัย เขียนเนื้อความเชิงพรรณนาทั้งเชิงพรรณ และตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับ
กลวิธีการปรับปรุงงานเขียนของตนเมื่อได้รับงานคืนจากผู้สอนที่ใช้วิธีตรวจงานแบบขีดฆ่าที่ผิดและ
เขียนแก้ไขให้

การเก็บข้อมูลระยะที่ 2 (ธันวาคม 2530)

กลุ่มพลวิจัย เขียนเนื้อความเชิงเหตุและผลและตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับกลวิธี
การปรับปรุงงานเขียนของตนเมื่อได้รับงานคืนจากผู้สอนที่ใช้วิธีตรวจงานแบบขีดเส้นใต้ที่ผิด และ
นำมาอธิบายในชั้น

การเก็บข้อมูลระยะที่ 3 (มกราคม 2531)

กลุ่มพลวิจัย เขียนเนื้อความเชิงเปรียบเทียบและตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับกลวิธีการ
ปรับปรุงงานเขียนของตนเมื่อได้รับงานคืนจากผู้สอนที่ใช้วิธีตรวจงานแบบใช้สัญลักษณ์กำกับที่ผิดรวมทั้ง
มีคำอธิบายและตัวอย่างการแก้ไขให้

การเก็บข้อมูลระยะที่ 4

กลุ่มพลวิจัย เขียนเนื้อความเชิงวิจารณ์/โต้แย้ง และตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับกลวิธี
การปรับปรุงงานเขียนของตนเมื่อได้รับงานคืนจากผู้สอนที่ใช้วิธีตรวจงานแบบผู้สอนอธิบายที่ผิดเป็น
รายบุคคล

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้วิธีการดังต่อไปนี้

การวิเคราะห์แบบสอบถาม ใช้การแบ่งกลุ่มเป็นกลุ่มเก่ง กลุ่มปานกลาง
และกลุ่มอ่อน โดยใช้ความสามารถด้านภาษาอังกฤษเป็นเกณฑ์ และวิเคราะห์โดยหาค่าความถี่และ
ค่าร้อยละ

การวิเคราะห์งานเขียน ใช้วิธีวิเคราะห์โดยการหาค่ามัธยฐานเลขคณิต
หรือค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (C.V.)
และเปรียบเทียบคะแนนงานเขียนที่ยังไม่ได้ตรวจแก้กับคะแนนที่ได้เมื่อเขียนแก้ส่งใหม่
ตลอดจนคะแนนของงานชิ้นสำคัญฉบับ Pre และ Post โดยใช้ correlated t-test

การวิเคราะห์การสัมภาษณ์และสังเกตพฤติกรรม ใช้การวิเคราะห์
หาแนวโน้มและเขียนสรุป

บทที่ 4
ผลการวิจัย

บทนำเสนอผลการวิจัย โดยแบ่งเป็น 5 ภาค ดังนี้

ภาคที่ 1: กลวิธีในการปรับปรุงงานเขียนหลังจากได้รับงานคืนจากครู

- 1.1 วิธีแก้งานแบบที่ 1
- 1.2 วิธีแก้งานแบบที่ 2
- 1.3 วิธีแก้งานแบบที่ 3
- 1.4 วิธีแก้งานแบบที่ 4

ภาคที่ 2: การเปรียบเทียบงานเขียนของผู้เรียนที่ผ่านการตรวจงาน

- 2.1 วิธีตรวจงานแบบที่ 1
- 2.2 วิธีตรวจงานแบบที่ 2
- 2.3 วิธีตรวจงานแบบที่ 3
- 2.4 วิธีตรวจงานแบบที่ 4

ภาคที่ 3: ผลการวิเคราะห์ t-test เปรียบเทียบพัฒนาการในการเขียน

- 3.1 วิธีแก้งานแบบที่ 1
- 3.2 วิธีแก้งานแบบที่ 2
- 3.3 วิธีแก้งานแบบที่ 3
- 3.4 วิธีแก้งานแบบที่ 4

ภาคที่ 4: ผลการสัมภาษณ์และการสังเกตการณ์

ภาคที่ 5: สรุปผลและอภิปรายผล

- 5.1 พัฒนาการในด้านการเขียน
- 5.2 กลวิธีในการปรับปรุงงานเขียน

การเรียงลำดับที่ของกลุ่มในรายงานผลการวิจัย

- กลุ่มที่ 1: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์
- กลุ่มที่ 2: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (กลุ่มที่ 1)
- กลุ่มที่ 3: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (กลุ่มที่ 2)
- กลุ่มที่ 4: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- กลุ่มที่ 5: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (กลุ่มที่ 1)
- กลุ่มที่ 6: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (กลุ่มที่ 2)
- กลุ่มที่ 7: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (กลุ่มที่ 3)
- กลุ่มที่ 8: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (กลุ่มที่ 4)

สำหรับการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับพัฒนาการระยะสั้นในการเขียน โดยเปรียบเทียบคะแนนที่กลุ่มพลวิจัยทำได้จากการเขียนครั้งแรกและเขียน-แก้ส่งใหม่ หลังจากผู้สอนตรวจงานแล้วมีทำเพียง 5 กลุ่ม คือ

- กลุ่มที่ 1: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- กลุ่มที่ 2-5: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคที่ 1

กลวิธีในการปรับปรุงงานเขียนหลังจากได้รับงานคืนจากครู

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

1.1 วิธีตรวจแก้งานเขียนวิธีที่ 1: ผู้สอนชี้คําที่ผิดและเขียนแก้ไขให้

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กลุ่มที่ 1: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

ตารางที่ 1 การเก็บข้อมูลครั้งที่ 1 เมื่อ พฤศจิกายน 2530
 ได้รับงานเขียนที่ตรวจแก้โดยวิธี 1 ซัดฆ่าและเขียนแก้ไข

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
1. ทำความเข้าใจกับส่วนที่ต้องแก้ไข	15	100	22	84.6	8	100
2. ศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับภาษา โดยวิธี	15	100	20	76.9	8	100
ปรึกษาเพื่อน	8	53.3	13	50.0	4	50.0
ปรึกษาครู	5	33.3	4	15.4	4	50.0
ศึกษาจากหน่วยงานกรม	5	33.3	7	26.9	4	50.0
หนังสือไวยากรณ์	10	66.7	10	38.5	2	25.0
บทเรียน	5	33.3	10	38.5	2	25.0
3. ในการแก้งานเขียนท่านเรียบเรียง ความคิดใหม่	12	80	20	76.9	7	87.5
3.1 ถ้าเรียบเรียงความคิดใหม่ ท่านมีปัญหา						
มาก	1	6.7	3	11.5	-	-
ปานกลาง	9	60.0	13	50.0	1	12.5
น้อย	2	13.3	2	7.7	6	75.0
ไม่มีปัญหา	-	-	2	7.7	-	-
3.2 ถ้ามีปัญหาเกิดขึ้นจาก						
การถ่ายทอดความคิดออกมา	6	40	3	11.5	1	12.5
ไวยากรณ์	4	26.7	9	34.6	6	75.0
การใช้คำศัพท์	6	40	9	34.6	3	37.5
การเรียบเรียงความ	5	33.3	7	26.9	-	-

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
4. เมื่อได้รับงานเขียนเค้นและต้องปรับปรุง แก้ไขงานใหม่ ท่านเขียนร่างก่อน						
4.1 โดยร่างตามโครงร่างของงานเขียน (outline)	5	33.3	11	42.3	5	62.5
4.2 ใช้โครงร่าง						
ภาษาไทย	-	-	3	11.5	-	-
ภาษาอังกฤษ	6	40.0	5	19.2	-	-
ทั้ง 2 ภาษา	5	33.3	10	38.5	6	75.0
5. ท่านตรวจทานงานเขียนที่จะส่งใหม่	14	93.3	21	80.8	7	87.5
6. ท่านคิดว่างานเขียนฉบับใหม่จะมีที่ผิด						
มากกว่าเดิม	-	-	3	11.5	-	-
น้อยกว่าเดิม	15	100.0	20	76.9	8	100.0
6.1 ถ้ามีที่ผิดคิดว่า						
ผิดซ้ำแบบเดิม	1	6.7	3	11.5	1	12.5
ไม่ซ้ำแบบเดิม	14	93.3	3	11.5	7	87.5
6.2 และเป็นข้อผิดพลาดด้าน						
ความคิด	1	6.7	1	3.8	1	12.5
ภาษา	14	93.3	14	53.8	7	87.5
การเรียบเรียงความคิด	8	53.3	14	53.8	5	62.5
6.3 ถ้าท่านผิดเพิ่ม ท่านคิดว่างานเขียน ของท่านจะมีคุณภาพ						
ดีขึ้นกว่าเดิม	10	66.7	17	65.4	8	100.0
เท่าเดิม	5	33.3	6	19.2	-	-
ด้อยกว่าเดิม	-	-	-	-	-	-

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
6.4 ถ้าดีขึ้นกว่าเดิมดีขึ้น						
มาก	4	26.7	5	19.2	1	12.5
ปานกลาง	8	53.3	15	57.7	7	87.5
น้อย	-	-	2	7.7	-	-
6.5 ถ้าด้อยกว่าเดิมด้อยกว่า						
มาก	-	-	-	-	2	25.0
ปานกลาง	7	46.7	6	23.1	-	-
น้อย	3	20.0	11	42.3	3	37.5
7. เมื่อท่านได้รับงานเขียนคืนจากครู ท่านมีประสบการณ์ในทาง						
ลบ	-	-	1	3.8	-	-
บวก	12	80.0	11	42.3	6	75.0
ทั้ง 2 ทาง	3	20.0	10	38.5	2	25.0
7.1 ถ้าเป็นในทางลบ ปัญหาเกิดขึ้นเพราะ						
ไม่เข้าใจการแก้งานของครู	1	6.7	4	15.4	-	-
มาก	-	-	-	-	-	-
ปานกลาง	1	6.7	2	7.7	-	-
น้อย	-	-	2	7.7	-	-
7.1.1 อ่านลายมือครูไม่ออก	1	6.7	4	15.4	-	-
มาก	-	-	-	-	-	-
ปานกลาง	-	-	1	3.8	-	-
น้อย	1	6.7	3	11.5	-	-

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
7.1.2 ไม่เข้าใจเครื่องหมายที่ใช้	1	6.7	6	23.1	1	12.5
มาก	-	-	1	3.8	-	-
ปานกลาง	-	-	2	7.7	1	12.5
น้อย	1	6.7	3	11.5	-	-
7.1.3 ไม่เข้าใจคำอธิบายในชั้น	1	6.7	4	15.4	1	12.5
มาก	-	-	-	-	-	-
ปานกลาง	1	6.7	2	7.7	1	12.5
น้อย	-	-	2	7.7	-	-
7.1.4 ไม่ได้จดคำอธิบายของครู	1	6.7	3	11.5	1	12.5
บ่อยครั้ง	-	-	-	-	-	-
บางครั้ง	1	6.7	3	11.5	1	12.5
ไม่จดเลย	-	-	-	-	-	-
7.1.5 ลืมคำอธิบายของครู	1	6.7	2	7.7	1	12.5
บ่อยครั้ง	-	-	-	-	-	-
บางครั้ง	1	6.7	2	7.7	1	12.5
7.2 ประสบการณ์ในทางดี						
7.2.1 ทำนรู้ลึกกระตือรือร้นที่จะ	15	100	21	80.8	8	100
ทบทวน						
มาก	5	33.3	6	23.1	6	75.0
ปานกลาง	10	66.7	15	57.7	1	12.5
น้อย	-	-	-	-	1	12.5
7.2.2 ทำนต้องการแก้ไขงานให้ดีขึ้น	15	100	20	76.9	8	100.0
มาก	13	86.7	16	61.5	7	87.5
ปานกลาง	2	13.3	4	15.4	1	12.5
น้อย	-	-	-	-	-	-

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
7.2.3 ท่านจัดคำอธิบายของครูไว้เพื่อ	15	100	20	76.9	8	100
ทบทวน						
บ่อยครั้ง	8	53.3	8	30.8	4	50.0
บางครั้ง	7	46.7	12	46.2	4	50.0
7.2.4 ท่านเข้าใจคำอธิบายของครู	15	100	20	76.9	8	100.0
มาก	5	33.3	3	11.5	3	37.5
ปานกลาง	10	66.7	16	61.5	5	62.5
น้อย	-	-	1	3.8	-	-

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 1 เมื่อนักศึกษาได้รับงานเขียนที่ผ่านการตรวจและแก้ไขแล้ว โดยที่ครู จะชี้ต่าที่ผิดและแก้ไขให้ นักศึกษากลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อนทุกคนจะให้ความสนใจกับส่วนที่ ต้องแก้ไข เช่นเดียวกับนักศึกษากลุ่มปานกลางส่วนใหญ่ (84.6%)

นักศึกษากลุ่มเก่งศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับภาษา โดยใช้วิธีศึกษาจากหนังสือไวยากรณ์ (66.7%) และปรึกษาเพื่อน (53.3%) เป็นส่วนใหญ่ กลุ่มปานกลางร้อยละ 50 ศึกษาเพิ่มเติมโดยการปรึกษาเพื่อน ศึกษาจากหนังสือไวยากรณ์และบทเรียนเป็นส่วนมาก (38.5%) ส่วนกลุ่มอ่อนศึกษาเพิ่มเติมโดยการปรึกษาเพื่อน ปรึกษาครู และศึกษาจากนิตยสารเป็น ส่วนใหญ่ (50%)

นักศึกษากลุ่มอ่อนร้อยละ 87.5 ระบุว่าเรียบเรียงความคิดของงานเขียนใหม่ โดยระบุว่ามีปัญหาน้อย-ปานกลาง ปัญหาเกิดจากไวยากรณ์ การใช้คำศัพท์ กลุ่มเก่งร้อยละ 80 ระบุว่าได้เรียบเรียงความคิดของงานเขียนใหม่ โดยมีปัญหาน้อย-มาก เกิดขึ้นจากการใช้ คำศัพท์ การถ่ายทอดความคิดออกมา กลุ่มปานกลางร้อยละ 76.9 ระบุว่าไม่มีปัญหา-ปัญหา มาก โดยเกิดขึ้นจากไวยากรณ์และการใช้คำศัพท์เป็นส่วนใหญ่

เมื่อได้รับงานเขียนคืน และต้องปรับปรุงแก้ไข นักศึกษากลุ่มอ่อนร้อยละ 62.5 จะ ทำโครงร่างก่อนโดยใช้ทั้ง 2 ภาษาเป็นส่วนใหญ่ (75%) กลุ่มปานกลางร้อยละ 42.3 ทำ โครงร่างโดยใช้ทั้ง 2 ภาษาเป็นส่วนมาก (38.5%) รองลงมาคือภาษาอังกฤษ (19.2%) และภาษาไทย (11.5%) สำหรับกลุ่มเก่งร้อยละ 33.3 ระบุว่าเขียนร่างก่อนโดยใช้ภาษา อังกฤษเป็นส่วนใหญ่ (40%) และทั้ง 2 ภาษา (33.3%)

การตรวจทานงานเขียนที่จะส่งใหม่ กลุ่มเก่งจะตรวจทานมากที่สุดถึง 93.3% รองลงมาคือกลุ่มอ่อน (87.5%) และกลุ่มปานกลาง (80.8%)

นักศึกษากลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อนทั้งหมด ตลอดจนกลุ่มปานกลางเป็นส่วนมาก (76.9%) ระบุว่างานเขียนฉบับใหม่จะมีผิดน้อยกว่าเดิม นอกจากนั้นแล้วกลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อนส่วนใหญ่ ระบุว่า เป็นที่ผิดไม่ซ้ำแบบเดิม แต่สำหรับกลุ่มปานกลางระบุว่า เป็นทั้ง 2 แบบ คือผิดซ้ำแบบ เดิมและไม่ซ้ำแบบเดิมในปริมาณที่เท่ากัน กลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อนคิดว่า เป็นความผิดพลาดภาษา เป็นส่วนใหญ่ สำหรับกลุ่มปานกลางคิดว่า เป็นความผิดพลาดภาษาในปริมาณที่เท่ากับด้านการ เรียบเรียงความคิด นักศึกษาทั้ง 3 กลุ่ม ส่วนใหญ่คิดว่างานเขียนจะมีคุณภาพดีขึ้นกว่าเดิม ใน ระดับปานกลาง-มาก นักศึกษากลุ่มเก่งและกลุ่มปานกลางบางส่วนคิดว่าถ้าดีน้อยกว่าเดิมก็อยู่ใน ระดับปานกลาง-น้อย สำหรับกลุ่มอ่อนบางส่วนคิดว่าถ้าดีน้อยกว่าเดิมก็อยู่ในระดับที่น้อยและมาก

เมื่อได้รับงานเขียนคืนจากครู นักศึกษาทั้ง 3 กลุ่มระบุว่า มีประสบการณ์ในทางบวก และทั้ง 2 ทาง โดยที่กลุ่มเก่งมีประสบการณ์ในทางบวกมากกว่าทั้ง 2 ทาง (80% และ 20%) กลุ่มปานกลางระบุว่า มีประสบการณ์ในทางบวก (42.3%) ซึ่งมากกว่าทั้ง 2 ทางบวก และทางลบ (38.5% และ 3.8%) กลุ่มอ่อนมีประสบการณ์ในทางบวกมากกว่าทั้ง 2 ทาง (75% และ 25%) สำหรับนักศึกษากลุ่มเก่งและกลุ่มปานกลางนั้น ระบุถึงประสบการณ์ในทางลบว่ามาจาก

สาเหตุหลาย ๆ ประการคือ ไม่เข้าใจการแก้งานของครู อ่านลายมือครูไม่ออก ไม่เข้าใจ เครื่องหมายที่ใช้ไม่เข้าใจคำอธิบายในชั้นในระดับน้อย-ปานกลาง ไม่ได้จดคำอธิบายครูและลืมคำ อธิบายครูบางครั้ง นักศึกษากลุ่มอ่อนระดับถึงสาเหตุว่ามาจากการไม่เข้าใจเครื่องหมายที่ใช้ ไม่เข้าใจคำอธิบายในชั้นในระดับปานกลาง ไม่ได้จดคำอธิบายของครู และลืมคำอธิบายของครูใน บางครั้ง

ประสบการณ์ในทางที่ดีของนักศึกษากลุ่มเก่งมีปริมาณสูงเท่ากับกลุ่มอ่อน และสูง กว่ากลุ่มปานกลาง โดยที่นักศึกษากลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อน 100% รู้สึกกระตือรือร้นที่จะทบทวน ต้องการแก้ไขงานให้ดีขึ้น จดคำอธิบายของครูไว้เพื่อทบทวน และเข้าใจคำอธิบายของครู สำหรับนักศึกษากลุ่มปานกลางร้อยละ 80 รู้สึกกระตือรือร้นที่จะทบทวนในระดับมาก (23.1%) และปานกลาง (57.7%) ร้อยละ 76.9 ของนักศึกษากลุ่มนี้ต้องการแก้ไขงานให้ดีขึ้น จดคำ อธิบายของครูไว้เพื่อทบทวน และเข้าใจคำอธิบายของครู

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กลุ่มที่ 2: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (กลุ่มที่ 1)

ตารางที่ 2 การเก็บข้อมูลครั้งที่ 1 เมื่อ เมษายน 2531
 ได้รับงานเขียนที่ตรวจแก้ไขโดย วิธีที่ 1 ซิตซ์่าและเขียนแก้ไข

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
1. ทำความเข้าใจกับส่วนที่ต้องแก้ไข	3	100	10	100	2	100
2. ศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับภาษา โดยวิธี	3	100	9	90	1	50
ปรึกษาเพื่อน	-	-	2	20	1	50
ปรึกษาครู	1	33.3	3	30	1	50
ศึกษาจากพจนานุกรม	3	100	2	20	1	50
หนังสือไวยากรณ์	3	100	7	70	-	-
บทเรียน	2	66.7	4	40	1	50
3. ในการทำงานเขียนท่านเรียบเรียง ความคิดใหม่	-	-	7	70	2	100
3.1 ถ้าเรียบเรียงความคิดใหม่ ท่านมีปัญหา						
มาก	-	-	2	20	1	50
ปานกลาง	-	-	5	50	1	50
น้อย	-	-	1	10	-	-
ไม่มีปัญหา	-	-	-	-	-	-
3.2 ถ้ามีปัญหาเกิดขึ้นจาก						
การถ่ายทอดความคิดออกมา	-	-	6	60	2	100
ไวยากรณ์	-	-	7	70	1	50
การใช้คำศัพท์	-	-	7	70	1	50
การเรียบเรียงความคิดใหม่	-	-	3	30	1	50

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
4. เมื่อได้รับงานเขียนคืนและต้องปรับปรุง แก้ไขงานใหม่ ท่านเขียนร่างก่อน	-	-	5	50	-	-
4.1 โดยร่างตามโครงร่างของงานเขียน (outline)	-	-	5	50	-	-
4.2 ใช้โครงร่าง						
ภาษาไทย	-	-	1	10	-	-
ภาษาอังกฤษ	-	-	-	-	-	-
ทั้ง 2 ภาษา	-	-	4	40	-	-
5. ท่านตรวจทานงานเขียนที่จะส่งใหม่	3	100	10	100	2	100
6. ท่านคิดว่างานเขียนฉบับใหม่จะมีที่ผิด						
มากกว่าเดิม	-	-	-	-	-	-
น้อยกว่าเดิม	3	100	9	90	2	100
6.1 ถ้ามีที่ผิดคิดว่า						
ผิดซ้ำแบบเดิม	-	-	3	30	-	-
ไม่ซ้ำแบบเดิม	3	100	7	70	2	100
6.2 และเป็นข้อผิดพลาดทางด้าน						
ความคิด	1	33.3	-	-	-	-
ภาษา	2	66.7	7	70	2	100
การเรียบเรียงความคิด	1	33.3	8	80	1	50
6.3 ถ้าท่านผิดเพิ่ม ท่านคิดว่างานเขียน ของท่านจะมีคุณภาพ						
ดีขึ้นกว่าเดิม	3	100	9	90	-	-
เท่าเดิม	-	-	1	10	2	100
ด้อยกว่าเดิม	-	-	-	-	-	-

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
6.4 ถ้าดีขึ้นกว่าเดิมดีขึ้น						
มาก	1	33.3	-	-	-	-
ปานกลาง	2	66.7	7	70	-	-
น้อย	-	-	3	30	1	50
6.5 ถ้าด้อยกว่าเดิมด้อยกว่า						
มาก	-	-	-	-	-	-
ปานกลาง	1	33.3	5	50	-	-
น้อย	1	33.3	2	20	1	50
7. เมื่อท่านได้ปฏิบัติงานเขียนคืนจากครู ท่านมีประสบการณ์ในทาง						
ลบ	-	-	1	10	-	-
บวก	2	66.7	4	40	1	50
ทั้ง 2 ทาง	1	33.3	5	50	1	50
7.1 ถ้าเป็นในทางลบ	-	-	5	50	1	50
ปัญหาเกิดขึ้นเพราะ						
ไม่เข้าใจการแก้งานของครู						
มาก	-	-	-	-	-	-
ปานกลาง	-	-	3	30	1	50
น้อย	-	-	2	20	-	-
7.1.1 อ่านลายมือครูไม่ออก	-	-	5	50	1	50
มาก	-	-	-	-	-	-
ปานกลาง	-	-	1	10	-	-
น้อย	-	-	4	40	1	50

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
7.1.2 ไม่เข้าใจเครื่องหมายที่ใช้	-	-	5	50	1	50
มาก	-	-	-	-	-	-
ปานกลาง	-	-	-	-	1	50
น้อย	-	-	5	50	-	-
7.1.3 ไม่เข้าใจคำอธิบายในชั้น	-	-	5	50	1	50
มาก	-	-	-	-	-	-
ปานกลาง	-	-	1	10	-	-
น้อย	-	-	4	40	1	50
7.1.4 ไม่ได้จดคำอธิบายของครู	-	-	5	50	1	50
บ่อยครั้ง	-	-	-	-	-	-
บางครั้ง	-	-	5	50	-	-
ไม่จดเลย	-	-	-	-	1	50
7.1.5 ลืมคำอธิบายของครู	1	33.3	5	50	1	50
บ่อยครั้ง	-	-	2	20	1	50
บางครั้ง	1	33.3	3	30	-	-
7.2 ประสบการณ์ในทางดี						
7.2.1 ท่านรู้สึกกระตือรือร้นที่จะ	2	66.7	9	90	2	100
ทบทวน						
มาก	2	66.7	2	20	1	50
ปานกลาง	-	-	6	60	1	50
น้อย	-	-	1	10	-	-
7.2.2 ท่านต้องการแก้ไขงานให้ดีขึ้น	2	66.7	10	100	2	100
มาก	2	66.7	7	70	2	100
ปานกลาง	-	-	3	30	-	-
น้อย	-	-	-	-	-	-

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
7.2.3 ท่านจดคำอธิบายของครูไว้เพื่อ ทบทวน	2	66.7	9	90	2	100
บ่อยครั้ง	2	66.7	4	40	-	-
บางครั้ง	-	-	5	50	2	100
7.2.4 ท่านเข้าใจคำอธิบายของครู	3	100	9	90	2	100
มาก	2	66.7	3	30	1	50
ปานกลาง	1	33.3	6	60	1	50
น้อย	-	-	-	-	-	-

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 2 พบว่า ภายหลังจากที่นักศึกษาได้รับงานเขียนต้น โดยผู้สอนใช้วิธีการตรวจแบบชี้ตำที่ผิดและเขียนแก้ไขให้ นั้น นักศึกษาทุกคนจะทำความเข้าใจกับส่วนที่ต้องแก้ไข

ในด้านการศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับภาษา พบว่า นักศึกษาเกือบทุกคนจะศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับภาษา โดยที่นักศึกษากลุ่มเก่งทุกคนจะใช้วิธีการศึกษาจากพจนานุกรม และหนังสือไวยากรณ์เป็นปริมาณเท่า ๆ กัน (100%) แต่จะไม่ใช้วิธีการปรึกษาเพื่อนเลย นักศึกษากลุ่มปานกลางส่วนใหญ่จะใช้วิธีการศึกษาจากหนังสือไวยากรณ์ (70%) และบทเรียน (40%) ส่วนนักศึกษากลุ่มอ่อนใช้วิธีการปรึกษาเพื่อน ปรึกษาครู ศึกษาจากพจนานุกรม และบทเรียนเป็นปริมาณเท่า ๆ กัน (50%) แต่จะไม่ใช้วิธีการศึกษาหนังสือไวยากรณ์

ในการแก้งานเขียนโดยเรียบเรียงความคิดใหม่พบว่า ไม่มีนักศึกษากลุ่มเก่งเรียบเรียงความคิดใหม่เมื่อแก้ไขงานเขียนเลย ส่วนนักศึกษากลุ่มปานกลาง (70%) และกลุ่มอ่อน (100%) ระบุว่าทำ นักศึกษากลุ่มปานกลางจะมีปัญหาในการเรียบเรียงความคิดใหม่ระดับปานกลาง โดยที่ปัญหาเกิดขึ้นจากการถ่ายทอดความคิด ไวยากรณ์ และการใช้คำศัพท์ ส่วนนักศึกษากลุ่มอ่อนจะมีปัญหาในระดับปานกลาง-มาก โดยที่ปัญหานั้นเกิดขึ้นจากการถ่ายทอดความคิดเป็นส่วนใหญ่

เมื่อนักศึกษาได้รับงานเขียนต้น และต้องปรับปรุงแก้ไขงานใหม่ พบว่า ไม่มีนักศึกษากลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อนทำเลย ส่วนนักศึกษากลุ่มปานกลาง (50%) จะเขียนโครงร่างก่อน และโครงร่างที่ใช้จะใช้ทั้งภาษาอังกฤษและภาษาไทย

ในการตรวจทานงานเขียนที่จะส่งใหม่ พบว่านักศึกษาทุกคนทำ

ส่วนงานเขียนฉบับใหม่ของนักศึกษา พบว่านักศึกษากลุ่มส่วนใหญ่จะมีที่ผิดน้อยลง และที่ผิดจะไม่ซ้ำแบบเดิม นักศึกษากลุ่มเก่งมีข้อผิดพลาดทางด้านภาษา (66.7%) นักศึกษากลุ่มปานกลางมีข้อผิดพลาดด้านการเรียบเรียงความคิด (80%) และภาษา (70%) ส่วนนักศึกษากลุ่มอ่อนมีข้อผิดพลาดทางด้านภาษา (100%) ด้านคุณภาพของงานเขียนใหม่ พบว่า นักศึกษากลุ่มเก่ง (66.7%) และกลุ่มปานกลาง (70%) มีคุณภาพของงานเขียนดีขึ้นกว่าเดิมระดับปานกลาง ส่วนนักศึกษากลุ่มอ่อน (100%) เห็นว่าคุณภาพของงานเขียนคงเดิม

ประสบการณ์ที่นักศึกษาได้รับภายหลังจากได้งานต้นจากครู พบว่า นักศึกษากลุ่มเก่ง (66.7%) กลุ่มปานกลาง (40%) และกลุ่มอ่อน (50%) มีประสบการณ์ในทางบวก คือมีความกระตือรือร้นที่จะทบทวน ต้องการแก้ไขงานให้ดีขึ้น จดคำอธิบายไว้เพื่อทบทวน และเข้าใจคำอธิบายของครู ส่วนประสบการณ์เฉพาะในทางลบเท่านั้น พบว่า ไม่มีนักศึกษากลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อนมีประสบการณ์เลย ส่วนกลุ่มปานกลางมีจำนวนน้อยมาก (10%) สำหรับประสบการณ์ทั้งทางบวกและทางลบ พบว่า นักศึกษากลุ่มเก่ง (33.3%) และกลุ่มปานกลาง (50%)

และกลุ่มอ่อน (50%) มีประสบการณ์ทั้งสองด้าน และระบุว่าประสบการณ์ในทางลบเกิดจาก
ไม่เข้าใจในการทำงานของครู อ่านลายมือครูไม่ออก ไม่เข้าใจเครื่องหมายที่ใช้ และไม่
เข้าใจคำอธิบายในชั้นเรียนในระดับน้อย-ปานกลาง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กลุ่มที่ 3: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (กลุ่มที่ 2)

ตารางที่ 3 การเก็บข้อมูลครั้งที่ 1 เมื่อ 8 ธันวาคม 2530

ได้รับงานเขียนที่ตรวจแก้ไขโดยวิธี ผู้สอนชี้ตมที่ผิดและเขียนแก้ไขให้

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
1. ทำความเข้าใจกับส่วนที่ต้องแก้ไข	4	100	7	87.5	8	100.0
2. ศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับภาษา โดยวิธี	3	75	5	62.5	4	50.0
ปรึกษาเพื่อน	3	75	4	50.0	4	50.0
ปรึกษาครู	1	25	2	25.0	4	50.0
ศึกษาจากพจนานุกรม	1	25	3	37.5	3	37.5
หนังสือไวยากรณ์	3	75	0	0	2	25.0
บทเรียน	2	50	3		2	25.0
3. ในการแก้งานเขียนท่านเรียบเรียง ความคิดใหม่	3	75	6	75.0	3	37.5
3.1 ถ้าเรียบเรียงความคิดใหม่ ท่านมีปัญหา						
มาก	0	0	1	12.5	2	25.0
ปานกลาง	3	75	6	75.0	3	37.5
น้อย	1	25	0	0	0	0
ไม่มีปัญหา	0	0	0	0	0	0
3.2 ถ้ามีปัญหาเกิดขึ้นจาก						
การถ่ายทอดความคิดออกมา	1	25	3	37.5	2	25.0
ไวยากรณ์	0	0	3	37.5	5	62.5
การใช้คำศัพท์	1	25	1	12.5	3	37.5
การเรียบเรียงความคิดใหม่	2	50	4	50.0	2	25.0

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
4. เมื่อได้รับงานเขียนคืนและต้องปรับปรุง แก้ไขงานใหม่ ท่านเขียนร่างก่อน	3	75	3	37.5	2	25.0
4.1 โดยร่างตามโครงร่างของงานเขียน (outline)	1	25	4	50.0	2	25.0
4.2 ใช้โครงร่าง						
ภาษาไทย	0	0	1	12.5	4	50.0
ภาษาอังกฤษ	1	25	2	25.0	2	25.0
ทั้ง 2 ภาษา	2	50	3	37.5	0	0
5. ท่านตรวจทานงานเขียนที่จะส่งใหม่	3	75	7	87.5	6	75.0
6. ท่านคิดว่างานเขียนฉบับใหม่จะมีที่ผิด						
มากกว่าเดิม	0	0	0	0	0	0
น้อยกว่าเดิม	4	100	7	75	8	100.0
6.1 ถ้ามีที่ผิดคิดว่า						
ฉีกซ้ำแบบเดิม	0	0	4	50.0	2	25.0
ไม่ซ้ำแบบเดิม	4	100	4	50.0	6	75.0
6.2 และเป็นข้อผิดพลาดด้าน						
ความคิด	0	0	0	0	0	0
ภาษา	3	75	6	75.0	8	100.0
การเรียบเรียงความคิด	2	50	8	100.0	6	75.0
6.3 ถ้าไม่ผิดเพิ่ม ท่านคิดว่างานเขียน ของท่านจะมีคุณภาพ						
ดีขึ้นกว่าเดิม	3	75	4	50.0	8	100.0
เท่าเดิม	1	25	4	50.0	0	0
ด้อยกว่าเดิม	0	0	0	0	0	0

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
6.4 ถ้าดีขึ้นกว่าเดิมดีขึ้น						
มาก	0	0	0	0	0	0
ปานกลาง	3	75	3	37.5	6	75.0
น้อย	0	0	3	37.5	2	25.0
6.5 ถ้าด้อยกว่าเดิมด้อยกว่า						
มาก	0	0	0	0	0	0
ปานกลาง	0	0	2	25.0	2	25.0
น้อย	2	50	1	12.5	2	25.0
7. เมื่อท่านได้รับงานเขียนคืนจากครู ท่านมีประสบการณ์ในทาง						
ลบ	0	0	0	0	0	0
บวก	3	75	5	62.5	6	75.0
ทั้ง 2 ทาง	1	25	3	37.5	2	25.0
7.1 ถ้าเป็นในทางลบ						
ปัญหาเกิดขึ้นเพราะ						
ไม่เข้าใจการแก้งานของครู	2	50	3	37.5	3	37.5
มาก	0	0	0	0	0	0
ปานกลาง	2	50	1	12.5	3	37.5
น้อย	0	0	2	25.0	0	0
7.1.1 อ่านลายมือครูไม่ออก	1	25	4	50.0	3	37.5
มาก	0	0	0	0	0	0
ปานกลาง	0	0	0	0	1	12.5
น้อย	1	25	4	50.0	2	25.0
7.1.2 ไม่เข้าใจเครื่องหมายที่ใช้	2	50	4	50.0	3	37.5
มาก	0	0	0	0	0	0
ปานกลาง	1	25	0	0	1	12.5
น้อย	1	25	4	50.0	2	25.0

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
7.1.3 ไม่เข้าใจคำอธิบายในชั้น	2	50	3	37.5	4	50.0
มาก	0	0	0	0	0	0
ปานกลาง	1	25	1	12.5	3	37.5
น้อย	1	25	2	25.0	1	12.5
7.1.4 ไม่ได้จดคำอธิบายของครู	2	50	3	37.5	4	50.0
บ่อยครั้ง	0	0	0	0	1	12.5
บางครั้ง	2	50	2	25.0	3	37.5
ไม่จดเลย	0	0	0	0	0	0
7.1.5 ลืมคำอธิบายของครู	2	50	2	25.0	3	37.5
บ่อยครั้ง	0	0	1	12.5	3	37.5
บางครั้ง	2	50	2	25.0	2	25.0
7.2 ประสบการณ์ในทางดี						
7.2.1 ท่านรู้สึกกระตือรือร้นที่จะ						
ทบทวน	4	100	8	100.0	8	100.0
มาก	1	25	0	0	1	12.5
ปานกลาง	1	25	7	87.5	5	62.5
น้อย	2	50	1	12.5	2	25.0
7.2.2 ท่านต้องการแก้ไขงานให้ดีขึ้น	4	100	8	100.0	8	100.0
มาก	2	50	4	50.0	5	62.5
ปานกลาง	2	50	4	50.0	2	25.0
น้อย	0	0	0	0	1	12.5
7.2.3 ท่านจดคำอธิบายของครูไว้เพื่อ						
ทบทวน	4	100	7	87.5	8	100.0
บ่อยครั้ง	2	50	4	50.0	1	12.5
บางครั้ง	2	50	3	37.5	7	87.5
7.2.4 ท่านเข้าใจคำอธิบายของครู	3	75	7	87.5	8	100.0
มาก	1	25	0	0	1	12.5
ปานกลาง	1	25	7	87.5	7	87.5
น้อย	1	25	0	0	0	0

จากตารางที่ 3 จะเห็นได้ว่า เมื่อนิสิตได้ปฏิบัติงานเขียนที่ได้รับ การตรวจแก้ไขโดยวิธีที่ผู้สอนชี้ต้วมาที่ผิดและเขียนคำแก้ไขที่ถูกต้องกำกับให้ นั้น นิสิตกลุ่มเก่งและนิสิตกลุ่มอ่อนทุกคน (100%) ทำความเข้าใจกับส่วนที่ต้องแก้ไข ในขณะที่กลุ่มปานกลางทำในปริมาณรองลงมาคือ 87.5%

เรื่องการศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับภาษานั้น นิสิตกลุ่มเก่งทำงานปริมาณมากที่สุด รองลงมาคือกลุ่มปานกลางและกลุ่มอ่อนตามลำดับ (75%, 62.5% และ 50%) โดยที่นิสิตกลุ่มเก่ง ใช้วิธีปรึกษาเพื่อนและศึกษาจากหนังสือไวยากรณ์มากที่สุด รองลงมาคือวิธีศึกษาจากบทเรียน วิธีที่ใช้น้อยที่สุดคือ ปรึกษาครู และศึกษาจากพจนานุกรม นิสิตกลุ่มปานกลางใช้วิธีปรึกษาเพื่อนมากที่สุด รองลงมาคือศึกษาจากพจนานุกรมและบทเรียน วิธีที่ใช้น้อยที่สุดคือ ปรึกษาครู และที่ไม่ใช้เลยคือวิธีศึกษาจากหนังสือไวยากรณ์ นิสิตกลุ่มอ่อนใช้วิธีปรึกษาเพื่อนมากที่สุด รองลงมาคือศึกษาจากพจนานุกรม วิธีที่ใช้น้อยที่สุดคือศึกษาหนังสือไวยากรณ์และบทเรียน และวิธีที่ไม่ใช้เลยคือปรึกษาครู วิธีที่นิสิตทั้ง 3 กลุ่มใช้มากที่สุดคือปรึกษาเพื่อน และวิธีทั้ง 3 กลุ่มใช้น้อยที่สุดหรือไม่ใช้เลยคือปรึกษาครู

เกี่ยวกับการเรียบเรียงความคิดใหม่ในการแก้งานเขียนนั้น นิสิตกลุ่มเก่งและกลุ่มปานกลางทำมากกว่านิสิตกลุ่มอ่อน โดยนิสิตกลุ่มเก่งและปานกลางมีร้อยละ 75 และนิสิตกลุ่มอ่อนร้อยละ 37.5 ทั้งนี้ นิสิตกลุ่มเก่งมีปัญหาในระดับปานกลางและน้อย ในขณะที่กลุ่มปานกลางและกลุ่มอ่อนมีปัญหาในระดับปานกลางและมาก ปัญหาของกลุ่มเก่งเกิดจากการเรียบเรียงความคิดใหม่มากที่สุด (50%) รองลงมาในปริมาณเท่า ๆ กัน เกิดจากการถ่ายทอดความคิดออกมาและการใช้คำศัพท์ เช่นเดียวกับกลุ่มเก่ง ปัญหาของกลุ่มปานกลางเกิดจากการเรียบเรียงความคิดใหม่มากที่สุด แต่ปัญหาที่รองลงมาเกิดจากการถ่ายทอดความคิดออกมา และไวยากรณ์ ส่วนกลุ่มอ่อนนั้นปัญหาเกิดจากไวยากรณ์มากที่สุดและรองลงมาคือการใช้คำศัพท์

เมื่อได้ปฏิบัติงานเขียนคืนและต้องปรับปรุงแก้ไขงานใหม่ นิสิตกลุ่มเก่งเขียนร่างใหม่มากที่สุด (75%) รองลงมาคือกลุ่มปานกลาง (37.5%) และน้อยที่สุดคือกลุ่มอ่อน (25%) นิสิตกลุ่มปานกลางร่างตามโครงร่างของงานเขียนมากที่สุด (50%) รองลงมาคือกลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อนโดยทำในปริมาณเท่า ๆ กัน คือร้อยละ 25 สำหรับภาษาที่ใช้เขียนร่างนั้น พบว่า นิสิตกลุ่มเก่งจำนวนร้อยละ 50 ใช้ทั้งสองภาษา รองลงมาคือภาษาอังกฤษในปริมาณร้อยละ 25 และไม่ใช้ภาษาไทยเลย ส่วนนิสิตกลุ่มปานกลางใช้ทั้งสองภาษามากที่สุด รองลงมาคือภาษาอังกฤษ และใช้ภาษาไทยน้อยที่สุด กลุ่มอ่อนใช้ภาษาไทยมากที่สุด (50%) และใช้ภาษาอังกฤษรองลงมา

ในเรื่องการตรวจทานงานเขียนที่จะส่งใหม่ นิสิตกลุ่มปานกลางทำในปริมาณมากที่สุด (87.5%) รองลงมาคือกลุ่มเก่งซึ่งมีปริมาณเท่ากับกลุ่มอ่อน (75%)

นิสิตกลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อนทุกคน และกลุ่มปานกลางร้อยละ 87.5 มีความเห็นว่างานเขียนฉบับใหม่ดีไม่น้อยกว่าเดิม และนิสิตกลุ่มเก่งทุกคนเห็นว่าความคิดไม่ซ้ำแบบเดิม ในขณะที่นิสิตกลุ่มปานกลางจำนวนครึ่งต่อครึ่งเห็นว่าดีซ้ำแบบเดิม ส่วนนิสิตกลุ่มอ่อนส่วนใหญ่เห็นว่าดีไม่ซ้ำแบบเดิม (75%) และถ้าดีซ้ำ นิสิตกลุ่มเก่งระบุว่าเป็นความผิดพลาดทางภาษามากที่สุด รองลงมาคือการเรียบเรียงความ (75% และ 50%) นิสิตกลุ่มปานกลางระบุว่าเป็นความผิดในการเรียบเรียงความมากที่สุด รองลงมาคือภาษา (100% และ 75%) ส่วนนิสิตกลุ่มอ่อนนั้นระบุเป็นความผิดพลาดทางภาษามากที่สุด รองลงมาคือความผิดพลาดทางการเรียบเรียงความ (100% และ 75%) และถ้าไม่ผิดเพิ่มนิสิตกลุ่มเก่งส่วนใหญ่ (75%) และนิสิตกลุ่มอ่อนทุกคน (100%) มีความเห็นว่างานเขียนมีคุณภาพดีกว่าเดิม ในขณะที่กลุ่มปานกลางปริมาณครึ่งต่อครึ่งเห็นว่าดีกว่าเดิมหรือเท่าเดิม ทั้งนี้ นิสิตกลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อนมีความเห็นว่างานดีขึ้นในระดับปานกลางมากที่สุด (75%) ส่วนกลุ่มปานกลางนั้น จำนวนนิสิตที่เห็นว่างานดีขึ้นในระดับปานกลางมีปริมาณเท่ากับนิสิตที่เห็นว่างานดีขึ้นน้อย (37%) และในกรณีที่ยังด้อยกว่าเดิมนั้น กลุ่มเก่งเห็นว่าด้อยกว่าเดิมน้อย ในขณะที่กลุ่มปานกลางเห็นว่าด้อยกว่าในระดับปานกลางมากกว่า ส่วนกลุ่มอ่อนร้อยละ 25 เห็นว่าด้อยกว่าในระดับปานกลางและอีกร้อยละ 25 เห็นว่าด้อยกว่าในระดับน้อย

ประสบการณ์ที่นิสิตได้รับเมื่อได้รับงานเขียนคืนจากครู พบว่านิสิตทั้ง 3 กลุ่มส่วนใหญ่มีประสบการณ์ทางบวก โดยกลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อนมีจำนวนร้อยละ 75 และกลุ่มปานกลางร้อยละ 62.5 นิสิตทั้ง 3 กลุ่มมีจำนวนหนึ่งที่ระบุว่าไม่ประสบการณืทั้งในทางบวกและลบแต่มีจำนวนน้อยกว่า ประสบการณ์ในทางลบเกิดจากความไม่เข้าใจการแก้งานของครู ซึ่งอยู่ในระดับปานกลางและน้อย อ่านลายมือครูไม่ออกในระดับน้อย ไม่เข้าใจเครื่องหมายที่เขียนในระดับน้อย ไม่เข้าใจคำอธิบายของครูในระดับน้อยและปานกลาง ไม่จดคำอธิบายของครูเป็นบางครั้ง และลืมคำอธิบายของครูบางครั้ง แต่กลุ่มอ่อนส่วนใหญ่ลืมบ่อยครั้ง ส่วนประสบการณ์ในทางดีที่นิสิตได้รับคือทั้ง 3 กลุ่ม นิสิตทุกคนมีความกระตือรือร้นที่จะทบทวนนิสิตกลุ่มปานกลางและกลุ่มอ่อนส่วนใหญ่มีความกระตือรือร้นที่จะทบทวนอยู่ในระดับปานกลาง (87.5% และ 62.5%) แต่นิสิตกลุ่มเก่งมีความกระตือรือร้นในระดับน้อยเป็นส่วนใหญ่ (50%) นิสิตทั้ง 3 กลุ่มทุกคนต้องการแก้ไขงานให้ดีขึ้น โดยนิสิตกลุ่มเก่งและปานกลางมีความต้องการในระดับมากและปานกลางเป็นจำนวนครึ่งต่อครึ่ง และกลุ่มอ่อนมีความต้องการอยู่ในระดับมากเป็นส่วนใหญ่ (62.5%) นิสิตทั้ง 3 กลุ่มเกือบทุกคนจดคำอธิบายของครูไว้เพื่อทบทวน แต่กลุ่มอ่อนส่วนใหญ่จดเพียงบางครั้ง (87.5%) นิสิตทั้ง 3 กลุ่มเกือบทุกคนเข้าใจคำอธิบายของครู นิสิตกลุ่มเก่งมีความเข้าใจในระดับมาก ปานกลาง และน้อย ในปริมาณอย่างละเท่า ๆ กัน แต่นิสิตกลุ่มปานกลางและอ่อนส่วนใหญ่มีความเข้าใจในระดับปานกลาง (87.5%)

กลุ่มที่ 4: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ตารางที่ 4 การเก็บข้อมูลครั้งที่ 1 เมื่อ ธันวาคม 2530
 ได้รับงานเขียนที่ตรวจแก้ไขโดยวิธี ซัดฆ่าที่ผิดและแก้ไขให้

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
1. ทำความเข้าใจกับส่วนที่ต้องแก้ไข	5	100	6	100	4	100
2. ศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับภาษา โดยวิธี	2	40	3	50	4	100
ปรึกษาเพื่อน	-	-	1	16.7	3	75
ปรึกษาครู	1	20	1	16.7	-	-
ศึกษาจากพจนานุกรม	1	20	2	33.3	1	25
หนังสือไวยากรณ์	2	40	-	-	3	75
บทเรียน	1	20	-	-	-	-
3. ในการแก้งานเขียนท่านเรียบเรียง ความคิดใหม่	-	-	4	66.7	1	25
3.1 ถ้าเรียบเรียงความคิดใหม่ ท่านมีปัญหา						
มาก	-	-	-	-	1	25
ปานกลาง	-	-	2	33.3	-	-
น้อย	1	0	2	33.3	1	25
ไม่มีปัญหา	-	-	1	16.7	-	-
3.2 ถ้ามีปัญหาเกิดขึ้นจาก						
การถ่ายทอดความคิดออกมา	2	40	1	16.7	1	25
ไวยากรณ์	-	-	1	16.7	1	25
การใช้คำศัพท์	1	20	1	16.7	0	0
การเรียบเรียงความ	1	20	4	16.7	1	25

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
4. เมื่อได้รับงานเขียนค้นและต้องปรับปรุง แก้ไขงานใหม่ ท่านเขียนร่างก่อน	3	60	3	50	3	75
4.1 โดยร่างตามโครงร่างของงานเขียน (outline)	2	40	4	66.7	2	50
4.2 ใช้โครงร่าง						
ภาษาไทย	1	20	1	16.7	1	25
ภาษาอังกฤษ	2	40	2	33.3	1	25
ทั้ง 2 ภาษา	1	20	2	33.3	1	25
5. ท่านตรวจทานงานเขียนที่จะส่งใหม่	4	80	4	66.7	4	100
6. ท่านคิดว่างานเขียนฉบับใหม่จะมีที่ผิด						
มากกว่าเดิม	-	-	-	-	-	-
น้อยกว่าเดิม	5	100	6	100	4	100
6.1 ถ้ามีที่ผิดคิดว่า						
ผิดซ้ำแบบเดิม	-	-	-	-	-	-
ไม่ซ้ำแบบเดิม	5	100	6	100	4	100
6.2 และเป็นข้อผิดพลาดด้าน						
ความคิด	1	20	1	16.7	-	-
ภาษา	3	60	2	33.3	2	50
การเรียบเรียงความคิด	1	20	3	50	3	75
6.3 ถ้าท่านผิดเพิ่ม ท่านคิดว่างานเขียน ของท่านจะมีคุณภาพ						
ดีขึ้นกว่าเดิม	5	100	5	83.3	4	100
เท่าเดิม	-	-	1	16.7	-	-
ด้อยกว่าเดิม	-	-	-	-	-	-

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
6.4 ถ้าดีขึ้นกว่าเดิมดีขึ้น						
มาก	1	20	1	16.7	1	25
ปานกลาง	4	80	4	66.7	2	50
น้อย	-	-	-	-	1	25
6.5 ถ้าด้อยกว่าเดิมด้อยกว่า						
มาก	-	-	-	-	-	-
ปานกลาง	-	-	-	-	-	-
น้อย	-	-	-	-	-	-
7. เมื่อท่านได้รับงานเขียนคืนจากครู ท่านมีประสบการณ์ในทาง						
ลบ	2	40	-	-	-	-
บวก	2	40	3	50	-	-
ทั้ง 2 ทาง	1	20	3	50	4	100
7.1 ถ้าเป็นในทางลบ ปัญหาเกิดขึ้นเพราะ						
ไม่เข้าใจภาระงานของครู	3	60	4	66.7	3	75
มาก	-	-	-	-	1	25
ปานกลาง	2	40	1	16.7	1	25
น้อย	1	20	3	50	1	25
7.1.1 อ่านหลายมือครูไม่ออก	3	60	4	66.7	2	50
มาก	-	-	-	-	-	-
ปานกลาง	-	-	-	-	1	25
น้อย	3	60	4	66.7	1	25

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
7.1.2 ไม่เข้าใจเครื่องหมายที่ใช้	3	60	4	66.7	3	75
มาก	-	-	-	-	-	-
ปานกลาง	1	20	1	16.7	-	-
น้อย	2	40	3	50	3	75
7.1.3 ไม่เข้าใจคำอธิบายในชั้น	-	-	3	50	2	50
มาก	-	-	-	-	-	-
ปานกลาง	-	-	1	16.7	1	25
น้อย	-	-	2	33.3	1	25
7.1.4 ไม่ได้จดคำอธิบายของครู	1	20	3	50	3	75
บ่อยครั้ง	-	-	-	-	-	-
บางครั้ง	1	20	3	50	3	75
ไม่จดเลย	-	-	-	-	-	-
7.1.5 ลืมคำอธิบายของครู	1	20	3	50	2	50
บ่อยครั้ง	-	-	-	-	1	25
บางครั้ง	1	20	3	50	1	25
7.2 ประสบการณ์ในทางดี						
7.2.1 ทำนรู้ลึกกระตือรือร้นที่จะ	4	80	6	100	4	100
ทบทวน						
มาก	1	20	2	33.3	2	50
ปานกลาง	2	40	3	50	2	50
น้อย	1	20	1	16.7	-	-
7.2.2 ทำนต้องการแก้ไขงานให้ดีขึ้น	4	80	6	100	4	100
มาก	2	40	4	66.7	4	100
ปานกลาง	1	20	2	33.3	-	-
น้อย	1	20	-	-	-	-

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
7.2.3 ท่านจดคำอธิบายของครูไว้เพื่อ ทบทวน	4	80	6	100	4	100
บ่อยครั้ง	2	40	3	50	2	50
บางครั้ง	2	40	3	50	2	50
7.2.4 ท่านเข้าใจคำอธิบายของครู	3	60	6	100	3	75
มาก	2	40	2	33.3	2	50
ปานกลาง	1	20	4	66.7	1	25
น้อย	-	-	-	-	-	-

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 4 จะเห็นได้ว่า เมื่อนิสิตรับงานเขียนที่ได้ผ่านการตรวจแก้โดยผู้สอนด้วยวิธีที่ 1: ชีตเส้นใต้ที่ผิด กำกับที่ผิด นิสิตในกลุ่มเก่ง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มอ่อน ทุกคน ได้ทำความเข้าใจกับส่วนที่แก้ไข

ในด้านการศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับภาษา นิสิตในกลุ่มอ่อนจะทำทุกคน ในขณะที่ นิสิตในกลุ่มปานกลางและกลุ่มเก่ง จะทำเพียงร้อยละ 50.0 และร้อยละ 40.0 ตามลำดับ นิสิตทั้ง 3 กลุ่มนี้จะทำการศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับภาษาด้วยวิธีการที่แตกต่างกันคือ นิสิตกลุ่มเก่งจะทำการศึกษาเพิ่มเติมจากหนังสือไวยากรณ์มากที่สุด ร้อยละ 40.0 รองลงมาได้แก่ การศึกษาเพิ่มเติมโดยวิธีปริศนาครู ศึกษาจากพจนานุกรมและจากบทเรียน ร้อยละ 20.0 นิสิตกลุ่มปานกลางทำการศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับภาษา โดยศึกษาจากพจนานุกรมมากที่สุด ร้อยละ 33.3 รองลงมาได้แก่ ปรัชญาเพื่อนและปริศนาครู ร้อยละ 16.7 นิสิตกลุ่มอ่อนจะทำการศึกษาเพิ่มเติมโดยการปรึกษาเพื่อนและศึกษาจากหนังสือไวยากรณ์มากที่สุด ร้อยละ 75.0 รองลงมาได้แก่ ศึกษาจากพจนานุกรม ร้อยละ 25.0

ในด้านการแก้งานเขียน โดยการเรียบเรียงความคิดใหม่ นิสิตในกลุ่มปานกลาง จะทำมากกว่านิสิตในกลุ่มอ่อน ในขณะที่นิสิตในกลุ่มเก่งจะไม่ทำ โดยที่นิสิตกลุ่มปานกลาง ที่ทำการเรียบเรียงความคิดใหม่นั้น จะมีปัญหาอย่างน้อยถึงปานกลาง ในการเรียบเรียงความคิดใหม่ โดยนิสิตในกลุ่มปานกลางจะมีปัญหาในระดับปานกลางและน้อย ร้อยละ 33.3 และไม่มีปัญหาร้อยละ 16.7 โดยที่ปัญหาที่เกิดขึ้นมาจากการเรียบเรียงความคิดใหม่มากที่สุด ร้อยละ 66.7 รองลงมาได้แก่การถ่ายทอดความคิดออกมา ไวยากรณ์ และการใช้คำศัพท์ ร้อยละ 16.7 นิสิตกลุ่มอ่อนมีปัญหาในการเรียบเรียงความคิดใหม่ในระดับมากและน้อย ร้อยละ 25.0 โดยที่ปัญหาที่เกิดขึ้นมาจากการถ่ายทอดความคิดออกมา ปัญหาจากไวยากรณ์ และการเรียบเรียงความคิดใหม่ ร้อยละ 25.0

เมื่อนิสิตได้รับงานเขียนคืนและต้องปรับปรุงแก้ไขงานใหม่ นิสิตในกลุ่มอ่อน กลุ่มเก่งและปานกลางจะทำการเขียนร่างก่อน ร้อยละ 75.0 ร้อยละ 60.0 และร้อยละ 50.0 ตามลำดับ โดยที่การเขียนร่างก่อนนั้น นิสิตในกลุ่มเก่งจะทำการเขียนร่างตามโครงร่างของงานเขียน ร้อยละ 40.0 โดยใช้โครงร่างเป็นภาษาอังกฤษมากที่สุด ร้อยละ 40.0 รองลงมาได้แก่ ภาษาไทยและทั้ง 2 ภาษามีจำนวนเท่ากัน ร้อยละ 20.0 นิสิตในกลุ่มปานกลางจะทำการเขียนร่างตามโครงร่างของงานเขียน ร้อยละ 66.7 โดยใช้ร่างตามโครงร่างของงานเขียนเป็นภาษาอังกฤษและทั้ง 2 ภาษามีจำนวนเท่ากัน ร้อยละ 33.3 รองลงมาได้แก่ ภาษาไทย ร้อยละ 16.7 นิสิตในกลุ่มอ่อนจะทำการเขียนร่างตามโครงร่างของงานเขียน ร้อยละ 50.0 โดยใช้โครงร่างภาษาไทย ภาษาอังกฤษและใช้ทั้ง 2 ภาษา จำนวนเท่ากัน ร้อยละ 25.0

หลังจากนิสิตได้ทำการปรับปรุงแก้ไขงานใหม่แล้วได้ทำการตรวจงานเขียนที่จะส่งใหม่พบว่า นิสิตในกลุ่มอ่อนทุกคนจะทำการตรวจงานเขียนที่จะส่งใหม่ ในขณะที่นิสิตกลุ่มเก่งและกลุ่มปานกลางจะทำการตรวจงานเขียนที่จะส่งใหม่ ร้อยละ 80.0 และร้อยละ 66.7 ตามลำดับ

นิสิตในกลุ่มเก่ง กลุ่มปานกลางและกลุ่มอ่อนทุกคนคิดว่า งานเขียนฉบับใหม่จะมีที่ผิดน้อยกว่าเดิม โดยงานเขียนฉบับใหม่ที่ยังมีที่ผิดนั้นนิสิตทั้ง 3 กลุ่ม คิดว่าเป็นการผิดไม่ซ้ำแบบเดิม นิสิตกลุ่มเก่งคิดว่าเป็นความผิดด้านภาษา ร้อยละ 60.0 และเป็นความผิดทางด้านการเรียบเรียงความคิดและด้านความคิด ร้อยละ 20.0 นิสิตกลุ่มปานกลางคิดว่าเป็นความผิดด้านการเรียบเรียงความคิด ร้อยละ 75.0 ด้านภาษา ร้อยละ 50.0

นิสิตทั้ง 3 กลุ่มส่วนใหญ่คิดว่าคุณภาพของงานเขียนจะมีคุณภาพดีขึ้นกว่าเดิม โดยที่นิสิตกลุ่มเก่งคิดว่าดีขึ้นกว่าเดิมในระดับปานกลางและมาก นิสิตกลุ่มปานกลางคิดว่าดีขึ้นกว่าเดิม ในระดับปานกลาง ร้อยละ 66.7 และดีขึ้นมาก ร้อยละ 16.7 นิสิตกลุ่มอ่อนทุกคนคิดว่าดีขึ้นกว่าเดิมในระดับปานกลาง ร้อยละ 50.0 ดีขึ้นมากและดีขึ้นน้อย ร้อยละ 25.0

ด้านประสบการณ์ที่นิสิตทั้ง 3 กลุ่มได้รับเมื่อรับงานเขียนคืนจากครูพบว่า นิสิตจะได้รับประสบการณ์ทั้งทางบวกและทางลบ โดยนิสิตในกลุ่มเก่ง ร้อยละ 40.0 จะได้รับประสบการณ์ในทางลบซึ่งเกิดขึ้นเพราะไม่เข้าใจในการแก้ไขงานของครู โดยจะมีปัญหาในระดับปานกลาง ร้อยละ 40.0 และในระดับน้อย ร้อยละ 20.0 เนื่องจากอ่านลายมือของครูไม่ออก และไม่เข้าใจเครื่องหมายที่ใช้ร้อยละ 60.0 สัมคำอธิบายของครูเป็นบางครั้ง ร้อยละ 20.0 นิสิตกลุ่มปานกลางร้อยละ 66.7 ที่ได้รับประสบการณ์ในทางลบ ซึ่งปัญหาที่เกิดขึ้นเพราะไม่เข้าใจในการแก้ไขงานของครู โดยมีปัญหาในระดับน้อย ร้อยละ 50.0 ระดับมากและระดับปานกลาง ร้อยละ 16.7 เนื่องจากอ่านลายมือของครูไม่ออกและไม่เข้าใจเครื่องหมายที่ใช้ร้อยละ 66.7 ไม่เข้าใจคำอธิบายในชั้นเรียน ไม่ได้จดคำอธิบายของครูเป็นบางครั้งและสัมคำอธิบายของครู ร้อยละ 50.0 นิสิตกลุ่มอ่อน ร้อยละ 75.0 ที่ได้รับประสบการณ์ในทางลบ ซึ่งมีสาเหตุมาจากไม่เข้าใจการแก้ไขงานของครู ไม่เข้าใจเครื่องหมายที่ใช้และไม่ได้จดคำอธิบายของครู ร้อยละ 75.0 อ่านลายมือของครูไม่ออกและสัมคำอธิบายของครู ร้อยละ 50.0

ส่วนประสบการณ์ที่ดีของนิสิตนั้นพบว่า นิสิตกลุ่มปานกลางและนิสิตกลุ่มอ่อนทุกคนกระตือรือร้นที่จะทบทวนมากกว่ากลุ่มเก่ง นิสิตกลุ่มเก่งจะมีความรู้สึกกระตือรือร้นที่จะทบทวน ร้อยละ 80.0 โดยมีความกระตือรือร้นในระดับปานกลาง ร้อยละ 40.0 มากและน้อย ร้อยละ 20.0 นิสิตกลุ่มปานกลางทุกคนมีความกระตือรือร้นที่จะทบทวนงานที่ได้รับคืนจากครู โดยมีความกระตือรือร้นในระดับปานกลาง ร้อยละ 50.0 มากและน้อย ร้อยละ 33.3 และ

ร้อยละ 16.7 ตามลำดับ นิสิตกลุ่มอ่อนทุกคนมีความกระตือรือร้นที่จะทบทวนงานที่ได้รับจากครู โดยมีความกระตือรือร้นในระดับปานกลางและมาก ร้อยละ 50.0

นิสิตกลุ่มเก่งมีความต้องการจะแก้ไขงานให้ดีขึ้น ร้อยละ 80.0 โดยมีความต้องการในระดับมาก ร้อยละ 40.0 ระดับปานกลางและน้อย ร้อยละ 20.0 นิสิตกลุ่มปานกลางทุกคนมีความต้องการแก้ไขงานให้ดีขึ้นในระดับมาก ร้อยละ 66.7 ในระดับปานกลาง ร้อยละ 33.3 นิสิตกลุ่มอ่อนทุกคนมีความต้องการแก้ไขงานให้ดีขึ้นในระดับมาก ร้อยละ 100.0 ในด้านการจดคำอธิบายของครูเพื่อทบทวนพบว่า นิสิตกลุ่มปานกลางและกลุ่มอ่อนทุกคนจะจดคำอธิบายของครูไว้เพื่อทบทวน ในขณะที่กลุ่มเก่ง ร้อยละ 80.0 จะจดคำอธิบายของครูไว้เพื่อทบทวน โดยนิสิตทั้ง 3 กลุ่มจะจดคำอธิบายของครูเป็นบางครั้งและบ่อยครั้งมีจำนวนเท่า ๆ กันในด้านการเข้าใจคำอธิบายของครูพบว่า นิสิตกลุ่มปานกลางทุกคนจะเข้าใจคำอธิบายของครูมากกว่านิสิตกลุ่มอ่อนและนิสิตกลุ่มเก่ง โดยนิสิตกลุ่มเก่งจะเข้าใจคำอธิบายของครู ร้อยละ 60.0 โดยเข้าใจในระดับมากและระดับปานกลาง ร้อยละ 40.0 และร้อยละ 20.0 ตามลำดับ นิสิตกลุ่มปานกลางจะเข้าใจในคำอธิบายของครูในระดับปานกลางและในระดับมาก ร้อยละ 66.7 และร้อยละ 33.3 ตามลำดับ นิสิตในกลุ่มอ่อนจะเข้าใจในคำอธิบายของครูในระดับมากและปานกลาง ร้อยละ 50.0 และ 25.0 ตามลำดับ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กลวิธีในการปรับปรุงงานเขียนหลังจากได้รับงานคืนจากครู

กลุ่มที่ 5: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (กลุ่มที่ 1)

ตารางที่ 5 การเก็บข้อมูลครั้งที่ 1 เมื่อ พฤศจิกายน 2530

ได้รับงานเขียนที่ตรวจแก้ไขโดยวิธี ขีดฆ่าที่ผิดและแก้ไขให้

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
1. ทำความเข้าใจกับส่วนที่ต้องแก้ไข	7	100	10	83.3	5	45.5
2. ศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับภาษา โดยวิธี	5	71.4	10	83.3	5	45.5
ปรึกษาเพื่อน	1	14.3	6	50.0	4	36.4
ปรึกษาครู	-	-	-	-	-	-
ศึกษาจากพจนานุกรม	4	57.1	6	50.0	3	27.3
หนังสือไวยากรณ์	2	28.6	4	33.3	2	18.2
บทเรียน	3	42.9	4	33.3	2	18.2
3. ในการแก้งานเขียนท่านเรียบเรียง ความคิดใหม่	3	42.9	5	41.7	2	18.2
3.1 ถ้าเรียบเรียงความคิดใหม่ ท่านมีปัญหา						
มาก	-	-	-	-	1	9.1
ปานกลาง	4	57.1	5	41.7	2	18.2
น้อย	-	-	-	-	-	-
ไม่มีปัญหา	-	-	-	-	-	-
3.2 ถ้ามีปัญหาเกิดขึ้นจาก						
การถ่ายทอดความคิดออกมา	-	-	1	8.3	-	-
ไวยากรณ์	2	28.6	5	41.7	4	36.4
การใช้คำศัพท์	4	57.1	5	41.7	3	27.3
การเรียบเรียงความคิดใหม่	-	-	1	8.3	2	18.2

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
4. เมื่อได้รับงานเขียนขึ้นและต้องปรับปรุง แก้ไขงานใหม่ ท่านเขียนร่างก่อน	2	28.6	3	25.0	2	18.2
4.1 โดยร่างตามโครงร่างของงานเขียน (outline)	-	-	8	66.7	1	9.1
4.2 ใช้โครงร่าง						
ภาษาไทย	-	-	2	16.7	2	18.2
ภาษาอังกฤษ	2	28.6	3	25.0	-	-
ทั้ง 2 ภาษา	1	14.3	2	16.7	-	-
5. ท่านตรวจทานงานเขียนที่จะส่งใหม่	5	71.4	11	91.7	4	36.4
6. ท่านคิดว่างานเขียนฉบับใหม่จะมีที่ผิด						
มากกว่าเดิม	-	-	-	-	-	-
น้อยกว่าเดิม	7	100	10	83.3	7	63.6
6.1 ถ้ามีที่ผิดคิดว่า						
ผิดซ้ำแบบเดิม	1	14.3	4	33.3	1	9.1
ไม่ซ้ำแบบเดิม	6	85.7	7	58.3	6	54.5
6.2 และเป็นข้อผิดพลาดด้าน						
ความคิด	-	-	3	25.0	-	-
ภาษา	7	100	10	83.3	6	54.5
การเรียบเรียงความคิด	3	42.9	4	33.3	5	45.5
6.3 ถ้าท่านผิดเพิ่ม ท่านคิดว่างานเขียน ของท่านจะมีคุณภาพ						
ดีขึ้นกว่าเดิม	5	71.4	5	41.7	3	27.3
เท่าเดิม	2	28.6	6	50.0	3	27.3
ด้อยกว่าเดิม	-	-	-	-	-	-

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
6.4 ถ้าดีขึ้นกว่าเดิมดีขึ้น						
มาก	2	28.6	-	-	2	18.2
ปานกลาง	4	57.1	5	41.7	2	18.2
น้อย	1	14.3	1	8.3	-	-
6.5 ถ้าด้อยกว่าเดิมด้อยกว่า						
มาก	-	-	-	-	-	-
ปานกลาง	3	42.9	1	8.3	2	18.2
น้อย	-	-	2	16.7	-	-
7. เมื่อท่านได้รับงานเขียนคืนจากครู ท่านมีประสบการณ์ในทาง						
ลบ	-	-	-	-	-	-
บวก	3	42.9	3	25.0	5	45.5
ทั้ง 2 ทาง	4	57.1	7	58.3	2	18.2
7.1 ถ้าเป็นในทางลบ ปัญหาเกิดขึ้นเพราะ						
ไม่เข้าใจการแก้งานของครู						
มาก	-	-	1	8.3	-	-
ปานกลาง	4	57.1	4	33.3	1	9.1
น้อย	-	-	1	8.3	-	-
7.1.1 อ่านลายมือครูไม่ออก						
มาก	-	-	1	8.3	-	-
ปานกลาง	5	71.4	4	33.3	1	9.1
น้อย	-	-	3	25.0	2	18.2

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
7.1.2 ไม่เข้าใจเครื่องหมายที่ใช้						
มาก	-	-	1	8.3	-	-
ปานกลาง	2	28.6	3	25.0	2	18.2
น้อย	2	28.6	2	16.7	1	9.1
7.1.3 ไม่เข้าใจคำอธิบายในชั้น						
มาก	-	-	-	-	-	-
ปานกลาง	2	28.6	4	33.3	3	27.3
น้อย	-	-	1	8.3	-	-
7.1.4 ไม่ได้จดคำอธิบายของครู						
บ่อยครั้ง	-	-	-	-	1	9.1
บางครั้ง	4	57.1	6	50.0	2	18.2
ไม่จดเลย	-	-	-	-	-	-
7.1.5 ลืมคำอธิบายของครู						
บ่อยครั้ง	2	28.6	3	25.0	1	9.1
บางครั้ง	3	42.9	5	41.7	1	9.1
7.2 ประสบการณ์ในทางดี						
7.2.1 ท่านรู้สึกกระตือรือร้นที่จะ						
ทบทวน	7	100	10	75.3	7	63.7
มาก	-	-	1	8.3	1	9.1
ปานกลาง	7	100	8	66.7	4	36.4
น้อย	-	-	1	8.3	2	18.2
7.2.2 ท่านต้องการแก้ไขงานให้ดีขึ้น						
มาก	3	42.9	3	25.0	2	18.2
ปานกลาง	4	57.1	8	66.7	4	36.4
น้อย	-	-	-	-	1	9.1

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
7.2.3 ท่านจดคำอธิบายของครูไว้เพื่อ ทบทวน	7	100	10	83.4	7	63.7
บ่อยครั้ง	4	57.1	2	16.7	2	18.2
บางครั้ง	3	42.9	8	66.7	5	45.5
7.2.4 ท่านเข้าใจคำอธิบายของครู	7	100	11	91.7	7	63.6
มาก	1	14.3	-	-	-	-
ปานกลาง	6	85.7	11	91.7	7	63.6
น้อย	-	-	-	-	-	-

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 5 จะเห็นได้ว่าเมื่อนิสิตรับงานเขียนที่ได้ผ่านการตรวจแก้ไขโดยผู้สอน ชัดล่าที่ผิดและเขียนแก้ไขให้ทัน

1. นิสิตทุกคนในกลุ่มเก่ง ทำความเข้าใจกับส่วนที่ต้องแก้ไข ในขณะที่กลุ่มปานกลางทำเพียง 83.3% และกลุ่มอ่อนทำเพียง 45.5%

2. ในด้านวิธีการศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับภาษา ไม่มีนิสิตในกลุ่มมิได้ปรึกษาครูเลย นิสิตกลุ่มเก่งจะศึกษาจากพจนานุกรมเป็นจำนวนถึง 57.1% รองลงมาก็ศึกษาเพิ่มเติมจากบทเรียน 42.9% จะทำการศึกษาเพิ่มเติมจากหนังสือไวยากรณ์ 28.6% และปรึกษาเพื่อน น้อยที่สุดเพียง 14.3% เท่านั้น ในขณะที่กลุ่มปานกลางจะปรึกษาเพื่อน และศึกษาจากพจนานุกรมเท่ากันคือ 50% และศึกษาเพิ่มเติมจากหนังสือไวยากรณ์และบทเรียนอย่างละเท่ากันคือ 33.3% ส่วนนิสิตกลุ่มอ่อนนั้นปรึกษาเพื่อน 36.4% ศึกษาจากพจนานุกรม 27.3% และศึกษาเพิ่มเติมจากหนังสือไวยากรณ์และบทเรียน 18.2% เท่ากัน

3. ในการเรียบเรียงความคิดใหม่ในการแก้งานนั้น

3.1 มีนิสิตกลุ่มอ่อน 9.1% บอกว่ามีปัญหามาก นอกนั้นบอกมีปัญหาลานกลางคือกลุ่มเก่ง 57.1% กลุ่มอ่อน 41.7% และ 18.2% จากกลุ่มอ่อน

3.2 ส่วนปัญหาที่เกิดขึ้นมานั้น กลุ่มเก่งบอกว่า เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นจากการใช้คำศัพท์ 57.1% และไวยากรณ์ 28.6% กลุ่มปานกลางมีปัญหาไวยากรณ์และคำศัพท์เท่ากันคือ 41.7% และการถ่ายทอดความคิดออกมาและการเรียบเรียงความคิดใหม่อย่างละ 8.3% ส่วนนิสิตกลุ่มอ่อนนั้น ไม่มีปัญหาด้านการถ่ายทอดความคิดออกมาแต่กลับมีปัญหาด้านไวยากรณ์ การใช้คำศัพท์และการเรียบเรียงความคิดใหม่เป็นจำนวน 36.4%, 27.3% และ 18.2% ตามลำดับ

4. เมื่อได้รับงานเขียนคืนและต้องปรับปรุงแก้ไขงานใหม่

4.1 นิสิตกลุ่มปานกลาง 66.7% เขียนร่างก่อนโดยร่างตามโครงร่างของงานเขียน ส่วนกลุ่มอ่อนทำเพียง 9.1%

4.2 เกี่ยวกับร่างที่เขียนนั้น กลุ่มเก่ง 28.6% ใช้ภาษาไทยและ 14.3% ใช้ทั้งสองภาษา ในขณะที่กลุ่มอ่อน 18.2% ใช้ภาษาไทยแต่เพียงอย่างเดียว สำหรับกลุ่มปานกลางนั้นใช้ภาษาอังกฤษ 25% และใช้ภาษาไทยและใช้ทั้งสองภาษาจำนวน 16.7% เท่ากัน

5. นิสิตกลุ่มปานกลาง 91.7% ตรวจทานงานเขียนที่จะส่งใหม่ กลุ่มเก่งทำ 71.4% กลุ่มอ่อนทำเพียง 36.4% เท่านั้น

6. นิสิตทุกกลุ่มคิดว่า งานเขียนฉบับใหม่จะมีที่ผิดน้อยกว่าเดิม โดยที่นิสิตกลุ่มเก่งทุกคนคิดตั้งนั้น ในขณะที่กลุ่มปานกลาง 83.3% และกลุ่มอ่อน 63.6% ที่มีความคิดนี้

6.1 ความผิดนั้นส่วนมาก คิดว่าเป็นความผิดไม่ซ้ำแบบเดิมคือ กลุ่มเก่ง 85.7% กลุ่มปานกลาง 58.3% และกลุ่มอ่อน 54.5% ในขณะที่ส่วนน้อยคิดว่า ผิดซ้ำแบบเดิมคือกลุ่มปานกลาง 33.3% กลุ่มเก่ง 14.3% กลุ่มอ่อน 9.1% ที่มีความคิดนี้

6.2 นิสิตกลุ่มเก่ง 100% คิดว่าเป็นข้อผิดพลาดด้านภาษาและการเรียบเรียงความคิด 42.9% กลุ่มปานกลาง 83.3% คิดว่าเป็นความผิดพลาดด้านภาษา 33.3% คิดว่าเป็นความผิดพลาดด้านการเรียบเรียงความคิด และ 25% คิดว่าเป็นข้อผิดพลาดด้านความคิด กลุ่มอ่อนนั้นคิดว่าเป็นข้อผิดพลาดด้านภาษา 54.5% และ 45.5% คิดว่าเป็นข้อผิดพลาดด้านการเรียบเรียงความคิด

6.3 ถ้านิสิตมีข้อผิดพลาดเพิ่ม ไม่มีนิสิตกลุ่มใดคิดว่างานเขียนจะมีคุณภาพด้อยกว่าเดิมเลย กลุ่มเก่ง 71.4% คิดว่าดีขึ้นกว่าเดิม อีก 28.6% คิดว่าเท่าเดิม กลุ่มปานกลาง 50% คิดว่าเท่าเดิม และ 41.7% คิดว่าดีขึ้นกว่าเดิม กลุ่มอ่อนนั้น คิดว่าดีขึ้นกว่าเดิมและเท่าเดิมจำนวนเท่ากันคือ 27.3%

6.4 การดีขึ้นกว่าเดิมนั้น นิสิตกลุ่มเก่ง 57.1% คิดว่าดีขึ้นกว่าเดิมปานกลาง 28.6% คิดว่าดีขึ้นมาก และ 14.3% คิดว่าดีขึ้นน้อย ส่วนกลุ่มปานกลางคิดว่าดีขึ้นปานกลาง 41.7% และดีขึ้นน้อย 8.3% ในขณะที่กลุ่มอ่อนอย่างละ 18.2% คิดว่าดีขึ้นมากและดีขึ้นปานกลาง

6.5 การด้อยกว่าเดิมนั้น ไม่มีกลุ่มใดว่าด้อยลงกว่าเดิมมากเลย แต่กลุ่มเก่ง 42.9% บอกว่าด้อยลงกว่าเดิม ปานกลาง กลุ่มอ่อน 18.2% มีความคิดเช่นนี้ และกลุ่มปานกลางเพียง 8.3% คิดว่าด้อยกว่าเดิมปานกลาง มีกลุ่มปานกลาง 16.7% คิดว่าด้อยลงกว่าเดิมน้อย

7. เมื่อนิสิตได้รับงานคืนจากครู ไม่มีนิสิตกลุ่มใดมีประสบการณ์ในทางลบ แต่อย่างเดียว กลุ่มเก่งมีประสบการณ์ในทางบวก 42.9% กลุ่มอ่อน 45.5% และกลุ่มปานกลาง 25% เท่านั้น ส่วนนิสิตที่มีประสบการณ์ทั้ง 2 ทางคือ เป็นประสบการณ์ของกลุ่มเก่ง 57.1% กลุ่มปานกลาง 58.3% และกลุ่มอ่อน 18.2%

7.1 ในส่วนที่เกี่ยวกับประสบการณ์ในทางลบ นิสิตกลุ่มปานกลาง 8.3% บอกว่า ปัญหาเกิดขึ้นเพราะไม่เข้าใจการแก้งานของครูมาก และ 8.3% บอกว่าไม่เข้าใจการแก้งานของครูน้อย ในขณะที่ส่วนมากบอกว่าไม่เข้าใจการแก้งานของครูปานกลาง คือ 57.1% จากกลุ่มเก่ง 33.3% เป็นกลุ่มปานกลางและ 9.1% จากกลุ่มอ่อน

7.1.1 ปัญหาที่เกิดขึ้นจากอ่านหลายมือไม่ออกนั้น กลุ่มปานกลาง 8.3% บอกว่าอ่านหลายมือครูไม่ออกมาก ส่วนกลุ่มที่บอกว่าอ่านหลายมือครูไม่ออกน้อยคือกลุ่มปานกลาง 25% และกลุ่มอ่อน 18.2% และทั้งสามกลุ่มบอกว่าอ่านหลายมือครูไม่ออกปานกลาง มีจำนวนดังนี้คือ กลุ่มเก่ง 71.4% กลุ่มปานกลาง 33.3% และกลุ่มอ่อน 9.1%

7.1.2 ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการไม่เข้าใจเครื่องหมายนั้น กลุ่มปานกลาง 8.3% บอกว่าไม่เข้าใจเครื่องหมายที่ใช้มาก ไม่เข้าใจปานกลาง 25% และไม่เข้าใจน้อย 16.7% ส่วนกลุ่มเก่งบอกว่าไม่เข้าใจเครื่องหมายปานกลางและน้อยอย่างละเท่ากันคือ 28.6% ส่วนกลุ่มอ่อนนั้นไม่เข้าใจปานกลางจำนวน 18.2% และ 9.1% บอกว่าไม่เข้าใจเครื่องหมายน้อย

7.1.3 ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการไม่เข้าใจคำอธิบายในชั้นนั้น นิสิตส่วนมากบอกว่าไม่เข้าใจปานกลางคือ กลุ่มเก่งมี 28.6% กลุ่มปานกลางมี 33.3% และกลุ่มอ่อนมี 27.3% มีนิสิตกลุ่มปานกลาง 8.3% บอกว่าไม่เข้าใจคำอธิบายในชั้นน้อย

7.1.4 ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการไม่ได้จดคำอธิบายของครูนั้น นิสิตส่วนมากบอกว่าเป็นบางครั้งคือ กลุ่มเก่ง 57.1% กลุ่มปานกลาง 50% และกลุ่มอ่อน 18.2% มีนิสิตกลุ่มอ่อนจำนวน 9.1% ที่บอกว่าไม่ได้จดคำอธิบายของครูบ่อยครั้ง

7.1.5 ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการลืมคำอธิบายของครูนั้น กลุ่มเก่งบอกว่าบ่อยครั้ง 28.6% และบางครั้ง 42.9% ส่วนกลุ่มปานกลางบอกว่าบ่อยครั้ง 25% และบางครั้ง 41.7% ในขณะที่กลุ่มอ่อนบอกว่าบ่อยครั้งและบางครั้งเท่ากันคือ 9.1%

7.2 ในส่วนที่เกี่ยวกับประสบการณ์ในทางดี

7.2.1 นิสิตกลุ่มเก่ง 100% บอกว่ารู้สึกกระตือรือร้นที่จะทบทวนปานกลาง นิสิตกลุ่มปานกลางรู้สึกอย่างเดียวกันนี้ 66.7% ส่วนจำนวนอีกอย่างละ 8.3% เท่ากันนี้รู้สึกกระตือรือร้นที่จะทบทวนมากและน้อย ส่วนกลุ่มอ่อนนั้น นิสิตส่วนมากจำนวน 36.4% รู้สึกกระตือรือร้นที่จะทบทวนมาก ในขณะที่ 18.2% มีความรู้สึกน้อย และ 9.1% มีความรู้สึกกระตือรือร้นมาก

7.2.2 ในเรื่องความต้องการแก้ไขงานให้ดีขึ้นนั้น นิสิตส่วนมากมีความต้องการปานกลาง โดยมีจำนวนดังนี้คือจากกลุ่มเก่ง 57.1% กลุ่มปานกลาง 66.7% และกลุ่มอ่อน 36.4% ส่วนนิสิตที่มีความต้องการมากนั้นจากกลุ่มเก่งมี 42.9% กลุ่มปานกลาง 25% และกลุ่มอ่อน 18.2% นอกจากนี้มีนิสิตกลุ่มอ่อนเพียง 9.1% เท่านั้น ที่มีความต้องการน้อยที่จะแก้ไขงานให้ดีขึ้น

7.2.3 ในเรื่องการจดคำอธิบายของครูไว้เพื่อทบทวนนั้น นิสิตกลุ่มเก่งบอกว่าทำบ่อยครั้งเป็นจำนวน 57.1% และบางครั้งเป็นจำนวน 42.9% ในขณะที่กลุ่มปานกลางและกลุ่มอ่อนบอกว่าทำบางครั้งเป็นจำนวน 66.7% และ 45.5% ตามลำดับ และทำบ่อยครั้งเพียง 16.7% และ 18.2% เท่านั้น

7.2.4 ในเรื่องความเข้าใจคำอธิบายของครูนั้น นิสิตกลุ่มเก่ง 14.3% บอกว่าเข้าใจมาก ในขณะที่บอกว่าเข้าใจปานกลาง 85.7% ส่วนกลุ่มปานกลางและกลุ่มอ่อนนั้นบอกว่าเข้าใจปานกลางจำนวน 91.7% และ 63.6% ตามลำดับ ไม่มีนิสิตกลุ่มใดบอกว่าเข้าใจคำอธิบายของครูน้อยเลย

กลวิธีในการปรับปรุงงานเขียนหลังจากได้รับงานคืนจากครู

กลุ่มที่ 6: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (กลุ่มที่ 2)

ตารางที่ 6 การเก็บข้อมูลครั้งที่ 1 เมื่อ เดือนพฤศจิกายน 2530

ได้รับงานเขียนที่ตรวจแก้โดยวิธี ชุดใหม่ที่ผิดและแก้ไขให้

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
1. ทำความเข้าใจกับส่วนที่ต้องแก้ไข	6	100	8	100	2	66.7
2. ศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับภาษา โดยวิธี	4	66.7	7	87.5	2	66.7
ปรึกษาเพื่อน	3	50	4	50	1	33.3
ปรึกษาครู	3	50	5	62.5	1	33.3
ศึกษาจากพจนานุกรม	4	66.7	4	50	1	33.3
หนังสือไวยากรณ์	3	50	4	50	2	66.7
บทเรียน	4	66.7	5	62.5	2	66.7
3. ในการแก้งานเขียนท่านเรียบเรียง ความคิดใหม่	6	100	8	100	2	66.7
3.1 ถ้าเรียบเรียงความคิดใหม่ ท่านมีปัญหา						
มาก	-	-	1	12.5	-	-
ปานกลาง	3	50	5	62.5	1	33.3
น้อย	-	-	2	25	1	33.3
ไม่มีปัญหา	-	-	-	-	-	-
3.2 ถ้ามีปัญหาเกิดขึ้นจาก						
การถ่ายทอดความคิดออกมา	3	50	5	62.5	1	33.3
ไวยากรณ์	4	66.7	6	75	2	66.7
การใช้คำศัพท์	5	83.3	5	62.5	1	33.3
การเรียบเรียงความคิดใหม่	4	66.7	5	62.5	1	33.3

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
4. เมื่อได้รับงานเขียนค้นและต้องปรับปรุง แก้ไขงานใหม่ ท่านเขียนร่างก่อน	4	66.7	5	62.5	3	100
4.1 โดยร่างตามโครงร่างของงานเขียน (outline)	4	66.7	4	50	1	33.3
4.2 ใช้โครงร่าง						
ภาษาไทย	-	-	-	-	-	-
ภาษาอังกฤษ	4	66.5	2	25	1	33.3
ทั้ง 2 ภาษา	2	33.3	3	37.5	-	-
5. ท่านตรวจทงานงานเขียนที่จะส่งใหม่	5	83.3	7	87.5	3	100
6. ท่านคิดว่างานเขียนฉบับใหม่จะมีที่ผิด						
มากกว่าเดิม	-	-	-	-	-	-
น้อยกว่าเดิม	6	100	8	100	3	100
6.1 ถ้ามีที่ผิดคิดว่า						
ผิดซ้ำแบบเดิม	1	16.7	1	12.5	-	-
ไม่ซ้ำแบบเดิม	5	83.3	7	87.5	3	100
6.2 และเป็นข้อผิดพลาดด้าน						
ความคิด	5	83.3	5	62.5	2	66.7
ภาษา	5	83.3	6	75	2	66.7
การเรียบเรียงความคิด	4	66.7	3	37.5	3	100
6.3 ถ้าท่านผิดเพิ่ม ท่านคิดว่างานเขียน ของท่านจะมีคุณภาพ						
ดีขึ้นกว่าเดิม	5	83.3	6	75.0	3	100
เท่าเดิม	1	16.7	-	-	-	-
ด้อยกว่าเดิม	-	-	-	-	-	-

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
6.4 ถ้าดีขึ้นกว่าเดิมดีขึ้น						
มาก	1	16.7	-	-	-	-
ปานกลาง	4	66.7	7	87.5	3	100
น้อย	-	-	-	-	-	-
6.5 ถ้าด้อยกว่าเดิมด้อยกว่า						
มาก	-	-	-	-	-	-
ปานกลาง	-	-	-	-	-	-
น้อย	-	-	-	-	-	-
7. เมื่อท่านได้รับงานเขียนคืนจากครู ท่านมีประสบการณ์ในทาง						
ลบ	0	0	0	0	0	0
บวก	4	66.7	5	62.5	3	100
ทั้ง 2 ทาง	2	33.3	3	37.5	-	-
7.1 ถ้าเป็นในทางลบ						
ปัญหาเกิดขึ้นเพราะ						
ไม่เข้าใจการก้งานของครู	2	33.3	3	37.5	-	-
มาก	-	-	1	12.5	-	-
ปานกลาง	1	16.7	-	-	-	-
น้อย	1	16.7	2	25	-	-
7.1.1 อ่านลายมือครูไม่ออก	2	33.3	2	25	-	-
มาก	1	16.7	-	-	-	-
ปานกลาง	-	-	-	-	-	-
น้อย	1	16.7	2	25	-	-

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
7.1.2 ไม่เข้าใจเครื่องหมายที่ใช้	2	33.3	2	25	-	-
มาก	1	16.7	-	-	-	-
ปานกลาง	-	-	-	-	-	-
น้อย	1	16.7	2	25	-	-
7.1.3 ไม่เข้าใจคำอธิบายในชั้น	2	33.3	2	25	-	-
มาก	-	-	-	-	-	-
ปานกลาง	1	16.7	-	-	-	-
น้อย	1	16.7	2	25	-	-
7.1.4 ไม่ได้จดคำอธิบายของครู	2	33.3	3	37.5	-	-
บ่อยครั้ง	2	33.3	-	-	-	-
บางครั้ง	-	-	3	37.5	-	-
ไม่จดเลย	-	-	-	-	-	-
7.1.5 ลืมคำอธิบายของครู	2	33.3	3	37.5	-	-
บ่อยครั้ง	-	-	-	-	-	-
บางครั้ง	2	33.3	3	37.5	-	-
7.2 ประสบการณ์ในทางดี						
7.2.1 ทำนรู้ลึกกระทัดรัดวันที่จะ	6	100	8	100	3	100
ทบทวน						
มาก	2	33.3	3	37.5	-	-
ปานกลาง	3	50	5	62.5	3	100
น้อย	1	16.7	-	-	-	-
7.2.2 ทำนต้องการแก้ไขงานให้ดีขึ้น	6	100	8	100	3	100
มาก	5	83.3	7	87.5	1	33.3
ปานกลาง	1	16.7	1	12.5	2	66.7
น้อย	-	-	-	-	-	-

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
7.2.3 ท่านจดคำอธิบายของครูไว้เพื่อ						
ทบทวน	6	100	8	100	3	100
บ่อยครั้ง	5	83.3	4	50	1	33.3
บางครั้ง	1	16.7	4	50	2	66.7
7.2.4 ท่านเข้าใจคำอธิบายของครู	6	100	8	100	3	100
มาก	2	33.3	3	37.5	-	-
ปานกลาง	4	66.7	5	62.5	3	100
น้อย	-	-	-	-	-	-

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 6 พบว่า ภายหลังจากที่นิสิตได้รับงานเขียนขึ้น โดยผู้สอนใช้วิธีการตรวจ แก่แบบชี้ตำหนัที่ผิดและเขียนแก้ไขให้ นั้น นิสิตเกือบทุกคนจะทำความเข้าใจกับส่วนที่ต้องแก้ไข

ในด้านการศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับภาษา พบว่า นิสิตส่วนใหญ่จะศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับ ภาษาโดยที่นิสิตกลุ่มเก่งส่วนใหญ่จะใช้วิธีศึกษาจากพจนานุกรม และหนังสือไวยากรณ์เป็นปริมาณ เท่า ๆ กัน (66.7%) นิสิตกลุ่มปานกลางส่วนใหญ่จะใช้วิธีปรึกษาครูและบทเรียนเป็นปริมาณเท่ากัน (62.5%) และนิสิตกลุ่มอ่อนจะใช้วิธีศึกษาหนังสือไวยากรณ์และบทเรียนเป็นปริมาณเท่ากัน (66.7%)

ในการแก้ไขงานเขียนโดยเรียบเรียงความคิดใหม่ พบว่า นิสิตทั้งกลุ่มเก่งและกลุ่ม ปานกลางทุกคนจะเรียบเรียงความคิดใหม่ ส่วนนิสิตกลุ่มอ่อนเกือบทุกคน (66.7%) ระบุว่าทำ นิสิตทั้ง 3 กลุ่มส่วนใหญ่มีปัญหาในการเรียบเรียงความคิดระดับปานกลาง นิสิตกลุ่มเก่งมีปัญหาทาง ด้านไวยากรณ์ (75%) การถ่ายทอดความคิด การใช้คำศัพท์ และการเรียบเรียงความคิด (62.5%) ส่วนนิสิตกลุ่มอ่อนส่วนใหญ่มีปัญหาด้านไวยากรณ์ (66.7%)

เมื่อนิสิตได้รับงานเขียนขึ้น และต้องปรับปรุงแก้ไขงานใหม่ พบว่านิสิตกลุ่มเก่ง (66.7%) กลุ่มปานกลาง (62.5%) และกลุ่มอ่อน (100%) ระบุว่าทำ ในการเขียนโครงร่าง ของงานเขียนนั้น พบว่านิสิตกลุ่มเก่งส่วนใหญ่ (66.5%) และนิสิตกลุ่มอ่อน (33.3%) ใช้โครงร่าง ภาษาอังกฤษ ส่วนนิสิตกลุ่มปานกลางส่วนใหญ่ (37.5%) ใช้โครงร่างทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

ในการตรวจทานงานเขียนที่จะส่งใหม่ พบว่านิสิตส่วนใหญ่ระบุว่าทำ ด้านงานเขียน ฉบับใหม่ พบว่า นิสิตทุกคนมีความคิดเห็นว่างานเขียนมีข้อผิดพลาดน้อยลง และนิสิตส่วนใหญ่คิดว่า ข้อผิดพลาดไปซ้ำแบบเดิม นิสิตกลุ่มเก่งส่วนใหญ่จะมีข้อผิดพลาดด้านความคิดและภาษาเป็นปริมาณ เท่ากัน (83.3%) นิสิตกลุ่มปานกลางส่วนใหญ่มีข้อผิดพลาดด้านภาษา (75%) และนิสิตกลุ่มอ่อนทุกคน (100%) มีข้อผิดพลาดด้านการเรียบเรียงความคิด

ด้านคุณภาพของงานเขียนฉบับใหม่ พบว่านิสิตกลุ่มเก่ง (83.3%) กลุ่มปานกลาง (75%) และกลุ่มอ่อน (100%) มีความคิดเห็นว่าคุณภาพงานเขียนดีขึ้นกว่าเดิม และนิสิตส่วนใหญ่คิดว่างาน เขียนฉบับใหม่มีคุณภาพดีกว่าเดิมระดับปานกลาง

ส่วนประสบการณ์ที่นิสิตได้รับภายหลังจากได้งานเขียนขึ้นจากครู พบว่า นิสิตกลุ่มเก่ง (66.7%) นิสิตกลุ่มปานกลาง (62.5%) และนิสิตกลุ่มอ่อน (100%) มีประสบการณ์ในทางบวก และนิสิตทุกคนมีความกระตือรือร้นที่จะทบทวน ต้องการแก้ไขงานให้ดีขึ้น จัดคำอธิบายของครูไว้ เพื่อทบทวน และมีความเข้าใจคำอธิบายของครูดีระดับปานกลาง ส่วนประสบการณ์ในทางลบนั้น พบว่า นิสิตกลุ่มอ่อนไม่มีประสบการณ์ด้านลบเลย

กลวิธีในการปรับปรุงงานเขียนหลังจากได้รับงานคืนจากครู

กลุ่มที่ 7: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (กลุ่มที่ 3)

ตารางที่ 7 การเก็บข้อมูลครั้งที่ 1 เมื่อ พฤศจิกายน 2530

ได้รับงานเขียนที่ตรวจแก้โดยวิธี ชัดใหม่ที่ผิดและแก้ไขให้

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
1. ทำความเข้าใจกับส่วนที่ต้องแก้ไข	6	100	13	86.7	3	75.0
2. ศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับภาษา โดยวิธี	6	100	13	86.7	3	75.0
ปรึกษาเพื่อน	6	100	12	80.0	3	75.0
ปรึกษาครู	3	50	8	53.3	2	50.0
ศึกษาจากพจนานุกรม	4	66.7	9	60.0	3	75.0
หนังสือไวยากรณ์	-	-	1	6.7	1	25.0
บทเรียน	1	16.7	1	6.7	1	25.0
3. ในการแก้งานเขียนท่านเรียงเรียง ความคิดใหม่	4	66.7	4	26.7	3	75.0
3.1 ถ้าเรียงเรียงความคิดใหม่ ท่านมีปัญหา						
มาก	2	33.3	1	6.7	-	-
ปานกลาง	2	33.3	2	13.3	3	75.0
น้อย	-	-	1	6.7	-	-
ไม่มีปัญหา	-	-	-	-	-	-
3.2 ถ้ามีปัญหาเกิดขึ้นจาก						
การถ่ายทอดความคิดออกมา	3	50	3	20.0	2	50.0
ไวยากรณ์	4	66.7	3	20.0	3	75.0
การใช้คำศัพท์	4	66.7	3	20.0	3	75.0
การเรียงเรียงความคิดใหม่	1	16.7	2	13.3	-	-

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
4. เมื่อได้รับงานเขียนคืนและต้องปรับปรุง แก้ไขงานใหม่ ท่านเขียนร่างก่อน	4	66.7	6	40.0	2	50.0
4.1 โดยร่างตามโครงสร้างของงานเขียน (outline)	4	66.7	3	20.0	1	25.0
4.2 ใช้โครงสร้าง						
ภาษาไทย	-	-	-	-	1	25.0
ภาษาอังกฤษ	1	16.7	3	20.0	-	-
ทั้ง 2 ภาษา	3	50	2	16.0	1	25.0
5. ท่านตรวจทงานงานเขียนที่จะส่งใหม่	4	66.7	4	26.7	1	25.0
6. ท่านคิดว่างานเขียนฉบับใหม่จะมีที่ผิด						
มากกว่าเดิม	-	-	-	-	-	-
น้อยกว่าเดิม	6	100	14	93.3	4	100
6.1 ถ้ามีที่ผิดคิดว่า						
ผิดซ้ำแบบเดิม	-	-	-	-	-	-
ไม่ซ้ำแบบเดิม	6	100	15	100	4	100
6.2 และเป็นข้อผิดพลาดด้าน						
ความคิด	4	66.7	3	20.0	1	25.0
ภาษา	6	100	14	93.3	4	100
การเรียบเรียงความคิด	4	66.7	6	40.0	1	25.0
6.3 ถ้าท่านผิดเพิ่ม ท่านคิดว่างานเขียน ของท่านจะมีคุณภาพ						
ดีขึ้นกว่าเดิม	6	100	12	80.0	3	75.0
เท่าเดิม	-	-	3	20.0	1	25.0
ด้อยกว่าเดิม	-	-	-	-	-	-

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
6.4 ถ้าดีขึ้นกว่าเดิมดีขึ้น						
มาก	6	100	9	60.0	-	-
ปานกลาง	-	-	2	13.3	-	-
น้อย	-	-	-	-	3	75.0
6.5 ถ้าด้อยกว่าเดิมด้อยกว่าเดิม						
มาก	-	-	-	-	-	-
ปานกลาง	-	-	-	-	1	6.7
น้อย	-	-	-	-	-	-
7. เมื่อท่านได้รับงานเขียนคืนจากครู ท่านมีประสบการณ์ในทาง						
ลบ	-	-	-	-	-	-
บวก	6	100	14	93.3	2	50.0
ทั้ง 2 ทาง	-	-	1	6.7	-	-
7.1 ถ้าเป็นไปในทางลบ						
ปัญหาเกิดขึ้นเพราะ						
ไม่เข้าใจการแก้งานของครู						
มาก	-	-	1	6.7	-	-
ปานกลาง	-	-	1	6.7	-	-
น้อย	-	-	-	-	-	-
7.1.1 อ่านลายมือครูไม่ออก						
มาก	-	-	1	6.7	-	-
ปานกลาง	-	-	1	6.7	-	-
น้อย	-	-	-	-	-	-
7.1.2 ไม่เข้าใจเครื่องหมายที่ใช้						
มาก	-	-	1	6.7	-	-
ปานกลาง	-	-	-	-	-	-
น้อย	-	-	-	-	-	-

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
7.1.3 ไม่เข้าใจคำอธิบายในชั้น						
มาก	-	-	-	-	-	-
ปานกลาง	-	-	-	-	-	-
น้อย	-	-	-	-	-	-
7.1.4 ไม่ได้จดคำอธิบายของครู						
บ่อยครั้ง	-	-	-	-	-	-
บางครั้ง	-	-	-	-	-	-
ไม่จดเลย	-	-	-	-	-	-
7.1.5 สัมคำอธิบายของครู						
บ่อยครั้ง	-	-	-	-	-	-
บางครั้ง	-	-	-	-	-	-
7.2 ประสบการณ์ในทางดี						
7.2.1 ท่านรู้สึกกระตือรือร้นที่จะ						
ทบทวน	6	100	15	100	4	100
มาก	1	16.7	-	-	1	25.0
ปานกลาง	5	83.3	15	100	3	75.0
น้อย	-	-	-	-	-	-
7.2.2 ท่านต้องการแก้ไขงานให้ดีขึ้น	6	100	15	100	4	100
มาก	2	33.3	3	20.0	1	25.0
ปานกลาง	3	50.0	11	73.3	3	75.0
น้อย	1	16.7	1	6.7	-	-
7.2.3 ท่านจดคำอธิบายของครูไว้เพื่อ	6	100	14	93.3	4	100
ทบทวน						
บ่อยครั้ง	4	66.7	7	46.7	2	50.0
บางครั้ง	2	33.3	7	46.7	2	50.0
7.2.4 ท่านเข้าใจคำอธิบายของครู	6	100	15	100	4	100
มาก	4	66.7	6	40.0	2	50.0
ปานกลาง	2	33.3	9	60.0	2	50.0
น้อย	-	-	-	-	-	-

จากตารางที่ 7 จะเห็นว่า เมื่อนิสิตได้รับงานเขียนที่ได้ผ่านการตรวจแก้โดยผู้สอนชี้ตมาและเขียนแก้ไขให้ นั้น นิสิตทุกคนในกลุ่มเก่งทำความเข้าใจในส่วนที่ต้องแก้ไข ส่วนกลุ่มปานกลางและกลุ่มอ่อนส่วนใหญ่ทำ แต่สำหรับกลุ่มอ่อนจะมีปริมาณน้อยกว่ากลุ่มปานกลาง (86.7% และ 75%)

ในด้านการศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับภาษา นิสิตส่วนใหญ่จะทำโดยที่นิสิตกลุ่มเก่งทุกคนทำ ในขณะที่กลุ่มปานกลางและกลุ่มอ่อนส่วนใหญ่ทำ โดยกลุ่มอ่อนมีปริมาณน้อยที่สุด (100%, 86.7%, และ 75%) ทั้งสามกลุ่มจะศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับภาษาโดยจะปรึกษาเพื่อนมากที่สุด และจากพจนานุกรมรองลงมาทั้งสามกลุ่ม

เกี่ยวกับการเรียบเรียงความคิดใหม่ในการแก้งานเขียน นิสิตร้อยละ 66-75 ระบุว่าทำ โดยมีปริมาณปานกลาง สำหรับกลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อน ปัญหาที่นั้นเกิดขึ้นจากไวยากรณ์และการใช้คำศัพท์เป็นส่วนใหญ่ ครั้งหนึ่งระบุว่า เป็นปัญหาในการถ่ายทอดความคิดออกมา ส่วนในกลุ่มปานกลางเป็นปัญหาทั้ง 3 ประการเท่า ๆ กัน

เมื่อนิสิตได้รับงานเขียนคืนและต้องแก้ไขปรับปรุง นิสิตกลุ่มเก่งจะเขียนโครงร่างมากที่สุด (66.7%) รองลงมาคือกลุ่มอ่อน (50%) และกลุ่มปานกลาง (40%) ทำน้อยที่สุด ภาษาที่นิสิตใช้เขียนร่างนี้นิสิตกลุ่มปานกลางใช้ภาษาอังกฤษมากที่สุด (20%) สำหรับนิสิตกลุ่มเก่งใช้โครงร่างทั้ง 2 ภาษามากที่สุด (50%) และรองลงมาใช้โครงร่างภาษาอังกฤษ (16.7%) ส่วนนิสิตกลุ่มอ่อนใช้โครงร่างภาษาไทยและทั้ง 2 ภาษา ในจำนวนเท่า ๆ กัน (25%)

นิสิตกลุ่มเก่งจะตรวจทงานงานเขียนที่จะส่งใหม่มากที่สุด (66.7%) รองลงมาเป็นนิสิตกลุ่มปานกลาง (26.7%) และกลุ่มอ่อน (25.0%)

นิสิตทุกคนในกลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อน และร้อยละ 93.3 ของกลุ่มปานกลางคิดว่างานเขียนฉบับใหม่จะมีที่ผิดน้อยกว่าเดิม นิสิตทุกคนทั้งสามกลุ่มคิดว่าเป็นการผิดที่ไม่ซ้ำแบบเดิม ถ้ามีที่ผิดอีกนิสิตกลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อนทุกคน และร้อยละ 93.3 ของนิสิตกลุ่มปานกลางคิดว่าเป็นข้อผิดพลาดทางภาษา นอกจากนั้นสำหรับนิสิตกลุ่มเก่งยังคิดว่าเป็นข้อผิดพลาดทางความคิดและการเรียบเรียงความคิดด้วย (66.7%) นิสิตกลุ่มเก่งทุกคนคิดว่างานเขียนจะมีคุณภาพดีขึ้นกว่าเดิมมาก ในขณะที่นิสิตกลุ่มปานกลางส่วนใหญ่ (80%) คิดว่าจะดีขึ้นมาก นิสิตกลุ่มอ่อนส่วนใหญ่ (75%) คิดว่างานเขียนจะดีขึ้นแต่น้อย

ประสบการณ์ที่นิสิตได้รับเมือได้รับงานเขียนคืนจากผู้สอน เป็นประสบการณ์ในทางบวกเป็นส่วนใหญ่ มีส่วนน้อยมากที่เป็นประสบการณ์ในทางลบ ประสบการณ์ในทางดีของทั้งสามกลุ่มคือ รู้สึกกระตือรือร้นที่จะทบทวน และต้องการแก้ไขงานให้ดีขึ้นปานกลางเป็นส่วนใหญ่

นิสิตกลุ่มเก่งส่วนใหญ่ (66.7%) จัดคำอธิบายของครูบ่อยครั้ง ในขณะที่นิสิตกลุ่มปานกลางและกลุ่มอ่อนจัดคำอธิบายของครูไว้ (66.71%) บ่อยครั้งครึ่งหนึ่ง และบางครั้งครึ่งหนึ่ง และเข้าใจปานกลาง และกลุ่มอ่อนเข้าใจมากกว่าครึ่งหนึ่ง เข้าใจปานกลางครึ่งหนึ่ง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กลวิธีในการปรับปรุงงานเขียนหลังจากได้รับงานคืนจากครู

กลุ่มที่ 8: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (กลุ่มที่ 4)

ตารางที่ 8 การเก็บข้อมูลครั้งที่ 1 เมื่อ พฤศจิกายน 2530
 ได้รับงานเขียนที่ตรวจแก้โดยวิธี ขีดฆ่าที่ผิดและแก้ไขให้

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
1. ทำความเข้าใจกับส่วนที่ต้องแก้ไข	8	88.9	10	100	7	87.5
2. ศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับภาษา โดยวิธี	7	77.8	7	70	5	62.5
ปรึกษาเพื่อน	4	44.4	6	60	3	37.5
ปรึกษาครู	1	11.1	2	20	1	12.5
ศึกษาจากพจนานุกรม	2	22.2	1	10	0	0
หนังสือไวยากรณ์	1	11.1	1	10	2	25
บทเรียน	3	33.8	5	50	2	25
3. ในการแก้งานเขียนท่านเรียบเรียง ความคิดใหม่	6	66.7	6	60	6	75
3.1 ถ้าเรียบเรียงความคิดใหม่ ท่านมีปัญหา						
มาก	3	33.3	0	0	3	37.5
ปานกลาง	2	22.2	4	40	2	25
น้อย	-	-	2	20	1	12.5
ไม่มีปัญหา	1	11.1	0	0	0	0
3.2 ถ้ามีปัญหาเกิดขึ้นจาก						
การถ่ายทอดความคิดออกมา	3	33.3	1	10	5	62.5
ไวยากรณ์	5	55.6	4	40	4	50
การใช้คำศัพท์	4	44.4	5	50	5	62.5
การเรียบเรียงความคิดใหม่	3	33.3	5	50	2	25

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
4. เมื่อได้รับงานเขียนคืนและต้องปรับปรุง แก้ไขงานใหม่ ท่านเขียนร่างก่อน	3	33.3	8	80	4	50
4.1 โดยร่างตามโครงร่างของงานเขียน (outline)	3	33.3	2	20	3	37.5
4.2 ใช้โครงร่าง						
ภาษาไทย	1	11.1	1	10	0	0
ภาษาอังกฤษ	2	22.2	1	10	4	50
ทั้ง 2 ภาษา	1	11.1	2	20	0	0
5. ท่านตรวจทานงานเขียนที่จะส่งใหม่	7	77.8	9	90	7	87.5
6. ท่านคิดว่างานเขียนฉบับใหม่จะมีที่ผิด						
มากกว่าเดิม	0	0	0	0	0	0
น้อยกว่าเดิม	7	77.8	10	100	7	87.5
6.1 ถ้ามีที่ผิดคิดว่า						
ผิดซ้ำแบบเดิม	1	11.1	1	10	1	12.5
ไม่ซ้ำแบบเดิม	7	77.8	9	90	6	75
6.2 และเป็นข้อผิดพลาดด้าน						
ความคิด	4	44.4	0	0	1	12.5
ภาษา	4	44.4	7	70	7	87.5
การเรียบเรียงความ	3	33.3	7	70	3	37.5
6.3 ถ้าท่านผิดเพิ่ม ท่านคิดว่างานเขียน ของท่านจะมีคุณภาพ						
ดีขึ้นกว่าเดิม	6	66.7	3	37.5	5	62.5
เท่าเดิม	2	22.2	1	12.5	2	22.2
ด้อยกว่าเดิม	0	0	1	12.5	0	0

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
6.4 ถ้าดีขึ้นกว่าเดิมดีขึ้น						
มาก	1	11.1	2	20	1	12.5
ปานกลาง	3	33.3	5	50	3	37.5
น้อย	3	33.3	2	20	1	12.5
6.5 ถ้าด้อยกว่าเดิมด้อยกว่า						
มาก	1	11.1	0	0	0	0
ปานกลาง	1	11.1	0	0	2	25
น้อย	1	11.1	3	30	1	12.5
7. เมื่อท่านได้รับงานเขียนคืนจากครู ท่านมีประสบการณ์ในทาง						
ลบ	0	0	0	0	0	0
บวก	4	44.4	5	50	4	50
ทั้ง 2 ทาง	2	22.2	1	10	1	12.5
7.1 ถ้าเป็นในทางลบ ปัญหาเกิดขึ้นเพราะ						
ไม่เข้าใจการแก้งานของครู						
มาก	2	22.2	0	0	0	0
ปานกลาง	3	33.3	2	20	2	25
น้อย	1	11.1	0	0	0	0
7.1.1 อ่านลายมือครูไม่ออก						
มาก	1	11.1	1	10	0	0
ปานกลาง	3	33.3	1	10	1	12.5
น้อย	1	0	0	0	1	12.5
7.1.2 ไม่เข้าใจเครื่องหมายที่ใช้						
มาก	1	11.1	1	10	0	0
ปานกลาง	1	11.1	2	20	0	0
น้อย	0	0	0	0	0	0

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
7.1.3 ไม่เข้าใจคำอธิบายในชั้น						
มาก	0	0	1	10	0	0
ปานกลาง	1	11.1	2	20	1	12.5
น้อย	1	11.1	0	0	1	12.5
7.1.4 ไม่ได้จดคำอธิบายของครู						
บ่อยครั้ง	0	0	0	0	1	12.5
บางครั้ง	1	11.1	1	10	2	25
ไม่จดเลย	1	11.1	1	10	0	0
7.1.5 ลืมคำอธิบายของครู						
บ่อยครั้ง	0	0	0	0	1	12.5
บางครั้ง	0	0	0	0	2	25
7.2 ประสบการณ์ในทางดี						
7.2.1 ท่านรู้สึกกระตือรือร้นที่จะ						
ทบทวน	6	66.8	4	40	4	50
มาก	2	22.2	0	0	2	25
ปานกลาง	4	44.4	4	40	2	25
น้อย	0	0	0	0	0	0
7.2.2 ท่านต้องการแก้ไขงานให้ดีขึ้น	4	44.4	5	50	4	50
มาก	4	44.4	2	20	2	25
ปานกลาง	0	0	3	30	2	25
น้อย	0	0	0	0	0	0
7.2.3 ท่านจดคำอธิบายของครูไว้เพื่อ						
ทบทวน	2	4.4	5	50	4	50
บ่อยครั้ง	2	44.4	2	20	2	25
บางครั้ง	0	0	3	30	2	25
7.2.4 ท่านเข้าใจคำอธิบายของครู	6	66.7	6	60	4	50
มาก	1	11.1	1	10	0	0
ปานกลาง	5	55.6	5	50	3	37.5
น้อย	0	0	0	0	1	12.5

จากตารางที่ 8 จะเห็นได้ว่า เมื่อนิสิตรับงานเขียนที่ได้ผ่านการตรวจแก้ไขโดยผู้สอนขีดฆ่าที่ผิด และเขียนแก้ไขให้ขึ้น นิสิตทุกคนในกลุ่มปานกลางทำความเข้าใจในส่วนที่ต้องแก้ไข ส่วนกลุ่มเก่ง แทบทุกคนทำ ในขณะที่กลุ่มอ่อนส่วนใหญ่ทำแต่ในปริมาณน้อยกว่ากลุ่มปานกลางและกลุ่มเก่ง (88.9% และ 87.5%)

ในด้านการศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับภาษา นิสิตส่วนใหญ่จะทำโดยที่นิสิตในกลุ่มเก่งทำเป็นจำนวนมากกว่านิสิตกลุ่มปานกลางและกลุ่มอ่อนตามลำดับ นิสิตทั้ง 3 กลุ่ม จะศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับภาษาโดยการปรึกษาเพื่อนมากที่สุด นิสิตในกลุ่มเก่งจะศึกษาจากบทเรียนและจากพจนานุกรมรอง ๆ ลงมา ส่วนกลุ่มปานกลางครึ่งหนึ่งศึกษาจากบทเรียน รองลงมาคือปรึกษาครู ในขณะที่นิสิตกลุ่มอ่อนจำนวนร้อยละ 25 ศึกษาจากบทเรียนและหนังสือไวยากรณ์ เกี่ยวกับการเรียบเรียงความคิดใหม่ในการแต่งงานเขียนนั้น นิสิตร้อยละ 60-75 ระบุว่าทำและมีปัญหาปานกลาง-มาก โดยที่ปัญหานั้นเกิดขึ้นจากไวยากรณ์มากที่สุดสำหรับกลุ่มเก่ง ส่วนกลุ่มปานกลางปัญหาส่วนใหญ่เกิดขึ้นจากการใช้คำศัพท์และการเรียบเรียงความคิดใหม่ ในขณะที่ปัญหาของกลุ่มอ่อนเกิดขึ้นจากการใช้คำศัพท์และการถ่ายทอดความคิดออกมาเป็นส่วนใหญ่

เมื่อนิสิตได้รับงานคืนและต้องปรับปรุงแก้ไขงานใหม่ นิสิตกลุ่มปานกลางจะทำมากที่สุด (80%) รองลงมาคือกลุ่มอ่อน (50%) และกลุ่มเก่งทำน้อยที่สุด (33.3%) ภาษาที่นิสิตใช้เขียนร่างนั้น นิสิตกลุ่มเก่งจะใช้ภาษาอังกฤษมากที่สุดเหมือนกับกลุ่มอ่อน ส่วนกลุ่มปานกลาง จะใช้ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษมากที่สุด

นิสิตกลุ่มปานกลางจะตรวจงานงานเขียนที่จะส่งใหม่มากที่สุด รองลงมาคือกลุ่มอ่อน ส่วนกลุ่มเก่งร้อยละ 77.8 จะทำ ซึ่งเป็นปริมาณน้อยกว่ากลุ่มปานกลางและกลุ่มอ่อน

นิสิตร้อยละ 77.8 ของกลุ่มเก่ง ร้อยละ 87.5 ของกลุ่มอ่อนและนิสิตกลุ่มปานกลางทุกคน (100%) คิดว่างานเขียนฉบับใหม่จะมีที่ผิดน้อยกว่าเดิม และนิสิตทั้ง 3 กลุ่มเกือบทั้งหมดคิดว่าเป็นการผิดไม่ซ้ำแบบเดิม และถ้าผิดซ้ำ นิสิตกลุ่มเก่งคิดว่าเป็นข้อผิดพลาดด้านความคิด และภาษาเท่า ๆ กัน รองลงมาคือ การเรียบเรียงความ ส่วนนิสิตกลุ่มปานกลางคิดว่าเป็นข้อผิดพลาดด้านภาษาและการเรียบเรียงความเท่า ๆ กัน ในขณะที่นิสิตกลุ่มอ่อนร้อยละ 87.5 คิดว่าเป็นการผิดพลาดทางภาษา แต่นิสิตทั้ง 3 กลุ่มคิดว่าคุณภาพงานจะดีขึ้นกว่าเดิม โดยกลุ่มปานกลางและอ่อนเห็นว่าดีขึ้นกว่าในระดับปานกลาง ส่วนกลุ่มเก่งเห็นว่าดีกว่าเดิมปานกลางหรือน้อยเป็นปริมาณเท่า ๆ กัน

ประสบการณ์ที่นิสิตทั้ง 3 กลุ่ม ได้รับเมื่อได้งานเขียนคืนจากผู้สอนเป็นประสบการณ์ในทางบวกเป็นส่วนใหญ่ มีเป็นจำนวนน้อยมากที่มีประสบการณ์ในทางลบ ประสบการณ์ในทางดีของกลุ่มเก่งคือนิสิตรู้สึกกระตือรือร้นที่จะทบทวน ได้จัดคำอธิบายของครูไว้เพื่อทบทวน โดยนิสิตมีความเข้าใจคำอธิบายนั้น (66.7%) ส่วนนิสิตกลุ่มปานกลางมีประสบการณ์ในทางที่ดีคือเข้าใจคำอธิบายของครู (60%) ต้องการแก้ไขงานให้ดีขึ้นและจัดคำอธิบายของครูไว้เพื่อทบทวน (50%) ส่วนนิสิตกลุ่มอ่อนมีประสบการณ์ในทางที่ดีเป็น

ปริมาณเท่า ๆ กัน (50%) ในทุกเรื่อง ประสบการณ์ในทางลบที่นิสิตเก่งระบุว่ามีการไม่
เข้าใจการแก้งานของครูในระดับปานกลาง (22.2%) นิสิตกลุ่มปานกลางระบุว่าเกิดจาก
การไม่ได้จดคำอธิบายของครูบางครั้งหรือไม่จดเลย (20%) ส่วนนิสิตกลุ่มอ่อนระบุว่าไม่ได้
จดคำอธิบายของครูและลืมคำอธิบายของครูบางครั้ง (37.5%)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

1.2 วิธีตรวจแก้งานวิธีที่ 2

ผู้สอนขีดเส้นใต้ที่ผิดและนำที่ผิดมาอธิบายในชั้น

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กลยุทธ์ในการปรับปรุงงานเขียนหลังจากได้รับงานคืนจากครู

กลุ่มที่ 1: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

ตารางที่ 9 การเก็บข้อมูลครั้งที่ 2 เมื่อ ธันวาคม 2530

ได้รับงานเขียนที่ตรวจแก้โดยวิธีที่ 2 ชัดเส้นใต้ที่ผิดและนำที่ผิดมาอธิบายหน้าชั้นเรียน

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
1. ทำความเข้าใจกับส่วนที่ต้องแก้ไข	12	80.0	22	84.6	6	75.0
2. ศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับภาษา โดยวิธี	12	80.0	20	76.9	6	75.0
ปรึกษาเพื่อน	6	40.0	15	57.7	4	50.0
ปรึกษาครู	9	60.0	7	26.9	2	25.0
ศึกษาจากพจนานุกรม	7	46.7	8	30.8	5	37.5
หนังสือไวยากรณ์	6	40.0	12	46.2	1	12.5
บทเรียน	5	33.3	5	19.2	2	25.0
3. ในการแก้งานเขียนท่านเรียบเรียง ความคิดใหม่	12	80.1	21	80.8	5	62.5
3.1 ถ้าเรียบเรียงความคิดใหม่ ท่านมีปัญหา						
มาก	1	6.7	5	19.2	1	12.5
ปานกลาง	10	66.7	12	46.2	4	50.0
น้อย	1	6.7	4	15.4	-	-
ไม่มีปัญหา	-	-	-	-	-	-
3.2 ถ้ามีปัญหาเกิดขึ้นจาก						
การถ่ายทอดความคิดออกมา	7	46.7	10	38.5	2	25.0
ไวยากรณ์	6	40.0	16	61.5	5	62.5
การใช้คำศัพท์	6	40.0	8	30.8	1	12.5
การเรียบเรียงความ	4	26.7	4	15.4	2	25.0

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
4. เมื่อได้รับงานเขียนชิ้นและต้องปรับปรุง แก้ไขงานใหม่ ท่านเขียนร่างก่อน						
4.1 โดยร่างตามโครงร่างของงานเขียน (outline)	8	53.3	16	61.5	3	37.5
4.2 ใช้โครงร่าง						
ภาษาไทย	-	-	3	11.5	-	-
ภาษาอังกฤษ	4	26.7	6	23.1	1	12.5
ทั้ง 2 ภาษา	5	33.3	10	38.5	4	50.0
5. ท่านตรวจทานงานเขียนที่จะส่งใหม่	12	80.0	21	80.8	6	75.0
6. ท่านคิดว่างานเขียนฉบับใหม่จะมีที่ผิด						
มากกว่าเดิม	-	-	3	11.5	1	12.5
น้อยกว่าเดิม	13	86.7	19	73.1	5	62.5
6.1 ถ้ามีที่ผิดคิดว่า						
ผิดซ้ำแบบเดิม	3	20.0	5	19.2	1	12.5
ไม่ซ้ำแบบเดิม	9	60.0	17	65.4	4	50.0
6.2 และเป็นข้อผิดพลาดด้าน						
ความคิด	4	26.7	-	-	1	12.5
ภาษา	6	40.0	-	-	4	50.0
การเรียบเรียงความคิด	7	46.7	-	-	2	25.0
6.3 ถ้าท่านผิดเพิ่ม ท่านคิดว่างานเขียน ของท่านจะมีคุณภาพ						
ดีขึ้นกว่าเดิม	9	60.0	5	19.2	5	62.5
เท่าเดิม	4	26.7	16	61.5	1	12.5
ด้อยกว่าเดิม	-	-	9	34.6	-	-

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
6.4 ถ้าดีขึ้นกว่าเดิมดีขึ้น						
มาก	2	13.3	7	26.9	-	-
ปานกลาง	8	53.3	12	46.2	6	75.0
น้อย	-	-	3	11.5	-	-
6.5 ถ้าด้อยกว่าเดิมด้อยกว่า						
มาก	-	-	1	3.8	-	-
ปานกลาง	4	26.7	10	38.5	3	37.5
น้อย	1	6.7	3	11.5	-	-
7. เมื่อท่านได้รับงานเขียนคืนจากครู ท่านมีประสบการณ์ในทาง						
ลบ	2	13.3	1	3.8	-	-
บวก	8	53.3	16	61.5	3	37.5
ทั้ง 2 ทาง	3	20.0	5	19.2	3	37.5
7.1 ถ้าเป็นในทางลบ						
ปัญหาเกิดขึ้นเพราะ						
ไม่เข้าใจการแก้งานของครู	5	33.4	7	26.9	2	25.0
มาก	1	6.7	2	7.7	2	25.0
ปานกลาง	4	26.7	3	11.5	-	-
น้อย	-	-	2	7.7	-	-
7.1.1 อ่านลายมือครูไม่ออก	4	26.7	6	23.1	2	25.0
มาก	1	6.7	-	-	-	-
ปานกลาง	-	-	1	3.8	-	-
น้อย	3	20.0	5	19.2	2	25.0

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
7.1.2 ไม่เข้าใจเครื่องหมายที่ใช้	6	40.0	8	30.8	2	25.0
มาก	3	20.0	1	3.8	1	12.5
ปานกลาง	3	20.0	4	15.4	1	12.5
น้อย	-	-	3	11.5	-	-
7.1.3 ไม่เข้าใจคำอธิบายในชั้น	7	46.7	14	53.8	2	25.0
มาก	1	6.7	-	-	-	-
ปานกลาง	3	20.0	10	38.5	1	12.5
น้อย	3	20.0	4	15.4	1	12.5
7.1.4 ไม่ได้จดคำอธิบายของครู	7	46.7	14	53.8	3	37.5
บ่อยครั้ง	1	6.7	2	7.7	1	12.5
บางครั้ง	6	40.0	12	46.2	1	12.5
ไม่จดเลย	-	-	-	-	1	12.5
7.1.5 ลืมคำอธิบายของครู	8	53.3	14	53.8	3	37.5
บ่อยครั้ง	2	13.3	2	7.7	1	12.5
บางครั้ง	6	40.0	12	46.2	2	25.0
7.2 ประสบการณ์ในทางดี						
7.2.1 ทำนรู้ลึกกระตือรือร้นที่จะ						
ทบทวน	12	80	20	76.9	6	75
มาก	5	33.3	9	34.6	3	37.5
ปานกลาง	7	46.7	11	42.3	3	37.5
น้อย	-	-	-	-	-	-
7.2.2 ทำนต้องการแก้ไขงานให้ดีขึ้น	13	86.7	20	76.99	6	75.0
มาก	8	53.3	13	50.0	5	62.5
ปานกลาง	5	33.3	7	26.9	1	12.5
น้อย	-	-	-	-	-	-

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
7.2.3 ท่านจัดคำอธิบายของครูไว้เพื่อ ทบทวน	13	86.7	20	76.9	6	75.0
บ่อยครั้ง	7	46.7	8	30.8	4	50.0
บางครั้ง	6	40.0	12	46.2	2	25.0
7.2.4 ท่านเข้าใจคำอธิบายของครู	13	86.7	20	76.9	6	75.0
มาก	4	26.7	4	15.4	1	12.5
ปานกลาง	9	60.0	16	61.5	5	62.5
น้อย	-	-	-	-	-	-

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 9 เมื่อนักศึกษารับงานเขียนที่ได้รับการตรวจแก้ไขโดยการขีดเส้นใต้ที่ผิดนั้น นักศึกษากลุ่มปานกลางและกลุ่มเก่งจะให้ความสนใจกับส่วนที่ต้องแก้ไข เป็นส่วนใหญ่ (84.6% และ 80%) รองลงมาคือกลุ่มอ่อน (75%)

นักศึกษากลุ่มเก่งศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับภาษา โดยการปรึกษาคู่มือมากที่สุด (60%) ศึกษาจากพจนานุกรมเป็นส่วนมาก (46.7%) กลุ่มปานกลางศึกษาเพิ่มโดยการปรึกษาเพื่อนมากที่สุด (57.7%) และศึกษาจากหนังสือไวยากรณ์เป็นส่วนใหญ่ (46.2%) กลุ่มอ่อนศึกษาเพิ่มโดยวิธีปรึกษาเพื่อนมากที่สุด (50%) ศึกษาจากพจนานุกรมเป็นวิธีรองลงมา (37.5%)

นักศึกษากลุ่มปานกลางร้อยละ 80.8 ได้เรียบเรียงความคิดใหม่ของงานเขียนที่ได้รับคืน โดยมีปัญหาน้อย-มากเกิดขึ้นจากไวยากรณ์ กลุ่มเก่งร้อยละ 80.1 ระบุว่าได้เรียบเรียงความคิดใหม่ และมีปัญหาน้อย-มากที่เกิดจากการถ่ายทอดความคิดออกมา กลุ่มอ่อนร้อยละ 62.5 ระบุว่าได้เรียบเรียงงานใหม่ โดยมีปัญหาปานกลาง-มากซึ่งเกิดจากไวยากรณ์

เมื่อนักศึกษาทั้ง 3 กลุ่มได้รับงานเขียนคืนและต้องปรับปรุงแก้ไข กลุ่มปานกลาง (61.5%) ระบุว่าทำโครงร่างก่อนโดยใช้ทั้ง 2 ภาษาคือภาษาไทย และภาษาอังกฤษร้อยละ 38.5 ภาษาอังกฤษร้อยละ 23.1 และภาษาไทยร้อยละ 11.5 กลุ่มเก่ง (53.3%) ระบุว่าเขียนโครงร่างก่อนโดยใช้ทั้ง 2 ภาษาร้อยละ 33.3 และภาษาอังกฤษร้อยละ 26.7 นักศึกษากลุ่มอ่อน (37.5%) ระบุว่าใช้ทั้ง 2 ภาษาร้อยละ 50 และภาษาอังกฤษร้อยละ 12.5

นักศึกษากลุ่มปานกลางส่วนมาก (80.8%) ระบุว่าได้ตรวจทานงานเขียนที่จะส่งใหม่ รองลงมาคือกลุ่มเก่ง (80%) และกลุ่มอ่อน (75%)

นักศึกษากลุ่มเก่ง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มอ่อนส่วนใหญ่ (86.7% 73.1% และ 62.5%) คิดว่างานเขียนใหม่จะมีที่ผิดน้อยกว่าเดิม และส่วนใหญ่คิดว่าผิดไม่ซ้ำแบบเดิม นักศึกษาส่วนน้อยคิดว่าผิดซ้ำแบบเดิม กลุ่มเก่งส่วนใหญ่คิดว่า เป็นความผิดด้านการเรียบเรียงความคิด กลุ่มอ่อนคิดว่า เป็นความผิดด้านภาษา กลุ่มปานกลางไม่ออกความคิดเห็น กลุ่มเก่งคิดว่าคุณภาพของงานเขียนดีขึ้นกว่าเดิมในระดับปานกลาง-มาก กลุ่มอ่อนคิดว่าคุณภาพของงานดีขึ้นในระดับปานกลาง สำหรับกลุ่มปานกลางคิดว่าคุณภาพงานเท่าเดิม มีบางส่วนคิดว่าด้อยในปริมาณน้อย-มาก

หลังจากที่นักศึกษาได้รับงานเขียนคืนจากครู นักศึกษาทั้ง 3 กลุ่มระบุว่ามีการปรึกษาหารือในทางบวก ลบ และทั้ง 2 ทาง นักศึกษากลุ่มปานกลางระบุว่ามีการปรึกษาหารือในทางบวก (61.5%) มากกว่าทางลบ (3.8%) และทั้ง 2 ทาง (19.2%) กลุ่มเก่งระบุว่ามีการปรึกษาหารือในทางบวก (53.3%) มากกว่าทางลบ (13.3%) และทั้ง 2 ทาง (20%) กลุ่มอ่อนระบุว่ามีการปรึกษาหารือในทางบวกเท่ากับทั้ง 2 ทาง (37.5%) สำหรับปรึกษาหารือในทางลบของนักศึกษาทั้ง 3 กลุ่มนั้น ได้ระบุว่าเกี่ยวกับการไม่เข้าใจการแก้งานของครู อ่าน

ลายมือครูไม่ออก ไม่เข้าใจเครื่องหมายที่ใช้ ไม่เข้าใจคำอธิบายในชั้น ไม่ได้จดคำอธิบาย
ของครู และลืมคำอธิบายของครู

ประสบการณ์ในทางที่ดีของนักศึกษาทั้ง 3 กลุ่มคือ นักศึกษากลุ่มเก่งร้อยละ 80
รู้สึกกระตือรือร้นที่จะทบทวนและนักศึกษาร้อยละ 86.7 ต้องการแก้ไขงานให้ดีขึ้นจดคำอธิบาย
ของครูไว้เพื่อทบทวน และเข้าใจคำอธิบายของครู นักศึกษากลุ่มปานกลางร้อยละ 76.9 รู้สึก
กระตือรือร้นที่จะทบทวน ต้องการแก้ไขงานให้ดีขึ้น จดคำอธิบายของครูไว้เพื่อทบทวน และ
เข้าใจคำอธิบายของครู นักศึกษากลุ่มอ่อนร้อยละ 75 รู้สึกกระตือรือร้นที่จะทบทวน ต้อง
การแก้ไขงานให้ดีขึ้น จดคำอธิบายของครูไว้เพื่อทบทวน และเข้าใจคำอธิบายของครู

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กลวิธีในการปรับปรุงงานเขียนหลังจากได้รับงานคืนจากครู

กลุ่มที่ 2: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (กลุ่มที่ 1)

ตารางที่ 10 การเก็บข้อมูลครั้งที่ 1 เมื่อ ธันวาคม 2530

ได้รับงานเขียนที่ตรวจแก้โดย วิธีที่ 2: ผู้สอนขีดเส้นใต้ที่ผิดและทำที่ผิดมาอธิบาย
หน้าชั้นเรียน

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
1. ทำความเข้าใจกับส่วนที่ต้องแก้ไข	3	100	8	80	2	100
2. ศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับภาษา โดยวิธี	3	100	8	80	2	100
ปรึกษาเพื่อน	-	-	2	20	1	50
ปรึกษาครู	1	33.3	2	20	1	50
ศึกษาจากพจนานุกรม	1	33.3	2	20	2	100
หนังสือไวยากรณ์	2	66.7	4	40	1	50
บทเรียน	2	66.7	4	40	2	100
3. ในการแก้งานเขียนท่านเรียบเรียง ความคิดใหม่	2	66.7	7	70	2	100
3.1 ถ้าเรียบเรียงความคิดใหม่						
ท่านมีปัญหา						
มาก	-	-	-	-	1	50
ปานกลาง	2	66.7	5	50	1	50
น้อย	-	-	2	20	-	-
ไม่มีปัญหา	-	-	-	-	-	-
3.2 ถ้ามีปัญหาเกิดขึ้นจาก						
การถ่ายทอดความคิดออกมา	1	33.3	4	40	1	50
ไวยากรณ์	1	33.3	4	40	1	50
การใช้คำศัพท์	1	33.3	6	60	2	100
การเรียบเรียงความคิดใหม่	1	33.3	2	20	1	50

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
4. เมื่อได้รับงานเขียนคืนและต้องปรับปรุง แก้ไขงานใหม่ ท่านเขียนร่างก่อน	2	66.7	2	20	2	100
4.1 โดยร่างตามโครงร่างของงานเขียน (outline)	1	33.3	2	20	2	100
4.2 ใช้โครงร่าง						
ภาษาไทย	-	-	1	10	-	-
ภาษาอังกฤษ	-	-	1	10	1	50
ทั้ง 2 ภาษา	1	33.3	2	20	1	50
5. ท่านตรวจทงงานเขียนที่จะส่งใหม่	3	100	8	80	2	100
6. ท่านคิดว่างานเขียนฉบับใหม่จะมีที่ผิด						
มากกว่าเดิม	-	-	-	-	-	-
น้อยกว่าเดิม	3	100	8	80	2	100
6.1 ถ้ามีที่ผิดคิดว่า						
ผิดซ้ำแบบเดิม	-	-	1	10	-	-
ไม่ซ้ำแบบเดิม	3	100	7	70	2	100
6.2 และเป็นข้อผิดพลาดด้าน						
ความคิด	1	33.3	-	-	1	50
ภาษา	1	33.3	6	60	1	50
การเรียบเรียงความคิด	1	33.3	2	20	2	100
6.3 ถ้าท่านผิดเพิ่ม ท่านคิดว่างานเขียน ของท่านจะมีคุณภาพ						
ดีขึ้นกว่าเดิม	3	100	7	70	1	50
เท่าเดิม	-	-	1	10	-	-
ด้อยกว่าเดิม	-	-	-	-	-	-

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
6.4 ถ้าดีขึ้นกว่าเดิมดีขึ้น						
มาก	2	66.7	1	10	-	-
ปานกลาง	1	33.3	5	50	1	50
น้อย	-	-	2	20	-	-
6.5 ถ้าด้อยกว่าเดิมด้อยกว่า						
มาก	-	-	-	-	-	-
ปานกลาง	-	-	-	-	-	-
น้อย	-	-	-	-	-	-
7. เมื่อท่านได้รับงานเขียนคืนจากครู ท่านมีประสบการณ์ในทาง						
ลบ	-	-	-	-	-	-
บวก	3	100	6	60	1	50
ทั้ง 2 ทาง	1	33.3	1	10	1	50
7.1 ถ้าเป็นในทางลบ	-	-	3	30	-	-
ปัญหาเกิดขึ้นเพราะ						
ไม่เข้าใจการแก้งานของครู						
มาก	-	-	-	-	-	-
ปานกลาง	-	-	1	10	-	-
น้อย	-	-	2	20	-	-
7.1.1 อ่านลายมือครูไม่ออก	-	-	2	20	-	-
มาก	-	-	-	-	-	-
ปานกลาง	-	-	-	-	-	-
น้อย	-	-	2	20	-	-

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
7.1.2 ไม่เข้าใจเครื่องหมายที่ใช้	-	-	2	20	-	-
มาก	-	-	-	-	-	-
ปานกลาง	-	-	1	10	1	50
น้อย	-	-	1	10	-	-
7.1.3 ไม่เข้าใจคำอธิบายในชั้น	-	-	2	20	-	-
มาก	-	-	-	-	-	-
ปานกลาง	-	-	-	-	-	-
น้อย	-	-	2	20	-	-
7.1.4 ไม่ได้จดคำอธิบายของครู	-	-	2	20	-	-
บ่อยครั้ง	-	-	-	-	-	-
บางครั้ง	-	-	2	20	-	-
ไม่จดเลย	-	-	-	-	-	-
7.1.5 ลืมคำอธิบายของครู	-	-	2	20	-	-
บ่อยครั้ง	-	-	-	-	-	-
บางครั้ง	-	-	2	20	-	-
7.2 ประสบการณ์ในทางดี						
7.2.1 ท่านรู้สึกกระตือรือร้นที่จะ	3	100	8	80	2	100
ทบทวน						
มาก	2	66.7	5	50	2	100
ปานกลาง	1	33.3	3	30	-	-
น้อย	-	-	-	-	-	-
7.2.2 ท่านต้องการแก้ไขงานให้ดีขึ้น	3	100	8	80	2	100
มาก	2	66.7	7	70	2	100
ปานกลาง	1	33.3	1	10	-	-
น้อย	-	-	-	-	-	-

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
7.2.3 ท่านจดคำอธิบายของครูไว้เพื่อ ทบทวน	3	100	8	80	2	100
บ่อยครั้ง	2	66.7	4	40	1	50
บางครั้ง	1	33.3	4	40	1	50
7.2.4 ท่านเข้าใจคำอธิบายของครู	3	100	8	80	2	100
มาก	1	66.7	3	30	1	50
ปานกลาง	-	-	-	-	-	-
น้อย						

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 10 พบว่าภายหลังที่นักศึกษาได้รับงานเขียนค้น โดยผู้สอนใช้วิธีชี้ต
เส้นใต้ที่ผิด และนำข้อผิดพลาดมาอธิบายหน้าชั้นเรียน นักศึกษาส่วนใหญ่เกือบทุกคนจะทำ
ความเข้าใจกับส่วนที่ต้องแก้ไข

ในด้านการศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับภาษา พบว่า นักศึกษาเกือบทุกคนทำ โดยที่
นักศึกษากลุ่มเก่งจะใช้วิธีศึกษาจากหนังสือไวยากรณ์ และบทเรียนเป็นปริมาณเท่ากัน
(66.7%) แต่จะไม่ใช้วิธีการปรึกษาเพื่อนเลย นักศึกษากลุ่มปานกลางจะใช้วิธีศึกษาจาก
หนังสือไวยากรณ์และบทเรียนเป็นปริมาณเท่ากัน (40%) ส่วนนักศึกษากลุ่มอ่อนจะใช้วิธี
ศึกษาจากพจนานุกรมและบทเรียนเป็นปริมาณเท่ากัน (100%)

ในการแก้งานเขียน โดยเรียบเรียงความคิดใหม่ พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่ระบุว่าทำ
และประสบปัญหาในการเรียบเรียงความคิดใหม่ระดับปานกลาง โดยที่ปัญหาของกลุ่มเก่ง
เกิดขึ้นจากการถ่ายทอดความคิด ไวยากรณ์ การใช้คำศัพท์ และการเรียบเรียงความคิดใหม่
เป็นปริมาณเท่ากัน (33.3%) นักศึกษากลุ่มปานกลางมีปัญหาในการใช้คำศัพท์ (60%) การ
ถ่ายทอดความคิดและไวยากรณ์เป็นปริมาณเท่ากัน (40%) ส่วนนักศึกษากลุ่มอ่อนจะมีปัญหา
ในด้านการใช้คำศัพท์ (100%) การถ่ายทอดความคิด ไวยากรณ์ และการเรียบเรียงความ
คิดใหม่เป็นปริมาณเท่ากัน (50%)

เมื่อนักศึกษาได้รับงานเขียนค้นและต้องปรับปรุงแก้ไขงานใหม่ พบว่านักศึกษา
กลุ่มเก่ง (66.7%) และนักศึกษากลุ่มอ่อน (100%) ระบุว่าทำ ในขณะที่นักศึกษากลุ่ม
ปานกลาง (20%) เท่านั้นที่ทำ ส่วนการเขียนโครงร่างของงานเขียนนั้นพบว่านักศึกษาใช้
ทั้งภาษาอังกฤษและภาษาไทย

ในการตรวจงานเขียนที่จะส่งใหม่ พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ระบุว่าทำ
ส่วนงานเขียนฉบับใหม่ของนักศึกษา พบว่านักศึกษาเกือบทุกคนจะมีที่ผิดน้อยลง
และที่ผิดจะไม่ซ้ำแบบเดิม นักศึกษากลุ่มเก่งจะมีข้อผิดพลาดทางด้านความคิด ภาษา และ
การเรียบเรียงความคิดเป็นปริมาณเท่ากัน (33.3%) นักศึกษากลุ่มปานกลางจะมีข้อผิดพลาด
ทางด้านภาษา (60%) และนักศึกษากลุ่มอ่อนทุกคนจะมีข้อผิดพลาดทางด้านกรเรียบเรียง
ความคิด (100%) ด้านคุณภาพของงานเขียนฉบับใหม่ พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีคุณภาพ
ของงานเขียนดีขึ้นกว่าเดิม กลุ่มเก่ง (66.7%) มีคุณภาพของงานเขียนดีขึ้นกว่าเดิมมาก
กลุ่มปานกลาง (50%) และกลุ่มอ่อน (50%) ดีขึ้นกว่าเดิมระดับปานกลาง

ประสบการณ์ที่นักศึกษาได้รับภายหลังจากได้รับงานเขียนค้นจากครู พบว่า
นักศึกษากลุ่มเก่งทุกคน (100%) กลุ่มปานกลาง (60%) และกลุ่มอ่อน (50%) มีประสบการณ์
ในทางบวกคือมีความกระตือรือร้นที่จะทบทวนและต้องการแก้ไขงานให้ดีขึ้นในระดับมาก
ส่วนประสบการณ์ในทางลบพบว่า ไม่มีนักศึกษากลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อนมีประสบการณ์เลย ส่วน

นักศึกษากลุ่มปานกลางส่วนน้อย (30%) ระบุว่า มี และสาเหตุเกิดมาจากไม่เข้าใจการแก้
งานของครู อ่านลายมือครูไม่ออก และไม่เข้าใจเครื่องหมายที่ใช้ในระดับน้อย ไม่ได้จดคำ
อธิบายของครูและลืมคำอธิบายของครูบางครั้ง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กลวิธีในการปรับปรุงงานเขียนหลังจากได้รับงานคืนจากครู

กลุ่มที่ 3: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (กลุ่มที่ 2)

ตารางที่ 11 การเก็บข้อมูลครั้งที่ 2 เมื่อ มกราคม 2530

ได้รับงานเขียนที่ตรวจแก้โดยวิธี ผู้สอนขีดเส้นใต้ที่ผิดและนำที่ผิดผลิติตร่วม

กันมากมายอธิบายหน้าชั้นเรียน

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
1. ทำความเข้าใจกับส่วนที่ต้องแก้ไข	4	100	6	75.0	7	87.5
2. ศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับภาษา	4	100	5	62.5	4	50.0
โดยวิธี						
ปรึกษาเพื่อน	2	50	4	50.0	3	37.5
ปรึกษาครู	0	0	1	12.5	0	0
ศึกษาจากพจนานุกรม	4	100	3	37.5	2	25.0
หนังสือไวยากรณ์	2	50	0	0	2	25.0
บทเรียน	2	50	2	25.0	5	62.5
3. ในการแก้งานเขียนท่านเรียบเรียง	2	50	5	62.5	4	50.0
ความคิดใหม่						
3.1 ถ้าเรียบเรียงความคิดใหม่						
ท่านมีปัญหา						
มาก	0	0	2	25.0	3	37.5
ปานกลาง	3	75	3	37.5	2	25.0
น้อย	0	0	0	0	0	0
ไม่มีปัญหา	0	0	0	0	0	0
3.2 ถ้ามีปัญหาเกิดขึ้นจาก						
การถ่ายทอดความคิดออกมา	1	25	3	37.5	1	12.5
ไวยากรณ์	2	50	2	25.0	5	62.5
การใช้คำศัพท์	1	25	4	50.0	4	50.0
การเรียบเรียงความคิดใหม่	1	25	2	25.0	3	37.5

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
4. เมื่อได้รับงานเขียนคืนและต้องปรับปรุง แก้ไขงานใหม่ ท่านเขียนร่างก่อน	1	25	3	37.5	3	37.5
4.1 โดยร่างตามโครงร่างของงานเขียน (outline)	0	0	1	12.5	2	25.0
4.2 ใช้โครงร่าง						
ภาษาไทย	0	0	1	12.5	1	12.5
ภาษาอังกฤษ	1	25	0	0	3	37.5
ทั้ง 2 ภาษา	0	0	2	25.0	1	12.5
5. ท่านตรวจทานงานเขียนที่จะส่งใหม่	3	75	3	37.5	6	75.0
6. ท่านคิดว่างานเขียนฉบับใหม่จะมีที่ผิด						
มากกว่าเดิม	0	0	0	0	1	12.5
น้อยกว่าเดิม	4	100	6	75.0	7	87.5
6.1 ถ้ามีที่ผิดคิดว่า						
ผิดซ้ำแบบเดิม	1	25	3	37.5	1	12.5
ไม่ซ้ำแบบเดิม	3	75	3	37.5	7	87.5
6.2 และเป็นข้อผิดพลาดด้าน						
ความคิด	0	0	0	0	0	0
ภาษา	4	100	5	62.5	7	87.5
การเรียบเรียงความ	0	0	2	25.0	6	75.0
6.3 ถ้าไม่ผิดเพิ่ม ท่านคิดว่างานเขียน ของท่านจะมีคุณภาพ						
ดีขึ้นกว่าเดิม	2	50	3	37.5	6	75.0
เท่าเดิม	1	25	2	25.0	1	12.5
ด้อยกว่าเดิม	0	0	0	0	0	0

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
6.4 ถ้าดีขึ้นกว่าเดิมดีขึ้น						
มาก	0	0	0	0	1	12.5
ปานกลาง	2	50	1	12.5	5	62.5
น้อย	0	0	2	25.0	1	12.5
6.5 ถ้าด้อยกว่าเดิมด้อยกว่า						
มาก	0	0	0	0	0	0
ปานกลาง	0	0	2	25.0	3	37.5
น้อย	1	25	1	12.5	1	12.5
7. เมื่อท่านได้รับงานเขียนต้นจากครู ท่านมีประสบการณ์ในทาง						
ลบ	0	0	1	12.5	2	25.0
บวก	1	25	2	25.0	3	37.5
ทั้ง 2 ทาง	3	75	3	37.5	3	37.5
7.1 ถ้าเป็นในทางลบ ปัญหาเกิดขึ้นเพราะ						
ไม่เข้าใจการแก้งานของครู	3	75	5	62.5	6	75.0
มาก	0	0	2	25.0	2	25.0
ปานกลาง	2	50	3	37.5	4	50.0
น้อย	1	25	0	0	0	0
7.1.1 อ่านลายมือครูไม่ออก	2	50	0	0	0	0
มาก	0	0	0	0	0	0
ปานกลาง	0	0	0	0	0	0
น้อย	2	50	2	25.0	3	37.5
7.1.2 ไม่เข้าใจเครื่องหมายที่ใช้	2	50	4	50.0	4	50.0
มาก	1	25	0	0	1	12.5
ปานกลาง	1	25	3	37.5	2	25.0
น้อย	0	0	1	12.5	1	12.5

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
7.1.3 ไม่เข้าใจคำอธิบายในชั้น	2	50	3	37.5	6	75.0
มาก	0	0	0	0	0	0
ปานกลาง	1	25	1	12.5	5	62.5
น้อย	1	25	2	25.0	1	12.5
7.1.4 ไม่ได้จดคำอธิบายของครู	2	50	3	37.5	5	62.5
บ่อยครั้ง	0	0	1	12.5	0	0
บางครั้ง	2	50	2	25.0	5	62.5
ไม่จดเลย	0	0	0	0	0	0
7.1.5 ลืมคำอธิบายของครู	2	50	4	50.0	5	62.5
บ่อยครั้ง	1	25	1	12.5	2	25.0
บางครั้ง	1	25	3	37.5	3	37.5
7.2 ประสบการณ์ในทางดี						
7.2.1 ท่านรู้สึกกระตือรือร้นที่จะ	4	100	5	62.5	8	100.0
ทบทวน						
มาก	1	25	0	0	1	12.5
ปานกลาง	3	75	3	37.5	7	87.5
น้อย	0	0	2	25.0	0	0
7.2.2 ท่านต้องการแก้ไขงานให้ดีขึ้น	3	75	6	75.0	8	100.0
มาก	2	50	2	25.0	3	37.5
ปานกลาง	1	25	4	50.0	5	62.5
น้อย	0	0	0	0	0	0
7.2.3 ท่านจดคำอธิบายของครูไว้เพื่อ	3	75	5	62.5	8	100.0
ทบทวน						
บ่อยครั้ง	1	25	3	37.5	2	25.0
บางครั้ง	2	50	2	25.0	6	75.0
7.2.4 ท่านเข้าใจคำอธิบายของครู	3	75	5	62.5	8	100.0
มาก	1	25	1	12.5	0	0
ปานกลาง	2	50	4	50.0	8	100.0
น้อย	0	0	0	0	0	0

จากตารางที่ 11 จะเห็นว่าเมื่อนิสิตได้รับงานที่ผ่านการตรวจแก้ไขโดยผู้สอนชี้ต
เส้นใต้ที่ผิด และนำที่ผิดที่นิสิตผิดร่วมกันมาอธิบายหน้าชั้นเรียนแล้ว นิสิตทั้ง 3 กลุ่ม
ส่วนใหญ่ให้ความสนใจกับส่วนที่ต้องแก้ไข โดยกลุ่มเก่งมีปริมาณมากที่สุด รองลงมาคือกลุ่ม
อ่อนและกลุ่มปานกลางตามลำดับ (100%, 87.5% และ 75%)

ในด้านการศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับภาษา นิสิตกลุ่มเก่งทุกคนระบุว่าทำ รองลง
มาคือกลุ่มปานกลาง และกลุ่มอ่อนตามลำดับ (100%, 62.5% และ 50%) นิสิตกลุ่มเก่งศึกษา
จากพจนานุกรมมากที่สุด (100%) อันดับรองลงมาในปริมาณเท่า ๆ กัน คือปรึกษาเพื่อน
ศึกษาจากหนังสือไวยากรณ์และบทเรียน (50%) และไม่ปรึกษาครูเลย กลุ่มปานกลางปรึกษา
เพื่อนมากที่สุด (50%) รองลงมาศึกษาจากพจนานุกรม และบทเรียนตามลำดับ ปรึกษาครู
น้อยที่สุดและไม่ศึกษาจากหนังสือไวยากรณ์เลย

เกี่ยวกับการเรียบเรียงความคิดใหม่ในการแก้งานเขียนพบว่ากลุ่มปานกลางทำมาก
ที่สุด รองลงมาซึ่งมีปริมาณเท่ากันคือกลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อน (62.5% และ 50%) โดยนิสิต
กลุ่มเก่งมีปัญหาระดับปานกลาง กลุ่มปานกลางมีปัญหาระดับปานกลางและมาก ส่วนกลุ่มอ่อน
มีปัญหาระดับมากและปานกลาง ปัญหาของกลุ่มเก่งเกิดจากไวยากรณ์เป็นส่วนใหญ่ (50%)
ในขณะที่ปัญหาของกลุ่มปานกลางเกิดจากการใช้ศัพท์เป็นส่วนใหญ่ (50%) ปัญหารองลงมา
คือการถ่ายทอดความคิดออกมา (37.5%) ส่วนปัญหาของกลุ่มอ่อนส่วนใหญ่เกิดจากไวยากรณ์
(62.5%) รองลงมาในปริมาณไล่เลี่ยกันเกิดจากการใช้คำศัพท์ (50%) และรองลงมาอีก
เกิดจากการเรียบเรียงความคิดใหม่ (37.5%)

เมื่อได้รับงานเขียนคืนและต้องปรับปรุงแก้ไขงานใหม่ นิสิตทั้ง 3 กลุ่มเป็นส่วน
น้อยระบุว่าทำ โดยนิสิตกลุ่มปานกลางและกลุ่มอ่อนทำมากกว่ากลุ่มเก่ง (37.5% และ 25%)
นิสิตกลุ่มเก่งเขียนโครงร่างเป็นภาษาอังกฤษ นิสิตกลุ่มปานกลางส่วนใหญ่ใช้สองภาษาและ
ใช้ภาษาไทยบ้าง ในขณะที่กลุ่มอ่อนส่วนใหญ่ใช้ภาษาอังกฤษ และใช้ภาษาไทยกับทั้งสอง
ภาษาบ้าง จะเห็นได้ว่ากลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อนใช้โครงร่างภาษาอังกฤษ แต่กลุ่มปานกลางไม่
ใช้เลย

สำหรับการตรวจงานเขียนที่จะส่งงานใหม่ นิสิตกลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อนระบุ
ว่าทำมากกว่านิสิตกลุ่มปานกลาง (75% และ 37.5%)

นิสิตส่วนใหญ่เห็นว่างานเขียนฉบับใหม่มีที่ผิดน้อยกว่าเดิม กลุ่มเก่งมีปริมาณมาก
ที่สุด รองลงมาคือกลุ่มอ่อนและกลุ่มปานกลางตามลำดับ (100%, 87.5% และ 75%) นิสิต
ส่วนใหญ่ในกลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อนเห็นว่าที่ผิดไม่ซ้ำแบบเดิม โดยนิสิตกลุ่มอ่อนมีปริมาณมากกว่า
(87.5% และ 75%) แต่กลุ่มปานกลางเห็นว่ามที่มีที่ผิดทั้งที่ซ้ำแบบเดิมและไม่ซ้ำแบบเดิม ใน
ปริมาณอย่างละเท่า ๆ กัน (37.5%) ทั้ง 3 กลุ่มส่วนใหญ่ระบุว่าข้อผิดพลาดเป็นที่ผิดทางด้านภาษา
แต่สำหรับกลุ่มอ่อนนอกจากผิดทางภาษาแล้ว ยังผิดด้านการเรียบเรียงความด้วย ในปริมาณ

ใกล้เคียงกัน (87.5% และ 75.0%) ในกรณีที่ไม่ผิดเพิ่ม นิสิตส่วนใหญ่ของทั้ง 3 กลุ่มมีความเห็นว่างานมีคุณภาพดีขึ้นกว่าเดิม นิสิตกลุ่มเก่งและนิสิตส่วนใหญ่ของกลุ่มอ่อนเห็นว่างานมีคุณภาพดีขึ้นในระดับปานกลาง ในขณะที่นิสิตกลุ่มปานกลางเห็นว่าดีขึ้นในระดับน้อยมาก และถ้างานด้อยกว่าเดิม นิสิตกลุ่มเก่งเห็นว่าด้อยกว่าน้อย แต่นิสิตกลุ่มปานกลางและกลุ่มอ่อนเห็นว่าด้อยกว่าในระดับปานกลางเป็นส่วนใหญ่

เมื่อได้รับงานเขียนคืนจากครู นิสิตส่วนใหญ่ในกลุ่มเก่งและปานกลางมีประสบการณ์ทั้งทางบวกและลบ โดยกลุ่มเก่งมีปริมาณมากกว่า (75% และ 37.5%) ส่วนกลุ่มอ่อนมีประสบการณ์ทั้งในทางบวกและทั้งทางบวกและลบอย่างละเท่า ๆ กัน (37.5%) และรองลงมาในปริมาณใกล้เคียงกันมีประสบการณ์ในทางลบ (25.0%) ประสบการณ์ในทางลบเกิดจากไม่เข้าใจการแก้งานของครู โดยนิสิตกลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อนมีปริมาณมากกว่ากลุ่มปานกลาง (75% และ 62.5%) โดยที่ปริมาณความไม่เข้าใจส่วนใหญ่ทั้ง 3 กลุ่ม อยู่ในระดับปานกลาง ปัญหาที่เกิดขึ้นเพราะอ่านลายมือครูไม่ออกมีน้อย โดยกลุ่มเก่งมีมากที่สุด รองลงมาคือกลุ่มอ่อนและกลุ่มปานกลางตามลำดับ (50%, 37.5% และ 25%) และทั้ง 3 กลุ่มระบุว่าปัญหาอยู่ในระดับน้อย นิสิตจำนวนครึ่งหนึ่งของทั้ง 3 กลุ่มไม่เข้าใจเครื่องหมายที่ใช้และส่วนใหญ่ระบุว่าปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง นิสิตทั้ง 3 กลุ่มมีปัญหาอันเกิดจากไม่เข้าใจคำอธิบายในชั้น นิสิตกลุ่มอ่อนมีปริมาณมากที่สุด รองลงมาคือกลุ่มเก่งและปานกลางตามลำดับ (75%, 50% และ 37.5%) โดยกลุ่มอ่อนมีปัญหาในระดับปานกลางเป็นส่วนใหญ่ (62.5%) ในขณะที่กลุ่มปานกลางส่วนใหญ่มีปัญหาในระดับน้อย และกลุ่มเก่งมีปัญหาในระดับปานกลางและน้อยอย่างละเท่า ๆ กัน (25%) นิสิตกลุ่มอ่อนมีปัญหาเกิดจากไม่ได้จดคำอธิบายของครูมากกว่ากลุ่มเก่งและปานกลางตามลำดับ (62.5%, 50% และ 37.5%) โดยส่วนใหญ่ทั้ง 3 กลุ่มไม่ได้จดคำอธิบายของครูเป็นบางครั้ง นิสิตกลุ่มอ่อนลืมคำอธิบายของครูเป็นบางครั้งมากกว่า นิสิตกลุ่มเก่งและกลุ่มปานกลาง

สำหรับประสบการณ์ที่ดีนั้น นิสิตกลุ่มเก่งและอ่อนมีความกระตือรือร้นมากกว่ากลุ่มปานกลาง (100% และ 62.5%) โดยส่วนใหญ่ทั้ง 3 กลุ่มมีความรู้สึกในระดับปานกลาง และนิสิตส่วนใหญ่ทั้ง 3 กลุ่ม ต้องการแก้ไขงานให้ดีขึ้น โดยกลุ่มเก่งส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ในขณะที่กลุ่มปานกลางและกลุ่มอ่อนอยู่ในระดับปานกลาง นิสิตทั้ง 3 กลุ่มส่วนใหญ่จดคำอธิบายของครูไว้เพื่อทบทวน โดยนิสิตกลุ่มอ่อนระบุว่าทำทุกคน รองลงมาคือกลุ่มเก่งและกลุ่มปานกลาง (100%, 75% และ 62.5%) กลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อนทำบางครั้งเป็นส่วนใหญ่ แต่กลุ่มปานกลางส่วนใหญ่ทำบ่อยครั้ง ทั้ง 3 กลุ่มส่วนใหญ่ระบุว่าเข้าใจคำอธิบายของครูในระดับปานกลาง

กลวิธีในการปรับปรุงงานเขียนหลังจากได้รับงานคืนจากครู

กลุ่มที่ 4: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ตารางที่ 12 การเก็บข้อมูลครั้งที่ 2 เมื่อ มกราคม 2531

ได้รับงานเขียนที่ตรวจแก้โดยวิธี 2 ซัดเส้นใต้ที่ผิดและนำที่ผิดมาอธิบายหน้าชั้นเรียน

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
1. ทำความเข้าใจกับส่วนที่ต้องแก้ไข	5	100	6	100	3	75
2. ศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับภาษา โดยวิธี	4	80	5	83.3	4	100
ปรึกษาเพื่อน	2	40	5	83.3	2	50
ปรึกษาครู	1	20	-	-	1	25
ศึกษาจากพจนานุกรม	2	40	1	16.7	3	75
หนังสือไวยากรณ์	1	20	1	16.7	3	75
บทเรียน	1	20	-	-	1	25
3. ในการแก้งานเขียนท่านเรียบเรียง ความคิดใหม่	2	40	3	50	1	25
3.1 ถ้าเรียบเรียงความคิดใหม่ ท่านมีปัญหา						
มาก	1	20	-	-	2	50
ปานกลาง	1	20	2	33.3	-	-
น้อย	-	-	1	16.7	1	25
ไม่มีปัญหา	-	-	-	-	-	-
3.2 ถ้ามีปัญหาเกิดขึ้นจาก						
การถ่ายทอดความคิดออกมา	2	40	2	33.3	-	-
ไวยากรณ์	-	-	1	16.7	-	-
การใช้คำศัพท์	1	20	1	16.7	-	-
การเรียบเรียงความ	1	20	1	16.7	2	50

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
4. เมื่อได้รับงานเขียนค้นและต้องปรับปรุง แก้ไขงานใหม่ ท่านเขียนร่างก่อน	3	60	3	50	3	75
4.1 โดยร่างตามโครงร่างของงานเขียน (outline)	3	60	2	33.3	3	75
4.2 ใช้โครงร่าง						
ภาษาไทย	1	20	-	-	1	25
ภาษาอังกฤษ	1	20	2	33.3	1	25
ทั้ง 2 ภาษา	1	20	2	33.3	2	50
5. ท่านตรวจทานงานเขียนที่จะส่งใหม่	5	100	5	83.3	4	100
6. ท่านคิดว่างานเขียนฉบับใหม่จะมีที่ผิด						
มากกว่าเดิม	-	-	-	-	1	25
น้อยกว่าเดิม	5	100	6	100	3	75
6.1 ถ้ามีที่ผิดคิดว่า						
ผิดซ้ำแบบเดิม	1	20	2	33.3	1	25
ไม่ซ้ำแบบเดิม	4	80	4	66.7	3	75
6.2 และเป็นข้อผิดพลาดด้าน						
ความคิด	-	-	-	-	1	25
ภาษา	4	80	6	100	4	100
การเรียบเรียงความคิด	3	60	1	16.7	3	75
6.3 ถ้าท่านผิดเพิ่ม ท่านคิดว่างานเขียน ของท่านจะมีคุณภาพ						
ดีขึ้นกว่าเดิม	4	80	6	100	3	75
เท่าเดิม	1	20	-	-	1	25
ด้อยกว่าเดิม	-	-	-	-	-	-

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
6.4 ถ้าดีขึ้นกว่าเดิมดีขึ้น						
มาก	2	40	2	33.3	-	-
ปานกลาง	2	40	4	66.7	4	100
น้อย	1	20	-	-	-	-
6.5 ถ้าด้อยกว่าเดิมด้อยกว่า						
มาก	-	-	-	-	-	-
ปานกลาง	-	-	1	16.7	-	-
น้อย	-	-	1	16.7	1	25.0
7. เมื่อท่านได้รับงานเขียนคืนจากครู ท่านมีประสบการณ์ในทาง						
ลบ	1	20	-	-	1	25.0
บวก	1	20	1	16.7	1	25.0
ทั้ง 2 ทาง	3	60	5	83.3	2	50.0
7.1 ถ้าเป็นในทางลบ ปัญหาเกิดขึ้นเพราะ						
ไม่เข้าใจการแก้งานของครู	4	80	4	66.7	3	75.0
มาก	1	20	1	16.7	1	25.0
ปานกลาง	3	60	2	33.3	2	50.0
น้อย	-	-	1	16.7	-	-
7.1.1 อ่านลายมือครูไม่ออก	3	60	4	66.7	2	50.0
มาก	-	-	-	-	-	-
ปานกลาง	-	-	-	-	-	-
น้อย	3	60	4	66.7	2	50.0

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
7.1.2 ไม่เข้าใจเครื่องหมายที่ใช้	3	60	5	83.3	2	50.0
มาก	-	-	1	16.7	-	-
ปานกลาง	1	20	1	16.7	-	-
น้อย	2	40	3	50.0	2	50.0
7.1.3 ไม่เข้าใจคำอธิบายในชั้น	-	-	4	66.7	1	25.0
มาก	-	-	-	-	-	-
ปานกลาง	-	-	-	-	1	25.0
น้อย	-	-	4	66.7	-	-
7.1.4 ไม่ได้จดคำอธิบายของครู	-	-	4	66.7	1	25.0
บ่อยครั้ง	-	-	-	-	-	-
บางครั้ง	-	-	3	50.0	1	25.0
ไม่จดเลย	-	-	1	16.7	-	-
7.1.5 ลืมคำอธิบายของครู	-	-	4	66.7	1	25
บ่อยครั้ง	-	-	-	-	1	25
บางครั้ง	-	-	4	66.7	-	-
7.2 ประสบการณ์ในทางดี						
7.2.1 ท่านรู้สึกกระตือรือร้นที่จะ	4	80	5	83.3	3	75
ทบทวน						
มาก	2	40	1	16.7	1	25
ปานกลาง	1	20	3	50.0	2	50
น้อย	1	20	1	16.7	-	-
7.2.2 ท่านต้องการแก้ไขงานให้ดีขึ้น	4	80	5	83.3	3	75
มาก	3	60	4	66.7	2	50
ปานกลาง	1	20	-	-	1	25
น้อย	-	-	1	16.7	-	-

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
7.2.3 ท่านจดคำอธิบายของครูไว้เพื่อ ทบทวน	2	40	4	66.7	3	75
บ่อยครั้ง	-	-	2	33.3	2	50
บางครั้ง	2	40	2	33.3	1	25
7.2.4 ท่านเข้าใจคำอธิบายของครู	1	20	3	50.0	3	75
มาก	-	-	1	16.7	1	25
ปานกลาง	1	20	2	33.3	2	50
น้อย	-	-	-	-	-	-

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 12 จะเห็นได้ว่า เมื่อนิสิตรับงานเขียนที่ได้ผ่านการตรวจแก้ไขโดยผู้สอน ด้วยวิธีที่ 21 ชีตเส้นใต้ที่ผิด - อธิบายบนกระดานร่วมกัน นิสิตในกลุ่มเก่งและกลุ่มปานกลางทุกคน ได้ให้ความสนใจกับส่วนที่แก้ไข ในขณะที่นิสิตกลุ่มอ่อนให้ความสนใจกับส่วนที่แก้ไขเพียงร้อยละ 75.0

ในด้านการศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับภาษา นิสิตทุกกลุ่มส่วนใหญ่จะทำ โดยที่นิสิตในกลุ่มอ่อน จะทำเป็นจำนวนมากกว่านิสิตกลุ่มปานกลางและกลุ่มเก่ง ตามลำดับ นิสิตทั้ง 3 กลุ่มนี้จะทำการศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับภาษาด้วยวิธีการที่แตกต่างกันคือ นิสิตกลุ่มเก่งจะทำการศึกษาเพิ่มเติมโดยวิธีปรึกษาเพื่อนและศึกษาจากพจนานุกรมมากที่สุดร้อยละ 40.0 รองลงมาได้แก่การศึกษาเพิ่มเติมโดยวิธี ปรึกษาครู หนังสือไวยากรณ์ และจากบทเรียน ร้อยละ 20.0 ส่วนนิสิตกลุ่มปานกลางทำการศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับภาษา โดยวิธีปรึกษาเพื่อนมากที่สุด ร้อยละ 83.3 รองลงมาได้แก่ ศึกษาจาก พจนานุกรมและหนังสือไวยากรณ์ ร้อยละ 16.7 ในขณะที่นิสิตกลุ่มอ่อนทุกคนจะทำการศึกษาเพิ่มเติม โดยวิธีศึกษาจากพจนานุกรมและหนังสือไวยากรณ์มากที่สุด ร้อยละ 75.0 รองลงมาได้แก่การปรึกษา เพื่อน ร้อยละ 50.0 ปรึกษาครูและจากบทเรียน ร้อยละ 25.0

ในด้านการแก้งานเขียน โดยการเรียบเรียงความคิดใหม่ นิสิตในกลุ่มปานกลางจะทำ มากกว่านิสิตกลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อน ตามลำดับ ซึ่งนิสิตที่ทำการเรียบเรียงความคิดใหม่ในแต่ละกลุ่ม นั้น จะมีปัญหาน้อยถึงปัญหามากในการเรียบเรียงความคิดใหม่ โดยนิสิตในกลุ่มเก่งจะมีปัญหามาก และปานกลาง ร้อยละ 20.0 โดยที่ปัญหาที่เกิดขึ้นมาจากการถ่ายทอดความคิดออกมามากที่สุด ร้อยละ 40.0 รองลงมาได้แก่การแก้ปัญหาคำศัพท์และการเรียบเรียงความคิดใหม่ ร้อยละ 20.0 นิสิตกลุ่มปานกลางมีปัญหาปานกลางและปัญหาน้อย ร้อยละ 33.3 และร้อยละ 16.7 ตาม ลำดับ โดยที่ปัญหาที่เกิดขึ้นมาจากการถ่ายทอดความคิดออกมามีมากที่สุด ร้อยละ 33.3 รองลงมา ได้แก่ปัญหาจากไวยากรณ์ การใช้คำศัพท์และการเรียบเรียงความคิดใหม่ ร้อยละ 16.7 นิสิตกลุ่ม อ่อนที่มีปัญหามาก ร้อยละ 50 และปัญหาน้อย ร้อยละ 25.0 โดยที่ปัญหาที่เกิดขึ้นมาจากการเรียบ เรียงความคิดใหม่เพียงอย่างเดียว

เมื่อนิสิตได้รับงานเขียนคืนและต้องปรับปรุงแก้ไขใหม่ นิสิตในกลุ่มอ่อน กลุ่มเก่ง และ กลุ่มปานกลางจะทำการเขียนร่างก่อน ร้อยละ 75.0 ร้อยละ 60.0 และร้อยละ 50.0 ตามลำดับ โดยที่การเขียนร่างก่อนนั้น นิสิตในกลุ่มเก่ง จะทำการเขียนร่างตามโครงร่างของงานเขียน ร้อยละ 60.0 โดยใช้โครงร่างเป็นภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และทั้ง 2 ภาษามีจำนวน เท่ากัน ร้อยละ 20.0 นิสิตในกลุ่มปานกลางจะทำการเขียนร่างตามโครงร่างของงานเขียน ร้อยละ 33.3 โดยใช้ร่างตามโครงร่างของงานเขียนเป็นภาษาอังกฤษและทั้ง 2 ภาษามีจำนวนเท่ากัน ร้อยละ 33.3 ส่วนนิสิตในกลุ่มอ่อนจะทำการเขียนร่างตามโครงร่างของงานเขียน ร้อยละ 75.0

โดยใช้โครงร่างทั้ง 2 ภาษามากที่สุด ร้อยละ 50.0 รองลงมาได้แก่ การใช้โครงร่างภาษา เดียวคือ ภาษาไทยและภาษาอังกฤษจำนวนเท่ากัน ร้อยละ 25.0

หลังจากนิสิตได้ทำการปรับปรุงแก้ไขงานใหม่แล้ว ได้ทำการตรวจงานเขียนที่จะส่ง ใหม่พบว่านิสิตในกลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อนทุกคนจะทำการตรวจงานเขียนที่จะส่งใหม่ ในขณะที่นิสิตกลุ่ม ปานกลางจะทำการตรวจงานที่จะส่งใหม่ ร้อยละ 83.3

นิสิตในกลุ่มเก่งและกลุ่มปานกลางทุกคนคิดว่า งานเขียนฉบับใหม่จะมีที่ผิดน้อยกว่าเดิม ในขณะที่นิสิตกลุ่มอ่อน คิดว่างานเขียนฉบับใหม่จะมีที่ผิดมากกว่าเดิม ร้อยละ 25.0 และคิดว่าจะมีที่ผิด น้อยกว่าเดิม ร้อยละ 75.0 งานเขียนฉบับใหม่ที่มีที่ผิดนั้น นิสิตในกลุ่มเก่งคิดว่าเป็นการผิดซ้ำแบบ เดิม ร้อยละ 20.0 และคิดว่าเป็นการผิดไม่ซ้ำแบบเดิม ร้อยละ 80.0 โดยคิดว่าเป็นความผิดด้าน ภาษา ร้อยละ 80.0 และเป็นความผิดทางด้านการเรียบเรียงความคิด ร้อยละ 60 นิสิตกลุ่ม ปานกลางคิดว่าเป็นการผิดซ้ำแบบเดิม ร้อยละ 25.0 และผิดไม่ซ้ำแบบเดิม ร้อยละ 75.0 โดย ทุกคนคิดว่าเป็นความผิดด้านภาษา ร้อยละ 100.0 และเป็นความผิดทางด้านการเรียบเรียงความ คิด ร้อยละ 16.7 นิสิตในกลุ่มอ่อนคิดว่าเป็นการผิดซ้ำแบบเดิม ร้อยละ 25.0 และไม่ซ้ำแบบเดิม ร้อยละ 75.0 โดยคิดว่าเป็นความผิดทางด้านความคิด ร้อยละ 25.0 ด้านภาษา ร้อยละ 100.0 และเรียบเรียงความคิด ร้อยละ 75.0

นิสิตทั้ง 3 กลุ่มส่วนใหญ่คิดว่าคุณภาพของงานเขียนจะมีคุณภาพดีขึ้นกว่าเดิม โดยที่นิสิต กลุ่มเก่งคิดว่าดีขึ้นกว่าเดิมในระดับปานกลางและมาก นิสิตกลุ่มปานกลางคิดว่าดีขึ้นกว่าเดิมใน ระดับปานกลาง ร้อยละ 66.7 และดีขึ้นมาก ร้อยละ 33.4 นิสิตกลุ่มอ่อนทุกคนคิดว่าดีขึ้นกว่าเดิม ในระดับปานกลาง

ด้านประสบการณ์ที่นิสิตทั้ง 3 กลุ่มได้รับเมื่อรับงานเขียนคืนจากครูพบว่านิสิตจะได้รับ ประสบการณ์ทั้งทางบวกและทางลบ โดยนิสิตในกลุ่มเก่ง ร้อยละ 80.0 จะได้รับประสบการณ์ในทางลบ ซึ่งเกิดขึ้นเพราะไม่เข้าใจการแก้ไขงานของครู โดยจะมีปัญหาในระดับปานกลาง ร้อยละ 60.0 และในระดับมาก ร้อยละ 20.0 เนื่องจากอ่านลายมือของครูไม่ออก และไม่เข้าใจเครื่องหมายที่ใช้ ร้อยละ 60.0 นิสิตกลุ่มปานกลาง ร้อยละ 66.7 ที่ได้รับประสบการณ์ในทางลบซึ่งปัญหาที่เกิดขึ้น เพราะไม่เข้าใจการแก้งานของครู โดยมีปัญหาในระดับปานกลาง ร้อยละ 33.3 มาก และน้อย ร้อยละ 16.7 ตามลำดับ เนื่องจากการอ่านลายมือของครูไม่ออก ร้อยละ 60.0 ไม่เข้าใจ เครื่องหมายที่ใช้ ร้อยละ 83.3 ไม่เข้าใจคำอธิบายในชั้นเรียน ร้อยละ 66.7 ไม่ได้จดคำ อธิบายของครูเป็นบางครั้ง และลืมคำอธิบายของครู ร้อยละ 66.7 นิสิตกลุ่มอ่อน ร้อยละ 75.0 ที่ได้รับประสบการณ์ในทางลบ ซึ่งมีสาเหตุมาจากอ่านลายมือครูไม่ออก ไม่เข้าใจเครื่องหมายที่ใช้

ร้อยละ 50.0 ไม่เข้าใจคำอธิบายในชั้น ไม่ได้จดคำอธิบายของครู และลืมคำอธิบายของครู
ร้อยละ 25.0

ส่วนประสิทธิภาพที่ดีของนิสิตนั้นพบว่า นิสิตกลุ่มปานกลางจะมีความรู้สึกกระตือรือร้นที่จะ
ทบทวนมากกว่ากลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อน โดยนิสิตกลุ่มเก่ง มีความรู้สึกกระตือรือร้นที่จะทบทวน เป็น
อย่างมาก ปานกลาง น้อย ร้อยละ 40.0, 20.0 และ 20.0 ตามลำดับ เพื่อที่ต้องการแก้ไขงาน
ให้ดีขึ้นมาก

ส่วนประสิทธิภาพที่ดีของนิสิตนั้นพบว่า นิสิตกลุ่มเก่ง ร้อยละ 80.0 มีความรู้สึกกระตือ
รือร้นที่จะทบทวนงานที่ได้รับคั่นจากครู โดยมีความกระตือรือร้นมากร้อยละ 40.0 ปานกลางและน้อย
ร้อยละ 20.0 นิสิตกลุ่มปานกลาง ร้อยละ 83.3 มีความรู้สึกกระตือรือร้นที่จะทบทวนงานที่ได้รับ
คั่นจากครู โดยมีความกระตือรือร้นปานกลาง ร้อยละ 50.0 มากและน้อย ร้อยละ 16.7 นิสิต
กลุ่มอ่อน ร้อยละ 75.0 มีความรู้สึกกระตือรือร้นที่จะทบทวนที่ได้รับจากครู โดยมีความกระตือรือร้น
ปานกลาง ร้อยละ 50.0 มาก ร้อยละ 25.0 นิสิตกลุ่มปานกลางต้องการจะแก้ไขงานให้ดีขึ้นมาก
กว่ากลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อน โดยนิสิตกลุ่มเก่งมีความต้องการแก้ไขงานมากร้อยละ 60.0 ปานกลาง
ร้อยละ 20.0 นิสิตกลุ่มปานกลางมีความต้องการแก้ไขงานมาก ร้อยละ 66.7 น้อย ร้อยละ 16.7
นิสิตกลุ่มอ่อนมีความต้องการแก้ไขงานมากร้อยละ 50.0 ปานกลาง ร้อยละ 25.0

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กลวิธีในการปรับปรุงงานเขียนหลังจากได้รับงานคืนจากครู

กลุ่มที่ 5: จฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (กลุ่มที่ 1)

ตารางที่ 13 การเก็บข้อมูลครั้งที่ 2 เมื่อ ธันวาคม 2530

ได้รับงานเขียนที่ตรวจแก้โดยวิธี ขีดเส้นใต้ที่ผิดและอธิบายในชั้น

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
1. ทำความเข้าใจกับส่วนที่ต้องแก้ไข	6	85.7	10	83.3	6	54.5
2. ศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับภาษา โดยวิธี	5	71.4	8	66.7	6	54.5
ปรึกษาเพื่อน	-	-	4	33.3	3	27.3
ปรึกษาครู	-	-	-	-	1	9.1
ศึกษาจากพจนานุกรม	3	42.9	4	33.3	2	18.2
หนังสือไวยากรณ์	3	42.9	4	33.3	2	18.2
บทเรียน	1	14.3	4	33.3	2	18.2
3. ในการแก้งานเขียนท่านเรียบเรียง ความคิดใหม่	2	28.6	5	41.7	2	18.2
3.1 ถ้าเรียบเรียงความคิดใหม่ ท่านมีปัญหามาก	-	-	1	8.3	-	-
ปานกลาง	2	28.6	4	33.3	2	18.2
น้อย	-	-	-	-	-	-
ไม่มีปัญหา	-	-	-	-	-	-
3.2 ถ้ามีปัญหาก่อตั้งขึ้นจาก						
การถ่ายทอดความคิดออกมา	2	28.6	3	25.0	-	-
ไวยากรณ์	2	28.6	4	33.3	-	-
การใช้คำศัพท์	1	14.3	4	33.3	2	18.2
การเรียบเรียงความคิดใหม่	-	-	1	8.3	-	-

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
4. เมื่อได้รับงาน เขียนคืนและต้องปรับปรุง แก้ไขงานใหม่ ท่านเขียนร่างก่อน	1	14.3	3	25.0	1	9.1
4.1 โดยร่างตามโครงร่างของงานเขียน (outline)	-	-	4	33.3	1	9.1
4.2 ใช้โครงร่าง						
ภาษาไทย	-	-	3	25.0	1	9.1
ภาษาอังกฤษ	1	14.3	2	16.7	-	-
ทั้ง 2 ภาษา	-	-	-	-	-	-
5. ท่านตรวจทานงานเขียนที่จะส่งใหม่	4	57.1	10	83.3	5	45.5
6. ท่านคิดว่างานเขียนฉบับใหม่จะมีที่ผิด						
มากกว่าเดิม	-	-	-	-	1	9.1
น้อยกว่าเดิม	6	85.7	11	91.7	6	54.5
6.1 ถ้ามีที่ผิดคิดว่า						
ผิดซ้ำแบบเดิม	1	14.3	3	25.0	2	18.2
ไม่ซ้ำแบบเดิม	5	71.4	8	66.7	5	42.5
6.2 และเป็นข้อผิดพลาดด้าน						
ความคิด	1	14.3	2	16.7	1	9.1
ภาษา	5	71.4	10	83.3	7	63.6
การเรียบเรียงความคิด	2	28.6	5	41.7	5	45.5
6.3 ถ้าท่านผิดเพิ่ม ท่านคิดว่างานเขียน ของท่านจะมีคุณภาพ						
ดีขึ้นกว่าเดิม	4	57.1	6	50.0	3	27.3
เท่าเดิม	1	14.3	4	33.3	3	27.3
ด้อยกว่าเดิม	-	-	-	-	-	-

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
6.4 ถ้าดีขึ้นกว่าเดิมดีขึ้น						
มาก	-	-	-	-	-	-
ปานกลาง	6	85.7	7	58.3	3	27.3
น้อย	-	-	1	8.3	-	-
6.5 ถ้าดีด้อยกว่าเดิมด้อยกว่าเดิม						
มาก	-	-	-	-	-	-
ปานกลาง	2	28.6	2	16.7	1	9.1
น้อย	-	-	1	8.3	-	-
7. เมื่อท่านได้รับงานเขียนคืนจากครู						
ท่านมีประสบการณ์ในทาง						
ลบ	-	-	-	-	1	9.1
บวก	3	42.9	7	58.3	5	45.5
ทั้ง 2 ทาง	3	42.9	4	33.3	1	9.1
7.1 ถ้าเป็นในทางลบ						
ปัญหาเกิดขึ้นเพราะ						
ไม่เข้าใจการแก้งานของครู						
มาก	1	14.3	1	8.3	-	-
ปานกลาง	3	42.9	2	16.7	2	18.2
น้อย	1	14.3	1	8.3	-	-
7.1.1 อ่านลายมือครูไม่ออก						
มาก	1	14.3	-	-	-	-
ปานกลาง	-	-	4	33.3	-	-
น้อย	1	14.3	1	8.3	1	9.1

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
7.1.2 ไม่เข้าใจเครื่องหมายที่ใช้						
มาก	1	14.3	1	8.3	-	-
ปานกลาง	-	-	3	25.0	1	9.1
น้อย	1	14.3	1	8.3	-	-
7.1.3 ไม่เข้าใจคำอธิบายในชั้น						
มาก	-	-	-	-	-	-
ปานกลาง	1	14.3	2	16.7	-	-
น้อย	1	14.3	2	16.7	1	9.1
7.1.4 ไม่ได้จดคำอธิบายของครู						
บ่อยครั้ง	-	-	-	-	-	-
บางครั้ง	2	28.6	3	25.0	-	-
ไม่จดเลย	-	-	-	-	-	-
7.1.5 ลืมคำอธิบายของครู						
บ่อยครั้ง	1	14.3	-	-	-	-
บางครั้ง	2	28.6	5	41.7	1	9.1
7.2 ประสบการณ์ในทางดี						
7.2.1 ท่านรู้สึกกระตือรือร้นที่จะ						
ทบทวน						
มาก	-	-	1	8.3	1	9.1
ปานกลาง	5	71.4	9	75.0	4	36.4
น้อย	1	14.3	-	-	1	9.1
7.2.2 ท่านต้องการแก้ไขงานให้ดีขึ้น						
มาก	1	14.3	3	25.0	1	9.1
ปานกลาง	4	57.1	8	66.7	6	54.5
น้อย	-	-	-	-	-	-

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน		
	N	%	N	%	N	%	
7.2.3	ท่านจดคำอธิบายของครูไว้เพื่อ						
	ทบทวน						
	บ่อยครั้ง	3	42.9	2	16.7	1	9.1
	บางครั้ง	3	42.9	8	66.7	5	45.5
7.2.4	ท่านเข้าใจคำอธิบายของครู						
	มาก	1	14.3	1	8.3	-	-
	ปานกลาง	5	71.4	9	75.0	6	54.5
	น้อย	-	-	-	-	-	-

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 13 จะเห็นได้ว่า เมื่อนิสิตรับงานเขียนที่ได้ผ่านการตรวจแก้ไขโดยวิธีขีดเส้นใต้และอธิบายในขั้นนั้น

1. นิสิตกลุ่มเก่ง 85.7% และกลุ่มปานกลาง 83.3% ทำความเข้าใจกับส่วนที่ต้องแก้ไข แต่กลุ่มอ่อนมีจำนวนเพียง 54.5% เท่านั้น

2. นิสิตกลุ่มเก่งศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับภาษามากที่สุดคือ 71.4% ในขณะที่จากกลุ่มปานกลางมี 66.7% และกลุ่มอ่อนมี 54.5% ส่วนวิธีการศึกษาเพิ่มเติมมีดังนี้คือ มีนิสิตกลุ่มปานกลาง 33.3% และกลุ่มอ่อน 27.3% ปรึกษาเพื่อน ส่วนนิสิตที่ปรึกษาครูมีจากกลุ่มอ่อนเพียง 9.1% เท่านั้น นิสิตศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับภาษาโดยวิธีศึกษาจากพจนานุกรมและหนังสือไวยากรณ์อย่างละเท่ากัน คือ กลุ่มเก่งมีจำนวน 42.9% กลุ่มปานกลาง 33.3% และกลุ่มอ่อน 18.2% ส่วนนิสิตที่ดูบทเรียนนั้น กลุ่มปานกลางมีจำนวนมากที่สุดคือ 33.3% ในขณะที่รองลงมาคือกลุ่มอ่อนจำนวน 18.2% และกลุ่มเก่งจำนวน 14.3%

3. ในการแก้งานเขียนนั้น มีนิสิตกลุ่มปานกลาง 41.7% เรียบเรียงความคิดใหม่ ที่รองลงมาคือกลุ่มเก่งมีจำนวน 28.6% ส่วนกลุ่มอ่อนมีผู้ทำเพียง 18.2%

3.1 ในการเรียบเรียงความคิดใหม่นั้น นิสิตที่คิดว่ามีปัญหามาจากกลุ่มปานกลาง 8.3% ส่วนนิสิตที่คิดว่ามีปัญหาปานกลางมาจากกลุ่มเก่ง 28.6% กลุ่มปานกลาง 33.3% และกลุ่มอ่อน 18.2% ไม่มีนิสิตจากกลุ่มใดเลยที่บอกว่ามีปัญหาน้อยหรือไม่มีปัญหาเลย

3.2 ปัญหาเกิดขึ้นจากการถ่ายทอดความคิดออกมานั้น มีในกลุ่มเก่ง 28.6% และกลุ่มปานกลาง 25% ส่วนปัญหาที่เกิดขึ้นจากไวยากรณ์ มีในกลุ่มเก่ง 28.6% และกลุ่มปานกลาง 33.3% ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการใช้คำศัพท์มีทุกกลุ่มคือกลุ่มเก่ง 14.3% กลุ่มปานกลาง 33.3% และกลุ่มอ่อน 18.2% ส่วนปัญหาที่เกิดขึ้นจากการเรียบเรียงความคิดใหม่นั้น เกิดขึ้นในกลุ่มปานกลางมีเพียง 8.3%

4. เมื่อได้รับงานเขียนคืนและต้องปรับปรุงแก้ไขงานใหม่ นิสิตกลุ่มปานกลางเขียนร่างก่อน 25% ในขณะที่กลุ่มเก่งมีเพียง 14.3% และกลุ่มอ่อนมีเพียง 9.1% เท่านั้นที่เขียนร่างก่อน

4.1 นิสิตกลุ่มปานกลาง 33.3% และกลุ่มอ่อน 9.1% บอกว่าเขียนร่างโดยร่างตามโครงร่างของงานเขียน นิสิตกลุ่มเก่งไม่ได้ทำเลย

4.2 การใช้โครงร่างนั้น ไม่มีนิสิตกลุ่มใดบอกว่าใช้ทั้งสองภาษา กลุ่มเก่ง 25% และกลุ่มอ่อน 9.1% ใช้โครงร่างภาษาไทย ส่วนกลุ่มเก่ง 14.3% และกลุ่มปานกลาง 16.7% ใช้โครงร่างภาษาอังกฤษ

5. ในเรื่องการตรวจทานงานเขียนที่จะส่งใหม่นั้น กลุ่มปานกลางมีจำนวนถึง 83.3% ในขณะที่กลุ่มเก่งมีจำนวน 57.1% และกลุ่มอ่อนมีจำนวน 45.5%

6. นิสิตกลุ่มอ่อนเพียง 9.1% เท่านั้นที่คิดว่างานเขียนฉบับใหม่จะมีที่ผิดมากกว่าเดิม ในขณะที่นิตทั้งสามกลุ่มคิดว่าน้อยกว่าเดิม โดยมี 91.7% จากกลุ่มปานกลาง 85.7% จากกลุ่มเก่งและ 54.5% จากกลุ่มอ่อน

6.1 นิสิตส่วนมากคิดว่าที่ผิดไม่ซ้ำแบบเดิมทั้งสามกลุ่มและเป็นจำนวนมาก กล่าวคือ 71.4% จากกลุ่มเก่ง 66.7% จากกลุ่มปานกลาง และ 42.5% จากกลุ่มอ่อน ส่วนนิตที่คิดว่าผิดซ้ำแบบเดิมนั้นมีจากกลุ่มปานกลาง 25% กลุ่มอ่อน 18.2% และกลุ่มเก่ง 14.3%

6.2 นิสิตส่วนมากคิดว่าเป็นข้อผิดพลาดด้านภาษา กล่าวคือจากกลุ่มปานกลาง 83.3% กลุ่มเก่ง 71.4% และกลุ่มอ่อน 63.6% รองลงมานิสิตคิดว่าเป็นข้อผิดพลาดด้านการเรียบเรียงความคิด คือมีจำนวน 45.5% จากกลุ่มอ่อน 41.7% จากกลุ่มปานกลาง และ 28.6% จากกลุ่มเก่ง ส่วนนิตที่คิดว่าเป็นข้อผิดพลาดด้านความคตินั้นมีจากกลุ่มปานกลาง 16.7% กลุ่มเก่ง 14.3% และกลุ่มอ่อน 9.1%

6.3 ถ้านิสิตคิดว่าผิดเพิ่มขึ้น งานเขียนของนิตจะมีคุณภาพดีขึ้นกว่าเดิม โดยกลุ่มเก่ง 57.1% กลุ่มปานกลาง 50% และนิตกลุ่มเก่งจำนวน 14.3% กลุ่มปานกลาง 33.3% คิดว่าคุณภาพเท่าเดิม ส่วนนิตกลุ่มอ่อนอย่างละ 27.3% คิดว่าคุณภาพดีขึ้นกว่าเดิม และเท่าเดิมเท่ากัน แต่ไม่มีนิตกลุ่มใดเลยที่บอกว่างานเขียนจะมีคุณภาพด้อยกว่าเดิม

6.4 นิสิตส่วนมากคิดว่างานเขียนมีคุณภาพดีขึ้นกว่าเดิมปานกลาง คือจากกลุ่มเก่ง 85.7% กลุ่มปานกลาง 58.3% และกลุ่มอ่อน 27.3% มีกลุ่มปานกลาง 8.3% ที่คิดว่าดีขึ้นกว่าเดิมน้อย และไม่มีนิตกลุ่มใดคิดว่างานเขียนจะมีคุณภาพดีขึ้นกว่าเดิมเลย

6.5 ถ้างานเขียนมีคุณภาพด้อยกว่าเดิม นิสิตกลุ่มเก่ง 28.6% กลุ่มปานกลาง 16.7% และกลุ่มอ่อน 9.1% คิดว่าด้อยกว่าเดิมปานกลาง มีกลุ่มปานกลาง 8.3% ที่คิดว่าด้อยกว่าเดิมน้อย และไม่มีนิตกลุ่มใดเลยที่คิดว่าด้อยกว่าเดิมมาก

7. เมื่อนิสิตได้รับงานคืนจากครู นิสิตกลุ่มอ่อนเพียง 9.1% คิดว่ามีประสิทธิภาพในทางลบ ส่วนมากคิดว่ามีประสิทธิผลในทางบวกคือจากกลุ่มเก่ง 42.9% กลุ่มปานกลาง 58.3% และกลุ่มอ่อน 45.5% ส่วนนิตที่คิดว่ามีประสิทธิผลทั้งสองทางมีจำนวนดังนี้คือกลุ่มเก่ง 42.9% กลุ่มปานกลาง 33.3% และกลุ่มอ่อน 9.1%

7.1 ถ้าเป็นประสิทธิผลในทางลบ นิสิตที่คิดว่าปัญหาเกิดขึ้นเพราะไม่เข้าใจการแก้งานของครูมาก และน้อยเท่านั้น มีนิตจากกลุ่มเก่ง 14.3% และกลุ่มปานกลาง 8.3% อย่างละเท่ากัน ส่วนนิตที่คิดว่าไม่เข้าใจการแก้งานของครูปานกลางมีจากกลุ่มเก่ง 42.9% กลุ่มปานกลาง 16.7% และกลุ่มอ่อน 18.2%

7.1.1. ปัญหาที่เกิดขึ้นเพราะอ่านหลายมือครูไม่ออกนั้น มีนิสิตกลุ่มเก่ง 14.3% บอกว่ามาก และกลุ่มปานกลาง 33.3% บอกว่าปานกลาง นอกนั้นนิสิตบอกว่าย่อยโดยมาจากกลุ่มเก่ง 14.3% กลุ่มปานกลาง 8.3% และกลุ่มอ่อน 9.1%

7.1.2 ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการไม่เข้าใจเครื่องหมายที่ใช้ มีนิสิตกลุ่มเก่งบอกว่าไม่เข้าใจมากและน้อยอย่างละ 14.3% กลุ่มปานกลางมีความคิดเช่นเดียวกันอย่างละ 8.3% ส่วนนิสิตที่คิดว่าไม่เข้าใจเครื่องหมายที่ใช้ปานกลางมีจากกลุ่มปานกลาง 25% และกลุ่มอ่อน 9.1%

7.1.3 ปัญหาที่เกิดจากการไม่เข้าใจคำอธิบายในชั้นนั้น ไม่มีนิสิตกลุ่มใดบอกว่ามากเลย แต่สำหรับปานกลางและน้อยนั้น กลุ่มเก่งและกลุ่มปานกลาง จำนวน 14.3% และ 16.7% ที่มีความคิดอย่างละเท่ากัน มีเพียงกลุ่มอ่อน 9.1% ที่คิดว่าไม่เข้าใจคำอธิบายน้อย

7.1.4 ปัญหาที่เกิดขึ้นเพราะไม่ได้จดคำอธิบายครูนั้น มีนิสิตกลุ่มเก่ง 28.6% และกลุ่มอ่อน 25% ที่คิดว่าทำบางครั้ง และไม่มีนิสิตกลุ่มใดเลยบอกว่าบ่อยครั้งหรือไม่จดเลย

7.1.5 ปัญหาที่เกิดขึ้นเพราะลืมคำอธิบายของครูนั้น กลุ่มเก่งเพียง 14.3% บอกว่าบ่อยครั้ง ในขณะที่กลุ่มเก่ง 28.6% กลุ่มปานกลาง 41.7% และกลุ่มอ่อน 9.1% บอกว่าลืมคำอธิบายของครูเป็นบางครั้ง

7.2 ถ้าเป็นประสบการณ์ในทางดี

7.2.1 มีนิสิตกลุ่มปานกลาง 8.3% และกลุ่มอ่อน 9.1% ที่รู้สึกกระตือรือร้นที่จะทบทวนมาก ส่วนกลุ่มเก่ง 14.3% และกลุ่มอ่อน 9.1% รู้สึกกระตือรือร้นที่จะทบทวนน้อย นิสิตกลุ่มใหญ่มีความรู้สึกปานกลาง คือจากกลุ่มเก่ง 71.4% กลุ่มปานกลาง 75% และกลุ่มอ่อน 36.4%

7.2.2 ในเรื่องความต้องการแก้ไขงานให้ดีขึ้นนั้น ไม่มีนิสิตกลุ่มใดบอกว่าต้องการน้อยเลย มีนิสิตจากกลุ่มเก่ง 14.3% กลุ่มปานกลาง 25% และกลุ่มอ่อน 9.1% ที่มีความต้องการแก้ไขงานให้ดีขึ้นมาก ส่วนนิสิตที่มีความต้องการปานกลางมีจากกลุ่มเก่ง 57.1% กลุ่มปานกลาง 66.7% และกลุ่มอ่อน 54.5%

7.2.3 ในเรื่องการจัดคำอธิบายของครูไว้เพื่อทบทวน นิสิตกลุ่มเก่งอย่างละ 42.9% บอกว่าบ่อยครั้งและบางครั้ง นิสิตที่ทำบ่อยครั้งมาจากกลุ่มปานกลาง 16.7% และกลุ่มเก่ง 9.1% ส่วนนิสิตที่ทำบางครั้งมีจากกลุ่มปานกลาง 66.7% และกลุ่มอ่อน 45.5%

7.2.4 ในเรื่องความเข้าใจคำอธิบายของครู ไม่มีนิสิตกลุ่มใดเลยบอกว่าเข้าใจคำอธิบายของครูน้อย มีนิสิตจากกลุ่มเก่ง 14.3% และกลุ่มปานกลาง 8.3% ที่บอกว่าเข้าใจคำอธิบายของครูมาก ส่วนนิสิตที่เข้าใจคำอธิบายของครูปานกลางมาจากกลุ่มเก่ง 71.4% กลุ่มปานกลาง 75% และกลุ่มอ่อน 54.5%

กลวิธีในการปรับปรุงงานเขียนหลังจากได้รับงานคืนจากครู

กลุ่มที่ 6: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (กลุ่มที่ 2)

ตารางที่ 14 การเก็บข้อมูลครั้งที่ 2 เมื่อ 2 ธันวาคม 2530

ได้รับงานเขียนที่ตรวจแก้โดยวิธี ชัดเส้นใต้ที่ผิดและอธิบายในชั้น

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
1. ทำความเข้าใจกับส่วนที่ต้องแก้ไข	6	100	7	87.5	2	66.7
2. ศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับภาษา โดยวิธี	6	100	8	87.5	1	33.3
ปรึกษาเพื่อน	4	66.7	7	87.5	2	66.7
ปรึกษาครู	5	83.3	6	75	1	33.3
ศึกษาจากพจนานุกรม	4	66.7	4	50	1	33.3
หนังสือไวยากรณ์	5	83.3	5	62.5	1	33.3
บทเรียน	4	66.7	5	62.5	1	33.3
3. ในการทำงานเขียนท่านเรียงเรียง ความคิดใหม่	6	100	6	75	1	33.3
3.1 ถ้าเรียงเรียงความคิดใหม่ ท่านมีปัญหา						
มาก	2	33.3	1	12.5	1	33.3
ปานกลาง	3	50	3	37.5	-	-
น้อย	-	-	1	12.5	-	-
ไม่มีปัญหา	1	16.7	1	12.5	-	-
3.2 ถ้ามีปัญหาเกิดขึ้นจาก						
การถ่ายทอดความคิดออกมา	3	50	2	25	1	33.3
ไวยากรณ์	5	83.3	5	62.5	1	33.3
การใช้คำศัพท์	5	83.3	5	62.5	1	33.3
การเรียงเรียงความคิดใหม่	-	-	-	-	1	33.3

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
4. เมื่อได้รับงานเขียนคืนและต้องปรับปรุง แก้ไขงานใหม่ ท่านเขียนร่างก่อน	4	66.7	3	37.5	2	66.7
4.1 โดยร่างตามโครงร่างของงานเขียน (outline)	4	66.7	4	50	1	33.3
4.2 ใช้โครงร่าง						
ภาษาไทย	-	-	-	-	-	-
ภาษาอังกฤษ	3	50	2	25	1	33.3
ทั้ง 2 ภาษา	-	-	3	37.5	-	-
5. ท่านตรวจทานงานเขียนที่จะส่งใหม่	5	83.3	7	87.5	3	100
6. ท่านคิดวางแผนเขียนฉบับใหม่จะมีที่ผิด มากกว่าเดิม	-	-	-	-	-	-
น้อยกว่าเดิม	5	83.3	8	100	3	100
6.1 ถ้ามีที่ผิดคิดว่า						
ผิดซ้ำแบบเดิม	-	-	1	12.5	-	-
ไม่ซ้ำแบบเดิม	6	100	7	87.5	3	100
6.2 และเป็นข้อผิดพลาดด้าน						
ความคิด	5	83.3	6	75	3	100
ภาษา	5	83.3	8	100	3	100
การเรียบเรียงความคิด	4	66.7	6	75	2	66.7
6.3 ถ้าท่านผิดเพิ่ม ท่านคิดวางแผนเขียน ของท่านจะมีคุณภาพ						
ดีขึ้นกว่าเดิม	3	50	6	75	2	66.7
เท่าเดิม	3	50	2	25	1	33.3
ด้อยกว่าเดิม	-	-	-	-	-	-

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
6.4 ถ้าดีขึ้นกว่าเดิมดีขึ้น						
มาก	-	-	-	-	-	-
ปานกลาง	3	50	5	62.5	2	66.7
น้อย	-	-	3	37.5	-	-
6.5 ถ้าด้อยกว่าเดิมด้อยกว่า						
มาก	-	-	-	-	-	-
ปานกลาง	-	-	-	-	-	-
น้อย	-	-	-	-	-	-
7. เมื่อท่านได้รับงานเขียนคืนจากครู						
ท่านมีประสบการณ์ในทาง						
ลบ	-	-	2	25	1	33.3
บวก	-	-	2	25	1	33.3
ทั้ง 2 ทาง	6	100	4	50	1	33.3
7.1 ถ้าเป็นไปในทางลบ						
ปัญหาเกิดขึ้นเพราะ						
ไม่เข้าใจการแก้งานของครู	6	100	5	62.5	3	100
มาก	3	50	-	-	1	33.3
ปานกลาง	2	33.5	3	37.5	2	66.7
น้อย	1	16.7	1	12.5	-	-
7.1.1 อ่านหลายมือครูไม่ออก	3	50	2	25	1	33.3
มาก	-	-	-	-	-	-
ปานกลาง	1	16.7	-	-	-	-
น้อย	2	33.3	2	25	1	33.3

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
7.1.2 ไม่เข้าใจเครื่องหมายที่ใช้	6	100	4	50	1	33.3
มาก	1	16.7	-	-	-	-
ปานกลาง	4	66.7	3	37.5	1	33.3
น้อย	1	16.7	1	12.5	-	-
7.1.3 ไม่เข้าใจคำอธิบายในชั้น	3	50	3	37.5	1	33.3
มาก	-	-	-	-	-	-
ปานกลาง	-	-	2	25	1	33.3
น้อย	3	50	1	12.5	-	-
7.1.4 ไม่ได้จดคำอธิบายของครู	3	50	3	37.5	1	33.3
บ่อยครั้ง	-	-	-	-	-	-
บางครั้ง	3	50	3	37.5	1	33.3
ไม่จดเลย	-	-	-	-	-	-
7.1.5 ลืมคำอธิบายของครู	3	50	4	50	1	33.3
บ่อยครั้ง	-	-	-	-	-	-
บางครั้ง	3	50	4	50	1	33.3
7.2 ประสบการณ์ในทางดี						
7.2.1 ทำนรู้ลึกกระตือรือร้นที่จะ						
ทบทวน	6	100	8	100	1	33.3
มาก	2	33.3	3	37.5	-	-
ปานกลาง	3	50	4	50	1	33.3
น้อย	1	16.7	1	12.5	-	-
7.2.2 ทำนต้องการแก้ไขงานให้ดีขึ้น	6	100	8	100	1	33.3
มาก	3	50	-	-	-	-
ปานกลาง	3	50	4	50	1	33.3
น้อย	-	-	3	37.5	-	-

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
7.2.3 ท่านจดคำอธิบายของครูไว้เพื่อ ทบทวน	6	100	7	87.5	1	33.3
บ่อยครั้ง	2	33.3	3	37.5	1	33.3
บางครั้ง	4	66.7	5	62.5	-	-
7.2.4 ท่านเข้าใจคำอธิบายของครู	6	100	8	100	1	33.3
มาก	1	16.7	2	25	-	-
ปานกลาง	5	83.3	6	75	1	33.3
น้อย	-	-	-	-	-	-

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 14 พบว่า ภายหลังจากที่นิสิตได้รับงานเขียนขึ้น โดยผู้สอนใช้วิธีการตรวจ
แก้แบบขีดเส้นใต้ที่ผิดและอธิบายในชั้นเรียน นิสิตเกือบทุกคนจะทำความเข้าใจกับส่วนที่ต้องแก้ไข

ในด้านการศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับภาษา พบว่า นิสิตกลุ่มเก่งทุกคน (100%) ระบุว่า
ทำและนิสิตกลุ่มเก่งส่วนใหญ่จะศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับภาษา โดยใช้วิธีปรึกษาครูและศึกษาจากหนังสือ
ไวยากรณ์เป็นปริมาณเท่ากัน (83.3%) นิสิตกลุ่มปานกลางส่วนใหญ่จะใช้วิธีปรึกษาเพื่อน (87.5%)
และปรึกษาครู (75%) ส่วนนิสิตกลุ่มอ่อนส่วนใหญ่ใช้วิธีปรึกษาเพื่อน (66.7%)

ในการแก้ไขงานเขียน โดยเรียบเรียงความคิดใหม่ พบว่า นิสิตกลุ่มเก่งทุกคน (100%)
กลุ่มปานกลาง (75.5%) และกลุ่มอ่อน (33.3%) ระบุว่าทำ ปัญหาในการเรียบเรียงความคิดใหม่
ของนิสิตส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง และปัญหาส่วนใหญ่มาจากการใช้ไวยากรณ์และการใช้คำศัพท์

เมื่อนิสิตได้รับงานเขียนขึ้นและต้องปรับปรุงแก้ไขงานใหม่ พบว่า นิสิตกลุ่มเก่งส่วนใหญ่
(50%) ใช้โครงร่างภาษาอังกฤษ ส่วนนิสิตกลุ่มปานกลาง (37.5%) ใช้โครงร่างทั้งภาษาไทยและ
ภาษาอังกฤษ และนิสิตกลุ่มอ่อน (33.3%) ใช้โครงร่างภาษาอังกฤษ

ในการตรวจงานเขียนที่จะส่งใหม่ พบว่านิสิตกลุ่มเก่งและกลุ่มปานกลางส่วนใหญ่
ระบุว่าทำ ส่วนนิสิตกลุ่มอ่อนทุกคน (100%) ก็ระบุว่าทำเช่นกัน

ด้านงานเขียนฉบับใหม่ พบว่า นิสิตกลุ่มเก่ง (83.3%) กลุ่มปานกลางและกลุ่มอ่อน
ทุกคน (100%) จะมีข้อผิดพลาดน้อยลง และที่ผิดจะไปซ้ำแบบเดิม ข้อผิดพลาดจะเป็นด้านภาษา
ความคิดและการเรียบเรียงความคิด

ด้านคุณภาพของงานเขียนฉบับใหม่ของนิสิตทั้งสามกลุ่ม พบว่านิสิตกลุ่มใหญ่มีคุณภาพของ
งานเขียนดีขึ้นกว่าเดิมระดับปานกลาง

ประสบการณ์ที่นิสิตได้รับภายหลังจากได้รับงานเขียนขึ้นจากครู พบว่า นิสิตส่วนใหญ่มี
ประสบการณ์ทั้งทางบวกและทางลบ ประสบการณ์ในทางลบส่วนใหญ่มาจากไม่เข้าใจการแก้งาน
ของครู และไม่เข้าใจเครื่องหมายที่ใช้ ส่วนประสบการณ์ในทางบวกนั้น พบว่านิสิตกลุ่มเก่งและ
กลุ่มปานกลางทุกคน และกลุ่มอ่อน (33.3%) มีความกระตือรือร้นที่จะทบทวน ต้องการแก้ไขงาน
ให้ดีขึ้นและเข้าใจคำอธิบายของครู

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กลวิธีในการปรับปรุงงานเขียนหลังจากได้รับงานคืนจากครู

กลุ่มที่ 7: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (กลุ่มที่ 3)

ตารางที่ 15 การเก็บข้อมูลครั้งที่ 2 เมื่อ ธันวาคม 2530

ได้รับงานเขียนที่ตรวจแก้โดยวิธี ขีดเส้นใต้ที่ผิดและอธิบายในชั้น

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
1. ทำความเข้าใจกับส่วนที่ต้องแก้ไข	6	100	14	93.3	4	100
2. ศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับภาษา	6	100	14	93.3	4	100
โดยวิธี						
ปรึกษาเพื่อน	6	100	13	86.7	4	100
ปรึกษาครู	2	33.3	9	60.0	2	50.0
ศึกษาจากพจนานุกรม	5	83.3	12	80.0	3	75.0
หนังสือไวยากรณ์	-	-	-	-	-	-
บทเรียน	-	-	-	-	-	-
3. ในการแก้งานเขียนท่านเรียบเรียง	4	66.7	9	60.0	3	75.0
ความคิดใหม่						
3.1 ถ้าเรียบเรียงความคิดใหม่						
ท่านมีปัญหา						
มาก	-	-	2	13.3	1	25.0
ปานกลาง	4	66.7	6	40.0	2	50.0
น้อย	-	-	1	6.7	-	-
ไม่มีปัญหา	-	-	-	-	-	-
3.2 ถ้ามีปัญหาเกิดขึ้นจาก						
การถ่ายทอดความคิดออกมา	4	66.7	6	40.0	3	75.0
ไวยากรณ์	3	50	7	46.7	3	75.0
การใช้คำศัพท์	3	50	8	53.3	2	50.0
การเรียบเรียงความคิดใหม่	1	16.7	3	20.0	1	25.0

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
4. เมื่อได้รับงานเขียนขึ้นและต้องปรับปรุง แก้ไขงานใหม่ ท่านเขียนร่างก่อน	3	50	4	26.7	1	25.0
4.1 โดยร่างตามโครงร่างของงานเขียน (outline)	3	50	2	13.3	1	25.0
4.2 ใช้โครงร่าง						
ภาษาไทย	1	16.7	-	-	-	-
ภาษาอังกฤษ	1	16.7	3	20.0	-	-
ทั้ง 2 ภาษา	1	16.7	1	6.7	1	25.0
5. ท่านตรวจทานงานเขียนที่จะส่งใหม่	1	16.7	5	33.3	2	50.0
6. ท่านคิดว่างานเขียนฉบับใหม่จะมีที่ผิด						
มากกว่าเดิม	-	-	-	-	-	-
น้อยกว่าเดิม	6	100	15	100	4	100
6.1 ถ้ามีที่ผิดคิดว่า						
ผิดซ้ำแบบเดิม	-	-	1	6.7	-	-
ไม่ซ้ำแบบเดิม	6	100	14	93.3	4	100
6.2 และเป็นข้อผิดพลาดทางด้าน						
ความคิด	1	16.7	4	26.7	2	50.0
ภาษา	6	100	14	93.3	4	100
การเรียงเรียงความคิด	2	33.3	6	40.0	1	25.0
6.3 ถ้าท่านผิดเพิ่ม ท่านคิดว่างานเขียน ของท่านจะมีคุณภาพ						
ดีขึ้นกว่าเดิม	6	100	11	73.3	2	50.0
เท่าเดิม	-	-	4	26.7	2	50.0
ด้อยกว่าเดิม	-	-	-	-	-	-

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
6.4 ถ้าดีขึ้นกว่าเดิมดีขึ้น						
มาก	5	83.3	10	66.7	-	-
ปานกลาง	1	16.7	2	13.3	2	50.0
น้อย	-	-	-	-	1	25.0
6.5 ถ้าด้อยกว่าเดิมด้อยกว่าเดิม						
มาก	-	-	-	-	-	-
ปานกลาง	-	-	1	6.7	-	-
น้อย	-	-	-	-	-	-
7. เมื่อท่านได้รับงานเขียนคืนจากครู ท่านมีประสบการณ์ในทาง						
ลบ	-	-	-	-	-	-
บวก	6	100	11	73.3	3	75.0
ทั้ง 2 ทาง	-	-	4	26.7	1	25.0
7.1 ถ้าเป็นในทางลบ ปัญหาเกิดขึ้นเพราะ						
ไม่เข้าใจการแก้งานของครู	-	-	4	26.7	1	25.0
มาก	-	-	4	26.7	-	-
ปานกลาง	-	-	-	-	1	25.0
น้อย	-	-	-	-	-	-
7.1.1 อ่านลายมือครูไม่ออก	-	-	3	20.0	1	25.0
มาก	-	-	-	-	-	-
ปานกลาง	-	-	3	20.0	-	-
น้อย	-	-	-	-	1	25.0
7.1.2 ไม่เข้าใจเครื่องหมายที่ใช้	-	-	1	6.7	1	25.0
มาก	-	-	-	-	-	-
ปานกลาง	-	-	1	6.7	1	25.0
น้อย	-	-	-	-	-	-

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
7.1.3 ไม่เข้าใจคำอธิบายในชั้น	-	-	1	6.7	1	25.0
มาก	-	-	-	-	-	-
ปานกลาง	-	-	1	6.7	1	25.0
น้อย	-	-	-	-	-	-
7.1.4 ไม่ได้จดคำอธิบายของครู	-	-	4	26.7	1	25.0
บ่อยครั้ง	-	-	2	13.3	1	25.0
บางครั้ง	-	-	2	13.3	-	-
ไม่จดเลย	-	-	-	-	-	-
7.1.5 ลืมคำอธิบายของครู	-	-	2	13.3	1	25.0
บ่อยครั้ง	-	-	1	6.7	-	-
บางครั้ง	-	-	1	6.7	1	25.0
• 7.2 ประสบการณ์ในทางดี						
7.2.1 ท่านรู้สึกกระตือรือร้นที่จะ	6	100	14	93.3	4	100
ทบทวน						
มาก	-	-	-	-	1	25.0
ปานกลาง	6	100	13	86.7	3	75.0
น้อย	-	-	1	6.7	-	-
7.2.2 ท่านต้องการแก้ไขงานให้ดีขึ้น	6	100	15		4	100
มาก	4	66.7	8	53.3	2	50.0
ปานกลาง	1	16.7	7	46.7	2	50.0
น้อย	1	16.7	-	-	-	-
7.2.3 ท่านจดคำอธิบายของครูไว้เพื่อ	6	100	14	93.3	4	100
ทบทวน						
บ่อยครั้ง	3	50.0	4	26.7	3	75.0
บางครั้ง	3	50.0	10	66.7	1	25.0
7.2.4 ท่านเข้าใจคำอธิบายของครู	6	100	14	93.3	4	100
มาก	5	83.3	10	66.7	1	25.0
ปานกลาง	1	16.7	4	26.7	3	75.0
น้อย	-	-	-	-	-	-

จากตารางที่ 15 จะเห็นว่า เมื่อนิสิตได้รับงานเขียนที่ได้ผ่านการตรวจแก้ไขโดยผู้สอนขีดเส้นใต้ที่ผิด และไม่เขียนแก้ไขให้มัน นิสิตทุกคนในกลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อนจะให้ความสนใจกับส่วนที่ต้องแก้ไขส่วนนิตกลุ่มปานกลางส่วนใหญ่ (93.3%) ทำ

ในด้านการศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับภาษา นิสิตกลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อนทุกคนทำโดยปรึกษาเพื่อน และส่วนใหญ่ยังศึกษาจากพจนานุกรมด้วย กลุ่มปานกลางส่วนใหญ่ (86.75%) ปรึกษาเพื่อน และปรึกษาครูด้วย (60%)

เกี่ยวกับการเรียบเรียงความคิดใหม่ กลุ่มอ่อนทำมากที่สุด (75%) รองลงมา เป็นกลุ่มเก่ง (66.7%) และกลุ่มปานกลาง (60%) โดยทั้ง 3 กลุ่มมีปัญหาในการเรียบเรียงความคิดใหม่ในระดับปานกลาง สำหรับกลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อนเป็นปัญหาจากการถ่ายทอดความคิดออกมา (66.7% และ 75%) และกลุ่มอ่อนส่วนใหญ่ (75%) ยังมีปัญหาในด้านไวยากรณ์ ในขณะที่กลุ่มปานกลางมีปัญหาด้านการถ่ายทอดความคิดออกมา ไวยากรณ์และการใช้คำศัพท์เท่า ๆ กัน (40%, 46.7% และ 53.3%)

เมื่อนิสิตได้รับงานเขียนคืนและต้องปรับปรุงงานเขียนใหม่ กลุ่มเก่งครึ่งหนึ่งเขียนร่างก่อน โดยใช้ร่างทั้งภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และทั้ง 2 ภาษา เท่า ๆ กัน (16.7%) ส่วนกลุ่มปานกลางและกลุ่มอ่อนส่วนน้อยที่เขียนร่างก่อน (26.7% และ 25%) โดยกลุ่มปานกลางใช้ร่างภาษาอังกฤษ (20%) และกลุ่มอ่อนใช้ทั้ง 2 ภาษา (25%)

นิตกลุ่มอ่อนจะตรวจทงานงานเขียนที่จะส่งใหม่มากที่สุด (50%) รองลงมา เป็นกลุ่มปานกลาง (33.3%) และกลุ่มเก่ง (16.7%)

นิตทุกคนคิดว่างานเขียนฉบับใหม่จะมีที่ผิดน้อยกว่าเดิม นิสิตกลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อนทุกคน และส่วนใหญ่ของกลุ่มปานกลาง (93.3%) คิดว่าถ้ามีที่ผิดจะเป็นที่ผิดที่ไม่ซ้ำแบบเดิมและเป็นข้อผิดพลาดทางภาษา นิสิตกลุ่มอ่อนครึ่งหนึ่งคิดว่าเป็นข้อผิดพลาดทางความคิดด้วย

กลุ่มเก่งทุกคนและกลุ่มปานกลางส่วนใหญ่ (73.3%) คิดว่างานเขียนจะมีคุณภาพดีขึ้นกว่าเดิมมาก (83.3% และ 66.7%) ส่วนกลุ่มอ่อนครึ่งหนึ่งคิดว่าจะดีขึ้นกว่าเดิมปานกลาง และอีกครึ่งหนึ่งคิดว่าจะมีคุณภาพเท่าเดิม

ประสบการณ์ที่นิตได้รับเมื่อได้รับงานเขียนคืนจากผู้สอน กลุ่มเก่งทุกคน กลุ่มปานกลางและกลุ่มอ่อนส่วนใหญ่ (73.3% และ 75%) คิดว่าเป็นประสบการณ์ทางบวก มีเพียงส่วนน้อยของ 2 กลุ่มหลัง (26.7% และ 25%) คิดว่าเป็นทั้ง 2 ทาง ประสบการณ์ในทางลบเป็นเพราะไม่เข้าใจการแก้งานเขียนของครู (26.7% และ 25%) ไม่เข้าใจเครื่องหมายของครูด้วย ส่วนประสบการณ์ในทางดี ทั้ง 3 กลุ่มเห็นว่าทำให้กระตือรือร้นที่จะทบทวน และทุกคนต้องการแก้ไขงานให้ดีขึ้น โดยส่วนใหญ่ต้องการแก้ไขให้ดีขึ้นมาก กลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อนทุกคน กลุ่มปานกลางส่วนใหญ่ (93.3%) จดคำอธิบายของครูไว้เพื่อ

ทบทวน และเข้าใจคำอธิบายของครู กลุ่มเก่งส่วนใหญ่ (83.3%) และกลุ่มปานกลาง
จำนวนมาก (66.7%) เข้าใจมาก ส่วนกลุ่มอ่อนส่วนใหญ่ (75%) เข้าใจในระดับปานกลาง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กลวิธีในการปรับปรุงงานเขียนหลังจากได้รับงานคืนจากครู

กลุ่มที่ 8: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (กลุ่มที่ 8)

ตารางที่ 16 การเก็บข้อมูลครั้งที่ 2 เมื่อ เดือนธันวาคม 2530

ได้รับงานเขียนที่ตรวจแก้ไขโดยวิธี ขีดเส้นใต้ที่ผิดและอธิบายในชั้น

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
1. ทำความเข้าใจกับส่วนที่ต้องแก้ไข	6	66.7	10	100	8	100
2. ศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับภาษา โดยวิธี	4	44.4	7	70	8	100
ปรึกษาเพื่อน	1	11.1	7	70	6	75
ปรึกษาครู	1	11.1	2	20	2	25
ศึกษาจากพจนานุกรม	3	33.3	0	0	4	50
หนังสือไวยากรณ์	3	33.3	0	0	2	25
บทเรียน	3	33.3	4	40	4	50
3. ในการแก้งานเขียนท่านเรียงเรียง ความคิดใหม่	5	55.6	6	60	4	50
3.1 ถ้าเรียงเรียงความคิดใหม่ ท่านมีปัญหา						
มาก	0	0	0	0	1	12.5
ปานกลาง	5	55.6	5	50	5	62.5
น้อย	0	0	2	20	0	0
ไม่มีปัญหา	1	11.1	0	0	0	0
3.2 ถ้ามีปัญหาเกิดขึ้นจาก						
การถ่ายทอดความคิดออกมา	2	22.2	4	40	5	62.5
ไวยากรณ์	3	33.3	5	50	6	75
การใช้คำศัพท์	2	22.2	5	50	6	75
การเรียงเรียงความคิดใหม่	2	22.2	4	40	4	50

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
4. เมื่อได้รับงานเขียนคืนและต้องปรับปรุงแก้ไขงานใหม่ ท่านเขียนร่างก่อน	1	11.1	3	30	4	50
4.1 โดยร่างตามโครงร่างของงานเขียน (outline)	1	11.1	3	30	3	37.5
4.2 ใช้โครงร่าง						
ภาษาไทย	0	0	3	30	1	12.5
ภาษาอังกฤษ	2	22.2	3	30	2	25
ทั้ง 2 ภาษา	0	0	0	0	1	12.5
5. ท่านตรวจทานงานเขียนที่จะส่งใหม่	6	66.7	10	100	6	75
6. ท่านคิดว่างานเขียนฉบับใหม่จะมีที่ผิด						
มากกว่าเดิม	0	0	0	0	0	0
น้อยกว่าเดิม	6	66.7	10	100	8	100
6.1 ถ้ามีที่ผิดคิดว่า						
ผิดซ้ำแบบเดิม	2	22.2	0	0	1	12.5
ไม่ซ้ำแบบเดิม	4	44.4	9	90	7	87.5
6.2 และเป็นข้อผิดพลาดทางด้าน						
ความคิด	0	0	1	10	0	0
ภาษา	2	22.2	7	70	7	87.5
การเรียบเรียงความคิด	4	44.4	7	70	4	50
6.3 ถ้าท่านผิดเพิ่ม ท่านคิดว่างานเขียนของท่านจะมีคุณภาพ						
ดีขึ้นกว่าเดิม	5	55.6	9	90	6	75
เท่าเดิม	1	11.1	1	10	1	12.5
ด้อยกว่าเดิม	0	0	0	0	0	0

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
6.4 ถ้าดีขึ้นกว่าเดิมดีขึ้น						
มาก	1	11.1	2	20	1	12.5
ปานกลาง	4	44.4	6	60	5	62.5
น้อย	0	0	1	10	1	12.5
6.5 ถ้าด้อยกว่าเดิมด้อยกว่า						
มาก	0	0	0	0	0	0
ปานกลาง	0	0	0	0	2	25
น้อย	1	11.1	3	30	3	37.5
7. เมื่อท่านได้รับงานเขียนคืนจากครู						
ท่านมีประสบการณ์ในทาง						
ลบ	0	0	1	10	0	0
บวก	4	44.4	4	40	6	75
ทั้ง 2 ทาง	2	22.2	3	30	2	25
7.1 ถ้าเป็นในทางลบ						
ปัญหาเกิดขึ้นเพราะ						
ไม่เข้าใจการแก้งานของครู	1	11.1	4	40	2	25
มาก	0	0	2	20	0	0
ปานกลาง	0	0	1	10	2	25
น้อย	1	11.1	1	10	0	0
7.1.1 อ่านหลายมือครูไม่ออก	1	11.1	3	30	1	12.5
มาก	0	0	0	0	0	0
ปานกลาง	1	11.1	1	10	0	0
น้อย	0	0	2	20	1	12.5
7.1.2 ไม่เข้าใจเครื่องหมายที่ใช้	2	22.2	5	50	1	12.5
มาก	0	0	0	0	0	0
ปานกลาง	1	11.1	3	30	1	12.5
น้อย	1	11.1	2	20	1	12.5

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
7.1.3 ไม่เข้าใจคำอธิบายในชั้น	2	22.2	5	50	1	12.5
มาก	0	0	0	0	1	12.5
ปานกลาง	1	11.1	3	30	0	0
น้อย	1	11.1	2	20	0	0
7.1.4 ไม่ได้จดคำอธิบายของครู	0	0	5	50	1	12.5
บ่อยครั้ง	0	0	0	0	0	0
บางครั้ง	0	0	5	50	1	12.5
ไม่จดเลย	0	0	0	0	0	0
7.1.5 ลืมคำอธิบายของครู	0	0	5	50	1	12.5
บ่อยครั้ง	0	0	1	10	0	0
บางครั้ง	0	0	4	40	1	12.5
7.2 ประสบการณ์ในทางดี						
7.2.1 ท่านรู้สึกกระตือรือร้นที่จะ	4	44.4	7	70	7	87.5
ทบทวน						
มาก	0	0	2	20	1	12.5
ปานกลาง	3	33.3	4	40	5	62.5
น้อย	1	11.1	1	10	1	12.5
7.2.2 ท่านต้องการแก้ไขงานให้ดีขึ้น	5	55.6	7	70	8	100
มาก	5	55.6	4	40	6	75
ปานกลาง	0	0	3	30	2	25
น้อย	0	0	0	0	0	0
7.2.3 ท่านจดคำอธิบายของครูไว้เพื่อ	6	66.7	7	70	8	100
ทบทวน						
บ่อยครั้ง	4	44.4	5	50	5	62.5
บางครั้ง	2	22.2	2	20	3	37.5
7.2.4 ท่านเข้าใจคำอธิบายของครู	5	55.6	7	70	8	100
มาก	4	44.4	2	20	3	37.5
ปานกลาง	1	11.1	5	50	4	50
น้อย	0	0	0	0	1	12.5

เมื่อนิสิตได้รับงานเขียนที่ครูขีดเส้นใต้ที่ผิดหรือบกพร่อง และมาอธิบายที่ผิดนั้น ๆ หน้าชั้นเรียน นิสิตกลุ่มปานกลาง และกลุ่มอ่อนทำความเข้าใจกับส่วนที่ต้องแก้ไขทุกคน ส่วน นิสิตกลุ่มเก่งทำความเข้าใจเพียงร้อยละ 66.7

ในด้านการศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับภาษา นิสิตกลุ่มอ่อนทำทุกคน ส่วนกลุ่มปานกลาง ทำร้อยละ 70 ในขณะที่กลุ่มเก่งทำเพียงร้อยละ 44.4 นิสิตกลุ่มอ่อนและปานกลางระบุว่า ศึกษาเพิ่มเติมโดยการปรึกษาเพื่อนและจากบทเรียน ส่วนกลุ่มเก่งระบุว่าศึกษาจากพจนานุกรม หนังสือไวยากรณ์ และบทเรียน

ในการแก้งานเขียน นิสิตกลุ่มปานกลางร้อยละ 60 ระบุว่าเรียบเรียงความคิดใหม่และร้อยละ 50 บอกว่ามีปัญหาในการเรียบเรียงความคิดในระดับปานกลาง โดยที่ ร้อยละ 50 ระบุว่า เป็นปัญหาในการใช้ศัพท์และไวยากรณ์ นิสิตกลุ่มเก่งเพียงร้อยละ 55.6 ระบุว่า มีปัญหาปานกลางในการเรียบเรียงความคิด และร้อยละ 33.3 ระบุว่าปัญหาเกิด จากไวยากรณ์ มีเพียงครึ่งหนึ่งของนิสิตกลุ่มอ่อน (50%) ที่เรียบเรียงความคิดใหม่ในการ แก้งานเขียน และร้อยละ 62.5 ระบุว่า มีปัญหาในระดับปานกลาง และร้อยละ 75 คิดว่า เป็นปัญหาด้านไวยากรณ์และการใช้คำศัพท์

เมื่อได้รับงานเขียนคืนและต้องปรับปรุงแก้ไขงานใหม่ นิสิตส่วนใหญ่จะไม่เขียน ร่างก่อน ยกเว้นนิสิตกลุ่มอ่อนที่ร้อยละ 50 ระบุว่าทำโดยร้อยละ 25 เขียนร่างเป็นภาษาอังกฤษ กลุ่มเก่งเพียงร้อยละ 11.10 ระบุว่าเขียนและส่วนใหญ่เขียนเป็นภาษาอังกฤษ กลุ่มปานกลาง ร้อยละ 30 ระบุว่าเขียนโครงร่างเป็นภาษาไทยและเป็นภาษาอังกฤษ

นิสิตกลุ่มเก่งและอ่อน (66.7% และ 75%) ตรวจทานงานเขียนที่จะส่งใหม่ ส่วนกลุ่มปานกลางทุกคนระบุว่าตรวจทานงาน

นิสิตกลุ่มปานกลางและอ่อนทุกคนคิดว่างานเขียนฉบับใหม่มีที่ผิดน้อยกว่าเดิม และส่วนใหญ่คิดว่าถ้ามีที่ผิดก็เป็นการผิดไม่ซ้ำแบบเดิมและเป็นการผิดทางด้านภาษาและการเรียบเรียงความเป็นส่วนใหญ่ ส่วนนิสิตกลุ่มเก่งเพียงร้อยละ 66.7 คิดว่างานเขียน ฉบับใหม่จะมีที่ผิดน้อยกว่าเดิม นอกนั้นไม่แสดงความเห็นและร้อยละ 44.4 คิดว่าถ้ามีที่ ผิดไม่ซ้ำแบบเดิมและเป็นการผิดด้านการเรียบเรียงความ แต่นิสิตทั้ง 3 กลุ่มส่วนใหญ่ ต่างก็คิดว่างานเขียนจะมีคุณภาพดีขึ้นกว่าเดิมในระดับปานกลาง

เมื่อนิสิตได้รับงานเขียนคืนจากครู นิสิตทั้ง 3 กลุ่มส่วนใหญ่ระบุว่า มีประสบการณ์ ในทางบวก มีเพียงเล็กน้อยที่ระบุว่า มีประสบการณ์ทั้ง 2 ทาง และประสบการณ์ ในทางลบของกลุ่มเก่งเกิดขึ้นจากไม่เข้าใจเครื่องหมายที่ใช้ และไม่เข้าใจคำอธิบาย ในชั้น ในขณะที่นิสิตกลุ่มปานกลางซึ่งเห็นว่าปัญหาของตนเกิดขึ้นเพราะสาเหตุ 2 ประการ เช่นเดียวกับกลุ่มเก่งรวมทั้งปัญหาที่เกิดจากการไม่ได้จดคำอธิบายของครูเป็นบางครั้ง

สำหรับนิสิตกลุ่มอ่อนประสบการณ์ในทางลบที่เกิดขึ้นเป็นเพราะไม่เข้าใจการแก้งานของครูในระดับปานกลาง

ประสบการณ์ในทางดีที่นิสิตมีหลังจากได้รับงานที่ครูแก้ โดยการขีดเส้นใต้ที่ผิด และนำที่ผิดมาอธิบายหน้าชั้นเรียนนั้น นิสิตกลุ่มเก่งเป็นส่วนใหญ่คิดว่า เกิดขึ้นจากการที่ได้จดคำอธิบายของครูไว้เพื่อทบทวนบ่อยครั้ง รองลงมาคือการศึกษาที่มีความเข้าใจคำอธิบายของครูมาก และความต้องการแก้ไขงานให้ดีขึ้นมาก นิสิตกลุ่มปานกลางร้อยละ 70 มีประสบการณ์ที่ดี โดยรู้สึกกระตือรือร้นที่จะทบทวน ต้องการแก้ไขงานให้ดีขึ้น ได้จดคำอธิบายของครูไว้เพื่อทบทวนและเข้าใจคำอธิบายของครู นิสิตกลุ่มอ่อนทุกคนระบุว่าเข้าใจคำอธิบายของครูปานกลางและต้องการแก้ไขงานให้ดีขึ้นมากอีกทั้งจดคำอธิบายของครูไว้เพื่อทบทวนบ่อยครั้ง โดยที่ร้อยละ 87.5 ระบุว่ามีความรู้สึกกระตือรือร้นที่จะทบทวนและส่วนใหญ่ระบุว่ามีความกระตือรือร้นในระดับปานกลาง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

1.3 วิธีตรวจแก้งานวิธีที่ 3

ผู้สอนเขียนกำกับที่ผิด โดยใช้สัญลักษณ์และให้คำอธิบายพร้อมทั้งตัวอย่างการแก้ไขงาน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กลวิธีในการปรับปรุงงานเขียนหลังจากได้รับงานคืนจากครู

กลุ่มที่ 1: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

ตารางที่ 17 การเก็บข้อมูลครั้งที่ 3 เมื่อ มกราคม 2531

ได้รับงานเขียนที่ตรวจแก้โดยวิธี 3 เขียนกำกับที่ผิดโดยใช้สัญลักษณ์และบอกคำอธิบาย
พร้อมทั้งตัวอย่างที่ผิดและแก้ไขตาม

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
1. ทำความเข้าใจกับส่วนที่ต้องแก้ไข	11	73.3	13	50.0	3	37.5
2. ศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับภาษา โดยวิธี	11	73.3	12	46.2	3	37.5
ปรึกษาเพื่อน	6	40.0	8	30.8	3	37.5
ปรึกษาครู	7	46.7	8	30.8	2	25.0
ศึกษาจากพจนานุกรม	2	13.3	5	19.2	1	12.5
หนังสือไวยากรณ์	7	46.7	6	23.1	1	12.5
บทเรียน	-	-	2	7.7	1	12.5
3. ในการแก้งานเขียนท่านเรียบเรียง ความคิดใหม่	99	60	13	50	3	37.5
3.1 ถ้าเรียบเรียงความคิดใหม่ ท่านมีปัญหา						
มาก	3	20.0	2	7.7	1	12.5
ปานกลาง	5	33.3	6	23.1	1	12.5
น้อย	1	6.7	4	15.4	1	12.5
ไม่มีปัญหา	-	-	1	3.8	-	-
3.2 ถ้ามีปัญหาเกิดขึ้นจาก						
การถ่ายทอดความคิดออกมา	7	46.7	5	19.2	2	25.0
ไวยากรณ์	4	26.7	9	34.6	1	12.5
การใช้คำศัพท์	2	13.3	3	11.5	1	12.5
การเรียบเรียงความ	4	26.7	3	11.5	-	-

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
4. เมื่อได้รับงานเขียนคืนและต้องปรับปรุง แก้ไขงานใหม่ ท่านเขียนร่างก่อน						
4.1 โดยร่างตามโครงร่างของงานเขียน (outline)	7	46.7	9	34.6	2	25.0
4.2 ใช้โครงร่าง						
ภาษาไทย	-	-	1	3.8	-	-
ภาษาอังกฤษ	3	20.0	4	15.4	1	12.5
ทั้ง 2 ภาษา	6	40.0	4	15.4	2	25.0
5. ท่านตรวจทานงานเขียนที่จะส่งใหม่	11	73.3	13	50.0	3	37.5
6. ท่านคิดว่างานเขียนฉบับใหม่จะมีที่ผิด						
มากกว่าเดิม	-	-	-	-	1	12.5
น้อยกว่าเดิม	11	73.3	13	50.0	2	25.0
6.1 ถ้ามีที่ผิดคิดว่า	1	6.7	-	-	-	-
ผิดซ้ำแบบเดิม	1	6.7	-	-	-	-
ไม่ซ้ำแบบเดิม	10	66.7	11	42.3	3	37.5
6.2 และเป็นข้อผิดพลาดทางด้าน						
ความคิด	4	26.7	3	11.5	3	37.5
ภาษา	7	46.7	9	34.6	1	12.5
การเรียบเรียงความคิด	5	33.3	7	26.9	-	-
6.3 ถ้าท่านผิดเพิ่ม ท่านคิดว่างานเขียน ของท่านจะมีคุณภาพ						
ดีขึ้นกว่าเดิม	10	66.7	7	26.9	2	25.0
เท่าเดิม	1	6.7	6	23.1	1	12.5
ด้อยกว่าเดิม	-	-	-	-	-	-

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
6.4 ถ้าดีขึ้นกว่าเดิมดีขึ้น						
มาก	-	-	3	11.5	-	-
ปานกลาง	2	13.3	6	23.1	3	37.5
น้อย	8	53.3	-	-	-	-
6.5 ถ้าด้อยกว่าเดิมด้อยกว่า						
มาก	-	-	-	-	-	-
ปานกลาง	2	13.3	1	3.8	1	12.5
น้อย	3	20.0	4	15.4	1	12.5
7. เมื่อท่านได้ปฏิบัติงานเขียนคืนจากครู ท่านมีประสบการณ์ดีในทาง						
ลบ	-	-	1	3.8	-	-
บวก	5	33.3	10	38.5	1	12.5
ทั้ง 2 ทาง	6	40.0	2	7.7	2	25.0
7.1 ถ้าเป็นไปในทางลบ ปัญหาเกิดขึ้นเพราะ						
ไม่เข้าใจการแก้งานของครู	3	20.0	4	15.3	1	12.5
มาก	-	-	-	-	1	12.5
ปานกลาง	3	20.0	3	11.5	-	-
น้อย	-	-	1	3.8	-	-
7.1.1 อ่านลายมือครูไม่ออก	1	6.7	5	19.2	1	12.5
มาก	-	-	-	-	-	-
ปานกลาง	-	-	1	3.8	-	-
น้อย	1	6.7	4	15.4	1	12.5

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
7.1.2 ไม่เข้าใจเครื่องหมายที่ใช้	2	13.3	4	15.4	1	12.5
มาก	1	6.7	-	-	-	-
ปานกลาง	1	6.7	-	-	1	12.5
น้อย	-	-	4	15.4	-	-
7.1.3 ไม่เข้าใจคำอธิบายในชั้น	5	33.3	4	15.4	3	37.5
มาก	-	-	-	-	-	-
ปานกลาง	2	13.3	3	11.5	2	25.0
น้อย	3	20.0	1	3.8	1	12.5
7.1.4 ไม่ได้จดคำอธิบายของครู	4	26.7	5	19.2	3	37.5
บ่อยครั้ง	-	-	-	-	-	-
บางครั้ง	4	26.7	5	19.2	3	37.5
ไม่จดเลย	-	-	-	-	-	-
7.1.5 ลืมคำอธิบายของครู	5	33.3	5	19.2	3	37.5
บ่อยครั้ง	2	13.3	-	-	-	-
บางครั้ง	3	20.0	5	19.2	3	37.5
7.2 ประสบการณ์ในทางดี						
7.2.1 ท่านรู้สึกกระตือรือร้นที่จะ						
ทบทวน	11	73.3	12	46.1	3	37.5
มาก	5	33.3	8	30.8	2	25.0
ปานกลาง	6	40.0	3	11.5	1	12.5
น้อย	-	-	1	3.8	-	-
7.2.2 ท่านต้องการแก้ไขงานให้ดีขึ้น	11	73.3	12	46.2	3	37.5
มาก	7	46.7	11	42.3	2	25.0
ปานกลาง	4	26.7	1	3.8	1	12.5
น้อย	-	-	-	-	-	-

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
7.2.3 ท่านจดคำอธิบายของครูไว้เพื่อ ทบทวน	11	73.3	11	42.3	3	37.5
บ่อยครั้ง	6	40.0	9	34.6	1	12.5
บางครั้ง	5	33.3	3	11.5	2	25.0
7.2.4 ท่านเข้าใจคำอธิบายของครู	11	73.3	12	46.2	3	37.5
มาก	4	26.7	4	15.4	1	12.5
ปานกลาง	7	46.7	7	26.9	2	25.0
น้อย	-	-	1	3.8	-	-

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 17 เมื่อนักศึกษาได้รับงานเขียนที่ผ่านการตรวจของครูผู้สอน โดยใช้วิธีเขียนสัญลักษณ์ตรงที่ผิดคั่น นักศึกษากลุ่มเก่งจะทำความเข้าใจกับส่วนที่ต้องแก้ไขเป็นส่วนใหญ่ (73.3%) รองลงมาเป็นกลุ่มปานกลาง (50%) และกลุ่มอ่อน (37.5%)

นักศึกษากลุ่มเก่งจะศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับภาษาโดยใช้วิธีปรึกษาครู ศึกษาจากหนังสือไวยากรณ์เป็นส่วนใหญ่ (46.7%) กลุ่มปานกลางศึกษาเพิ่มเติมโดยวิธีปรึกษาเพื่อน ปรึกษาครูเป็นปริมาณที่เท่ากัน (30.8%) กลุ่มอ่อนศึกษาเพิ่มเติมโดยวิธีปรึกษาเพื่อน เป็นส่วนใหญ่ (37.5%)

นักศึกษากลุ่มเก่ง (60%) ได้เรียบเรียงความคิดใหม่ของงานเขียนที่ได้รับคืน โดยระบุว่ามีปัญหาบ่อย-มาก เกิดขึ้นจากการถ่ายทอดความคิดออกมาเป็นส่วนใหญ่ กลุ่มปานกลาง (50%) ระบุว่าได้เรียบเรียงความคิดใหม่ โดยไม่มีปัญหา-มาก ปัญหาเกิดขึ้นจากไวยากรณ์เป็นส่วนใหญ่ กลุ่มอ่อน (37.5%) ระบุว่าได้เรียบเรียงความคิดของงานที่ได้รับคืน และมีปัญหาบ่อย-มากเกิดขึ้นจากการถ่ายทอดความคิดออกมา

เมื่อได้รับงานเขียนคืนและต้องปรับปรุงแก้ไขงานใหม่ นักศึกษากลุ่มเก่ง (46.7%) ทำโครงร่างโดยใช้วิธีทั้ง 2 ภาษา (40%) และภาษาอังกฤษ (20%) กลุ่มปานกลาง (34.6%) ทำโครงร่างโดยใช้ภาษาอังกฤษและทั้ง 2 ภาษาเป็นปริมาณที่เท่ากัน (15.4%) และทำเป็นภาษาไทย (3.8%) กลุ่มอ่อน (25%) ทำโครงร่างโดยใช้ทั้ง 2 ภาษา (25%) และภาษาอังกฤษ (12.5%)

นักศึกษาทั้ง 3 กลุ่มระบุว่าได้ตรวจทานงานเขียนที่จะส่งใหม่ โดยเป็นนักศึกษากลุ่มเก่งมากที่สุด (73.3%) รองลงมาคือกลุ่มปานกลาง (50%) และกลุ่มอ่อน (37.5%) นักศึกษากลุ่มเก่งส่วนมาก (73.3%) คิดว่างานเขียนฉบับใหม่และมีที่ผิดน้อยกว่าเดิม รองลงมาคือกลุ่มปานกลาง (50%) และกลุ่มอ่อน (25%) นักศึกษาส่วนใหญ่คิดว่าเป็นที่ผิดไม่ซ้ำแบบเดิม กลุ่มเก่งและกลุ่มปานกลางคิดว่าเป็นข้อผิดพลาดด้านภาษาเป็นส่วนใหญ่ กลุ่มอ่อนคิดว่าเป็นข้อผิดพลาดด้านความคิดเป็นส่วนใหญ่ (37.5%) กลุ่มเก่งคิดว่างานเขียนมีคุณภาพดีขึ้นกว่าเดิมในระดับน้อย-ปานกลาง กลุ่มปานกลางคิดว่าคุณภาพของงานเขียนดีขึ้นในระดับปานกลาง-มาก กลุ่มอ่อนคิดว่าคุณภาพของงานเขียนดีขึ้นในระดับปานกลาง นักศึกษาทั้ง 3 กลุ่ม บางส่วนคิดว่างานจะดีกว่าเดิมแต่อยู่ในระดับน้อย-ปานกลาง

ประสบการณ์ที่นักศึกษาทั้ง 3 กลุ่ม ได้รับเมื่อได้รับงานเขียนคืนจากครูจะมีทั้งทางบวก ลบและทั้ง 2 ทาง โดยที่กลุ่มเก่งระบุว่าประสบการณ์ทั้ง 2 ทาง ในปริมาณมากกว่าทางบวกเล็กน้อย (40% และ 33.3%) กลุ่มปานกลางระบุว่าประสบการณ์ในทางบวก (38.5%) ซึ่งมากกว่าทางลบ (3.8%) และทั้ง 2 ทาง (7.7%) กลุ่มอ่อนระบุว่าประสบการณ์ทั้ง 2 ทาง (25%) มากกว่าทางบวก (12.5%)

สำหรับประสบการณ์ในทางลบ นักศึกษาทั้ง 3 กลุ่มคิดว่าเกิดขึ้นเพราะไม่เข้าใจ การทำงานของครู อ่านลายมือครูไม่ออก ไม่เข้าใจเครื่องหมายที่ใช้ ไม่เข้าใจคำอธิบาย ในชั้น ไม่ได้จดคำอธิบายของครู และลืมคำอธิบายของครู

ประสบการณ์ในทางบวกของนักศึกษากลุ่มเก่ง จำนวน 73.3% รู้สึกกระตือรือร้น ที่จะทบทวน ต้องการแก้ไขงานให้ดีขึ้น จดคำอธิบายของครูไว้เพื่อทบทวน เข้าใจคำอธิบาย ของครู กลุ่มปานกลางรู้สึกกระตือรือร้นที่จะทบทวนมาก (30.8%) ปานกลาง (11.5%) และน้อย (3.8%) นอกจากนั้นนักศึกษากลุ่มนี้ร้อยละ 46.2% ต้องการแก้ไขงานให้ดีขึ้น เข้าใจคำอธิบายของครู ร้อยละ 34.6 จดคำอธิบายครูไว้เพื่อทบทวนบ่อยครั้ง และร้อยละ 11.5 จดคำอธิบายครูบางครั้ง กลุ่มอ่อน (37.5%) รู้สึกกระตือรือร้นที่จะทบทวน ต้องการ แก้ไขงานให้ดีขึ้น จดคำอธิบายของครูไว้เพื่อทบทวน เข้าใจคำอธิบายของครู

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กลวิธีในการปรับปรุงงานเขียนหลังจากได้รับงานคืนจากครู

กลุ่มที่ 2: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (กลุ่มที่ 1)

ตารางที่ 18 การเก็บข้อมูลครั้งที่ 3 เมื่อ พฤษภาคม 2531

ได้รับงานเขียนที่ตรวจแก้โดยวิธี วิธีที่ 3 เขียนกำกับที่ผิดโดยใช้สัญลักษณ์และ

บอกคำอธิบายพร้อมทั้งตัวอย่างที่ผิดและแก้ไขตาม

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
1. ทำความเข้าใจกับส่วนที่ต้องแก้ไข	2	66.7	10	100	2	100
2. ศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับภาษา	2	66.7	10	100	2	100
โดยวิธี						
ปรึกษาเพื่อน	-	-	6	60	1	50
ปรึกษาครู	2	66.7	8	80	1	50
ศึกษาจากพจนานุกรม	1	33.3	5	50	2	100
หนังสือไวยากรณ์	1	33.3	7	70	2	100
บทเรียน	1	33.3	3	30	1	50
3. ในการแก้งานเขียนท่านเรียงเรียง	2	66.7	9	90	2	100
ความคิดใหม่						
3.1 ถ้าเรียงเรียงความคิดใหม่						
ท่านมีปัญหา						
มาก	-	-	2	20	1	50
ปานกลาง	2	66.7	6	60	1	50
น้อย	-	-	2	20	-	-
ไม่มีปัญหา	-	-	-	-	-	-
3.2 ถ้ามีปัญหาเกิดขึ้นจาก						
การถ่ายทอดความคิดออกมา	2	66.7	5	50	1	50
ไวยากรณ์	-	-	7	70	2	100
การใช้คำศัพท์	2	66.7	7	70	2	100
การเรียงเรียงความ	-	-	8	80	1	50

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
4. เมื่อได้รับงานเขียนค้นและต้องปรับปรุง แก้ไขงานใหม่ ท่านเขียนร่างก่อน	1	33.3	5	50	-	-
4.1 โดยร่างตามโครงร่างของงานเขียน (outline)	1	33.3	5	50	-	-
4.2 ใช้โครงร่าง						
ภาษาไทย	-	-	-	-	-	-
ภาษาอังกฤษ	-	-	-	-	-	-
ทั้ง 2 ภาษา	1	33.3	6	60	-	-
5. ท่านตรวจทานงานเขียนที่จะส่งใหม่	2	66.7	10	100	2	100
6. ท่านคิดว่างานเขียนฉบับใหม่จะมีที่ผิด						
มากกว่าเดิม	-	-	2	20	-	-
น้อยกว่าเดิม	2	66.7	8	80	2	100
6.1 ถ้ามีที่ผิดคิดว่า						
ผิดซ้ำแบบเดิม	-	-	3	30	-	-
ไม่ซ้ำแบบเดิม	2	66.7	7	70	2	100
6.2 และเป็นข้อผิดพลาดด้าน						
ความคิด	-	-	1	10	1	50
ภาษา	1	33.3	5	50	1	50
การเรียบเรียงความคิด	-	-	7	70	1	50
6.3 ถ้าท่านผิดเพิ่ม ท่านคิดว่างานเขียน ของท่านจะมีคุณภาพ						
ดีขึ้นกว่าเดิม	2	66.7	6	60	2	100
เท่าเดิม	-	-	2	20	-	-
ด้อยกว่าเดิม	-	-	1	10	-	-

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
6.4 ถ้าดีขึ้นกว่าเดิมดีขึ้น						
มาก	1	33.3	2	20	-	-
ปานกลาง	1	33.3	6	60	1	50
น้อย	-	-	1	10	1	50
6.5 ถ้าด้อยกว่าเดิมด้อยกว่า						
มาก	-	-	-	-	-	-
ปานกลาง	-	-	4	40	-	-
น้อย	-	-	2	20	-	-
7. เมื่อท่านได้รับงานเขียนคืนจากครู ท่านมีประสบการณ์ในทาง						
ลบ	-	-	1	10	-	-
บวก	1	33.3	5	50	1	50
ทั้ง 2 ทาง	1	33.3	6	60	1	50
7.1 ถ้าเป็นในทางลบ	1	33.3	6	60	1	50
ปัญหาเกิดขึ้นเพราะ						
ไม่เข้าใจการแก้งานของครู						
มาก	-	-	1	10	-	-
ปานกลาง	1	33.3	4	40	1	50
น้อย	-	-	-	-	-	-
7.1.1 อ่านลายมือครูไม่ออก	-	-	3	30	1	50
มาก	-	-	-	-	-	-
ปานกลาง	-	-	-	-	-	-
น้อย	-	-	3	30	1	50

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
7.1.2 ไม่เข้าใจเครื่องหมายที่ใช้	1	33.3	4	40	1	50
มาก	-	-	1	10	-	-
ปานกลาง	1	33.3	-	-	-	-
น้อย	-	-	3	30	1	50
7.1.3 ไม่เข้าใจคำอธิบายในชั้น	-	-	3	30	1	50
มาก	-	-	-	-	-	-
ปานกลาง	-	-	1	10	1	50
น้อย	-	-	2	20	-	-
7.1.4 ไม่ได้จดคำอธิบายของครู	1	33.3	4	40	1	50
บ่อยครั้ง	-	-	-	-	-	-
บางครั้ง	1	33.3	4	40	-	-
ไม่จดเลย	-	-	-	-	1	50
7.1.5 สืบคำอธิบายของครู	-	-	4	40	1	50
บ่อยครั้ง	-	-	-	-	1	50
บางครั้ง	-	-	4	40	-	-
7.2 ประสบการณ์ในทางดี						
7.2.1 ท่านรู้สึกกระตือรือร้นที่จะ	2	66.7	9	90	2	100
ทบทวน						
มาก	1	33.3	4	40	1	50
ปานกลาง	1	33.3	5	50	1	50
น้อย	-	-	-	-	-	-
7.2.2 ท่านต้องการแก้ไขงานให้ดีขึ้น	2	66.7	10	100	2	100
มาก	2	66.7	6	60	1	50
ปานกลาง	-	-	4	40	1	50
น้อย	-	-	-	-	-	-

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
7.2.3 ทำนจดคำอธิบายของครูไว้เพื่อ ทบทวน	1	33.3	10	100	2	100
บ่อยครั้ง	1	33.3	5	50	-	-
บางครั้ง	-	-	5	50	2	100
7.2.4 ทำนเข้าใจคำอธิบายของครู	2	66.7	10	100	2	100
มาก	2	66.7	5	50	1	50
ปานกลาง	-	-	5	50	-	-
น้อย	-	-	-	-	1	50

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 18 พบว่าภายหลังจากที่นักศึกษาได้รับงานเขียนขึ้นโดยผู้สอนใช้วิธีเขียนแล้ผู้สันทัดกับที่ผิด นักศึกษากลุ่มปานกลางและกลุ่มอ่อนทุกคน (100%) และกลุ่มเก่ง (66.7%) จะทำความเข้าใจกับส่วนที่ต่อแก้ไข

ในด้านการศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับภาษา พบว่า นักศึกษากลุ่มปานกลางและกลุ่มอ่อนทุกคน (100%) และกลุ่มเก่ง (66.7%) ระบุว่าทำ นักศึกษากลุ่มเก่ง (66.7%) จะใช้วิธีการปรึกษาครู แต่จะไม่ใช้วิธีปรึกษาเพื่อนเลย กลุ่มปานกลางจะใช้วิธีการปรึกษาครู (80%) ศึกษาจากหนังสือไวยากรณ์ (70%) และปรึกษาเพื่อน (60%) ส่วนนักศึกษากลุ่มอ่อนทุกคนจะใช้วิธีศึกษาจากนิตยสารและหนังสือไวยากรณ์เป็นปริมาณเท่ากัน (100%)

ในการแก้งานเขียนโดยเรียบเรียงความคิดใหม่ พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่ระบุว่าทำ และประสบปัญหาในการเรียบเรียงความคิดระดับปานกลาง นักศึกษากลุ่มเก่ง (66.7%) ประสบปัญหาในด้านการถ่ายทอดความคิดและการใช้คำศัพท์ กลุ่มปานกลางส่วนใหญ่มีปัญหาในด้านการเรียบเรียงความคิดใหม่ (80%) การใช้คำศัพท์และไวยากรณ์เป็นปริมาณเท่ากัน (70%) และกลุ่มอ่อนทุกคนมีปัญหาในด้านไวยากรณ์และการใช้คำศัพท์เป็นปริมาณเท่ากัน (100%)

เมื่อนักศึกษาได้รับงานเขียนขึ้นและต้องปรับปรุงแก้ไขงานใหม่ พบว่านักศึกษากลุ่มเก่ง (33.3%) และกลุ่มปานกลาง (50%) ระบุว่าทำ แต่ไม่มีนักศึกษากลุ่มอ่อนทำเลย โครงสร้างในการเขียนนั้นนักศึกษาก็ใช้ทั้งภาษาอังกฤษและภาษาไทย

ในการตรวจทานงานเขียนที่จะส่งใหม่ พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่ระบุว่าทำ

ส่วนงานเขียนฉบับใหม่ของนักศึกษา พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่จะมีที่ผิดน้อยกว่าเดิม และที่ผิดจะไม่ซ้ำแบบเดิม นักศึกษากลุ่มเก่ง (33.3%) ระบุว่ามีย่อผิดพลาดทางด้านภาษา แต่จะไม่มีย่อผิดพลาดทางด้านความคิด และการเรียบเรียงความคิดเลย นักศึกษากลุ่มปานกลาง ส่วนใหญ่มีข้อผิดพลาดทางด้าน การเรียบเรียงความคิด (70%) และด้านภาษา (60%) ส่วนนักศึกษากลุ่มอ่อนจะมีข้อผิดพลาดทางด้านความคิด ภาษาและการเรียบเรียงความคิด เป็นปริมาณเท่ากัน (50%) ด้านคุณภาพของงานเขียนฉบับใหม่ พบว่านักศึกษากลุ่มส่วนใหญ่มีคุณภาพในงานเขียนเพิ่มขึ้นในระดับปานกลาง

ประสบการณ์ที่นักศึกษาได้รับภายหลังจากได้รับงานเขียนคือจากครู พบว่านักศึกษากลุ่มเก่ง (33.3%) มีประสบการณ์ในทางบวกและประสบการณ์ในทางบวกและทางลบ นักศึกษากลุ่มปานกลางมีประสบการณ์ในทางบวก (50%) ประสบการณ์ทั้งทางบวกและทางลบ (40%) และประสบการณ์ในทางลบ (10%) นักศึกษากลุ่มอ่อนมีประสบการณ์ในทางบวก (50%) และประสบการณ์ทั้งทางบวกและทางลบ (50%) แต่จะไม่มีนักศึกษากลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อนมีประสบการณ์เฉพาะในทางด้านลบเลย ประสบการณ์ในทางบวกของนักศึกษาส่วนใหญ่คือ

มีกระตือรือร้นที่จะทบทวน ต้องการแก้ไขงานให้ดีขึ้นในระดับปานกลาง-มาก นักศึกษากลุ่มเก่ง และกลุ่มปานกลางจะจดคำอธิบายของครูไว้เพื่อทบทวนบ่อยครั้งและเข้าใจคำอธิบายของครู ระดับมาก ส่วนกลุ่มอ่อนทุกคนจะจดคำอธิบายบางครั้ง และเข้าใจคำอธิบายระดับน้อย-มาก ประสิทธิภาพในทางด้านลบของนักศึกษาส่วนใหญ่มีสาเหตุมาจากการไม่เข้าใจการแก้งาน ของครู ไม่เข้าใจเครื่องหมายที่ใช้ในระดับปานกลาง และไม่ได้จดคำอธิบายของครูบางครั้ง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กลวิธีในการปรับปรุงงานเขียนหลังจากได้รับงานคืนจากครู

กลุ่มที่ 3: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (กลุ่มที่ 2)

ตารางที่ 19 การเก็บข้อมูลครั้งที่ 3 เมื่อ 29 มกราคม 2530

ได้รับงานเขียนที่ตรวจแก้โดยวิธี ผู้สอนขีดเส้นใต้ที่ผิดและเขียนด้วยย่อเป็นรหัสบอกชนิดของที่ผิดกำกับไว้

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
1. ทำความเข้าใจกับส่วนที่ต้องแก้ไข	4	100	8	100.0	7	87.5
2. ศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับภาษา โดยวิธี	4	100	7	87.5	6	75.0
ปรึกษาเพื่อน	4	100	6	75.0	5	62.5
ปรึกษาครู	2	50	1	12.5	1	12.5
ศึกษาจากพจนานุกรม	2	50	5	62.5	5	62.5
หนังสือไวยากรณ์	2	50	1	12.5	0	0
บทเรียน	3	75	3	37.5	1	12.5
3. ในการแก้งานเขียนท่านเรียบเรียง ความคิดใหม่	3	75	5	62.5	5	62.5
3.1 ถ้าเรียบเรียงความคิดใหม่ ท่านมีปัญหา						
มาก	0	0	2	25.0	2	25.0
ปานกลาง	3	75	4	50.0	2	25.0
น้อย	0	0	0	0	1	12.5
ไม่มีปัญหา	0	0	0	0	0	0
3.2 ถ้ามีปัญหาก่อตั้งขึ้นจาก						
การถ่ายทอดความคิดออกมา	1	25	5	62.5	2	25.0
ไวยากรณ์	2	50	4	50.0	5	62.5
การใช้คำศัพท์	2	50	3	37.5	6	75.0
การเรียบเรียงความคิดใหม่	3	75	5	62.5	2	25.0

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
4. เมื่อได้รับงานเขียนคืนและต้องปรับปรุง แก้ไขงานใหม่ ท่านเขียนร่างก่อน	2	50	6	75.0	3	37.5
4.1 โดยร่างตามโครงร่างของงานเขียน (outline)	1	25	4	50.0	3	37.5
4.2 ใช้โครงร่าง						
ภาษาไทย	0	0	1	12.5	1	12.5
ภาษาอังกฤษ	2	50	4	50.0	1	12.5
ทั้ง 2 ภาษา	0	0	0	0	3	37.5
5. ท่านตรวจทานงานเขียนที่จะส่งใหม่	3	75	4	50.0	6	75.0
6. ท่านคิดว่างานเขียนฉบับใหม่จะมีที่ผิด						
มากกว่าเดิม	0	0	1	12.5	1	12.5
น้อยกว่าเดิม	3	75	6	75.0	6	75.0
6.1 ถ้ามีที่ผิดคิดว่า						
ผิดซ้ำแบบเดิม	1	25	1	12.5	1	12.5
ไม่ซ้ำแบบเดิม	2	50	6	75.0	6	75.0
6.2 และเป็นข้อผิดพลาดด้าน						
ความคิด	1	25	1	12.5	0	0
ภาษา	3	75	8	100.0	5	62.5
การเรียบเรียงความคิด	2	50	7	87.5	4	50.0
6.3 ถ้าไม่ผิดเพิ่ม ท่านคิดว่างานเขียน ของท่านจะมีคุณภาพ						
ดีขึ้นกว่าเดิม	3	75	3	37.5	5	62.5
เท่าเดิม	0	0	5	62.5	2	25.0
ด้อยกว่าเดิม	0	0	0	0	0	0

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
6.4 ถ้าดีขึ้นกว่าเดิมดีขึ้น						
มาก	0	0	0	0	2	25.0
ปานกลาง	3	75	5	62.5	3	37.5
น้อย	0	0	3	37.5	1	12.5
6.5 ถ้าด้อยกว่าเดิมด้อยกว่า						
มาก	0	0	0	0	0	0
ปานกลาง	0	0	4	50.0	1	12.5
น้อย	1	25	2	25.0	3	37.5
7. เมื่อท่าน ได้รับงาน เขียนคืนจากครู ท่านมีประสบการณ์ในทาง						
ลบ	0	0	0	0	1	12.5
บวก	2	50	4	50.0	4	50.0
ทั้ง 2 ทาง	1	25	4	50.0	2	25.0
7.1 ถ้าเป็นในทางลบ						
ปัญหาเกิดขึ้นเพราะ						
ไม่เข้าใจการแก้งานของครู	0	0	4	50.0	3	37.5
มาก	0	0	0	0	0	0
ปานกลาง	0	0	4	50.0	2	25.0
น้อย	0	0	0	0	1	12.5
7.1.1 อ่านลายมือครูไม่ออก	0	0	1	12.5	2	25.0
มาก	0	0	0	0	0	0
ปานกลาง	0	0	0	0	0	0
น้อย	0	0	1	12.5	2	25.0

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
7.1.2 ไม่เข้าใจเครื่องหมายที่ใช้	0	0	2	25.0	3	37.5
มาก	0	0	0	0	0	0
ปานกลาง	0	0	1	12.5	2	25.0
น้อย	0	0	1	12.5	1	12.5
7.1.3 ไม่เข้าใจคำอธิบายในชั้น	0	0	1	12.5	3	37.5
มาก	0	0	0	0	0	0
ปานกลาง	0	0	1	12.5	2	25.0
น้อย	0	0	0	0	1	12.5
7.1.4 ไม่ได้จดคำอธิบายของครู	0	0	1	12.5	3	37.5
บ่อยครั้ง	0	0	0	0	1	12.5
บางครั้ง	0	0	1	12.5	2	25.0
ไม่จดเลย	0	0	0	0	0	0
7.1.5 ลืมคำอธิบายของครู	0	0	2	25.0	4	50.0
บ่อยครั้ง	0	0	1	12.5	4	50.0
บางครั้ง	0	0	1	12.5	0	0
7.2 ประสบการณ์ในทางดี						
7.2.1 ทำนรู้ลึกกระตือรือร้นที่จะ	4	100	6	75.0	7	87.5
ทบทวน						
มาก	1	25	0	0	2	25.0
ปานกลาง	2	50	5	62.5	5	62.5
น้อย	1	25	1	12.5	0	0
7.2.2 ทำนต้องการแก้ไขงานให้ดีขึ้น	4	100	8	100	6	75.0
มาก	3	75	4	50.0	4	50.0
ปานกลาง	1	25	3	37.5	2	25.0
น้อย	0	0	1	12.5	0	0

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
7.2.3 ท่านจดคำอธิบายของครูไว้เพื่อ ทบทวน	4	100	7	87.5	6	75.0
บ่อยครั้ง	3	75	5	62.5	2	25.0
บางครั้ง	1	25	2	25.0	5	62.5
7.2.4 ท่านเข้าใจคำอธิบายของครู	3	75	8	100	7	87.5
มาก	0	0	1	12.5	2	25.0
ปานกลาง	3	75	7	87.5	5	62.5
น้อย	0	0	0	0	0	0

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 19 จะเห็นว่าเมื่อนิสิตได้รับงานเขียนผ่านการตรวจแก้ไขโดยผู้สอน ชัด สั้น ได้และ เขียนด้วยย่อเป็นรหัสย่อของชื่อของที่ฝึกกำกับไว้ดีมาแล้ว นิสิตเกือบทุกคนทำ ความเข้าใจกับส่วนที่ต้องแก้ไข โดยกลุ่มเก่งและกลุ่มปานกลางระบุว่าทำทุกคน รองลงมา คือกลุ่มอ่อน (87.5%)

ในด้านการศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับภาษานั้น นิสิตกลุ่มเก่งระบุว่าทำทุกคน รองลง มาคือกลุ่มปานกลางและกลุ่มอ่อนตามลำดับ (100%, 87.5% และ 75%) นิสิตกลุ่มเก่งปรึกษา เพื่อนมากที่สุด (100%) ศึกษาจากบทเรียนในอันดับรองลงมา (75%) นอกนั้นปรึกษาคู ศึกษาค้นจากพจนานุกรม และหนังสือไวยากรณ์ในปริมาณเท่า ๆ กัน คือร้อยละ 50 ส่วนนิสิตกลุ่ม ปานกลางปรึกษาเพื่อนมากที่สุด ศึกษาจากพจนานุกรมในอันดับรองลงมา อันดับสามศึกษาจาก บทเรียน แต่ปรึกษาคูและศึกษาจากหนังสือไวยากรณ์น้อยที่สุด ในขณะที่ปรึกษานิสิตกลุ่มอ่อน ปรึกษาเพื่อนและศึกษาจากพจนานุกรมมากที่สุด โดยมีปริมาณเท่า ๆ กัน (62.5%)

ปรึกษาคูและศึกษาจากบทเรียนน้อยมาก และไม่ศึกษาหนังสือไวยากรณ์เลย

ด้านการเรียบเรียงความคิดใหม่ในการแก้งานเขียน นิสิตส่วนใหญ่ในทั้ง 3 กลุ่ม ระบุว่าทำ กลุ่มเก่งทำมากกว่ากลุ่มปานกลางและอ่อน กลุ่มเก่งและกลุ่มปานกลางมีปัญหาใน การเรียบเรียงความคิดใหม่อยู่ในระดับปานกลาง เป็นส่วนใหญ่ ส่วนกลุ่มอ่อนมีปัญหาในระดับ มากและปานกลางเป็นส่วนใหญ่ โดยมีปริมาณอย่างละ ร้อยละ 25 เท่า ๆ กัน ปัญหาที่เกิด ขึ้นในกลุ่มเก่งส่วนใหญ่เกิดจากการเรียบเรียงความคิดใหม่ (75%) ไวยากรณ์และการใช้ศัพท์ (50%) ปัญหาในกลุ่มปานกลางเกิดจากการถ่ายทอดความคิดออกมาและการเรียบเรียงความคิด ใหม่ (62.5%) และไวยากรณ์ (50%) เป็นส่วนใหญ่ ส่วนกลุ่มอ่อนมีปัญหาเกิดจากการใช้ศัพท์ (75%) และไวยากรณ์ (62.5%) เป็นส่วนใหญ่

เมื่อได้รับงานเขียนคืนและต้องปรับปรุงแก้ไขงานใหม่ นิสิตกลุ่มปานกลางเขียน ร่างก่อนมากกว่านิสิตกลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อนตามลำดับ (75%, 50% และ 37.5%) และนิสิต กลุ่มปานกลางจะร่างตามโครงสร้างของงานเขียนมากกว่ากลุ่มอ่อนและกลุ่มเก่ง นิสิตกลุ่มเก่ง ใช้โครงสร้างภาษาอังกฤษอย่างเดียว ในขณะที่กลุ่มปานกลางใช้ภาษาอังกฤษเป็นส่วนใหญ่และใช้ ภาษาไทยเป็นส่วนน้อย ส่วนกลุ่มอ่อนใช้ทั้งสองภาษา เป็นส่วนใหญ่

เกี่ยวกับการตรวจทานงานเขียนที่จะส่งใหม่ กลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อนทำมากกว่ากลุ่ม ปานกลาง (75% และ 50%)

นิสิตทั้ง 3 กลุ่ม ส่วนใหญ่คือปริมาณร้อยละ 75 เท่า ๆ กันเห็นร่างงานเขียนฉบับ ใหม่ที่ผิดน้อยกว่าเดิม และถ้ามีที่ผิดส่วนใหญ่เห็นว่าไม่เข้าแบบเดิม ข้อผิดของทั้ง 3 กลุ่ม เป็นข้อผิดทางภาษามากที่สุด รองลงมาคือข้อผิดในการเรียบเรียงความ และถ้ามีผิดตอบว่า ไม่มีที่ผิด เพิ่มนิสิตส่วนใหญ่ในกลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อนบอกว่างานเขียนมีคุณภาพดีขึ้นกว่าเดิม ส่วนนิสิตกลุ่ม

ปานกลางส่วนใหญ่เห็นว่าคุณภาพงานเขียนเท่าเทียม ในกรณีที่คุณภาพของงานเขียนดีขึ้นกว่าเดิม นิสิตส่วนใหญ่ของทุกกลุ่มระบุว่าดีขึ้นในระดับปานกลางและในกรณีที่ด้อยกว่า นิสิตกลุ่มเก่งจำนวนร้อยละ 25 เห็นว่าด้อยกว่าในระดับน้อย นิสิตกลุ่มปานกลางส่วนใหญ่เห็นว่าด้อยกว่าในระดับปานกลาง ในขณะที่กลุ่มอ่อนส่วนใหญ่เห็นว่าด้อยกว่าในระดับน้อย

เมื่อได้รับงานเขียนคืนจากครู นิสิตส่วนใหญ่ในกลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อนมีประสบการณ์ในทางบวก ส่วนนิสิตกลุ่มปานกลางมีประสบการณ์ในทางบวกครึ่งหนึ่ง ปริมาณอีกครึ่งหนึ่งมีประสบการณ์ทั้งในทางบวกและลบ นิสิตกลุ่มปานกลางไม่เข้าใจการแก้งานของครูมากกว่า นิสิตกลุ่มอ่อน (50% และ 37.5%) ทั้งนี้ระดับปัญหาของทั้งสองกลุ่มอยู่ในระดับปานกลางเป็นส่วนใหญ่ นิสิตทั้งกลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อนปริมาณต่ำกว่าครึ่งมีปัญหาก่เกิดจากการอ่านลายมือครูไม่ออกในระดับน้อย มีปัญหาก่เกิดจากไม่เข้าใจเครื่องหมายที่ใช้ในระดับปานกลางและน้อย มีปัญหาก่เกิดจากไม่เข้าใจคำอธิบายในชั้นในระดับปานกลางเป็นส่วนใหญ่ และมีปัญหาก่เกิดจากไม่ได้จดคำอธิบายของครูบางครั้ง และนิสิตกลุ่มอ่อนปริมาณร้อยละ 50 ลืมคำอธิบายของครูบ่อยครั้ง ในขณะที่นิสิตกลุ่มปานกลางร้อยละ 25 ลืมคำอธิบายของครูบ่อยครั้งและบางครั้งในปริมาณครั้งต่อครั้ง สำหรับนิสิตกลุ่มเก่งไม่ได้ระบุปัญหาดังกล่าวข้างต้นเหล่านี้ด้วย

นิสิตส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในทางดี นิสิตกลุ่มเก่งทุกคนระบุว่ามีความกระตือรือร้นที่จะทบทวนและส่วนใหญ่กระตือรือร้นในระดับปานกลาง มีความต้องการแก้ไขงานให้ดีขึ้นในระดับปานกลางเป็นส่วนใหญ่ จดคำอธิบายของครูไว้เพื่อทบทวนบ่อยครั้งเป็นส่วนใหญ่ และร้อยละ 75 ของกลุ่มเก่งตอบว่าเข้าใจคำอธิบายของครูในระดับปานกลาง นิสิตกลุ่มปานกลางทุกคนระบุว่าต้องการแก้ไขงานให้ดีขึ้นโดยอยู่ในระดับมากเป็นส่วนใหญ่ และเข้าใจคำอธิบายของครูในระดับปานกลางเป็นส่วนใหญ่ ร้อยละ 87.5 จดคำอธิบายของครูไว้เพื่อทบทวนโดยส่วนใหญ่ทำบ่อยครั้ง และร้อยละ 75 มีความกระตือรือร้นที่จะทบทวน โดยอยู่ในระดับปานกลางเป็นส่วนใหญ่ นิสิตกลุ่มอ่อนมีร้อยละ 87.5 ที่มีความกระตือรือร้นที่จะทบทวนและเข้าใจคำอธิบายของครู และส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง อีกร้อยละ 75 มีความต้องการแก้ไขงานให้ดีขึ้นและจดคำอธิบายของครูไว้เพื่อทบทวน โดยมีความต้องการแก้ไขงานในระดับมากเป็นส่วนใหญ่ และจดคำอธิบายของครูเป็นบางครั้งเป็นส่วนใหญ่ สรุปแล้วนิสิตทั้ง 3 กลุ่ม ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในทางดี

กลวิธีในการปรับปรุงงานเขียนหลังจากได้รับงานคืนจากครู

กลุ่มที่ 4: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ตารางที่ 20 การเก็บข้อมูลครั้งที่ 3 เมื่อ มกราคม 2531

ได้รับงานเขียนที่ตรวจแก้ไขโดยวิธี 3 เขียนกำกับที่ผิด โดยใช้สัญลักษณ์และบอกคำอธิบาย พร้อมทั้งตัวอย่างที่ผิดและแก้ไขตาม

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
1. ทำความเข้าใจกับส่วนที่ต้องแก้ไข	5	100	4	66.7	4	100
2. ศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับภาษา โดยวิธี	5	100	5	83.3	4	100
ปรึกษาเพื่อน	2	40	3	50	2	50
ปรึกษาครู	-	-	-	-	-	-
ศึกษาจากพจนานุกรม	2	40	2	33.3	2	50
หนังสือไวยากรณ์	3	60	2	33.3	3	75
บทเรียน	1	20	2	33.3	1	25
3. ในการแก้งานเขียนท่านเรียบเรียง ความคิดใหม่	2	40	3	50	-	-
3.1 ถ้าเรียบเรียงความคิดใหม่ ท่านมีปัญหา						
มาก	1	20	-	-	1	25
ปานกลาง	1	20	3	50	-	-
น้อย	-	-	-	-	1	25
ไม่มีปัญหา	-	-	-	-	-	-
3.2 ถ้ามีปัญหาเกิดขึ้นจาก						
การถ่ายทอดความคิดออกมา	1	20	2	33.3	1	25
ไวยากรณ์	1	20	3	50	-	-
การใช้คำศัพท์	-	-	2	33.3	-	-
การเรียบเรียงความ	2	40	-	-	2	50

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
4. เมื่อได้รับงาน เขียนคืนและต้องปรับปรุง แก้ไขงานใหม่ ท่านเขียนร่างก่อน	3	60	3	50	2	50
4.1 โดยร่างตามโครงร่างของงานเขียน (outline)	3	60	-	-	1	25
4.2 ใช้โครงร่าง						
ภาษาไทย	1	20	-	-	2	50
ภาษาอังกฤษ	1	20	1	16.7	-	-
ทั้ง 2 ภาษา	1	20	1	16.7	2	50
5. ท่านตรวจทานงานเขียนที่จะส่งใหม่	5	100	3	50	4	100
6. ท่านคิดว่างานเขียนฉบับใหม่จะมีที่ผิด						
มากกว่าเดิม	-	-	-	-	-	-
น้อยกว่าเดิม	5	100	6	100	4	100
6.1 ถ้ามีที่ผิดคิดว่า						
ผิดซ้ำแบบเดิม	-	-	-	-	-	-
ไม่ซ้ำแบบเดิม	5	100	5	83.3	4	100
6.2 และเป็นข้อผิดพลาดทางด้าน						
ความคิด	-	-	-	-	-	-
ภาษา	3	60	5	83.3	2	50
การเรียบเรียงความคิด	1	20	1	16.7	1	25
6.3 ถ้าท่านผิดเพิ่ม ท่านคิดว่างานเขียน ของท่านจะมีคุณภาพ						
ดีขึ้นกว่าเดิม	5	100	6	100	4	100
เท่าเดิม	-	-	-	-	-	-
ด้อยกว่าเดิม	-	-	-	-	-	-

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
6.4 ถ้าดีขึ้นกว่าเดิมดีขึ้น						
มาก	1	20	4	66.7	-	-
ปานกลาง	4	80	2	33.3	3	75
น้อย	-	-	-	-	-	-
6.5 ถ้าด้อยกว่าเดิมด้อยกว่า						
มาก	-	-	-	-	-	-
ปานกลาง	-	-	-	-	1	25
น้อย	1	20	-	-	1	25
7. เมื่อท่านได้รับงานเขียนคืนจากครู						
ท่านมีประสบการณ์ในทาง						
ลบ	1	20	-	-	-	-
บวก	1	20	2	33.3	1	25
ทั้ง 2 ทาง	3	60	3	50.0	3	75
7.1 ถ้าเป็นในทางลบ						
ปัญหาเกิดขึ้นเพราะ						
ไม่เข้าใจการแก้งานของครู	4	80	4	66.7	3	75
มาก	1	20	-	-	1	25
ปานกลาง	2	40	3	50.0	2	50
น้อย	1	20	1	16.7	-	-
7.1.1 อ่านลายมือครูไม่ออก	1	20	1	16.7	-	-
มาก	-	-	-	-	-	-
ปานกลาง	-	-	-	-	-	-
น้อย	1	20	1	16.7	-	-

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
7.1.2 ไม่เข้าใจเครื่องหมายที่ใช้	3	60	2	33.3	1	25
มาก	-	-	-	-	-	-
ปานกลาง	3	60	-	-	-	-
น้อย	-	-	2	33.3	1	25
7.1.3 ไม่เข้าใจคำอธิบายในชั้น	-	-	-	-	-	-
มาก	-	-	-	-	-	-
ปานกลาง	-	-	-	-	-	-
น้อย	-	-	-	-	-	-
7.1.4 ไม่ได้จดคำอธิบายของครู	-	-	-	-	-	-
บ่อยครั้ง	-	-	-	-	-	-
บางครั้ง	-	-	-	-	-	-
ไม่จดเลย	-	-	-	-	-	-
7.1.5 ลืมคำอธิบายของครู	-	-	-	-	-	-
บ่อยครั้ง	-	-	-	-	-	-
บางครั้ง	-	-	-	-	-	-
7.2 ประสบการณ์ในทางดี						
7.2.1 ท่านรู้สึกกระตือรือร้นที่จะ	4	80	6	100.0	4	100.0
ทบทวน						
มาก	1	20	2	33.3	2	50
ปานกลาง	3	60	4	66.7	2	50
น้อย	-	-	-	-	-	-
7.2.2 ท่านต้องการแก้ไขงานให้ดีขึ้น	4	80	6	100.0	4	100.0
มาก	2	40	5	83.3	2	50
ปานกลาง	1	20	1	16.7	2	50
น้อย	1	20	-	-	-	-

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
7.2.3 ท่านจดคำอธิบายของครูไว้เพื่อทบทวน	-	-	-	-	-	-
บ่อยครั้ง	-	-	-	-	-	-
บางครั้ง	3	60	2	33.3	1	25
7.2.4 ท่านเข้าใจคำอธิบายของครู	-	-	-	-	-	-
มาก	1	20	2	33.3	-	-
ปานกลาง	3	60	4	66.7	2	50
น้อย	-	-	-	-	-	-

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 20 จะเห็นได้ว่า เมื่อนิสิตรับงานเขียนที่ได้ผ่านการตรวจแก้ไขโดยผู้สอนด้วยวิธีที่ 31 ซัดเส้นได้เท่ากับ Noun, Subject, Verb ที่คิดนั้น นิสิตในกลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อนทุกคนได้ทำความเข้าใจกับส่วนที่แก้ไข ในขณะที่นิสิตกลุ่มปานกลางทำความเข้าใจกับส่วนที่แก้ไขเพียงร้อยละ 66.7

ในด้านการศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับภาษา นิสิตกลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อนทุกคนจะทำการศึกษาเพิ่มขึ้น ในขณะที่นิสิตกลุ่มปานกลางจะทำการศึกษาเพียง ร้อยละ 83.3 โดยนิสิตทั้ง 3 กลุ่มนี้จะทำการศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับภาษาด้วยวิธีต่าง ๆ ดังนี้คือ นิสิตกลุ่มเก่งจะทำการศึกษาเพิ่มเติมจากหนังสือไวยากรณ์มากที่สุด ร้อยละ 60.0 รองลงมาได้แก่ การปรึกษาเพื่อนและศึกษาจากพจนานุกรม ร้อยละ 40.0 ศึกษาเพิ่มเติมจากบทเรียน ร้อยละ 20.0 นิสิตกลุ่มปานกลางจะทำการปรึกษาเพื่อน ร้อยละ 50.0 รองลงมาได้แก่ ศึกษาจากพจนานุกรม หนังสือไวยากรณ์และจากบทเรียน ร้อยละ 33.3 นิสิตกลุ่มอ่อนทุกคนจะทำการศึกษาจากหนังสือไวยากรณ์มากที่สุด ร้อยละ 75.0 รองลงมาได้แก่การปรึกษาเพื่อน ศึกษาจากพจนานุกรม ร้อยละ 50.0 จากบทเรียน ร้อยละ 25.0

ในด้านการแก้งานเขียนโดยการเรียบเรียงความคิดใหม่ นิสิตในกลุ่มปานกลางจะทำเพียงร้อยละ 50.0 นิสิตกลุ่มเก่งจะทำเพียงร้อยละ 40.0 แต่นิสิตกลุ่มอ่อนจะไม่ทำเลย โดยที่การเรียบเรียงความคิดใหม่ของนิสิตกลุ่มเก่งและกลุ่มปานกลางนั้นพบว่า นิสิตกลุ่มเก่งจะมีปัญหาในระดับมากและระดับปานกลาง โดยที่ปัญหาที่เกิดขึ้นนั้นมาจากการเรียบเรียงความคิดใหม่ ร้อยละ 40.0 การถ่ายทอดความคิดออกมาและไวยากรณ์ ร้อยละ 20.0 ส่วนนิสิตกลุ่มปานกลางจะมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยที่ปัญหาที่เกิดขึ้นของนิสิตกลุ่มนี้มาจากการใช้ไวยากรณ์มากที่สุด ร้อยละ 50.0 การถ่ายทอดความคิดออกมาและการใช้คำศัพท์ ร้อยละ 33.3

เมื่อนิสิตได้รับงานเขียนคืนและต้องปรับปรุงแก้ไขใหม่ นิสิตในกลุ่มเก่งจะทำการเขียนร่าง ร้อยละ 60.0 นิสิตกลุ่มปานกลางและกลุ่มอ่อนจะทำการเขียนร่างก่อนเพียงร้อยละ 50.0 การเขียนร่างก่อนนั้นพบว่า นิสิตในกลุ่มเก่ง จะทำการเขียนร่างตามโครงร่างของงานเขียน ร้อยละ 60.0 โดยใช้โครงร่างเป็นภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และทั้ง 2 ภาษา มีจำนวนเท่ากัน ร้อยละ 20.0 ส่วนนิสิตกลุ่มปานกลางจะทำการเขียนร่าง โดยไม่ใช้โครงร่างของงานเขียน

หลังจากนิสิตได้ทำการปรับปรุงแก้ไขงานใหม่แล้ว ทำการตรวจงานเขียนที่จะส่งใหม่พบว่า นิสิตในกลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อนทุกคนจะทำการตรวจงานเขียนที่จะส่งใหม่ ในขณะที่นิสิตกลุ่มปานกลางจะทำการตรวจงานเขียนที่จะส่งใหม่ ร้อยละ 50.0

นิสิตทั้ง 3 กลุ่มคิดว่า งานเขียนฉบับใหม่จะมีที่ผิดน้อยกว่าเดิม โดยนิสิตกลุ่มเก่งทุกคนคิดว่า งานเขียนฉบับใหม่จะมีที่ผิด ไม่ซ้ำแบบเดิม โดยคิดว่าเป็นความผิดด้านภาษา ร้อยละ 60.0 ความผิดทางด้านกรอเรียบเรียงความคิด ร้อยละ 20.0 นิสิตกลุ่มปานกลางคิดว่า งานเขียนฉบับใหม่ที่มีที่ผิดนั้นจะเป็นการผิดซ้ำแบบเดิมและเป็นข้อผิดพลาดด้านภาษา ร้อยละ 83.3 การเรียบเรียง

ความคิด ร้อยละ 16.7 นิสิตในกลุ่มอ่อนทุกคนคิดว่างานเขียนฉบับใหม่จะเป็นการผิดไม่ซ้ำแบบเดิม และเป็นข้อผิดพลาดด้านภาษา ร้อยละ 50.0 การเรียบเรียงความคิด ร้อยละ 25.0

นิสิตทั้ง 3 กลุ่มคิดว่าคุณภาพของงานเขียนจะมีคุณภาพที่ดีขึ้นกว่าเดิม โดยที่นิสิตกลุ่มเก่ง คิดว่าดีขึ้นกว่าเดิมในระดับปานกลางและมาก นิสิตกลุ่มปานกลางคิดว่าดีขึ้นกว่าเดิมในระดับมาก และปานกลาง นิสิตกลุ่มอ่อนคิดว่าดีขึ้นกว่าเดิมในระดับปานกลาง

ด้านประสบการณ์ที่นิสิตได้รับเมื่อรับงานเขียนคืนจากครูพบว่า นิสิตกลุ่มเก่งจะได้รับประสบการณ์ทั้ง 2 ทางมากที่สุด ร้อยละ 60.0 ทางบวกหรือทางลบ ร้อยละ 20.0 ประสบการณ์ในทางลบที่นิสิตกลุ่มเก่งได้รับเนื่องจากไม่เข้าใจการแก้ไขงานของครู ร้อยละ 80.0 โดยจะมีปัญหาในระดับปานกลาง ร้อยละ 40.0 ระดับมากและระดับน้อย ร้อยละ 20.0 เนื่องจากการอ่านลายมือของครูไม่ออก ร้อยละ 20.0 และไม่เข้าใจเครื่องหมายที่ใช้ ร้อยละ 60.0 นิสิตกลุ่มปานกลาง จะได้รับประสบการณ์ทั้ง 2 ทางมากที่สุด ร้อยละ 50.0 และประสบการณ์ทางบวก ร้อยละ 33.3 ประสบการณ์ในทางลบที่นิสิตกลุ่มปานกลางได้รับเนื่องจากเกิดปัญหาไม่เข้าใจการแก้งานของครู ร้อยละ 66.7 โดยจะมีปัญหาในระดับปานกลาง ร้อยละ 50.0 ปัญหาน้อย ร้อยละ 16.7 เนื่องจากการอ่านลายมือของครูไม่ออก ร้อยละ 16.7 ไม่เข้าใจเครื่องหมายที่ใช้ ร้อยละ 33.3 นิสิตกลุ่มอ่อนได้ประสบการณ์ทั้ง 2 ทางมากที่สุด ร้อยละ 75.0 ประสบการณ์ในทางลบที่นิสิตกลุ่มอ่อนได้รับเนื่องจากเกิดปัญหาไม่เข้าใจการแก้งานของครู ร้อยละ 75.0 โดยจะมีปัญหาในระดับปานกลาง ร้อยละ 50.0 ระดับมาก ร้อยละ 25.0 เนื่องจากไม่เข้าใจเครื่องหมายที่ใช้ ร้อยละ 25.0

ส่วนประสบการณ์ที่ดีของนิสิตนั้นพบว่า นิสิตทุกคนในกลุ่มปานกลางและกลุ่มอ่อนจะมีความรู้สึกกระตือรือร้นที่จะทบทวนงานเขียนที่ได้รับคืนจากครูมากกว่านิสิตกลุ่มเก่ง และนิสิตทุกคนในกลุ่มปานกลาง กลุ่มอ่อนจะมีความต้องการแก้ไขงานให้ดีขึ้นมากกว่านิสิตกลุ่มเก่ง โดยจะมีความต้องการในระดับมากและปานกลาง ในขณะที่นิสิตกลุ่มเก่งมีความต้องการแก้ไขงานในระดับมากถึงน้อย ประสบการณ์ด้านการจดคำอธิบายของครูเพื่อทบทวนนั้น นิสิตกลุ่มเก่งจะได้ประสบการณ์มากกว่า นิสิตกลุ่มปานกลางและกลุ่มอ่อน ตามลำดับ โดยนิสิตส่วนใหญ่จะจดคำอธิบายของครูเป็นบางครั้ง และเข้าใจในคำอธิบายของครูในระดับปานกลาง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กลวิธีในการปรับปรุงงานเขียนหลังจากได้รับงานคืนจากครู

กลุ่มที่ 5: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (กลุ่มที่ 1)

ตารางที่ 21 การเก็บข้อมูลครั้งที่ 3 เมื่อ มกราคม 2531

ได้รับงานเขียนที่ตรวจแก้โดยวิธี ใช้สัญลักษณ์กำกับที่ผิด

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
1. ทำความเข้าใจกับส่วนที่ต้องแก้ไข	6	85.7	11	91.7	5	45.5
2. ศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับภาษา โดยวิธี	6	85.7	9	75.0	6	54.5
ปรึกษาเพื่อน	-	-	6	50.0	3	27.3
ปรึกษาครู	-	-	1	8.3	1	9.1
ศึกษาจากนิตยสาร	4	57.1	5	41.7	2	18.2
หนังสือไวยากรณ์	3	42.9	3	25.0	3	27.3
บทเรียน	3	42.9	3	25.0	2	18.2
3. ในการแก้งานเขียนท่านเรียบเรียง ความคิดใหม่	3	42.9	4	33.3	3	27.3
3.1 ถ้าเรียบเรียงความคิดใหม่ ท่านมีปัญหา						
มาก	1	14.3	2	16.7	3	27.3
ปานกลาง	2	28.6	2	16.7	1	9.1
น้อย	4	57.1	-	-	1	9.1
ไม่มีปัญหา	3	42.9	-	-	1	9.1
3.2 ถ้ามีปัญหาเกิดขึ้นจาก						
การถ่ายทอดความคิดออกมา	1	14.3	-	-	2	18.2
ไวยากรณ์	2	28.6	4	33.3	1	9.1
การใช้คำศัพท์	-	-	2	16.7	-	-
การเรียบเรียงความคิดใหม่	-	-	1	8.3	-	-

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
4. เมื่อได้รับงานเขียนต้นและต้องปรับปรุง แก้ไขงานใหม่ ท่านเขียนร่างก่อน	2	28.6	2	16.7	2	18.2
4.1 โดยร่างตามโครงร่างของงานเขียน (outline)	3	42.9	3	25.0	2	28.6
4.2 ใช้โครงร่าง						
ภาษาไทย	-	-	1	8.3	1	9.1
ภาษาอังกฤษ	2	28.6	2	16.7	1	9.1
ทั้ง 2 ภาษา	1	14.3	2	16.7	-	-
5. ท่านตรวจทานงานเขียนที่จะส่งใหม่	4	57.1	9	75.0	4	36.4
6. ท่านคิดว่างานเขียนฉบับใหม่จะมีที่ผิด						
มากกว่าเดิม	-	-	1	8.3	-	-
น้อยกว่าเดิม	1	14.3	10	83.3	7	63.6
6.1 ถ้ามีที่ผิดคิดว่า						
ผิดซ้ำแบบเดิม	1	14.3	2	16.7	2	18.2
ไม่ซ้ำแบบเดิม	6	85.7	9	75.0	5	45.5
6.2 และเป็นข้อผิดพลาดด้าน						
ความคิด	1	14.3	1	8.3	-	-
ภาษา	5	71.4	11	91.7	4	36.4
การเรียบเรียงความคิด	-	-	4	33.3	4	36.4
6.3 ถ้าท่านผิดเพิ่ม ท่านคิดว่างานเขียน ของท่านจะมีคุณภาพ						
ดีขึ้นกว่าเดิม	5	71.4	5	41.7	4	36.4
เท่าเดิม	-	-	5	41.7	1	9.1
ด้อยกว่าเดิม	-	-	-	-	-	-

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
6.4 ถ้าดีขึ้นกว่าเดิมดีขึ้น						
มาก	1	14.3	-	-	2	18.2
ปานกลาง	4	57.1	7	58.3	3	27.3
น้อย	-	-	1	8.3	-	-
6.5 ถ้าด้อยกว่าเดิมด้อยกว่า						
มาก	-	-	1	8.3	1	9.1
ปานกลาง	1	14.3	-	-	-	-
น้อย	1	14.3	3	25.0	1	9.1
7. เมื่อท่านได้รับงานเขียนชิ้นจากครู ท่านมีประสบการณ์ในทาง						
ลบ	-	-	-	-	-	-
บวก	1	14.3	6	50.0	5	45.5
ทั้ง 2 ทาง	5	71.4	5	41.7	2	18.2
7.1 ถ้าเป็นในทางลบ ปัญหาเกิดขึ้นเพราะ						
ไม่เข้าใจการแก้งานของครู						
มาก	-	-	-	-	-	-
ปานกลาง	4	57.1	3	25.0	2	18.2
น้อย	1	14.3	1	8.3	-	-
7.1.1 อ่านลายมือครูไม่ออก						
มาก	-	-	-	-	-	-
ปานกลาง	4	57.1	1	8.3	-	-
น้อย	-	-	2	16.7	1	9.1

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
7.1.2 ไม่เข้าใจเครื่องหมายที่ใช้						
มาก	1	14.3	-	-	-	-
ปานกลาง	3	42.9	3	25.0	2	18.2
น้อย	-	-	2	16.7	-	-
7.1.3 ไม่เข้าใจคำอธิบายในชั้น						
มาก	-	-	-	-	-	-
ปานกลาง	3	42.9	3	25.0	-	-
น้อย	1	14.3	1	8.3	1	9.1
7.1.4 ไม่ได้จดคำอธิบายของครู						
บ่อยครั้ง	-	-	-	-	1	9.1
บางครั้ง	4	57.1	2	16.7	-	-
ไม่จดเลย	-	-	1	8.3	-	-
7.1.5 สัมคำอธิบายของครู						
บ่อยครั้ง	1	14.3	-	-	1	9.1
บางครั้ง	3	42.9	4	33.3	-	-
7.2 ประสบการณ์ในทางดี						
7.2.1 ท่านรู้สึกกระตือรือร้นที่จะ						
ทบทวน						
มาก	-	-	-	-	2	18.2
ปานกลาง	5	71.4	9	75.0	4	36.4
น้อย	1	14.3	1	8.3	1	9.1
7.2.2 ท่านต้องการแก้ไขงานให้ดีขึ้น						
มาก	1	14.3	2	16.7	2	18.2
ปานกลาง	5	71.4	8	66.7	5	45.5
น้อย	-	-	1	8.3	-	-

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
7.2.3 ทำนจดคำอธิบายของครูไว้เพื่อ ทบทวน						
บ่อยครั้ง	3	42.9	1	8.3	2	18.2
บางครั้ง	3	42.9	9	75.0	5	45.5
7.2.4 ทำนเข้าใจคำอธิบายของครู						
มาก	1	14.3	1	8.3	1	9.1
ปานกลาง	5	71.4	9	75.0	5	45.5
น้อย	-	-	-	-	-	-

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 21 จะเห็นได้ว่า เมื่อนิสิตรับงานเขียนที่ได้ผ่านการตรวจแก้ไขโดยใช้
สัญลักษณ์กำกับที่ผิด

1. นิสิตกลุ่มปานกลางทำความเข้าใจกับส่วนที่แก้ไขเป็นจำนวน 91.7% รอง
ลงมาคือกลุ่มเก่ง 85.7% ส่วนกลุ่มอ่อนทำเพียง 45.5% เท่านั้น

2. นิสิตทำการศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับภาษาทุกกลุ่ม โดยมีจำนวนจากกลุ่มเก่ง
85.7% กลุ่มปานกลาง 75% และกลุ่มอ่อน 54.5% กลุ่มเก่งไม่ปรึกษาเพื่อนหรือปรึกษาครูเลย
แต่ศึกษาจากพจนานุกรม 57.1% และโดยวิธีหนังสือไวยากรณ์และบทเรียนจำนวนอย่างละ
42.9% นิสิตกลุ่มปานกลางปรึกษาเพื่อน 50% ปรึกษาครูเพียง 8.3% ศึกษาจากพจนานุกรม
41.7% และโดยศึกษาหนังสือไวยากรณ์และบทเรียนจำนวนอย่างละ 25% ส่วนนิสิตกลุ่มอ่อนนั้น
27.3% ปรึกษาเพื่อนและหนังสือไวยากรณ์ 18.2% ศึกษาพจนานุกรมและบทเรียน มีเพียง
9.1% ที่ปรึกษาครู

3. ในการแก้งานเขียน นิสิตเรียบเรียงความคิดใหม่ทุกกลุ่มคือจากกลุ่มเก่ง 42.9%
กลุ่มปานกลาง 33.3% และกลุ่มอ่อน 27.3%

3.1 ในการเรียบเรียงความคิดใหม่ นิสิตกลุ่มเก่งบอกว่ามีปัญหาน้อย 57.1%
42.9% บอกว่าไม่มีปัญหา และมีปัญหาปานกลาง 28.6% มีปัญหามาก 14.3% ส่วนนิสิต
ปานกลาง 16.7% บอกว่ามีปัญหามากและปานกลาง นิสิตกลุ่มอ่อนบอกว่ามีปัญหามาก 27.3%
และ 9.1% บอกว่ามีปัญหาปานกลาง น้อย และไม่มีปัญหา

3.2 เมื่อมีปัญหาเป็นปัญหาที่เกิดจากการถ่ายทอดความคิดออกมาและ
ไวยากรณ์ สำหรับกลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อน โดยกลุ่มเก่ง 14.3% มีปัญหาการถ่ายทอดความคิด
ออกมา ส่วนกลุ่มอ่อนมี 18.2% ปัญหาที่เกิดจากไวยากรณ์ในกลุ่มเก่ง 28.6% และกลุ่มอ่อน
9.1% ส่วนกลุ่มปานกลางนั้นบอกว่าเป็นปัญหาที่เกิดจากไวยากรณ์ 33.3% การใช้คำศัพท์
16.7% และการเรียบเรียงความคิดใหม่ 8.3%

4. เมื่อได้รับงานเขียนคืนและต้องปรับปรุงแก้ไขงานใหม่ นิสิตกลุ่มเก่ง 28.6%
กลุ่มปานกลาง 16.7% และกลุ่มอ่อน 18.2% เขียนร่างก่อน

4.1 โดยร่างตามโครงร่างของงานเขียน ในกลุ่มเก่ง 42.9% กลุ่มปาน
กลาง 25% และกลุ่มอ่อน 28.6%

4.2 นิสิตกลุ่มเก่งไม่ใช่โครงร่างภาษาไทยเลย แต่ 28.6% ใช้ภาษา
อังกฤษและ 14.3% ใช้ทั้ง 2 ภาษา ในขณะที่กลุ่มอ่อนอย่างละ 9.1% ใช้ภาษาไทย และ
ภาษาอังกฤษ ส่วนกลุ่มปานกลางนั้น ใช้ภาษาไทย 8.3% ส่วน 16.7% บอกว่าใช้ภาษาอังกฤษ
ทั้ง 2 ภาษา

5. นิสิตส่วนใหญ่มาตรวจทานงานเขียนที่จะส่งใหม่โดยมีจากกลุ่มปานกลาง 75% กลุ่มเก่ง 57.1% และกลุ่มอ่อน 36.4%

6. นิสิตกลุ่มปานกลางคิดว่างานเขียนฉบับใหม่จะมีที่ผิดมากกว่าเดิม 8.3% ส่วนอีก 83.3% คิดว่าน้อยกว่าเดิม นิสิตกลุ่มอ่อน 63.6% และกลุ่มเก่ง 14.3% ก็คิดว่าน้อยกว่าเดิมเช่นกัน

6.1 นิสิตคิดว่าที่ผิดไม่ซ้ำแบบเดิมจากกลุ่มเก่ง 85.7% กลุ่มปานกลาง 75% และกลุ่มอ่อน 45.5% ส่วนนิสิตที่คิดว่าผิดซ้ำแบบเดิมมีจากกลุ่มเก่ง 14.3% กลุ่มปานกลาง 16.7% และกลุ่มอ่อน 18.2%

6.2 กลุ่มเก่งคิดว่า เป็นข้อผิดพลาดทางด้านความคิด 14.3% และภาษา 71.4% ในขณะที่กลุ่มอ่อน 36.4% คิดว่า เป็นข้อผิดพลาดด้านภาษาและการเรียบเรียงความคิดอย่างละเท่า ๆ กัน นิสิตกลุ่มปานกลาง 91.7% คิดว่า เป็นข้อผิดพลาดด้านภาษา 38.3% คิดว่า เป็นข้อผิดพลาดด้านการเรียบเรียงความคิด และ 8.3% เป็นข้อผิดพลาดด้านความคิด

6.3 นิสิตคิดว่าถ้าผิดเพิ่ม งานเขียนจะมีคุณภาพดีขึ้นกว่าเดิม จากกลุ่มเก่ง 71.4% กลุ่มปานกลาง 41.7% และกลุ่มอ่อน 36.4% ในขณะที่กลุ่มปานกลาง 41.7% และกลุ่มอ่อน 9.1% คิดว่าเท่าเดิม และไม่มีนิสิตกลุ่มใดคิดว่าด้อยกว่าเดิมเลย

6.4 ถ้าดีขึ้นกว่าเดิม นิสิตกลุ่มเก่ง 14.3% คิดว่าดีขึ้นมาก ปานกลาง 57.1% และกลุ่มอ่อน 18.2% คิดว่าดีขึ้นมาก และ 27.3% คิดว่าดีขึ้นปานกลาง ส่วนนิสิตกลุ่มปานกลางคิดว่าดีขึ้นปานกลาง 58.3% และดีขึ้นน้อย 8.3%

6.5 ถ้าด้อยกว่าเดิม นิสิตกลุ่มเก่งคิดว่าด้อยกว่าเดิมปานกลาง และน้อยอย่างละ 14.3% ในขณะที่กลุ่มปานกลาง 8.3% และกลุ่มอ่อน 9.1% คิดว่าด้อยกว่าเดิมมาก ส่วนนิสิตกลุ่มที่คิดว่าด้อยกว่าเดิมน้อยมาจากกลุ่มปานกลาง 25% และกลุ่มอ่อน 9.1%

7. เมื่อนิสิตได้รับงานเขียนคืนจากครู ไม่มีนิสิตจากกลุ่มใดเลยที่บอกว่ามีประสบการณ์ในทางลบ แต่นิสิตกลุ่มปานกลาง 50% กลุ่มอ่อน 45.5% และกลุ่มเก่ง 14.3% บอกว่ามีประสบการณ์ในทางบวก และนิสิตที่บอกว่ามีประสบการณ์ทั้ง 2 ทางมีจำนวนดังนี้คือ 71.4% จากกลุ่มเก่ง 41.7% จากกลุ่มปานกลางและ 18.2% จากกลุ่มอ่อน

7.1 ถ้าเป็นในทางลบ นิสิตที่บอกว่าปัญหาเกิดขึ้นเพราะไม่เข้าใจการแก้งานของครูปานกลางคือ กลุ่มเก่ง 57.1% กลุ่มปานกลาง 25% และกลุ่มอ่อน 18.2% ในขณะที่ 14.3% จากกลุ่มเก่งและ 8.3% จากกลุ่มปานกลางบอกว่าไม่เข้าใจการแก้งานของครูน้อย และไม่มีนิสิตกลุ่มใดเลยบอกว่าไม่เข้าใจการแก้งานของครูมาก

7.1.1 ในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นเพราะอ่านหลายมือครูไม่ออก ไม่มีนิสิตกลุ่มใดเลยบอกว่ามาก แต่นิสิตที่บอกว่าปานกลางมาจากกลุ่มเก่ง 57.1% และกลุ่มปานกลาง 8.3% ส่วนนิสิตที่บอกว่าอ่านหลายมือครูไม่ออกน้อยนั้นจากกลุ่มปานกลาง 16.7% และกลุ่มอ่อน 9.1%

7.1.2 ปัญหาที่เกิดขึ้นเพราะไม่เข้าใจเครื่องหมายที่ใช้ นั้น นิสิตส่วนมากบอกว่าปานกลาง คือจากกลุ่มเก่ง 42.9% กลุ่มปานกลาง 25% และกลุ่มอ่อน 18.2% ส่วนกลุ่มเก่ง 14.3% บอกว่าไม่เข้าใจเครื่องหมายที่ใช้มาก และกลุ่มปานกลาง 16.7% บอกว่าไม่เข้าใจเครื่องหมายที่ใช้บ่อย

7.1.3 ปัญหาที่เกิดขึ้นเพราะไม่เข้าใจคำอธิบายในชั้นนั้น ไม่มีนิสิตกลุ่มใดบอกว่าไม่เข้าใจคำอธิบายในชั้นมากนักเลย ส่วนมากบอกว่าไม่เข้าใจคำอธิบายในชั้นน้อยคือจากกลุ่มเก่ง 14.3% กลุ่มปานกลาง 8.3% และกลุ่มอ่อน 9.1% ในขณะที่กลุ่มเก่ง 42.9% และกลุ่มปานกลาง 25% บอกว่าไม่เข้าใจคำอธิบายในชั้นปานกลาง

7.1.4 ปัญหาที่เกิดขึ้นเพราะไม่ได้จดคำอธิบายของครูนั้น 9.1% จากกลุ่มอ่อนบอกว่าบ่อยครั้ง 8.3% จากกลุ่มปานกลาง บอกว่าไม่จดเลย ส่วนนิสิตที่บอกว่าไม่ได้จดคำอธิบายของครูบางครั้งนั้นมีจากกลุ่มเก่ง 57.1% และกลุ่มปานกลาง 16.7%

7.1.5 ปัญหาที่เกิดขึ้นเพราะลืมคำอธิบายของครูนั้น กลุ่มเก่ง 14.3% และกลุ่มอ่อน 9.1% บอกว่าบ่อยครั้ง ในขณะที่กลุ่มเก่ง 42.9% และกลุ่มปานกลาง 33.3% บอกว่าเป็นบางครั้ง

7.2 ถ้าเป็นประสบการณ์ในทางดี

7.2.1 นิสิตกลุ่มอ่อน 18.2% รู้สึกกระตือรือร้นที่จะทบทวนมาก นิสิตที่รู้สึกปานกลางมาจากกลุ่มเก่ง 71.4% กลุ่มปานกลาง 75% และกลุ่มอ่อน 36.4% ส่วนนิสิตที่รู้สึกกระตือรือร้นน้อยมาจากกลุ่มเก่ง 14.3% กลุ่มปานกลาง 8.3% และกลุ่มอ่อน 9.1%

7.2.2 นิสิตต้องการแก้ไขงานให้ดีขึ้นปานกลาง โดยมีจำนวนจากกลุ่มเก่ง 71.4% กลุ่มปานกลาง 66.7% และกลุ่มอ่อน 45.5% ส่วนนิสิตที่ต้องการแก้ไขให้งานดีขึ้นมากมีจากกลุ่มเก่ง 14.3% กลุ่มปานกลาง 16.7% และกลุ่มอ่อน 18.2% ส่วนกลุ่มปานกลางอีก 8.3% บอกว่าต้องการแก้ไขงานให้ดีขึ้นน้อย

7.2.3 นิสิตส่วนมากจดคำอธิบายของครูไว้เพื่อทบทวนบางครั้ง โดยมีจำนวนจากกลุ่มเก่ง 42.9% กลุ่มปานกลาง 75% และกลุ่มอ่อน 45.5% ส่วนนิสิตที่จดคำอธิบายของครูไว้เพื่อทบทวนบ่อยครั้งนั้นมาจากกลุ่มเก่ง 42.9% กลุ่มปานกลาง 8.3% และกลุ่มอ่อน 18.2%

7.2.4 ในเรื่องความเข้าใจคำอธิบายของครูนั้น ไม่มีนิสิตกลุ่มใดบอกว่าเข้าใจคำอธิบายครูน้อยเลย ส่วนมากบอกว่าปานกลาง โดยมีจำนวน 71.4% จากกลุ่มเก่ง 75% จากกลุ่มปานกลาง และ 45.5% จากกลุ่มอ่อน ส่วนนิสิตที่บอกว่าเข้าใจคำอธิบายของครูมากมีจำนวน 14.3% จากกลุ่มเก่ง 8.3% จากกลุ่มปานกลาง และ 9.1% จากกลุ่มอ่อน

กลวิธีในการปรับปรุงงานเขียนหลังจากได้รับงานคืนจากครู
 กลุ่มที่ 6: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (กลุ่มที่ 2)

ตารางที่ 22 การเก็บข้อมูลครั้งที่ 3 เมื่อ มกราคม 2531
 ได้รับงานเขียนที่ตรวจแก้โดยวิธี ใช้สัญลักษณ์กำกับที่ผิด

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
1. ทำความเข้าใจกับส่วนที่ต้องแก้ไข	6	100	8	100	1	33.3
2. ศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับภาษา โดยวิธี	6	100	7	87.5	1	33.3
ปรึกษาเพื่อน	4	66.7	7	87.5	1	33.3
ปรึกษาครู	3	50	7	87.5	1	33.3
ศึกษาจากพจนานุกรม	5	83.3	7	87.5	1	33.3
หนังสือไวยากรณ์	5	83.3	5	62.5	1	33.3
บทเรียน	4	66.7	5	62.5	1	33.3
3. ในการแก้งานเขียนท่านเรียบเรียง ความคิดใหม่	5	83.3	6	75	2	66.7
3.1 ถ้าเรียบเรียงความคิดใหม่ ท่านมีปัญหา						
มาก	1	16.7	3	37.5	-	-
ปานกลาง	3	50	3	37.5	-	-
น้อย	1	16.7	-	-	-	-
ไม่มีปัญหา	1	16.7	-	-	-	-
3.2 ถ้ามีปัญหาเกิดขึ้นจาก						
การถ่ายทอดความคิดออกมา	4	66.7	3	37.5	-	-
ไวยากรณ์	3	50	6	75	-	-
การใช้คำศัพท์	4	66.7	6	75	-	-
การเรียบเรียงความคิดใหม่	-	-	-	-	-	-

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
4. เมื่อได้รับงานเขียนคืนและต้องปรับปรุง แก้ไขงานใหม่ ท่านเขียนร่างก่อน	2	33.3	5	62.5	-	-
4.1 โดยร่างตามโครงร่างของงานเขียน (outline)	3	50	5	62.5	-	-
4.2 ใช้โครงร่าง						
ภาษาไทย	-	-	1	12.5	-	-
ภาษาอังกฤษ	3	50	2	25.5	-	-
ทั้ง 2 ภาษา	-	-	3	37.5	-	-
5. ท่านตรวจทานงานเขียนที่จะส่งใหม่	5	83.3	6	75	2	66.7
6. ท่านคิดว่างานเขียนฉบับใหม่จะมีที่ผิด						
มากกว่าเดิม	-	-	-	-	-	-
น้อยกว่าเดิม	5	83.3	7	87.5	2	66.7
6.1 ถ้ามีที่ผิดคิดว่า						
ผิดซ้ำแบบเดิม	-	-	1	12.5	-	-
ไม่ซ้ำแบบเดิม	5	83.3	7	87.5	2	66.7
6.2 และเป็นข้อผิดพลาดด้าน						
ความคิด	5	83.3	8	100	2	66.7
ภาษา	5	83.3	7	87.5	2	66.7
การเรียบเรียงความคิด	4	66.7	5	62.5	2	66.7
6.3 ถ้าท่านผิดเพิ่ม ท่านคิดว่างานเขียน ของท่านจะมีคุณภาพ						
ดีขึ้นกว่าเดิม	5	83.3	6	75	1	33.3
เท่าเดิม	1	16.7	1	12.5	1	33.3
ด้อยกว่าเดิม	-	-	-	-	-	-

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
6.4 ถ้าดีขึ้นกว่าเดิมดีขึ้น						
มาก	1	16.7	-	-	1	33.3
ปานกลาง	5	83.3	7	87.5	1	33.3
น้อย	-	-	1	12.5	-	-
6.5 ถ้าด้อยกว่าเดิมด้อยกว่า						
มาก	-	-	-	-	-	-
ปานกลาง	-	-	-	-	-	-
น้อย	-	-	-	-	-	-
7. เมื่อท่านได้รับงานเขียนคืนจากครู						
ท่านมีประสบการณ์ในทาง						
ลบ	-	-	2	25	1	33.3
บวก	4	66.7	2	25	-	-
ทั้ง 2 ทาง	2	33.3	4	50	1	33.3
7.1 ถ้าเป็นไปในทางลบ						
ปัญหาเกิดขึ้นเพราะ						
ไม่เข้าใจการแก้งานของครู	2	33.3	4	50	2	66.7
มาก	1	16.7	-	-	1	33.3
ปานกลาง	-	-	3	37.5	1	33.3
น้อย	1	16.7	1	12.5	-	-
7.1.1 อ่านหลายมือครูไม่ออก						
มาก	-	-	-	-	1	33.3
ปานกลาง	-	-	-	-	1	33.3
น้อย	2	33.3	2	25	-	-

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
7.1.2 ไม่เข้าใจเครื่องหมายที่ใช้	3	50	6	75	2	66.7
มาก	1	16.7	-	-	-	-
ปานกลาง	1	16.7	4	50	2	66.7
น้อย	1	16.7	-	-	-	-
7.1.3 ไม่เข้าใจคำอธิบายในชั้น	2	33.3	5	62.5	1	33.3
มาก	-	-	-	-	-	-
ปานกลาง	1	16.7	2	25	1	33.3
น้อย	1	16.7	3	37.5	-	-
7.1.4 ไม่ได้จดคำอธิบายของครู	2	33.3	5	62.5	2	66.7
บ่อยครั้ง	-	-	-	-	-	-
บางครั้ง	2	33.3	4	50	2	66.7
ไม่จดเลย	-	-	1	12.5	-	-
7.1.5 ลืมคำอธิบายของครู	2	33.3	6	75	2	66.7
บ่อยครั้ง	-	-	1	12.5	-	-
บางครั้ง	2	33.3	5	62.5	2	66.7
7.2 ประสบการณ์ในทางดี						
7.2.1 ท่านรู้สึกกระตือรือร้นที่จะ	6	100	7	87.5	1	33.3
ทบทวน						
มาก	3	50	1	12.5	-	-
ปานกลาง	3	50	4	50	-	-
น้อย	-	-	2	25	1	33.3
7.2.2 ท่านต้องการแก้ไขงานให้ดีขึ้น	6	100	7	87.5	1	33.3
มาก	2	33.3	3	37.5	-	-
ปานกลาง	4	66.7	4	50	1	33.3
น้อย	-	-	-	-	-	-

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
7.2.3 ท่านจดคำอธิบายของครูไว้เพื่อ ทบทวน	6	100	7	87.5	1	33.3
บ่อยครั้ง	3	50	3	37.5	-	-
บางครั้ง	3	50	4	50	1	33.3
7.2.4 ท่านเข้าใจคำอธิบายของครู	6	100	7	87.5	1	33.3
มาก	2	33.3	-	-	-	-
ปานกลาง	4	66.7	7	87.5	1	33.3
น้อย	-	-	-	-	-	-

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 22 พบว่า ภายหลังจากที่นิสิตได้รับงานเขียนชิ้น โดยผู้สอน ใช้วิธีการตรวจ
แก้แบบใช้สัญลักษณ์กำกับที่ผิด นิสิตทุกคนจะทำความเข้าใจกับส่วนที่ต้องแก้ไข

ในด้านการศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับภาษา พบว่านิสิตกลุ่มเก่งทุกคน (100%) กลุ่มปาน
กลาง (87.5%) และกลุ่มอ่อน (33.3%) ระบุว่าทำ นิสิตกลุ่มเก่งส่วนใหญ่ (83.3%) จะทำการ
ศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับภาษา โดยศึกษาจากพจนานุกรม และหนังสือไวยากรณ์ เป็นปริมาณเท่ากัน
ส่วนนิสิตกลุ่มอ่อน (33.3%) จะใช้ทั้งวิธีปรึกษาเพื่อน ปรึกษาครู ศึกษาจากพจนานุกรม หนังสือ
ไวยากรณ์ และบทเรียนเป็นปริมาณเท่ากัน

ในการแก้ไขงานเขียน โดยเรียบเรียงความคิดใหม่ พบว่า นิสิตเกือบทุกคนระบุว่าทำ
และปัญหาในการเรียบเรียงความคิดใหม่อยู่ในระดับปานกลาง ปัญหาของนิสิตกลุ่มเก่งส่วนใหญ่
(66.7%) เกิดขึ้นจากการถ่ายทอดความคิดออกมาและการใช้คำศัพท์ นิสิตกลุ่มปานกลางส่วนใหญ่
(75%) มีปัญหาด้านไวยากรณ์และการใช้คำศัพท์ ส่วนนิสิตกลุ่มอ่อนไม่ได้ระบุว่าปัญหาเกิดขึ้นเพราะ
เหตุใด

เมื่อนิสิตได้รับงานเขียนชิ้น และต้องปรับปรุงแก้ไขงานใหม่ พบว่านิสิตกลุ่มเก่ง
(50%) ใช้โครงร่างภาษาอังกฤษ และนิสิตกลุ่มปานกลาง (37.5%) ใช้โครงร่างทั้งภาษาไทย
และภาษาอังกฤษ

ในการตรวจทานงานเขียนที่จะส่งใหม่ พบว่านิสิตส่วนใหญ่ระบุว่าทำ

ด้านงานเขียนฉบับใหม่ พบว่านิสิตส่วนใหญ่มีข้อผิดพลาดน้อยลง และที่ผิดจะไม่ซ้ำแบบเดิม
ข้อผิดพลาดส่วนใหญ่เกิดขึ้นจากความคิดและภาษา

ด้านคุณภาพของงานเขียนฉบับใหม่ พบว่าคุณภาพของงานเขียนของนิสิตส่วนใหญ่จะดีขึ้น
กว่าเดิมในระดับปานกลาง

ประสบการณ์ที่นิสิตได้รับภายหลังจากได้รับงานเขียนชิ้นจากครู พบว่านิสิตกลุ่มเก่ง
ส่วนใหญ่ (66.7%) มีประสบการณ์ในทางบวก นิสิตกลุ่มปานกลาง (50%) และกลุ่มอ่อน (33.3%)
มีประสบการณ์ในทางบวกของนิสิตกลุ่มเก่งทุกคน (100%) นิสิตกลุ่มปานกลาง (87.5%) และนิสิต
กลุ่มอ่อน (33.3%) คือนิสิตมีความกระตือรือร้นที่จะทบทวน ต้องการแก้ไขให้ดีขึ้น จดคำอธิบาย
ของครูไว้เพื่อทบทวน และเข้าใจคำอธิบายของครู

กลวิธีในการปรับปรุงงานเขียนหลังจากได้รับงานคืนจากครู

กลุ่มที่ 7: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (กลุ่มที่ 3)

ตารางที่ 23 การเก็บข้อมูลครั้งที่ 3 เมื่อ มกราคม 2531

ได้รับงานเขียนที่ตรวจแก้โดยวิธี ใช้สัญลักษณ์กำกับที่ผิด

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
1. ทำความเข้าใจกับส่วนที่ต้องแก้ไข	5	83.3	15	100	4	100
2. ศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับภาษา โดยวิธี	5	83.3	15	100	4	100
ปรึกษาเพื่อน	5	83.3	14	93.3	4	100
ปรึกษาครู	3	50	11	73.3	2	50.0
ศึกษาจากพจนานุกรม	5	83.3	13	86.7	3	75.0
หนังสือไวยากรณ์	-	-	3	20.0	1	25.0
บทเรียน	-	-	-	-	-	-
3. ในการแก้งานเขียนท่านเรียบเรียง ความคิดใหม่	4	66.7	5	33.3	4	100
3.1 ถ้าเรียบเรียงความคิดใหม่ ท่านมีปัญหา						
มาก	2	33.3	1	6.7	-	-
ปานกลาง	2	33.3	3	20.0	2	50.0
น้อย	-	-	1	6.7	3	75.0
ไม่มีปัญหา	-	-	-	-	-	-
3.2 ถ้ามีปัญหาเกิดขึ้นจาก						
การถ่ายทอดความคิดออกมา	3	50	3	20.0	2	50.0
ไวยากรณ์	4	66.7	4	26.7	4	100
การใช้คำศัพท์	4	66.7	4	26.7	2	50.0
การเรียบเรียงความคิดใหม่	1	16.7	-	-	-	-

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
4. เมื่อได้รับงานเขียนขึ้นและต้องปรับปรุง แก้ไขงานใหม่ ท่านเขียนร่างก่อน	3	50	3	20.0	2	50.0
4.1 โดยร่างตามโครงร่างของงานเขียน (outline)	3	50	2	13.3	2	50.0
4.2 ใช้โครงร่าง						
ภาษาไทย	-	-	-	-	-	-
ภาษาอังกฤษ	-	-	2	13.3	1	25.0
ทั้ง 2 ภาษา	3	50	1	6.7	1	25.0
5. ท่านตรวจทานงานเขียนที่จะลงใหม่	4	66.7	4	26.7	2	50.0
6. ท่านคิดว่างานเขียนฉบับใหม่จะมีที่ผิด						
มากกว่าเดิม	-	-	-	-	-	-
น้อยกว่าเดิม	6	100	15	100	4	100
6.1 ถ้ามีที่ผิดคิดว่า						
ผิดซ้ำแบบเดิม	-	-	2	13.3	-	-
ไม่ซ้ำแบบเดิม	6	100	13	86.7	4	100
6.2 และเป็นข้อผิดพลาดด้าน						
ความคิด	1	16.7	4	26.7	1	25.0
ภาษา	6	100	13	86.7	4	100
การเรียบเรียงความคิด	4	66.7	7	46.7	4	100
6.3 ถ้าท่านผิดเพิ่ม ท่านคิดว่างานเขียน ของท่านจะมีคุณภาพ						
ดีขึ้นกว่าเดิม	6	100	10	66.7	3	75.0
เท่าเดิม	-	-	4	26.7	-	-
ด้อยกว่าเดิม	-	-	-	-	-	-

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
6.4 ถ้าดีขึ้นกว่าเดิมดีขึ้น						
มาก	6	100	10	73.3	3	75.0
ปานกลาง	-	-	2	13.3	1	25.0
น้อย	-	-	-	-	-	-
6.5 ถ้าด้อยกว่าเดิมด้อยกว่า						
มาก	-	-	-	-	-	-
ปานกลาง	-	-	1	6.7	-	-
น้อย	-	-	-	-	-	-
7. เมื่อท่านได้รับงานเขียนคืนจากครู						
ท่านมีประสบการณ์ในทาง						
ลบ	1	16.7	2	13.3	-	-
บวก	-	-	-	-	1	25.0
ทั้ง 2 ทาง	5	83.3	13	86.7	3	75.0
7.1 ถ้าเป็นในทางลบ						
ปัญหาเกิดขึ้นเพราะ						
ไม่เข้าใจการแก้งานของครู	6	100	15	100	3	75.0
มาก	2	33.3	12	80.0	2	50.0
ปานกลาง	4	66.7	3	20.0	1	25.0
น้อย	-	-	-	-	-	-
7.1.1 อ่านลายมือครูไม่ออก	6	100	14	93.3	3	75.0
มาก	-	-	1	6.7	1	25.0
ปานกลาง	4	66.7	10	66.7	1	25.0
น้อย	2	33.3	3	20.0	1	25.0
7.1.2 ไม่เข้าใจเครื่องหมายที่ใช้	6	100	15	100	3	75.0
มาก	6	100	15	100	3	75.0
ปานกลาง	-	-	-	-	-	-
น้อย	-	-	-	-	-	-

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
7.1.3 ไม่เข้าใจคำอธิบายในชั้น	6	100	13	86.7	3	75.0
มาก	2	33.3	5	33.3	1	25.0
ปานกลาง	4	66.7	8	53.3	2	50.0
น้อย	-	-	-	-	-	-
7.1.4 ไม่ได้จดคำอธิบายของครู	6	100	14	93.3	3	75.0
บ่อยครั้ง	2	33.3	6	40.0	3	75.0
บางครั้ง	4	66.7	8	53.3	-	-
ไม่จดเลย	-	-	-	-	-	-
7.1.5 ลืมคำอธิบายของครู	6	100	14	93.3	3	75.0
บ่อยครั้ง	1	16.7	7	46.7	3	75.0
บางครั้ง	5	83.3	7	46.7	-	-
7.2 ประสบการณ์ในทางดี						
7.2.1 ท่านรู้สึกกระตือรือร้นที่จะ	5	83.3	13	86.7	4	100
ทบทวน						
มาก	-	-	-	-	-	-
ปานกลาง	4	66.7	12	80.0	4	100
น้อย	1	16.7	1	6.7	-	-
7.2.2 ท่านต้องการแก้ไขงานให้ดีขึ้น	5	83.3	14	93.3	4	100
มาก	-	-	1	6.7	1	25.0
ปานกลาง	4	66.7	12	80.0	3	75.0
น้อย	1	16.7	1	6.7	-	-
7.2.3 ท่านจดคำอธิบายของครูไว้เพื่อ	5	83.3	14	93.3	4	100
ทบทวน						
บ่อยครั้ง	-	-	3	20.0	1	25.0
บางครั้ง	5	83.3	11	73.3	3	75.0
7.2.4 ท่านเข้าใจคำอธิบายของครู	5	83.3	13	86.7	4	100
มาก	1	16.7	2	13.3	1	25.0
ปานกลาง	4	66.7	11	73.3	3	75.0
น้อย	-	-	-	-	-	-

จากตารางที่ 23 จะเห็นว่าเมื่อนิสิตได้รับงานเขียนที่ผ่านการตรวจโดยผู้สอนขีดเส้นใต้ส่วนที่ผิดแล้ว ใช้สัญลักษณ์บ่งให้รู้จักชนิดของข้อผิดในจุดนั้น นิสิตทุกคนในกลุ่มปานกลางและกลุ่มอ่อน และนิสิตส่วนใหญ่ (83.3%) ของกลุ่มเก่ง จะให้ความสนใจเกี่ยวกับส่วนที่ต้องแก้ไข และศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับภาษาโดยกลุ่มปานกลางและกลุ่มอ่อนทุกคนกับกลุ่มเก่งส่วนใหญ่ (83.3%) ปรึกษาเพื่อน และทั้งสามกลุ่มส่วนใหญ่ (83.3%, 86.7% และ 75%) จะศึกษาจากพจนานุกรม กลุ่มปานกลางส่วนใหญ่ (73.3%) กลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อนอย่างละครึ่งหนึ่งจะปรึกษาครูด้วย มีกลุ่มปานกลางและกลุ่มอ่อนส่วนน้อยศึกษาเพิ่มเติมจากหนังสือไวยากรณ์ (20% และ 25%)

เกี่ยวกับการเรียบเรียงความคิดใหม่ในการแก้งานเขียน กลุ่มอ่อนทุกคนและกลุ่มเก่งส่วนใหญ่ (66.7%) ทำ ส่วนกลุ่มปานกลางมีเป็นส่วนน้อย (33.3%) กลุ่มอ่อนระบุว่ามีปัญหาบ่อย ส่วนกลุ่มเก่งและกลุ่มปานกลางมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง กลุ่มอ่อนทุกคนคิดว่าเป็นปัญหาเกี่ยวกับไวยากรณ์ และครึ่งหนึ่งคิดว่าเป็นปัญหาการถ่ายทอดความคิดและการใช้คำศัพท์ ในขณะที่กลุ่มเก่งเห็นว่าเป็นปัญหาทางไวยากรณ์และการใช้คำศัพท์ (66.7%) และการถ่ายทอดความคิดออกมา (50%)

กลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อนครึ่งหนึ่ง และกลุ่มปานกลางส่วนน้อย (20%) จะเขียนโครงร่างก่อน ในการปรับปรุงแก้ไขงานใหม่ โดยกลุ่มเก่งครึ่งหนึ่งใช้โครงร่างทั้ง 2 ภาษา และกลุ่มปานกลางกับกลุ่มอ่อนใช้ทั้ง 2 ภาษาและภาษาอังกฤษ

กลุ่มเก่งจะตรวจทงานงานเขียนที่จะส่งใหม่มากที่สุด (66.7%) รองลงมาเป็นกลุ่มอ่อน (50%) และกลุ่มปานกลาง (26.7%)

นิสิตทุกคนทั้งสามกลุ่มคิดว่า งานเขียนที่ส่งใหม่จะมีที่ผิดน้อยกว่าเดิม และถ้ามีที่ผิดเพิ่มจะไม่ซ้ำแบบเดิม โดยที่กลุ่มเก่งกับกลุ่มอ่อนทุกคนและกลุ่มปานกลางส่วนใหญ่ (86.7%) คิดว่าเป็นข้อผิดพลาดทางภาษา นอกจากนี้กลุ่มอ่อนทุกคน กลุ่มเก่งและกลุ่มปานกลางจำนวนหนึ่ง (66.7% และ 46.7%) ระบุว่าช่วยว่าเป็นข้อผิดพลาดด้านการเรียบเรียงความคิดด้วย อย่างไรก็ตามกลุ่มเก่งทุกคน กลุ่มอ่อนส่วนใหญ่ (75%) และกลุ่มปานกลางส่วนมาก (66.7%) เห็นว่างานเขียนจะมีคุณภาพดีขึ้นกว่าเดิม และส่วนใหญ่คิดว่าดีขึ้นกว่าเดิมมาก

ประสบการณ์ที่นิสิตได้รับเมื่อได้รับงานเขียนคืนจากครู ทั้งสามกลุ่มร้อยละ 75-86 เห็นว่าเป็นประสบการณ์ทั้งทางลบและทางบวก ในทางลบเกิดขึ้นเพราะไม่เข้าใจการแก้งานของครูเป็นอย่างมาก และอ่านหลายมือครูไม่ออก กลุ่มเก่งและกลุ่มปานกลางทุกคน และกลุ่มอ่อนส่วนใหญ่ (75%) ไม่เข้าใจเครื่องหมายที่ใช้มาก ทั้งยังเป็นปัญหาไม่เข้าใจคำอธิบายในชั้นและไม่ได้จดคำอธิบายของครู รวมทั้งส่วนใหญ่ลืมคำอธิบายของครูบางครั้ง

ส่วนประสบการณ์ในทางดี นิสิตกลุ่มอ่อนทุกคนและนิสิตกลุ่มเก่งกับกลุ่มปานกลาง
ส่วนใหญ่ (83.3% และ 86.7%) เห็นว่าทำให้กระตือรือร้นที่จะทบทวน ต้องการแก้ไขให้ดีขึ้น
จดคำอธิบายของครูบางครั้ง และเข้าใจคำอธิบายของครูในระดับปานกลาง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กลวิธีในการปรับปรุงงานเขียนหลังจากได้รับงานคืนจากครู

กลุ่มที่ 8: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (กลุ่มที่ 4)

ตารางที่ 24 การเก็บข้อมูลครั้งที่ 3 เมื่อ เดือนมกราคม 2531

ได้รับงานเขียนที่ตรวจแก้โดยวิธี ใช้สัญลักษณ์กำกับที่ผิด

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
1. ทำความเข้าใจกับส่วนที่ต้องแก้ไข	7	77.8	8	80	6	75
2. ศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับภาษา โดยวิธี	5	55.6	7	70	4	50
ปรึกษาเพื่อน	2	22.2	7	70	4	50
ปรึกษาครู	2	22.2	3	30	2	25
ศึกษาจากพจนานุกรม	3	33.3	5	50	1	12.5
หนังสือไวยากรณ์	0	0	1	10	1	12.5
บทเรียน	3	33.3	3	30	2	25
3. ในการแก้งานเขียนท่านเรียบเรียง ความคิดใหม่	5	55.6	7	70	4	50
3.1 ถ้าเรียบเรียงความคิดใหม่ ท่านมีปัญหา						
มาก	1	11.1	0	0	0	0
ปานกลาง	4	44.4	3	30	3	37.5
น้อย	1	11.1	4	40	1	12.5
ไม่มีปัญหา	1	11.1	0	0	0	0
3.2 ถ้ามีปัญหาเกิดขึ้นจาก						
การถ่ายทอดความคิดออกมา	3	33.3	3	30	2	25
ไวยากรณ์	3	33.3	4	40	2	25
การใช้คำศัพท์	3	33.3	2	20	3	37.5
การเรียบเรียงความ	1	11.1	1	10	0	0

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
4. เมื่อได้รับงานเขียนคืนและต้องปรับปรุง แก้ไขงานใหม่ ท่านเขียนร่างก่อน	2	22.2	2	20	1	12.5
4.1 โดยร่างตามโครงร่างของงานเขียน (outline)	2	22.2	1	20	1	12.5
4.2 ใช้โครงร่าง						
ภาษาไทย	1	11.1	0	0	1	12.5
ภาษาอังกฤษ	3	33.3	3	30	0	0
ทั้ง 2 ภาษา	0	0	0	0	0	0
5. ท่านตรวจทานงานเขียนที่จะส่งใหม่	7	77.8	7	70	5	62.5
6. ท่านคิดว่างานเขียนฉบับใหม่จะมีที่ผิด						
มากกว่าเดิม	0	0	0	0	1	12.5
น้อยกว่าเดิม	8	88.9	8	80	5	62.5
6.1 ถ้ามีที่ผิดคิดว่า						
ผิดซ้ำแบบเดิม	1	11.1	0	0	0	0
ไม่ซ้ำแบบเดิม	7	77.8	8	80	6	75
6.2 และเป็นข้อผิดพลาดด้าน						
ความคิด	2	22.2	1	10	1	12.5
ภาษา	5	55.6	8	80	5	62.5
การเรียบเรียงความ	3	33.3	4	40	4	50
6.3 ถ้าท่านผิดเพิ่ม ท่านคิดว่างานเขียน ของท่านจะมีคุณภาพ						
ดีขึ้นกว่าเดิม	5	55.6	7	70	5	62.5
เท่าเดิม	1	11.1	0	0	0	0
ด้อยกว่าเดิม	0	0	0	0	0	0

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
6.4 ถ้าดีขึ้นกว่าเดิมดีขึ้น						
มาก	3	33.3	2	20	1	12.5
ปานกลาง	3	33.3	6	60	3	37.5
น้อย	0	0	0	0	1	12.5
6.5 ถ้าด้อยกว่าเดิมด้อยกว่า						
มาก	1	11.1	0	0	0	0
ปานกลาง	0	0	0	0	0	0
น้อย	1	11.1	2	20	0	0
7. เมื่อท่านได้รับงานเขียนคืนจากครู ท่านมีประสบการณ์ในทาง						
ลบ	1	11.1	0	0	0	0
บวก	4	44.4	2	20	5	62.5
ทั้ง 2 ทาง	3	33.3	5	50	1	12.5
7.1 ถ้าเป็นในทางลบ						
ปัญหาเกิดขึ้นเพราะ						
ไม่เข้าใจการแก้งานของครู						
มาก	3	33.3	1	10	0	0
ปานกลาง	1	11.1	1	10	0	0
น้อย	2	22.2	4	40	0	0
น้อย	0	0	1	10	0	0
7.1.1 อ่านลายมือครูไม่ออก	2	22.2	4	40	0	0
มาก	1	11.1	0	0	0	0
ปานกลาง	0	0	0	0	0	0
น้อย	1	11.1	4	40	0	0
7.1.2 ไม่เข้าใจเครื่องหมายที่ใช้	4	44.4	5	50	1	12.5
มาก	1	11.1	1	10	0	0
ปานกลาง	2	22.2	2	20	0	0
น้อย	1	11.1	2	20	1	12.5

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
7.1.3 ไม่เข้าใจคำอธิบายในชั้น	2	22.2	4	40	0	0
มาก	2	22.2	0	0	0	0
ปานกลาง	0	0	2	20	0	0
น้อย	0	0	2	20	0	0
7.1.4 ไม่ได้จดคำอธิบายของครู	2	22.2	6	60	0	0
บ่อยครั้ง	1	11.1	0	0	0	0
บางครั้ง	1	11.1	6	66	0	0
ไม่จดเลย	0	0	0	0	0	0
7.1.5 ลืมคำอธิบายของครู	2	22.2	4	40	0	0
บ่อยครั้ง	2	22.2	1	10	0	0
บางครั้ง	0	0	3	30	0	0
7.2 ประสบการณ์ในทางดี						
7.2.1 ท่านรู้สึกกระตือรือร้นที่จะ	7	77.8	8	80	6	75
ทบทวน						
มาก	3	33.3	3	30	1	12.5
ปานกลาง	4	44.4	5	50	4	50
น้อย	0	0	0	0	1	12.5
7.2.2 ท่านต้องการแก้ไขงานให้ดีขึ้น	8	88.9	8	80	6	75
มาก	6	66.7	4	40	4	50
ปานกลาง	2	22.2	4	40	1	12.5
น้อย	0	0	0	0	1	12.5
7.2.3 ท่านจดคำอธิบายของครูไว้เพื่อ	6	66.7	6	60	6	75
ทบทวน						
บ่อยครั้ง	4	44.4	4	40	4	50
บางครั้ง	2	22.2	2	20	2	25
7.2.4 ท่านเข้าใจคำอธิบายของครู	7	77.8	8	80	6	75
มาก	2	22.2	5	50	1	12.5
ปานกลาง	5	55.6	3	30	4	50
น้อย	0	0	0	0	1	12.5

จากตารางที่ 24 เมื่อนิสิตได้ปฏิบัติงานเขียนที่ผู้สอนตรวจ โดยการทำสัญลักษณ์กำกับที่ผิดและ แจกคู่มือคำอธิบายความหมายของสัญลักษณ์พร้อมทั้งตัวอย่างการแก้ไขให้ นิสิตทั้งสามกลุ่มต่างก็พยายาม ทำความเข้าใจกับส่วนที่ต้องแก้ไข

นิสิตกลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อนประมาณครึ่งหนึ่งศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับภาษา โดยที่กลุ่ม เก่งศึกษาจากพจนานุกรมและจากบทเรียน ในขณะที่กลุ่มอ่อนปรึกษาเพื่อน ส่วนนิสิตกลุ่ม ปานกลาง ร้อยละ 70 ศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับภาษา โดยการปรึกษาเพื่อน รองลงมา โดยการ ศึกษาจากพจนานุกรม

เมื่อต้องทำงานเขียนนิสิตกลุ่มเก่งร้อยละ 55.6 บอกว่าเรียบเรียงความคิด ใหม่ และมีปัญหาในระดับปานกลาง ซึ่งเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นจากการถ่ายทอดความคิดออกมา ปัญหาทางไวยากรณ์ และการใช้คำศัพท์ ส่วนนิสิตกลุ่มปานกลาง ร้อยละ 70 เรียบเรียง ความคิดใหม่ในการทำงานเขียน โดยที่ร้อยละ 40 ระบุว่าไม่มีปัญหาในการเรียบเรียงความ คิดน้อย ร้อยละ 30 ระบุว่าไม่มีปัญหาในระดับปานกลางและเป็นปัญหาในด้านไวยากรณ์ และ การถ่ายทอดความคิดออกมา สำหรับนิสิตกลุ่มอ่อนมีร้อยละ 50 ที่ระบุว่าในการทำงานเขียน เรียบเรียงความคิดใหม่และส่วนใหญ่คิดว่ามีปัญหาในระดับปานกลาง ซึ่งเกิดจากการใช้คำศัพท์

นิสิตทั้ง 3 กลุ่ม เป็นจำนวนน้อยมาก (12.5%-20%) ที่เมื่อได้ปฏิบัติงานเขียนค้น และต้องปรับปรุงแก้ไขงานใหม่จะ เขียนร่างก่อน โดยนิสิตกลุ่มเก่งและปานกลางจะเขียน ร่างเป็นภาษาอังกฤษ ในขณะที่นิสิตกลุ่มอ่อนเขียนร่างเป็นภาษาไทย

นิสิตกลุ่มเก่งร้อยละ 77.8 กลุ่มปานกลางร้อยละ 70 และกลุ่มอ่อนร้อยละ 62.5 ระบุว่าตรวจทานงานเขียนที่จะส่งใหม่

นิสิตเกือบทั้งหมดคิดว่างานเขียนฉบับใหม่จะมีที่ผิดน้อยกว่าเดิม โดยกลุ่มเก่งคิด ว่าน้อยกว่าเดิมมากที่สุด (88.9%) รองลงมาคือกลุ่มปานกลาง (70%) และกลุ่มอ่อนมีจำนวน ร้อยละ 62.5 คิดว่างานเขียนใหม่ที่มีที่ผิดน้อยกว่าเดิม นิสิตทั้ง 3 กลุ่มมีความเห็นว่าที่ผิดไม่ ซ้ำแบบเดิม และเป็นข้อผิดพลาดด้านภาษามากที่สุด ตลอดจนคิดว่างานเขียนมีคุณภาพดีกว่าเดิม ในระดับปานกลางเป็นส่วนใหญ่ สำหรับกลุ่มปานกลางและอ่อน ส่วนกลุ่มเก่งเห็นว่ามีความ กว้างขวางดีกว่าเดิมในระดับมากและปานกลางพอ ๆ กัน

เมื่อได้ปฏิบัติงานเขียนค้นจากครู นิสิตกลุ่มเก่งร้อยละ 44.4 ระบุว่าไม่ประสบความสำเร็จ ในทางบวก อีกร้อยละ 33.3 ระบุว่าไม่ประสบความสำเร็จในทั้งทางลบและทางบวก ในขณะที่ นิสิตกลุ่มปานกลางครึ่งหนึ่ง (50%) ระบุว่าไม่ประสบความสำเร็จในทั้ง 2 ทาง ส่วนนิสิตกลุ่มอ่อน ร้อยละ 62.5 ระบุว่าไม่ประสบความสำเร็จในทางบวก มีเพียงจำนวนน้อย (12.5%) ที่ระบุว่า มี ความสำเร็จทั้ง 2 ทาง สำหรับประสบความสำเร็จในทางลบนั้นทั้ง 3 กลุ่ม ระบุว่าเกิดจากไม่ เข้าใจเครื่องหมายที่ใช้ในระดับปานกลาง (กลุ่มเก่งและปานกลาง) และไม่เข้าใจน้อย (กลุ่มอ่อน)

ประสบการณ์ในทางดีของนิสิตทั้ง 3 กลุ่มมีในทำนองเดียวกันคือ ทำให้ต้องการ
แก้ไขงานให้ดีขึ้นมาก ทำให้รู้สึกกระตือรือร้นที่จะทบทวน ปานกลาง-มาก เข้าใจคำอธิบาย
ของครูปานกลาง และจดคำอธิบายของครูไว้เพื่อทบทวนบ่อยครั้ง ทั้งนี้ นิสิตกลุ่มเก่งจำนวนมาก
ที่ถูกระบุว่าต้องแก้ไขงานที่ดีขึ้น (88.9%) ส่วนกลุ่มปานกลางระบุว่ากระตือรือร้นที่จะทบทวน
ต้องการแก้ไขงานให้ดีขึ้นและเข้าใจคำอธิบายของครู (80%) นิสิตกลุ่มอ่อนระบุประสบการณ์
ทางดีในทุกด้านเป็นจำนวนเท่า ๆ กัน (75%)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

1.4 วิธีตรวจแก้งานวิธีที่ 4

ผู้สอนเรียกผู้เรียนมาพบและ/หรือเขียนอธิบายที่ผิดให้เป็นรายบุคคล

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กลวิธีในการปรับปรุงงานเขียนหลังจากได้รับงานคืนจากครู

กลุ่มที่ 1: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

ตารางที่ 25 การเก็บข้อมูลครั้งที่ 4 เมื่อ กุมภาพันธ์ 2531

ได้รับงานเขียนที่ตรวจแก้ไขโดยวิธี 4 อธิบายที่ผิดและเรียกมาพบเป็นรายบุคคล

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
1. ทำความเข้าใจกับส่วนที่ต้องแก้ไข	14	93.3	17	65.4	5	62.5
2. ศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับภาษา โดยวิธี	14	93.3	17	65.4	5	62.5
ปรึกษาเพื่อน	11	73.3	13	50.0	4	50.0
ปรึกษาครู	6	40.0	7	26.9	2	25.0
ศึกษาจากพจนานุกรม	3	20.0	6	23.1	1	12.5
หนังสือไวยากรณ์	8	53.3	8	30.8	2	25.0
บทเรียน	1	6.7	3	11.5	1	12.5
3. ในการแก้งานเขียนท่านเรียงเรียง ความคิดใหม่	13	86.7	17	65.4	5	62.5
3.1 ถ้าเรียงเรียงความคิดใหม่ ท่านมีปัญหา						
มาก	2	13.3	3	11.5	1	12.5
ปานกลาง	4	26.7	12	46.2	2	25.0
น้อย	7	46.7	2	7.7	2	25.0
ไม่มีปัญหา	-	-	-	-	-	-
3.2 ถ้ามีปัญหาเกิดขึ้นจาก						
การถ่ายทอดความคิดออกมา	9	60.0	10	38.5	2	25.0
ไวยากรณ์	6	40.0	10	38.5	4	50.0
การใช้คำศัพท์	5	33.3	7	26.9	2	25.0
การเรียงเรียงความ	4	26.7	4	15.4	5	62.5

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
4. เมื่อได้รับงานเขียนคืนและต้องปรับปรุง แก้ไขงานใหม่ ท่านเขียนร่างก่อน	-	-	-	-	-	-
4.1 โดยร่างตามโครงร่างของงานเขียน (outline)	11	73.3	18	69.2	5	62.5
4.2 ใช้โครงร่าง						
ภาษาไทย	-	-	2	7.7	1	12.5
ภาษาอังกฤษ	8	53.3	5	19.2	1	12.5
ทั้ง 2 ภาษา	5	33.3	11	42.3	3	37.5
5. ท่านตรวจทานงานเขียนที่จะส่งใหม่	14	93.3	18	69.2	5	62.5
6. ท่านคิดว่างานเขียนฉบับใหม่จะมีที่ผิด						
มากกว่าเดิม	-	-	-	-	1	12.5
น้อยกว่าเดิม	14	93.3	18	69.2	4	50.0
6.1 ถ้ามีที่ผิดคิดว่า						
ผิดซ้ำแบบเดิม	1	6.7	3	11.5	-	-
ไม่ซ้ำแบบเดิม	11	73.3	15	57.7	5	62.5
6.2 และเป็นข้อผิดพลาดด้าน						
ความคิด	4	26.7	1	3.8	3	37.5
ภาษา	9	60.0	14	53.8	5	62.5
การเรียบเรียงความคิด	8	53.3	9	34.6	-	-
6.3 ถ้าท่านผิดเพิ่ม ท่านคิดว่างานเขียน ของท่านจะมีคุณภาพ						
ดีขึ้นกว่าเดิม	12	80.0	9	34.6	3	37.5
เท่าเดิม	2	13.3	8	30.8	2	25.0
ด้อยกว่าเดิม	-	-	-	-	-	-

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
6.4 ถ้าดีขึ้นกว่าเดิมดีขึ้น						
มาก	7	46.7	3	11.5	2	25.0
ปานกลาง	7	46.7	10	38.5	3	37.5
น้อย	-	-	1	3.8	-	-
6.5 ถ้าต้อยกว่าเดิมต้อยกว่า						
มาก	-	-	-	-	-	-
ปานกลาง	5	33.3	7	26.9	3	37.5
น้อย	3	20.0	3	11.5	-	-
7. เมื่อท่านได้รับงานเขียนคืนจากครู						
ท่านมีประสบการณ์ในทาง						
ลบ	1	6.7	-	-	-	-
บวก	7	46.7	11	42.3	4	50.0
ทั้ง 2 ทาง	6	40.0	6	23.1	1	12.5
7.1 ถ้าเป็นในทางลบ						
ปัญหาเกิดขึ้นเพราะ						
ไม่เข้าใจการแก้งานของครู	7	46.6	7	26.9	1	12.5
มาก	2	13.3	-	-	-	-
ปานกลาง	-	-	4	15.4	1	12.5
น้อย	5	33.3	3	11.5	-	-
7.1.1 อ่านหลายมือครูไม่ออก	6	40.0	7	26.9	2	25.0
มาก	-	-	1	3.8	-	-
ปานกลาง	3	20.0	3	11.5	2	25.0
น้อย	3	20.0	3	11.5	-	-

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
7.1.2 ไม่เข้าใจเครื่องหมายที่ใช้	9	60.0	7	26.9	2	25.0
มาก	3	20.0	1	3.8	-	-
ปานกลาง	4	26.7	3	11.5	2	25.0
น้อย	2	13.3	3	11.5	-	-
7.1.3 ไม่เข้าใจคำอธิบายในชั้น	10	66.7	10	38.5	4	50.0
มาก	-	-	-	-	-	-
ปานกลาง	5	33.3	6	23.1	3	37.5
น้อย	5	33.3	4	15.4	1	12.5
7.1.4 ไม่ได้จดคำอธิบายของครู	10	66.7	10	38.5	4	50.0
บ่อยครั้ง	-	-	-	-	-	-
บางครั้ง	9	60.0	10	38.5	4	50.0
ไม่จดเลย	1	6.7	-	-	-	-
7.1.5 ลืมคำอธิบายของครู	10	66.7	10	38.5	4	50.0
บ่อยครั้ง	2	13.3	2	7.7	-	-
บางครั้ง	8	53.3	8	30.8	4	50.0
7.2 ประสบการณ์ในทางดี						
7.2.1 ท่านรู้สึกกระตือรือร้นที่จะ						
ทบทวน	14	93.4	16	61.6	5	62.5
มาก	7	46.7	8	30.8	2	25.0
ปานกลาง	7	46.7	8	30.8	3	37.5
น้อย	-	-	-	-	-	-
7.2.2 ท่านต้องการแก้ไขงานให้ดีขึ้น	14	93.3	16	61.5	5	62.5
มาก	6	40.0	12	46.2	2	25.0
ปานกลาง	8	53.3	4	15.4	3	37.5
น้อย	-	-	-	-	-	-

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
7.2.3 ท่านจดคำอธิบายของครูไว้เพื่อ ทบทวน	14	93.3	16	61.5	5	62.5
บ่อยครั้ง	6	40.0	9	34.6	1	12.5
บางครั้ง	8	53.3	7	26.9	4	50.0
7.2.4 ท่านเข้าใจคำอธิบายของครู	14	93.3	16	61.5	5	62.5
มาก	4	26.7	7	26.9	1	12.5
ปานกลาง	8	53.3	9	34.6	4	50.0
น้อย	2	13.3	-	-	-	-

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 25 เมื่อนักศึกษารับงานคืนที่ได้ผ่านการตรวจโดยครูเขียนอธิบายข้อผิด และเรียกนักศึกษามาพบเป็นรายบุคคลนั้น พบว่านักศึกษากลุ่มเก่งเกือบทั้งหมด (93.3%) ทำความเข้าใจในส่วนที่ต้องแก้ไข กลุ่มปานกลางและกลุ่มอ่อนส่วนมาก (65.4% และ 62.5%) จะทำความเข้าใจเช่นเดียวกัน

นักศึกษาทั้ง 3 กลุ่มระบุว่าศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับภาษากลุ่มเก่งศึกษาเพิ่ม โดยใช้วิธีปรึกษาเพื่อนเป็นส่วนมาก (73.3%) เช่นเดียวกับกลุ่มปานกลาง (50%) และกลุ่มอ่อน (50%)

นักศึกษากลุ่มเก่ง (86.7%) เรียบเรียงความคิดใหม่ โดยมีปัญหาน้อย-มาก โดยปัญหาเกิดจากการถ่ายทอดความคิดออกมา กลุ่มปานกลาง (65.4%) เรียบเรียงความคิดใหม่ โดยมีปัญหาน้อย-มาก และปัญหาเกิดจากการถ่ายทอดความคิดและไวยากรณ์ กลุ่มอ่อน (62.5%) ระบุว่าในการเรียบเรียงความคิดใหม่ มีปัญหาน้อย-มาก โดยปัญหาเกิดจากการเรียบเรียงความคิดเป็นส่วนใหญ่

เมื่อนักศึกษาได้รับงานเขียนคืน และต้องปรับปรุงแก้ไข กลุ่มเก่งร้อยละ 73.3 จะทำโครงร่างของงานเขียนก่อนโดยใช้ภาษาอังกฤษ (53.3%) และทั้ง 2 ภาษา (33.3%) ส่วนกลุ่มปานกลาง ร้อยละ 69.2 ทำโครงร่างโดยใช้ทั้ง 2 ภาษา (42.3%) รองลงมาคือภาษาอังกฤษ (19.2%) และภาษาไทย (7.7%) กลุ่มอ่อนร้อยละ 62.5 ทำโครงร่างโดยใช้ทั้ง 2 ภาษา (37.5%) รองลงมาคือภาษาอังกฤษและภาษาไทยในปริมาณเท่ากัน (12.5%)

กลุ่มเก่งระบุว่าตรวจทานงานเขียนที่จะส่งใหม่มากที่สุด (93.3%) รองลงมาคือกลุ่มปานกลาง (62.9%) และกลุ่มอ่อน (62.5%)

นักศึกษาทั้ง 3 กลุ่ม ส่วนใหญ่คิดว่างานเขียนฉบับใหม่จะมีที่ผิดน้อยกว่าเดิม โดยเป็นความคิดของกลุ่มเก่ง ส่วนใหญ่ (93.3%) รองลงมาคือกลุ่มปานกลาง (69.2%) และกลุ่มอ่อน (50%)

นักศึกษาทั้ง 3 กลุ่ม ส่วนใหญ่คิดว่าที่ผิดนั้นไม่ซ้ำแบบเดิมและเป็นความผิดพลาดด้านภาษาเป็นส่วนใหญ่ นักศึกษากลุ่มเก่งคิดว่าคุณภาพของงานดีขึ้นกว่าเดิมในปริมาณปานกลางและมากที่สุดเท่ากัน กลุ่มปานกลางและกลุ่มอ่อนคิดว่าคุณภาพของงานดีขึ้นกว่าเดิมในระดับปานกลางเป็นส่วนใหญ่ นักศึกษาทั้ง 3 กลุ่มคิดว่างานจะต้อยก็อยู่ในระดับน้อย-ปานกลาง

เมื่อนักศึกษาทั้ง 3 กลุ่ม ได้รับงานเขียนคืนจากครูได้ระบุว่ามีการประทับใจในทางบวก ลบ และทั้ง 2 ทาง โดยนักศึกษากลุ่มเก่งมีการประทับใจในทางบวก (46.7%) มากกว่าทางลบ และทั้ง 2 ทาง (6.7% และ 40%) กลุ่มปานกลางระบุว่ามีการประทับใจในทางบวกมากกว่าทั้ง 2 ทาง (42.3% และ 23.1%) เช่นเดียวกับกลุ่มอ่อนที่มีการประทับใจในทางบวกในปริมาณมากกว่าทั้ง 2 ทาง (50% และ 12.5%) สำหรับประสบการณ์ในทางลบนั้น นักศึกษาทั้ง 3 กลุ่ม ระบุว่าเนื่องมาจากการไม่เข้าใจการแก้งานของครู อ่านลายมือ

ครูไม่ออก ไม่เข้าใจเครื่องหมายที่ใช้ ไม่เข้าใจคำอธิบายในชั้น ไม่ได้จดคำอธิบายของครู
ตลอดจนลืมคำอธิบายของครู

สำหรับประสบการณ์ในทางที่ดี นักศึกษากลุ่มเก่งร้อยละ 93.4 รู้สึกกระตือรือร้น
ที่จะทบทวน นอกจากนั้นร้อยละ 93.3 ต้องการแก้ไขงานให้ดีขึ้น จดคำอธิบายของครูไว้
เพื่อทบทวน เข้าใจคำอธิบายของครู กลุ่มปานกลางร้อยละ 61.6 รู้สึกกระตือรือร้นที่จะทบทวน
ปานกลาง-มาก (30.8%) และร้อยละ 61.5 ต้องการแก้ไขงานให้ดีขึ้น จดคำอธิบาย
ของครูไว้เพื่อทบทวน เข้าใจคำอธิบายของครู กลุ่มอ่อนร้อยละ 62.5 รู้สึกกระตือรือร้นที่จะ
ทบทวน ต้องการแก้ไขงานให้ดีขึ้น จดคำอธิบายของครูไว้เพื่อทบทวน เข้าใจคำอธิบายของครู

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กลวิธีในการปรับปรุงงานเขียนหลังจากได้รับงานคืนจากครู

กลุ่มที่ 2: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (กลุ่มที่ 1)

ตารางที่ 26 การเก็บข้อมูลครั้งที่ 4 เมื่อ พฤษภาคม 2531

ได้รับงานเขียนที่ตรวจแก้โดย วิธีที่ 4 อธิบายที่ผิดและเรียกมาพบเป็นรายบุคคล

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
1. ทำความเข้าใจกับส่วนที่ต้องแก้ไข	2	66.7	4	40	2	100
2. ศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับภาษา โดยวิธี	1	33.3	3	30	2	100
ปรึกษาเพื่อน	-	-	3	30	2	100
ปรึกษาครู	1	33.3	4	40	2	100
ศึกษาจากพจนานุกรม	-	-	3	30	2	100
หนังสือไวยากรณ์	-	-	2	20	2	100
บทเรียน	1	33.3	2	20	2	100
3. ในการแก้งานเขียนท่านเรียบเรียง ความคิดใหม่	-	-	4	40	2	100
3.1 ถ้าเรียบเรียงความคิดใหม่						
ท่านมีปัญหา						
มาก	-	-	-	-	-	-
ปานกลาง	-	-	2	20	1	50
น้อย	-	-	2	20	1	50
ไม่มีปัญหา	-	-	-	-	-	-
3.2 ถ้ามีปัญหาเกิดขึ้นจาก						
การถ่ายทอดความคิดออกมา	-	-	3	30	2	20
ไวยากรณ์	-	-	3	30	1	50
การใช้คำศัพท์	-	-	4	40	2	100
การเรียบเรียงความคิดใหม่	-	-	2	20	1	50

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
4. เมื่อได้รับงานเขียนค้นและต้องปรับปรุง แก้ไขงานใหม่ ท่านเขียนร่างก่อน	2	66.7	2	20	1	50
4.1 โดยร่างตามโครงร่างของงานเขียน (outline)	1	33.3	3	30	-	-
4.2 ใช้โครงร่าง						
ภาษาไทย	-	-	-	-	-	-
ภาษาอังกฤษ	2	66.7	-	-	-	-
ทั้ง 2 ภาษา	-	-	3	30	1	50
5. ท่านตรวจทานงานเขียนที่จะส่งใหม่	2	66.7	4	40	2	100
6. ท่านคิดว่างานเขียนฉบับใหม่จะมีที่ผิด						
มากกว่าเดิม	-	-	-	-	-	-
น้อยกว่าเดิม	2	66.7	4	40	2	100
6.1 ถ้ามีที่ผิดคิดว่า						
ผิดซ้ำแบบเดิม	-	-	1	10	-	-
ไม่ซ้ำแบบเดิม	2	66.7	3	30	2	100
6.2 และเป็นข้อผิดพลาดด้าน						
ความคิด	1	33.3	1	10	1	50
ภาษา	1	33.3	4	40	1	50
การเรียบเรียงความคิด	1	33.3	2	20	1	50
6.3 ถ้าท่านผิดเพิ่ม ท่านคิดว่างานเขียน ของท่านจะมีคุณภาพ						
ดีขึ้นกว่าเดิม	2	66.7	3	30	2	100
เท่าเดิม	-	-	-	-	-	-
ด้อยกว่าเดิม	-	-	-	-	-	-

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
6.4 ถ้าดีขึ้นกว่าเดิมดีขึ้น						
มาก	2	66.7	-	-	1	50
ปานกลาง	-	-	4	40	-	-
น้อย	-	-	-	-	1	50
6.5 ถ้าด้อยกว่าเดิมด้อยกว่า						
มาก	-	-	-	-	-	-
ปานกลาง	1	33.3	2	20	1	50
น้อย	-	-	1	10	-	-
7. เมื่อท่านได้รับงานเขียนคืนจากครู ท่านมีประสบการณ์ในทาง						
ลบ	-	-	-	-	-	-
บวก	-	-	4	40	1	50
ทั้ง 2 ทาง	2	66.7	-	-	1	50
7.1 ถ้าเป็นในทางลบ	2	66.7	1	10	1	50
ปัญหาเกิดขึ้นเพราะ						
ไม่เข้าใจการแก้งานของครู	2	66.7	1	10	1	50
มาก	-	-	-	-	-	-
ปานกลาง	1	33.3	-	-	-	-
น้อย	1	33.3	1	10	1	50
7.1.1 อ่านลายมือครูไม่ออก						
มาก	-	-	2	20	1	50
ปานกลาง	-	-	-	-	-	-
น้อย	-	-	2	20	1	50

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
7.1.2 ไม่เข้าใจเครื่องหมายที่ใช้	1	33.3	2	20	1	50
มาก	-	-	-	-	-	-
ปานกลาง	1	33.3	-	-	-	-
น้อย	-	-	2	20	1	50
7.1.3 ไม่เข้าใจคำอธิบายในชั้น	1	33.3	2	20	1	50
มาก	-	-	-	-	-	-
ปานกลาง	-	-	1	10	-	-
น้อย	1	33.3	1	10	1	50
7.1.4 ไม่ได้จดคำอธิบายของครู	1	33.3	2	20	1	50
บ่อยครั้ง	-	-	-	-	-	-
บางครั้ง	1	33.3	2	20	-	-
ไม่จดเลย	-	-	-	-	1	50
7.1.5 ลืมคำอธิบายของครู	1	33.3	2	20	1	50
บ่อยครั้ง	-	-	1	10	1	50
บางครั้ง	1	33.3	1	10	-	-
7.2 ประสบการณ์ในทางดี						
7.2.1 ทำารู้สึกกระตือรือร้นที่จะ	2	66.7	4	40	2	100
ทบทวน						
มาก	1	33.3	3	30	1	50
ปานกลาง	1	33.3	1	10	1	50
น้อย	-	-	-	-	-	-
7.2.2 ทำความต้องการแก้ไขงานให้ดีขึ้น	2	66.7	4	40	2	100
มาก	1	33.3	4	40	1	50
ปานกลาง	1	33.3	-	-	1	50
น้อย	-	-	-	-	-	-

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
7.2.3 ท่านจดคำอธิบายของครูไว้เพื่อ ทบทวน	2	66.7	4	40	2	100
บ่อยครั้ง	2	66.7	2	20	-	-
บางครั้ง	-	-	2	20	2	100
7.2.4 ท่านเข้าใจคำอธิบายของครู	2	66.7	4	40	2	100
มาก	2	66.7	3	30	1	50
ปานกลาง	-	-	1	10	1	50
น้อย	-	-	-	-	-	-

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 27 พบว่า ภายหลังจากที่นักศึกษาได้รับงานคืน โดยผู้สอนใช้วิธีการอธิบายที่ผิดและเรียกพบเป็นรายบุคคล นักศึกษากลุ่มเก่ง (66.7%) กลุ่มปานกลาง (40%) และกลุ่มอ่อนทุกคน (100%) จะทำความเข้าใจกับส่วนที่ต้องแก้ไข

ในด้านการศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับภาษา พบว่านักศึกษากลุ่มเก่ง (33.3%) และกลุ่มปานกลาง (30%) ระบุว่าทำ ส่วนนักศึกษากลุ่มอ่อนทุกคน (100%) ระบุว่าทำเช่นกัน นักศึกษากลุ่มเก่งจะศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับภาษาโดยใช้วิธีปรึกษาครู และบทเรียนในปริมาณเท่ากัน (33.3%) แต่จะไม่ใช้วิธีการปรึกษาเพื่อน ศึกษาจากพจนานุกรม และหนังสือไวยากรณ์เลย นักศึกษากลุ่มปานกลางบางส่วนและกลุ่มอ่อนทุกคนจะใช้วิธีต่าง ๆ กันคือ ปรึกษาเพื่อน ปรึกษาครู ศึกษาจากพจนานุกรม หนังสือไวยากรณ์ และบทเรียน

ในการแก้งานเขียนโดยเรียบเรียงความคิดใหม่ พบว่า ไม่มีนักศึกษากลุ่มเก่งทำเลย กลุ่มปานกลาง (40%) และกลุ่มอ่อนทุกคน (100%) ระบุว่าทำ สำหรับปัญหาในการเรียบเรียงความคิดใหม่นั้นอยู่ในระดับน้อย-ปานกลางและปัญหาเกิดขึ้นจากสาเหตุต่าง ๆ กันคือ การถ่ายทอดความคิด ไวยากรณ์ การใช้คำศัพท์ และการเรียบเรียงความคิดใหม่

เมื่อนักศึกษาได้รับงานเขียนคืนและต้องปรับปรุงแก้ไขงานใหม่ พบว่านักศึกษากลุ่มเก่ง (66.7%) กลุ่มปานกลาง (20%) และกลุ่มอ่อน (50%) ระบุว่าทำ ส่วนโครงร่างที่ใช้เขียนนั้นนักศึกษากลุ่มเก่ง (66.7%) จะใช้เฉพาะภาษาอังกฤษอย่างเดียว ในขณะที่กลุ่มปานกลาง (30%) และกลุ่มอ่อน (50%) ใช้โครงร่างทั้งภาษาอังกฤษและภาษาไทย

ในการตรวจทานงานเขียนที่จะส่งใหม่พบว่า นักศึกษากลุ่มเก่ง (66.7%) กลุ่มปานกลาง (40%) และกลุ่มอ่อน (100%) ระบุว่าทำ

ส่วนงานเขียนฉบับใหม่ของนักศึกษา พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่เห็นว่างานเขียนฉบับใหม่มีที่ผิดน้อยลงและที่ผิดพลาดจะไม่ซ้ำแบบเดิม ข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นมาจากด้านความคิด ภาษาและการเรียบเรียงความคิด ด้านคุณภาพของงานเขียนฉบับใหม่ พบว่านักศึกษาทั้งสามกลุ่มมีคุณภาพงานเขียนดีขึ้นกว่าเดิม นักศึกษากลุ่มเก่งคิดว่างานเขียนดีขึ้นกว่าเดิมระดับมาก (66.7%) กลุ่มปานกลางคิดว่างานเขียนดีขึ้นกว่าเดิมระดับปานกลาง (40%) และกลุ่มอ่อนคิดว่างานเขียนดีขึ้นกว่าเดิมระดับน้อย-มาก เป็นปริมาณเท่ากัน (50%)

ประสบการณ์ที่นักศึกษาได้รับภายหลังจากได้รับงานเขียนคืนจากครู พบว่า นักศึกษากลุ่มเก่ง (66.7%) มีประสบการณ์ทั้งทางบวกและทางลบ กลุ่มปานกลาง (40%) มีประสบการณ์เฉพาะในด้านบวก และกลุ่มอ่อนมีประสบการณ์ทั้งทางบวก และประสบการณ์ทั้งทางบวกและทางลบเป็นปริมาณเท่ากัน (50%) สำหรับประสบการณ์ในทางบวกนั้น พบว่านักศึกษาทั้งสามกลุ่มมีความกระตือรือร้นที่จะทบทวน ต้องการแก้ไขงานให้ดีขึ้นระดับปานกลาง-มาก

และเข้าใจคำอธิบายของครูระดับมาก ประสบการณ์ในทางลบนั้น พบว่านักศึกษากลุ่มเก่ง (33.3%) และนักศึกษากลุ่มอ่อน (50%) คิดว่าสาเหตุเกิดจากการไม่เข้าใจการแก้งานของครู ไม่เข้าใจเครื่องหมายที่ใช้ ไม่เข้าใจคำอธิบายในชั้นเรียนระดับน้อย-ปานกลาง และไม่ได้จดคำอธิบายและสั้มคำอธิบายของครู

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กลวิธีในการปรับปรุงงานเขียนหลังจากได้รับงานคืนจากครู

กลุ่มที่ 3: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (กลุ่มที่ 2)

ตารางที่ 27 การเก็บข้อมูลครั้งที่ 4 เมื่อ กุมภาพันธ์ 2530

ได้รับงานเขียนที่ตรวจแก้โดยวิธี ผู้สอนเขียนอธิบายที่ผิดและเรียกมาพบเป็นรายบุคคล

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
1. ทำความเข้าใจกับส่วนที่ต้องแก้ไข	4	100	8	100.0	8	100.0
2. ศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับภาษา โดยวิธี	4	100	6	75.0	7	87.5
ปรึกษาเพื่อน	4	100	5	62.5	6	75.0
ปรึกษาครู	1	25	2	25.0	3	37.5
ศึกษาจากพจนานุกรม	1	25	5	62.5	4	50.0
หนังสือไวยากรณ์	3	75	1	12.5	1	12.5
บทเรียน	2	50	3	37.5	4	50.0
3. ในการแก้งานเขียนท่านเรียบเรียง ความคิดใหม่	2	50	6	75.0	4	50.0
3.1 ถ้าเรียบเรียงความคิดใหม่ ท่านมีปัญหา						
มาก	0	0	1	12.5	2	25.0
ปานกลาง	2	50	4	50.0	3	37.5
น้อย	0	0	1	12.5	1	12.5
ไม่มีปัญหา	0	0	0	0	0	0
3.2 ถ้ามีปัญหากเกิดขึ้นจาก						
การถ่ายทอดความคิดออกมา	2	50	3	37.5	4	50.0
ไวยากรณ์	0	0	4	50.0	4	50.0
การใช้คำศัพท์	2	50	5	62.5	5	62.5
การเรียบเรียงความคิดใหม่	0	0	2	25.0	1	12.5

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
4. เมื่อได้รับงานเขียนค้นและต้องปรับปรุง แก้ไขงานใหม่ ท่านเขียนร่างก่อน	1	25	4	50.0	4	50.0
4.1 โดยร่างตามโครงสร้างของงานเขียน (outline)	0	0	2	25.0	5	62.5
4.2 ใช้โครงสร้าง						
ภาษาไทย	0	0	0	0	1	12.5
ภาษาอังกฤษ	0	0	4	50.0	2	25.0
ทั้ง 2 ภาษา	0	0	1	12.5	3	37.5
5. ท่านตรวจทานงานเขียนที่จะส่งใหม่	3	75	6	75.0	8	100.0
6. ท่านคิดว่างานเขียนฉบับใหม่จะมีที่ผิด						
มากกว่าเดิม	0	0	0	0	0	0
น้อยกว่าเดิม	4	100	7	87.5	8	100.0
6.1 ถ้ามีที่ผิดคิดว่า						
ผิดซ้ำแบบเดิม	1	25	1	12.5	2	25.0
ไม่ซ้ำแบบเดิม	3	75	7	87.5	6	75.0
6.2 และเป็นข้อผิดพลาดด้าน						
ความคิด	1	25	0	0	1	12.5
ภาษา	3	75	8	100.0	5	62.5
การเรียบเรียงความ	0	0	3	37.5	6	75.0
6.3 ถ้าไม่ผิดเพิ่ม ท่านคิดว่างานเขียน ของท่านจะมีคุณภาพ						
ดีขึ้นกว่าเดิม	2	50	4	50.0	7	87.5
เท่าเดิม	1	25	3	37.5	1	12.5
ด้อยกว่าเดิม	0	0	0	0	0	0

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
6.4 ถ้าดีขึ้นกว่าเดิมดีขึ้น						
มาก	0	0	0	0	3	37.5
ปานกลาง	2	50	3	37.5	3	37.5
น้อย	0	0	2	25.0	1	12.5
6.5 ถ้าด้อยกว่าเดิมด้อยกว่า						
มาก	0	0	0	0	0	0
ปานกลาง	0	0	2	25.2	0	0
น้อย	1	25	2	25.0	3	37.5
7. เมื่อท่านได้รับงานเขียนคืนจากครู ท่านมีประสบการณ์ในทาง						
ลบ	0	0	0	0	0	0
บวก	4	100	4	50.0	4	50.0
ทั้ง 2 ทาง	0	0	4	50.0	4	50.0
7.1 ถ้าเป็นในทางลบ						
ปัญหาเกิดขึ้นเพราะ						
ไม่เข้าใจการแก้งานของครู						
มาก	0	0	4	50.0	4	50.0
ปานกลาง	0	0	2	25.0	2	25.0
น้อย	0	0	2	25.0	2	25.0
7.1.1 อ่านลายมือครูไม่ออก						
มาก	0	0	3	37.5	4	50.0
ปานกลาง	0	0	0	0	0	0
น้อย	0	0	3	37.5	4	50.0
7.1.2 ไม่เข้าใจเครื่องหมายที่ใช้						
มาก	0	0	3	37.5	4	50.0
ปานกลาง	0	0	0	0	0	0
น้อย	0	0	1	12.5	0	0
น้อย	0	0	2	25.0	4	50.0

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
7.1.3 ไม่เข้าใจคำอธิบายในชั้น	0	0	3	37.5	4	50.0
มาก	0	0	1	12.5	0	0
ปานกลาง	0	0	1	12.5	0	0
น้อย	0	0	1	12.5	4	50.0
7.1.4 ไม่ได้จดคำอธิบายของครู	0	0	3	37.5	5	62.5
บ่อยครั้ง	0	0	1	12.5	2	25.0
บางครั้ง	0	0	2	25.0	2	25.0
ไม่จดเลย	0	0	0	0	1	12.5
7.1.5 ลืมคำอธิบายของครู	0	0	3	37.5	5	62.5
บ่อยครั้ง	0	0	2	25.0	2	25.0
บางครั้ง	0	0	1	12.5	3	37.5
7.2 ประสบการณ์ในทางดี						
7.2.1 ท่านรู้สึกกระตือรือร้นที่จะ	4	100	8	100	8	100
ทบทวน						
มาก	2	50	0	0	2	25.0
ปานกลาง	2	50	60	75.0	6	75.0
น้อย	0	0	2	25.0	0	0
7.2.2 ท่านต้องการแก้ไขงานให้ดีขึ้น	4	100	8	100	8	100
มาก	3	75	4	50.0	6	75.0
ปานกลาง	1	25	3	37.5	2	25.0
น้อย	0	0	1	12.5	0	0

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
7.2.3 ท่านจดคำอธิบายของครูไว้เพื่อ ทบทวน	4	100	8	100	8	100
บ่อยครั้ง						
บางครั้ง	1	25	7	87.5	4	50.0
7.2.4 ท่านเข้าใจคำอธิบายของครู	4	100	8	100	8	100
มาก	2	50	0	0	1	12.5
ปานกลาง	2	50	7	87.5	6	75.0
น้อย	0	0	1	12.5	1	12.5

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 27 จะเห็นว่าเมื่อนิสิตได้รับงานเขียนที่ผ่านการตรวจแก้ไขโดยผู้สอนเขียนอธิบายที่ผิดพร้อมตัวอย่างและ/หรือเรียกนิสิตมาพบเป็นรายบุคคลแล้ว นิสิตทั้ง 3 กลุ่มทุกคนให้ความสนใจกับส่วนที่ต้องแก้ไข

ในด้านการศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับภาษา นิสิตส่วนใหญ่ระบุว่าทำ โดยกลุ่มเก่ง ทำทุกคน รองลงมาคือกลุ่มอ่อนและกลุ่มปานกลาง (100%, 87.5% และ 75%) นิสิตกลุ่มเก่ง ปรึกษาเพื่อนมากที่สุด รองลงมาศึกษาจากหนังสือไวยากรณ์และบทเรียนตามลำดับ (100 %, 75% และ 50%) นิสิตกลุ่มปานกลางปรึกษาเพื่อนและศึกษาจากพจนานุกรมมากที่สุดในปริมาณร้อยละ 62.5 เท่ากัน รองลงมาในปริมาณร้อยละ 37.5 ศึกษาจากบทเรียน นิสิตกลุ่มอ่อน ปรึกษาเพื่อนมากที่สุด (75 %) รองลงมาในปริมาณร้อยละ 37.5 ศึกษาจากบทเรียน นิสิตกลุ่มอ่อนปรึกษาเพื่อนมากที่สุด (75 %) รองลงมาในปริมาณร้อยละ 50 เท่ากัน ศึกษาจากพจนานุกรมและบทเรียน และรองลงมาอีกในปริมาณใกล้เคียงกัน (37.5 %) ปรึกษาครู

ในการเรียบเรียงความคิดใหม่ในการแก้งานเขียน นิสิตร้อยละ 50 ขึ้นไประบุว่าทำ โดยกลุ่มปานกลางมีปริมาณมากกว่ากลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อน (75 % และ 50%) โดยนิสิตส่วนใหญ่มีปัญหาในระดับปานกลาง ปัญหาของนิสิตกลุ่มเก่งเกิดจากการถ่ายทอดความคิดออกมาและการเรียบเรียงความคิดในปริมาณครั้งต่อครั้ง ส่วนกลุ่มปานกลางปัญหาส่วนใหญ่เกิดจากการใช้ศัพท์ ไวยากรณ์และการถ่ายทอดความคิดออกมาตามลำดับ (62.5 %, 50% และ 37.5%) และนิสิตกลุ่มอ่อนมีปัญหาที่เกิดจากการใช้ศัพท์มากที่สุด รองลงมาในปริมาณเท่ากัน เป็นปัญหาที่เกิดจากการถ่ายทอดความคิดออกมาและไวยากรณ์ (62.5% และ 50%)

เมื่อได้รับงานเขียนคืนและต้องปรับปรุงแก้ไขงานใหม่ นิสิตกลุ่มปานกลางและกลุ่มอ่อนทำในปริมาณร้อยละ 50 เท่า ๆ กัน ซึ่งมากกว่ากลุ่มเก่งที่ระบุว่าทำเพียงร้อยละ 25 และไม่ร่างตามโครงร่างของงานเขียนเต็มเลย ในขณะที่กลุ่มอ่อนร่างตามโครงร่างของงานเขียนเต็มร้อยละ 62.5 กลุ่มปานกลางทำในปริมาณร้อยละ 25 กลุ่มปานกลางใช้โครงร่างภาษาอังกฤษเป็นส่วนใหญ่ (50%) แต่กลุ่มอ่อนส่วนใหญ่ใช้ทั้งสองภาษา (37.5 %)

นิสิตส่วนใหญ่ตรวจทานงานเขียนที่จะส่งใหม่โดยกลุ่มอ่อนทำปริมาณมากที่สุด และรองลงมาในปริมาณเท่ากันคือกลุ่มเก่งและกลุ่มปานกลาง (100% และ 75%)

นิสิตส่วนใหญ่เห็นว่างานเขียนฉบับใหม่มีที่ผิดน้อยกว่าเดิมร้อยละ 75-87.5 เห็นว่าที่ผิดไม่ซ้ำแบบเดิม โดยกลุ่มเก่งและกลุ่มปานกลางเห็นว่าที่ผิดเป็นข้อผิดพลาดทางภาษา (75% และ 100%) ส่วนกลุ่มอ่อนเห็นว่าเป็นข้อผิดพลาดทางการเรียบเรียงความมากกว่าเป็นข้อผิดพลาดทางภาษา (75% และ 62.5%) ถ้าในกรณีที่นิสิตตอบว่าไม่มีที่ผิด 3 กลุ่ม เห็นว่าคุณภาพของงานเขียนดีขึ้นเป็นส่วนใหญ่ (50%-87.5%) และไม่ด้อยกว่าเดิม กลุ่มเก่งและกลุ่มปานกลางเห็นว่างานดีขึ้นกว่าเดิมในระดับปานกลางเป็นส่วนใหญ่ (50% และ 37.5%) ในขณะที่กลุ่มอ่อนมีความเห็นว่างาน

ดีขึ้นกว่าเดิมในระดับมากและปานกลางในปริมาณเท่า ๆ กัน (37.5%) ในกรณีนี้ถ้างานมีคุณภาพ
ดีต่อกว่าเดิม นิสิตระบุว่าดีต่อกว่าเดิมในระดับน้อย กลุ่มอ่อน 37.5% กลุ่มปานกลางและเก่ง 25%

เมื่อได้รับงานเขียนชิ้นจากครู นิสิตกลุ่มเก่งมีประสบการณ์ในทางบวกมากกว่านิสิต
กลุ่มปานกลางและกลุ่มอ่อน (100% และ 50%) นิสิตกลุ่มปานกลางและกลุ่มอ่อนมีประสบการณ์
ในทางบวกและลบในปริมาณอย่างละครึ่งต่อครึ่ง นิสิตทั้งกลุ่มปานกลางและกลุ่มอ่อนปริมาณ
ร้อยละ 50 มีปัญหาเกิดจากไม่เข้าใจการแก้งานของครูทั้งในระดับปานกลางและน้อย
เท่า ๆ กัน นิสิตกลุ่มอ่อนอ่านลายมือครูไม่ออกและไม่เข้าใจเครื่องหมายที่ใช้มากกว่ากลุ่ม
ปานกลาง (50% และ 37.5%) และปัญหาทั้งสองอย่างนี้อยู่ในระดับน้อย นิสิตกลุ่มปานกลาง
มีปัญหาที่เกิดจากไม่เข้าใจคำอธิบายในชั้นปริมาณน้อยกว่านิสิตกลุ่มอ่อนและน้อย อย่างละ
เท่า ๆ กัน (12.5%) ในขณะที่ระดับปัญหาของกลุ่มอ่อนอยู่ในระดับน้อย นิสิตกลุ่มอ่อนมีปัญหา
เกิดจากไม่จดคำอธิบายของครูมากกว่านิสิตกลุ่มปานกลาง (62.5% และ 37.5%) และ
นิสิตกลุ่มปานกลางไม่จดคำอธิบายของครูเป็นบางครั้งและบ่อยครั้ง แต่นิสิตกลุ่มอ่อนไม่จดเป็น
บางครั้ง บ่อยครั้ง และไม่จดเลย กลุ่มอ่อนลืมคำอธิบายของครูมากกว่ากลุ่มปานกลาง
(62.5% และ 37.5%) และส่วนใหญ่จะลืมเป็นบางครั้ง ในขณะที่กลุ่มปานกลางส่วนใหญ่ลืม
บ่อยครั้ง

สำหรับประสบการณ์ในด้านนี้ นิสิตทั้ง 3 กลุ่มทุกคนระบุว่ามีความกระตือรือร้น
ที่จะทบทวน มีความต้องการแก้ไขงานให้ดีขึ้น จดคำอธิบายของครูไว้เพื่อทบทวนและเข้าใจ
คำอธิบายของครู โดยนิสิตกลุ่มเก่งมีความกระตือรือร้นที่จะทบทวนอยู่ในระดับมากและปาน
กลาง ในปริมาณครึ่งต่อครึ่ง และนิสิตกลุ่มปานกลางและกลุ่มอ่อนมีความกระตือรือร้นในระดับ
ปานกลางเป็นส่วนใหญ่ (75%) นิสิตทั้ง 3 กลุ่มส่วนใหญ่มีความต้องการแก้ไขงานให้ดีขึ้นอยู่ใน
ระดับมาก นิสิตกลุ่มเก่งจดคำอธิบายของครูไว้เพื่อทบทวนบ่อยครั้งเป็นส่วนใหญ่ ในขณะที่กลุ่ม
ปานกลางส่วนใหญ่ทำเป็นบางครั้ง และกลุ่มอ่อนปริมาณครึ่งหนึ่งทำบ่อยครั้ง ในขณะที่อีกครึ่งหนึ่ง
ทำบางครั้ง นิสิตกลุ่มเก่งเข้าใจคำอธิบายของครูในระดับมากและปานกลางในปริมาณครึ่งต่อ
ครึ่ง ในขณะที่กลุ่มปานกลางและกลุ่มอ่อนมีความเข้าใจคำอธิบายของครูในระดับปานกลาง
เป็นส่วนใหญ่

กลวิธีในการปรับปรุงงานเขียนหลังจากได้รับงานคืนจากครู

กลุ่มที่ 4: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ตารางที่ 28 การเก็บข้อมูลครั้งที่ 4 เมื่อ กุมภาพันธ์ 2531

ได้รับงานเขียนที่ตรวจแก้โดยวิธี 4 อธิบายที่ผิดและเรียกมาพบเป็นรายบุคคล

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
1. ทำความเข้าใจกับส่วนที่ต้องแก้ไข	5	100	6	100	3	75
2. ศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับภาษา โดยวิธี	5	100	5	83.3	3	75
ปรึกษาเพื่อน	-	-	1	16.7	1	25
ปรึกษาครู	4	80	4	66.7	2	50
ศึกษาจากพจนานุกรม	1	20	1	16.7	1	25
หนังสือไวยากรณ์	2	40	2	33.3	2	50
บทเรียน	2	40	-	-	-	-
3. ในการแก้งานเขียนท่านเรียบเรียง ความคิดใหม่	3	60	3	50	2	50
3.1 ถ้าเรียบเรียงความคิดใหม่ ท่านมีปัญหา						
มาก	-	-	-	-	1	25
ปานกลาง	1	20	3	50	1	25
น้อย	2	40	-	-	-	-
ไม่มีปัญหา	1	20	-	-	-	-
3.2 ถ้ามีปัญหาเกิดขึ้นจาก						
การถ่ายทอดความคิดออกมา	1	20	1	16.7	1	25
ไวยากรณ์	-	-	2	33.3	2	50
การใช้คำศัพท์	-	-	2	33.3	1	25
การเรียบเรียงความ	1	20	-	-	1	25

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
4. เมื่อได้รับงานเขียนคืนและต้องปรับปรุง แก้ไขงานใหม่ ท่านเขียนร่างก่อน	4	80	3	50	2	50
4.1 โดยร่างตามโครงร่างของงานเขียน (outline)	4	80	2	33.3	2	50
4.2 ใช้โครงร่าง						
ภาษาไทย	1	20	1	16.7	1	25
ภาษาอังกฤษ	1	20	1	16.7	-	-
ทั้ง 2 ภาษา	2	40	1	16.7	2	50
5. ท่านตรวจทานงานเขียนที่จะส่งใหม่	4	80	6	100	4	100
6. ท่านคิดว่างานเขียนฉบับใหม่จะมีที่ผิด						
มากกว่าเดิม	1	20	-	-	-	-
น้อยกว่าเดิม	4	80	6	100	4	100
6.1 ถ้ามีที่ผิดคิดว่า						
ผิดซ้ำแบบเดิม	-	-	-	-	-	-
ไม่ซ้ำแบบเดิม	5	100	6	100	4	100
6.2 และเป็นข้อผิดพลาดด้าน						
ความคิด	-	-	1	16.7	1	25
ภาษา	1	20	3	50	2	50
การเรียบเรียงความคิด	2	40	1	16.7	2	50
6.3 ถ้าท่านผิดเพิ่ม ท่านคิดว่างานเขียน ของท่านจะมีคุณภาพ						
ดีขึ้นกว่าเดิม	5	100	6	100	3	75
เท่าเดิม	-	-	-	-	-	-
ด้อยกว่าเดิม	-	-	-	-	-	-

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
6.4 ถ้าดีขึ้นกว่าเดิมดีขึ้น						
มาก	5	100	6	100	2	50
ปานกลาง	-	-	-	-	1	25
น้อย	-	-	-	-	-	-
6.5 ถ้าด้อยกว่าเดิมด้อยกว่า						
มาก	-	-	-	-	-	-
ปานกลาง	-	-	-	-	-	-
น้อย	1	20	1	16.7	2	50
7. เมื่อท่านได้ปฏิบัติงานเขียนเค้นจากครู						
ท่านมีประสบการณ์ในทาง						
ลบ	-	-	-	-	-	-
บวก	3	60	3	50	1	25
ทั้ง 2 ทาง	2	40	3	50	3	75
7.1 ถ้าเป็นในทางลบ						
ปัญหาเกิดขึ้นเพราะ						
ไม่เข้าใจการแก้งานของครู						
มาก	-	-	1	16.7	2	50
ปานกลาง	-	-	-	-	-	-
น้อย	-	-	1	16.7	2	50
7.1.1 อ่านลายมือครูไม่ออก						
มาก	-	-	1	16.7	-	-
ปานกลาง	-	-	-	-	-	-
น้อย	-	-	1	16.7	-	-

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
7.1.2 ไม่เข้าใจเครื่องหมายที่ใช้	-	-	1	16.7	-	-
มาก	-	-	-	-	-	-
ปานกลาง	-	-	-	-	-	-
น้อย	-	-	1	16.7	-	-
7.1.3 ไม่เข้าใจคำอธิบายในชั้น	-	-	1	16.7	1	25
มาก	-	-	-	-	-	-
ปานกลาง	-	-	-	-	1	25
น้อย	-	-	1	16.7	-	-
7.1.4 ไม่ได้จดคำอธิบายของครู	1	20	-	-	2	50
บ่อยครั้ง	-	-	-	-	-	-
บางครั้ง	1	20	-	-	2	50
ไม่จดเลย	-	-	-	-	-	-
7.1.5 ลืมคำอธิบายของครู	1	20	1	16.7	3	75
บ่อยครั้ง	-	-	-	-	1	25
บางครั้ง	1	20	1	16.7	2	50
7.2 ประสบการณ์ในทางดี						
7.2.1 ทำนรู้ลึกกระตือรือร้นที่จะ	5	100	6	100.0	4	100
ทบทวน						
มาก	4	80	2	33.3	4	100
ปานกลาง	1	20	4	66.7	-	-
น้อย	-	-	-	-	-	-
7.2.2 ทำนต้องการแก้ไงานให้ดีขึ้น	5	100	6	100.0	4	100
มาก	5	100	5	83.3	4	100
ปานกลาง	-	-	1	16.7	-	-
น้อย	-	-	-	-	-	-

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
7.2.3 ทำนจดคำอธิบายของครูไว้เพื่อ ทบทวน	2	40	5	83.3	4	100
บ่อยครั้ง	1	20	2	33.3	3	75
บางครั้ง	1	20	3	50.0	1	25
7.2.4 ทำนเข้าใจคำอธิบายของครู	3	60	5	83.3	4	100
มาก	3	60	3	50.0	2	50
ปานกลาง	-	-	2	33.3	2	50
น้อย	-	-	-	-	-	-

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 28 จะเห็นได้ว่า เมื่อนิสิตรับงานเขียนที่ได้ผ่านการตรวจแก้ไขโดยผู้สอน ด้วยวิธีที่ 41 ปรึกษาตัวต่อตัวกับอาจารย์ พบว่า นิสิตในกลุ่มเก่งและกลุ่มปานกลางทุกคนได้ทำ ความเข้าใจกับส่วนที่แก้ไข ในขณะที่นิสิตกลุ่มอ่อนทำความเข้าใจกับส่วนที่แก้ไขเพียงร้อยละ 75.0

ในด้านการศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับภาษา นิสิตทุกกลุ่มส่วนใหญ่จะทำ โดยที่นิสิตในกลุ่ม เก่งจะทำเป็นจำนวนมากกกว่านิสิตกลุ่มปานกลางและกลุ่มอ่อน ตามลำดับ นิสิตทั้ง 3 กลุ่มนี้จะทำ การศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับภาษาด้วยวิธีการที่แตกต่างกันคือ นิสิตกลุ่มเก่งทุกคนจะทำการศึกษาเพิ่ม เต็มโดยวิธีปรึกษาครูมากที่สุด ร้อยละ 80.0 รองลงมาได้แก่การศึกษาเพิ่มเติมจากหนังสือไวยากรณ์ และจากบทเรียน ร้อยละ 40.0 ศึกษาจากพจนานุกรม ร้อยละ 20.0 ส่วนนิสิตกลุ่มปานกลางทำ การศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับภาษาจากหนังสือไวยากรณ์มากที่สุด ร้อยละ 33.3 รองลงมาได้แก่ ปรึกษาเพื่อน ปรึกษาครู ศึกษาจากพจนานุกรม ร้อยละ 16.7 นิสิตกลุ่มอ่อนจะทำการศึกษา เพิ่มเติมเกี่ยวกับภาษาโดยปรึกษาครูและจากหนังสือไวยากรณ์มากที่สุด ร้อยละ 50.0 รองลงมา ได้แก่การปรึกษาเพื่อน ศึกษาจากพจนานุกรม ร้อยละ 25.0

ในด้านการแก้งานเขียน โดยการเรียบเรียงความคิดใหม่ นิสิตในกลุ่มเก่งจะทำเพียง ร้อยละ 60.0 นิสิตกลุ่มปานกลางและนิสิตกลุ่มอ่อนจะทำเพียง ร้อยละ 50.0 โดยที่การเรียบเรียง ความคิดใหม่ของนิสิตในแต่ละกลุ่มนั้นพบว่า นิสิตในกลุ่มเก่งจะมีปัญหาปานกลางและไม่มีปัญหา ร้อยละ 20.0 ปัญหาน้อย ร้อยละ 40.0 โดยที่ปัญหาที่เกิดขึ้นนี้มาจากการถ่ายทอดความคิดออกมาและการ เรียบเรียงความคิดใหม่ร้อยละ 20.0 นิสิตกลุ่มปานกลางจะมีปัญหาปานกลาง ร้อยละ 50.0 โดย ที่ปัญหาที่เกิดขึ้นมาจากไวยากรณ์ การใช้คำศัพท์ ร้อยละ 33.3 การถ่ายทอดความคิดออกมา ร้อย ละ 16.7 นิสิตกลุ่มอ่อนจะมีปัญหามากและปัญหาปานกลาง ร้อยละ 25.0 โดยที่ปัญหาที่เกิดขึ้นมา จากไวยากรณ์มากที่สุด ร้อยละ 50.0 รองลงมาได้แก่ การถ่ายทอดความคิดออกมา การใช้คำศัพท์ และการเรียบเรียงความคิดใหม่ ร้อยละ 25.0

เมื่อนิสิตได้รับงานเขียนคืนและต้องปรับปรุงแก้ไขใหม่ นิสิตในกลุ่มเก่งจะทำการเขียนร่าง ร้อยละ 80.0 นิสิตกลุ่มปานกลางและกลุ่มอ่อนจะทำการเขียนร่างก่อนเพียง ร้อยละ 50.0 การ เขียนร่างก่อนนั้นพบว่า นิสิตในกลุ่มเก่ง จะทำการเขียนร่างตามโครงร่างของงานเขียน ร้อยละ 80.0 โดยใช้โครงร่างทั้ง 2 ภาษามากที่สุด ร้อยละ 40.0 รองลงมาได้แก่ ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ ร้อยละ 20.0 ส่วนนิสิตกลุ่มปานกลางจะทำการเขียนร่าง โดยใช้โครงร่างของ งานเขียน ร้อยละ 33.3 โดยใช้โครงร่างภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และทั้ง 2 ภาษาเป็นจำนวน เท่ากัน ร้อยละ 16.7 ส่วนนิสิตกลุ่มอ่อนจะทำการเขียนร่าง โดยใช้โครงร่างของงานเขียน ร้อยละ 50.0 โดยใช้โครงร่างทั้ง 2 ภาษา ร้อยละ 50.0 ใช้โครงร่างภาษาไทย ร้อยละ 25.0

หลังจากนิสิตได้ทำการปรับปรุงแก้ไขใหม่ นิสิตในกลุ่มเก่งจะทำการเขียนร่าง ร้อยละ 80.0 นิสิตกลุ่มปานกลางและกลุ่มอ่อนจะทำการเขียนร่างก่อนเพียง ร้อยละ 50.0 การเขียนร่าง ก่อนนั้นพบว่า นิสิตในกลุ่มเก่ง จะทำการเขียนร่างตามโครงร่างของงานเขียน ร้อยละ 80.0 โดยใช้โครงร่างทั้ง 2 ภาษามากที่สุดร้อยละ 40.0 รองลงมาได้แก่ ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ

ร้อยละ 20.0 ส่วนนิสิตกลุ่มปานกลางจะทำการเขียนร่างโดยใช้โครงร่างของงานเขียน ร้อยละ 33.3 โดยใช้โครงร่างภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และทั้ง 2 ภาษาเป็นจำนวนเท่ากัน ร้อยละ 16.7 ส่วนนิสิตกลุ่มอ่อนจะทำการเขียนร่างโดยใช้โครงร่างของงานเขียน ร้อยละ 50.0 โดยใช้โครงร่างทั้ง 2 ภาษา ร้อยละ 50.0 ใช้โครงร่างภาษาไทย ร้อยละ 25.0

หลังจากนิสิตได้ทำการปรับปรุงแก้ไขงานใหม่แล้ว ทำการตรวจงานเขียนที่จะส่งใหม่พบว่านิสิตในกลุ่มปานกลางและกลุ่มอ่อนทุกคนจะทำการตรวจงานเขียนที่จะส่งใหม่ ในขณะที่นิสิตกลุ่มเก่งจะทำการตรวจงานเขียนที่จะส่งใหม่ ร้อยละ 80.0

นิสิตทั้ง 3 กลุ่มคิดว่า งานเขียนฉบับใหม่จะมีที่ผิดน้อยกว่าเดิม โดยนิสิตกลุ่มเก่งคิดว่างานเขียนฉบับใหม่จะมีที่ผิดมากกว่าเดิม ร้อยละ 20.0 และผิดน้อยกว่าเดิม ร้อยละ 80.0 โดยคิดว่าเป็นความผิดทางด้านการเรียบเรียงความคิด ร้อยละ 40.0 เป็นความผิดด้านภาษา ร้อยละ 20.0 นิสิตกลุ่มปานกลางทุกคนคิดว่างานเขียนฉบับใหม่จะมีที่ผิดน้อยกว่าเดิมและงานเขียนฉบับใหม่จะมีที่ผิดไม่ซ้ำแบบเดิม โดยคิดว่าเป็นความผิดด้านภาษา ร้อยละ 50.0 ความผิดด้านความคิด และด้านการเรียบเรียงความคิด ร้อยละ 16.7 นิสิตในกลุ่มอ่อนทุกคนคิดว่างานเขียนฉบับใหม่จะมีที่ผิดน้อยกว่าเดิมและงานเขียนฉบับใหม่จะมีที่ผิดไม่ซ้ำแบบเดิม โดยคิดว่าเป็นความผิดด้านภาษา และการเรียบเรียงความคิด ร้อยละ 50.0 ความผิดด้านความคิด ร้อยละ 25.0

นิสิตทั้ง 3 กลุ่มคิดว่าคุณภาพของงานเขียนจะมีคุณภาพดีขึ้นกว่าเดิม โดยที่นิสิตกลุ่มเก่งและกลุ่มปานกลางคิดว่าคุณภาพของงานเขียนดีขึ้นกว่าเดิมในระดับมาก นิสิตกลุ่มอ่อนคิดว่าคุณภาพของงานเขียนดีขึ้นกว่าเดิมในระดับมากและระดับปานกลาง

ด้านประสบการณ์ที่นิสิตได้รับเมื่อรับงานเขียนคืนจากครูพบว่า นิสิตกลุ่มเก่งจะได้รับประสบการณ์ในทางบวกมากที่สุด ร้อยละ 60.0 ทั้ง 2 ทาง ร้อยละ 20.0 ประสบการณ์ในทางลบที่นิสิตกลุ่มเก่งได้รับเนื่องจากไม่ได้จดคำอธิบายของครูเป็นบางครั้ง และลืมคำอธิบายของครูเป็นบางครั้ง ร้อยละ 20.0 นิสิตกลุ่มปานกลางจะได้รับประสบการณ์ทั้งบวกและทั้ง 2 ทาง ร้อยละ 50.0 ประสบการณ์ในทางลบที่นิสิตกลุ่มปานกลางได้รับเนื่องจากเกิดปัญหาไม่เข้าใจการแก้งานของครูและไม่เข้าใจเครื่องหมายที่ใช้ ร้อยละ 16.7 โดยจะมีปัญหาในระดับน้อย เนื่องจากลืมคำอธิบายของครูเป็นบางครั้ง ร้อยละ 16.7 นิสิตกลุ่มอ่อนได้ประสบการณ์ทั้ง 2 ทางมากที่สุด ร้อยละ 75.0 ประสบการณ์ทางบวก ร้อยละ 25.0 โดยที่ประสบการณ์ในทางลบที่นิสิตกลุ่มอ่อนได้รับเนื่องจากเกิดปัญหาไม่เข้าใจการแก้งานของครู ร้อยละ 50.0 โดยมีปัญหาในระดับน้อย เนื่องจากไม่เข้าใจคำอธิบายในชั้น ร้อยละ 25.0 โดยมีปัญหาระดับปานกลาง เนื่องจากไม่ได้จดคำอธิบายของครูเป็นบางครั้ง ร้อยละ 50.0 เนื่องจากลืมคำอธิบายของครูเป็นบางครั้ง ร้อยละ 50.0 และลืมบ่อยครั้ง ร้อยละ 25.0

ส่วนประสบการณ์ที่ดีของนิสิตนั้นพบว่า นิสิตทั้ง 3 กลุ่มทุกคนจะมีความรู้สึกกระตือรือร้นที่จะทบทวนงานเขียนที่ได้รับคืนจากครูมาก โดยนิสิตกลุ่มเก่งมีความรู้สึกที่จะทบทวนอย่างมาก ร้อยละ

80.0 ทบทวนปานกลาง ร้อยละ 20.0 นิสิตกลุ่มปานกลางมีความรู้สึกที่จะทบทวนมาก ร้อยละ 33.3
ทบทวนปานกลาง ร้อยละ 66.7 นิสิตกลุ่มอ่อนทุกคนมีความรู้สึกที่จะทบทวนมาก ร้อยละ 100.0
นิสิตทั้ง 3 กลุ่มทุกคนมีความต้องการแก้ไขงานให้ดีขึ้น โดยนิสิตกลุ่มเก่งและนิสิตกลุ่มอ่อนจะมีความ
ต้องการในระดับมาก ในขณะที่นิสิตกลุ่มปานกลางมีความต้องการแก้ไขงานในระดับมาก ร้อยละ
83.3 ในระดับน้อย ร้อยละ 16.7 ประสพการณ์ด้านการจดคำอธิบายของครูเพื่อทบทวนนั้น นิสิต
กลุ่มอ่อนจะได้ประสพการณ์มากกว่านิสิตกลุ่มปานกลางและกลุ่มเก่ง ตามลำดับ โดยนิสิตกลุ่มเก่งจะ
จำคำอธิบายของครูไว้ เพื่อทบทวนบ่อยครั้งและเป็นบางครั้งมีจำนวนเท่ากันคือ ร้อยละ 20.0
นิสิตในกลุ่มปานกลางจะจดคำอธิบายของครูไว้เพื่อทบทวนบ่อยครั้ง ร้อยละ 33.3 และเป็นบางครั้ง
ร้อยละ 50 ส่วนกลุ่มอ่อนจดบ่อยครั้ง ร้อยละ 75.0 และเป็นบางครั้ง ร้อยละ 25.0 ประสพ-
การณ์ด้านความเข้าใจในคำอธิบายของครู นิสิตกลุ่มอ่อนจะเข้าใจมากกว่านิสิตกลุ่มปานกลางและ
กลุ่มเก่ง โดยนิสิตกลุ่มเก่งจะเข้าใจในคำอธิบายของครูระดับมาก ร้อยละ 60.0 นิสิตกลุ่ม
ปานกลางจะเข้าใจในคำอธิบายของครู ร้อยละ 83.3 โดยเข้าใจในระดับมาก ร้อยละ 50.0
ระดับปานกลาง ร้อยละ 33.3 นิสิตกลุ่มอ่อนจะเข้าใจในคำอธิบายของครู ร้อยละ 100.0 โดย
เข้าใจในระดับมากและระดับปานกลาง ร้อยละ 50.0

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กลวิธีในการปรับปรุงงานเขียนหลังจากได้รับงานคืนจากครู

กลุ่มที่ 5: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (กลุ่มที่ 1)

ตารางที่ 29 การเก็บข้อมูลครั้งที่ 4 เมื่อ กุมภาพันธ์ 2531

ได้รับงานเขียนที่ตรวจแก้โดยวิธี อธิบายที่ผิดและเรียกมานับเป็นรายบุคคล

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
1. ทำความเข้าใจกับส่วนที่ต้องแก้ไข	6	85.7	9	75.0	6	54.5
2. ศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับภาษา โดยวิธี	5	71.4	8	66.7	6	54.5
ปรึกษาเพื่อน	1	14.3	5	41.7	4	36.4
ปรึกษาครู	1	14.3	1	8.3	1	9.1
ศึกษาจากพจนานุกรม	4	57.1	3	25.0	2	18.2
หนังสือไวยากรณ์	4	57.1	3	25.0	3	27.3
บทเรียน	3	42.9	2	16.7	1	9.1
3. ในการแก้งานเขียนท่านเรียบเรียง ความคิดใหม่	2	28.6	4	33.3	2	18.2
3.1 ถ้าเรียบเรียงความคิดใหม่ ท่านมีปัญหา						
มาก	1	14.3	2	16.7	1	9.1
ปานกลาง	1	14.3	3	25.0	1	9.1
น้อย	-	-	-	-	-	-
ไม่มีปัญหา	-	-	-	-	-	-
3.2 ถ้ามีปัญหาเกิดขึ้นจาก						
การถ่ายทอดความคิดออกมา	1	14.3	-	-	-	-
ไวยากรณ์	-	-	4	33.3	-	-
การใช้คำศัพท์	1	14.3	3	25.0	2	18.2
การเรียบเรียงความ	1	14.3	2	16.7	-	-

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
4. เมื่อได้รับงานเขียนค้นและต้องปรับปรุง แก้ไขงานใหม่ ท่านเขียนร่างก่อน	1	14.3	1	8.3	1	9.1
4.1 โดยร่างตามโครงร่างของงานเขียน (outline)	1	14.3	2	16.7	1	9.1
4.2 ใช้โครงร่าง						
ภาษาไทย	-	-	1	8.3	1	9.1
ภาษาอังกฤษ	1	14.3	2	16.7	1	9.1
ทั้ง 2 ภาษา	-	-	1	8.3	-	-
5. ท่านตรวจทานงานเขียนที่จะส่งใหม่	5	71.4	8	66.7	5	45.5
6. ท่านคิดว่างานเขียนฉบับใหม่จะมีที่ผิด						
มากกว่าเดิม	-	-	-	-	1	9.1
น้อยกว่าเดิม	5	71.4	9	75.0	6	54.5
6.1 ถ้ามีที่ผิดคิดว่า						
ผิดซ้ำแบบเดิม	2	28.6	3	25.0	1	9.1
ไม่ซ้ำแบบเดิม	3	42.9	6	50.0	6	54.5
6.2 และเป็นข้อผิดพลาดด้าน						
ความคิด	-	-	-	-	-	-
ภาษา	4	57.1	8	66.7	6	54.5
การเรียบเรียงความคิด	2	28.6	3	25.0	5	45.5
6.3 ถ้าท่านผิดเพิ่ม ท่านคิดว่างานเขียน ของท่านจะมีคุณภาพ						
ดีขึ้นกว่าเดิม	3	42.9	4	33.3	4	36.4
เท่าเดิม	1	14.3	4	33.3	3	27.3
ด้อยกว่าเดิม	-	-	-	-	-	-

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
6.4 ถ้าดีขึ้นกว่าเดิมดีขึ้น						
มาก	1	14.3	1	8.3	2	18.2
ปานกลาง	2	28.6	5	41.7	3	27.3
น้อย	-	-	-	-	-	-
6.5 ถ้าด้อยกว่าเดิมด้อยกว่า						
มาก	-	-	1	8.3	-	-
ปานกลาง	1	14.3	-	-	1	9.1
น้อย	2	28.6	3	25.0	1	9.1
7. เมื่อท่านได้รับงานเขียนคืนจากครู ท่านมีประสบการณ์ในทาง						
ลบ	2	28.6	-	-	-	-
บวก	1	14.3	5	41.7	7	63.6
ทั้ง 2 ทาง	3	42.9	4	33.3	-	-
7.1 ถ้าเป็นในทางลบ						
ปัญหาเกิดขึ้นเพราะ						
ไม่เข้าใจการแก้งานของครู	5	71.4	2	16.7	1	9.1
มาก	1	14.3	-	-	-	-
ปานกลาง	2	28.6	2	16.7	1	9.1
น้อย	2	28.6	-	-	-	-
7.1.1 อ่านลายมือครูไม่ออก	4	57.1	2	16.7	-	-
มาก	-	-	1	8.3	-	-
ปานกลาง	1	14.3	1	8.3	-	-
น้อย	3	42.9	-	-	-	-

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
7.1.2 ไม่เข้าใจเครื่องหมายที่ใช้	4	57.1	3	24.9	-	-
มาก	-	-	1	8.3	-	-
ปานกลาง	2	28.6	1	8.3	-	-
น้อย	2	28.6	1	8.3	-	-
7.1.3 ไม่เข้าใจคำอธิบายในชั้น	4	57.1	1	8.3	-	-
มาก	-	-	-	-	-	-
ปานกลาง	1	14.3	1	8.3	-	-
น้อย	3	42.9	-	-	-	-
7.1.4 ไม่ได้จดคำอธิบายของครู	5	71.4	2	16.7	-	-
บ่อยครั้ง	-	-	-	-	-	-
บางครั้ง	5	71.4	1	8.3	-	-
ไม่จดเลย	-	-	1	8.3	-	-
7.1.5 ลืมคำอธิบายของครู	5	71.4	2	16.7	1	9.1
บ่อยครั้ง	-	-	-	-	-	-
บางครั้ง	5	71.4	2	16.7	1	9.1
7.2 ประสบการณ์ในทางดี						
7.2.1 ทำนรู้ลึกกระตือรือร้นที่จะ						
พบทวน	5	71.4	8	66.7	6	54.6
มาก	1	14.3	-	-	3	27.3
ปานกลาง	3	42.9	8	66.7	3	27.3
น้อย	1	14.3	-	-	-	-
7.2.2 ทำนต้องการแก้ไขงานให้ดีขึ้น	5	71.4	9	75.0	7	63.6
มาก	2	28.6	1	8.3	4	36.4
ปานกลาง	2	28.6	8	66.7	3	27.3
น้อย	1	14.3	-	-	-	-

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
7.2.3 ท่านจดคำอธิบายของครูไว้เพื่อ ทบทวน	4	57.1	8	66.7	7	63.6
บ่อยครั้ง	1	14.3	1	8.3	2	18.2
บางครั้ง	3	42.9	7	58.3	5	45.5
7.2.4 ท่านเข้าใจคำอธิบายของครู	4	57.1	8	66.7	7	63.6
มาก	2	28.6	1	8.3	1	9.1
ปานกลาง	2	28.6	7	58.3	6	54.5
น้อย	-	-	-	-	-	-

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 29 จะเห็นได้ว่า เมื่อนิสิตรับงานเขียนที่ได้ผ่านการตรวจแก้ไขโดยวิธีการที่ผู้สอนอธิบายที่ผิดและเรียกมาพบเป็นรายบุคคล

1. นิสิตกลุ่มเก่งทำความเข้าใจกับส่วนที่ต้องแก้ไขมากที่สุดคือจำนวน 85.7% ส่วนกลุ่มปานกลาง 75% และกลุ่มอ่อน 54.5% ที่ทำความเข้าใจกับส่วนที่ต้องแก้ไข
2. เมื่อได้รับงานแล้วนิสิตกลุ่มเก่งศึกษาเพิ่มเติมมากที่สุดเป็นจำนวน 71.4% โดยปรึกษาเพื่อนและครูอย่างละ 14.3% ศึกษาจากพจนานุกรมและหนังสือไวยากรณ์อย่างละ 57.1% ส่วนอีก 42.9% นั้นศึกษาจากบทเรียน กลุ่มปานกลางเป็นกลุ่มรองลงมาคือมีจำนวน 66.7% ที่ศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับภาษา โดยการปรึกษาเพื่อน 41.7% ศึกษาจากพจนานุกรมและหนังสือไวยากรณ์ 25% ศึกษาจากบทเรียน 42.9% และปรึกษาครูน้อยที่สุดคือเป็นจำนวน 8.3% โดยกลุ่มสุดท้ายคือกลุ่มอ่อนศึกษาเพิ่มเติมเป็นจำนวน 54.5% โดยการปรึกษาเพื่อน 36.4% ศึกษาจากหนังสือไวยากรณ์ 27.3% ศึกษาจากพจนานุกรม 18.2% และปรึกษาครูและศึกษาจากบทเรียนอย่างละ 9.1%
3. ในการแก้งานเขียน กลุ่มปานกลางเรียบเรียงความคิดใหม่ 33.3% กลุ่มเก่งทำ 28.6% และกลุ่มอ่อนทำเพียง 18.2%
 - 3.1 เมื่อมีการเรียบเรียงความคิดใหม่ ไม่มีนิสิตกลุ่มใดบอกว่ามีปัญหาบ่อยหรือไม่มีปัญหาเลย แต่กลุ่มเก่งจะบอกว่ามีปัญหามากและปานกลางอย่างละ 14.3% กลุ่มอ่อนอย่างละ 9.1% ส่วนกลุ่มปานกลางบอกว่ามีปัญหามาก 16.7% และมีปัญหาปานกลาง 25.0%
 - 3.2 ปัญหาที่เกิดขึ้นนั้น กลุ่มเก่งบอกว่าเกิดปัญหาที่เกิดขึ้นจากการถ่ายทอดความคิดออกมา การใช้คำศัพท์และการเรียบเรียงความคิดใหม่ทั้งหมดสามอย่าง ๆ ละ 14.3% ส่วนกลุ่มอ่อน 18.2% บอกว่าเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นจากไวยากรณ์ 33.3% อีก 25.0% บอกว่าเกิดจากการใช้คำศัพท์และจำนวน 16.7% บอกว่าเกิดจากการเรียบเรียงความคิดใหม่
4. เมื่อได้รับงานคืนและต้องปรับปรุงแก้ไขงานใหม่ นิสิตทุกกลุ่มเขียนร่างก่อน โดยมีจำนวนเปอร์เซ็นต์ดังนี้คือ กลุ่มเก่ง 14.3% กลุ่มปานกลาง 5.3% กลุ่มอ่อน 9.1%

- 4.1 ในการเขียนร่างนั้น กลุ่มปานกลางเขียนร่างจำนวน 16.7% ส่วนกลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อนเขียนร่างตามโครงร่างของงานเขียนเป็นจำนวน 14.3% และ 9.1% ตามลำดับ
- 4.2 ในการเขียนโครงร่างนั้น กลุ่มร่าง 14.3% ใช้ภาษาอังกฤษ อีกอย่างละ 8.3% ที่ใช้ภาษาไทยและใช้ทั้งสองภาษารวมกัน
5. ในการตรวจทานงานเขียนที่จะส่งใหม่นั้น นิสิตทุกกลุ่มทำโดยมีจำนวนดังนี้คือ กลุ่มเก่ง 71.4% กลุ่มปานกลาง 66.7% และกลุ่มอ่อน 45.5%
6. ในงานเขียนฉบับใหม่ กลุ่มอ่อน 9.1% คิดว่าจะมีที่ผิดมากกว่าเดิมอีก 54.5% คิดว่าน้อยกว่าเดิม ส่วนกลุ่มเก่งและกลุ่มปานกลางก็คิดว่าจะมีที่ผิดน้อยกว่าเดิมเป็นจำนวน 71.4% และ 75% ตามลำดับ
 - 6.1 นิสิตกลุ่มเก่ง 28.6% คิดว่าเป็นความผิดซ้ำแบบเดิม กลุ่มปานกลาง 25% และกลุ่มอ่อน 9.1% ที่คิดแบบนี้ แต่นิสิตส่วนมากบอกว่าเป็นความผิดไม่ซ้ำแบบเดิมโดยกลุ่มอ่อนมีจำนวนถึง 54.5% กลุ่มปานกลาง 50% และกลุ่มเก่ง 42.9%
 - 6.2 ไม่มีนิสิตกลุ่มใดคิดว่า เป็นข้อผิดพลาดด้านความคิดเลย แต่ส่วนมากคิดว่า เป็นความผิดพลาดด้านภาษา โดยมีจำนวนดังนี้คือ กลุ่มเก่งจำนวน 57.1% กลุ่มปานกลาง 66.7% กลุ่มอ่อน 54.5% ส่วนนิสิตที่คิดว่าข้อผิดพลาดด้านการเรียบเรียงความคิดมีดังนี้คือ กลุ่มเก่ง 28.6% กลุ่มปานกลาง 25.0% และกลุ่มอ่อน 45.5%
 - 6.3 ในเรื่องความคิดที่เพิ่มขึ้น ไม่มีนิสิตกลุ่มใดคิดว่างานเขียนมีคุณภาพด้อยกว่าเดิมเลย แต่นิสิตกลุ่มปานกลางคิดว่าดีขึ้นกว่าเดิม และเท่าเดิมอย่างละ 33.3% ส่วนนิสิตกลุ่มเก่งคิดว่าดีขึ้นกว่าเดิม 42.9% เท่าเดิม 14.3% ส่วนกลุ่มอ่อนก็เช่นเดียวกันคือดีขึ้นกว่าเดิม 36.4% และเท่าเดิม 27.3%
 - 6.4 ถ้างานดีขึ้นกว่าเดิม ไม่มีนิสิตกลุ่มใดบอกว่างานดีขึ้นกว่าเดิมน้อยลง แต่ส่วนมากบอกว่าดีขึ้นปานกลาง โดยมีจำนวนดังนี้คือ กลุ่มเก่ง 28.6% กลุ่มปานกลาง 41.7% และกลุ่มอ่อน 27.3% ส่วนนิสิตที่คิดว่าดีขึ้นมากนั้น มีจำนวนดังนี้คือ กลุ่มเก่ง 14.3% กลุ่มปานกลาง 8.3% และกลุ่มอ่อน 18.2%

- 6.5 ถ้างานน้อยกว่าเดิม กลุ่มอ่อนอย่างละ 9.1% ที่คิดว่าน้อยกว่าเดิม ปานกลางและน้อยกว่าเดิมน้อย กลุ่มเก่ง 14.3% คิดว่าน้อยกว่าเดิม ปานกลางและน้อยกว่าเดิมน้อยมีจำนวน 28.6% ส่วนกลุ่มปานกลาง คิดว่าน้อยกว่าเดิมมาก 8.3% แต่คิดว่าต่อยลงกว่าเดิมน้อยเป็นจำนวน ถึง 25%
7. เมื่อได้รับงานเขียนคืนจากครู นิสิตกลุ่มเก่ง 28.6% บอกว่ามีประสบการณ์ ในทางลบ ส่วน 14.3% บอกว่าเป็นไปในทางบวก แต่ส่วนมากคือ 42.9% บอกว่ามีประสบการณ์เป็นไปทั้งสองทาง นิสิตกลุ่มปานกลางบอกว่ามีประสบ- การณ์ในทางบวก เป็นจำนวน 41.7% ส่วนอีก 33.3% บอกว่าเป็นไปทั้ง 2 ทาง ส่วนนิสิตกลุ่มอ่อน 63.6% บอกว่ามีประสบการณ์ในทางบวกแต่ อย่างเดียว
- 7.1 ถ้าเป็นประสบการณ์ในทางลบ กลุ่มอ่อน 9.1% บอกว่าไม่เข้าใจการ ทำงานของครูปานกลาง กลุ่มปานกลาง 16.7% ก็คิดเช่นเดียวกันแต่ กลุ่มเก่งแบ่งออกเป็นว่า 14.3% บอกว่าไม่เข้าใจการทำงานของ ครูมาก ส่วนอีกอย่างละ 28.6% บอกว่าไม่เข้าใจการทำงานของครู ปานกลางและน้อย
- 7.1.1 ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการอ่านลายมือครูไม่ออก กลุ่มอ่อนไม่ บอกว่ามีปัญหาเลยไม่ว่าจะมาก ปานกลาง หรือน้อย กลุ่ม ปานกลางบอกว่ามีปัญหามากและปานกลางอย่างละ 8.3% ส่วนกลุ่มเก่งบอกว่ามีปัญหาน้อย 42.9% และมีปัญหาปาน กลาง 14.3%
- 7.1.2 นิสิตกลุ่มปานกลางบอก说不เข้าใจเครื่องหมายที่ใช้มาก ปานกลาง น้อย อย่างละเท่า ๆ กันคือ 8.3% กลุ่มอ่อนไม่มี ปัญหาเลย ส่วนกลุ่มเก่งบอกว่ามีปัญหาปานกลางและน้อย อย่างละ 28.6% เท่ากัน
- 7.1.3 ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการไม่เข้าใจคำอธิบายในชั้นนั้น ไม่มีนิสิต กลุ่มใดบอกว่าไม่เข้าใจคำอธิบายในชั้นมากเลย กลุ่มปาน กลาง 8.3% บอกว่าไม่เข้าใจปานกลาง ส่วนกลุ่มเก่ง 42.9% บอกว่าไม่เข้าใจน้อยและ 14.3% บอกว่าไม่เข้าใจ ปานกลาง ส่วนกลุ่มอ่อนไม่ตอบข้อนี้เลย

7.1.4 ปัญหาที่เกิดขึ้นเพราะไม่ได้จดคำอธิบายของครุนั้น ไม่มีนิสิตกลุ่มใดบอกว่าบ่อยครั้งเลย กลุ่มเก่ง 71.4% บอกว่าเป็นบางครั้ง ส่วนกลุ่มปานกลางบอกว่าบางครั้งและไม่จดเลยอย่างละเท่ากันคือ 8.3% กลุ่มอ่อนไม่ตอบคำถามข้อนี้

7.1.5 ไม่มีนิสิตกลุ่มใดบอกว่าลืมคำอธิบายของครุบ่อยครั้งเลย กลุ่มเก่ง 71.4% กลุ่มปานกลาง 16.7% กลุ่มอ่อน 9.1% บอกว่าลืมคำอธิบายของครุเป็นบางครั้งตามลำดับ

7.2 ถ้าเป็นประสบการณ์ในทางดี

7.2.1 กลุ่มเก่ง 14.3% และกลุ่มอ่อน 27.3% มีความรู้ลึกกระตือรือร้นที่จะทบทวนมาก ไม่มีนิสิตกลุ่มใดบอกว่าน้อยเลย ส่วนนิสิตที่มีความรู้ลึกกระตือรือร้นปานกลางมีจำนวนดังนี้คือ กลุ่มเก่ง 42.9% กลุ่มปานกลาง 66.7% และกลุ่มอ่อน 36.4%

7.2.2 ความต้องการแก้ไขงานให้ดีขึ้นนั้น นิสิตกลุ่มเก่งอย่างละ 28.6% ต้องการมากและปานกลาง ส่วนอีก 14.3% ต้องการน้อย นิสิตกลุ่มปานกลาง 66.7% ต้องการปานกลาง และ 8.3% ต้องการมาก ส่วนนิสิตกลุ่มอ่อนต้องการแก้ไขงานให้ดีขึ้นมาก 36.4% และ 27.3% ต้องการแก้ไขงานให้ดีขึ้นปานกลาง

7.2.3 นิสิตส่วนมากจดคำอธิบายของครุไว้เพื่อทบทวนบางครั้งตั้งนี้คือ กลุ่มเก่ง 42.9% กลุ่มปานกลาง 58.3% และกลุ่มอ่อน 45.5% ส่วนที่ทำบ่อยครั้งมีจำนวนดังนี้คือกลุ่มเก่ง 14.3% กลุ่มปานกลาง 8.3% และกลุ่มอ่อน 18.2%

7.2.4 ไม่มีนิสิตกลุ่มใดบอกว่าเข้าใจคำอธิบายของครุน้อยเลย กลุ่มเก่งอย่างละ 28.6% บอกว่าเข้าใจมากและปานกลาง กลุ่มปานกลาง 8.3% และกลุ่มอ่อน 9.1% บอกว่าเข้าใจคำอธิบายของครุมากส่วนนิสิตที่บอกว่าเข้าใจปานกลางนั้นมีกลุ่มปานกลาง 58.3% และกลุ่มอ่อน 54.5%

กลวิธีในการปรับปรุงงานเขียนหลังจากได้รับงานคืนจากครู

กลุ่มที่ 6: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (กลุ่มที่ 2)

ตารางที่ 30 การเก็บข้อมูลครั้งที่ 4 เมื่อ กุมภาพันธ์ 2531

ได้รับงานเขียนที่ตรวจแก้ไขโดยวิธี อธิบายที่ผิดและเรียกมาพบเป็นรายบุคคล

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
1. ทำความเข้าใจกับส่วนที่ต้องแก้ไข	6	100	8	100	3	100
2. ศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับภาษา โดยวิธี	6	100	7	87.5	3	100
ปรึกษาเพื่อน	2	33.3	3	37.5	2	66.7
ปรึกษาครู	5	83.3	7	87.5	3	100
ศึกษาจากพจนานุกรม	2	33.3	4	50	2	66.7
หนังสือไวยากรณ์	2	33.3	2	25	1	33.3
บทเรียน	3	50	3	37.5	-	-
3. ในการแก้งานเขียนท่านเรียบเรียง ความคิดใหม่	5	83.3	6	75	2	66.7
3.1 ถ้าเรียบเรียงความคิดใหม่ ท่านมีปัญหา						
มาก	-	-	-	-	-	-
ปานกลาง	1	16.7	2	25	-	-
น้อย	3	50	5	62.5	1	33.3
ไม่มีปัญหา	1	16.7	-	-	-	-
3.2 ถ้ามีปัญหาเกิดขึ้นจาก						
การถ่ายทอดความคิดออกมา	-	-	4	50	1	33.3
ไวยากรณ์	4	66.7	5	62.5	1	33.3
การใช้คำศัพท์	-	-	5	62.5	1	33.3
การเรียบเรียงความคิดใหม่	-	-	5	62.5	1	33.3

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
4. เมื่อได้รับงานเขียนคืนและต้องปรับปรุง แก้ไขงานใหม่ ท่านเขียนร่างก่อน	2	33.3	6	75	2	66.7
4.1 โดยร่างตามโครงร่างของงานเขียน (outline)	2	33.3	6	75	1	33.3
4.2 ใช้โครงร่าง						
ภาษาไทย	-	-	1	12.5	-	-
ภาษาอังกฤษ	2	33.3	3	37.5	1	33.3
ทั้ง 2 ภาษา	-	-	2	25	-	-
5. ท่านตรวจทานงานเขียนที่จะส่งใหม่	5	83.3	6	75	3	100
6. ท่านคิดว่างานเขียนฉบับใหม่จะมีที่ผิด						
มากกว่าเดิม	-	-	-	-	-	-
น้อยกว่าเดิม	6	100	8	100	3	100
6.1 ถ้ามีที่ผิดคิดว่า						
ผิดซ้ำแบบเดิม	-	-	-	-	-	-
ไม่ซ้ำแบบเดิม	6	100	8	100	2	66.7
6.2 และเป็นข้อผิดพลาดด้าน						
ความคิด	5	83.3	6	75	2	66.7
ภาษา	4	66.7	4	50	2	66.7
การเรียบเรียงความคิด	3	50	4	50	2	66.7
6.3 ถ้าท่านผิดเพิ่ม ท่านคิดว่างานเขียน ของท่านจะมีคุณภาพ						
ดีขึ้นกว่าเดิม	6	100	8	100	2	66.7
เท่าเดิม	-	-	-	-	1	33.3
ด้อยกว่าเดิม	-	-	-	-	-	-

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
6.4 ถ้าดีขึ้นกว่าเดิมดีขึ้น						
มาก	4	66.7	4	50	2	66.7
ปานกลาง	2	33.3	4	50	1	33.3
น้อย	-	-	-	-	-	-
6.5 ถ้าด้อยกว่าเดิมด้อยกว่าเดิม						
มาก	-	-	-	-	-	-
ปานกลาง	-	-	-	-	-	-
น้อย	-	-	-	-	-	-
7. เมื่อท่านได้รับงานเขียนคืนจากครู ท่านมีประสบการณ์ในทาง						
ลบ	-	-	-	-	-	-
บวก	6	100	6	75	1	33.3
ทั้ง 2 ทาง	-	-	1	12.5	-	-
7.1 ถ้าเป็นในทางลบ ปัญหาเกิดขึ้นเพราะ						
ไม่เข้าใจการแก้งานของครู	-	-	1	12.5	-	-
มาก	-	-	-	-	-	-
ปานกลาง	-	-	-	-	-	-
น้อย	-	-	1	12.5	-	-
7.1.1 อ่านลายมือครูไม่ออก						
มาก	-	-	-	-	-	-
ปานกลาง	-	-	-	-	-	-
น้อย	-	-	1	12.5	-	-

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
7.1.2 ไม่เข้าใจเครื่องหมายที่ใช้	-	-	1	12.5	-	-
มาก	-	-	-	-	-	-
ปานกลาง	-	-	-	-	-	-
น้อย	-	-	1	12.5	-	-
7.1.3 ไม่เข้าใจคำอธิบายในชั้น	-	-	1	12.5	-	-
มาก	-	-	-	-	-	-
ปานกลาง	-	-	1	12.5	-	-
น้อย	-	-	-	-	-	-
7.1.4 ไม่ได้จดคำอธิบายของครู	-	-	1	12.5	-	-
บ่อยครั้ง	-	-	-	-	-	-
บางครั้ง	-	-	1	12.5	-	-
ไม่จดเลย	-	-	-	-	-	-
7.1.5 ลืมคำอธิบายของครู	-	-	1	12.5	-	-
บ่อยครั้ง	-	-	1	12.5	-	-
บางครั้ง	-	-	-	-	-	-
7.2 ประสบการณ์ในทางดี						
7.2.1 ท่านรู้สึกกระตือรือร้นที่จะ	6	100	8	100	3	100
ทบทวน						
มาก	5	83.3	6	75	2	66.7
ปานกลาง	1	16.7	2	25	1	33.3
น้อย	-	-	-	-	-	-
7.2.2 ท่านต้องการแก้ไขงานให้ดีขึ้น	6	100	8	100	3	100
มาก	6	100	7	87.5	1	33.3
ปานกลาง	-	-	1	12.5	2	66.7
น้อย	-	-	-	-	-	-

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
7.2.3 ท่านจดคำอธิบายของครูไว้เพื่อ ทบทวน	6	100	8	100	3	100
บ่อยครั้ง	5	83.3	5	62.5	1	33.3
บางครั้ง	1	16.7	3	37.5	2	66.7
7.2.4 ท่านเข้าใจคำอธิบายของครู	6	100	8	100	3	100
มาก	6	100	3	37.5	2	66.7
ปานกลาง	-	-	5	62.5	1	33.3
น้อย	-	-	-	-	-	-

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 30 พบว่า ภายหลังจากที่นิสิตได้รับงานเขียนคืน โดยผู้สอนใช้วิธีอธิบายที่
ผิดและเรียกมาพบเป็นรายบุคคล นิสิตทุกคนจะทำความเข้าใจกันส่วนที่ต้องแก้ไข

ในด้านการศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับภาษา พบว่านิสิตกลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อนทุกคน (100%)
และนิสิตกลุ่มปานกลาง (87.5%) ระบุว่าทำ วิธีที่นิสิตส่วนใหญ่ใช้คือปรึกษาครู

ในการแก้ไขงานเขียน โดยเรียบเรียงความคิดใหม่ พบว่านิสิตส่วนใหญ่จะประสบปัญหา
ในระดับน้อยนิสิตกลุ่มเก่ง (66.7%) ประสบปัญหาด้านไวยากรณ์ นิสิตกลุ่มปานกลาง (62.5%)
และนิสิตกลุ่มอ่อน (33.3%) ประสบปัญหาด้านไวยากรณ์ การใช้คำศัพท์ และการเรียบเรียง
ความคิดใหม่

เมื่อนิสิตได้รับงานเขียนคืนและต้องปรับปรุงแก้ไขงานใหม่ พบว่านิสิตส่วนใหญ่ใช้
โครงร่างเป็นภาษาอังกฤษ

ในการตรวจทานงานเขียนที่จะส่งใหม่ พบว่านิสิตส่วนใหญ่ระบุว่าทำ

ด้านงานเขียนฉบับใหม่ พบว่านิสิตทุกคนมีที่ผิดน้อยลงกว่าเดิมและที่ผิดจะไม่ซ้ำแบบเดิม
ข้อผิดพลาดส่วนใหญ่เป็นด้านความคิด

ด้านคุณภาพของงานเขียนฉบับใหม่ พบว่านิสิตกลุ่มเก่งและกลุ่มปานกลางทุกคน (100%)
และกลุ่มอ่อน (66.7%) มีคุณภาพของงานเขียนดีขึ้นกว่าเดิม นิสิตกลุ่มเก่ง (66.7%) กลุ่มปานกลาง
(50%) และกลุ่มอ่อน (66.7%) ระบุว่าคุณภาพงานเขียนฉบับใหม่ดีขึ้นกว่าเดิมมาก

ประสบการณ์ที่นิสิตได้รับภายหลังจากได้รับงานเขียนคืนจากครู พบว่านิสิตส่วนใหญ่มี
ประสบการณ์ในทางบวก คือนิสิตทุกคนรู้สึกกระตือรือร้นที่จะทบทวน ต้องการแก้ไขงานให้ดีขึ้นจดคำ
อธิบายของครูไว้เพื่อทบทวน และเข้าใจคำอธิบายของครู

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กลวิธีในการปรับปรุงงานเขียนหลังจากได้รับงานคืนจากครู
 กลุ่มที่ 7: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (กลุ่มที่ 3)

ตารางที่ 31 การเก็บข้อมูลครั้งที่ 4 เมื่อ กุมภาพันธ์ 2531
 ได้รับงานเขียนที่ตรวจแก้โดยวิธี อธิบายที่ผิดและเรียกมาพบเป็นรายบุคคล

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
1. ทำความเข้าใจกับส่วนที่ต้องแก้ไข	5	83.3	11	73.3	4	100
2. ศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับภาษา โดยวิธี	5	83.3	12	80.0	4	100
ปรึกษาเพื่อน	4	66.7	12	80.0	4	100
ปรึกษาครู	2	33.3	4	26.7	1	25.0
ศึกษาจากพจนานุกรม	3	50	8	53.3	2	50.0
หนังสือไวยากรณ์	1	16.7	-	-	-	-
บทเรียน	-	-	-	-	1	25.0
3. ในการแก้งานเขียนท่านเรียงเรียง ความคิดใหม่	-	-	2	13.3	2	50.0
3.1 ถ้าเรียงเรียงความคิดใหม่ ท่านมีปัญหา						
มาก	-	-	-	-	1	25.0
ปานกลาง	-	-	3	20.0	1	25.0
น้อย	-	-	-	-	-	-
ไม่มีปัญหา	-	-	-	-	-	-
3.2 ถ้ามีปัญหาเกิดขึ้นจาก						
การถ่ายทอดความคิดออกมา	-	-	2	13.3	2	50.0
ไวยากรณ์	-	-	1	6.7	2	50.0
การใช้คำศัพท์	-	-	2	13.3	2	50.0
การเรียงเรียงความคิดใหม่	-	-	-	-	1	25.0

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
4. เมื่อได้รับงานเขียนคืนและต้องปรับปรุง แก้ไขงานใหม่ ท่านเขียนร่างก่อน	-	-	3	20.0	2	50.0
4.1 โดยร่างตามโครงร่างของงานเขียน (outline)	-	-	2	13.3	2	50.0
4.2 ใช้โครงร่าง						
ภาษาไทย	-	-	-	-	-	-
ภาษาอังกฤษ	-	-	1	6.7	2	50.0
ทั้ง 2 ภาษา	-	-	2	13.3	-	-
5. ท่านตรวจทานงานเขียนที่จะส่งใหม่	-	-	4	26.7	1	25.0
6. ท่านคิดว่างานเขียนฉบับใหม่จะมีที่ผิด						
มากกว่าเดิม	-	-	1	6.7	-	-
น้อยกว่าเดิม	6	100	14	93.3	3	75.0
6.1 ถ้ามีที่ผิดคิดว่า						
ผิดซ้ำแบบเดิม	1	16.7	-	-	-	-
ไม่ซ้ำแบบเดิม	5	83.3	15	100	4	100
6.2 และเป็นข้อผิดพลาดด้าน						
ความคิด	1	16.7	2	13.3	2	50.0
ภาษา	5	83.3	14	93.3	2	50.0
การเรียบเรียงความคิด	3	50	6	40.0	-	-
6.3 ถ้าท่านผิดเพิ่ม ท่านคิดว่างานเขียน ของท่านจะมีคุณภาพ						
ดีขึ้นกว่าเดิม	4	66.7	11	73.3	1	25.0
เท่าเดิม	2	33.3	-	-	-	-
ด้อยกว่าเดิม	-	-	-	-	-	-

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
6.4 ถ้าดีขึ้นกว่าเดิมดีขึ้น						
มาก	4	66.7	11	73.3	1	25.0
ปานกลาง	-	-	-	-	-	-
น้อย	-	-	-	-	-	-
6.5 ถ้าด้อยกว่าเดิมด้อยกว่า						
มาก	-	-	-	-	-	-
ปานกลาง	-	-	-	-	-	-
น้อย	-	-	-	-	-	-
7. เมื่อท่านได้รับงานเขียนคืนจากครู						
ท่านมีประสบการณ์ในทาง						
ลบ	-	-	-	-	-	-
บวก	6	100	12	80.0	3	75.0
ทั้ง 2 ทาง	-	-	3	20.0	1	25.0
7.1 ถ้าเป็นในทางลบ						
ปัญหาเกิดขึ้นเพราะ						
ไม่เข้าใจการแก้งานของครู						
มาก	-	-	5	33.3	2	50.0
ปานกลาง	-	-	3	20.0	1	25.0
น้อย	-	-	1	6.7	-	-
7.1.1 อ่านลายมือครูไม่ออก						
มาก	-	-	1	6.7	1	25.0
ปานกลาง	-	-	3	20.0	1	25.0
น้อย	-	-	-	-	-	-
7.1.2 ไม่เข้าใจเครื่องหมายที่ใช้						
มาก	-	-	1	6.7	-	-
ปานกลาง	-	-	1	6.7	-	-
น้อย	-	-	-	-	-	-

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
7.1.3 ไม่เข้าใจคำอธิบายในชั้น	-	-	1	6.7	1	25.0
มาก	-	-	-	-	-	-
ปานกลาง	-	-	1	6.7	1	25.0
น้อย	-	-	-	-	-	-
7.1.4 ไม่ได้จดคำอธิบายของครู	-	-	2	13.3	1	25.0
บ่อยครั้ง	-	-	-	-	-	-
บางครั้ง	-	-	2	13.3	1	25.0
ไม่จดเลย	-	-	-	-	-	-
7.1.5 ลืมคำอธิบายของครู	-	-	3	20.0	1	25.0
บ่อยครั้ง	-	-	2	13.3	-	-
บางครั้ง	-	-	1	6.7	1	25.0
7.2 ประสบการณ์ในทางดี						
7.2.1 ท่านรู้สึกกระตือรือร้นที่จะ						
ทบทวน	6	100	15	100	4	100
มาก	1	16.7	5	33.3	1	25.0
ปานกลาง	5	83.3	8	53.3	3	75.0
น้อย	-	-	2	13.3	-	-
7.2.2 ท่านต้องการแก้ไขงานให้ดีขึ้น	6	100	15	100	4	100
มาก	2	33.3	6	40.0	2	50.0
ปานกลาง	4	66.7	8	53.3	2	50.0
น้อย	-	-	1	6.7	-	-
7.2.3 ท่านจดคำอธิบายของครูไว้เพื่อ	6	100	15	100	4	100
ทบทวน						
บ่อยครั้ง	5	83.3	8	53.3	3	75.0
บางครั้ง	1	16.7	7	46.7	1	25.0
7.2.4 ท่านเข้าใจคำอธิบายของครู	6	100	15	100	4	100
มาก	4	66.7	10	66.7	3	75.0
ปานกลาง	2	33.3	5	33.3	1	25.0
น้อย	-	-	-	-	-	-

จากตารางที่ 31 จะเห็นว่าเมื่อนิสิตได้รับงานเขียนที่ได้ผ่านการตรวจโดยผู้สอน ใช้วิธีอธิบายเป็นรายบุคคลนั้น นิสิตทุกคนในกลุ่มอ่อน และส่วนใหญ่ของกลุ่มเก่งและกลุ่มปานกลาง (83.3% และ 73.3%) ทำความเข้าใจกับส่วนที่ต้องแก้ไข และศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับภาษาโดยกลุ่มอ่อนทุกคน และกลุ่มเก่งกับกลุ่มปานกลางส่วนใหญ่ปรึกษาเพื่อน (66.7% และ 80%) และประมาณครึ่งหนึ่งศึกษาจากพจนานุกรม (50% และ 53.3%)

เกี่ยวกับการเรียบเรียงความคิดใหม่ กลุ่มเก่งไม่ทำเลย ในขณะที่กลุ่มอ่อนครึ่งหนึ่ง และกลุ่มปานกลางบางส่วน (13.3%) ทำ และปรากฏว่ามีปัญหาปานกลางจากด้าน ไวยากรณ์ และการใช้คำศัพท์

กลุ่มอ่อนครึ่งหนึ่งและกลุ่มปานกลางบางส่วน (20%) เขียนโครงร่างก่อนโดยกลุ่มอ่อนใช้ภาษาอังกฤษ ส่วนกลุ่มปานกลางใช้ภาษาทั้ง 2 ภาษา

นิสิตทุกคนในกลุ่มเก่ง และส่วนใหญ่ของกลุ่มปานกลางและกลุ่มอ่อนคิดว่างานเขียนฉบับใหม่จะมีที่ผิดน้อยกว่าเดิม และหากมีที่ผิดจะไม่ซ้ำแบบเดิม ทั้งสามกลุ่มคิดว่าจะเป็นข้อผิดพลาดด้านภาษา ส่วนนิสิตกลุ่มเก่งครึ่งหนึ่ง เห็นว่าจะเป็นที่ผิดในด้านการเรียบเรียงความคิดด้วย และทุกกลุ่มเชื่อว่างานเขียนฉบับใหม่จะมีคุณภาพดีขึ้นกว่าเดิมมาก

ประสบการณ์ที่นิสิตทั้งสามกลุ่มได้รับ เมื่อได้งานเขียนคืนจากผู้สอน เป็นประสบการณ์ในทางบวกเป็นส่วนใหญ่ (100%, 80% และ 75% ตามลำดับ) ส่วนนิสิตที่มีประสบการณ์ในทางลบ เป็นเพราะไม่เข้าใจการแก้งานของครูบ้าง (20%) อ่านลายมือครูไม่ออก (20%) ไม่เข้าใจคำอธิบายในชั้น บางครั้งไม่ได้จดคำอธิบายของครูและลืมคำอธิบาย

สำหรับประสบการณ์ในทางดี นิสิตทุกคนมีความกระตือรือร้นที่จะทบทวนในระดับปานกลาง และต้องการแก้ไขงานให้ดีขึ้น นิสิตส่วนใหญ่จดคำอธิบายของครูไว้เพื่อทบทวน และทุกคนเข้าใจคำอธิบายของครูดี

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กลวิธีในการปรับปรุงงานเขียนหลังจากได้รับงานคืนจากครู

กลุ่มที่ 8: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (กลุ่มที่ 4)

ตารางที่ 32 การเก็บข้อมูลครั้งที่ 4 เมื่อ เดือน กุมภาพันธ์ 2531

ได้รับงานเขียนที่ตรวจแก้โดยวิธี อธิบายที่ผิดและเรียกมาพบเป็นรายบุคคล

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
1. ทำความเข้าใจกับส่วนที่ต้องแก้ไข	4	44.4	6	60	3	37.5
2. ศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับภาษา โดยวิธี	4	44.4	5	50	3	37.5
ปรึกษาเพื่อน	0	0	5	50	2	25
ปรึกษาครู	4	44.4	2	20	1	12.5
ศึกษาจากพจนานุกรม	0	0	1	10	2	25
หนังสือ ไวยากรณ์	2	22.2	0	0	0	0
บทเรียน	1	11.1	3	30	2	25
3. ในการแก้งานเขียนท่านเรียบเรียง ความคิดใหม่	2	22.2	6	60	3	37.5
3.1 ถ้าเรียบเรียงความคิดใหม่ ท่านมีปัญหา						
มาก	1	11.1	0	0	0	0
ปานกลาง	0	0	3	30	3	37.5
น้อย	1	11.1	3	30	0	0
ไม่มีปัญหา	0	0	0	0	0	0
3.2 ถ้ามีปัญหาเกิดขึ้นจาก						
การถ่ายทอดความคิดออกมา	1	11.1	3	30	1	12.5
ไวยากรณ์	1	11.1	2	20	3	37.5
การใช้คำศัพท์	2	22.2	4	40	3	37.5
การเรียบเรียงความคิดใหม่	1	11.1	2	20	0	0

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
4. เมื่อได้รับงานเขียนค้นและต้องปรับปรุง แก้ไขงานใหม่ ท่านเขียนร่างก่อน	2	22.2	4	40	1	12.5
4.1 โดยร่างตามโครงร่างของงานเขียน (outline)	1	11.1	2	20	1	12.5
4.2 ใช้โครงร่าง						
ภาษาไทย	0	0	0	0	1	12.5
ภาษาอังกฤษ	2	22.2	1	10	0	0
ทั้ง 2 ภาษา	0	0	1	10	0	0
5. ท่านตรวจทานงานเขียนที่จะส่งใหม่	4	44.4	6	60	2	25
6. ท่านคิดว่างานเขียนฉบับใหม่จะมีที่ผิด						
มากกว่าเดิม	0	0	0	0	0	0
น้อยกว่าเดิม	4	44.4	6	60	3	37.5
6.1 ถ้ามีที่ผิดคิดว่า						
ผิดซ้ำแบบเดิม	1	11.1	0	0	0	0
ไม่ซ้ำแบบเดิม	3	33.3	6	60	3	37.5
6.2 และเป็นข้อผิดพลาดด้าน						
ความคิด	0	0	1	10	0	0
ภาษา	3	33.3	5	50	4	50
การเรียบเรียงความ	0	0	3	30	0	0
6.3 ถ้าท่านผิดเพิ่ม ท่านคิดว่างานเขียน ของท่านจะมีคุณภาพ						
ดีขึ้นกว่าเดิม	1	4.1	6	60	4	50
เท่าเดิม	2	22.2	0	0	0	0
ด้อยกว่าเดิม	0	0	0	0	0	0

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
6.4 ถ้าดีขึ้นกว่าเดิมดีขึ้น						
มาก	2	22.2	3	30	1	12.5
ปานกลาง	1	11.1	3	30	2	25
น้อย	0	0	0	0	1	12.5
6.5 ถ้าด้อยกว่าเดิมด้อยกว่า						
มาก	0	0	0	0	1	12.5
ปานกลาง	0	0	1	10	0	0
น้อย	1	11.1	2	20	0	0
7. เมื่อท่านได้ปฏิบัติงานเขียนคั่นจากครู ท่านมีประสบการณ์ในทาง						
ลบ	0	0	0	0	0	0
บวก	2	22.2	4	40	3	37.5
ทั้ง 2 ทาง	2	22.2	2	20	1	12.5
7.1 ถ้าเป็นในทางลบ ปัญหาเกิดขึ้นเพราะ						
ไม่เข้าใจการแก้งานของครู	2	22.2	3	30	1	12.5
มาก	0	0	1	10	0	0
ปานกลาง	0	0	0	0	1	12.5
น้อย	2	22.2	2	20	0	0
7.1.1 อ่านลายมือครูไม่ออก	2	22.2	3	30	0	0
มาก	0	0	0	0	0	0
ปานกลาง	2	22.2	0	0	0	0
น้อย	0	0	3	30	0	0
7.1.2 ไม่เข้าใจเครื่องหมายที่ใช้	1	11.1	3	30	0	0
มาก	0	0	0	0	0	0
ปานกลาง	1	11.1	1	10	0	0
น้อย	0	0	2	20	0	0

	กลุ่มเก่ง		กลุ่มปานกลาง		กลุ่มอ่อน	
	N	%	N	%	N	%
7.1.3 ไม่เข้าใจคำอธิบายในชั้น	2	22.2	2	20	0	0
มาก	0	0	0	0	0	0
ปานกลาง	1	11.1	0	0	0	0
น้อย	1	11.1	2	20	0	0
7.1.4 ไม่ได้จดคำอธิบายของครู	1	11.1	2	20	0	0
บ่อยครั้ง	0	0	0	0	0	0
บางครั้ง	1	11.1	2	20	0	0
ไม่จดเลย	0	0	0	0	0	0
7.1.5 ลืมคำอธิบายของครู	1	11.1	2	20	0	0
บ่อยครั้ง	0	0	0	0	0	0
บางครั้ง	1	11.1	2	20	0	0
7.2 ประสบการณ์ในทางดี						
7.2.1 ท่านรู้สึกกระตือรือร้นที่จะ	4	44.4	6	60	3	37.5
ทบทวน						
มาก	0	0	3	30	0	0
ปานกลาง	3	33.3	3	30	3	37.5
น้อย	1	11.1	0	0	0	0
7.2.2 ท่านต้องการแก้ไขงานให้ดีขึ้น	3	33.3	5	50	3	37.5
มาก	2	22.2	2	20	2	25
ปานกลาง	1	11.1	3	30	1	12.5
น้อย	0	0	0	0	0	0
7.2.3 ท่านจดคำอธิบายของครูไว้เพื่อ	4	44.4	6	60	3	37.5
ทบทวน						
บ่อยครั้ง	2	22.2	4	40	1	12.5
บางครั้ง	2	22.5	2	20	2	25
7.2.4 ท่านเข้าใจคำอธิบายของครู	4	44.4	6	60	3	37.5
มาก	3	33.3	3	30	1	12.5
ปานกลาง	1	11.1	3	30	1	12.5
น้อย	0	0	0	0	1	12.5

จากตารางที่ 32 เมื่อนิสิตได้รับงานที่ผู้สอนเขียนอธิบายที่ผิดให้เป็นรายบุคคล และเรียกมาพบเป็นบางคน นิสิตทั้ง 3 กลุ่มทำความเข้าใจกับส่วนที่ต้องแก้ไขปริมาณน้อย-ปานกลาง โดยเป็นนิสิตกลุ่มเก่งร้อยละ 44.4 กลุ่มปานกลางร้อยละ 60 และกลุ่มอ่อนร้อยละ 37.5

เมื่อได้รับงานคืน นิสิตกลุ่มเก่งร้อยละ 44.4 ศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับภาษาโดยปรึกษาคู กลุ่มปานกลางร้อยละ 50 ศึกษาเพิ่มเติม โดยการปรึกษาเพื่อน และกลุ่มอ่อนร้อยละ 37.5 ศึกษาเพิ่มเติมโดยใช้วิธีปรึกษาเพื่อน ศึกษาจากพจนานุกรมและจากบทเรียนเป็นส่วนใหญ่ (25%)

ในการแก้งานเขียนนิสิตกลุ่มปานกลาง ร้อยละ 60 เรียบเรียงความคิดใหม่โดยมีปัญหาน้อย-ปานกลาง และปัญหาเกิดขึ้นจากการใช้คำศัพท์ และการถ่ายทอดความคิด นิสิตกลุ่มอ่อนร้อยละ 37.5 ระบุว่าตนเรียบเรียงความคิดใหม่และมีปัญหาระดับปานกลาง โดยที่ปัญหานั้น ๆ เกิดขึ้นจากไวยากรณ์และการใช้คำศัพท์ นิสิตกลุ่มเก่งมีจำนวนน้อยมาก (22.2%) ที่เรียบเรียงความคิดใหม่ในการแก้งานเขียนและระบุว่าตนมีปัญหาน้อย 11.1% และปานกลาง 11.1% คนเช่นกัน โดยที่ปัญหานั้นเป็นปัญหาในการใช้คำศัพท์มากที่สุด

เมื่อได้รับงานเขียนคืนและต้องปรับปรุงแก้ไขงานใหม่ นิสิตกลุ่มเก่งร้อยละ 22.2 ระบุว่าเขียนร่างก่อน โดยใช้ภาษาอังกฤษ กลุ่มปานกลางร้อยละ 40 ระบุว่าเขียนร่างก่อน โดยร่างตามโครงร่างของงานเขียน (20%) และใช้ภาษาอังกฤษร้อยละ 10 ใช้ทั้ง 2 ภาษา ร้อยละ 10 นิสิตกลุ่มอ่อนร้อยละ 12.5 เขียนร่างก่อนโดยร่างตามโครงร่างของงานเขียนและทำเป็นภาษาไทย (12.5%)

นิสิตที่ตรวจงานงานเขียนของตนก่อนที่จะส่งใหม่เป็นนิสิตกลุ่มปานกลางมากที่สุด (60%) กลุ่มเก่งทำร้อยละ 44.4 และกลุ่มอ่อนทำน้อยที่สุด (25%)

นิสิตทั้ง 3 กลุ่มคิดว่างานเขียนฉบับใหม่จะมีที่ผิดน้อยกว่าเดิม ไม่มีกลุ่มใดคิดว่างานเขียนฉบับใหม่จะมีที่ผิดมากกว่าเดิมเลย และคิดว่าที่ผิดไม่ซ้ำแบบเดิมถ้าหากมีที่ผิดส่วนใหญ่คิดว่าเป็นข้อผิดพลาดด้านภาษา และงานจะมีคุณภาพดีกว่าเดิมในระดับปานกลาง-มาก มีนิสิตกลุ่มอ่อน 12.5% คิดว่างานจะต้อยกว่าเดิมมาก ส่วนกลุ่มเก่งคิดว่าจะต้อยกกว่าเดิมน้อย 11.1% กลุ่มปานกลางคิดว่าต้อยกว่าเดิมน้อย 20% และปานกลาง (10%)

นิสิตทั้ง 3 กลุ่มระบุว่าเมื่อได้รับงานเขียนคืนจากครูมีประสบการณ์ในทางบวกและทั้งทางบวกและลบ โดยที่กลุ่มเก่งมีประสบการณ์ทั้ง 2 ด้านเท่า ๆ กัน (22.2%) กลุ่มปานกลางมีประสบการณ์ในทางบวกมากกว่ามีประสบการณ์ทั้ง 2 ทาง (40% และ 20%) เช่นเดียวกับกลุ่มอ่อน (37.5% และ 12.5%) เมื่อถามว่าประสบการณ์ในทางลบเป็นเพราะอะไร นิสิตกลุ่มอ่อนตอบว่าเป็นเพราะมีปัญหาเดียวคือการไม่เข้าใจการแก้งานของครูในระดับปานกลางส่วนกลุ่มเก่งตอบว่าปัญหาเกิดขึ้นเพราะสาเหตุหลายประการ ได้แก่ไม่เข้าใจการแก้งานของครูในระดับน้อย อ่านลายมือครูไม่ออกในระดับปานกลาง ไม่เข้าใจ

เครื่องหมายที่ใช้ในระดับปานกลาง ไม่เข้าใจคำอธิบายในชั้นในระดับปานกลางและในระดับน้อย ไม่ได้จดคำอธิบายของครูเป็นบางครั้ง และลืมคำอธิบายของครูเป็นบางครั้งด้วย กลุ่มปานกลางนั้นมีประสบการณ์ในทางลบและปัญหาเกิดขึ้นหลายประการ กล่าวคือ ไม่เข้าใจ การทำงานของครูในระดับมากและในระดับน้อย อ่านลายมือครูไม่ออกในระดับน้อย ไม่เข้าใจ เครื่องหมายที่ใช้ในระดับปานกลางและในระดับน้อย ไม่เข้าใจคำอธิบายในชั้นในระดับน้อย ไม่ได้จดคำอธิบายของครูบางครั้ง และลืมคำอธิบายของครูบางครั้งเช่นเดียวกัน เกี่ยวกับ ประสบการณ์ในทางดีนั้น ทุกกลุ่มมีความรู้สึกกระตือรือร้นที่จะทบทวนปานกลาง และต้องการ แก้ไขงานให้ดีขึ้นอย่างมาก กลุ่มเก่งจดคำอธิบายของครูบ่อยครั้งและบางครั้งจำนวนเท่ากัน กลุ่ม ปานกลางทำบ่อยครั้งมากกว่า แต่กลุ่มอ่อนทำบางครั้งมากกว่า ในเรื่องความต้องการแก้ไขงาน ให้ดีขึ้นนั้นทุกกลุ่มมีความต้องการแก้ไขงานให้ดีขึ้นมาก และมีจำนวนครั้งหนึ่งในกลุ่มเก่งและกลุ่ม อ่อนมีความต้องการในระดับปานกลาง แต่กลุ่มปานกลางมีจำนวนที่ต้องการแก้ไขงานให้ดีขึ้นใน ระดับปานกลางมากกว่าในระดับมาก ในเรื่องการจดคำอธิบายของครูไว้เพื่อทบทวน กลุ่มเก่งทำ บ่อยครั้งและบางครั้งจำนวนเท่ากัน กลุ่มปานกลางทำบ่อยครั้งมากกว่า และกลุ่มอ่อนทำบางครั้ง มากกว่า เรื่องสุดท้ายคือเรื่องความเข้าใจคำอธิบายของครู กลุ่มปานกลางเข้าใจในระดับมากและ ระดับปานกลางจำนวนเท่ากัน กลุ่มอ่อนเข้าใจคำอธิบายในระดับมาก ปานกลาง และน้อย มีจำนวน เท่า ๆ กัน กลุ่มเก่งนั้นเข้าใจคำอธิบายของครูในระดับมากมีจำนวนมากกว่าในระดับปานกลาง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคที่ 2: การเปรียบเทียบงานเขียนของผู้เรียนผ่านการตรวจงานวิธีต่าง ๆ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

- 2.1 วิธีตรวจงานแบบที่ 1
 - 2.1.1 งานชั้นสำคัญ
 - 2.2.2 งานเขียน-เขียนแก่งใหม่

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2.1.1.1

ตารางที่ 33: การเปรียบเทียบงานเขียนของผู้เรียนที่ผ่านการตรวจงาน วิชที่ 1 : ผู้สอนที่จัดทำดีดและแก้ไขให้ (งานเขียนชิ้นลำค้อย)
 กลุ่มเก่า กลุ่มปานกลาง กลุ่มอ่อน

	N = 15 Pre			N = 14 Post			N = 26 Pre			N = 23 Post			N = 8 Pre			N = 8 Post		
	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV
กลไกในการเขียน	4.000	0.535	13.375	4.000	0.392	9.800	3.615	0.637	17.621	3.739	0.449	12.008	3.300	0.535	16.212	3.375	0.518	15.348
การใช้ภาษา	18.300	1.639	8.448	19.570	1.950	9.963	16.385	2.699	16.472	17.783	1.808	10.167	15.750	2.053	13.034	16.875	1.553	9.202
การใช้ศัพท์	14.767	1.727	10.884	16.143	1.834	11.360	13.308	2.168	16.240	14.087	1.703	12.089	13.000	1.309	10.069	13.500	1.512	11.200
การเรียบเรียงความ	15.933	1.710	10.732	15.786	2.007	12.713	13.308	2.112	15.870	13.913	1.881	13.519	12.750	1.389	10.894	13.625	1.506	11.053
เนื้อความ	23.733	2.154	9.075	24.143	2.878	11.920	20.269	2.864	14.129	21.217	2.628	12.386	19.325	1.959	10.243	20.125	2.475	12.298
คะแนนรวม	76.733	11.234	14.640	79.643	8.688	10.908	66.885	9.989	14.934	70.739	8.114	11.470	64.125	6.621	10.325	67.500	7.091	10.505
คะแนนตามเกณฑ์ของ TOEFL (TWE)	4.400	0.632	14.363	4.500	0.760	16.888	3.654	0.936	25.615	3.739	0.752	20.112	3.500	0.926	26.457	3.625	0.916	25.268

คะแนนที่นักศึกษาได้จากงานเขียนชิ้นสำคัญที่ผู้สอนตรวจแก้ โดยใช้วิธีที่ 1: ชุดฆ่าที่ผิดและแก้ไข นักศึกษามีพัฒนาการดังนี้

	กลุ่มเก่ง	กลุ่มปานกลาง	กลุ่มอ่อน
กลไกในการเขียน	ปานกลาง-ดี	พอใช้	อ่อน-พอใช้
การใช้ภาษา	ปานกลาง-ดี	พอใช้	อ่อน-พอใช้
การใช้ศัพท์	ปานกลาง-ดี	พอใช้--->ปานกลาง	พอใช้
การเรียบเรียง	ปานกลาง-ดี	พอใช้--->ปานกลาง	อ่อน-พอใช้
ความ			
เนื้อความ	ปานกลาง-ดี	อ่อน-พอใช้	อ่อน-พอใช้
คะแนนรวม	เพิ่มขึ้น 2.91	เพิ่มขึ้น 3.854	เพิ่มขึ้น 3.375
คะแนนตามเกณฑ์	ระดับ 4	ระดับ 3-4	ระดับ 3
TOEFL	mininal	developing	developing
(TWE)	competence	competence - minimal competence	competence

สรุป

นักศึกษากลุ่มปานกลางมีการพัฒนามากที่สุด โดยสามารถปรับระดับความสามารถในการเขียนในด้านการใช้ศัพท์ และการเรียบเรียงความ ตลอดจนคะแนนตามเกณฑ์ของ TOEFL และเมื่อพิจารณาจากคะแนนรวมแล้วนักศึกษากลุ่มนี้ก็มีคะแนนเพิ่มมากที่สุด สำหรับกลุ่มอ่อนนั้นมีคะแนนรวมรองจากกลุ่มปานกลาง มีการพัฒนาแต่อยู่ในระดับความสามารถเดิม กลุ่มเก่งก็เช่นเดียวกันมีการพัฒนาในทุกด้าน แต่ทุกด้านอยู่ในระดับความสามารถเดิม

ในด้านการกระจายของคะแนน สัมประสิทธิ์การกระจายของกลุ่มเก่งมีพิสัยระหว่าง 8.448-16.888 กลุ่มปานกลางมีพิสัยระหว่าง 10.167-25.615 กลุ่มอ่อนมีพิสัยระหว่าง 9.202-26.457 สรุปได้ว่านักศึกษากลุ่มอ่อนมีการกระจายของคะแนนแตกต่างกันสูงสุด และกลุ่มเก่งมีคะแนนการกระจายของคะแนนแตกต่างกันน้อยที่สุด

กลุ่มที่ 2: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (กลุ่มที่ 1)

ตารางที่ 34: การเปรียบเทียบงานเขียนของผู้เรียนที่ผ่านการตรวจงาน วิธีที่ 1: ผู้สอนชี้ตรงที่ผิดและเขียนแก้ไขให้

กลุ่มเก่ง

กลุ่มปานกลาง

กลุ่มอ่อน

	N = 4 Pre			N = 4 Post			N = 8 Pre			N = 8 Post			N = 8 Pre			N = 8 Post					
	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV			
กลไกในการเขียน	3.000	0.000	0.000	3.000	0.816	27.200	2.500	0.535	21.400	2.500	0.535	21.400	2.250	0.463	20.578	2.250	0.463	20.578	2.250	0.463	20.578
การใช้ภาษา	10.500	3.697	35.210	8.500	1.732	20.376	9.500	2.673	28.137	6.875	1.246	18.124	7.000	1.414	20.200	6.750	1.035	15.333	6.750	1.035	15.333
การใช้ศัพท์	11.250	1.155	10.500	9.250	0.957	10.346	10.000	1.773	17.730	8.375	1.061	12.669	7.875	1.458	18.514	7.875	0.991	12.587	7.875	0.991	12.587
การเรียบเรียงความ	7.250	0.500	6.897	8.500	2.380	28.000	7.250	0.463	6.386	7.625	1.061	13.915	7.250	0.463	6.386	8.250	3.151	38.197	8.250	3.151	38.197
เนื้อความ	16.750	2.872	17.146	19.000	0.816	4.925	14.625	3.021	20.656	18.875	0.991	5.250	15.875	3.944	24.844	17.000	2.777	16.333	17.000	2.777	16.333
คะแนนรวม	48.750	4.992	10.240	48.250	3.948	8.182	43.875	6.585	14.881	43.875	2.659	6.009	40.250	6.205	15.416	42.125	4.190	10.257	42.125	4.190	10.257
คะแนนตามเกณฑ์ของ TOEFL (TWE)	2.500	0.577	23.080	2.750	0.500	18.182	2.250	0.463	20.578	2.375	0.518	21.811	1.875	0.641	34.187	1.875	0.641	34.187	1.875	0.641	34.187

คะแนนที่นิสิตได้หลังการตรวจแก้วิธีที่ 1: ผู้สอนชี้ต่าที่ผิดและแก้ไขให้ นิสิต
มีพัฒนาการในด้านต่าง ๆ ดังนี้

	กลุ่ม เก่ง	กลุ่มปานกลาง	กลุ่มอ่อน
กลไกในการเขียน	อ่อน-พอใช้	อ่อน	อ่อนมาก
การใช้ภาษา	อ่อนมาก	อ่อนมาก	อ่อนมาก
การใช้ศัพท์	อ่อน--->อ่อนมาก	อ่อน--->อ่อนมาก	อ่อนมาก
การเรียบเรียง	อ่อนมาก	อ่อนมาก	อ่อนมาก
ความ เนื้อความ	อ่อน	อ่อนมาก--->อ่อน	อ่อนมาก--->อ่อน
คะแนนรวม	ลดลง .5	เท่าเดิม	เพิ่มขึ้น .625
คะแนนตามเกณฑ์	ระดับ 2	ระดับ 2	ระดับ 1
TOEFL (TWE)	suggesting incompetence (อ่อน)		demonstrating incompetence (อ่อนมาก)

สรุป

นิสิตทั้ง 3 กลุ่มไม่มีพัฒนาการความสามารถในการเขียนในด้านใด ๆ เลย นิสิต
กลุ่มเก่ง ได้คะแนนในด้านการใช้ศัพท์ลดลงเล็กน้อย (.654) ทำให้คะแนนลดระดับลงมาจาก
อ่อนเป็นอ่อนมาก ส่วนคะแนนรวมก็ลดลงเล็กน้อย (.5) และคะแนนด้านอื่น ๆ ตลอดจน
คะแนนตามเกณฑ์ TOEFL เท่าเดิม นิสิตกลุ่มปานกลางได้คะแนนการใช้ศัพท์ลดลงเล็กน้อย
(1.625) ทำให้ระดับของคะแนนลดลงมาจากอ่อนเป็นอ่อนมากเช่นเดียวกับนิสิตกลุ่มเก่ง
ส่วนคะแนนในด้านเนื้อความปรับขึ้นจากระดับอ่อนมากเป็นระดับอ่อนและคะแนนอื่น ๆ คง
เดิม นิสิตกลุ่มอ่อนปรับระดับเพียงด้านเดียวเช่นเดียวกับนิสิตกลุ่มปานกลางคือปรับคะแนน
ด้านเนื้อความสูงขึ้นเล็กน้อย (1.125) ทำให้คะแนนเปลี่ยนจากระดับอ่อนมากเป็นระดับอ่อน
และคะแนนรวมเพิ่มขึ้นเพียงเล็กน้อย (.625) ส่วนคะแนนอื่น ๆ คงเดิม ใน 3 กลุ่มนี้มี
เพียงนิสิตกลุ่มปานกลางเท่านั้นที่สามารถปรับคะแนนสูงขึ้นมากพอสมควร 1 ด้านคือ
ด้านเนื้อความเพิ่มขึ้น 4.250 ส่วนกลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อนคะแนนที่เปลี่ยนแปลงไปนั้นน้อย
มาก สรุปได้ว่าทั้ง 3 กลุ่มไม่มีการพัฒนาความสามารถในด้านใด ๆ ทั้งสิ้น ในด้านการ
กระจายของคะแนนสัมประสิทธิ์การกระจายของกลุ่มเก่งมีพิสัยระหว่าง 0.000-35.210

กลุ่มปานกลางมีพิสัยระหว่าง 5.250-28.137 กลุ่มอ่อนมีพิสัยระหว่าง 6.386-38.194
สรุปได้ว่านิสิตกลุ่มเก่งมีคะแนนแตกต่างกันสูงที่สุดในด้านการใช้ภาษาตอน Pre-test และ
ไม่มีความแตกต่างกันเลยในคะแนนด้านกลไกในการเขียน ตอน Pre-test เช่นกัน นิสิต
กลุ่มปานกลางมีคะแนนแตกต่างกันสูงที่สุดในด้านการใช้ภาษาตอน Pre-test เช่นเดียวกับ
กับกลุ่มเก่งแต่ความต่างนี้น้อยกว่ากลุ่มเก่ง และมีคะแนนแตกต่างกันต่ำที่สุดในด้าน
เนื้อความ ตอน Post-test ส่วนนิสิตกลุ่มอ่อนมีคะแนนแตกต่างกันสูงที่สุดในด้านการ
เรียบเรียงความ ตอน Post-test และคะแนนที่มีความแตกต่างกันต่ำที่สุดคือ คะแนนการ
เรียบเรียงความ ตอน Pre-test คะแนนที่มีความแตกต่างของคะแนนสูงที่สุดในงานตรวจ
วิธีที่ 1 ได้แก่คะแนนในด้านการเรียบเรียงความตอน Post-test ของนิสิตกลุ่มอ่อน
และคะแนนที่ไม่มีความแตกต่างของคะแนนเลยได้แก่คะแนนกลไกในการเขียนตอน
Pre-test ของกลุ่มเก่ง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กลุ่มที่ 3: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (กลุ่มที่ 2)
 ตารางที่ 35: การเปรียบเทียบงานเขียนของผู้เรียนเกี่ยวกับการตรวจงาน วันที่ I: ผู้สอนชี้แจงขั้นตอนและเขียนแก้ไข

กลุ่มเก่ง

กลุ่มปานกลาง

กลุ่มอ่อน

	N = 5 Pre			N = 5 Post			N = 6 Pre			N = 6 Post			N = 3 Pre			N = 3 Post		
	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV
กลไกในการเขียน	4.800	0.447	9.312	4.800	0.447	9.312	4.500	0.548	12.177	4.833	0.408	8.441	4.250	0.957	22.517	4.250	0.957	22.517
การใช้ภาษาเขียน	19.400	1.342	6.917	20.400	0.548	2.686	13.667	2.805	20.523	14.333	2.338	16.312	9.250	2.872	31.048	10.250	3.594	35.063
การใช้ศัพท์	16.000	1.225	7.656	16.600	0.548	3.301	12.500	1.761	14.088	13.167	1.941	14.741	9.500	1.732	18.231	10.250	1.708	16.663
การใช้เขียนเรียงความ	15.800	0.447	2.829	16.800	0.447	2.660	12.000	1.265	10.541	13.500	1.378	10.207	9.250	2.363	25.545	10.000	2.828	28.280
คะแนนรวม TOEFL (TWE)	24.400	0.548	2.245	25.200	1.095	4.345	19.833	1.835	9.252	19.500	3.834	19.661	15.500	2.517	16.238	18.250	2.986	16.361
	80.400	3.286	4.087	83.800	1.924	2.295	62.500	6.348	10.156	66.833	5.845	8.745	47.750	9.605	20.115	53.000	11.343	21.401
	4.200	0.447	10.642	4.200	0.447	10.642	2.333	0.516	22.117	2.500	0.548	21.920	1.250	0.500	40.000	1.500	0.577	38.466

จากตารางที่ 35 จะเห็นได้ว่า คะแนนรวมของนิสิตทั้ง 3 กลุ่มได้แก่ นิสิตกลุ่ม เก่ง กลุ่มปานกลาง กลุ่มอ่อน มีความก้าวหน้าขึ้นเพียงเล็กน้อย โดยนิสิตกลุ่มเก่งมีคะแนน รวมดีขึ้นกว่าเดิม 3.4 คะแนน นิสิตกลุ่มปานกลางมีคะแนนรวมดีขึ้นกว่าเดิม 4.333 คะแนน นิสิตกลุ่มอ่อนมีคะแนนรวมเพิ่มขึ้นกว่าเดิม 5.25 คะแนน และเมื่อพิจารณาความสามารถใน ด้านต่าง ๆ ของนิสิตทั้ง 3 กลุ่มจะพบว่า

1. ด้านกลไกในการเขียน พบว่า นิสิตในกลุ่มเก่งและนิสิตกลุ่มปานกลางมีความ สามารถอยู่ในระดับดี นิสิตกลุ่มอ่อนมีความสามารถอยู่ในระดับค่อนข้างดี
 2. ด้านการใช้ภาษา พบว่า นิสิตกลุ่มเก่งมีความสามารถอยู่ในระดับค่อนข้างดี นิสิตกลุ่มปานกลางมีความสามารถอยู่ในระดับพอใช้ นิสิตกลุ่มอ่อนมีความสามารถอยู่ในระดับ อ่อนมาก
 3. ด้านการใช้ศัพท์ พบว่า นิสิตกลุ่มเก่งมีความสามารถอยู่ในระดับดี นิสิตกลุ่ม ปานกลางมีความสามารถอยู่ในระดับอ่อน นิสิตกลุ่มอ่อนมีความสามารถอยู่ในระดับอ่อนมาก
 4. ด้านการเรียบเรียงความ พบว่า นิสิตกลุ่มเก่งมีความก้าวหน้าในด้านการ เรียบเรียงความจากระดับสามารถอยู่ในระดับค่อนข้างดีมากเป็นระดับดี นิสิตกลุ่มปานกลางมี ความสามารถอยู่ในระดับพอใช้ นิสิตกลุ่มอ่อนมีความสามารถดีขึ้นจากระดับอ่อนมากมาเป็น ระดับอ่อน
 5. ด้านเนื้อความ พบว่า นิสิตกลุ่มเก่งมีความสามารถอยู่ในระดับค่อนข้างดี นิสิตกลุ่มปานกลางมีความสามารถอยู่ในระดับพอใช้ นิสิตกลุ่มอ่อนมีความสามารถดีขึ้นจาก ระดับอ่อนมาเป็นระดับพอใช้
 6. ด้านคะแนนรวม พบว่า นิสิตกลุ่มเก่งได้คะแนนรวม 80.4-83.8% นิสิต กลุ่มปานกลางได้คะแนนรวม 62.5-66.8% นิสิตกลุ่มอ่อนได้คะแนนรวม 47.75-53.00%
 7. ด้านคะแนนตามเกณฑ์ของ TOEFL (TWE) พบว่า นิสิตกลุ่มเก่งมีความสามารถ อยู่ในเกณฑ์พอใช้ นิสิตกลุ่มปานกลางมีความสามารถอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างอ่อน นิสิตกลุ่มอ่อนมีความ สามารถอยู่ในเกณฑ์อ่อน
- เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ของการกระจาย (CV) จะพบว่า นิสิตกลุ่มอ่อนจะมีค่า สัมประสิทธิ์ของการกระจายของ PRE และของ POST มากที่สุดด้านคะแนนตามเกณฑ์ของ TOEFL (TWE) และกลุ่มเก่งมีความแตกต่างกันน้อยที่สุดในด้านเนื้อความ

คำอธิบาย งานเขียนชิ้นสำคัญของนักศึกษาที่ได้รับการตรวจแก้งาน โดยวิธีที่ 1: ผู้สอนขีดฆ่าที่ผิด และเขียนแก้ไขให้ นักศึกษามีพัฒนาการด้านการเขียนดังนี้

	กลุ่มเก่ง	กลุ่มปานกลาง	กลุ่มอ่อน
กลไกการเขียน	ดี	ดี	ค่อนข้างดี
การใช้ภาษา	ปานกลาง-->ดี	พอใช้	อ่อนมาก
การใช้ศัพท์	ดี	พอใช้--> ปานกลาง	อ่อน
การเรียบเรียง	ปานกลาง-->	พอใช้	อ่อน
ความ เนื้อความ	ดี	พอใช้	อ่อนมาก-->อ่อน
คะแนนรวม	เพิ่มขึ้น 3.4	เพิ่มขึ้น 4.3	เพิ่มขึ้น 5.25
คะแนนรวมตาม เกณฑ์ TOEFL (TWE)	ระดับ 4	ระดับ 2	ระดับ 1

สรุป

นิสิตกลุ่มเก่งมีความสามารถในด้านต่าง ๆ ของการเขียนสูงกว่านิสิตกลุ่มปานกลางและกลุ่มอ่อน โดยมีความสามารถในด้านต่าง ๆ อยู่ในระดับค่อนข้างดี-ดี นิสิตกลุ่มปานกลางมีความสามารถในด้านต่าง ๆ ในระดับพอใช้-ค่อนข้างดี นิสิตกลุ่มอ่อนมีความสามารถในด้านต่าง ๆ ในระดับอ่อน-ค่อนข้างดี

สรุปได้ว่า วิธีแก้งานให้ผลการปรับปรุงคุณภาพของงานเขียนในด้านต่าง ๆ ไม่นัก เพราะคะแนนต่าง ๆ เพิ่มขึ้นเพียงเล็กน้อย

ตารางที่ 36: การเปรียบเทียบงานเขียนชิ้นสำคัญของนักศึกษาที่ได้รับการตรวจแก้ไขงานโดยใช้วิธี
กลุ่มที่ 4: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

กลุ่มก่อน

กลุ่มปานกลาง

กลุ่มเก่ง

	N = 5 Pre			N = 5 Post			N = 6 Pre			N = 6 Post			N = 4 Pre			N = 4 Post		
	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV
กลไกในการเขียน	3.667	0.577	15.735	3.000	0.000	0.000	2.600	0.516	19.846	3.000	0.471	15.700	3.000	0.000	0.000	2.500	0.707	28.280
การใช้ภาษา	18.333	1.155	6.300	15.667	2.082	13.289	12.400	2.271	18.315	12.600	2.119	16.817	13.000	1.414	10.877	11.000	1.414	12.855
การใช้ศัพท์	13.667	0.577	4.222	13.000	1.000	7.692	12.100	1.101	9.909	11.300	1.418	12.549	13.000	1.414	10.877	10.500	0.707	6.733
การเรียบเรียงความ	14.333	0.577	4.026	12.667	2.309	18.228	12.600	0.843	6.690	13.200	1.229	9.311	13.500	0.707	5.237	14.000	0.000	0.000
เนื้อความ	21.000	1.000	4.762	16.667	4.933	29.597	18.600	1.265	6.801	18.800	2.150	11.436	19.000	1.414	7.442	20.500	3.536	17.249
คะแนนรวม	71.000	2.646	3.727	61.000	9.165	15.025	58.300	4.620	7.925	58.900	6.064	10.295	61.500	3.536	5.750	58.500	2.121	3.626
คะแนนตามเกณฑ์ของ TOEFL (TWE)	3.000	0.000	0.000	2.667	0.577	21.635	2.500	0.527	21.080	2.500	0.527	21.080	2.500	0.707	28.280	2.500	0.707	28.280

คำอธิบาย: งานเขียนชิ้นสำคัญของนักศึกษาที่ได้รับการตรวจแก้งานโดยใช้วิธีที่ 1: ผู้สอน
ชี้จุดที่ผิดและเขียนแก้ไขให้ นักศึกษามีพัฒนาการด้านการเขียนดังนี้

	กลุ่มเก่ง	กลุ่มปานกลาง	กลุ่มอ่อน
กลไกในการเขียน	พอใช้	อ่อนมาก-พอใช้	พอใช้-อ่อนมาก
การใช้ภาษา	ปานกลาง-พอใช้	อ่อน	อ่อน
การใช้ศัพท์	พอใช้	พอใช้	พอใช้-อ่อน
การเรียบเรียงความ	ปานกลาง-พอใช้	พอใช้	พอใช้-ปานกลาง
เนื้อความ	พอใช้-อ่อน	พอใช้	พอใช้
คะแนนรวม	ลดลง 10.00	เพิ่มขึ้น 0.60	ลดลง 3.00
คะแนนรวมตามเกณฑ์	คะแนน	คะแนน	คะแนน
TOEFL (TWE)	ระดับ 3-2 developing competence- minimal competence	ระดับ 2 incompetence- developing competence	ระดับ 2 incompetence- developing competence

สรุป

จากตารางพบว่าเมื่อพิจารณาคะแนนรวมแล้วนักศึกษากลุ่มปานกลางมีพัฒนาการในการเขียนมากที่สุดคือมีคะแนนรวมเพิ่มขึ้น 0.60 และนักศึกษากลุ่มปานกลางนี้สามารถทำคะแนน post-test จากระดับเดิมไปสู่ระดับที่สูงขึ้น คือด้านกลไกการเขียน (อ่อนมาก-พอใช้) ส่วนคะแนนด้านการใช้ภาษา การเรียบเรียงความ และเนื้อความจะเพิ่มขึ้น แต่ไม่เปลี่ยนระดับความสามารถ ส่วนนักศึกษากลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อนนั้นจะได้คะแนนรวมลดลง 10.00 และ 3.00 ตามลำดับ และนักศึกษาทั้งสองกลุ่มนี้ไม่มีพัฒนาการในการเขียนภายหลังจากได้รับงานเขียนคืนจากผู้สอน โดยผู้สอนใช้วิธีการตรวจแก้ไขโดยใช้วิธีที่ 1

ในด้านการกระจายของคะแนน ค่าสัมประสิทธิ์การกระจายของกลุ่มเก่งมีพิสัยระหว่าง 0.00-29.597 กลุ่มปานกลางมีพิสัยระหว่าง 6.690-21.08 และกลุ่มอ่อนมีพิสัยระหว่าง 0.00-28.28 แสดงว่ากลุ่มเก่งมีคะแนนแตกต่างกันมากที่สุดแต่ไล่เลี่ยกับกลุ่มอ่อน โดยมีค่าการกระจายสูงกว่า 1.317 เท่านั้น

กลุ่มที่ 5: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (กลุ่มที่ 1)
 ตารางที่ 37: การเปรียบเทียบงานเขียนของผู้เรียนที่ผ่านการตรวจงาน วิธีที่ 1 (งานเขียนชิ้นสำคัญ)

	กลุ่มแก่ง						กลุ่มปานกลาง						กลุ่มอ่อน					
	N = 7			N = 7			N = 10			N = 10			N = 8			N = 8		
	Pre	Post		Pre	Post		Pre	Post		Pre	Post		Pre	Post		Pre	Post	
	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV
กลไกในการเขียน	4.000	0.000	0.000	5.000	0.000	0.000	3.273	0.467	14.268	3.545	0.820	23.131	1.900	0.316	16.631	2.778	0.441	15.874
การใช้ภาษา	20.857	1.864	8.937	22.571	0.787	3.486	13.273	4.197	31.620	14.909	13.000	26.567	6.200	1.932	31.161	9.556	3.127	32.722
การใช้ศัพท์	17.143	1.464	8.539	18.857	0.690	3.659	12.364	2.541	20.551	13.000	2.966	22.815	6.700	1.703	25.417	9.444	1.236	13.087
การเรียบเรียงความ	17.286	1.604	9.279	18.857	0.690	3.659	11.636	3.233	27.784	12.182	3.573	29.330	6.800	1.751	25.750	9.667	1.414	14.627
เนื้อความ	26.000	1.633	6.280	27.429	0.535	1.950	18.818	3.970	21.096	20.636	4.007	19.417	13.000	3.091	23.776	17.222	2.489	14.452
คะแนนรวม	85.286	6.317	7.406	92.857	1.952	2.102	60.727	12.549	20.661	64.273	14.234	22.144	32.600	10.564	32.404	48.667	7.730	15.883
คะแนนตามเกณฑ์ของ TOEFL (TWE)	5.571	0.535	9.603	5.714	0.756	13.230	4.273	0.647	15.141	4.273	0.647	15.141	2.900	0.316	10.896	3.667	0.500	13.635

งานเขียนชิ้นสำคัญของนิสิตที่ได้รับการตรวจแก้โดยผู้สอนชี้ด่างที่ผิดและเขียนแก้ไขให้ เมื่อนิสิตเขียนส่งคืนใหม่ คะแนนที่นิสิตได้แสดงถึงพัฒนาการในด้านต่าง ๆ ดังนี้

	กลุ่มเก่ง	กลุ่มปานกลาง	กลุ่มอ่อน
กลไกในการเขียน	ปานกลาง-ดี	พอใช้	ยังไม่พอใช้
การใช้ภาษา	ดีมาก	ยังไม่พอใช้	อ่อนมาก
การใช้ศัพท์	ดี-ดีมาก	พอใช้	อ่อนมาก-ยังไม่พอใช้
การเรียบเรียงความ	ดี-ดีมาก	พอใช้	อ่อนมาก-ยังไม่พอใช้
เนื้อความ	ดีมาก	ยังไม่พอใช้- พอใช้	อ่อนมาก-ยังไม่พอใช้
คะแนนรวม	เพิ่มขึ้น 7.571	เพิ่มขึ้น 3.546	เพิ่มขึ้น 16.067
คะแนนรวมตามเกณฑ์ TOEFL (TWE)	ระดับ 5	ระดับ 4	ระดับ 2-3

สรุป

นิสิตที่มีพัฒนาการในการเขียนด้านต่าง ๆ โดยเปลี่ยนจากระดับเดิม ไปสู่ระดับที่สูงขึ้น 2 กลุ่ม คือนิสิตกลุ่มปานกลางและนิสิตกลุ่มอ่อน คะแนนรวมของนิสิตกลุ่มอ่อนสูงขึ้นมากที่สุด รองลงมาคือคะแนนนิสิตกลุ่มปานกลาง ในขณะที่คะแนนรวมของนิสิต พบว่าคะแนนนิสิตกลุ่มอ่อนพัฒนาสูงที่สุด โดยเพิ่มขึ้น 16.067 คะแนน กลุ่มปานกลางเพิ่มขึ้น 3.546 แต่กลุ่มเก่งเพิ่มขึ้น 7.571 คะแนน ในด้านการกระจายของคะแนน นิสิตกลุ่มเก่งมีนิสัยสัมประสิทธิ์การกระจายระหว่าง 0.000-13.230 กลุ่มปานกลางมีนิสัยสัมประสิทธิ์การกระจายระหว่าง 14.268-29.330 แสดงว่ากลุ่มอ่อนมีคะแนนแตกต่างกันมากที่สุด

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 38: การเปรียบเทียบงานเขียนของนักเรียนที่ผ่านการตรวจงาน วิชาที่ 1 : ผู้สอนใช้ข้อที่ผิดและเขียนแก้ไขให้ (งานชิ้นสำคัญ)
 กลุ่มที่ 6: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (กลุ่มที่ 2)

กลุ่มเก่ง

กลุ่มปานกลาง

กลุ่มอ่อน

	N = 6 Pre			N = 6 Post			N = 8 Pre			N = 8 Post			N = 2 Pre			N = 2 Post		
	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV
กลไกในการเขียน	4.000	0.632	15.800	4.833	0.408	8.400	3.250	0.463	14.246	4.250	0.463	10.894	2.500	0.707	28.280	3.667	0.577	15.735
การใช้ภาษา	18.000	2.280	12.667	19.833	2.229	11.239	16.625	1.408	8.469	17.625	1.408	7.989	11.000	4.243	38.573	12.333	3.055	24.771
การใช้ศัพท์	15.667	2.160	13.786	16.667	1.033	6.198	13.750	1.982	14.415	14.500	2.204	15.200	10.000	1.414	14.140	11.000	0.000	0.000
การเรียบเรียงความ	16.333	1.751	10.721	17.167	1.329	7.742	13.625	1.685	12.389	13.750	1.669	12.138	11.000	1.414	14.140	10.667	2.082	19.518
เนื้อความ	20.667	2.944	14.245	22.000	2.608	11.855	18.875	2.031	10.760	19.000	2.726	14.347	14.500	3.536	24.386	16.333	5.686	34.813
คะแนนรวม	75.333	8.687	11.531	80.500	6.189	7.688	64.500	7.836	12.149	69.125	7.680	11.110	49.000	11.314	23.090	54.000	11.136	20.622
คะแนนตามเกณฑ์ของ TOEFL (TWE)	4.833	0.753	15.580	5.333	0.516	9.676	3.875	0.641	16.542	4.250	0.707	16.635	2.500	0.707	28.280	3.000	1.000	33.333

งานเขียนชิ้นสำคัญ ที่นิสิตได้ผ่านการตรวจงาน โดยวิธีที่ 1-ผู้สอนชี้ตมาที่ผิดและเขียนแก้ไข
ให้ นิสิตมีพัฒนาการดังนี้

	กลุ่มเก่ง	กลุ่มปานกลาง	กลุ่มอ่อน
กลไกในการเขียน	ปานกลาง ---> ดีมาก	พอใช้ ---> ดี	อ่อน ---> ปานกลาง
การใช้ภาษา	ปานกลาง ---> ดี	พอใช้ --->ปานกลาง	อ่อน
การใช้ศัพท์	ค่อนข้างดี ---> ดี	ปานกลาง ---> ค่อนข้างดี	อ่อน
การเรียบเรียงความ เนื้อความ	ดี พอใช้ ---> ปานกลาง	ปานกลาง เกือบพอใช้	อ่อน อ่อนมาก
คะแนนรวม	เพิ่มขึ้น 5.167 คะแนน	เพิ่มขึ้น 4.625 คะแนน	เพิ่มขึ้น 5.000 คะแนน
คะแนนตามเกณฑ์ของ TOEFL (TWE)	ระดับ 4 ---> 5	ระดับ 3 ---> 4	ระดับ 2 ---> 3

สรุป

จากตารางจะเห็นได้ว่า งานเขียนของนิสิตมีพัฒนาการขึ้นในเกือบทุกด้าน สำหรับกลุ่มเก่ง มีเฉพาะการเรียบเรียงความที่คงที่อยู่ระดับดีตามเดิม กลุ่มปานกลางคงที่ในเรื่องการเรียบเรียงความและเนื้อความ ส่วนกลุ่มอ่อนนั้นคงที่ในด้านการใช้ภาษาการใช้ศัพท์และการเรียบเรียงความ เมื่อพิจารณาจากคะแนนรวมแล้ว พบว่ากลุ่มเก่งมีพัฒนาการมากที่สุด คือคะแนนเพิ่ม 5.167 คะแนน รองลงมาคือกลุ่มอ่อนเพิ่มขึ้น 5 คะแนน และกลุ่มปานกลางเพิ่มขึ้น 4.625 คะแนน ในด้านคะแนนตามเกณฑ์ TOEFL (TWE) ทุกกลุ่มมีพัฒนาการเพิ่มระดับความสามารถทางการเขียนกัน

สำหรับค่าความแตกต่างของคะแนน ซึ่งแสดง โดยสัมประสิทธิ์การกระจาย (CV) นั้น พบว่า คะแนนการใช้ภาษา Pre ของกลุ่มอ่อนมีความแตกต่างสูงที่สุด (CV = 38.573) ในขณะที่คะแนนการใช้ศัพท์ Post ของกลุ่มอ่อนมีค่าความแตกต่างน้อยที่สุด (CV = 0.000)

งานเขียนชิ้นสำคัญของนิสิตที่ได้รับการตรวจแก้งานโดยชี้ต้วที่ผิดและเขียนแก้ไขให้ เมื่อนิสิตเขียนส่งคืนใหม่ คะแนนที่นิสิตได้แสดงถึงพัฒนาการในด้านต่าง ๆ ดังนี้

	เก่ง	ปานกลาง	อ่อน
กลไกในการเขียน	ปานกลาง	ปานกลาง	พอใช้
การใช้ภาษา	ปานกลาง	พอใช้	พอใช้
การใช้ศัพท์	ดี	ปานกลาง	พอใช้-ปานกลาง
การเรียบเรียงความ	ดี	ปานกลาง	พอใช้-ปานกลาง
เนื้อความ	ดีมาก-ปานกลาง	พอใช้-ปานกลาง	พอใช้
คะแนนรวม	ลดลง 0.833	เพิ่มขึ้น 0.077	เพิ่มขึ้น 3.250
คะแนนรวมตามเกณฑ์ TOEFL (TWE)	ระดับ 4	ระดับ 4	ระดับ 3

สรุป

นิสิตที่มีพัฒนาการในการเขียนด้านต่าง ๆ โดยเปลี่ยนจากระดับเดิม ไปสู่ระดับที่สูงขึ้น คือนิสิตกลุ่มอ่อนพัฒนาใน 2 ด้าน กลุ่มเก่งพัฒนา 1 ด้าน กลุ่มปานกลางพัฒนา 1 ด้านและคะแนนรวมของนิสิตกลุ่มอ่อนสูงขึ้นมากที่สุด รองลงมาคือคะแนนนิสิตกลุ่มปานกลาง ในขณะที่คะแนนรวมของนิสิต พบว่าคะแนนนิสิตกลุ่มอ่อนพัฒนาสูงที่สุด โดยเพิ่มขึ้น 3.250 คะแนน กลุ่มปานกลางเพิ่มขึ้น 0.077 และกลุ่มเก่งลดลง 0.833 คะแนน

ในด้านการกระจายของคะแนน นิสิตกลุ่มเก่ง มีพิสัยสัมประสิทธิ์การกระจายระหว่าง 5.634-18.832 กลุ่มปานกลางมีพิสัยสัมประสิทธิ์การกระจายระหว่าง 8.513-17.977 กลุ่มอ่อนมีพิสัยระหว่าง 6.299-28.571 แสดงว่ากลุ่มอ่อนมีคะแนนแตกต่างกันมากที่สุด

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การเปรียบเทียบงานเขียนของผู้เรียนที่ผ่านการตรวจงาน วิธีที่ I : ผู้สอนใช้ข้อมูลที่ผิดและเขียนทันที (งานชั้นลำคัญ)

กลุ่มที่ 8: จุดกลางกรมมหาวิทยาลัย (กลุ่มที่ 4)

กลุ่มเก่ง

กลุ่มปานกลาง

กลุ่มอ่อน

	N = 9 Pre			N = 9 Post			N = 10 Pre			N = 10 Post			N = 8 Pre			N = 6 Post		
	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV
กลไกในการเขียน	4.333	0.500	11.539	4.222	0.833	19.730	3.800	0.422	11.103	4.200	0.422	10.048	3.625	0.518	14.290	3.500	0.535	15.286
การใช้ภาษา	19.000	2.739	14.416	18.333	1.732	9.447	16.000	2.309	14.431	15.300	2.584	16.889	13.125	2.167	16.510	13.875	1.727	12.447
การใช้ศัพท์	15.556	2.297	14.766	15.667	1.500	9.574	13.900	1.449	10.424	14.200	1.033	7.275	13.500	1.512	11.200	13.125	0.991	7.550
การเรียบเรียงความ	16.111	1.764	10.949	16.333	1.658	10.151	14.300	1.567	10.958	14.000	1.247	8.907	13.750	1.165	8.473	13.750	0.707	5.142
เนื้อความ	24.000	2.739	11.413	24.556	1.740	7.086	22.200	2.044	9.207	21.500	2.014	9.367	20.125	1.727	8.581	20.250	1.389	6.859
คะแนนรวม	79.000	9.605	12.158	79.111	6.735	8.513	70.200	6.613	9.420	69.200	0.494	7.139	64.125	5.592	8.720	64.500	4.536	7.033
คะแนนตามเกณฑ์ของ TOEFL (TWE)	4.000	0.707	17.675	4.333	0.500	11.539	3.600	0.516	14.333	4.000	0.471	11.775	3.125	0.354	11.328	3.375	0.518	15.348

จากตารางจะเห็นได้ว่า นิสิตกลุ่มเก่ง ปานกลาง และอ่อน ไม่มีความก้าวหน้า ที่เห็นได้ชัดในด้านใด ๆ เพราะคะแนนถึงแม้จะมีแนวโน้มว่าดีขึ้นก็ยังคงอยู่ในระดับเดิม เป็นส่วนใหญ่ คะแนนที่ได้จากงานเขียนชิ้นสำคัญ ซึ่งเป็นการเขียนแบบบรรยายสถานที่ขึ้นหลัง ซึ่งเขียนในระยะเวลาห่างจากงานเขียนชิ้นแรกประมาณ 3 สัปดาห์ไม่พัฒนาขึ้นมากนัก ดังรายละเอียดต่อไปนี้

	กลุ่มเก่ง	กลุ่มปานกลาง	กลุ่มอ่อน
กลไกในการเขียน	ปานกลาง-ดี	ปานกลาง-ดี	พอใช้
การใช้ภาษา	ปานกลาง-ดี	อ่อน-พอใช้	อ่อน
การใช้ศัพท์	ปานกลาง-ดี	พอใช้--->ปานกลาง	พอใช้
การเรียบเรียง	ค่อนข้างดี	ปานกลาง	พอใช้
ความ			
เนื้อความ	ปานกลาง-ดี	ปานกลาง	พอใช้
คะแนนรวม	เพิ่มขึ้น .11	ลดลง 1	เพิ่มขึ้น .38
	คะแนน	คะแนน	คะแนน
คะแนนตามเกณฑ์	ระดับ 4	จากระดับ 3	ระดับ 3
TOEFL	minimal	developing	developing
(TWE)	competence	ไประดับ 4	competence
	คงเดิม	minimal	คงเดิม
		competence	

สรุป

คะแนนที่ได้จากการตรวจตามวิธีของ ESL Composition Profile ของนิสิต ทั้ง 3 กลุ่มคงที่ ยกเว้นนิสิตกลุ่มความสามารถปานกลางซึ่งมีคะแนนการใช้ศัพท์ดีขึ้น แต่คะแนนรวมลดลง 1 คะแนน เมื่อพิจารณาตามเกณฑ์การเขียนของ TOEFL (TWE) แล้วพบว่า นิสิตกลุ่มเก่งและอ่อนมีคะแนนคงเดิม ส่วนกลุ่มปานกลางพัฒนาขึ้นจากระดับ developing competence ไปสู่ระดับ minimal competence การกระจายของคะแนนของกลุ่มเก่ง อยู่ระหว่าง 7.086-19.730 กลุ่มปานกลางอยู่ระหว่าง 7.139-14.431 กลุ่มอ่อนอยู่ระหว่าง 5.142-16.510 โดยที่คะแนนการกระจายต่ำสุดเป็นของกลุ่มอ่อนในด้านการเรียบเรียงความ และค่าสัมประสิทธิ์การกระจายสูงที่สุดเป็นของกลุ่มเก่งในด้านกลไกการเขียน

2.1.2

กลุ่มที่ 1: มหาวิทยาลัยสุรศักดิ์มนตรี
 ตารางที่ 41: การเปรียบเทียบงานเขียน-เขียนแก้สิ่งใหม่ครั้งที่ 1 ของนักศึกษาที่ได้รับการตรวจแก้งานโดยใช้วิธีที่ 1

กลุ่มเก่ง

กลุ่มปานกลาง

กลุ่มอ่อน

	N = 15 Pre			N = 15 Post			N = 25 Pre			N = 24 Post			N = 8 Pre			N = 7 Post		
	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV
กลไกในการเขียน	3.333	0.577	17.312	4.000	0.000	0.000	2.700	0.483	17.889	3.000	0.000	0.000	2.500	0.707	28.280	3.000	0.000	0.000
การใช้ภาษา	17.667	1.155	6.538	20.333	1.528	7.515	14.200	2.300	16.197	17.700	0.949	5.362	12.500	0.707	5.656	16.000	1.414	8.838
การใช้ศัพท์	13.667	1.155	8.451	14.667	1.528	10.418	11.000	1.633	14.845	13.500	1.179	8.733	11.000	1.414	12.855	12.500	0.707	5.656
การเรียบเรียงความ	14.333	1.528	10.661	15.000	1.000	6.667	13.700	1.636	11.942	13.700	1.636	11.942	12.500	0.707	5.656	12.500	0.707	5.656
เนื้อหาความ	20.667	2.082	10.074	20.667	2.082	10.074	21.400	2.221	10.379	21.400	2.221	10.739	17.000	1.414	8.318	17.000	1.414	8.318
คะแนนรวม	69.667	5.686	8.162	74.667	5.033	6.741	63.000	6.716	10.660	69.300	4.809	6.939	55.500	0.707	1.274	61.000	1.414	2.318
คะแนนตามเกณฑ์ของ TOEFL (TWE)	3.333	0.577	17.312	4.333	0.577	13.316	2.800	0.632	22.571	3.800	0.422	11.105	2.000	0.000	0.000	3.000	0.000	0.000

คำอธิบาย: งานเขียนย่อยครั้งที่ 1 ของนักศึกษาที่ได้รับการตรวจแก้งานโดยใช้วิธีที่ 1: ผู้สอนชี้ตμάที่ผิดและเขียนแก้ไขให้ เมื่อนักศึกษาเขียนเล่มต้นใหม่ จะมีพัฒนาการด้านการเขียนดังนี้

	กลุ่มเก่ง	กลุ่มปานกลาง	กลุ่มอ่อน
กลไกในการเขียน	พอใช้-ดี	อ่อนมาก-พอใช้	อ่อนมาก-พอใช้
การใช้ภาษา	พอใช้-ปานกลาง	พอใช้	พอใช้
การใช้ศัพท์	พอใช้-ปานกลาง	พอใช้	พอใช้
การเรียบเรียงความ	ปานกลาง	พอใช้	พอใช้
เนื้อความ	พอใช้	พอใช้	อ่อน
คะแนนรวม	เพิ่มขึ้น 5.00	เพิ่มขึ้น 6.3	เพิ่มขึ้น 6.5
คะแนนรวมตามเกณฑ์	คะแนน ระดับ 3-4	คะแนน ระดับ 2-3	คะแนน ระดับ 2-3
TOEFL (TWE)	developing competence- minimal competence	incompetence- developing competence	incompetence- developing competence

สรุป

จากตารางพบว่านักศึกษาทุกกลุ่มมีพัฒนาการในการเขียนเพิ่มขึ้น นักศึกษากลุ่มปานกลางมีพัฒนาการมากที่สุดคือ มีคะแนนรวมเพิ่มขึ้น 6.3 โดยสามารถปรับระดับความสามารถในการเขียนด้านกลไกในการเขียน และคะแนนตามเกณฑ์ TOEFL

ในด้านการกระจายของคะแนน ค่าสัมประสิทธิ์การกระจายของกลุ่มเก่งมีพิสัยระหว่าง 0.00-17.312 กลุ่มปานกลางมีพิสัยระหว่าง 0.00-22.571 และกลุ่มอ่อนมีพิสัยระหว่าง 0.00-28.28 แสดงว่านักศึกษากลุ่มอ่อนมีคะแนนแตกต่างกันมากที่สุด และกลุ่มเก่งมีคะแนนแตกต่างกันน้อยที่สุด

ตารางที่ 42: การเปรียบเทียบงานเขียน-เขียนแก้สั้งใหม่ครั้งที่ 2 ของนักศึกษาที่ได้รับการตรวจแก้งานโดยผู้วิจัย

กลุ่มก่อน

กลุ่มปานกลาง

กลุ่มเก่ง

	N = 15 Pre			N = 14 Post			N = 26 Pre			N = 24 Post			N = 9 Pre			N = 8 Post			
	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	
กลไกในการเขียน	3.000	0.000	0.000	3.333	0.577	17.312	2.700	0.483	17.689	3.100	0.316	10.194	2.500	0.707	28.280	3.000	0.000	0.000	0.000
การใช้ภาษา	16.667	1.528	9.168	19.000	1.000	5.263	13.600	2.459	18.080	17.000	1.247	7.335	11.500	0.707	6.148	17.000	0.000	0.000	0.000
การใช้ศัพท์	13.667	1.528	11.180	14.667	0.577	3.934	12.300	0.949	7.715	13.400	1.174	8.761	10.500	0.707	6.733	13.000	0.000	0.000	0.000
การเรียงความ	13.333	3.055	22.913	14.333	1.528	10.661	13.400	0.843	6.291	13.700	0.823	6.007	14.000	1.414	10.100	14.000	1.414	1.414	10.100
เนื้อความ	22.333	0.577	2.584	22.333	0.577	2.584	19.600	1.075	5.485	19.600	1.075	5.485	20.000	1.414	7.070	20.000	1.414	1.414	7.070
คะแนนรวม	69.000	6.245	9.051	73.667	3.055	4.147	61.600	3.978	6.458	66.800	2.974	4.452	58.500	0.707	1.209	67.000	2.828	2.828	4.221
คะแนนตามเกณฑ์ของ TOEFL (TWE)	3.667	0.577	15.735	4.000	0.000	0.000	2.800	0.422	15.071	3.100	0.316	10.194	2.000	0.000	0.000	3.000	0.000	0.000	0.000

คำอธิบาย: งานเขียนย่อยครั้งที่ 2 ของนักศึกษาที่ได้รับการตรวจแก้งานโดยใช้วิธีที่ 1: ผู้สอนขีดฆ่าที่ผิดและเขียนแก้ไขให้ เมื่อนักศึกษาเขียนส่งคืนใหม่ จะมีพัฒนาการด้านการเขียนดังนี้

	กลุ่มเก่ง	กลุ่มปานกลาง	กลุ่มอ่อน
กลไกในการเขียน	พอใช้	อ่อนมาก-พอใช้	อ่อนมาก-พอใช้
การใช้ภาษา	พอใช้-ปานกลาง	พอใช้	พอใช้
การใช้ศัพท์	พอใช้-ปานกลาง	พอใช้	พอใช้
การเรียบเรียงความ	พอใช้-ปานกลาง	พอใช้	ปานกลาง
เนื้อความ	ปานกลาง	พอใช้	พอใช้
คะแนนรวม	เพิ่มขึ้น 4.667	เพิ่มขึ้น 5.2	เพิ่มขึ้น 8.5
คะแนนรวมตามเกณฑ์	คะแนน	คะแนน	คะแนน
TOEFL (TWE)	ระดับ 3-4	ระดับ 2-3	ระดับ 2-3
	developing	incompetence-	incompetence-
	competence-	developing	developing
	minimal	competence	competence
	competence		

สรุป

จากตารางพบว่านักศึกษาทุกกลุ่มมีพัฒนาการในการเขียนเพิ่มขึ้น นักศึกษากลุ่มอ่อนมีพัฒนาการมากที่สุดคือ มีคะแนนรวมเพิ่มขึ้น 8.5 โดยสามารถปรับระดับความสามารถในการเขียนด้านกลไกในการเขียน และคะแนนตามเกณฑ์ TOEFL (TWE)

ในด้านการกระจายของคะแนน ค่าสัมประสิทธิ์การกระจายของกลุ่มเก่งมีพิสัยระหว่าง 0.00-22.913 กลุ่มปานกลางมีพิสัยระหว่าง 4.452-18.08 และกลุ่มอ่อนมีพิสัยระหว่าง 0.00-28.28 แสดงว่านักศึกษากลุ่มอ่อนมีคะแนนแตกต่างกันมากที่สุด และกลุ่มปานกลางมีคะแนนแตกต่างกันน้อยที่สุด

กลุ่มที่ 2: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (กลุ่มที่ 1)
 ตารางที่ 43: การเปรียบเทียบงานเขียน-เขียนแก้ส่งใหม่ ของผู้เรียนที่ผ่านการตรวจงาน วันที่ 1 ชั้นที่ 1

กลุ่มเก่ง

กลุ่มปานกลาง

กลุ่มอ่อน

	N = 7			N = 9			N = 9			N = 8			N = 8						
	Pre			Post			Pre			Post			Pre			Post			
	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	
กลไกในการเขียน	2.333	0.577	24.732	3.500	0.707	20.200	2.750	0.500	18.180	3.250	0.500	15.384	3.000	0.000	0.000	3.000	0.000	0.000	0.000
การใช้ภาษา	9.667	4.163	43.064	17.500	0.707	4.040	11.000	0.000	0.000	14.500	1.915	13.806	11.000	0.000	0.000	12.000	0.000	0.000	0.000
การใช้ศัพท์	9.667	2.517	26.037	14.500	2.121	14.627	10.000	0.000	0.000	12.500	0.577	4.616	10.000	0.000	0.000	11.000	0.000	0.000	0.000
การเรียบเรียงความ	11.333	1.528	13.482	14.000	1.414	10.100	11.000	1.414	12.854	12.000	1.414	11.783	10.000	0.000	0.000	11.000	0.000	0.000	0.000
เนื้อความ	18.000	1.000	5.555	21.500	0.707	3.288	17.000	0.000	0.000	19.250	0.957	4.971	17.000	0.000	0.000	17.000	0.000	0.000	0.000
คะแนนรวม	51.000	8.718	17.094	71.000	5.657	7.967	51.750	1.708	3.300	64.000	3.916	6.118	51.000	0.000	0.000	54.000	0.000	0.000	0.000
คะแนนตามเกณฑ์ของ TOEFL (TWE)	3.667	0.577	15.734	4.500	0.707	15.711	3.750	0.500	13.333	4.000	0.000	0.000	4.000	0.000	0.000	4.000	0.000	0.000	0.000

งานเขียนชั้นที่ 1 ของนิสิตที่ได้รับการตรวจแก้งาน โดยผู้สอนชี้จุด่าที่ผิดและเขียนแก้ไขให้ เมื่อนิสิตเขียนส่งคืนใหม่ คะแนนที่นิสิตได้แสดงถึงพัฒนาการในด้านต่าง ๆ ดังนี้

	กลุ่มเก่ง	กลุ่มปานกลาง	กลุ่มอ่อน
กลไกในการเขียน	ยังไม่พอใช้-พอใช้	ยังไม่พอใช้-พอใช้	พอใช้
การใช้ภาษา	อ่อนมาก-พอใช้	อ่อนมาก-ยังไม่พอใช้	อ่อนมาก
การใช้ศัพท์	ยังไม่พอใช้-ปานกลาง	ยังไม่พอใช้-พอใช้	ยังไม่พอใช้
การเรียบเรียงความ	ยังไม่พอใช้-ปานกลาง	ยังไม่พอใช้-พอใช้	ยังไม่พอใช้
เนื้อความ	ยังไม่พอใช้-พอใช้	อ่อนมาก-ยังไม่พอใช้	อ่อนมาก
คะแนนรวม	เพิ่มขึ้น 20.000 คะแนน	เพิ่มขึ้น 12.250 คะแนน	เพิ่มขึ้น 3.000 คะแนน
คะแนนรวมตามเกณฑ์ TOEFL (TWE)	ระดับ 3-4	ระดับ 3-4	ระดับ 4

สรุป

นิสิตที่มีพัฒนาการในการเขียนด้านต่าง ๆ โดยเปลี่ยนจากระดับเดิม ไปสู่ระดับที่สูงขึ้นคือนิสิตกลุ่มเก่งและกลุ่มปานกลาง มีพัฒนาการ 5 ด้าน คะแนนรวมของนิสิตกลุ่มเก่งสูงขึ้นมากที่สุด รองลงมาคือคะแนนนิสิตกลุ่มปานกลาง ในขณะที่คะแนนรวมของนิสิต พบว่าคะแนนนิสิตกลุ่มเก่งพัฒนาสูงที่สุด โดยเพิ่มขึ้น 20.000 คะแนน กลุ่มปานกลางเพิ่มขึ้น 12.250 และกลุ่มอ่อนเพิ่มขึ้น 3.000 คะแนน ในด้านการกระจายของคะแนน นิสิตกลุ่มเก่งมีพิสัยสัมประสิทธิ์การกระจายสูงที่สุดคือระหว่าง 3.288-43.064 กลุ่มปานกลางมีพิสัยสัมประสิทธิ์การกระจายระหว่าง 0.000-18.180 กลุ่มอ่อนไม่มีข้อมูลเพียงพอ

ตารางที่ 44: การเปรียบเทียบคะแนนเขียนของผู้เรียนที่ผ่านการตรวจงาน วิจัย 1 ชั้นที่ 2

	กลุ่มเก่ง						กลุ่มปานกลาง						กลุ่มอ่อน					
	N = 8			N = 8			N = 7			N = 7			N = 8			N = 8		
	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV
กลไกในการเขียน	3.000	0.000	0.000	4.000	0.000	0.000	3.000	0.000	0.000	3.333	0.577	17.311	3.000	0.000	0.000	3.000	0.000	0.000
การใช้ภาษา	12.333	2.309	18.722	19.000	1.414	7.442	11.335	0.577	5.091	14.667	1.528	10.417	12.000	0.000	0.000	17.000	0.000	0.000
การใช้ศัพท์	11.333	1.155	10.191	14.500	0.707	4.875	10.333	0.577	7.451	12.667	0.577	4.555	10.000	0.000	0.000	11.000	0.000	0.000
การเรียบเรียงความคิด	12.333	1.155	9.365	14.500	0.707	4.875	11.000	1.732	15.745	12.667	0.577	4.555	11.000	0.000	0.000	11.000	0.000	0.000
เนื้อความ	17.000	1.000	5.882	22.500	0.707	3.142	17.333	0.577	3.328	20.000	1.000	5.000	17.000	0.000	0.000	19.000	0.000	0.000
คะแนนรวม	56.000	4.359	7.783	74.500	3.536	4.746	53.000	3.464	6.535	63.333	2.082	32.873	53.000	0.000	0.000	61.000	0.000	0.000
คะแนนตามเกณฑ์ของ TOEFL (TWE)	4.000	0.000	0.000	5.000	0.000	0.000	4.000	0.000	0.000	4.000	0.000	0.000	4.000	0.000	0.000	4.000	0.000	0.000

งานเขียนชิ้นที่ 2 ของนิสิตที่ได้รับการตรวจแก้งาน โดยผู้สอนชี้ตมาที่ผิดและเขียนแก้ไขให้เมื่อนิสิตเขียนส่งคืนใหม่ คะแนนที่นิสิตได้แสดงถึงพัฒนาการในด้านต่าง ๆ ดังนี้

	กลุ่มเก่ง	กลุ่มปานกลาง	กลุ่มอ่อน
กลไกในการเขียน	พอใช้-ปานกลาง	พอใช้	พอใช้
การใช้ภาษา	แย่มาก-ดี	แย่มาก-ยังไม่พอใช้	แย่มาก-พอใช้
การใช้ศัพท์	ยังไม่พอใช้-ปานกลาง	ยังไม่พอใช้-พอใช้	ยังไม่พอใช้
การเรียบเรียงความ	พอใช้-ปานกลาง	ยังไม่พอใช้-พอใช้	ยังไม่พอใช้
เนื้อความ	ยังไม่พอใช้-ปานกลาง	ยังไม่พอใช้-พอใช้	ยังไม่พอใช้
คะแนนรวม	เพิ่มขึ้น 18.5	เพิ่มขึ้น 10.333	เพิ่มขึ้น 8.000
คะแนนรวมตามเกณฑ์	ระดับ 4-5	ระดับ 4	ระดับ 4
TOEFL (TWE)			

สรุป

นิสิตที่มีพัฒนาการในการเขียนด้านต่าง ๆ โดยเปลี่ยนจากระดับเดิม ไปสู่ระดับที่สูงขึ้นคือนิสิตกลุ่มเก่งพัฒนาใน 5 ด้าน กลุ่มปานกลางพัฒนา 4 ด้าน กลุ่มอ่อนพัฒนา 1 ด้าน คะแนนรวมของนิสิตกลุ่มเก่งสูงขึ้นมากที่สุด รองลงมาคือคะแนนนิสิตกลุ่มปานกลาง ในขณะที่คะแนนรวมของนิสิต พบว่าคะแนนนิสิตกลุ่มเก่งพัฒนาสูงที่สุด โดยเพิ่มขึ้น 18.500 คะแนน กลุ่มกลางเพิ่มขึ้น 10.333 และกลุ่มอ่อนเพิ่มขึ้น 8.000 คะแนน ในด้านการกระจายของคะแนน นิสิตกลุ่มเก่งมีพิสัยสัมประสิทธิ์ของการกระจายระหว่าง 0.000-18.722 กลุ่มปานกลางมีพิสัยสัมประสิทธิ์การกระจายระหว่าง 0.000-32.873 กลุ่มอ่อนไม่มีข้อมูลเพียงพอแสดงว่ากลุ่มปานกลางมีคะแนนแตกต่างกันมากที่สุด

ตารางที่ 45: การเปรียบเทียบงานเขียนของผู้เรียนที่ผ่านการตรวจงาน วิธีที่ 1 ชั้นที่ 3

กลุ่มเก่ง

กลุ่มปานกลาง

กลุ่มอ่อน

	N = 7 Pre			N = 7 Post			N = 9 Pre			N = 9 Post			N = 8 Pre			N = 8 Post		
	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV
กลไกในการเขียน	3.667	0.577	15.734	3.500	1.000	28.571	2.750	0.500	18.180	3.250	0.500	15.384	3.000	0.000	0.000	3.000	0.000	0.000
การใช้ภาษา	15.333	24.691	3.786	16.500	3.873	23.472	11.000	0.000	0.000	16.250	1.500	9.230	12.000	0.000	0.000	15.000	0.000	0.000
การใช้ศัพท์	12.667	2.517	19.870	14.250	2.986	20.954	10.000	0.000	0.000	12.750	0.500	3.921	10.000	0.000	0.000	11.000	0.000	0.000
การเรียบเรียงความ	12.667	2.517	19.870	13.250	2.363	17.833	11.250	1.500	13.333	12.500	0.577	4.616	10.000	0.000	0.000	12.000	0.000	0.000
เนื้อความ	19.000	2.646	13.926	20.000	2.160	10.800	17.250	0.500	2.898	20.000	1.155	5.775	18.000	0.000	0.000	20.000	0.000	0.000
คะแนนรวม	63.333	9.713	15.336	67.50	12.152	18.002	52.250	2.217	4.243	64.750	2.872	4.435	53.000	0.000	0.000	61.000	0.000	0.000
คะแนนตามเกณฑ์ของ TOEFL (TWE)	4.333	0.577	13.316	4.250	0.957	22.517	3.750	0.500	13.333	4.000	0.000	0.000	4.000	0.000	0.000	4.000	0.000	0.000

พบนิสิตกลุ่มที่ 3 ของนิสิตที่ได้รับการตรวจผลสัมฤทธิ์ โดยผู้สอบมีคะแนนที่ติดและเขียนแก้ไขให้เมื่อนิสิตเขียนส่งคืนใหม่ คะแนนที่นิสิตได้แสดงถึงพัฒนาการในด้านต่าง ๆ ดังนี้

	กลุ่มเก่ง	กลุ่มปานกลาง	กลุ่มอ่อน
กลไกในการเขียน	พอใช้	ยังไม่พอใช้-พอใช้	พอใช้
การใช้ภาษา	ยังไม่พอใช้-พอใช้	อ่อนมาก-พอใช้	อ่อนมาก-พอใช้
การใช้ศัพท์	พอใช้-ปานกลาง	ยังไม่พอใช้-พอใช้	ยังไม่พอใช้
การเรียบเรียงความ	พอใช้	ยังไม่พอใช้-พอใช้	ยังไม่พอใช้-พอใช้
เนื้อความ	ยังไม่พอใช้-พอใช้	ยังไม่พอใช้-พอใช้	ยังไม่พอใช้-พอใช้
คะแนนรวม	เพิ่มขึ้น 4.167	เพิ่มขึ้น 12.500	เพิ่มขึ้น 8.000
คะแนนรวมตามเกณฑ์	คะแนน	คะแนน	คะแนน
TOEFL (TWE)	ระดับ 4	ระดับ 3-4	ระดับ 4

สรุป

นิสิตที่มีพัฒนาการในการเขียนด้านต่าง ๆ โดยเปลี่ยนจากระดับเดิม ไปสู่ระดับที่สูงขึ้นคือนิสิตกลุ่มปานกลางพัฒนาใน 5 ด้าน กลุ่มเก่งพัฒนา 3 ด้าน กลุ่มอ่อนพัฒนา 3 ด้าน คะแนนรวมของนิสิตกลุ่มปานกลางสูงขึ้นมากที่สุด รองลงมาคือนิสิตกลุ่มอ่อน ในขณะที่คะแนนรวมของนิสิต พบว่าคะแนนนิสิตกลุ่มปานกลางพัฒนาสูงที่สุด โดยเพิ่มขึ้น 12.500 คะแนน กลุ่มอ่อนเพิ่มขึ้น 8.000 และกลุ่มเก่งเพิ่มขึ้น 4.167 คะแนน ในด้านการกระจายของคะแนน นิสิตกลุ่มเก่งมีพิสัยสัมประสิทธิ์ของการกระจายระหว่าง 3.786-28.571 กลุ่มปานกลางมีพิสัยสัมประสิทธิ์การกระจายระหว่าง 0.000-18.180 กลุ่มอ่อนไม่มีข้อมูลเพียงพอ แสดงว่ากลุ่มปานกลางมีคะแนนแตกต่างกันมากที่สุด

ตารางที่ 46: การเปรียบเทียบงานเขียน-เขียนแก้สิ่งพิมพ์ของนักเรียนผ่านการตรวจงาน วิธีที่ 1 : ผู้สอนเขียนที่ผิดและเขียนแก้ไข (งานหน้า 1)

กลุ่มที่ 3: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (กลุ่มที่ 2)

กลุ่มเก่ง

กลุ่มปานกลาง

กลุ่มอ่อน

	N = 5 Pre			N = 5 Post			N = 6 Pre			N = 6 Post			N = 3 Pre			N = 3 Post		
	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV
กลไกในการเขียน	4.167	0.753	18.071	4.833	0.408	8.442	3.125	0.641	20.512	4.500	0.535	11.889	2.333	0.577	24.732	4.000	0.000	0.000
การใช้ภาษา	18.333	2.066	11.269	21.333	3.141	14.724	16.000	0.756	4.725	18.375	1.506	1.196	12.333	3.215	26.068	17.333	2.082	12.012
การใช้ศัพท์	17.167	1.722	10.030	19.167	1.722	8.984	14.625	2.825	19.316	16.750	2.435	14.537	12.667	0.577	4.555	15.667	2.082	13.289
การเรียบเรียงความ	17.000	1.789	10.524	20.333	1.366	6.718	13.500	2.928	21.689	17.125	1.959	11.439	13.333	1.528	11.460	15.667	2.517	16.066
เนื้อความ	18.333	3.933	21.453	20.667	2.338	11.313	16.125	2.588	16.050	17.875	2.031	11.362	16.333	2.309	14.137	17.667	2.082	11.785
คะแนนรวม	75.000	9.252	12.336	86.333	6.282	7.276	63.375	6.413	10.119	74.625	4.340	5.816	57.000	7.810	13.702	70.333	4.726	6.719
คะแนนตามเกณฑ์ของ TOEFL (TWE)	4.500	0.548	12.178	5.667	0.516	9.105	3.750	0.707	18.853	4.625	0.518	11.200	3.333	0.577	4.328	4.333	0.577	13.316

งานเขียนย่อยขั้นที่ 1 ที่ผ่านการตรวจแก้งาน โดยวิธีที่ 1 ผู้สอนชี้ต่าที่ผิดและเขียนแก้ไขให้ นิสิตมีพัฒนาการดังนี้

	กลุ่มเก่ง	กลุ่มปานกลาง	กลุ่มอ่อน
กลไกในการเขียน	ดี ----> ดีมาก	พอใช้ ---->ดีมาก	อ่อนมาก ----> ดี
การใช้ภาษา	ปานกลาง ----> ดี	พอใช้ ---->ปานกลาง	เกือบพอใช้----> พอใช้
การใช้ศัพท์	ดี ----> ดีมาก	ค่อนข้างดี----> ดี	พอใช้ ----> ค่อนข้างดี
การเรียบเรียงความ	ดี ----> ดีเลิศ	ดี	พอใช้ ----> ค่อนข้างดี
เนื้อความ	เกือบพอใช้ ----> พอใช้	อ่อนมาก ----> เกือบพอใช้	อ่อนมาก ----> เกือบพอใช้
คะแนนรวม	เพิ่มขึ้น 11.3330 คะแนน	เพิ่มขึ้น 11.250 คะแนน	เพิ่มขึ้น 13.333 คะแนน
คะแนนตามเกณฑ์ของ TOEFL (TWE)	ระดับ 4 ----> 5	ระดับ 3 ----> 4	ระดับ 3 ----> 4

สรุป

จากตารางจะเห็นได้ว่า นิสิตทั้ง 3 กลุ่มมีพัฒนาการขึ้นโดยคะแนนรวมของกลุ่มอ่อนเพิ่มมากที่สุด คือเพิ่ม 13.333 คะแนน ส่วนกลุ่มเก่ง และปานกลางมีพัฒนาการไล่เลี่ยกัน คือเพิ่ม 11.333 และ 11.250 คะแนนตามลำดับ ในด้านการเรียบเรียงความมีเฉพาะกลุ่มปานกลางที่คงที่อยู่ในระดับดี คะแนนตามเกณฑ์ของ TOEFL (TWE) ก็มีพัฒนาการเหมือนกันทั้ง 3 กลุ่ม และเป็นที่น่าสนใจ เกตว่ากลุ่มปานกลางและกลุ่มอ่อนมีความสามารถและพัฒนาการในการเขียนในระดับเดียวกัน

ความแตกต่างของคะแนนซึ่งพิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย พบว่าคะแนนด้านเนื้อความในการเขียน Pre ของกลุ่มเก่งมีความแตกต่างกันมากที่สุด (CV = 21.453) และคะแนนกลไกในการเขียน Post ของกลุ่มอ่อนมีค่าความแตกต่างต่ำที่สุด (CV = 0.000)

ตารางที่ 47: การเปรียบเทียบงานเขียน-เขียนแก้-เขียนแก้ซ้ำที่ผ่านการตรวจงาน วันที่ 1 : ผู้สอนที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี (งานชิ้นที่ 2)

	กลุ่มเก่ง						กลุ่มปานกลาง						กลุ่มอ่อน								
	N = 5			N = 5			N = 6			N = 6			N = 3			N = 3					
	Pre	Post	Post	Pre	Post	Post	Pre	Post	Post	Pre	Post	Post	Pre	Post	Post	Pre	Post	Post			
\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	
กลไกในการเขียน	4.500	0.548	12.178	4.500	0.548	12.178	4.000	0.000	0.000	4.000	0.000	0.000	3.333	0.577	17.312	4.333	0.577	13.316			
การใช้ภาษา	19.667	1.506	7.657	20.000	1.897	9.485	16.625	1.923	11.567	17.625	1.506	8.924	15.000	1.000	6.667	16.333	1.155	7.072			
การใช้ศัพท์	18.833	1.835	9.749	19.500	1.871	9.595	14.875	4.051	27.233	16.875	2.357	13.967	16.333	2.309	14.137	16.000	1.732	10.825			
การเรียบเรียงความ	18.667	2.066	11.068	18.333	1.862	10.157	16.000	2.928	18.300	16.500	2.204	13.358	16.000	2.646	16.538	16.667	2.517	15.102			
เนื้อความ	20.506	3.674	17.917	21.167	3.430	16.204	17.625	0.916	5.197	18.500	0.756	4.086	15.667	2.309	14.738	18.333	0.577	3.147			
คะแนนรวม	82.000	7.071	8.623	83.506	7.506	8.985	70.375	4.565	6.487	73.500	3.586	4.879	66.333	4.041	6.092	71.667	6.028	8.411			
คะแนนตามเกณฑ์ของ TOEFL (TWE)	5.333	0.816	15.301	5.333	0.816	15.301	4.250	0.463	10.894	4.500	0.535	11.889	4.000	0.000	0.000	4.333	0.577	13.316			

งานเขียนย่อยชั้นที่ 2 ที่ผ่านการตรวจแก้งาน โดยวิธีที่ 1 ผู้สอนชี้ต่าที่ผิดและเขียนแก้ไขให้ นิสิตมีพัฒนาการดังนี้

	กลุ่มเก่ง	กลุ่มปานกลาง	กลุ่มอ่อน
กลไกในการเขียน การใช้ภาษา การใช้ศัพท์ การเรียบเรียงความ เนื้อความ	ดีมาก ค่อนข้างดี ดีมาก ----> ดีเลิศ ดีมาก พอใช้	ดี พอใช้ ----> ปานกลาง ปานกลาง ----> ดี ค่อนข้างดี เกือบพอใช้	พอใช้ ----> ดี เกือบพอใช้ อ่อนข้างดี ค่อนข้างดี อ่อนมาก ----> เกือบพอใช้
คะแนนรวม	เพิ่มขึ้น 1.5000 คะแนน	เพิ่มขึ้น 3.125 คะแนน	เพิ่มขึ้น 5.334 คะแนน
คะแนนตามเกณฑ์ของ TOEFL (TWE)	ระดับ 5 Some competence	ระดับ 4 Minimal competence	ระดับ 4 Minimal competence

สรุป

นิสิตกลุ่มอ่อนมีพัฒนาการมากที่สุด โดยคะแนนรวมเพิ่มขึ้น 5.334 คะแนน รองลงมาคือกลุ่มปานกลาง และกลุ่มเก่ง ส่วนคะแนนตามเกณฑ์ TOEFL (TWE) นั้น ไม่มีพัฒนาการที่เห็นเด่นชัด โดยนิสิตกลุ่มเก่งมีคะแนนการเขียนคงที่อยู่ระดับ 5 ซึ่งเป็นระดับดี ส่วนกลุ่มปานกลางและกลุ่มอ่อนมีความสามารถระดับที่ 4 เท่า ๆ กัน ซึ่งเป็นระดับค่อนข้างดี ในเรื่องความแตกต่างของคะแนนนั้น พบว่าการใช้ศัพท์ Pre ของกลุ่มปานกลางมีค่าสัมประสิทธิ์การกระจายสูงที่สุด (CV = 27.233) และคะแนนกลไกในการเขียน Pre และ Post ของกลุ่มปานกลางอีกเช่นกันที่มีค่าสัมประสิทธิ์การกระจายต่ำที่สุด (CV = 0.000)

ตารางที่ 48: การเปรียบเทียบงานเขียนของผู้เรียนที่ผ่านการตรวจงาน วิจัย 1 : ผู้สอนที่เข้าทำผิดและเขียนแก้ไขให้ (งานชิ้นที่ 3)

	กลุ่มเก่ง						กลุ่มปานกลาง						กลุ่มอ่อน					
	N = 5 Pre			N = 5 Post			N = 6 Pre			N = 6 Post			N = 3 Pre			N = 3 Post		
	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV
กลไกในการเขียน	4.500	0.548	12.178	4.667	0.516	11.056	4.000	0.000	0.000	4.125	0.354	8.582	3.333	.577	17.312	4.000	0.000	0.000
การใช้ภาษา	19.167	1.472	7.680	19.167	1.722	8.984	16.500	1.773	10.745	17.625	1.408	7.989	13.333	3.215	24.113	15.333	2.309	15.059
การใช้ศัพท์	19.667	1.966	9.996	18.000	1.789	9.939	17.000	2.268	13.341	17.500	1.927	11.011	14.667	3.082	13.289	16.000	2.082	12.492
การเรียบเรียงความ	17.667	2.160	12.226	18.333	1.862	10.157	15.000	2.000	12.903	16.375	1.506	9.197	15.667	2.082	13.289	16.667	2.082	12.492
เนื้อความ	18.000	2.000	11.111	19.333	1.211	6.264	16.500	1.195	7.242	17.625	1.061	6.020	14.667	2.082	14.195	16.000	1.732	10.825
คะแนนรวม	79.000	6.782	8.585	79.500	5.891	7.410	69.500	2.976	4.282	73.250	1.832	2.501	61.667	11.719	19.004	67.667	8.963	13.246
คะแนนตามเกณฑ์ของ TOEFL (TWE)	4.667	0.816	17.484	5.000	0.894	17.880	4.000	0.000	0.000	4.250	0.463	10.894	3.667	1.155	31.497	4.333	0.577	13.316

งานเขียนย่อยชั้นที่ 3 ที่ผ่านการตรวจแก้งาน โดยวิธีที่ 1 ผู้สอนชี้ตมาที่ผิดและเขียนแก้ไข ให้ นิสิตมีพัฒนาการดังนี้

	กลุ่มเก่ง	กลุ่มปานกลาง	กลุ่มอ่อน
กลไกในการเขียน	ดีมาก	ดี	พอใช้ ----> ดี
การใช้ภาษา	ปานกลาง	พอใช้ ---->ปานกลาง	เกือบพอใช้
การใช้ศัพท์	ดีมาก	ดี	อ่อนข้างดี
การเรียบเรียงความ	ดีมาก	ค่อนข้างดี	ดี
เนื้อความ	เกือบพอใช้	เกือบพอใช้	อ่อนมาก
คะแนนรวม	เพิ่มขึ้น 0.500	เพิ่มขึ้น 3.750	เพิ่มขึ้น 6.000
คะแนนตามเกณฑ์ของ TOEFL (TWE)	คะแนน ระดับ 5	คะแนน ระดับ 4	คะแนน ระดับ 4

สรุป

งานเขียนย่อยชั้นที่ 3 ซึ่งผ่านการตรวจแก้โดยวิธีที่ 1 ซึ่งผู้สอนชี้ตมาที่ผิดและเขียนแก้ไข ให้เห็น นิสิตมีพัฒนาการรวมน้อยกว่่างานชิ้นอื่น และกลุ่มอ่อนมีพัฒนาการสูงที่สุด ความสามารถในการเขียนด้านต่าง ๆ ก็ยังอยู่ในระดับเดิมเป็นส่วนใหญ่ ยกเว้นกลไกในการเขียนของกลุ่มอ่อน ซึ่งพัฒนาการจากระดับพอใช้ไปสู่ระดับดี และการใช้ภาษาของกลุ่มปานกลาง ซึ่งพัฒนาการจากระดับพอใช้ไปสู่ระดับปานกลาง ส่วนคะแนนตามเกณฑ์ TOEFL (TWE) นั้น ทั้ง 3 กลุ่มคงที่ โดยกลุ่มเก่งความสามารถอยู่ระดับดี กลุ่มปานกลางและอ่อนอยู่ระดับค่อนข้างดี

สำหรับค่าความแตกต่างของคะแนนการเขียนนั้น พบว่าคะแนนตามเกณฑ์ TOEFL (TWE) Pre ของกลุ่มอ่อนมีค่าสูงสุด (CV = 31.497) และคะแนนกลไกในการเขียนกับคะแนนตามเกณฑ์ TOEFL (TWE) Pre ของกลุ่มปานกลางมีค่าความแตกต่างต่ำสุด เช่นเดียวกับคะแนนกลไกในการเขียน Post ของกลุ่มอ่อน (CV = 0.000)

กลุ่มที่ 4: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
 ตารางที่ 49: การเปรียบเทียบงานเขียน-เขียนแก่งเขียน-เขียนแก่งผู้เรียนที่ผ่านการตรวจงาน วิชา 1 ชั้นที่ 1

กลุ่มแก่ง

กลุ่มปานกลาง

กลุ่มอ่อน

	N = 5 Pre			N = 5 Post			N = 6 Pre			N = 6 Post			N = 4 Pre			N = 4 Post		
	X̄	SD	CV	X̄	SD	CV	X̄	SD	CV	X̄	SD	CV	X̄	SD	CV	X̄	SD	CV
กลไกในการเขียน	3.833	0.408	10.644	4.000	0.000	0.000	3.800	0.414	10.894	4.071	0.267	6.558	3.250	0.500	15.384	4.000	0.000	0.000
การใช้ภาษา	17.667	1.033	5.843	20.250	0.500	2.469	17.667	1.234	6.984	19.857	1.562	7.866	16.500	1.291	7.824	19.500	1.915	9.820
การใช้ศัพท์	15.833	1.602	10.118	17.000	0.816	4.800	15.267	1.163	7.617	17.500	0.519	2.965	14.500	1.000	6.896	17.000	1.633	9.605
การเรียบเรียงความคิด	16.333	1.366	8.363	17.500	0.577	3.297	15.600	1.242	7.961	17.429	0.514	2.949	15.000	0.516	5.440	17.250	1.258	7.292
เนื้อความ	22.167	0.753	3.396	23.750	0.500	2.105	20.800	1.146	5.509	22.929	1.492	6.507	20.000	0.816	4.080	21.750	1.258	5.783
คะแนนรวม	75.833	4.167	5.494	82.500	1.291	1.564	73.133	4.688	6.410	81.786	3.355	4.102	69.250	4.031	5.820	79.500	5.802	7.298
คะแนนตามเกณฑ์ของ TOEFL (TWE)	4.167	0.753	18.070	4.750	0.500	10.526	4.067	0.458	11.261	4.500	0.519	11.533	3.750	0.500	13.333	4.250	0.500	11.764

งานเขียนชั้นที่ 1 ของนิสิตที่ได้รับการตรวจแก้งาน โดยผู้สอนชี้ต่าที่ผิดและเขียนแก้ไขให้ เมื่อนิสิตเขียนส่งคืนใหม่ คะแนนที่นิสิตได้แสดงถึงพัฒนาการในด้านต่าง ๆ ดังนี้

	กลุ่มเก่ง	กลุ่มปานกลาง	กลุ่มอ่อน
กลไกในการเขียน	พอใช้-ปานกลาง	พอใช้-ปานกลาง	พอใช้-ปานกลาง
การใช้ภาษา	พอใช้-ดีมาก	พอใช้-ดี	พอใช้-ดี
การใช้ศัพท์	ปานกลาง-ดี	ปานกลาง-ดี	ปานกลาง-ดี
การเรียบเรียงความ	ดี	ปานกลาง-ดี	ปานกลาง-ดี
เนื้อความ	ปานกลาง	พอใช้-ปานกลาง	พอใช้
คะแนนรวม	เพิ่มขึ้น 6.666	เพิ่มขึ้น 8.653	เพิ่มขึ้น 10.250
คะแนนรวมตามเกณฑ์ TOEFL (TWE)	ระดับ 4	ระดับ 4	ระดับ 3-4

สรุป

นิสิตพัฒนาการในการเขียนด้านต่าง ๆ โดยเปลี่ยนจากระดับเดิม ไปสู่ระดับที่สูงขึ้น คือนิสิตกลุ่มปานกลาง พัฒนาใน 5 ด้าน กลุ่มเก่งพัฒนา 3 ด้าน กลุ่มอ่อน พัฒนา 4 ด้าน แต่คะแนนรวมของนิสิตกลุ่มอ่อนสูงขึ้นมากที่สุด โดยเพิ่มขึ้น 10.250 คะแนน กลุ่มปานกลางเพิ่มขึ้น 8.653 และกลุ่มเก่งเพิ่มขึ้น 6.666 คะแนน

ในด้านการกระจายของคะแนน นิสิตกลุ่มเก่ง มีพิสัยสัมประสิทธิ์การกระจายระหว่าง 0.000-18.070 กลุ่มปานกลางมีพิสัยสัมประสิทธิ์การกระจายระหว่าง 2.949-11.533 กลุ่มอ่อนมีพิสัยระหว่าง 0.000-15.384 แสดงว่ากลุ่มเก่งมีคะแนนแตกต่างกันมากที่สุด

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 50: การเปรียบเทียบงานเขียน-เขียนแก้สัปดาห์ใหม่ของผู้เรียนที่ผ่านการตรวจงาน วิจัย 1 ชั้นที่ 2

กลุ่มเก่ง

กลุ่มปานกลาง

กลุ่มอ่อน

	N = 5 Pre			N = 5 Post			N = 6 Pre			N = 6 Post			N = 4 Pre			N = 3 Post		
	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV
กลไกในการเขียน	3.667	0.516	14.071	4.000	0.000	0.000	3.800	0.414	10.894	4.000	0.000	0.000	4.000	0.000	0.000	4.000	0.000	0.000
การใช้ภาษา	17.000	1.265	7.441	19.667	1.366	6.945	17.467	0.834	4.774	19.556	1.333	6.816	16.750	0.500	2.985	18.000	1.000	5.555
การใช้ศัพท์	15.500	1.049	6.767	17.667	0.816	4.618	15.467	1.060	6.859	16.667	1.118	6.707	15.000	0.816	5.440	16.000	1.000	6.250
การเรียบเรียงความ	16.333	1.033	6.324	17.500	0.548	3.131	16.067	1.033	6.429	17.000	0.707	4.158	16.000	0.816	5.100	16.667	0.577	3.461
เนื้อความ	21.667	1.506	6.950	22.833	1.169	5.119	21.000	1.069	5.090	22.111	0.928	4.197	21.000	0.816	3.885	22.000	1.000	4.545
คะแนนรวม	74.167	3.971	5.354	81.667	3.327	4.073	73.800	3.529	4.781	79.333	2.739	3.452	72.750	2.500	3.436	76.667	3.215	4.193
คะแนนตามเกณฑ์ของ TOEFL (TWE)	4.167	0.753	18.070	4.500	0.548	12.177	4.133	0.352	8.516	4.111	0.333	8.100	4.000	0.000	0.000	4.000	0.000	0.000

งานเขียนชั้นที่ 2 ของนิสิตที่ได้รับการตรวจแก้งานโดยผู้สอนชี้ตมาที่ผิดและเขียนแก้ไขให้ เมื่อนิสิตเขียนส่งคืนใหม่ คะแนนที่นิสิตได้แสดงถึงพัฒนาการในด้านต่าง ๆ ดังนี้

	กลุ่มเก่ง	กลุ่มปานกลาง	กลุ่มอ่อน
กลไกในการเขียน	พอใช้-ปานกลาง	พอใช้-ปานกลาง	ปานกลาง
การใช้ภาษา	พอใช้-ดี	พอใช้-ดี	พอใช้-ปานกลาง
การใช้ศัพท์	ปานกลาง-ดี	ปานกลาง-ดี	ปานกลาง-ดี
การเรียบเรียงความ	ดี	ดี	ดี
เนื้อความ	พอใช้-ปานกลาง	พอใช้-ปานกลาง	พอใช้-ปานกลาง
คะแนนรวม	เพิ่มขึ้น 7.500	เพิ่มขึ้น 5.533	เพิ่มขึ้น 3.917
คะแนนรวมตามเกณฑ์ TOEFL (TWE)	ระดับ 4	ระดับ 4	ระดับ 4

สรุป

นิสิตพัฒนาการในการเขียนด้านต่าง ๆ โดยเปลี่ยนจากระดับเดิม ไปสู่ระดับที่สูงขึ้น คือนิสิตกลุ่มเก่งและกลุ่มปานกลาง พัฒนาใน 4 ด้าน กลุ่มอ่อนพัฒนา 3 ด้าน คะแนนรวมของนิสิตกลุ่มเก่งสูงขึ้นมากที่สุด โดยเพิ่มขึ้น 7.500 คะแนน กลุ่มปานกลางเพิ่มขึ้น 5.533 และกลุ่มอ่อนเพิ่มขึ้น 3.917 คะแนน

ในด้านการกระจายของคะแนน นิสิตกลุ่มเก่ง มีพิสัยสัมประสิทธิ์การกระจายระหว่าง 0.000-18.070 กลุ่มปานกลางมีพิสัยสัมประสิทธิ์การกระจายระหว่าง 0.000-10.894 กลุ่มอ่อนมีพิสัยระหว่าง 0.000-6.250 แสดงว่ากลุ่มเก่งมีคะแนนแตกต่างกันมากที่สุด

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 51: การเปรียบเทียบงานเขียน-เขียนแก้ส่งใหม่ของผู้เรียนผ่านการตรวจงาน วิชาที่ 1 ชั้นที่ 3

กลุ่มเก่ง

กลุ่มปานกลาง

กลุ่มอ่อน

	N = 5 Pre			N = 5 Post			N = 6 Pre			N = 6 Post			N = 4 Pre			N = 2 Post			
	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	
กลไกในการเขียน	3.800	0.447	11.763	4.000	0.000	0.000	3.923	0.277	7.060	3.909	0.302	7.725	3.000	0.000	0.000	4.000	0.000	0.000	0.000
การใช้ภาษา	19.000	1.581	8.321	20.600	1.517	7.364	18.769	1.235	6.579	20.636	1.206	5.844	17.000	0.000	0.000	20.000	0.000	0.000	0.000
การใช้ศัพท์	17.400	1.140	6.551	18.600	1.342	7.215	17.077	0.954	5.586	18.000	0.632	3.511	15.000	0.000	0.000	18.000	0.000	0.000	0.000
การเรียบเรียงความ	17.400	1.140	6.551	18.00	0.707	3.927	17.154	0.899	5.240	18.091	1.044	5.770	16.000	0.000	0.000	18.000	0.000	0.000	0.000
เนื้อความ	22.000	1.581	7.186	23.200	1.304	5.620	22.077	1.605	7.270	23.091	1.514	6.556	20.000	0.000	0.000	22.000	0.000	0.000	0.000
คะแนนรวม	79.800	5.630	7.055	84.400	4.506	5.338	79.000	4.000	5.063	83.727	4.197	5.012	71.000	0.000	0.000	82.000	0.000	0.000	0.000
คะแนนตามเกณฑ์ของ TOEFL (TWE)	4.200	0.447	10.642	4.400	0.548	13.272	4.231	0.599	14.157	4.727	0.467	9.879	4.000	0.000	0.000	4.000	0.000	0.000	0.000

งานเขียนชิ้นที่ 3 ของนิสิตที่ได้รับการตรวจแก้งานโดยผู้สอนชี้ตมาที่ผิดและเขียนแก้ไขให้ เมื่อนิสิตเขียนส่งคืนใหม่ คะแนนที่นิสิตได้แสดงถึงพัฒนาการในด้านต่าง ๆ ดังนี้

	กลุ่มเก่ง	กลุ่มปานกลาง	กลุ่มอ่อน
กลไกในการเขียน	พอใช้-ปานกลาง	พอใช้	พอใช้-ปานกลาง
การใช้ภาษา	ดี-ดีมาก	ปานกลาง-ดีมาก	พอใช้-ดีมาก
การใช้ศัพท์	ดี-ดีมาก	ดี-ดีมาก	ปานกลาง-ดีมาก
การเรียบเรียงความ	ดี-ดีมาก	ดี-ดีมาก	ดี-ดีมาก
เนื้อความ	ปานกลาง	ปานกลาง	พอใช้-ปานกลาง
คะแนนรวม	เพิ่มขึ้น 4.600	เพิ่มขึ้น 4.727	เพิ่มขึ้น 11.000
คะแนนรวมตามเกณฑ์	ระดับ 4	ระดับ 4	ระดับ 4
TOEFL (TWE)			

สรุป

นิสิตพัฒนาการในการเขียนด้านต่าง ๆ โดยเปลี่ยนจากระดับเดิม ไปสู่ระดับที่สูงขึ้น คือนิสิตกลุ่มอ่อน พัฒนาใน 5 ด้าน กลุ่มเก่งพัฒนา 4 ด้าน กลุ่มปานกลางพัฒนา 3 ด้าน แต่คะแนนรวมของนิสิตกลุ่มอ่อนสูงขึ้นมากที่สุด โดยเพิ่มขึ้น 11.000 คะแนน กลุ่มปานกลางเพิ่มขึ้น 4.727 และกลุ่มเก่งเพิ่มขึ้น 4.600 คะแนน

ในด้านการกระจายของคะแนน นิสิตกลุ่มเก่ง มีนิสัยสัมประสิทธิ์การกระจายระหว่าง 0.000-13.272 กลุ่มปานกลางมีนิสัยสัมประสิทธิ์การกระจายระหว่าง 3.511-14.157 แสดงว่ากลุ่มเก่งมีคะแนนแตกต่างกันมากที่สุด

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 52: การเปรียบเทียบงานเขียนของผู้เรียนที่ผ่านการตรวจงาน วิชาที่ 1 : ผู้สอนชี้ตัวอย่างที่ผิดและเขียนแก้ไข (ส่งใหม่) ชั้นที่ 1

กลุ่มที่ 5: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (กลุ่มที่ 1)

กลุ่มเก่ง

กลุ่มปานกลาง

กลุ่มอ่อน

	N = 9			N = 8			N = 10			N = 7			N = 8			N = 5		
	Pre	Post	CV	Pre	Post	CV	Pre	Post	CV	Pre	Post	CV	Pre	Post	CV	Pre	Post	CV
	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV
กลไกในการเขียน	3.889	0.782	20.108	4.500	0.535	11.889	3.000	0.667	22.233	4.000	0.000	0.000	3.375	0.916	27.141	3.400	0.548	16.118
การใช้ภาษา	16.333	3.536	21.649	18.375	3.068	16.697	14.200	3.011	21.204	17.714	2.690	15.186	15.250	3.655	23.967	16.400	1.949	11.884
การใช้ศัพท์	14.556	1.667	11.452	15.250	1.581	10.367	13.400	1.955	14.590	18.571	10.014	53.923	13.750	2.816	20.480	14.600	1.949	13.341
การเรียบเรียงความ	14.444	2.068	14.317	15.125	1.356	8.965	13.800	1.874	13.580	18.571	10.422	56.120	13.750	2.252	16.378	14.600	1.949	13.349
เนื้อหา	22.111	1.453	6.571	23.500	1.414	6.017	21.200	1.989	9.382	23.143	2.410	10.414	20.375	2.560	12.564	22.400	2.881	12.862
คะแนนรวม	71.333	8.617	12.080	77.375	6.457	8.345	65.600	8.086	12.326	81.999	23.833	38.440	66.500	11.531	17.352	71.400	8.503	11.909
คะแนนตามเกณฑ์ของ TOEFL (TWE)	3.556	0.882	24.803	4.625	0.518	11.200	3.200	0.919	28.719	4.286	0.756	17.639	3.500	0.756	21.600	4.200	0.837	19.929

งานเขียนชิ้นที่ 1 ของนิสิตที่ได้รับการตรวจแก้งานโดยผู้สอนชี้ตมาที่ผิดและเขียนแก้ไขให้ เมื่อนิสิตเขียนส่งคืนใหม่ คะแนนที่นิสิตได้แสดงถึงพัฒนาการในด้านต่าง ๆ ดังนี้

	เก่ง	ปานกลาง	อ่อน
กลไกในการเขียน	พอใช้---> ปานกลาง-ดี	พอใช้---> ปานกลาง	พอใช้
การใช้ภาษา	พอใช้---> ปานกลาง	พอใช้	พอใช้
การใช้ศัพท์	ปานกลาง	พอใช้--->ดีมาก	พอใช้---> ปานกลาง
การเรียบเรียงความ	พอใช้	พอใช้--->ดีมาก	พอใช้---> ปานกลาง
เนื้อความ	ปานกลาง	พอใช้--ปานกลาง	พอใช้--ปานกลาง
คะแนนรวม	เพิ่มขึ้น 6.042	เพิ่มขึ้น 16.399	เพิ่มขึ้น 4.9
คะแนนตามตามเกณฑ์ TOEFL (TWE)	3 developing competence ไประดับ 4 minimal competence	ระดับ 3--->4	ระดับ 3--->4

สรุป

นิสิตพัฒนาการในการเขียนด้านต่าง ๆ โดยเปลี่ยนจากระดับเดิม ไปสู่ระดับที่สูงขึ้น คือนิสิตกลุ่มปานกลาง พัฒนาใน 4 ด้าน กลุ่มอ่อนพัฒนา 3 ด้าน กลุ่มเก่งพัฒนา 2 ด้าน คะแนนรวมของนิสิตกลุ่มปานกลางพัฒนาสูงที่สุด โดยเพิ่มขึ้น 16.399 คะแนน กลุ่มเก่งเพิ่มขึ้น 6.042 และกลุ่มอ่อนเพิ่มขึ้น 4.9 คะแนน

ในด้านการกระจายของคะแนน นิสิตกลุ่มเก่ง มีพิสัยสัมประสิทธิ์การกระจายระหว่าง 6.017-24.803 กลุ่มปานกลางมีพิสัยสัมประสิทธิ์การกระจายระหว่าง 0.000-56.120 กลุ่มอ่อนมีพิสัยสัมประสิทธิ์การกระจายระหว่าง 11.884-27.141 แสดงว่ากลุ่มปานกลางมีคะแนนแตกต่างกันมากที่สุด

ตารางที่ 53: การเปรียบเทียบคะแนน 시험ของศูนย์วิจัยพัฒนาการตรวจงานวิจัย 1 : ผู้ขอเข้าศึกษาและเข้าเรียน (ส่งใหม่) ชั้นที่ 2

	กลุ่มเก่ง						กลุ่มปานกลาง						กลุ่มอ่อน					
	N = 9			N = 7			N = 10			N = 8			N = 6			N = 3		
	Pre			Post			Pre			Post			Pre			Post		
	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV
กลไกในการ เขียน	3.222	0.833	25.854	4.000	0.816	20.400	3.300	0.483	14.636	3.625	0.744	20.524	3.400	0.548	16.118	4.333	0.577	13.31
การใช้ภาษา	17.889	2.713	14.363	20.429	1.512	7.401	16.400	2.413	14.713	17.375	3.068	17.658	17.000	2.828	16.635	18.333	2.309	12.59
การใช้ศัพท์	14.778	1.716	11.612	16.429	1.512	9.203	13.300	0.823	6.188	14.625	0.916	6.263	13.833	1.329	9.607	14.667	1.155	7.87
การเรียนรู้	14.333	2.652	11.366	16.000	1.155	7.219	14.100	0.876	6.213	15.125	1.126	7.445	14.500	1.049	7.234	15.000	1.000	6.66
เรื่องความ เ็นข้อความ	22.778	3.420	15.014	23.286	1.113	4.780	21.500	1.434	6.670	22.375	1.302	5.819	21.333	1.033	4.842	22.333	0.577	2.58
คะแนนรวม	73.000	12.431	18.162	80.143	5.490	6.850	68.600	5.211	7.611	73.125	5.768	7.888	70.000	5.586	7.980	74.667	3.786	5.07
คะแนนตาม เกณฑ์ของ TOEFL(IWE)	4.111	0.782	19.022	4.571	0.535	11.704	3.900	0.568	14.564	4.125	0.354	8.582	3.833	0.408	10.644	4.000	0.000	0.000

คะแนนที่นิสิตได้จากงานเขียนชิ้นที่ 2 ที่ผู้สอนตรวจแก้โดยวิธีขีดฆ่าและเขียนแก้ไขให้นิสิตมีพัฒนาการในด้านต่าง ๆ ดังนี้

	เก่ง	ปานกลาง	อ่อน
กลไกในการเขียน	พอใช้---> ปานกลาง	อ่อน--->พอใช้	อ่อน---> ปานกลาง
การใช้ภาษา	พอใช้--->ดี	พอใช้	พอใช้---> ปานกลาง
การใช้ศัพท์	ปานกลาง-ดี	พอใช้---> ปานกลาง	พอใช้---> ปานกลาง
การเรียบเรียงความ เนื้อความ	ปานกลาง-ดี ปานกลาง	ปานกลาง-ดี พอใช้---> ปานกลาง	ปานกลาง-ดี พอใช้---> ปานกลาง
คะแนนรวม	เพิ่มขึ้น 7.143	เพิ่มขึ้น 4.525	เพิ่มขึ้น 4.667
คะแนนตามตามเกณฑ์ TOEFL (TWE)	ระดับ 4 minimal competence	ระดับ 3-4	ระดับ 3-4

สรุป

นิสิตกลุ่มอ่อนมีพัฒนาการมากที่สุด สามารถปรับระดับความสามารถในการเขียนของตนใน 4 ด้านรวมทั้งคะแนนตามเกณฑ์ของ TOEFL (TWE) แต่เมื่อพิจารณาจากคะแนนรวมแล้วนิสิตกลุ่มเก่งมีคะแนนเพิ่มมากที่สุด ในขณะที่ปรับระดับเพียง 2 ด้าน คือกลไกในการเขียนและการใช้ภาษา นิสิตกลุ่มปานกลางพัฒนาการทางด้านกลไกในการเขียน การใช้ศัพท์ การเรียบเรียงความ เนื้อความ แต่พัฒนาการด้านการใช้ภาษา มีเล็กน้อยและคงอยู่ระดับพอใช้ตามเดิม ตามเกณฑ์ TOEFL (TWE) นิสิตกลุ่มปานกลางพัฒนาด้านการเขียนคล้ายกับกลุ่มอ่อน คือปรับจากระดับ developing competence ไปสู่ระดับ minimal competence ในด้านคะแนนสัมประสิทธิ์การกระจายของกลุ่มเก่งมีพิสัยระหว่าง 4.780-25.854 กลุ่มปานกลางมีพิสัยระหว่าง 5.819-20.524 กลุ่มอ่อนมีพิสัยระหว่าง 0.000-16.635 สรุปได้ว่านิสิตกลุ่มเก่งมีคะแนนแตกต่างกันสูงที่สุด รองลงมาเป็น นิสิตกลุ่มอ่อนและกลุ่มปานกลาง

ตารางที่ 54: การเปรียบเทียบเขียนงานเขียนของผู้เรียนที่ผ่านการตรวจงาน วิธีที่ 1 : ผู้สอนใช้ตัวพิมพ์และเขียนแก้ไขให้ งานเขียน (ส่งใหม่) ชั้นที่ 3

	กลุ่มเก่ง						กลุ่มปานกลาง						กลุ่มอ่อน											
	N = 9			N = 6			N = 9			N = 6			N = 6			N = 6			N = 2					
	Pre	Post		Pre	Post		Pre	Post		Pre	Post		Pre	Post		Pre	Post		Pre	Post				
\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	
กลไกในการเขียน	4.000	0.500	12.500	3.667	0.516	11.056	3.667	0.500	13.635	4.167	0.408	9.791	3.167	0.408	12.883	4.000	0.000	0.000	4.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
การใช้ภาษา	18.333	1.871	10.206	19.833	1.941	9.787	15.222	2.167	14.236	19.333	1.366	7.066	12.667	2.338	18.457	16.000	1.414	8.838	16.000	1.414	8.838	1.414	10.100	10.100
การใช้ศัพท์	14.889	1.269	8.523	16.500	1.049	6.358	12.889	1.167	9.054	16.000	0.632	3.950	12.000	1.414	11.783	14.000	1.414	10.100	14.000	1.414	10.100	1.414	10.100	10.100
การเรียบเรียงความ	14.889	1.269	8.523	16.500	1.049	6.358	13.333	0.500	3.750	16.333	0.816	4.996	11.833	1.472	12.440	13.000	0.000	0.000	13.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
เนื้อความ	22.222	2.224	10.008	24.333	1.633	6.712	20.222	1.394	6.893	23.667	1.366	5.772	18.667	1.366	7.318	21.000	0.000	0.000	21.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
คะแนนรวม	74.444	6.327	8.499	81.833	4.997	6.106	65.333	4.899	7.499	79.500	3.782	4.757	58.333	5.785	9.917	68.000	0.000	0.000	68.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
คะแนนตามเกณฑ์ของ TOEFL (TWE)	4.111	0.601	14.619	4.500	0.548	12.178	3.444	0.527	15.302	4.500	0.548	12.178	3.167	0.408	12.883	3.500	0.707	20.200	3.500	0.707	20.200	0.707	20.200	20.200

เมื่องานเขียนได้รับการตรวจแก้ โดยวิธีขีดฆ่าที่ผิดและเขียนแก้ไขให้เป็นงาน
 ชั้นที่ 3 นิสิตมีความสามารถในการเขียนแบบบรรยาย ดังนี้

	เก่ง	ปานกลาง	อ่อน
กลไกในการเขียน	ดี--->ดีมาก	พอใช้--->	อ่อน--->
การใช้ภาษา	ปานกลาง (ดีชั้นเล็กน้อยแต่ คงอยู่ระดับเดิม)	พอใช้---> ปานกลาง	อ่อน ---> ปานกลาง
การใช้ศัพท์	competence ปานกลาง--ดี (ดีชั้นแต่คงอยู่ ระดับความ สามารถเดิมคือ ระดับปานกลาง-- ดี)	พอใช้--->ดี	พอใช้---> ปานกลาง
การเรียบเรียงความ	ปานกลาง--ดี (ดีชั้นแต่คงอยู่ใน ระดับความ สามารถเดิม	พอใช้--->ดี	อ่อน--->พอใช้ (ดีชั้นแต่คงอยู่ ระดับความ สามารถเดิมคือ อ่อน--พอใช้)
เนื้อความ	ปานกลาง-ดี (มีพัฒนาการขึ้น แต่ยังคงระดับ เดิมคือปานกลาง -ดี)	พอใช้---> ปานกลาง	อ่อน--->พอใช้ (ดีชั้นแต่คงอยู่ ระดับความ สามารถเดิมคือ อ่อน--->พอใช้)
คะแนนรวม	เพิ่มขึ้น 7.39 คะแนน	เพิ่มขึ้น 14.17 คะแนน	เพิ่มขึ้น 9.67 คะแนน

	เก่ง	ปานกลาง	อ่อน
คะแนนตามตามเกณฑ์ TOEFL (TWE)	ระดับเดิมคือระดับ 4 (minimal competence)	พัฒนาจากระดับ 3 (developing competence) ไประดับ 4 (minimal competence)	คงระดับเดิมคือระดับ 3 (developing competence)

สรุป

นิสิตกลุ่มความสามารถปานกลาง มีพัฒนาการในการเขียนทุกด้านมากที่สุด รองลงมาคือกลุ่มอ่อนซึ่งมีพัฒนาการที่เห็นได้ชัดในด้านกลไกการเขียน การใช้ภาษา การใช้คำศัพท์ ส่วนนิสิตกลุ่มเก่งมีพัฒนาการมากที่สุดในด้านกลไกการเขียน ด้านอื่น ๆ คะแนนดีขึ้น แต่คงอยู่ระดับความสามารถเดิม

ในด้านการกระจายของคะแนน ESL Composition Profile พบว่าค่าสัมประสิทธิ์การกระจายของนิสิตกลุ่มอ่อนมีคะแนนแตกต่างกันมากที่สุดในการใช้ภาษา (Pre) โดยมีค่า CV = 18.457 และนิสิตกลุ่มปานกลางมีการกระจายของคะแนนในด้านการเรียบเรียงความ (Pre) น้อยที่สุด ค่า CV เพียง 3.75 พิสัยการกระจายของคะแนนกลุ่มเก่งอยู่ระหว่าง 6.106-14.619 กลุ่มปานกลางมีพิสัยของการกระจายอยู่ระหว่าง 3.750-15.302 และกลุ่มอ่อนมีพิสัยอยู่ระหว่าง 0.000-20.200 คะแนนที่ค่าการกระจายสูงที่สุดคือคะแนนตามเกณฑ์ของ TOEFL (TWE) ของกลุ่มอ่อน สรุปได้ว่า กลุ่มอ่อนมีคะแนนแตกต่างกันมากที่สุด รองลงมาคือกลุ่มปานกลาง และกลุ่มเก่งตามลำดับ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

- 2.2 วิธีตรวจงานแบบที่ 2
 - 2.2.1 งานชิ้นสำคัญ
 - 2.2.2 งานเขียน - เขียนแก้สิ่งใหม่

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คะแนนที่นักศึกษาได้จากงานเขียนชิ้นใหม่ของผู้สอนตรวจแก้โดยใช้วิธีที่ 2: ชีตเส้น
ใต้ที่ผิดและนำที่ผิดมาอธิบายหน้าชั้นเรียน

	กลุ่มเก่ง	กลุ่มปานกลาง	กลุ่มอ่อน
กลไกในการเขียน	อ่อน-พอใช้	อ่อน-พอใช้	พอใช้-ปานกลาง
การใช้ภาษา	ปานกลาง	อ่อน-พอใช้	อ่อน-พอใช้
การใช้ศัพท์	ปานกลาง	พอใช้---> ปานกลาง	อ่อน-พอใช้
การเรียบเรียง	ปานกลาง	พอใช้---> ปานกลาง	อ่อน-พอใช้
ความ เนื้อความ	พอใช้	อ่อน-พอใช้	อ่อน-พอใช้
คะแนนรวม	เพิ่มขึ้น 2.604	เพิ่มขึ้น 1.038	เพิ่มขึ้น 1.567
คะแนนตามเกณฑ์	ระดับ 4	ระดับ 3	ระดับ 3
TOEFL (TWE)	mininal competence	developing competence	developing competence

สรุป

นักศึกษากลุ่มปานกลางมีพัฒนาการมากที่สุด สามารถปรับระดับความสามารถในการเขียน 2 ด้านคือการใช้ศัพท์ และการเรียบเรียงความ แต่ด้านคะแนนรวมนั้นนักศึกษา
กลุ่มเก่งมีการพัฒนามากที่สุด สำหรับด้านอื่น ๆ ก็มีการพัฒนาเช่นเดียวกัน

นักศึกษากลุ่มอ่อนมีการพัฒนาการเขียนในด้านต่าง ๆ และมีคะแนนตามเกณฑ์ของ
TOEFL เท่ากับนักศึกษากลุ่มปานกลาง

ด้านคะแนนสัมประสิทธิ์การกระจายของกลุ่มเก่งมีพิสัยระหว่าง 10.467-19.645
กลุ่มปานกลางมีพิสัยระหว่าง 9.331-19.638 กลุ่มอ่อนมีพิสัยระหว่าง 4.806-19.222
สรุปได้ว่ากลุ่มอ่อนมีคะแนนแตกต่างกันน้อยที่สุด ส่วนกลุ่มเก่งมีคะแนนแตกต่างกันน้อยที่สุด

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (กลุ่มที่ 1)

ตารางที่ 56: การเปรียบเทียบงานเขียนของผู้เรียนที่ผ่านการตรวจงานเขียนชิ้นสำคัญ วิธีที่ 2: ผู้สอนจัดเสวนาได้พัฒนาและนำที่พัฒนาผลิตที่ติดร่วมกับมาภาอธิบายพื้นฐาน

กลุ่มเก่ง

กลุ่มปานกลาง

กลุ่มอ่อน

	N = 4 Pre			N = 4 Post			N = 8 Pre			N = 8 Post			N = 8 Pre			N = 8 Post		
	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV
กลไกในการเขียน	3.000	0.816	27.200	2.500	0.577	23.080	2.250	0.463	20.578	3.000	0.535	17.833	2.250	0.463	20.578	2.125	0.354	16.659
การใช้ภาษา	12.000	8.055	67.125	8.250	2.062	24.994	8.125	3.399	41.834	8.375	3.292	39.307	6.500	1.309	20.138	6.000	0.000	0.000
การใช้ศัพท์	10.250	2.872	28.020	8.500	1.000	11.765	9.000	2.268	25.200	8.875	2.232	25.149	7.375	2.387	32.366	7.750	1.035	13.355
การเรียบเรียงความ	8.750	0.957	10.937	8.500	1.291	15.188	7.250	0.707	9.752	9.000	2.507	27.856	6.625	0.518	7.819	6.500	0.535	8.231
เนื้อความ	18.000	3.916	21.756	15.000	2.309	15.393	15.500	3.207	20.690	16.000	3.423	21.394	12.250	1.389	11.339	12.250	1.165	9.510
คะแนนรวม	52.000	13.687	26.321	42.750	4.573	10.697	42.125	8.408	19.960	45.250	11.094	24.517	34.875	4.883	14.001	34.625	2.446	7.064
คะแนนตามเกณฑ์ของ TOEFL (TWE)	3.000	0.816	27.200	2.500	0.577	23.080	2.125	0.641	30.165	2.500	0.756	30.240	1.625	0.518	31.877	1.500	0.535	35.667

คะแนนที่นิสิตได้หลังจากการตรวจแก้วิธีที่ 2: ผู้สอนขีดเส้นใต้ที่ผิดและนำที่ผิดที่นิสิตผิดร่วมกันมากมาอธิบายหน้าชั้นเรียน นิสิตมีพัฒนาการในด้านต่าง ๆ ดังนี้

	กลุ่มเก่ง	กลุ่มปานกลาง	กลุ่มอ่อน
กลไกในการเขียน	อ่อน-พอใช้--->อ่อน	อ่อนมาก---> อ่อน-พอใช้	อ่อนมาก
การใช้ภาษา	อ่อน-->อ่อนมาก	อ่อนมาก	อ่อนมาก
การใช้ศัพท์	อ่อน--->อ่อนมาก	อ่อนมาก	อ่อนมาก
การเรียบเรียง	อ่อนมาก	อ่อนมาก	อ่อนมาก
ความ เนื้อความ	อ่อน--->อ่อนมาก	อ่อนมาก	อ่อนมาก
คะแนนรวม	ลดลง 9.250	เพิ่มขึ้น 3.125	ลดลง 0.250
คะแนนตามเกณฑ์ TOEFL (TWE)	ระดับ 3--->2	ระดับ 2	ระดับ 1

สรุป

นิสิตกลุ่มเก่งมีพัฒนาการลดลง 4 ด้าน นิสิตกลุ่มอ่อนมีระดับความสามารถคงเดิม ไม่เปลี่ยนแปลง ส่วนกลุ่มปานกลางมีพัฒนาการ 1 ด้าน คือด้านกลไกในการเขียนโดยข้ามขึ้นจากระดับอ่อนมากมาเป็นระดับอ่อน-พอใช้ ส่วนด้านอื่น ๆ คะแนนคงเดิม เมื่อพิจารณาจากคะแนนรวมมีเพียงกลุ่มปานกลางเท่านั้นที่ได้คะแนนรวมเพิ่มขึ้นเล็กน้อย (3.125) ส่วนกลุ่มเก่งคะแนนลดลงมาก (9.250) และกลุ่มอ่อนคะแนนลดลงเล็กน้อย (0.250) เมื่อดูคะแนนตามเกณฑ์ TOEFL กลุ่มเก่งได้คะแนนลดลงจากระดับค่อนข้างพอใช้ (Demonstrating some developing competence) มาเป็นระดับอ่อน (Suggesting incompetence) ส่วนกลุ่มปานกลางและกลุ่มอ่อนได้คะแนนตามเกณฑ์ TOEFL (TWE) ในระดับเดิม สรุปได้ว่ากลุ่มเก่งมีพัฒนาการลดลง กลุ่มอ่อนไม่มีพัฒนาการใด ๆ และกลุ่มปานกลางมีพัฒนาการน้อยมากเพียง 1 ด้าน ในด้านการกระจายของคะแนน สัมประสิทธิ์การกระจายของกลุ่มเก่งมีพิสัยระหว่าง 10.697-67.125 กลุ่มปานกลางมีพิสัยระหว่าง 9.752-41.834 กลุ่มอ่อนมีพิสัยระหว่าง

0.000-35.667 สรุปได้ว่านิสิตกลุ่มเก่งมีคะแนนแตกต่างกันสูงที่สุดในการใช้ภาษาตอน Pre-test และเป็นความแตกต่างที่สูงมาก ($cv = 67.125$) มีคะแนนแตกต่างกันต่ำที่สุดในคะแนนรวมตอน Post-test นิสิตกลุ่มปานกลางมีคะแนนแตกต่างกันสูงที่สุดในด้านการใช้ภาษาตอน Pre-test เช่นเดียวกับกับกลุ่มเก่ง และจัดว่าเป็นความแตกต่างที่สูงมากเช่นกัน แต่ยิ่งสูงน้อยกว่ากลุ่มเก่ง ($cv = 41.834$) และมีคะแนนแตกต่างกันต่ำที่สุดในด้านการเรียงความ ตอน Pre-test นิสิตกลุ่มอ่อนมีคะแนนแตกต่างกันสูงที่สุดในคะแนนตามเกณฑ์ของ TOEFL (TWE) ตอน Post-test ในขณะที่เดียวกันไม่มีความแตกต่างของคะแนนในด้านการใช้ภาษาเลยในตอน Post-test คะแนนที่มีความแตกต่างสูงที่สุดในการตรวจงานวิธีที่ 2 ได้แก่คะแนนการใช้ภาษาตอน Pre-test ของนิสิตกลุ่มเก่ง ส่วนคะแนนที่ไม่มีความแตกต่างของคะแนนเลยได้แก่คะแนนการใช้ภาษาตอน Post-test ของนิสิตกลุ่มอ่อน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

งานเขียนชิ้นสำคัญที่ได้รับการตรวจงาน โดยวิธีที่ 2: ผู้สอนขีดเส้นใต้ที่ผิด และนำที่ผิดมาอธิบายหน้าชั้นเรียน นิสิตมีพัฒนาการดังนี้

	กลุ่มเก่ง	กลุ่มปานกลาง	กลุ่มอ่อน
กลไกในการเขียน	ดีเยี่ยม	ดีมาก	ดีมาก
การใช้ภาษา	ดี	พอใช้	อ่อนมาก--->อ่อน
การใช้ศัพท์	ดี	พอใช้-อ่อน	อ่อนมาก
การเรียบเรียงความ	ดี--->ดีมาก	พอใช้	อ่อน
เนื้อความ	ปานกลาง---> ดี	พอใช้	อ่อนมาก
คะแนนรวม	เพิ่มขึ้น 3.2	เพิ่มขึ้น 1.67	เพิ่มขึ้น 2.5
คะแนนรวมตามเกณฑ์	คะแนน ระดับ 4	คะแนน ระดับ 2	คะแนน ระดับ 1
TOEFL			

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คะแนนรวมของนิสิตทั้ง 3 กลุ่มได้แก่ นิสิตกลุ่มเก่ง นิสิตกลุ่มปานกลาง นิสิตกลุ่มอ่อน มีความก้าวหน้าขึ้นเพียงเล็กน้อย โดยนิสิตกลุ่มเก่งมีคะแนนรวมที่ดีขึ้นกว่าเดิม 3.2 คะแนน นิสิตกลุ่มปานกลางมีคะแนนรวมที่ดีขึ้นกว่าเดิม 1.666 คะแนน นิสิตกลุ่มอ่อนมีคะแนนรวมเพิ่มขึ้นกว่าเดิม 2.50 คะแนน และเมื่อพิจารณาความสามารถในด้านต่าง ๆ ของนิสิตทั้ง

3 กลุ่มจะพบว่า

1. ด้านกลไกในการเขียน พบว่า นิสิตในกลุ่มเก่งมีความสามารถอยู่ในระดับดีมาก นิสิตกลุ่มปานกลางและนิสิตกลุ่มอ่อนมีความสามารถอยู่ในระดับดี
2. ด้านการใช้ภาษา พบว่า นิสิตกลุ่มเก่งมีความสามารถอยู่ในระดับดี นิสิตกลุ่มปานกลางมีความสามารถอยู่ในระดับพอใช้ นิสิตกลุ่มอ่อนมีความสามารถอยู่ในระดับอ่อนมาก
3. ด้านการใช้ศัพท์ พบว่า นิสิตกลุ่มเก่งมีความสามารถอยู่ในระดับดี นิสิตกลุ่มปานกลางมีความสามารถอยู่ในระดับพอใช้ นิสิตกลุ่มอ่อนมีความสามารถอยู่ในระดับอ่อน
4. ด้านการเรียบเรียงความ พบว่า นิสิตกลุ่มเก่งมีความก้าวหน้าในด้านการเรียบเรียงความจากระดับสามารถอยู่ในระดับดีมาเป็นระดับดีมาก นิสิตกลุ่มปานกลางมีความสามารถอยู่ในระดับค่อนข้างดี นิสิตกลุ่มอ่อนมีความสามารถดีขึ้นจากระดับอ่อน
5. ด้านเนื้อความ พบว่า นิสิตกลุ่มเก่งมีความก้าวหน้าในด้านเนื้อความจากระดับพอใช้สู่ระดับดี นิสิตกลุ่มปานกลางมีความสามารถอยู่ในระดับอ่อน นิสิตกลุ่มอ่อนมีความสามารถในระดับอ่อนมาก
6. ด้านคะแนนรวม พบว่า นิสิตกลุ่มเก่งได้คะแนนรวม 82.4-85.6% นิสิตกลุ่มปานกลางได้คะแนนรวม 64.667-66.333% นิสิตกลุ่มอ่อนได้คะแนนรวม 48.75-51.25%
7. ด้านคะแนนตามเกณฑ์ของ TOEFL (TWE) พบว่า นิสิตกลุ่มเก่งมีความสามารถอยู่ในเกณฑ์พอใช้ นิสิตกลุ่มปานกลางมีความสามารถอยู่ในเกณฑ์อ่อน นิสิตกลุ่มอ่อนมีความสามารถอยู่ในเกณฑ์อ่อนมาก

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ของการกระจาย (CV) จะพบว่านิสิตทั้ง 3 กลุ่มจะมีค่าสปส. ของการกระจายของ Pre และของ Post มากที่สุดด้านคะแนนตามเกณฑ์ของ TOEFL (TWE)

นิสิตกลุ่มเก่งมีความสามารถในด้านต่าง ๆ ของการเขียนสูงกว่านิสิตกลุ่มปานกลางและกลุ่มอ่อน โดยมีความสามารถในด้านต่าง ๆ อยู่ในระดับค่อนข้างดี-ดีมาก นิสิตกลุ่มปานกลางมีความสามารถในด้านต่าง ๆ ในระดับพอใช้-ดี นิสิตกลุ่มอ่อนมีความสามารถในด้านต่าง ๆ ในระดับอ่อนมาก-ดี

สรุปได้ว่า วิธีทำงานวิธีที่ 2 ให้ผลการปรับปรุงคุณภาพของงานเขียนในด้านต่าง ๆ ไม่มากนักเพราะคะแนนต่าง ๆ เพิ่มขึ้นเพียงเล็กน้อย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กลุ่มที่ 4 : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
 ตารางที่ 58 : การเปรียบเทียบงานเขียนชิ้นสำคัญของนักศึกษาที่ได้รับการตรวจแก้ไขงานโดยใช้วิธีที่ 2

กลุ่มเก่ง

กลุ่มปานกลาง

กลุ่มอ่อน

	N = 5 Pre			N = 5 Post			N = 6 Pre			N = 6 Post			N = 4 Pre			N = 4 Post		
	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV
กลุ่มเก่งในการเขียน	4.000	0.000	0.000	3.333	0.577	17.312	3.700	0.483	13.054	3.000	0.000	0.000	3.000	0.000	0.000	3.000	0.000	0.000
การใช้ภาษา	17.667	2.887	16.341	18.000	1.732	9.622	16.700	1.160	6.946	15.800	1.229	7.778	15.500	2.121	13.684	15.500	0.707	4.561
การใช้ศัพท์	14.667	1.155	7.875	14.667	1.528	10.418	13.500	0.850	6.296	13.000	0.471	3.623	13.000	0.000	0.000	13.000	0.000	0.000
การใช้รูปแบบ	15.333	0.577	3.763	14.333	1.528	10.661	14.800	0.632	4.270	13.900	1.197	8.612	14.500	0.707	4.876	13.500	0.707	5.237
โรงเรียนที่เรียน	22.333	1.528	6.842	19.667	3.786	19.251	18.900	2.885	15.265	18.600	1.776	9.548	20.000	1.414	7.070	17.000	1.414	8.318
คะแนนรวม	74.000	3.464	4.681	70.000	8.718	12.454	67.600	4.195	6.206	64.300	3.368	5.238	66.000	4.243	6.429	62.000	1.414	2.281
คะแนนตามเกณฑ์ของ TOEFL (TWE)	3.667	0.577	15.735	3.667	1.155	31.497	3.300	0.483	14.636	3.000	0.471	15.700	3.000	0.000	0.000	3.000	0.000	0.000

งานเขียนชิ้นสำคัญของนักศึกษาที่ได้รับการตรวจแก้งาน โดยใช้วิธีที่ 2: ผู้สอน
ขีดเส้นใต้ที่ผิดและนำที่ผิดมาอธิบายหน้าชั้นเรียน นักศึกษามีพัฒนาการดังนี้

	กลุ่มเก่ง	กลุ่มปานกลาง	กลุ่มอ่อน
กลไกในการเขียน	ปานกลาง--->พอใช้	พอใช้	พอใช้
การใช้ภาษา	ปานกลาง--->พอใช้	พอใช้	พอใช้
การใช้ศัพท์	ปานกลาง	พอใช้	พอใช้
การเรียบเรียงความ	ปานกลาง	พอใช้	ปานกลาง-->พอใช้
เนื้อความ	ปานกลาง---> พอใช้	พอใช้	พอใช้-อ่อน
คะแนนรวม	ลดลง 4.00	ลดลง 3.30	ลดลง 4.00
คะแนนรวมตามเกณฑ์	คะแนน	คะแนน	คะแนน
TOEFL (TWE)	ระดับ 3 developing competence	ระดับ 3 developing competence	ระดับ 3 developing competence

สรุป

นักศึกษาทุกกลุ่มได้คะแนนรวมลดลง นักศึกษากลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อนมีคะแนนรวม
ลดลงเท่ากันคือ 4.00 นักศึกษากลุ่มเก่งมีทักษะการเขียนลดลง 3 ด้าน คือ ด้านกลไกการ
เขียน การใช้ภาษา และเนื้อความ นักศึกษากลุ่มอ่อนมีทักษะการเขียนลดลง 2 ด้าน คือ
ด้านการเรียบเรียงความ และเนื้อความ ส่วนนักศึกษากลุ่มปานกลางนั้น ได้คะแนน
Post-test ลดลงทุกด้าน แต่ก็ไม่ทำให้ระดับความสามารถในการเขียนเปลี่ยนแปลงไป

ในด้านการกระจายของคะแนน ค่าสัมประสิทธิ์การกระจายของกลุ่มเก่งมีพิสัย
ระหว่าง 0.00-31.497 กลุ่มปานกลางมีพิสัยระหว่าง 0.00-15.70 กลุ่มอ่อนมีพิสัย
ระหว่าง 0.00-13.684 แสดงว่ากลุ่มนักศึกษากลุ่มเก่งมีคะแนนแตกต่างกันมากที่สุด

งานเขียนชิ้นสำคัญของนิสิตที่ได้รับการตรวจแก้งาน โดยผู้สอนขีดเส้นใต้ที่ผิดและนำที่ผิดมาอธิบายหน้าชั้นเรียน เมื่อนิสิตเขียนส่งคืนใหม่ คะแนนที่นิสิตได้แสดงถึงพัฒนาการในด้านต่าง ๆ ดังนี้

	กลุ่มเก่ง	กลุ่มปานกลาง	กลุ่มอ่อน
กลไกในการเขียน	ปานกลาง	พอใช้--->ยังไม่พอใช้	ยังไม่พอใช้
การใช้ภาษา	ดีมาก	อ่อนมาก	อ่อนมาก
การใช้ศัพท์	ดีมาก--->ดี	ยังไม่พอใช้	อ่อนมาก
การเรียบเรียงความ	ดีมาก--->ดี	ยังไม่พอใช้	ยังไม่พอใช้--->
เนื้อความ	ดีมาก	ยังไม่พอใช้	อ่อนมาก
คะแนนรวม	ลดลง 2.833	ลดลง 5.209	ลดลง 6.675
คะแนนรวมตามเกณฑ์	ระดับ 5	ระดับ 3	ระดับ 3
TOEFL (TWE)			

สรุป

นิสิตมีพัฒนาการในการเขียนด้านต่าง ๆ โดยเปลี่ยนจากระดับเดิม ไปสู่ระดับที่ต่ำลงคือนิสิตกลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อนลดลง 2 ด้าน กลุ่มปานกลางลดลง 1 ด้าน แต่คะแนนรวมของนิสิตกลุ่มอ่อนลดลงมากที่สุด โดยลดลง 6.675 คะแนน กลุ่มกลางลดลง 5.209 และกลุ่มเก่งลดลง 2.833 คะแนน ในด้านการกระจายของคะแนน นิสิตกลุ่มเก่งมีพิสัยสัมประสิทธิ์การกระจายระหว่าง 0.000-20.315 กลุ่มปานกลางมีพิสัยระหว่าง 16.499-42.471 กลุ่มอ่อนมีพิสัยระหว่าง 14.982-45.987 แสดงว่ากลุ่มอ่อนมีคะแนนแตกต่างกันมากที่สุด

งานเขียนชิ้นสำคัญ ที่นิสิตได้ผ่านการตรวจงาน โดยวิธีที่ 2 ผู้สอนชี้ตเส้นใต้ที่ผิดและนำ
ที่ผิดมาอธิบายหน้าชั้นเรียน นิสิตมีพัฒนาการดังนี้

	กลุ่มเก่ง	กลุ่มปานกลาง	กลุ่มอ่อน
กลไกในการเขียน	ดี	ดี ----> พอใช้	พอใช้ ---->
การใช้ภาษา	ปานกลาง	ปานกลาง ----> พอใช้	อ่อนมาก
การใช้ศัพท์	ค่อนข้างดี	ปานกลาง ----> พอใช้	อ่อน
การเรียบเรียงความ	ดี	พอใช้	เกือบพอใช้
เนื้อความ	ปานกลาง	อ่อน	อ่อนมาก
คะแนนรวม	ลดลง 0.334	ลดลง 7.250	เพิ่มขึ้น 0.500
คะแนนตามเกณฑ์ของ	คะแนน	คะแนน	คะแนน
TOEFL (TWE)	ระดับ 5	ระดับ 4	ระดับ 2

สรุป

งานเขียนชิ้นสำคัญที่นิสิตเขียนงานชิ้นที่ 2 หลังจากที่ผ่านมาการตรวจแก้โดยวิธีที่ 2 โดยผู้สอนชี้ตเส้นใต้ที่ผิดและนำที่ผิดมาอธิบายหน้าชั้นเรียนนั้น นิสิตไม่มีพัฒนาการเลยและคะแนนกลับลดลง โดยกลุ่มปานกลางลดลงมากที่สุด ส่วนคะแนนตามเกณฑ์ TOEFL (TWE) นั้นคงที่โดยกลุ่มเก่งมีการเขียนในระดับดี กลุ่มปานกลางอยู่ในระดับใช้การได้ และกลุ่มอ่อนอยู่ในระดับอ่อน (Suggesting incompetence)

ความแตกต่างของคะแนนการใช้ภาษาและการเรียบเรียงความ Post ของกลุ่มอ่อนมีค่าสูงที่สุด (CV= 33.676)

งานเขียนชิ้นสำคัญของนิสิตที่ได้รับการตรวจแก้งานโดยเขียนกำกับที่ผิดโดยใช้
สัญลักษณ์และแจกคำอธิบาย เมื่อนิสิตเขียนส่งคืนใหม่ คะแนนที่นิสิตได้แสดงถึงพัฒนาการใน
ด้านต่าง ๆ ดังนี้

	กลุ่มเก่ง	กลุ่มปานกลาง	กลุ่มอ่อน
กลไกในการเขียน	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง
การใช้ภาษา	ปานกลาง-พอใช้	พอใช้	ยังไม่พอใช้
การใช้ศัพท์	ดี-ปานกลาง	ปานกลาง	พอใช้
การเรียบเรียงความ	ปานกลาง	ปานกลาง	พอใช้
เนื้อความ	ปานกลาง	ปานกลาง-พอใช้	พอใช้-ยังไม่พอใช้
คะแนนรวม	ลดลง 2.600	เพิ่มขึ้น 0.252	ลดลง 2.333
คะแนนรวมตามเกณฑ์ TOEFL (TWE)	ระดับ 4	ระดับ 4-3	ระดับ 4

สรุป

นิสิตที่มีพัฒนาการในการเขียนด้านต่าง ๆ โดยเปลี่ยนจากระดับเดิม ไปสู่ระดับที่
สูงขึ้นไม่มี นิสิตส่วนใหญ่มีทักษะการเขียนลดลง คือนิสิตกลุ่มเก่งและอ่อนลดลง 2 ด้าน กลุ่ม
ปานกลางลดลง 1 ด้าน แต่คะแนนรวมของนิสิตกลุ่มปานกลางสูงขึ้นมากที่สุด

ในขณะที่คะแนนรวมของนิสิต พบว่าคะแนนนิสิตกลุ่มปานกลางพัฒนาสูงที่สุด โดยเพิ่มขึ้น
0.252 คะแนน ส่วนกลุ่มเก่งลดลง 2.600 และกลุ่มอ่อนลดลง 2.333 คะแนน

ในด้านการกระจายของคะแนน นิสิตกลุ่มเก่ง มีพิสัยสัมประสิทธิ์การกระจาย
ระหว่าง 2.976-20.318 กลุ่มปานกลางมีพิสัยสัมประสิทธิ์การกระจายระหว่าง 7.727-
20.315 กลุ่มอ่อนมีพิสัยระหว่าง 3.636-22.517 แสดงว่ากลุ่มอ่อนมีคะแนนแตกต่างกัน
มากที่สุด

กลุ่มที่ 8 : จุดกลางการสนทนาวิทยุอาสาสมัคร (กลุ่มที่ 4)
 ตารางที่ 62 : การเปรียบเทียบปริมาณงานเขียนของผู้เรียนที่ผ่านการตรวจงาน วิชา 2 : ศิลปะในวัยเด็กและอธิบายในชั้น งานชิ้นสำคัญ
 กลุ่มที่ 8
 กลุ่มแก่ง

	N = 9 Pre			N = 9 Post			N = 9 Pre			N = 9 Post			N = 6 Pre			N = 5 Post		
	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV
ผลที่ได้ในการ เรียน	4.566	0.527	11.567	4.111	0.601	14.619	4.111	0.601	14.619	3.667	0.707	19.280	3.667	0.516	14.071	3.400	0.548	16.118
การรู้ใช้ภาษา เรียน	18.444	2.603	14.113	17.556	1.878	10.697	17.556	3.087	17.584	15.778	2.949	18.691	14.167	2.639	18.630	14.600	2.966	20.315
การรู้ใช้ศัพท์	15.889	1.833	11.536	14.667	1.581	10.779	13.667	1.658	12.131	13.333	1.871	14.033	13.500	1.643	12.170	13.400	1.817	13.560
การรู้เขียน	15.667	1.118	7.136	14.667	1.581	10.779	14.667	1.658	11.304	13.333	2.500	18.750	13.833	1.722	12.448	14.200	1.095	7.711
เรียน เรื่องความ	23.222	2.279	9.814	23.111	2.205	9.541	21.556	3.046	14.131	20.444	3.358	16.425	19.000	5.967	31.405	21.400	3.782	17.673
เรียน เรื่องความ	77.778	7.546	9.702	71.222	12.578	17.618	71.556	7.282	10.177	67.111	12.464	18.572	65.833	6.795	10.322	67.000	9.513	14.199
คะแนนรวม เรียน เรื่อง TOEFL (TWE)	4.222	0.667	15.798	3.778	1.202	31.816	3.889	0.601	15.454	3.444	0.882	25.610	3.333	0.816	24.482	3.400	0.894	26.294

กลุ่มแก่ง

กลุ่มปานกลาง

กลุ่มอ่อน

งานเขียนชิ้นสำคัญ เป็นงานเขียนแบบให้คำแนะนำ และผ่านการตรวจแก้แบบ
ผู้สอนขีดเส้นใต้ที่ผิด และนำที่ผิดมาอธิบายหน้าชั้นเรียน นิสิตทั้ง 3 กลุ่มมีพัฒนาการดังนี้

	กลุ่มเก่ง	กลุ่มปานกลาง	กลุ่มอ่อน
กลไกในการเขียน การใช้ภาษา	ปานกลาง--->ดี ปานกลาง---> พอใช้	ปานกลาง--->พอใช้ พอใช้	พอใช้ อ่อน--->พอใช้
การใช้ศัพท์ การเรียบเรียงความ	ปานกลาง ปานกลาง	พอใช้ ปานกลาง---> พอใช้	พอใช้ พอใช้---> ปานกลาง
เนื้อความ คะแนนรวม	ปานกลาง ลดลง 6.556 คะแนน	พอใช้ ลดลง 4.445 คะแนน	อ่อน--->พอใช้ เพิ่มขึ้น 1.167 คะแนน
คะแนนรวมตามเกณฑ์ TOEFL (TWE)	ลดจากระดับ 4 เป็น 3	ระดับ 3	ระดับ 3

สรุป นิสิตกลุ่มอ่อนเป็นกลุ่มเดียวที่มีพัฒนาการ
ส่วนกลุ่มเก่งและปานกลาง ความสามารถคงที่ 3 ด้าน นิสิตกลุ่มเก่งลดลง 1
ด้าน และคะแนนตามเกณฑ์ TOEFL (TWE) ก็ลดจากระดับ minimal competence เป็น
ระดับ developing competence ในขณะที่นิสิตกลุ่มปานกลาง มีทักษะในการเขียนลดลง
2 ด้าน

ค่าสัมประสิทธิ์การกระจายของกลุ่มเก่งมีพิสัยระหว่าง 7.136-31.816 กลุ่ม
ปานกลางมีพิสัยระหว่าง 10.177-25.610 กลุ่มอ่อนมีพิสัยระหว่าง 7.711-31.405
แสดงว่านิสิตกลุ่มเก่งมีความแตกต่างของคะแนนมากที่สุดในด้านคะแนนตามเกณฑ์ TOEFL
(TWE) Post ในขณะที่เดียวกันมีความแตกต่างน้อยที่สุดในด้านการเรียบเรียงความ รูปแบบ
กระจายของคะแนนของกลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อนคล้ายคลึงกัน โดยที่พิสัยของสัมประสิทธิ์
การกระจายของคะแนนไล่เลี่ยกัน

2.2.2

กลุ่มที่ 1 : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
 ตารางที่ 33 : การเปรียบเทียบงานเขียนอิสระครั้งที่ 1 ของนักศึกษารับการตรวจงานโดยผู้วิชา 2 ชั้นที่ 2

กลุ่มเก่ง

กลุ่มปานกลาง

กลุ่มอ่อน

	N = 15 Pre			N = 15 Post			N = 25 Pre			N = 25 Post			N = 8 Pre			N = 3 Post		
	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV
กลไกในการเขียน	3.333	0.577	17.312	3.333	0.577	17.312	3.100	0.316	10.194	3.200	0.422	13.188	3.000	0.000	0.000	3.000	0.000	0.000
การใช้ภาษา	18.667	3.215	17.223	19.667	1.528	7.769	15.800	1.687	10.677	17.100	1.729	10.111	16.500	0.707	4.285	17.500	0.707	4.040
การใช้ศัพท์	14.000	1.000	7.143	14.667	0.577	3.934	12.300	0.949	7.715	13.700	0.949	6.927	13.500	0.707	5.237	13.500	0.707	5.237
การใช้รูปแบบ	15.667	1.155	7.372	15.667	1.155	7.372	13.900	0.738	5.309	14.000	0.667	4.764	14.500	0.707	4.876	14.500	0.707	4.876
เรื่องความน่าสนใจ	22.000	1.000	4.545	22.000	1.000	4.545	20.000	1.491	7.455	20.200	1.317	6.520	21.000	1.414	6.733	21.000	1.414	6.733
คะแนนรวม	73.667	4.041	5.485	75.333	2.517	3.341	65.100	2.726	4.187	68.200	2.821	4.136	68.500	2.121	3.096	69.500	0.707	1.017
คะแนนตามเกณฑ์ของ TOEFL (TWE)	4.000	0.000	0.000	4.000	0.000	0.000	3.000	0.000	0.000	3.200	0.422	13.188	3.500	0.707	20.200	3.500	0.707	20.200

คำอธิบาย งานเขียนย่อยครั้งที่ 1 ของนักศึกษาที่ได้รับการตรวจแก้งานโดยวิธีที่ 2: ผู้สอน
ขีดเส้นใต้ที่ผิดและนำที่ผิดมาอธิบายหน้าชั้นเรียน เมื่อนักศึกษาเขียนส่งคืนใหม่
จะมีพัฒนาการด้านการเขียนดังนี้

	กลุ่มเก่ง	กลุ่มปานกลาง	กลุ่มอ่อน
กลไกในการเขียน	พอใช้	พอใช้	พอใช้
การใช้ภาษา	ปานกลาง	พอใช้	พอใช้
การใช้ศัพท์	ปานกลาง	พอใช้	พอใช้
การเรียบเรียงความ	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง
เนื้อความ	ปานกลาง	พอใช้	พอใช้
คะแนนรวม	เพิ่มขึ้น 1.666	เพิ่มขึ้น 3.10	เพิ่มขึ้น 1.00
คะแนนรวมตามเกณฑ์	ระดับ 4	ระดับ 3	ระดับ 3
TOEFL (TWE)	minimal competence	developing competence	developing competence

สรุป

จากตารางพบว่านักศึกษาทุกกลุ่มมีพัฒนาการในการเขียนเพิ่มขึ้น นักศึกษากลุ่ม
ปานกลางมีพัฒนาการมากที่สุด คือ มีคะแนนรวมเพิ่มขึ้น 3.10 แต่ความสามารถในการ
เขียนไม่เปลี่ยนระดับ

ในด้านการกระจายของคะแนน คำสัมประสิทธิ์การกระจายของกลุ่มเก่งมีพิสัย
ระหว่าง 0.00-17.223 กลุ่มปานกลางมีพิสัยระหว่าง 0.00-13.188 และกลุ่มอ่อนมีพิสัย
ระหว่าง 0.00-20.2 แสดงว่านักศึกษากลุ่มอ่อนมีคะแนนแตกต่างกันมากที่สุด และกลุ่มปานกลาง
มีคะแนนแตกต่างกันน้อยที่สุด

คำอธิบาย งานเขียนย่อครั้งที่ 2 ของนักศึกษาที่ได้รับการตรวจแก้งานโดยวิธีที่ 2: ผู้สอน
ขีดเส้นใต้ที่ผิดและนำที่ผิดมาอธิบายหน้าชั้นเรียน เมื่อนักศึกษาเขียนส่งคืนใหม่
จะมีพัฒนาการด้านการเขียนดังนี้

	กลุ่มเก่ง	กลุ่มปานกลาง	กลุ่มอ่อน
กลไกในการเขียน	พอใช้	อ่อน--->พอใช้	พอใช้
การใช้ภาษา	พอใช้--->ปานกลาง	พอใช้	พอใช้
การใช้ศัพท์	พอใช้--->ปานกลาง	พอใช้	พอใช้
การเรียบเรียงความ	ปานกลาง	พอใช้--->ปานกลาง	พอใช้
เนื้อความ	พอใช้	พอใช้	พอใช้
คะแนนรวม	เพิ่มขึ้น 3.667	เพิ่มขึ้น 5.80	เพิ่มขึ้น 5.00
คะแนนรวมตามเกณฑ์	ระดับ 3	ระดับ 2-3	ระดับ 2-3
TOEFL (TWE)	developing competence	incompetence --->developing competence	incompetence --->developing competence

สรุป

จากตารางพบว่านักศึกษากลุ่มที่มีพัฒนาการในการเขียนเพิ่มขึ้น นักศึกษากลุ่ม
ปานกลางมีพัฒนาการมากที่สุด คือ มีคะแนนรวมเพิ่มขึ้น 5.80 ซึ่งมีคะแนนที่สูงกว่า
คะแนนรวมของนักศึกษากลุ่มอ่อนเพียง 0.80 นักศึกษากลุ่มปานกลางสามารถปรับระดับ
ความสามารถในการเขียนในด้านกลไกในการเขียน และการเรียบเรียงความ

ในด้านการกระจายของคะแนน ค่าสัมประสิทธิ์การกระจายของกลุ่มเก่งมีพิสัย
ระหว่าง 6.205-17.312 กลุ่มปานกลางมีพิสัยระหว่าง 5.498-15.071 และกลุ่มอ่อนมีพิสัย
ระหว่าง 0.00-28.28 แสดงว่านักศึกษากลุ่มอ่อนมีคะแนนแตกต่างกันมากที่สุด และกลุ่มปานกลาง
มีคะแนนแตกต่างกันน้อยที่สุด

งานเขียนชั้นที่ 1 ของนิสิตที่ได้รับการตรวจแก้งานโดยผู้สอนขีดเส้นใต้ที่ผิดและ นำที่ผิดมาอธิบายหน้าชั้นเรียน เมื่อนิสิตเขียนส่งคืนใหม่ คะแนนที่นิสิตได้แสดงถึงพัฒนาการในด้านต่าง ๆ ดังนี้

	กลุ่มเก่ง	กลุ่มปานกลาง	กลุ่มอ่อน
กลไกในการเขียน	พอใช้--->ปานกลาง	ยังไม่พอใช้	พอใช้
การใช้ภาษา	ยังไม่พอใช้--->ดี	อ่อนมาก	อ่อนมาก--->พอใช้
การใช้ศัพท์	พอใช้-ดี	อ่อนมาก--->ยังไม่พอใช้	ยังไม่พอใช้--->พอใช้
การเรียบเรียงความ	ยังไม่พอใช้--->พอใช้	ยังไม่พอใช้	ยังไม่พอใช้
เนื้อความ	ยังไม่พอใช้--->ปานกลาง	อ่อนมาก	ยังไม่พอใช้--->พอใช้
คะแนนรวม	เพิ่มขึ้น 14.000	เพิ่มขึ้น 7.500	เพิ่มขึ้น 9.000
คะแนนรวมตามเกณฑ์ TOEFL (TWE)	ระดับ 4-5	ระดับ 3	ระดับ 4

สรุป

นิสิตที่มีพัฒนาการในการเขียนด้านต่าง ๆ โดยเปลี่ยนจากระดับเดิม ไปสู่ระดับที่สูงขึ้น คือนิสิตกลุ่มเก่งพัฒนาใน 5 ด้าน กลุ่มอ่อนพัฒนา 3 ด้าน กลุ่มปานกลางพัฒนา 1 ด้าน ในด้านคะแนนรวมของนิสิตพบว่าคะแนนนิสิตกลุ่มเก่งพัฒนาสูงที่สุด โดยเพิ่มขึ้น 14.000 คะแนน กลุ่มอ่อนเพิ่มขึ้น 9.000 และกลุ่มกลางเพิ่มขึ้น 7.500 คะแนน ในด้านการกระจายของคะแนน นิสิตกลุ่มเก่งมีพิสัยสัมประสิทธิ์การกระจายระหว่าง 0.000-24.502 กลุ่มปานกลางมีพิสัยสัมประสิทธิ์การกระจายระหว่าง 0.000-33.935 กลุ่มอ่อนไม่มีข้อมูลเพียงพอ แสดงว่ากลุ่มปานกลางมีคะแนนแตกต่างกันมากที่สุด

งานเขียนชั้นที่ 2 ของนิสิตที่ได้รับการตรวจแก้งานโดยผู้สอนขีดเส้นใต้ที่ผิดและ
นำที่ผิดมาอธิบายหน้าชั้นเรียน เมื่อนิสิตเขียนส่งคืนใหม่ คะแนนที่นิสิตได้แสดงถึงพัฒนาการใน
ด้านต่าง ๆ ดังนี้

	กลุ่มเก่ง	กลุ่มปานกลาง	กลุ่มอ่อน
กลไกในการเขียน	พอใช้	ยังไม่พอใช้---> พอใช้	พอใช้
การใช้ภาษา	ยังไม่พอใช้	อ่อนมาก	อ่อนมาก--->พอใช้
การใช้ศัพท์	ยังไม่พอใช้-	อ่อนมาก--->ไม่พอใช้	ยังไม่พอใช้ --->พอใช้
การเรียบเรียงความ เนื้อความ	พอใช้ ยังไม่พอใช้-	อ่อนมาก--->ไม่พอใช้ อ่อนมาก--->พอใช้	ยังไม่พอใช้ ยังไม่พอใช้
คะแนนรวม	เพิ่มขึ้น 0.250	เพิ่มขึ้น 1.250	เพิ่มขึ้น 0.000
คะแนนรวมตามเกณฑ์ TOEFL (TWE)	ระดับ 3-4	ระดับ 3-4	ระดับ 4

สรุป

นิสิตที่มีพัฒนาการในการเขียนด้านต่าง ๆ โดยเปลี่ยนจากระดับเดิม ไปสู่ระดับ
ที่สูงขึ้น คือนิสิตกลุ่มปานกลางพัฒนาใน 4 ด้าน กลุ่มเก่งพัฒนาใน 2 ด้าน กลุ่มอ่อนพัฒนา 2
ด้าน ในด้านรวมของนิสิตพบว่าคะแนนนิสิตกลุ่มปานกลางพัฒนาสูงที่สุด โดยเพิ่มขึ้น 1.250
คะแนน กลุ่มเก่งเพิ่มขึ้น 0.250 และกลุ่มอ่อนเพิ่มขึ้น 0.000 คะแนน ในด้านการ
กระจายของคะแนน นิสิตกลุ่มเก่งมีพิสัยสัมประสิทธิ์การกระจายระหว่าง 8.660-33.789
กลุ่มปานกลางมีพิสัยสัมประสิทธิ์การกระจายระหว่าง 15.384-48.000 กลุ่มอ่อนไม่มีข้อมูล
เพียงพอ แสดงว่ากลุ่มปานกลางมีคะแนนแตกต่างกันมากที่สุด

กลุ่มที่ 2 : จุดประสงค์มหาวิทยาลัย (กลุ่มที่ 1)
 ตารางที่ 67 : การเปรียบเทียบงานเขียนของผู้เรียนที่ผ่านการตรวจงาน วันที่ 2 วันที่ 3
 กลุ่มเก่ง กลุ่มปานกลาง กลุ่มอ่อน

	N = 9 Pre			N = 9 Post			N = 10 Pre			N = 10 Post			N = 4 Pre			N = 4 Post		
	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV
ผลได้ในการเขียน	3.000	1.000	33.333	3.333	0.577	17.311	2.500	0.577	23.080	3.000	0.816	27.200	3.000	0.000	0.000	4.000	0.000	0.000
การรู้ใช้ภาษาเขียน	12.333	6.110	49.541	16.667	4.041	24.245	9.500	2.380	25.052	11.500	3.000	26.086	17.000	0.000	0.000	17.000	0.000	0.000
การใช้ศัพท์	11.000	3.606	32.781	14.000	2.646	18.900	9.000	1.414	15.711	10.250	1.708	16.663	13.000	0.000	0.000	13.000	0.000	0.000
การเรียบเรียงข้อความ	11.667	2.309	39.581	13.667	1.155	8.451	9.250	1.500	16.216	9.750	1.258	12.942	13.000	0.000	0.000	13.000	0.000	0.000
เรียงความในข้อความ	17.667	4.509	25.522	20.000	3.464	17.320	16.000	2.000	12.500	17.250	1.708	9.901	21.000	0.000	0.000	21.000	0.000	0.000
เขียนรวมคะแนนตามเกณฑ์ของ TOEFL (TWE)	55.667	17.010	30.556	67.667	9.866	14.580	46.250	7.632	16.501	51.750	7.932	15.327	67.000	0.000	0.000	63.000	0.000	0.000
คะแนนตามเกณฑ์ของ TOEFL (TWE)	4.000	1.000	25.000	4.333	0.577	13.316	3.500	0.577	16.485	3.750	0.500	13.333	4.000	0.000	0.000	4.000	0.000	0.000

งานเขียนชิ้นที่ 3 ของนิสิตที่ได้รับการตรวจแก้งาน โดยผู้สอนขีดเส้นใต้ที่ผิดและ นำที่ผิดมาอธิบายหน้าชั้นเรียน เมื่อนิสิตเขียนส่งคืนใหม่ คะแนนที่นิสิตได้แสดงถึงพัฒนาการในด้านต่าง ๆ ดังนี้

	กลุ่มเก่ง	กลุ่มปานกลาง	กลุ่มอ่อน
กลไกในการเขียน	พอใช้	ยังไม่พอใช้--->	พอใช้--->
การใช้ภาษา	แย่มาก--->พอใช้	พอใช้	ปานกลาง
การใช้ศัพท์	ยังไม่พอใช้--->	อ่อนมาก	พอใช้
การเรียบเรียงความ	ปานกลาง	ยังไม่พอใช้	พอใช้
เนื้อความ	ยังไม่พอใช้--->	อ่อนมาก	พอใช้
คะแนนรวม	พอใช้	อ่อนมาก	พอใช้
คะแนนรวมตามเกณฑ์	แย่มาก--->พอใช้	อ่อนมาก	พอใช้
TOEFL (TWE)	เพิ่มขึ้น 12.000	เพิ่มขึ้น 5.500	เพิ่มขึ้น 1.000
	ระดับ 4	ระดับ 3	ระดับ 4

สรุป

นิสิตที่มีพัฒนาการในการเขียนด้านต่าง ๆ โดยเปลี่ยนจากระดับเดิม ไปสู่ระดับที่สูงขึ้น คือนิสิตกลุ่มเก่งพัฒนาใน 4 ด้าน กลุ่มกลางพัฒนา 1 ด้าน กลุ่มอ่อนพัฒนา 1 ด้าน ในด้านรวมของนิสิตพบว่าคะแนนนิสิตกลุ่มเก่งพัฒนาสูงที่สุด โดยเพิ่มขึ้น 12.000 คะแนน กลุ่มกลางเพิ่มขึ้น 5.500 และกลุ่มอ่อนเพิ่มขึ้น 1.000 คะแนน ในด้านการกระจายของคะแนน นิสิตกลุ่มเก่งมีพิสัยสัมประสิทธิ์การกระจายระหว่าง 8.451-49.541 กลุ่มปานกลางมีพิสัยสัมประสิทธิ์การกระจายระหว่าง 9.901-27.200 กลุ่มอ่อนไม่มีข้อมูลเพียงพอ แสดงว่ากลุ่มปานกลางมีคะแนนแตกต่างกันมากที่สุด

งานเขียนย่อชั้นที่ 1 ที่นิสิตได้ผ่านการตรวจงาน โดยวิธีที่ 2 ผู้สอนขีดเส้นใต้ที่ผิดและนำ
ที่ผิดมาอธิบายหน้าชั้นเรียน นิสิตมีพัฒนาการดังนี้

	กลุ่มเก่ง	กลุ่มปานกลาง	กลุ่มอ่อน
กลไกในการเขียน การใช้ภาษา การใช้ศัพท์ การเรียบเรียงความ เนื้อความ คะแนนรวม คะแนนตามเกณฑ์ของ TOEFL (TWE)	ดี ค่อนข้างดี ดีมาก ดีมาก พอใช้ เพิ่มขึ้น 0.937 คะแนน ระดับ 5	ดี ---> พอใช้ พอใช้ ค่อนข้างดี ดี เกือบพอใช้ เพิ่มขึ้น 0.500 คะแนน คะแนน ระดับ 4	ปานกลาง เกือบพอใช้ เกือบพอใช้ ค่อนข้างอ่อน อ่อนมาก ลดลง 1.000 คะแนน ระดับ 3

สรุป

นิสิตทั้งกลุ่มเก่ง ปานกลาง และอ่อน ไม่มีพัฒนาการที่เห็นได้ชัดเจนมาก การ
เขียนงานเก่าและส่งใหม่ชั้นที่ 1 ที่ได้ผ่านการตรวจแก้ไขโดยการใช้เส้นขีดที่ผิดและ
นำที่ผิดร่วมกันมาอธิบายหน้าชั้นเรียน และเมื่อพิจารณาจากคะแนนรวมก็เพิ่มขึ้นน้อยมาก
ระหว่าง 0.500--->1.000 คะแนนเท่านั้น

ความแตกต่างของคะแนนพบว่ากลุ่มอ่อนมีความแตกต่างสูงที่สุดในคะแนนตามเกณฑ์
TOEFL (TWE) Post (CV= 43.307) และกลุ่มอ่อนอีกเช่นกันที่มีความแตกต่างของคะแนนต่ำที่สุด
ในด้านกลไกในการเขียนทั้ง Pre และ Post (CV = 0.000)

งานเขียนย่อยชิ้นที่ 2 ที่ผลิตได้ผ่านการตรวจงาน โดยวิธีที่ 2 ผู้สอนขีดเส้นใต้ที่ผิดและนำที่ผิดมาอธิบายหน้าชั้นเรียน นิสิตมีพัฒนาการดังนี้

	กลุ่มเก่ง	กลุ่มปานกลาง	กลุ่มอ่อน
กลไกในการเขียน	ดี	ปานกลาง ----> ดี	อ่อน ----> พอใช้
การใช้ภาษา	ปานกลาง	พอใช้	พอใช้ ----> ค่อนข้างอ่อน
การใช้ศัพท์	ดีมาก	ดี	พอใช้
การเรียบเรียงความ	ดีเลิศ	ค่อนข้างดี	ดี ----> ค่อนข้างอ่อน
เนื้อความ	เกือบดีเลิศ	อ่อน	เกือบพอใช้ ----> อ่อนมาก
คะแนนรวม	เพิ่มขึ้น 3.834	เพิ่มขึ้น 1.375	เพิ่มขึ้น 1.000
คะแนนตามเกณฑ์ของ TOEFL (TWE)	คะแนน ระดับ 5	คะแนน ระดับ 4	คะแนน ระดับ 4

สรุป

ในทำนองเดียวกับงานเขียนย่อยชิ้นที่ 1 นิสิตไม่มีพัฒนาการที่ชัดเจนในงานเขียนย่อยชิ้นที่ 2 ซึ่งตรวจแก้โดยวิธีขีดเส้นใต้ที่ผิดและนำที่ผิดมาอธิบายหน้าชั้นเรียน แต่ระดับคะแนนตามเกณฑ์ TOEFL (TWE) ของนิสิตกลุ่มอ่อนดีขึ้นกว่างานเขียนย่อยชิ้นที่ 1 โดยพัฒนาจากระดับ 2 มาเป็นระดับ 4 อีกทั้งคะแนนรวมเพิ่มมากขึ้นกว่างานชิ้นที่ 1 โดยช่วงคะแนนอยู่ระหว่าง 1.000---->3.834 คะแนน

ในด้านความแตกต่างของคะแนนนั้นพบว่านิสิตกลุ่มเก่งมีความแตกต่างสูงที่สุดในด้านเนื้อความ Pre (CV = 90.365) และ Post (CV 85.682) ในขณะที่นิสิตกลุ่มอ่อนไม่มีความแตกต่างในการเขียนด้านใด ๆ เลย (CV = 0.000) ทั้งนี้เป็นเพราะจำนวนนิสิตกลุ่มอ่อนที่ส่งงานเขียนทั้ง Pre และ Post มีจำนวนน้อยมาก (N = 2)

ตารางที่ 70: การเปรียบเทียบของานเขียนของผู้เรียนที่ผ่านการตรวจงาน วิชาที่ 2: ผู้สอนเขียนสั้นได้กำกับพัฒนาละนำที่พัฒนาร่วมกันมาอภิบายหน้าชั้น (งานชิ้นที่ 3)

กลุ่มเก่ง

กลุ่มปานกลาง

กลุ่มอ่อน

	N = 5 Pre			N = 5 Post			N = 6 Pre			N = 6 Post			N = 3 Pre			N = 3 Post		
	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV
กลไกในการเขียน	4.167	0.408	9.791	4.200	0.447	10.643	4.000	0.000	0.000	4.000	0.000	0.000	3.000	1.000	33.333	3.333	0.577	17.312
การใช้ภาษา	17.667	1.633	9.243	17.800	2.775	15.590	16.590	16.125	1.553	9.631	17.006	1.826	10.741	2.082	12.492	13.333	4.933	36.991
การใช้ศัพท์	18.000	1.265	7.028	18.400	2.191	11.908	16.125	2.532	15.702	17.000	2.309	13.582	11.667	2.082	17.845	12.667	4.726	37.310
การเรียบเรียงข้อความ	18.000	1.789	9.139	17.400	1.817	10.443	15.250	2.493	16.348	16.429	2.760	16.800	11.000	2.000	18.182	11.667	3.215	27.556
เนื้อหาความน่าสนใจ	20.500	3.886	18.956	18.000	2.739	15.217	16.250	1.753	10.788	16.000	2.769	17.306	15.000	1.000	6.667	13.333	2.082	15.615
คะแนนรวม	78.167	6.555	8.386	72.400	12.095	16.706	67.750	5.825	8.598	70.429	6.503	9.233	57.000	7.211	12.651	55.667	16.803	30.185
คะแนนตามเกณฑ์ของ TOEFL (TWE)	4.833	0.753	15.580	4.400	1.140	25.909	4.125	0.351	8.509	4.286	0.488	11.386	3.333	0.577	17.312	2.667	1.155	43.307

งานเขียนย่อชั้นที่ 3 ที่ผลิตได้ผ่านการตรวจงาน โดยวิธีที่ 2 ผู้สอนขีดเส้นใต้ที่ผิดและนำที่ผิดมาอธิบายหน้าชั้นเรียน นิสิตมีพัฒนาการดังนี้

	กลุ่มเก่ง	กลุ่มปานกลาง	กลุ่มอ่อน
กลไกในการเขียน	ดี	ปานกลาง ----> ดี	อ่อน ----> พอใช้
การใช้ภาษา	ปานกลาง	พอใช้	ค่อนข้างอ่อน
การใช้ศัพท์	ดีมาก	ดี	ค่อนข้างดี ----> พอใช้
การเรียงความ	ดีมาก	ค่อนข้างดี	เกือบพอใช้
เนื้อความ	พอใช้	อ่อนมาก	อ่อนมาก
คะแนนรวม	ลดลง 5.767	เพิ่มขึ้น 2.679	ลดลง 1.333
คะแนนตามเกณฑ์ของ	คะแนน	คะแนน	คะแนน
TOEFL (TWE)	ระดับ 5	ระดับ 4	ระดับ 3

สรุป

งานเขียนย่อชั้นที่ 3 ที่ผ่านการตรวจแก้ไขโดยที่ผู้สอนขีดเส้นใต้ที่ผิดและนำที่ผิดมาอธิบายหน้าชั้นเรียน นิสิตกลุ่มเก่งและอ่อนมีคะแนนลดลง ยกเว้นนิสิตกลุ่มปานกลางที่มีคะแนนเพิ่มขึ้นเล็กน้อย ส่วนคะแนนตามเกณฑ์ TOEFL (TWE) ก็คงที่มีแนวโน้มว่าลดลงสำหรับกลุ่มเก่งและอ่อน ส่วนกลุ่มปานกลางดีขึ้นเพียงเล็กน้อยและยังคงอยู่ระดับ 4 ซึ่งเป็นระดับใช้งานได้ (Minimal competence)

ในด้านความแตกต่างของคะแนน พบว่านิสิตกลุ่มอ่อนมีความแตกต่างสูงที่สุดในด้านคะแนนตามเกณฑ์ TOEFL (TWE) Post (CV = 43.307) รองลงมาคือการใช้ศัพท์ Post (CV = 37.310) และนิสิตกลุ่มปานกลางมีความแตกต่างน้อยที่สุดในด้านกลไกการเขียน Pre และ Post (CV = 0.000)

งานเขียนชิ้นที่ 1 ของนิสิตที่ได้รับการตรวจแก้งาน โดยผู้สอนขีดเส้นใต้ที่ผิดและนำที่ผิด มาอธิบายหน้าชั้นเรียน เมื่อนิสิตเขียนส่งคืนใหม่ คะแนนที่นิสิตได้แสดงถึงพัฒนาการในด้านต่าง ๆ ดังนี้

	กลุ่มเก่ง	กลุ่มปานกลาง	กลุ่มอ่อน
กลไกในการเขียน	พอใช้-ดี	พอใช้-ดี	พอใช้
การใช้ภาษา	ดี-ดีมาก	ปานกลาง-ดีมาก	พอใช้
การใช้ศัพท์	ดี-ดีมาก	ดี-ดีมาก	ดี
การเรียบเรียงความ	ดีมาก	ดี-ดีมาก	ดี
เนื้อความ	ปานกลาง-ดี	ดีมาก-ปานกลาง	ปานกลาง
คะแนนรวม	เพิ่มขึ้น 3.500	เพิ่มขึ้น 8.158	-
คะแนนรวมตามเกณฑ์	คะแนน ระดับ 4	คะแนน ระดับ 4	คะแนน ระดับ 4
TOEFL			

สรุป

นิสิตที่มีพัฒนาการในการเขียนด้านต่าง ๆ โดยเปลี่ยนจากระดับเดิม ไปสู่ระดับที่สูงขึ้น คือ นิสิตกลุ่มปานกลาง พัฒนาใน 5 ด้าน กลุ่มเก่งพัฒนา 4 ด้าน แต่คะแนนรวมของนิสิตกลุ่มปานกลางพัฒนาสูงที่สุด โดยเพิ่มขึ้น 8.158 คะแนน กลุ่มเก่งเพิ่มขึ้น 3.500

ในด้านการกระจายของคะแนนนิสิตกลุ่มเก่ง มีพิสัยสัมประสิทธิ์การกระจายระหว่าง 0.000-11.056 กลุ่มปานกลางมีพิสัยสัมประสิทธิ์การกระจายระหว่าง 3.770-60.442 กลุ่มอ่อนมีพิสัยระหว่าง 0.000-13.333 แสดงว่ากลุ่มปานกลางมีคะแนนแตกต่างกันมากที่สุด

หมายเหตุ นิสิตกลุ่มอ่อน ไม่มีผู้ใดส่งงานที่แก้ไขแล้วเป็นครั้งที่ 2 จึงไม่สามารถดูพัฒนาการจากงานเพิ่มขึ้นได้

งานเขียนชั้นที่ 2 ของนิสิตที่ได้รับการตรวจแก้งาน โดยผู้สอนขีดเส้นใต้ที่ผิด และนำที่ผิดมาอธิบายหน้าชั้นเรียน เมื่อนิสิตเขียนส่งคืนใหม่ คะแนนที่นิสิตได้แสดงถึงพัฒนาการในด้านต่าง ๆ ดังนี้

	กลุ่มเก่ง	กลุ่มปานกลาง	กลุ่มอ่อน
กลไกในการเขียน	พอใช้--->ปานกลาง	พอใช้	พอใช้
การใช้ภาษา	ปานกลาง--->ดีมาก	พอใช้--->ดี	พอใช้
การใช้ศัพท์	ดี	ปานกลาง--->ดี	ปานกลาง
การเรียบเรียงความ	ดี	ดี	ดี *
เนื้อความ	พอใช้--->ปานกลาง	พอใช้	พอใช้
คะแนนรวม	เพิ่มขึ้น 4.500	เพิ่มขึ้น 5.031	-
คะแนนรวมตามเกณฑ์ TOEFL (TWE)	ระดับ 4	ระดับ 3-4	ระดับ 3

สรุป

นิสิตที่มีพัฒนาการในการเขียนด้านต่าง ๆ โดยเปลี่ยนจากระดับเดิม ไปสู่ระดับที่สูงขึ้น คือนิสิตกลุ่มปานกลางและกลุ่มเก่ง พัฒนาใน 3 ด้าน โดยนิสิตกลุ่มเก่งมีพัฒนาการด้านกลไกในการเขียน การใช้ภาษาและเนื้อความ ส่วนนิสิตกลุ่มปานกลางมีพัฒนาการด้านกลไกในการเขียน การใช้ภาษา และการใช้คำศัพท์ ในด้านคะแนนรวมของนิสิตพบว่าคะแนนนิสิตกลุ่มปานกลางพัฒนาสูงที่สุด โดยเพิ่มขึ้น 5.031 คะแนน กลุ่มเก่งเพิ่มขึ้น 4.500

ในด้านการกระจายของคะแนน นิสิตกลุ่มเก่ง มีพิสัยสัมประสิทธิ์การกระจายระหว่าง 0.000-20.400 กลุ่มปานกลางมีพิสัยสัมประสิทธิ์การกระจายระหว่าง 0.000-15.011 กลุ่มอ่อนมีพิสัยระหว่าง 0.000-15.734 แสดงว่ากลุ่มเก่งมีคะแนนแตกต่างกันมากที่สุด

หมายเหตุ นิสิตกลุ่มอ่อน ไม่ได้ส่งงาน เขียนที่แก้ไขแล้ว จึงไม่อาจดูพัฒนาการได้

งานเขียนชั้นที่ 3 ของนิสิตที่ได้รับการตรวจแก้งาน โดยผู้สอนขีดเส้นใต้ที่ผิดและ นำที่ผิดมาอธิบายหน้าชั้นเรียน เมื่อนิสิตเขียนส่งคืนใหม่ คะแนนที่นิสิตได้แสดงถึงพัฒนาการ ในด้านต่าง ๆ ดังนี้

	เก่ง	ปานกลาง	อ่อน
กลไกในการเขียน	พอใช้--->ปานกลาง	พอใช้--->ปานกลาง	พอใช้--->ปานกลาง
การใช้ภาษา	ปานกลาง--->ดี	ปานกลาง--->ดี	พอใช้--->ปานกลาง
การใช้ศัพท์	ดี--->ดีมาก	ดี--->ดีมาก	ดี
การเรียบเรียงความ	ดี	ดี--->ดีมาก	ดี
เนื้อความ	พอใช้	พอใช้--->ปานกลาง	พอใช้
คะแนนรวม	เพิ่มขึ้น 4.850	เพิ่มขึ้น 5.825	เพิ่มขึ้น 4.000
คะแนนรวมตามเกณฑ์ TOEFL (TWE)	ระดับ 4	ระดับ 4	ระดับ 3-4

สรุป

นิสิตที่มีพัฒนาการในการเขียนด้านต่าง ๆ โดยเปลี่ยนจากระดับเดิม ไปสู่ระดับที่สูงขึ้น คือนิสิตกลุ่มปานกลาง พัฒนาใน 5 ด้าน กลุ่มเก่งพัฒนา 3 ด้าน กลุ่มอ่อนพัฒนา 2 ด้าน ในด้านคะแนนรวมของนิสิต พบว่าคะแนนนิสิตกลุ่มปานกลางพัฒนาสูงที่สุด โดยเพิ่มขึ้น 5.825 คะแนน กลุ่มเก่งเพิ่มขึ้น 4.850 และกลุ่มอ่อนเพิ่มขึ้น 4.000 คะแนน

ในด้านการกระจายของคะแนน นิสิตกลุ่มเก่งมีพิสัยสัมประสิทธิ์การกระจายระหว่าง 5.385-17.675 กลุ่มปานกลางมีพิสัยสัมประสิทธิ์การกระจายระหว่าง 2.266-11.436 กลุ่มอ่อนมีพิสัยระหว่าง 0.000-15.384 แสดงว่ากลุ่มอ่อนมีคะแนนแตกต่างกันมากที่สุด

งานชิ้นระหว่างเรียนชั้นที่ 1 ของวิธีการตรวจวิธีที่ 2 โดยผู้สอนขีดเส้นใต้ที่ผิด และอธิบายหน้าชั้นเรียน เมื่อนิสิตเขียนงานส่งใหม่ งานเขียนของนิสิตแต่ละกลุ่ม แสดงถึงพัฒนาการด้านต่าง ๆ ดังนี้

	กลุ่มเก่ง	กลุ่มปานกลาง	กลุ่มอ่อน
กลไกในการเขียน	พอใช้---> ปานกลาง	พอใช้---> ปานกลาง	พอใช้---> ปานกลาง-ดี
การใช้ภาษา	พอใช้---> ปานกลาง	พอใช้---> ปานกลาง	อ่อน-พอใช้ --->ปานกลาง
การใช้ศัพท์	พอใช้---> ปานกลาง	พอใช้---> ปานกลาง	พอใช้---> ปานกลาง
การเรียบเรียงความ	พอใช้---> ปานกลาง	พอใช้---> ปานกลาง	พอใช้---> ปานกลาง-ดี
เนื้อความ	พอใช้---> ปานกลาง	พอใช้---> ปานกลาง	อ่อน-พอใช้---> ปานกลาง-ดี
คะแนนรวม	เพิ่มขึ้น 9.194	เพิ่มขึ้น 7.300	เพิ่มขึ้น 14.333
คะแนนรวมตามเกณฑ์	พัฒนาขึ้นจากระดับ	ระดับ 3--->4	ระดับ 3--->4
TOEFL (TWE)	3--->4		

สรุป

นิสิตทุกระดับความสามารถมีพัฒนาการในการเขียนงานชิ้นที่ 1 ที่สิ่งใหม่ในทุกด้าน และเมื่อดูจากคะแนนรวมและการเพิ่มระดับแล้ว ปรากฏว่ากลุ่มอ่อนมีพัฒนาการมากที่สุด

ในด้านสัมประสิทธิ์การกระจาย พบว่านิสิตกลุ่มเก่งมีพิสัยระหว่าง 7.317-20.937 กลุ่มปานกลางอยู่ระหว่าง 8.316-23.417 กลุ่มอ่อนอยู่ระหว่าง 7.856-25.603 สรุปได้ว่า นิสิตกลุ่มเก่งมีการกระจายคะแนนแตกต่างกันน้อยที่สุดในด้านการใช้ศัพท์ (Pre) และกลุ่มอ่อนแตกต่างกันมากที่สุดในการใช้ภาษา (Pre)

เมื่อพิจารณารวมแล้ว นิสิตกลุ่มต่าง ๆ มีพิสัยการกระจายของคะแนนไล่เลี่ยกัน โดยกลุ่มอ่อนมีการกระจายสูงกว่ากลุ่มปานกลางและเก่งเล็กน้อย

งานเขียนชิ้นที่ 2 ในระหว่างการเรียน ซึ่งผู้สอนใช้วิธีการตรวจแบบขีดเส้นใต้ที่ผิด และอธิบายหน้าชั้น นิสิตแต่ละกลุ่มมีพัฒนาการในการเขียน ดังนี้

	กลุ่มเก่ง	กลุ่มปานกลาง	กลุ่มอ่อน
กลไกในการเขียน	ดี---> ดีมาก	พอใช้---> ปานกลาง	พอใช้---> ปานกลาง-ดี
การใช้ภาษา	ปานกลาง--->ดี	พอใช้	อ่อน-พอใช้
การใช้ศัพท์	ปานกลาง--->ดี	อ่อน--->พอใช้	อ่อน-พอใช้
การเรียบเรียงความ	ปานกลาง--->ดี	พอใช้	พอใช้
เนื้อความ	ปานกลาง--->ดี	พอใช้---> ปานกลาง	อ่อน-พอใช้
คะแนนรวม	เพิ่มขึ้น 9.732 คะแนน	เพิ่มขึ้น 0.800 คะแนน	เพิ่มขึ้น 3.857 คะแนน
คะแนนรวมตามเกณฑ์ TOEFL (TWE)	พัฒนาจากระดับ 4 minimal competence ไประดับ 5 competence	อยู่ในระดับ 3	อยู่ในระดับ 3

สรุป

เห็นได้ว่านิสิตทั้ง 3 กลุ่ม มีพัฒนาการในด้านกลไกการเขียน และกลุ่มปานกลางพัฒนาในด้านการใช้ศัพท์ และเนื้อความ แต่ในด้านอื่น ๆ มีพัฒนาการขึ้นบ้างแต่ยังคงอยู่ในระดับความสามารถเดิม พิจารณาจากคะแนนรวมพบว่ากลุ่มเก่งมีพัฒนาการมากที่สุด รองลงมาคือกลุ่มอ่อน ส่วนกลุ่มปานกลางคะแนนเพิ่มขึ้นเพียง 0.800 เท่านั้น ตามเกณฑ์ของ TOEFL (TWE) กลุ่มเก่งพัฒนาจากระดับ minimal competence ไปสู่ระดับ competence ส่วนกลุ่มปานกลางและอ่อนคงที่

การกระจายของคะแนนพบว่าค่าสัมประสิทธิ์การกระจายของกลุ่มเก่งมีพิสัย 0.000-16.317 กลุ่มปานกลางมีพิสัยอยู่ระหว่าง 7.186 กลุ่มอ่อนระหว่าง 0.000-27.200 เมื่อพิจารณารวมแล้ว พบว่ากลุ่มปานกลางมีพิสัยสูงที่สุด รองลงมาคือกลุ่มอ่อนและกลุ่มเก่งตามลำดับ

การเขียนส่งงานใหม่หลังจากที่ผู้สอนแก้ไขงานชิ้นแรก โดยการขีดเส้นใต้ที่ผิดและนำมาอธิบายหน้าชั้นเรียน นิสิตมีความสามารถในการเขียนด้านต่าง ๆ ดังนี้

	กลุ่มเก่ง	กลุ่มปานกลาง	กลุ่มอ่อน
กลไกในการเขียน การใช้ภาษา	ดี--->ดีมาก ปานกลาง	พอใช้-ดี--->ดีมาก พอใช้---> ปานกลาง	พอใช้--->ดี อ่อน-พอใช้ --->ปานกลาง-ดี
การใช้ศัพท์	ปานกลาง	ปานกลาง	พอใช้---> ปานกลาง
การเรียบเรียงความ	ปานกลาง--->ดี	ปานกลาง	พอใช้---> ปานกลาง
เนื้อความ	ปานกลาง--->ดี	ปานกลาง--->ดี	อ่อน-พอใช้ --->ปานกลาง
คะแนนรวม	เพิ่มขึ้น 4.143 คะแนน	เพิ่มขึ้น 8.333 คะแนน	เพิ่มขึ้น 14.400 คะแนน
คะแนนตามเกณฑ์ของ TOEFL (TWE)	คงอยู่ในระดับ 4	คงอยู่ในระดับ 4	พัฒนาจากระดับ 3--->4

สรุป

นิสิตกลุ่มอ่อนมีพัฒนาการสูงที่สุด และพัฒนาในทุกด้าน เกณฑ์ความสามารถการเขียนแบบ TOEFL (TWE) พัฒนาจากระดับ developing competence ไปสู่ระดับ minimal competence ระดับปานกลางมีพัฒนาการมากกว่าระดับเก่ง แต่คะแนนตามเกณฑ์ TOEFL (TWE) ยังคงอยู่ในระดับ 4 (minimal competence) เหมือนกับกลุ่มเก่ง

ด้านการกระจายของคะแนน ปรากฏว่าสัมประสิทธิ์การกระจายของกลุ่มเก่งอยู่ระหว่าง 5.928-17.217 กลุ่มปานกลางอยู่ระหว่าง 10.526-25.000 กลุ่มอ่อนอยู่ระหว่าง 0.000-26.156 แสดงว่านิสิตกลุ่มอ่อนมีความแตกต่างกันมากที่สุดในเรื่องคะแนนตามเกณฑ์ของ TOEFL (TWE) Pre และไม่มี ความแตกต่างกันเลยในการใช้ศัพท์และคะแนน

ตามเกณฑ์ TOEFL (TWE) (Post) เมื่อพิจารณาทั้ง 3 กลุ่มแล้ว พบว่านิสิตกลุ่มอ่อนมีผล
การกระจายของคะแนนแตกต่างกันมากที่สุด รองลงมาคือกลุ่มปานกลางและกลุ่มเก่ง
ซึ่งมีความแตกต่างใกล้เคียงกัน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2.3 วิธีตรวจแก้งานแบบที่ 3

2.3.1 งานชิ้นสำคัญ

2.3.2 งานเขียน - เขียนแก้ส่งใหม่

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คะแนนที่นักศึกษาได้จากงานเขียนชิ้นสำคัญที่ผู้สอนตรวจแก้ โดยใช้วิธีที่ 3 ผู้สอนเขียนกำกับที่ผิด โดยใช้สัญลักษณ์และแจกคำอธิบายพร้อมทั้งตัวอย่างที่ผิดและการแก้ไขตามสัญลักษณ์

	กลุ่มเก่ง	กลุ่มปานกลาง	กลุ่มอ่อน
กลไกในการเขียน	ปานกลาง	อ่อน-พอใช้	อ่อน-->พอใช้
การใช้ภาษา	พอใช้	พอใช้-->อ่อน	อ่อน-->พอใช้
การใช้ศัพท์	ปานกลาง	ปานกลาง-->พอใช้	พอใช้
การเรียบเรียง	ปานกลาง	ปานกลาง-->พอใช้	พอใช้
ความ เนื้อความ	ปานกลาง	พอใช้-->อ่อน	อ่อน-->พอใช้
คะแนนรวม	ลดลง 4.56	ลดลง 8.201	ลดลง .833
คะแนนตามเกณฑ์	ระดับ 4	ระดับ 3	ระดับ 3
TOEFL (IWE)	minimal competence	developing competence	developing competence

สรุป

นักศึกษาทั้ง 3 กลุ่มคือกลุ่มเก่ง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มอ่อน มีคะแนนรวมลดลง แต่ถ้าพิจารณาจากการพัฒนาการเขียนด้านต่าง ๆ ของนักศึกษาจะเห็นได้ว่าอยู่ในระดับพอใช้และปานกลางและคะแนนตามเกณฑ์ของ TOEFL (IWE) ของนักศึกษากลุ่มเก่งอยู่ในระดับ minimal competence ส่วนนักศึกษากลุ่มปานกลางและกลุ่มอ่อนอยู่ในระดับ developing competence

สำหรับคะแนนสัมประสิทธิ์การกระจายของกลุ่มเก่งมีนัยระหว่าง

0.000-17.957 กลุ่มปานกลางมีนัยระหว่าง 8.455-19.202 กลุ่มอ่อนมีนัยระหว่าง 7.514-18.592 สรุปได้ว่านักศึกษากลุ่มเก่งมีคะแนนแตกต่างกันมากที่สุด และกลุ่มปานกลางมีคะแนนแตกต่างกันน้อยที่สุด

คะแนนที่ผลิตได้หลังจากการตรวจแก้ครั้งที่ 3: ผู้สอนขีดเส้นใต้ที่ผิดและเขียนตัวย่อ
เป็นรหัสบอกชนิดของที่ผิดกำกับไว้ นิสิตมีพัฒนาการในด้านต่าง ๆ ดังนี้

	กลุ่มเก่ง	กลุ่มปานกลาง	กลุ่มอ่อน
กลไกในการเขียน	อ่อน--->ดี	อ่อน-พอใช้---> พอใช้-ปานกลาง	อ่อน---> พอใช้
การใช้ภาษา	อ่อน---> พอใช้	อ่อนมาก--->อ่อน- พอใช้	อ่อนมาก---> พอใช้
การใช้ศัพท์	อ่อน-พอใช้---> พอใช้	อ่อน-พอใช้	อ่อนมาก---> อ่อน-พอใช้
การเรียบเรียง ความ เนื้อความ	อ่อนมาก--->อ่อน- พอใช้	อ่อน-พอใช้	อ่อนมาก
คะแนนรวม	เพิ่มขึ้น 16.750	เพิ่มขึ้น 10.875	เพิ่มขึ้น 17.875
คะแนนตามเกณฑ์ TOEFL (TWE)	ระดับ 2--->3	ระดับ 2	ระดับ 2

สรุป

นิสิตกลุ่มเก่งมีพัฒนาการมากที่สุด สามารถปรับระดับความสามารถในการเขียน
ทุกด้านรวมทั้งคะแนนตามเกณฑ์ของ TOEFL (TWE) รองลงมาคือนิสิตกลุ่มอ่อนซึ่งสามารถปรับระดับ
ความสามารถได้ 4 ด้าน คือกลไกในการเขียน การใช้ภาษา การใช้ศัพท์ และเนื้อความ
และนิสิตกลุ่มปานกลางซึ่งสามารถปรับระดับความสามารถในการเขียน 2 ด้าน คือกลไก
ในการเขียน และการใช้ภาษา เมื่อพิจารณาคะแนนรวม นิสิตกลุ่มอ่อนซึ่งมีพัฒนาการในการ
เขียนน้อยกว่านิสิตกลุ่มเก่งมีคะแนนรวมเพิ่มขึ้นมากที่สุด โดยมีคะแนนเพิ่มขึ้นสูงกว่า
คะแนนของนิสิตกลุ่มเก่งเล็กน้อย คะแนนรวมที่เพิ่มขึ้นของนิสิตกลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อนใกล้เคียง
กันมาก กลุ่มปานกลางมีคะแนนรวมสูงขึ้นมากเช่นกันแต่ยังน้อยกว่านิสิตกลุ่มอ่อนและกลุ่มเก่ง
ในด้านคะแนนตามเกณฑ์ของ TOEFL (TWE) มีนิสิตกลุ่มเก่ง เพียงกลุ่มเดียวที่ปรับระดับสูงขึ้น โดยปรับ

จากระดับอ่อน (Suggesting incompetence) ไปสู่ระดับค่อนข้างพอใช้ (Demonstrating some developing competence) ส่วนนิสิตกลุ่มปานกลางและนิสิตกลุ่มอ่อนยังคงมีคะแนนตามเกณฑ์ของ TOEFL TWE อยู่ในระดับเดิม สรุปได้ว่านิสิตทั้ง 3 กลุ่มมีพัฒนาการในการเขียนมากขึ้น โดยกลุ่มเก่งมีมากที่สุด รองลงมาคือกลุ่มอ่อนและกลุ่มปานกลางตามลำดับ ในด้านการกระจายของคะแนน สัมประสิทธิ์ของการกระจายของกลุ่มเก่งมีพิสัยระหว่าง 0.000-28.571 กลุ่มปานกลางมีพิสัยระหว่าง 9.135-33.682 และกลุ่มอ่อนมีพิสัยระหว่าง 7.133-69.418 สรุปได้ว่ากลุ่มเก่งมีคะแนนแตกต่างกันสูงที่สุดในคะแนนตามเกณฑ์ของ TOEFL (TWE) ตอน Post-test และ ไม่มีความแตกต่างของคะแนนเลยในด้านกลไกในการเขียน ตอน Post-test เช่นกัน นิสิตกลุ่มปานกลางมีคะแนนแตกต่างกันสูงที่สุดในด้านการใช้ภาษา ตอน Pre-test และมีคะแนนแตกต่างกันต่ำที่สุดในกลไกการเขียน (CV = 9.135) ตอน Post-test ซึ่งใกล้เคียงกับความแตกต่างของคะแนนการใช้ศัพท์ (CV = 9.482) และด้าน เนื้อความ (CV = 9.484) ตอน Post-test เช่นกัน นิสิตกลุ่มอ่อนมีคะแนนแตกต่างกัน สูงที่สุดในด้านการใช้ภาษาตอน Post-test และเป็นความแตกต่างของคะแนนที่สูงมาก (CV = 69.418) และมีคะแนนที่แตกต่างกันต่ำที่สุดในการเรียบเรียงความตอน Pre-test คะแนนที่มีความแตกต่างกันสูงที่สุดในการตรวจแก้ข้อที่ 3 ได้แก่คะแนนการใช้ภาษาตอน Post-test ของนิสิตกลุ่มอ่อน ส่วนคะแนนที่ไม่มีความแตกต่างของคะแนนเลยได้แก่คะแนน กลไกในการเขียนตอน Post-test ของนิสิตกลุ่มเก่ง

กลุ่มที่ 3: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (กลุ่มที่ 2)
 ตารางที่ 79: การเปรียบเทียบคะแนนผู้เรียนที่ผ่านการตรวจงาน วันที่ 3 (ชั้นสำคัญ)

กลุ่มก่อน

กลุ่มปานกลาง

กลุ่มเก่ง

	N = 5 Pre			N = 5 Post			N = 6 Pre			N = 6 Post			N = 3 Pre			N = 3 Post		
	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV
กลไกในการเขียน	5.000	0.000	0.000	5.000	0.000	0.000	5.000	0.000	0.000	5.000	0.000	0.000	5.000	0.000	0.000	5.000	0.000	0.000
การใช้ภาษา	21.200	0.447	2.108	21.400	0.894	4.177	15.333	2.658	17.335	15.667	3.077	19.640	11.000	2.708	24.618	10.500	2.517	23.971
การใช้ศัพท์	17.000	0.000	0.000	18.000	0.707	3.927	13.833	2.137	15.448	14.167	1.941	13.700	10.500	1.732	16.495	11.000	1.414	12.854
การเรียงเรียงความ	18.000	0.707	3.927	18.800	0.447	2.377	15.167	1.169	7.707	16.000	0.894	5.587	12.000	2.160	18.000	12.500	2.517	20.136
เนื้อความ	26.800	1.304	4.865	27.200	0.837	3.077	22.667	1.366	6.026	22.833	0.753	3.297	18.500	3.873	20.935	20.000	2.944	14.720
คะแนนรวม	88.000	2.000	2.272	90.000	1.871	2.078	72.000	5.865	8.145	73.667	5.888	7.992	57.750	8.770	15.186	59.500	9.256	15.556
คะแนนตามเกณฑ์ของ TOEFL (TWE)	5.200	0.447	8.596	5.200	0.447	8.596	3.167	0.408	12.882	3.167	0.408	12.882	1.750	0.500	28.571	1.750	0.500	28.571

งานเขียนชิ้นสำคัญของนิสิตที่ได้รับการตรวจแก้งาน โดยผู้สอน เขียนกำกับที่ผิดโดยใช้สัญลักษณ์และแจกคำอธิบาย นิสิตมีพัฒนาการดังนี้

	กลุ่มเก่ง	กลุ่มปานกลาง	กลุ่มอ่อน
กลไกในการเขียน	ดีมาก	ดีมาก	ดีมาก
การใช้ภาษา	ดี	พอใช้	อ่อน
การใช้ศัพท์	พอใช้-->ปานกลาง	ปานกลาง	อ่อน
การเรียบเรียง	ดีมาก	ปานกลาง	พอใช้
ความ			
เนื้อความ	ดีมาก	ปานกลาง	อ่อน-->พอใช้
คะแนนรวม	เพิ่มขึ้น 10	เพิ่มขึ้น 1.7	เพิ่มขึ้น 1.75
	คะแนน	คะแนน	คะแนน
คะแนนตามเกณฑ์	ระดับ 5	ระดับ 3	ระดับ 1.75
TOEFL (TWE)			

จากตารางจะเห็นได้ว่า คะแนนรวมของนิสิตทั้ง 3 กลุ่มได้แก่ นิสิตกลุ่มเก่ง กลุ่มปานกลาง กลุ่มอ่อน มีความก้าวหน้าขึ้นเพียงเล็กน้อย โดยนิสิตกลุ่มเก่งมีคะแนนรวมดีขึ้นกว่าเดิม 6.7 คะแนน นิสิตกลุ่มปานกลางมีคะแนนรวมดีขึ้นกว่าเดิม 5.5 คะแนน นิสิตกลุ่มอ่อนมีคะแนนรวมเพิ่มขึ้นกว่าเดิม 1.25 คะแนน และเมื่อนิยามความสามารถในด้านต่าง ๆ ของนิสิตทั้ง 3 กลุ่มจะพบว่า

1. ด้านกลไกในการเขียน พบว่า นิสิตทั้ง 3 กลุ่มเก่งมีความสามารถอยู่ในระดับดีมาก
2. ด้านการใช้ภาษา พบว่า นิสิตกลุ่มเก่งมีความก้าวหน้าในด้านการใช้ภาษาจากระดับดีมาก นิสิตกลุ่มปานกลางมีความสามารถอยู่ในระดับพอใช้ นิสิตกลุ่มอ่อนมีความสามารถอยู่ในระดับอ่อนมาก

3. ด้านการใช้ศัพท์ พบว่า นิสิตกลุ่มเก่งมีความก้าวหน้าในด้านการใช้คำศัพท์จากระดับดีมากเป็นระดับดีมาก นิสิตกลุ่มปานกลางมีความสามารถอยู่ในระดับค่อนข้างดี นิสิตกลุ่มอ่อนมีความสามารถอยู่ในระดับอ่อน

4. ด้านการเรียบเรียงความ พบว่า นิสิตกลุ่มเก่งมีความสามารถอยู่ในระดับดีมาก นิสิตกลุ่มปานกลางมีความก้าวหน้าในด้านการเรียบเรียงความจากระดับค่อนข้างดีเป็นระดับดี นิสิตกลุ่มอ่อนมีความสามารถลดลงจากระดับพอใช้มาอยู่ในระดับอ่อน

5. ด้านเนื้อความ พบว่า นิสิตกลุ่มเก่งมีความก้าวหน้าในด้านเนื้อความจากระดับดีเป็นระดับดีมาก นิสิตกลุ่มปานกลางมีความก้าวหน้าในด้านเนื้อความจากระดับพอใช้เป็นระดับค่อนข้างดี นิสิตกลุ่มอ่อนมีความสามารถอยู่ในระดับอ่อน

6. ด้านคะแนนรวม พบว่า นิสิตกลุ่มเก่งได้คะแนนรวม 85.8-92.5% นิสิตกลุ่มปานกลางได้คะแนนรวม 69.50-75.00% นิสิตกลุ่มอ่อนได้คะแนนรวม 55.75-54.50%

7. ด้านคะแนนตามเกณฑ์ของ TOEFL (TWE) พบว่า นิสิตกลุ่มเก่งมีความสามารถอยู่ในเกณฑ์ดี นิสิตกลุ่มปานกลางมีความสามารถอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างพอใช้ นิสิตกลุ่มอ่อนมีความสามารถอยู่ในเกณฑ์อ่อน

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ของการกระจาย (CV) จะพบว่า นิสิตกลุ่มเก่งจะมีค่าสัมประสิทธิ์ของการกระจายของ Pre และของ Post มากที่สุดด้านคะแนนตามเกณฑ์ของ TOEFL (TWE) นิสิตกลุ่มปานกลางจะมีค่าสัมประสิทธิ์ของการกระจายของ Pre มากที่สุดด้านการใช้ภาษาสัมประสิทธิ์การกระจายของ Post มากที่สุด การใช้ภาษาเช่นกัน นิสิตกลุ่มอ่อนจะมีค่าสัมประสิทธิ์ของการกระจายของ Pre มากที่สุดด้านคะแนนตามเกณฑ์ของ TOEFL (TWE) สัมประสิทธิ์การกระจายของ Post มากที่สุดด้านคะแนนตามเกณฑ์ของ TOEFL (TWE)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สรุปผล

นิสิตกลุ่มเก่งมีความสามารถในด้านต่าง ๆ ของการเขียนสูงกว่านิสิตกลุ่มปานกลางและกลุ่มอ่อน โดยมีความสามารถในด้านต่าง ๆ อยู่ในระดับค่อนข้างดี-ดีมาก นิสิตกลุ่มปานกลางมีความสามารถในด้านต่าง ๆ ในระดับดี-ดีมาก นิสิตกลุ่มอ่อนมีความสามารถในด้านต่าง ๆ ในระดับพอใช้-ดีมาก

สรุปได้ว่า วิธีนี้ทำงานวิธีที่ ๑ ให้ผลการปรับปรุงคุณภาพของงานเขียนในด้านต่าง ๆ ไม่มากนักเพราะคะแนนต่าง ๆ เพิ่มขึ้นเพียงเล็กน้อย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กลุ่มที่ 4: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
 ตารางที่ 80: การเปรียบเทียบงานเขียนชิ้นสำคัญของนักศึกษาที่ได้รับการตรวจแก้ไขงาน โดยวิธีที่ 3

กลุ่มเก่ง

กลุ่มปานกลาง

กลุ่มอ่อน

	N = 5			N = 5			N = 6			N = 6			N = 4			N = 4		
	Pre	Post	Pre	Post	Pre	Post	Pre	Post	Pre	Post	Pre	Post	Pre	Post	Pre	Post	Pre	Post
	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV
กลไกในการเขียน	4.000	0.000	0.000	4.000	0.000	0.000	3.400	0.516	15.176	3.000	0.000	0.000	3.500	0.707	20.200	3.500	0.707	20.200
การใช้ภาษา	18.667	1.528	8.816	17.667	1.528	8.649	16.200	1.398	8.630	15.111	1.167	7.723	15.000	2.828	18.858	17.500	0.707	4.040
การใช้ศัพท์	14.333	1.155	8.058	14.000	1.000	7.143	13.200	0.632	4.788	13.222	0.667	5.045	14.000	1.414	10.100	13.500	0.707	5.237
การเรียบเรียงความ	15.333	1.155	7.533	14.667	0.577	3.934	13.900	0.876	6.302	13.889	0.601	4.327	14.000	0.000	0.000	14.500	0.707	4.876
เนื้อความ	23.000	0.000	0.000	22.000	2.000	9.090	19.100	1.792	9.382	19.889	1.364	6.858	20.000	0.000	0.000	19.000	1.414	7.442
คะแนนรวม	75.333	3.786	5.026	72.333	5.033	6.959	65.800	3.853	5.856	65.111	2.619	4.022	66.500	4.950	7.444	68.000	4.243	6.240
คะแนนตามเกณฑ์ของ TOEFL (TWE)	4.000	0.000	0.000	4.000	1.000	25.000	3.100	0.316	10.194	3.000	0.000	0.000	3.500	0.707	20.200	3.500	0.707	20.200

งานเขียนชิ้นสำคัญของนักศึกษาที่ได้รับการตรวจแก้งานโดยใช้วิธีที่ 3: ผู้สอนเขียนกำกับที่ผิดโดยใช้สัญลักษณ์ และมีตัวอย่างอธิบายการแก้ไขงานตามสัญลักษณ์ นักศึกษามีพัฒนาการดังนี้

	กลุ่มเก่ง	กลุ่มปานกลาง	กลุ่มอ่อน
กลไกในการเขียน	ดี	พอใช้	พอใช้
การใช้ภาษา	ปานกลาง	พอใช้	พอใช้
การใช้ศัพท์	ปานกลาง	พอใช้	ปานกลาง-->พอใช้
การเรียบเรียงความ	ปานกลาง	พอใช้	ปานกลาง
เนื้อความ	ปานกลาง	พอใช้	พอใช้
คะแนนรวม	ลดลง 3.00	ลดลง 0.689	เพิ่มขึ้น 1.50
คะแนนรวมตามเกณฑ์ TOEFL (TWE)	ระดับ 4 minimal competence	ระดับ 3 developing competence	ระดับ 3 developing competence

สรุป

จากตารางพบว่านักศึกษากลุ่มอ่อนมีพัฒนาการในการเขียนดีขึ้นคือ มีคะแนนรวมเพิ่มขึ้น 1.50 นักศึกษาทำคะแนนด้านการใช้ภาษาและการเรียบเรียงความได้สูงขึ้น แต่ไม่เปลี่ยนระดับความสามารถ และทำคะแนนการใช้ศัพท์ได้ลดลง ส่วนนักศึกษากลุ่มเก่งและกลุ่มปานกลางมีทักษะการเขียนลดลง เช่น การใช้ภาษา การเรียบเรียงความ เป็นต้น แต่ไม่เปลี่ยนระดับความสามารถ

ในด้านการกระจายของคะแนน ค่าสัมประสิทธิ์การกระจายของกลุ่มเก่งมีพิสัยระหว่าง 0.00-25.00 กลุ่มปานกลางมีพิสัยระหว่าง 0.00-15.176 และกลุ่มอ่อนมีพิสัยระหว่าง 0.00-20.2 แสดงว่านักศึกษากลุ่มเก่งมีคะแนนแตกต่างกันมากที่สุด

งานเขียนชิ้นสำคัญของนิสิตที่ได้รับการตรวจแก้งาน โดยผู้สอน เขียนกำกับที่ผิด โดยใช้สัญลักษณ์และแจกคำอธิบาย

	กลุ่มเก่ง	กลุ่มปานกลาง	กลุ่มอ่อน
กลไกในการเขียน	ปานกลาง	พอใช้	ยังไม่พอใช้
การใช้ภาษา	ดีมาก-->พอใช้	พอใช้-->ยังไม่พอใช้	อ่อนมาก
การใช้ศัพท์	ดี-->ปานกลาง	พอใช้-->ยังไม่พอใช้	ยังไม่พอใช้
การเรียบเรียงความ	ดี	พอใช้	ยังไม่พอใช้
เนื้อความ	ดี-->ปานกลาง	พอใช้-->อ่อนมาก	อ่อนมาก
คะแนนรวม	ลดลง 11.057	ลดลง 9.373	ลดลง 5.286
	คะแนน	คะแนน	คะแนน
คะแนนรวมตามเกณฑ์ TOEFL (IWE)	ระดับ 5	ระดับ 4-3	ระดับ 3

สรุป

นิสิตที่มีพัฒนาการในการเขียนด้านต่าง ๆ โดยเปลี่ยนจากระดับเดิม ไปสู่ระดับที่ต่ำลงคือนิสิตกลุ่มเก่งและกลุ่มปานกลางลดลง 3 ด้าน ในด้านคะแนนรวมของนิสิต พบว่าคะแนนนิสิตกลุ่มเก่งลดลงมากที่สุด โดยลดลง 11.057 คะแนน กลุ่มปานกลางลดลง 9.373 และกลุ่มอ่อนลดลง 5.286 คะแนน ในด้านการกระจายของคะแนน นิสิตกลุ่มเก่งมีนิสัยสัมประสิทธิ์การกระจายระหว่าง 3.954-25.247 กลุ่มปานกลางมีนิสัยสัมประสิทธิ์การกระจายระหว่าง 7.581-43.040 กลุ่มอ่อนมีนิสัยระหว่าง 7.594-42.287 แสดงว่ากลุ่มปานกลางมีคะแนนแตกต่างกันมากที่สุด

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กลุ่มที่ 6: จฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (กลุ่มที่ 2)

ตารางที่ 82: การเปรียบเทียบงานเขียนของผู้เรียนที่ผ่านการตรวจงาน วันที่ 3 : ผู้สอนใช้สัญลักษณ์กำกับที่ติดและบอกค่าอธิบายพร้อมทั้งตัวอย่างที่ติดและการแก้ไขให้ (งานชิ้นสำคัญ)

กลุ่มเก่ง

กลุ่มอ่อน

	N = 6 Pre			N = 6 Post			N = 8 Pre			N = 7 Post			N = 5 Pre			N = 5 Post			
	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	
กลไกในการเขียน	4.500	0.548	12.178	4.500	0.548	12.178	3.875	0.641	16.542	3.875	0.641	16.542	3.333	0.577	17.312	4.000	0.000	0.000	0.000
การใช้ภาษา	18.833	0.753	3.998	18.000	0.891	4.967	17.625	1.061	6.020	15.625	2.134	13.658	13.667	3.215	23.524	15.000	0.000	0.000	0.000
การใช้คำ	16.333	1.211	7.414	16.500	1.378	8.352	14.375	0.518	3.603	13.625	0.744	5.461	12.000	1.000	8.333	14.500	2.121	14.628	0.000
การเรียบเรียงความ	15.833	1.169	7.383	16.333	0.816	4.996	14.250	1.282	8.996	14.125	1.642	11.625	11.333	2.309	20.374	14.000	0.000	0.000	0.000
เนื้อความ	20.833	0.983	4.718	20.833	1.329	6.379	19.250	2.188	11.366	18.875	0.991	5.250	18.000	1.000	5.566	19.000	0.000	0.000	0.000
คะแนนรวม	76.333	2.338	3.063	76.167	2.927	3.843	69.500	2.777	3.996	66.125	4.941	7.472	58.333	5.508	9.442	66.506	2.121	3.189	0.000
คะแนนตามเกณฑ์ของ TOEFL (TWE)	5.000	0.000	0.000	4.833	0.408	8.442	4.375	0.518	11.840	3.875	0.354	9.135	3.333	0.577	17.312	4.000	0.000	0.000	0.000

งานเขียนชั้นสำคัญ ที่ผลิตได้ผ่านการตรวจงาน โดยวิธีที่ 3 ผู้สอนเขียนกำกับที่ผลิตโดยใช้สัญลักษณ์และมีตัวอย่างอธิบายการแก้ไขงานตามสัญลักษณ์ นิสิตมีพัฒนาการดังนี้

	กลุ่มเก่ง	กลุ่มปานกลาง	กลุ่มอ่อน
กลไกในการเขียน การใช้ภาษา	ดีมาก ปานกลาง	ค่อนข้างดี ---> ปานกลาง ---> เกือบพอใช้	พอใช้ได้ ---> ด เกือบพอใช้
การใช้ศัพท์	ดี	ปานกลาง	เกือบพอใช้ ---> ปานกลาง
การเรียบเรียงความ	ค่อนข้างดี	ปานกลาง	ค่อนข้างอ่อน ---> ปานกลาง
เนื้อความ คะแนนรวม	พอใช้ ลดลง ๘.116 คะแนน	เกือบพอใช้ ลดลง 3.375 คะแนน	เกือบพอใช้ เพิ่มขึ้น 8.167 คะแนน
คะแนนตามเกณฑ์ของ TOEFL (TWE)	ระดับ 5	ระดับ 4	ระดับ 3 ---> 4

สรุป

การแก้งานโดยใช้สัญลักษณ์กำกับที่ผลิต และมีตัวอย่างอธิบายการแก้ไขงานตามสัญลักษณ์ นั้น ช่วยให้ผลิตกลุ่มอ่อนมีพัฒนาการโดยคะแนนการเขียนเพิ่มขึ้น 8.167 คะแนน และคะแนนตามเกณฑ์ TOEFL (TWE) พัฒนาจากระดับ 3 (Demonstrating some developing competence) ไปสู่ระดับ 4 (Minimal competence) ส่วนนิสิตกลุ่มเก่งและปานกลางนั้น คงที่ อีกทั้งงานชิ้นสำคัญชิ้นหลัง (Post) ที่ส่งมีคะแนนลดลงอีกด้วย

ในด้านการความแตกต่างของคะแนน พบว่านิสิตกลุ่มอ่อนมีความแตกต่างกันมากที่สุด ในด้านการใช้ภาษา Pre. (CV = 23.524) และนิสิตกลุ่มเก่งมีคะแนนตามเกณฑ์ TOEFL (TWE) Pre ไม่แตกต่างกัน (CV = ๘.๘๘๘) เช่นเดียวกับนิสิตกลุ่มอ่อนที่ได้ค่า CV = ๘.๘๘๘ ในด้านกลไกการเขียน Post การใช้ภาษา Post การเรียบเรียงความ Post เนื้อความ Post และคะแนนตามเกณฑ์ TOEFL (TWE) Post

งานเขียนชิ้นสำคัญของนิสิตที่ได้รับการตรวจแก้งานโดยผู้สอนอธิบายที่ผิดและเรียก
มาพบเป็นรายบุคคล นิสิตมีพัฒนาการในด้านต่าง ๆ ดังนี้

	กลุ่มเก่ง	กลุ่มปานกลาง	กลุ่มอ่อน
กลไกในการเขียน	ดีมาก	ดีมาก	ดีมาก
การใช้ภาษา	ดี	พอใช้	อ่อน
การใช้ศัพท์	ดี-->ดีมาก	ปานกลาง	อ่อน
การเรียบเรียงความ	ดีมาก	ปานกลาง	พอใช้
เนื้อความ	ดีมาก	ปานกลาง	อ่อน-->พอใช้
คะแนนรวม	เพิ่มขึ้น 2.0	เพิ่มขึ้น 1.7	เพิ่มขึ้น 1.75
คะแนนรวมตามเกณฑ์	คะแนน	คะแนน	คะแนน
TOEFL (TWE)	ระดับ 5	ระดับ 3	ระดับ 1.75

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางจะเห็นได้ว่า คะแนนรวมของนิสิตทั้ง 3 กลุ่มได้แก่ นิสิตกลุ่ม
เก่ง กลุ่มปานกลาง กลุ่มอ่อน มีความก้าวหน้าขึ้นเพียงเล็กน้อย โดยนิสิตกลุ่มเก่งมีคะแนน
รวมดีขึ้นกว่าเดิม 2.0 คะแนน นิสิตกลุ่มปานกลางมีคะแนนรวมดีขึ้นกว่าเดิม 1.667 คะแนน
นิสิตกลุ่มอ่อนมีคะแนนรวมเพิ่มขึ้นกว่าเดิม 1.75 คะแนน และเมื่อพิจารณาความสามารถใน
ด้านต่าง ๆ ของนิสิตทั้ง 3 กลุ่มจะพบว่า

1. ด้านกลไกในการเขียน พบว่า นิสิตทั้ง 3 กลุ่มมีความสามารถอยู่ในระดับดีมาก
2. ด้านการใช้ภาษา พบว่า นิสิตกลุ่มเก่งมีความสามารถอยู่ในระดับดีมาก นิสิต
กลุ่มปานกลางมีความสามารถอยู่ในระดับพอใช้ นิสิตกลุ่มอ่อนมีความสามารถอยู่ในระดับอ่อน
3. ด้านการใช้ศัพท์ พบว่า นิสิตกลุ่มเก่งมีความก้าวหน้าในด้านการใช้คำศัพท์
ในระดับดีมาก นิสิตกลุ่มปานกลางมีความสามารถอยู่ในระดับพอใช้ นิสิตกลุ่มอ่อนมีความ
สามารถอยู่ในระดับอ่อน
4. ด้านการเรียบเรียงความ พบว่านิสิตกลุ่มเก่งมีความสามารถอยู่ในระดับดีมาก
นิสิตกลุ่มปานกลางมีความก้าวหน้าในด้านการเรียบเรียงจากระดับพอใช้ เป็นระดับดี นิสิต
กลุ่มอ่อนมีความสามารถอยู่ในระดับพอใช้
5. ด้านเนื้อความ พบว่า นิสิตกลุ่มเก่งมีความสามารถในระดับดีมาก นิสิตกลุ่ม
ปานกลางมีความสามารถอยู่ในระดับค่อนข้างดี นิสิตกลุ่มอ่อนมีความก้าวหน้าในด้านเนื้อความ
จากระดับอ่อนเป็นระดับพอใช้
6. ด้านคะแนนรวม พบว่า นิสิตกลุ่มเก่งได้คะแนนรวม 88.0-90.0% นิสิต
กลุ่มปานกลางได้คะแนนรวม 72.000-73.667% นิสิตกลุ่มอ่อนได้คะแนนรวม 57.75-59.50%
7. ด้านคะแนนตามเกณฑ์ของ TOEFL (TWE) พบว่า นิสิตกลุ่มเก่งมีความสามารถอยู่ใน
เกณฑ์ดี นิสิตกลุ่มปานกลางมีความสามารถอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างพอใช้ นิสิตกลุ่มอ่อนมีความสามารถ
อยู่ในเกณฑ์อ่อน

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ของการกระจาย (CV) จะพบว่านิสิตกลุ่มอ่อนจะมี
ค่าสัมประสิทธิ์ของการกระจายของ Pre และของ Post มากกว่าด้านคะแนนตามเกณฑ์ของ TOEFL
(TWE) และนิสิตทั้ง 3 กลุ่มต่างไม่แตกต่างกันในเรื่องกลไกในการเขียน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สรุปผล

นิสิตกลุ่มเก่งมีความสามารถในด้านต่าง ๆ ของการเขียนสูงกว่านิสิตกลุ่มปานกลางและกลุ่มอ่อน โดยมีความสามารถในด้านต่าง ๆ อยู่ในระดับค่อนข้างดี-ดีมาก นิสิตกลุ่มปานกลางมีความสามารถในด้านต่าง ๆ ในระดับพอใช้-ดีมาก นิสิตกลุ่มอ่อนมีความสามารถในด้านต่าง ๆ ในระดับอ่อน-ดีมาก

สรุปได้ว่า วิธีแก้งานวิธีที่ 3 ให้ผลการปรับปรุงคุณภาพของงานเขียนในด้านต่าง ๆ ไม่มากนักเพราะคะแนนต่าง ๆ เพิ่มขึ้นเพียงเล็กน้อย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผลของการตรวจงานแบบที่ 3 โดยที่ผู้สอนใช้สัญลักษณ์เขียนกำกับที่ผิด และให้เอกสารอธิบายความหมายพร้อมทั้งตัวอย่างการผิดและวิธีการแก้ เมื่อนิสิตเขียนงานขึ้นสำคัญซึ่งเป็นการเขียนแบบเปรียบเทียบ และส่งให้ผู้เขียนตรวจให้คะแนน และภายใน 3 สัปดาห์หลังจากนั้นก็เขียนงานอีกชิ้นหนึ่งซึ่งใช้วิธีการเขียนเปรียบเทียบเช่นเดียวกัน นิสิตมีพัฒนาการในการเขียนด้านต่าง ๆ ดังนี้

	เก่ง	ปานกลาง	อ่อน
กลไกในการเขียน	ปานกลาง-ดี	ปานกลาง-ดี	พอใช้
การใช้ภาษา	ปานกลาง	อ่อน-พอใช้	อ่อน-พอใช้
การใช้ศัพท์	ปานกลาง-ดี	พอใช้—>	พอใช้
การเรียบเรียงความ	ปานกลาง	ปานกลาง พอใช้—>	พอใช้
เนื้อความ	ปานกลาง-ดี	ปานกลาง พอใช้	อ่อน-พอใช้
คะแนนรวม	เพิ่มขึ้น 0.667	เพิ่มขึ้น 3.778	เพิ่มขึ้น 0.400
คะแนนตามเกณฑ์ TOEFL (TWE)	คะแนน อยู่ในระดับ 4	คะแนน อยู่ในระดับ 3	คะแนน อยู่ในระดับ 3

นิสิตทั้ง 3 กลุ่มมีพัฒนาการเพียงเล็กน้อย คะแนนถึงแม้จะเพิ่มขึ้นบ้างก็อยู่ในระดับความสามารถเดิม นิสิตกลุ่มปานกลางมีพัฒนาการมากที่สุด โดยพัฒนาจากพอใช้ไปสู่ปานกลางในด้านการเรียบเรียงความ และการใช้ศัพท์

ในด้านการกระจายของคะแนน ปรากฏว่านิสิตกลุ่มเก่งมีพิสัยของสัมประสิทธิ์การกระจายอยู่ระหว่าง 6.505-19.805 กลุ่มปานกลางอยู่ระหว่าง 10.592-20.416 กลุ่มอ่อนอยู่ระหว่าง 0.000-28.816 แสดงว่านิสิตกลุ่มอ่อนมีความแตกต่างกันมากที่สุดในคะแนนที่ได้จากกลไกในการเขียน (Post) และไม่แตกต่างกันในด้านคะแนนตามเกณฑ์ TOEFL (TWE) เมื่อพิจารณารวมแล้ว นิสิตกลุ่มอ่อนมีความแตกต่างกันมากที่สุด รองลงมาคือกลุ่มเก่งและกลุ่มปานกลาง ซึ่งคะแนนมีการกระจายไล่เลี่ยกัน

2.3.2 งานเขียน - เขียนแก่งใหม่

กลุ่มที่ 1: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
 ตารางที่ 85: การเปรียบเทียบงานเขียน-เขียนส่งใหม่ครั้งที่ 1 ของนักศึกษาที่ได้รับการตรวจงานโดยใช้วิธีที่ 3

กลุ่มก่อน

กลุ่มปานกลาง

กลุ่มเก่ง

	N = 15 Pre			N = 15 Post			N = 25 Pre			N = 25 Post			N = 8 Pre			N = 8 Post		
	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV
กลไกในการเขียน	4.000	0.000	0.000	4.000	0.000	0.000	3.000	0.000	0.000	3.000	0.000	0.000	2.500	0.707	28.280	3.000	0.000	0.000
การใช้ภาษา	19.667	0.577	2.934	20.000	0.000	0.000	15.200	1.476	9.711	17.400	1.174	6.747	12.500	2.121	16.968	16.500	2.121	12.835
การใช้ศัพท์	14.667	0.577	3.934	14.667	0.577	3.934	12.400	1.265	0.202	13.100	0.568	4.336	11.000	1.414	12.855	12.000	2.828	23.567
การเรียบเรียงความ	16.333	1.155	7.072	16.333	1.155	1.155	13.700	1.252	9.139	13.900	1.101	7.921	12.000	2.828	23.567	12.000	2.828	23.567
เนื้อความ	23.000	2.646	11.504	23.000	2.646	11.504	19.200	1.989	10.359	19.400	1.838	9.474	18.000	2.828	15.711	18.500	2.121	11.465
คะแนนรวม	77.667	4.163	5.360	78.00	4.359	5.588	63.500	3.206	5.409	66.800	3.225	4.828	56.000	9.899	17.677	62.000	9.898	15.966
คะแนนตามเกณฑ์ของ TOEFL (TWE)	4.333	0.577	13.316	4.333	0.577	13.316	2.800	0.422	15.071	3.400	0.516	15.176	2.500	0.707	28.280	2.500	0.707	28.280

งานเขียนย่อครั้งที่ 1 ของนักศึกษาที่ได้รับการตรวจแก้งานโดยวิธีที่ 3: ผู้สอนเขียนกำกับที่ผิด โดยใช้สัญลักษณ์และมีตัวอย่างอธิบายการแก้ไขงานตามสัญลักษณ์ เมื่อนักศึกษาเขียนส่งคืนใหม่จะมีพัฒนาการด้านการเขียนดังนี้

	กลุ่มเก่ง	กลุ่มปานกลาง	กลุ่มอ่อน
กลไกในการเขียน	ดี	พอใช้	อ่อน-->ปานกลาง
การใช้ภาษา	ปานกลาง	พอใช้	พอใช้
การใช้ศัพท์	ปานกลาง	พอใช้	พอใช้
การเรียบเรียงความ	ดี	พอใช้	พอใช้
เนื้อความ	ปานกลาง	พอใช้	พอใช้
คะแนนรวม	เพิ่มขึ้น 0.333	เพิ่มขึ้น 3.30	เพิ่มขึ้น 6.00
คะแนนรวมตามเกณฑ์	ระดับ 4	ระดับ 2-3	ระดับ 2
TOEFL (TWE)	minimal competence	incompetence-competence	incompetence

สรุป

จากตารางพบว่านักศึกษาทุกกลุ่มมีพัฒนาการในการเขียนเพิ่มขึ้น นักศึกษากลุ่มอ่อนมีพัฒนาการมากที่สุด คือ มีคะแนนรวมเพิ่มขึ้น 6.00 โดยสามารถปรับระดับความสามารถในการเขียนด้านกลไกการเขียน

ในด้านการกระจายของคะแนน ค่าสัมประสิทธิ์การกระจายของกลุ่มเก่งมีพิสัยระหว่าง 0.00-13.316 กลุ่มปานกลางมีพิสัยระหว่าง 0.00-15.176 และกลุ่มอ่อนมีพิสัยระหว่าง 0.00-28.28 แสดงว่านักศึกษากลุ่มอ่อนมีคะแนนแตกต่างกันมากที่สุด และนักศึกษากลุ่มเก่งมีคะแนนแตกต่างกันน้อยที่สุด

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กลุ่มที่ 1: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
 ตารางที่ 86: การเปรียบเทียบงานเขียน-เขียนส่งใหม่ครั้งที่ 2 ของนักศึกษาที่ได้รับการตรวจงานโดยใช้วิธีที่ 3

กลุ่มเก่ง

กลุ่มปานกลาง

กลุ่มอ่อน

	N = 15 Pre			N = 15 Post			N = 25 Pre			N = 24 Post			N = 8 Pre			N = 8 Post		
	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV
กลไกในการเขียน	3.667	0.577	15.735	4.000	0.000	0.000	2.800	0.422	15.071	3.500	0.527	15.057	3.500	0.707	20.200	3.500	0.707	20.200
การใช้ภาษา	19.333	1.528	7.904	20.000	1.732	8.660	14.500	1.581	10.903	17.600	1.174	6.670	17.500	0.707	4.040	19.500	0.707	3.626
การใช้ศัพท์	14.000	1.000	7.143	15.333	0.577	3.763	11.900	1.449	12.176	13.200	1.229	9.311	14.500	0.707	4.876	15.000	0.000	0.000
การเรียบเรียง	14.333	0.577	4.026	14.333	0.577	4.026	14.000	0.816	5.829	14.000	0.816	5.829	15.500	2.121	13.684	15.500	2.121	13.684
เรียงความ																		
เนื้อความ	21.333	3.055	14.321	22.000	2.000	9.091	20.500	1.716	8.371	20.500	1.716	8.371	23.000	4.243	18.448	23.000	4.243	18.448
คะแนนรวม	72.667	4.933	6.789	75.667	3.215	4.249	63.700	3.622	5.686	68.700	4.001	5.824	74.000	7.071	9.555	75.500	4.950	6.556
คะแนนตามเกณฑ์ของ TOEFL (TWE)	3.667	0.577	15.735	4.000	0.000	0.000	3.000	0.471	15.700	3.500	0.527	15.057	3.500	0.707	20.200	4.000	0.000	0.000

งานเขียนย่อครั้งที่ 2 ของนักศึกษาที่ได้รับการตรวจแก้งานโดยวิธีที่ 3: ผู้สอนเขียนกำกับที่ผิดโดยใช้สัญลักษณ์และมีตัวอย่างอธิบายการแก้ไขงานตามสัญลักษณ์ เมื่อนักศึกษาเขียนส่งคืนใหม่จะมีพัฒนาการด้านการเขียนดังนี้

	กลุ่มเก่ง	กลุ่มปานกลาง	กลุ่มอ่อน
กลไกในการเขียน	พอใช้-->ดี	อ่อน-->พอใช้	พอใช้
การใช้ภาษา	ปานกลาง	พอใช้	พอใช้--> ปานกลาง
การใช้ศัพท์	ปานกลาง	พอใช้	ปานกลาง
การเรียบเรียงความ	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง
เนื้อความ	พอใช้-ปานกลาง	พอใช้	ปานกลาง
คะแนนรวม	เพิ่มขึ้น 3.00	เพิ่มขึ้น 5.00	เพิ่มขึ้น 1.50
คะแนนรวมตามเกณฑ์	ระดับ 3-4	ระดับ 3	ระดับ 3-4
TOEFL (TWE)	developing competence- minimal competence	developing competence	developing competence- minimal competence

สรุป

จากตารางพบว่านักศึกษาทุกกลุ่มมีพัฒนาการในการเขียนเพิ่มขึ้น นักศึกษากลุ่มปานกลางมีพัฒนาการมากที่สุด คือ มีคะแนนรวมเพิ่มขึ้น 5.00 โดยสามารถปรับระดับความสามารถในการเขียนด้านกลไกการเขียน

ในด้านการกระจายของคะแนน ค่าสัมประสิทธิ์การกระจายของกลุ่มเก่งมีนัยระหว่าง 0.00-15.735 กลุ่มปานกลางมีนัยระหว่าง 5.686-15.70 และกลุ่มอ่อนมีนัยระหว่าง 0.00-20.2 แสดงว่านักศึกษากลุ่มอ่อนมีคะแนนแตกต่างกันมากที่สุด และนักศึกษากลุ่มปานกลางมีคะแนนแตกต่างกันน้อยที่สุด

ตารางที่ 87: การเปรียบเทียบงานเขียนของผู้เรียนที่ผ่านการตรวจงาน วิธีที่ 3: ผู้สอนเขียนอธิบายที่พัฒนาและเรียกงานเป็นรายบุคคล งานชิ้นที่ 1

กลุ่มที่ 2: จุดประสงค์การเรียนรู้ (กลุ่มที่ 1)

กลุ่มเก่ง

กลุ่มปานกลาง

กลุ่มอ่อน

	N = 9			N = 9			N = 10			N = 10			N = 2			N = 1		
	Pre			Post			Pre			Post			Pre			Post		
	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV
กลไกในการเขียน	3.500	0.577	16.486	4.000	0.000	0.000	2.667	0.816	30.596	3.000	0.000	0.000	2.500	0.707	28.280	3.000	0.000	0.000
การใช้ภาษา	17.250	3.304	19.153	20.500	0.707	3.448	15.500	2.739	17.670	17.333	0.577	3.328	9.500	2.121	22.326	11.000	0.000	0.000
การใช้ศัพท์	13.750	2.363	17.185	16.500	0.707	4.284	12.833	2.483	19.348	13.333	0.577	4.327	10.000	2.828	28.280	10.000	0.000	0.000
การเรียบเรียงความ	14.500	2.380	16.413	16.500	0.707	4.284	11.667	2.944	25.233	13.333	0.577	4.327	13.500	0.707	5.237	13.000	0.000	0.000
เนื้อความ	21.250	3.594	16.912	23.500	3.536	15.046	18.167	3.251	17.895	21.333	0.577	2.704	20.500	7.778	37.941	19.000	0.000	0.000
คะแนนรวม	70.250	9.708	13.819	81.000	5.657	6.983	60.833	10.998	18.079	68.333	2.309	3.379	56.000	14.142	25.253	56.000	0.000	0.000
คะแนนตามเกณฑ์ของ TOEFL (TWE)	4.500	0.577	12.822	5.000	0.000	0.000	3.833	0.0408	10.644	4.000	0.000	0.000	3.500	0.707	20.200	4.000	0.000	0.000

งานเขียนชิ้นที่ 1 ของนิสิตที่ได้รับการตรวจแก้งานโดยผู้สอน เขียนกำกับที่ผิดโดยใช้สัญลักษณ์และแจกคำอธิบาย เมื่อนิสิตเขียนส่งคืนใหม่ คะแนนที่นิสิตได้แสดงถึงพัฒนาการในด้านต่าง ๆ ดังนี้

	กลุ่มเก่ง	กลุ่มปานกลาง	กลุ่มอ่อน
กลไกในการเขียน	พอใช้-->ปานกลาง	ยังไม่พอใช้--> พอใช้	ยังไม่พอใช้--> พอใช้
การใช้ภาษา	พอใช้-->ดีมาก	ยังไม่พอใช้--> พอใช้	อ่อนมาก
การใช้ศัพท์	พอใช้-->ดี	พอใช้	ยังไม่พอใช้
การเรียบเรียงความ	ปานกลาง-->ดี	ยังไม่พอใช้--> พอใช้	พอใช้
เนื้อความ	พอใช้--> ปานกลาง	ยังไม่พอใช้--> พอใช้	พอใช้--> ยังไม่พอใช้
คะแนนรวม	เพิ่มขึ้น 10.750	เพิ่มขึ้น 7.500	0.000
คะแนนรวมตามเกณฑ์ TOEFL (TWE)	ระดับ 4-5	ระดับ 3-4	ระดับ 3-4

สรุป

นิสิตที่มีพัฒนาการในการเขียนด้านต่าง ๆ โดยเปลี่ยนจากระดับเดิม ไปสู่ระดับที่สูงขึ้น คือนิสิตกลุ่มเก่งพัฒนาใน 5 ด้าน กลุ่มกลางพัฒนา 4 ด้าน กลุ่มอ่อนพัฒนา 2 ด้าน ในด้านคะแนนรวมของนิสิตพบว่าคะแนนนิสิตกลุ่มเก่งพัฒนาสูงที่สุด โดยเพิ่มขึ้น 10.750 คะแนน กลุ่มกลางเพิ่มขึ้น 7.500 และกลุ่มอ่อนเพิ่มขึ้น 0.000 คะแนน ในด้านการกระจายของคะแนน นิสิตกลุ่มเก่งมีพิสัยสัมประสิทธิ์การกระจายระหว่าง 0.000-19.153 กลุ่มปานกลางมีพิสัยสัมประสิทธิ์การกระจายระหว่าง 0.000-30.596 กลุ่มอ่อนมีพิสัยระหว่าง 5.237-37.941 แสดงว่ากลุ่มอ่อนมีคะแนนแตกต่างกันมากที่สุด

กลุ่มที่ 2: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (กลุ่มที่ 1)
 ตารางที่ 88: การเปรียบเทียบงานเขียนของผู้เรียนผ่านการตรวจงาน วันที่ 3 งานชิ้นที่ 2

กลุ่มเก่ง

กลุ่มปานกลาง

กลุ่มอ่อน

	N = 8 Pre			N = 8 Post			N = 9 Pre			N = 9 Post			N = 2 Pre			N = 1 Post			
	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	
กลไกในการเขียน	3.333	0.577	17.311	3.500	0.707	20.200	2.750	0.957	34.800	3.000	0.000	0.000	3.000	0.000	0.000	3.000	0.000	0.000	0.000
การใช้ภาษา	15.333	3.786	24.691	16.000	7.071	44.193	12.500	2.380	19.040	12.000	0.000	0.000	15.000	0.000	0.000	17.000	0.000	0.000	0.000
การใช้ศัพท์	11.667	4.163	35.681	13.500	4.950	36.666	11.000	2.828	25.709	13.500	0.707	5.237	10.000	0.000	0.000	13.000	0.000	0.000	0.000
การเรียบเรียงความ	11.000	1.732	15.745	10.000	0.000	0.000	10.500	0.577	5.495	10.500	0.707	6.733	11.500	2.121	18.443	13.000	0.000	0.000	0.000
เนื้อความ	19.000	2.646	13.926	21.000	5.657	26.938	14.250	6.185	43.403	19.000	1.414	7.442	18.000	0.000	0.000	21.000	0.000	0.000	0.000
คะแนนรวม	60.333	10.970	18.731	64.000	18.385	28.726	51.000	11.284	22.125	58.000	1.414	2.437	57.500	2.121	3.686	67.000	0.000	0.000	0.000
คะแนนตามเกณฑ์ของ TOEFL (TWE)	3.667	0.577	15.731	4.500	0.707	15.711	3.750	0.500	13.333	4.000	0.000	0.000	4.000	0.000	0.000	4.000	0.000	0.000	0.000

งานเขียนชิ้นที่ 2 ของนิสิตที่ได้รับการตรวจแก้งานโดยผู้สอนเขียนกำกับที่ผิดโดยใช้สัญลักษณ์แจกคำอธิบาย เมื่อนิสิตเขียนส่งคืนใหม่ คะแนนที่นิสิตได้แสดงถึงพัฒนาการในด้านต่าง ๆ

	กลุ่มเก่ง	กลุ่มปานกลาง	กลุ่มอ่อน
กลไกในการเขียน	พอใช้	ยังไม่พอใช้-->พอใช้	พอใช้
การใช้ภาษา	ยังไม่พอใช้-->พอใช้	อ่อนมาก	ยังไม่พอใช้-->พอใช้
การใช้ศัพท์	ยังไม่พอใช้-->ปานกลาง	ยังไม่พอใช้-->พอใช้	ยังไม่พอใช้-->พอใช้
การเรียบเรียงความ	ยังไม่พอใช้	ยังไม่พอใช้	ยังไม่พอใช้-พอใช้
เนื้อความ	ยังไม่พอใช้-->พอใช้	อ่อนมาก-->ยังไม่พอใช้	ยังไม่พอใช้-->พอใช้
คะแนนรวม	เพิ่มขึ้น 3.6670	เพิ่มขึ้น 7.000	เพิ่มขึ้น 9.500
คะแนนรวมตามเกณฑ์ TOEFL (TWE)	ระดับ 3-4	ระดับ 3-4	ระดับ 4

สรุป

นิสิตที่มีพัฒนาการในการเขียนด้านต่าง ๆ โดยเปลี่ยนจากระดับเดิม ไปสู่ระดับที่สูงขึ้น คือนิสิตกลุ่มอ่อนพัฒนาใน 4 ด้าน กลุ่มเก่งและกลุ่มกลางพัฒนา 3 ด้าน ในด้านคะแนนรวมของนิสิตพบว่าคะแนนนิสิตกลุ่มอ่อนพัฒนาสูงที่สุด โดยเพิ่มขึ้น 9.500 คะแนน กลุ่มกลางเพิ่มขึ้น 7.000 และกลุ่มเก่งเพิ่มขึ้น 3.667 คะแนน ในด้านการกระจายของคะแนน นิสิตกลุ่มเก่งมีพิสัยสัมประสิทธิ์การกระจายระหว่าง 0.000-44.193 กลุ่มปานกลางมีพิสัยสัมประสิทธิ์การกระจายระหว่าง 0.000-43.403 กลุ่มอ่อนมีพิสัยระหว่าง 0.000-18.443 แสดงว่ากลุ่มอ่อนมีคะแนนแตกต่างกันมากที่สุด

กลุ่มที่ 2: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (กลุ่มที่ 1)
 ตารางที่ 89: การเปรียบเทียบงานเขียนของผู้เรียนผ่านการตรวจงาน วันที่ 3 งานชิ้นที่ 3

กลุ่มเก่ง

กลุ่มปานกลาง

กลุ่มอ่อน

	N = 9			N = 9			N = 9			N = 2			N = 1					
	Pre	Post	Pre	Post	Pre	Post	Pre	Post	Pre	Post	Pre	Post	Pre	Post				
	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV			
กลไกในการเขียน	3.000	0.816	27.200	3.500	0.707	20.200	2.750	0.957	34.800	3.500	0.707	20.200	2.500	0.707	28.280	3.000	0.000	0.000
การใช้ภาษา	11.000	4.899	9.090	11.000	5.657	51.427	12.250	5.252	42.873	14.500	3.536	24.386	10.000	0.000	0.000	15.000	0.000	0.000
การใช้ศัพท์	10.500	2.646	25.200	10.500	3.536	33.676	9.250	2.872	31.048	13.000	0.000	0.000	10.500	0.707	6.733	13.000	0.000	0.000
การเรียบเรียงความ	9.250	1.500	16.216	9.000	1.414	15.711	11.250	2.892	25.528	13.000	1.414	10.876	10.000	0.000	0.000	10.000	0.000	0.000
เนื้อความ	18.750	4.031	21.498	19.500	9.192	47.138	16.250	2.217	13.643	20.000	0.000	0.000	17.000	0.000	0.000	17.000	0.000	0.000
คะแนนรวม	52.500	12.715	24.219	53.500	20.506	38.328	51.750	12.447	24.052	64.00	5.657	8.839	50.000	0.707	1.414	58.000	0.000	0.000
คะแนนตามเกณฑ์ของ TOEFL (TWE)	3.750	0.500	13.333	3.500	0.707	20.200	3.750	0.500	13.333	4.000	0.000	0.000	3.500	0.000	0.000	4.000	0.000	0.000

งานเขียนชั้นที่ 3 ของนิสิตที่ได้รับการตรวจแก้งาน โดยผู้สอนเขียนกำกับที่ผิดโดยใช้สัญลักษณ์แจกคำอธิบาย เมื่อนิสิตเขียนส่งคืนใหม่ คะแนนที่นิสิตได้แสดงถึงพัฒนาการในด้านต่าง ๆ

	กลุ่มเก่ง	กลุ่มปานกลาง	กลุ่มอ่อน
กลไกในการเขียน	พอใช้	ยังไม่พอใช้-->พอใช้	ยังไม่พอใช้-->พอใช้
การใช้ภาษา	อ่อนมาก	อ่อนมาก-->ยังไม่พอใช้	อ่อนมาก-->พอใช้
การใช้ศัพท์	ยังไม่พอใช้	ยังไม่พอใช้-->พอใช้	ยังไม่พอใช้-->พอใช้
การเรียบเรียงความ	อ่อนมาก	ยังไม่พอใช้-->พอใช้	อ่อนมาก
เนื้อความ	ยังไม่พอใช้	อ่อนมาก-->พอใช้	อ่อนมาก
คะแนนรวม	เพิ่มขึ้น 1.000	เพิ่มขึ้น 12.250	เพิ่มขึ้น 8.000
คะแนนรวมตามเกณฑ์ TOEFL (TWE)	ระดับ 3	ระดับ 3-4	ระดับ 3-4

สรุป

นิสิตที่มีพัฒนาการในการเขียนด้านต่าง ๆ โดยเปลี่ยนจากระดับเดิม ไปสู่ระดับที่สูงขึ้น คือนิสิตกลุ่มปานกลางพัฒนาใน 5 ด้าน กลุ่มอ่อนพัฒนา 3 ด้าน กลุ่มกลางพัฒนา ในด้านที่คะแนนรวมของนิสิตพบว่าคะแนนนิสิตกลุ่มปานกลางพัฒนาสูงที่สุด โดยเพิ่มขึ้น 12.250 คะแนน กลุ่มอ่อนเพิ่มขึ้น 8.000 และกลุ่มเก่งเพิ่มขึ้น 1.000 คะแนน ในด้านการกระจายของคะแนน นิสิตกลุ่มเก่งมีพิสัยสัมประสิทธิ์การกระจายระหว่าง 0.000-51.427 กลุ่มปานกลางมีพิสัยสัมประสิทธิ์การกระจายระหว่าง 0.000-42.873 กลุ่มอ่อนมีพิสัยระหว่าง 0.000-28.280 แสดงว่ากลุ่มปานกลางมีคะแนนแตกต่างกันมากที่สุด

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 90: การเปรียบเทียบงานเขียนของผู้เรียนที่ผ่านการตรวจงาน วิชาที่ 3: ผู้สอนใช้สื่อทันสมัยกับที่คิดและบอกคำอธิบายพร้อมทั้งตัวอย่างที่คิดและการแก้ไขให้ (เขียนส่งใหม่) ชั้นที่ 1

กลุ่มที่ 3: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (กลุ่มที่ 2)

กลุ่มเก่ง

กลุ่มปานกลาง

กลุ่มอ่อน

	N = 5 Pre			N = 5 Post			N = 6 Pre			N = 6 Post			N = 3 Pre			N = 1 Post		
	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV
กลไกในการเขียน	4.333	0.516	11.909	4.333	0.516	11.909	3.625	0.518	14.290	4.000	0.000	0.000	3.000	0.000	0.000	3.000	0.000	0.000
การใช้ภาษา	19.833	0.753	3.797	18.833	1.169	6.207	18.125	2.232	12.314	18.375	1.598	8.697	15.000	0.000	0.000	13.000	0.000	0.000
การใช้ศัพท์	18.000	0.632	3.511	17.000	1.789	10.524	16.625	1.923	11.567	15.250	1.035	6.787	14.000	0.000	0.000	16.000	0.000	0.000
การเรียบเรียงความ	17.000	1.541	9.065	17.167	1.472	8.575	16.625	0.916	5.510	15.625	1.302	8.333	16.000	0.000	0.000	12.000	0.000	0.000
เนื้อความ	20.667	1.751	8.472	20.667	3.266	15.803	18.875	1.727	9.150	19.750	1.982	10.035	19.000	0.000	0.000	18.000	0.000	0.000
คะแนนรวม	80.667	5.241	6.497	78.000	6.229	7.986	73.625	5.344	7.258	73.000	4.928	6.751	67.000	0.000	0.000	62.000	0.000	0.000
คะแนนตามเกณฑ์ของ TOEFL (TWE)	5.167	0.408	7.896	5.000	0.632	12.640	4.500	0.535	11.889	4.500	0.535	11.889	4.000	0.000	0.000	4.000	0.000	0.000

งานเขียนย่อขั้นที่ 1 ที่ได้ผ่านการตรวจแก้งานโดยวิธีที่ 3 ผู้สอนเขียนกำกับที่ผิดโดยใช้สัญลักษณ์และมีตัวอย่างอธิบายการแก้ไขงานตามสัญลักษณ์ นิสิตมีพัฒนาการดังนี้

	กลุ่มเก่ง	กลุ่มปานกลาง	กลุ่มอ่อน
กลไกในการเขียน	ดี	ดี--->	พอใช้
การใช้ภาษา	ค่อนข้างดี	ปานกลาง	เกือบพอใช้
การใช้ศัพท์	ดีมาก--->ดี	ค่อนข้างดี	ปานกลาง---> ค่อนข้างดี
การเรียบเรียงความ	ดี	ค่อนข้างดี	ค่อนข้างดี---> เกือบพอใช้
เนื้อความ	พอใช้	เกือบพอใช้	เกือบพอใช้
คะแนนรวม	ลดลง 2.667	ลดลง 0.625	ลดลง 5
	คะแนน	คะแนน	คะแนน
คะแนนรวมตามเกณฑ์ TOEFL (TWE)	ระดับ 5	ระดับ 4.5	ระดับ 4

สรุป

งานเขียนย่อขั้นแรกที่ผ่านการตรวจแก้โดยวิธีผู้สอนใช้สัญลักษณ์กำกับที่ผิดและมีตัวอย่างอธิบายการแก้ไขงานนั้น นิสิตไม่มีพัฒนาการและคะแนนงานเขียนส่งใหม่ของทั้ง 3 กลุ่มก็ลดลงอีกด้วย

ในด้านความแตกต่างของคะแนนพบว่า นิสิตจากกลุ่มเก่งแตกต่างกันในด้านเนื้อความ Post สูงที่สุด (CV = 15.803) ส่วนนิสิตกลุ่มอ่อนไม่แตกต่างกันในด้านใด ๆ (CV = 0.000)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กลุ่มที่ 3: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (กลุ่มที่ 2)

ตารางที่ 91: การเปรียบเทียบคะแนนเขียนของนักเรียนที่ผ่านการตรวจงาน วิธีที่ 3: ผู้สอน ใช้สถิติภายในกับการวัดและบอกค่าอธิบายพร้อมทั้งตัวอย่างที่ติดและการแก้ไขให้ (เขียนส่งใหม่) ชั้นที่ 2

กลุ่มเก่ง

กลุ่มปานกลาง

กลุ่มอ่อน

	N = 5 Pre			N = 5 Post			N = 6 Pre			N = 6 Post			N = 3 Pre			N = 3 Post		
	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV
กลไกในการเขียน	4.167	0.408	9.791	4.000	0.000	0.000	3.714	0.488	13.139	3.667	0.516	14.071	3.000	0.000	0.000	3.000	0.000	0.000
การใช้ภาษา	18.167	1.602	8.818	17.833	1.602	8.983	17.714	0.756	4.268	17.333	1.211	6.987	13.000	1.414	10.877	15.000	0.000	0.000
การใช้ต้นที่	18.667	1.751	9.380	17.333	2.422	13.973	13.571	1.813	13.359	15.000	0.632	4.213	12.000	1.414	11.783	13.000	1.414	10.877
การเรียบเรียงความ	17.000	1.414	8.318	16.833	2.137	12.695	14.000	1.414	10.100	15.667	1.033	6.593	15.000	1.414	9.427	16.500	0.707	4.285
เนื้อความ	20.333	1.366	6.718	19.000	3.098	16.306	19.143	1.864	9.737	18.167	1.329	7.315	12.500	2.121	16.968	16.500	2.121	12.855
คะแนนรวม	18.333	1.966	2.510	75.000	5.657	7.543	68.143	4.259	6.250	69.833	1.722	2.466	55.500	6.364	11.467	39.000	35.355	90.654
คะแนนตามเกณฑ์ของ TOEFL (TWE)	5.000	0.000	0.000	4.500	0.548	12.178	4.143	0.378	9.124	3.714	1.254	33.764	3.870	0.707	20.200	4.000	0.000	0.000

งานเขียนย่อยชิ้นที่ 2 ที่ได้ผ่านการตรวจแก้งานโดยวิธีที่ 3 ผู้สอนเขียนกำกับ
ที่ผิดโดยใช้สัญลักษณ์และมีตัวอย่างอธิบายการแก้ไขงานตามสัญลักษณ์ นิสิตมีพัฒนาการดังนี้

	กลุ่มเก่ง	กลุ่มปานกลาง	กลุ่มอ่อน
กลไกในการเขียน	ดี	ดี	พอใช้
การใช้ภาษา	ปานกลาง	ดี--->พอใช้	เกือบพอใช้
การใช้ศัพท์	ดีมาก---> ค่อนข้างดี	พอใช้---> ปานกลาง	พอใช้
การเรียบเรียงความ เนื้อหา	ดี เกือบพอใช้	ค่อนข้างดี เกือบพอใช้	ค่อนข้างดี อ่อนมาก---> อ่อน
คะแนนรวม	ลดลง 3.333 คะแนน	ลดลง 1.690 คะแนน	ลดลง 16.500 คะแนน
คะแนนรวมตามเกณฑ์ TOEFL (TWE)	ระดับ 5	ระดับ 4	ระดับ 4

สรุป

งานเขียนย่อยชิ้นที่ 2 ของวิช้งานแบบใช้สัญลักษณ์นั้น นิสิตมีคะแนนลดลงโดย
เฉพาะนิสิตกลุ่มอ่อนที่คะแนนลดลงมากถึง 16.500 คะแนน

นิสิตกลุ่มอ่อนมีความแตกต่างสูงที่สุดในคะแนนรวม Post (CV = 90.654)
ส่วนค่า CV = 0.000 คือไม่บ่งว่ามีความแตกต่างกันได้แก่ กลุ่มเก่งในคะแนน
ตามเกณฑ์ TOEFL(TWE) Pre กลไกการเขียน Post กลุ่มอ่อน ในด้านกลไกการเขียน
Pre และ Post ในด้านการใช้ภาษา Post และคะแนนตามเกณฑ์ TOEFL (TWE) Post

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 92: การเปรียบเทียบเขียนงานเขียนของผู้เรียนที่ผ่านการตรวจงาน วิชาที่ 3: ผู้สอน ใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่คิดและบอกค่าอย่างชัดเจนและการแก้ไขให้ (เขียนส่งใหม่) ชั้นที่ 3

กลุ่มที่ 3: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (กลุ่มที่ 2)

กลุ่มเก่ง

กลุ่มปานกลาง

กลุ่มอ่อน

	N = 5			N = 6			N = 6			N = 3			N = 3		
	Pre		Post	Pre		Post	Pre		Post	Pre		Post	Pre		Post
	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV
กลไกในการเขียน	4.000	0.000	0.000	4.667	0.516	11.056	3.500	0.535	15.286	4.000	0.000	0.000	2.333	0.577	24.732
การใช้ภาษา	18.667	2.422	12.975	21.167	1.169	5.523	14.375	2.825	19.652	16.875	2.475	14.667	14.000	3.000	21.429
การใช้ศัพท์	17.833	2.639	14.798	19.667	0.516	2.624	14.000	2.507	17.907	16.125	1.642	10.183	12.667	3.512	27.726
การเรียบเรียงความ	18.500	1.517	8.200	19.667	0.516	2.624	14.375	2.504	17.419	16.000	2.000	12.500	14.000	1.732	12.371
เนื้อความ	21.833	1.722	7.887	24.667	1.633	6.620	17.250	1.389	8.052	18.875	2.100	11.126	14.000	2.646	18.900
คะแนนรวม	80.833	7.885	9.755	89.333	2.229	2.481	63.500	8.089	12.739	71.875	6.534	9.091	57.00	7.000	12.281
คะแนนตามเกณฑ์ของ TOEFL (TWE)	5.167	0.753	14.573	6.000	0.000	0.000	3.625	0.518	14.290	4.500	0.535	11.889	3.333	1.155	34.654

งานเขียนย่อขั้นที่ 3 ที่ได้ผ่านการตรวจแก้งานโดยวิธีที่ 3 ผู้สอนเขียนกำกับที่ผิดโดยใช้สัญลักษณ์และมีตัวอย่างอธิบายการแก้ไขงานตามสัญลักษณ์ นิสิตมีพัฒนาการดังนี้

	กลุ่มเก่ง	กลุ่มปานกลาง	กลุ่มอ่อน
กลไกในการเขียน	ดี	ดี	อ่อน--->พอใช้
การใช้ภาษา	ปานกลาง ---> ดี	เกือบพอใช้---> พอใช้	เกือบพอใช้
การใช้ศัพท์	ดีมาก	ปานกลาง---> ค่อนข้างดี	พอใช้
การเรียบเรียงความ เนื้อความ	ดี ดีมาก	ปานกลาง เกือบพอใช้	ค่อนข้างดี อ่อนมาก---> อ่อน
คะแนนรวม	เพิ่มขึ้น 9 คะแนน	เพิ่มขึ้น 8.375 คะแนน	เพิ่มขึ้น 7 คะแนน
คะแนนรวมตามเกณฑ์ TOEFL (TWE)	ระดับ 5 ---> 6	ระดับ 4 ---> 4.5	ระดับ 3 ---> 4

สรุป

นิสิตทั้ง 3 กลุ่ม มีพัฒนาการดีขึ้นในการเขียนงานย่อขั้นที่ 3 โดยมีคะแนนเพิ่มขึ้น และคะแนนการเขียนตามเกณฑ์ TOEFL ก็มีพัฒนาการดีขึ้นทุกกลุ่ม

นิสิตกลุ่มอ่อนมีความแตกต่างกันสูงที่สุดในด้านการใช้ศัพท์ Pre (C.V. = 27.726) และ Post (C.V. = 26.341) ส่วนที่ไม่แตกต่างกันได้แก่คะแนนกลไกการเขียน Pre คะแนนตามเกณฑ์ TOEFL (TWE) Post ของกลุ่มเก่ง และคะแนนกลไกการเขียน Post ของกลุ่มปานกลาง

กลุ่มที่ 4: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (กลุ่มที่ 3)
 ตารางที่ 93: การเปรียบเทียบงานเขียนของผู้เรียนที่ผ่านการตรวจงาน วันที่ 3 วันที่ 1

กลุ่มก่อน

กลุ่มปานกลาง

กลุ่มเก่ง

	N = 5 Pre			N = 4 Post			N = 13 Pre			N = 6 Post			N = 4 Pre			N = 1 Post		
	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV
กลไกในการเขียน	4.000	0.000	0.000	4.500	0.577	12.822	3.692	0.480	13.001	4.000	0.000	0.000	3.000	0.000	0.000	4.000	0.000	0.000
การใช้ภาษา	19.800	1.304	6.585	20.750	1.258	6.062	17.462	1.391	7.965	19.500	0.837	4.292	16.750	0.500	2.985	19.000	0.000	0.000
การใช้ศัพท์	17.800	0.837	4.702	18.750	0.500	2.666	15.846	1.676	10.576	17.667	0.516	2.920	14.750	0.957	6.488	14.000	0.000	0.000
การเรียบเรียงความ	18.000	1.000	5.555	19.000	0.816	4.294	16.385	1.325	8.086	17.833	0.753	4.222	16.000	0.816	5.100	17.000	0.000	0.000
เนื้อความ	24.000	1.225	5.104	25.250	0.957	3.790	21.538	2.222	10.316	22.500	2.345	10.422	19.750	1.258	6.369	22.000	0.000	0.000
คะแนนรวม	86.600	3.912	4.517	85.750	8.539	9.958	74.923	6.589	8.794	81.500	3.728	4.574	70.250	2.754	3.920	76.000	0.000	0.000
คะแนนตามเกณฑ์ของ TOEFL (TWE)	4.400	0.548	12.454	5.000	0.000	0.000	3.923	0.641	16.339	4.500	0.548	12.177	3.500	0.577	16.485	4.000	0.000	0.000

งานเขียนชั้นที่ 1 ของนิสิตที่ได้รับการตรวจแก้งานโดยผู้สอนเขียนกำกับที่ผิด โดยใช้สัญลักษณ์และแจกคำอธิบายพร้อมทั้งตัวอย่างที่ผิดและการแก้ไขตามสัญลักษณ์ เมื่อนิสิตเขียนส่งคืนใหม่ คะแนนที่นิสิตได้แสดงถึงพัฒนาการในด้านต่าง ๆ ดังนี้

	เก่ง	ปานกลาง	อ่อน
กลไกในการเขียน	ปานกลาง-->ดี	พอใช้-->ปานกลาง	พอใช้-->ปานกลาง
การใช้ภาษา	ดี-->ดีมาก	พอใช้-->ดี	พอใช้-->ดี
การใช้ศัพท์	ดี-->ดีมาก	ปานกลาง-->ดี	ปานกลาง
การเรียบเรียงความ	ดีมาก	ดี	ดี
เนื้อความ	ดี-->ดีมาก	พอใช้-->ปานกลาง	พอใช้-->ปานกลาง
คะแนนรวม	ลดลง 0.850	เพิ่มขึ้น 6.577	เพิ่มขึ้น 5.750
คะแนนรวมตามเกณฑ์ TOEFL (TWE)	ระดับ 4-5	ระดับ 3-4	ระดับ 3-4

สรุป

นิสิตที่มีพัฒนาการในการเขียนด้านต่าง ๆ โดยเปลี่ยนจากระดับเดิม ไปสู่ระดับที่สูงขึ้น คือนิสิตกลุ่มปานกลาง พัฒนาใน 4 ด้าน กลุ่มอ่อน พัฒนา 3 ด้าน ในด้านคะแนนรวมของนิสิต พบว่าคะแนนนิสิตกลุ่มปานกลางพัฒนาสูงที่สุด โดยเพิ่มขึ้น 6.577 คะแนน กลุ่มอ่อนเพิ่มขึ้น 5.750 ส่วนกลุ่มเก่งลดลง 0.850 คะแนน

ในด้านการกระจายของคะแนน นิสิตกลุ่มเก่ง มีนิสัยสัมประสิทธิ์การกระจายระหว่าง 0.000-12.822 กลุ่มปานกลางมีนิสัยสัมประสิทธิ์การกระจายระหว่าง 0.000-16.339 กลุ่มอ่อนมีนิสัยระหว่าง 0.000-16.485 แสดงว่ากลุ่มอ่อนมีคะแนนแตกต่างกันมากที่สุด

กลุ่มที่ 4: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (กลุ่มที่ 3)
 ตารางที่ 94: การเปรียบเทียบคะแนนของผู้เรียนที่ผ่านการตรวจงาน วิชาที่ 3 ชั้นที่ 2

กลุ่มก่อน

กลุ่มปานกลาง

กลุ่มเก่ง

	N = 5 Pre			N = 5 Post			N = 12 Pre			N = 7 Post			N = 2 Pre			N = 2 Post		
	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV
กลไกในการ เขียน	4.000	0.000	0.000	4.600	0.548	11.913	3.917	0.515	13.147	4.143	0.690	16.654	4.000	0.000	0.000	4.000	0.000	0.000
การใช้ภาษา	19.800	1.095	5.530	20.600	1.140	5.533	18.333	1.826	9.960	19.429	1.813	9.331	18.000	0.000	0.000	19.000	0.000	0.000
การใช้ศัพท์	18.400	0.548	2.978	18.600	0.548	2.946	17.086	0.996	5.829	18.000	1.528	8.488	17.000	0.000	0.000	18.000	0.000	0.000
การเรียบ เรียงความ	18.200	0.447	2.456	18.400	0.548	2.978	17.083	0.996	5.830	18.000	1.555	6.416	17.000	0.000	0.000	18.000	0.000	0.000
เนือความ	24.600	1.140	4.634	25.600	0.548	2.140	21.250	2.006	9.440	23.857	1.676	7.025	20.500	2.121	10.346	22.000	1.414	6.427
คะแนนรวม	85.000	2.915	3.429	87.800	2.683	3.055	77.667	5.710	7.351	77.714	16.142	20.771	76.500	2.121	2.772	81.000	1.414	1.745
คะแนนตาม เกณฑ์ของ TOEFL (TWE)	4.800	0.447	9.312	4.800	0.447	9.312	4.250	0.452	10.635	4.714	0.488	10.352	4.000	0.000	0.000	4.500	0.707	15.711

งานเขียนชั้นที่ 2 ของนิสิตที่ได้รับการตรวจแก้งาน โดยผู้สอน เขียนกำกับที่ผิด โดยใช้สัญลักษณ์และแจกคำอธิบายพร้อมทั้งตัวอย่างที่ผิดและการแก้ไขตามสัญลักษณ์ เมื่อนิสิตเขียนส่งคืนใหม่ คะแนนที่นิสิตได้แสดงถึงพัฒนาการในด้านต่าง ๆ ดังนี้

	กลุ่มเก่ง	กลุ่มปานกลาง	กลุ่มอ่อน
กลไกในการเขียน	ดี	พอใช้-->ปานกลาง	ปานกลาง
การใช้ภาษา	ดี-ดีมาก	ปานกลาง-->ดี	ปานกลาง-->ดี
การใช้ศัพท์	ดีมาก	ดี-->ดีมาก	ดี-->ดีมาก
การเรียบเรียงความ	ดีมาก	ดี-->ดีมาก	ดี-->ดีมาก
เนื้อความ	ดี-->ดีมาก	พอใช้-ปานกลาง	พอใช้-->ปานกลาง
คะแนนรวม	เพิ่มขึ้น 2.800	เพิ่มขึ้น 0.047	เพิ่มขึ้น 4.500
คะแนนรวมตามเกณฑ์ TOEFL (TWE)	ระดับ 4	ระดับ 4	ระดับ 4

สรุป

นิสิตที่มีพัฒนาการในการเขียนด้านต่าง ๆ โดยเปลี่ยนจากระดับเดิม ไปสู่ระดับที่สูงขึ้น คือนิสิตกลุ่มปานกลาง พัฒนาใน 5 ด้าน กลุ่มอ่อนพัฒนา 4 ด้าน กลุ่มเก่งพัฒนา 2 ด้าน ในด้านคะแนนรวมของนิสิต พบว่าคะแนนนิสิตกลุ่มอ่อนพัฒนาสูงที่สุด โดยเพิ่มขึ้น 4.500 คะแนน กลุ่มเก่งเพิ่มขึ้น 2.800 และกลุ่มปานกลางเพิ่มขึ้น 0.047 คะแนน

ในด้านการกระจายของคะแนน นิสิตกลุ่มเก่ง มีนิสัยสัมประสิทธิ์การกระจายระหว่าง 0.000-11.913 กลุ่มปานกลางมีนิสัยสัมประสิทธิ์การกระจายระหว่าง 5.829-20.771 กลุ่มอ่อนมีนิสัยระหว่าง 0.000-15.711 แสดงว่ากลุ่มอ่อนมีคะแนนแตกต่างกันมากที่สุด

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กลุ่มที่ 4: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (กลุ่มที่ 3)
 ตารางที่ 95: การเปรียบเทียบคะแนนผู้เรียนที่ผ่านการตรวจงาน วันที่ 3 ชั้นที่ 3

กลุ่มก่อน

กลุ่มปานกลาง

กลุ่มเก่ง

	N = 6 Pre			N = 4 Post			N = 13 Pre			N = 9 Post			N = 4 Pre			N = 2 Post		
	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV
กลไกในการเขียน	3.833	0.408	10.644	4.250	0.500	11.764	3.615	0.506	13.997	4.000	0.000	0.000	4.000	0.000	0.000	4.500	0.707	15.711
การใช้ภาษา	19.333	0.816	4.220	20.750	0.500	2.409	17.769	1.536	8.644	19.111	1.167	6.106	18.000	0.816	4.533	20.500	0.707	3.448
การใช้ศัพท์	18.167	0.753	4.144	18.500	0.577	3.118	16.846	1.214	7.206	18.111	1.054	5.819	17.250	0.500	2.898	18.500	0.707	3.821
การเรียบเรียงความ	18.167	0.753	4.144	18.750	0.500	2.666	17.231	0.832	4.828	18.222	0.972	5.334	17.000	0.816	4.800	18.500	0.707	3.821
เนื้อความ	23.667	2.422	10.233	24.250	2.363	9.744	21.231	2.455	11.563	22.444	3.005	13.388	21.000	1.826	8.695	23.000	1.414	6.147
คะแนนรวม	83.167	4.309	5.181	86.500	3.317	3.834	76.692	5.736	7.479	81.667	5.635	6.899	77.250	3.775	4.886	85.000	4.243	4.991
คะแนนตามเกณฑ์ของ TOEFL (TWE)	4.500	0.548	12.177	4.750	0.500	10.526	4.077	0.277	6.794	4.556	0.527	11.567	4.000	0.000	0.000	4.500	0.707	15.711

งานเขียนชั้นที่ 3 ของนิสิตที่ได้รับการตรวจแก้งาน โดยผู้สอน เขียนกำกับที่ผิด โดยใช้สัญลักษณ์และแจกคำอธิบายพร้อมทั้งตัวอย่างที่ผิดและการแก้ไขตามสัญลักษณ์ เมื่อนิสิต เขียนส่งคืนใหม่ คะแนนที่นิสิต ได้แสดงถึงพัฒนาการในด้านต่าง ๆ ดังนี้

	กลุ่มเก่ง	กลุ่มปานกลาง	กลุ่มอ่อน
กลไกในการเขียน	พอใช้--> ปานกลาง	พอใช้--> ปานกลาง	ปานกลาง
การใช้ภาษา	ดี-->ดีมาก	พอใช้-->ดี	ปานกลาง--> ดีมาก
การใช้ศัพท์	ดีมาก	ดี-->ดีมาก	ดี-->ดีมาก
การเรียบเรียงความ	ดีมาก	ดี-->ดีมาก	ดี-->ดีมาก
เนื้อความ	ปานกลาง-->ดี	พอใช้-->ปานกลาง	พอใช้-->ปานกลาง
คะแนนรวม	เพิ่มขึ้น 3.333	เพิ่มขึ้น 4.975	เพิ่มขึ้น 7.750
คะแนนรวมตามเกณฑ์ TOEFL (TWE)	ระดับ 4	ระดับ 4	ระดับ 4

สรุป

นิสิตที่มีพัฒนาการในการเขียนด้านต่าง ๆ โดยเปลี่ยนจากระดับเดิม ไปสู่ระดับที่สูงขึ้น คือนิสิตกลุ่มปานกลาง พัฒนาใน 5 ด้าน กลุ่มอ่อนพัฒนา 4 ด้าน กลุ่มเก่งพัฒนา 3 ด้าน ในด้านคะแนนรวมของนิสิต พบว่าคะแนนนิสิตกลุ่มอ่อนพัฒนาสูงที่สุด โดยเพิ่มขึ้น 7.750 คะแนน กลุ่มปานกลางเพิ่มขึ้น 4.975 และกลุ่มเก่งเพิ่มขึ้น 3.333 คะแนน

ในด้านการกระจายของคะแนน นิสิตกลุ่มเก่ง มีพิสัยสัมประสิทธิ์การกระจายระหว่าง 2.409-12.177 กลุ่มปานกลางมีพิสัยสัมประสิทธิ์การกระจายระหว่าง 0.000-13.997 กลุ่มอ่อนมีพิสัยระหว่าง 0.000-15.711 แสดงว่ากลุ่มอ่อนมีคะแนนแตกต่างกันมากที่สุด

ตารางที่ 96: การเปรียบเทียบงานเขียนของครูเรียนมหาวิทยาลัย (กลุ่มที่ 4) ระหว่าง 3: ใช้สัญลักษณ์ภาษาเขียน (ส่งใหม่) กับ 1

กลุ่มเก่ง กลุ่มปานกลาง กลุ่มอ่อน

	N = 9 Pre			N = 8 Post			N = 10 Pre			N = 8 Post			N = 10 Pre			N = 8 Post			N = 5 Pre			N = 2 Post			
	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	
กลไกในการเขียน	4.667	0.500	10.714	5.000	0.000	0.000	3.800	0.789	20.763	4.500	0.535	11.889	3.000	0.000	0.000	3.500	0.707	20.200							
การใช้ภาษา	16.556	1.509	9.115	18.125	1.458	8.044	16.200	2.044	12.617	18.000	1.309	7.272	13.800	1.304	9.449	14.500	2.121	14.628							
การใช้ศัพท์	13.222	1.716	12.978	14.500	1.690	11.655	13.300	1.494	11.233	14.250	1.488	10.442	11.600	0.548	4.724	13.000	0.000	0.000							
การเรียบเรียงความ	13.667	1.581	11.568	15.125	1.126	7.445	13.000	1.101	8.405	14.625	1.188	8.123	11.400	0.548	4.807	12.500	0.707	5.656							
เนื้อความ	21.444	1.509	7.037	23.500	1.414	6.017	20.800	1.932	9.288	23.125	1.885	8.151	18.400	0.548	2.978	19.500	0.707	3.626							
คะแนนรวม	69.333	6.042	8.715	76.250	5.523	7.243	67.200	6.630	9.866	74.500	5.707	7.660	58.200	1.095	1.881	63.000	1.414	2.244							
คะแนนตามเกณฑ์ของ TOEFL (TWE)	4.006	0.707	17.649	4.500	0.535	11.889	3.800	0.919	24.184	4.000	0.535	13.375	3.000	0.000	0.000	3.500	0.707	20.200							

งานเขียนชิ้นส่งใหม่ชิ้นแรกของวิธีการตรวจงานแบบใช้สัญลักษณ์กำกับที่ผิด แสดงถึงพัฒนาการในด้านการเขียนของนิสิตดังนี้

	กลุ่มเก่ง	กลุ่มปานกลาง	กลุ่มอ่อน
กลไกในการเขียน	ดี--->ดีมาก	พอใช้---> ปานกลาง	พอใช้
การใช้ภาษา	พอใช้---> ปานกลาง	พอใช้---> ปานกลาง	อ่อน-พอใช้
การใช้ศัพท์	พอใช้---> ปานกลาง	พอใช้---> ปานกลาง	อ่อน-พอใช้
การเรียบเรียงความ	พอใช้---> ปานกลาง	พอใช้---> ปานกลาง	อ่อน-พอใช้
เนื้อความ	พอใช้---> ปานกลาง	พอใช้---> ปานกลาง	อ่อน-พอใช้
คะแนนรวม	เพิ่มขึ้น 6.917 คะแนน	เพิ่มขึ้น 7.300 คะแนน	เพิ่มขึ้น 4.800 คะแนน
คะแนนตามตามเกณฑ์ TOEFL (TWE)	อยู่ในระดับ 4	พัฒนาจาก 3---> 4	อยู่ในระดับ 3

สรุปผล

งานเขียนของนิสิตกลุ่มปานกลาง และเก่งมีพัฒนาการขึ้นไล่เลี่ยกัน (7.300 และ 6.917) ส่วนกลุ่มอ่อนมีคะแนนเพิ่มขึ้น 4.800 แต่ระดับความสามารถยังคงเดิม สรุปได้ว่าวิธีแก้งานแบบที่ใช้สัญลักษณ์ทำให้งานชิ้นที่เขียนใหม่ชิ้นที่ 1 ของนิสิตกลุ่มความสามารถปานกลางดีขึ้นมากที่สุด รองลงมาคือกลุ่มเก่ง และกลุ่มอ่อนตามลำดับ

ในด้านสัมประสิทธิ์การกระจาย พบว่านิสิตกลุ่มเก่งมีพิสัยระหว่าง 0.000-17.649 กลุ่มปานกลางระหว่าง 7.272-24.184 กลุ่มอ่อนอยู่ระหว่าง 0.000-20.200 สรุปได้ว่า นิสิตกลุ่มเก่งและอ่อนมีคะแนนการกระจายต่ำสุดในด้านกลไกการเขียน

และ Pre ตามลำดับ และกลุ่มปานกลางมีการกระจายของคะแนนสูงสุดในด้านคะแนนตามเกณฑ์ TOEFL (TWE) เมื่อพิจารณารวมแล้ว นิสิตกลุ่มอ่อนมีความแตกต่างกันมากที่สุด รองลงมาคือ กลุ่มเก่ง และกลุ่มปานกลาง ซึ่งมีพิธีการกระจายของคะแนนไล่เลี่ยกัน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางจะเห็นได้ว่าวิธีแก้งานแบบใช้สัญลักษณ์กำกับที่จัดทำให้งานเขียนชั้นสูงใหม่
ครั้งที่ 2 ของนิสิตดีขึ้นในด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

	เก่ง	ปานกลาง	อ่อน
กลไกในการเขียน	ปานกลาง-ดี	พอใช้---> ปานกลาง	อ่อน-พอใช้
การใช้ภาษา	พอใช้---> ปานกลาง	พอใช้---> ปานกลาง	อ่อน-พอใช้
การใช้ศัพท์	ปานกลาง	ปานกลาง	พอใช้
การเรียบเรียงความ	ปานกลาง-ดี	ปานกลาง	พอใช้
เนื้อความ	ปานกลาง-ดี	ปานกลาง	อ่อน-พอใช้
คะแนนรวม	เพิ่มขึ้น 4.5 คะแนน	เพิ่มขึ้น 3.925 คะแนน	ลดลง 3.143 คะแนน
คะแนนตามเกณฑ์ TOEFL	ระดับ 4 minimal competence	ระดับ 3--->4	ระดับ 3

สรุปผล

นิสิตกลุ่มเก่งและปานกลางมีพัฒนาการใกล้เคียงกันแต่ค่อนข้างน้อย ส่วนนิสิตกลุ่มอ่อน
ไม่มีพัฒนาการมีนิสิตกลุ่มอ่อนเพียง 1 คนเท่านั้น จาก 7 คน ที่เขียนงานส่งใหม่ซึ่งทำให้
คะแนนรวมลดลงเมื่อนิยามคะแนนเขียนตามเกณฑ์ TOEFL TWE ด้วย นิสิตกลุ่มปานกลางเป็น
กลุ่มเดียวที่มีพัฒนาการจากระดับ developing competence ไปสู่ระดับ minimal
competence

ในด้านการกระจายของคะแนน นิสิตกลุ่มเก่งมีพิสัยของการกระจายระหว่าง 11.056-
18.832 กลุ่มปานกลางอยู่ระหว่าง 11.164-20.077 และกลุ่มอ่อนอยู่ระหว่าง 5.682-23.007
(Post มีนิสิตกลุ่มอ่อนส่งงานเขียนใหม่เพียง 1 คน) สรุปได้ว่านิสิตกลุ่มอ่อนมีการกระจายของคะแนน
ต่ำสุด ในด้านการเรียบเรียงความ (Pre) และมีการกระจายสูงที่สุดเช่นกันในด้านกลไกในการเขียน
(Pre) เมื่อนิยามโดยส่วนรวมแล้ว นิสิตกลุ่มอ่อนมีการกระจายของคะแนนแตกต่างกันมากที่สุด
ส่วนกลุ่มปานกลางและกลุ่มเก่งมีการกระจายไล่เลี่ยกัน

กลุ่มที่ 5: ผู้จัดการบริหารมหาวิทยาลัย (กลุ่มที่ 4)
 ตารางที่ 98: การเปรียบเทียบงานเขียนของผู้บริหารงานวิชาการระหว่าง วิศก 3: ผู้สังเกตการณ์ภาคินันต์
 งานเขียน- (ส่งใหม่) วันที่ 3

กลุ่มเป้าหมาย	กลุ่มปานกลาง			กลุ่มอ่อน		
	Pre	Post	CV	Pre	Post	CV
การเขียน	N = 9	N = 4	N = 8	N = 5	N = 5	N = 1
\bar{X}	17.000	16.337	3.750	4.200	3.600	4.000
SD	1.000	0.500	0.463	0.447	1.140	0.000
CV	5.882	11.765	12.347	10.643	31.667	0.000
การเขียน	N = 9	N = 4	N = 8	N = 5	N = 5	N = 1
\bar{X}	13.889	11.765	11.875	12.800	12.000	13.000
SD	1.167	2.000	1.246	0.837	1.000	0.000
CV	8.402	12.500	10.493	6.539	8.333	0.000
การเขียน	N = 9	N = 4	N = 8	N = 5	N = 5	N = 1
\bar{X}	15.111	14.076	12.000	12.800	12.600	13.000
SD	1.269	2.217	1.414	1.095	1.342	0.000
CV	8.398	15.750	11.783	8.555	10.651	0.000
การเขียน	N = 9	N = 4	N = 8	N = 5	N = 5	N = 1
\bar{X}	23.667	19.250	19.250	20.000	19.600	1.817
SD	1.803	1.500	1.909	1.304	6.455	0.000
CV	7.618	5.941	9.917	6.455	32.927	0.000
การเขียน	N = 9	N = 4	N = 8	N = 5	N = 5	N = 1
\bar{X}	74.111	60.125	60.125	63.000	61.800	7.694
SD	4.343	7.890	6.334	4.743	7.297	0.000
CV	5.860	13.132	10.535	7.529	11.953	0.000
การเขียน	N = 9	N = 4	N = 8	N = 5	N = 5	N = 1
\bar{X}	4.444	10.526	3.125	3.000	3.400	0.548
SD	0.527	0.500	0.641	0.548	3.000	0.000
CV	11.859	4.750	20.512	18.300	88.235	0.000
การเขียน	N = 9	N = 4	N = 8	N = 5	N = 5	N = 1
\bar{X}	4.444	11.765	3.750	4.200	3.600	4.000
SD	0.726	0.500	0.463	0.447	1.140	0.000
CV	16.337	11.765	12.347	10.643	31.667	0.000
การเขียน	N = 9	N = 4	N = 8	N = 5	N = 5	N = 1
\bar{X}	4.444	11.765	3.750	4.200	3.600	4.000
SD	0.726	0.500	0.463	0.447	1.140	0.000
CV	16.337	11.765	12.347	10.643	31.667	0.000
การเขียน	N = 9	N = 4	N = 8	N = 5	N = 5	N = 1
\bar{X}	4.444	11.765	3.750	4.200	3.600	4.000
SD	0.726	0.500	0.463	0.447	1.140	0.000
CV	16.337	11.765	12.347	10.643	31.667	0.000
การเขียน	N = 9	N = 4	N = 8	N = 5	N = 5	N = 1
\bar{X}	4.444	11.765	3.750	4.200	3.600	4.000
SD	0.726	0.500	0.463	0.447	1.140	0.000
CV	16.337	11.765	12.347	10.643	31.667	0.000
การเขียน	N = 9	N = 4	N = 8	N = 5	N = 5	N = 1
\bar{X}	4.444	11.765	3.750	4.200	3.600	4.000
SD	0.726	0.500	0.463	0.447	1.140	0.000
CV	16.337	11.765	12.347	10.643	31.667	0.000

จากตารางจะเห็นได้ว่า นิสิตกลุ่มต่าง ๆ มีพัฒนาการในด้านการเขียนของงาน
ชั้นที่ 3 หลังจากทำงานเขียนครั้งแรกได้ผ่านการตรวจแก้ไขโดยการใช้นิตยลักษณ์กำกับ ดังนี้

	กลุ่มเก่ง	กลุ่มปานกลาง	กลุ่มอ่อน
กลไกในการเขียน	ปานกลาง-เก่ง	พอใช้--->ปานกลาง	พอใช้--->ปานกลาง
การใช้ภาษา	พอใช้--->ปานกลาง	อ่อน-พอใช้	อ่อน-พอใช้
การใช้ศัพท์	พอใช้---> ปานกลาง-ดี	อ่อน-พอใช้	อ่อน-พอใช้
การเรียบเรียงความ	ปานกลาง-ดี	อ่อน-พอใช้	อ่อน-พอใช้
เนื้อความ	ปานกลาง-ดี	อ่อน-พอใช้	อ่อน-พอใช้
คะแนนรวม	เพิ่มขึ้น 6.139	เพิ่มขึ้น 4.875	เพิ่มขึ้น 1.2
คะแนนรวมตามเกณฑ์	คะแนน ระดับ 4	คะแนน ระดับ 3	คะแนน ระดับ 3
TOEFL (TWE)			

สรุป

นิสิตกลุ่มเก่งมีพัฒนาการสูงที่สุด รองลงมาคือกลุ่มปานกลาง กลุ่มอ่อนดีขึ้นในด้าน
กลไกการใช้ภาษา ถึงแม้คะแนนของนิสิตจะเพิ่มขึ้นแต่ระดับความสามารถในทางการเขียน
ตามเกณฑ์ของ TOEFL (TWE) คงที่

ในด้านสัมประสิทธิ์การกระจาย กลุ่มเก่งมีพิสัยสัมประสิทธิ์การกระจายระหว่าง
5.860-16.337 กลุ่มปานกลางระหว่าง 6.455-20.512 กลุ่มอ่อนระหว่าง 0.000-
31.667 กลุ่มอ่อนมีเพียง 1 คนที่ส่งงานเขียนที่แก้ไขแล้ว สรุปได้ว่า กลุ่มที่มีการกระจาย
ต่ำที่สุดคือกลุ่มเก่งในด้านคะแนนรวม (Pre-) และกลุ่มอ่อนมีการกระจายของคะแนนสูงสุด
ในด้านกลไกในการเขียน เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้ว นิสิตกลุ่มอ่อนมีความแตกต่างของคะแนน
สูงที่สุด รองลงมาคือกลุ่มปานกลาง และกลุ่มเก่งมีความแตกต่างน้อยที่สุด

- 2.4 วิธีตรวจแก้งานแบบที่ 4
 - 2.4.1 งานชั้นลำดับ
 - 2.4.2 งานเขียน - เขียนแก้ส่งใหม่

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คะแนนที่นักศึกษาได้จากงานเขียนชิ้นสำคัญที่ผู้สอนตรวจแก้ โดยวิธีที่ 4: ผู้สอนอธิบายที่ผิดและเรียกนักศึกษามาทพบเป็นรายบุคคล

	เก่ง	ปานกลาง	อ่อน
กลไกในการเขียน	ปานกลาง	อ่อน-พอใช้	อ่อน-พอใช้
การใช้ภาษา	ปานกลาง	อ่อน-พอใช้	พอใช้--->ปานกลาง
การใช้ศัพท์	ปานกลาง	พอใช้	พอใช้--->ปานกลาง
การเรียบเรียง	ปานกลาง	พอใช้	พอใช้--->ปานกลาง
ความ เนื้อความ	ปานกลาง	อ่อน-พอใช้	อ่อน-พอใช้
คะแนนรวม	ลดลง .143	เพิ่มขึ้น .235	เพิ่มขึ้น 3.2
คะแนนตามเกณฑ์	ระดับ 4	ระดับ 3	ระดับ 3
TOEFL (TWE)	minimal competence	developing competence	developing competence

สรุป

นักศึกษากลุ่มอ่อนมีการพัฒนามากที่สุด โดยสามารถปรับระดับความสามารถในการเขียนในด้านการใช้ภาษา การใช้ศัพท์ และการเรียบเรียงความ ตลอดจนคะแนนรวมก็เพิ่มมากที่สุด เมื่อพิจารณาจากคะแนนตามเกณฑ์ TOEFL (TWE) จะเห็นได้ว่า นักศึกษากลุ่มเก่งมีความสามารถอยู่ในระดับ Minimal Competence ในขณะที่กลุ่มปานกลางและกลุ่มอ่อนอยู่ในระดับ developing competence ในด้านการกระจายของคะแนนสัมประสิทธิ์การกระจายของกลุ่มเก่งมีพิสัยระหว่าง 0.000-10.942 ส่วนกลุ่มปานกลางมีพิสัยระหว่าง 7.995-22.157 และกลุ่มอ่อนมีพิสัยระหว่าง 8.746-22.026 สรุปได้ว่า นักศึกษาทั้งสามกลุ่ม มีพิสัยการกระจายของคะแนนใกล้เคียงกัน โดยกลุ่มปานกลางมีความแตกต่างสูงกว่ากลุ่มอ่อนและกลุ่มเก่งเล็กน้อย

คะแนนที่นิสิตได้หลังจากการตรวจแก้วิธีที่ 4: ผู้สอนเขียนอธิบายที่ผิดและ/หรือ
เรียกมาพบเป็นรายบุคคล นิสิตมีพัฒนาการในด้านต่าง ๆ ดังนี้

	กลุ่มเก่ง	กลุ่มปานกลาง	กลุ่มอ่อน
กลไกในการเขียน การใช้ภาษา	พอใช้-ปานกลาง อ่อน-พอใช้	พอใช้-ปานกลาง อ่อน-พอใช้---> ปานกลาง	พอใช้ อ่อน-พอใช้
การใช้ศัพท์ การเรียบเรียง ความ เนื้อความ	อ่อน-พอใช้ อ่อน-พอใช้ อ่อน-พอใช้	อ่อน-พอใช้ อ่อนมาก-อ่อน อ่อน-พอใช้---> อ่อนมาก-อ่อน	อ่อน-พอใช้ อ่อนมาก อ่อนมาก-อ่อน---> อ่อน-พอใช้
คะแนนรวม คะแนนตามเกณฑ์ TOEFL (TWE)	เพิ่มขึ้น 2.5 ระดับ 3	เพิ่มขึ้น 2.75 ระดับ 2--->3	เพิ่มขึ้น 6.375 ระดับ 2

สรุป

นิสิตมีพัฒนาการบ้างเล็กน้อย นิสิตกลุ่มปานกลางสามารถปรับระดับคะแนนด้าน
กลไกในการเขียน 1 ด้าน คือการใช้ภาษาและคะแนนตามเกณฑ์ของ TOEFL (TWE) โดย
ปรับขึ้นจากระดับอ่อน (Suggesting incompetence) เป็นระดับค่อนข้างพอใช้
(Demonstrating some developing competence) แต่ด้านเนื้อความคะแนนลดลง
เล็กน้อย (1.375) ทำให้ระดับคะแนนลดลงจากอ่อน-พอใช้ เป็น อ่อนมาก-อ่อน กลุ่มอ่อน
ปรับระดับคะแนน 1 ด้านคือด้านเนื้อความ ส่วนคะแนนตามเกณฑ์ของ TOEFL (TWE) คง
เดิม นิสิตกลุ่มเก่งไม่ได้ปรับคะแนนในด้านใด ๆ รวมทั้งคะแนนตามเกณฑ์ของ TOEFL
(TWE) ก็คงเดิม แต่คะแนนรวมเพิ่มขึ้นเล็กน้อย เมื่อพิจารณาคะแนนรวมจะเห็นว่านิสิตกลุ่ม
อ่อนซึ่งมีการปรับคะแนนเพียงด้านเดียวและคะแนนตามเกณฑ์ของ TOEFL (TWE) คงเดิม
มีคะแนนรวมเพิ่มขึ้นสูงที่สุด ส่วนกลุ่มเก่งและกลุ่มปานกลางมีคะแนนเพิ่มขึ้นเล็กน้อยใน
ปริมาณใกล้เคียงกัน ในด้านการ

กระจายของคะแนน สัมประสิทธิ์การกระจายของกลุ่มแก่งมีพิสัยระหว่าง 10.269-33.556 กลุ่มปานกลางมีพิสัยระหว่าง 5.005-27.169 กลุ่มอ่อนมีพิสัยระหว่าง 9.296-31.382 สรุปได้ว่านิสิตกลุ่มแก่งและกลุ่มปานกลางมีคะแนนแตกต่างกันสูงที่สุดในด้านการเรียงเรียงความตอน Post-test โดยนิสิตกลุ่มแก่งมีความแตกต่างของคะแนนสูงกว่านิสิตกลุ่มปานกลาง (กลุ่มแก่ง CV = 33.556 กลุ่มปานกลาง CV = 27.169) นิสิตกลุ่มแก่งมีคะแนนแตกต่างกันต่ำที่สุดในด้านการใช้ศัพท์ตอน Pre-test ในขณะที่นิสิตกลุ่มปานกลางมีคะแนนแตกต่างกันต่ำที่สุด ในการใช้ภาษาตอน Post-test และมีคะแนนแตกต่างกันต่ำรองลงมาในการใช้ศัพท์ (CV = 6.012) ตอน Post-test เช่นกัน นิสิตกลุ่มอ่อนมีคะแนนแตกต่างกันสูงที่สุดในด้านการใช้ภาษาตอน Pre-test และมีคะแนนแตกต่างกันต่ำที่สุดในด้านการใช้ศัพท์ ตอน Post-test (CV = 9.296) และการเรียงเรียงความตอน Post-test เช่นกัน ในอันดับต่ำรองลงมา (CV = 9.450) คะแนนที่มีความแตกต่างของคะแนนสูงที่สุดในการตรวจแก้วิธีที่ 4 ได้แก่คะแนนการเรียงเรียงความตอน Post-test ของนิสิตกลุ่มแก่ง และคะแนนที่มีความแตกต่างของคะแนนต่ำที่สุดได้แก่คะแนนการใช้ภาษา ตอน Post-test ของนิสิตกลุ่มปานกลาง

สรุป

จากตารางแสดงพัฒนาการด้านต่าง ๆ ของนิสิต 4 ตารางข้างต้น จะเห็นได้ว่าการตรวจแก้วิธีที่ 3: ผู้สอนขีดเส้นใต้ที่ผิดและเขียนตัวย่อเป็นรหัสบอกชนิดของที่ผิดกำกับไว้ เป็นวิธีที่ช่วยให้นิสิตได้พัฒนางานเขียนของตนได้มากที่สุด เพราะนิสิตทั้ง 3 กลุ่มมีพัฒนาการในการเขียนหลายด้านอย่างชัดเจน ตลอดจนคะแนนรวมของนิสิตทุกกลุ่มเพิ่มขึ้นสูงมากด้วยเช่นกัน ส่วนการตรวจแก้วิธีที่ 4: ผู้สอนเขียนอธิบายที่ผิดและ/หรือเรียกมาพบเป็นรายบุคคล เป็นวิธีที่ช่วยส่งเสริมให้นิสิตปรับปรุงงานเขียนของตนได้บ้าง โดยมีผลต่อนิสิตกลุ่มปานกลางและกลุ่มอ่อนบ้างในบางด้านและคะแนนรวมของทั้ง 3 กลุ่มก็เพิ่มขึ้นบ้าง แต่อย่างไรก็ตามคะแนนที่นิสิตได้ก่อนการตรวจแก้และหลังการตรวจแก้ยังไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($P = 0.076$) โปรดดูตารางการวิเคราะห์ t-test ตารางที่ สำหรับการตรวจแก้วิธีที่ 1: ผู้สอนขีดฆ่าที่ผิดและเขียนแก้ไขให้ ไม่ส่งเสริมให้นิสิตมีพัฒนาการในการเขียนเลย และการตรวจแก้วิธีที่ 2: ผู้สอนขีดเส้นใต้ที่ผิดและนำที่ผิดที่นิสิตผิดร่วมกันมากมาอธิบายหน้าชั้นเรียน ไม่ส่งเสริมให้มีการปรับปรุงงานเขียนของนิสิต เช่นกันและยังดูเหมือนว่าทำให้นิสิตกลุ่มแก่งมีความสามารถลดลงอีกด้วย

อภิปราย

การที่การตรวจแก้วิธีที่ 1: ผู้สอนขีดฆ่าที่ผิดและเขียนแก้ไขให้ ไม่ช่วยให้ผลิตพัฒนา งานเขียนของตนอาจอธิบายได้ว่า วิธีการตรวจแก้แบบที่ 1 ไม่ส่งเสริมให้มีการศึกษาค้นคว้า นิสิตสามารถลอกสิ่งที่ครูแก้ไขให้ โดยไม่ต้องเข้าใจข้อความนั้น ๆ วิธีนี้จึงไม่ช่วยให้เกิดการ เรียนรู้ อีกประการหนึ่งที่น่าคำนึงถึงว่าอาจเป็นปัจจัยประกอบได้คืออาจเป็นเพราะนิสิตที่เป็น ประชากรกลุ่มนี้เป็นนิสิตเรียนอ่อนและการฝึกเขียนเพื่อการตรวจแก้วิธีที่ 1 เป็นการเริ่มต้น ของการวิจัย เท่ากับเป็นการเริ่มฝึกการเขียนระยะแรก ๆ ระยะเวลาที่ฝึกเพื่อการตรวจแก้ วิธีนี้อาจจะยังไม่นานพอที่นิสิตกลุ่มนี้จะพัฒนาความสามารถของตนได้ ส่วนการตรวจแก้วิธีที่ 2: ผู้สอนขีดเส้นใต้ที่ผิดและนำที่ผิดที่นิสิตผิดร่วมกันมากมาอธิบายหน้าชั้น ไม่ช่วยในการพัฒนา งานเขียนของนิสิต อาจอธิบายได้ว่าวิธีนี้ยากเกินไปสำหรับนิสิตประชากรกลุ่มนี้ซึ่งเป็นนิสิตเรียน อ่อน โดยนิสิตอาจมีปัญหาเกิดจากติดตามการอธิบายหน้าชั้นของครูไม่ทัน และ/หรือเมื่อเข้าใจ แล้วอาจจะยังไม่ทราบว่าแก้ไขงานเขียนของตนได้อย่างไร เพราะไม่ทราบว่าที่ครูขีดเส้น ใต้นั้น ส่วนใดคือส่วนที่เป็นข้อผิดที่ครูอธิบายหน้าชั้นเรียน และข้อผิดที่ครูไม่ได้อธิบายให้ฟัง หน้าชั้นเรียน นิสิตก็อาจจะแก้ไขได้และการแก้ไขงานของนิสิตสำหรับการตรวจแก้วิธีที่ 2 นี้ นิสิตมักจะทำในลักษณะเดาผิด เดาถูก แก้ไขแล้วยังผิดอีก ซึ่งอาจเป็นความผิดในแง่มุมใหม่ โดยเฉพาะในกรณีความผิดที่ซับซ้อน เช่น I learns in Kasetsart University since June. นิสิตอาจแก้ว่า I has learned หรือ I learn หรือ I have learned ก็ยังผิดอยู่เพราะผิดอยู่ที่ศัพท์ที่ใช้ Tense และ Agreement ของ Subject และ Verb เหตุนี้ทำให้นิสิตเกิดความท้อแท้และเบื่อหน่าย ส่วนที่การตรวจแก้ วิธีที่ 2 ทำให้ระดับความสามารถทางด้านตลอดจนคะแนนรวมของนิสิตกลุ่มแก่งลดลง ไปบ้าง อาจอธิบายว่าเป็นเพราะนิสิตเกิดความเบื่อหน่ายในการแก้งานที่ต้องใช้วิธีเดาผิด เดาถูก จากประสบการณ์ในการสอนและจากการสังเกตมักพบว่านิสิตที่เรียนเก่งมักมีความอดทนน้อย จากการสังเกตในระหว่างที่นิสิตฝึกเขียนเพื่อการตรวจแก้วิธีที่ 2 นี้ จะเห็นว่านิสิตทั้ง 3 กลุ่ม ส่งงานแก้ล่าช้ามาก และจะส่งต่อเมื่อถูกทวงถาม จึงกล่าวได้ว่าการตรวจแก้วิธีที่ 2 ไม่ส่งเสริมให้นิสิตเรียนรู้ และสร้างความเบื่อหน่ายท้อแท้แก่นิสิต การตรวจงานวิธีที่ 3: ผู้สอน เขียนตัวอย่างเป็นรหัสบอกชนิดของที่ผิดกำกับไว้ ช่วยให้นิสิตมีพัฒนาการความสามารถในการ เขียนด้านต่าง ๆ อาจอธิบายได้ว่าการตรวจแก้วิธีที่ 3 เป็นวิธีที่ช่วยให้นิสิตสามารถแก้ไข ปรับปรุงงานเขียนได้โดยไม่ยากเกินไปหรือง่ายเกินไป นิสิตจะทราบได้ว่างานเขียนของ นิสิตผิดที่ใดและผิดเรื่องใดเพื่อนิสิตจะได้ศึกษาค้นคว้าและปรึกษาเพื่อนในการแก้งานได้

วิธีการตรวจแบบที่ 3 จึงเปรียบเสมือนการทนายปัญหาที่มีการบอกใบ้ให้ด้วย จึงเป็นวิธีที่มีความ
ทำทนาย แต่ขณะเดียวกันก็ไม่ยากเกินกว่าจะศึกษาหาคำตอบได้ จึงช่วยกระตุ้นให้นิสิตกระตือ
ร้อนรน จากการสังเกตในระหว่างที่นิสิตฝึกเขียนเพื่อการตรวจแก้วิธีที่ 3 นี้ นิสิต
ลงงานเขียนและแก้งานตรงต่อเวลา โดยครูไม่ต้องทวงถามเลย การตรวจแก้วิธีที่ 4: ผู้สอน
เขียนอธิบายที่ผิดและ/หรือเรียกมาพบเป็นรายบุคคล ช่วยให้นิสิตปรับคะแนนขึ้นมาได้บ้าง โดยที่
ความแตกต่างของคะแนนก่อนการตรวจแก้และหลังการตรวจแก้ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ อาจ
อธิบายว่าการตรวจแก้วิธีที่ 4 นี้ แม้ครูจะเขียนอธิบายที่ผิดและยกตัวอย่าง สำหรับนิสิต
ในการวิจัยกลุ่มนี้ซึ่งเป็นนิสิตอ่อนอาจไม่เข้าใจว่าจะนำคำอธิบายของครูมาปรับปรุงแก้ไข
ข้อความส่วนใดในงานเขียนของตน ทำให้วิธีนี้ดูยากสำหรับนิสิต โดยเฉพาะในกรณีที่เกิด
เป็นที่ผิดซ้ำซ้อนด้วยแล้ว จะมีคำอธิบายมาก ทำให้นิสิตรู้สึกยากยิ่งขึ้น การตรวจแก้วิธีที่ 4
นี้ ช่วยให้นิสิตปรับปรุงงานเขียนได้ง่ายกว่าการตรวจแก้วิธีที่ 2 แต่ก็ยังยากอยู่ นอกจากนี้
การตรวจแก้วิธีที่ 4 นี้มีการเรียกนิสิตมาพบเป็นรายบุคคล แต่นิสิตไม่ชอบการมาพบและปรึก
ษาครู นิสิตชอบปรึกษาเพื่อนมากกว่าซึ่งเพื่อนก็คงมีปัญหาเช่นเดียวกัน จากการสังเกตระ
หว่างที่นิสิตฝึกเขียนเพื่อการตรวจแก้วิธีที่ 4 พบว่านิสิตที่มาพบครูมักจะเป็นนิสิตที่เรียนดีหรือ
ค่อนข้างดีและนิสิตผู้ที่มาพบครูก็มักจะมาพบเป็นประจำและมีความสนใจใคร่รู้ ซักถาม นอก
เหนือจากเรื่องที่ครูเขียนอธิบายด้วย ส่วนนิสิตที่ไม่มาพบครูก็จะไม่มาเลยแม้ครูจะเตือนแล้ว
ก็ตาม อีกประการหนึ่ง การแก้ไขงานเขียนที่ตรวจโดยวิธีที่ 4 นี้ยังคงมีลักษณะเดาผิดเดา
ถูกอยู่บ้าง แม้จะน้อยกว่าการแก้งานเขียนที่ตรวจโดยวิธีที่ 2 ก็ตาม ประการสุดท้ายอาจ
เป็นไปได้ว่าระยะเวลาว่างที่นิสิตฝึกเขียนเพื่อการตรวจแก้วิธีที่ 4 นั้นเป็นช่วงเวลา
ใกล้สอบไล่ และมีกิจกรรมนอกหลักสูตร "เกษตรแฟร์" ทำให้นิสิตไม่มีเวลาเอาใจใส่ปรับ
ปรุงแก้ไขงานเขียนซึ่งเป็นงานที่ทำเพื่อการวิจัยนอกเหนือจากบทเรียนปกติได้เพียงพอ จาก
การสังเกตพบว่าในระหว่างการฝึกเขียนเพื่อการตรวจแก้วิธีที่ 4 นี้ จึงหวั่นการส่งงานเริ่ม
เร็ววนบางครั้งครูต้องเตือนและทวงถาม ด้วยเหตุผลต่าง ๆ ดังกล่าวมาว่าการตรวจแก้วิธีที่ 4
จึงไม่ส่งเสริมพัฒนาการความสามารถในการเขียนของนิสิตเท่าที่ควร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

งานเขียนชิ้นสำคัญของนิสิตที่ได้รับการตรวจแก้งานโดยใช้วิธีที่ 4: ผู้สอนอธิบายที่ผิด และเรียกมาพบเป็นรายบุคคล นิสิตมีพัฒนาการดังนี้

	กลุ่มเก่ง	กลุ่มปานกลาง	กลุ่มอ่อน
กลไกการเขียน	ดีมาก	ดีมาก	ดีมาก
การใช้ภาษา	ดี-->ดีมาก	พอใช้	อ่อนมาก
การใช้ศัพท์	ดี-->ดีมาก	พอใช้	อ่อน
การเรียบเรียงความ	ดี-ดีมาก	ปานกลาง	อ่อน
เนื้อความ	ดี	พอใช้--> ปานกลาง	พอใช้
คะแนนรวม	เพิ่มขึ้น 6.7	เพิ่มขึ้น 5.5	ลดลง 1.25
คะแนนตามเกณฑ์	คะแนน	คะแนน	คะแนน
TOEFL (TWE)	ระดับ 5	ระดับ 3	ระดับ 1

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางจะเห็นได้ว่า คะแนนรวมของนิสิตทั้ง 3 กลุ่มได้แก่ นิสิตกลุ่ม
เก่ง กลุ่มปานกลาง กลุ่มอ่อน มีความก้าวหน้าขึ้นเพียงเล็กน้อย โดยนิสิตกลุ่มเก่งมีคะแนน
รวมดีขึ้นกว่าเดิม 6.7 คะแนน นิสิตกลุ่มปานกลางมีคะแนนรวมดีขึ้นกว่าเดิม 5.5 คะแนน
นิสิตกลุ่มอ่อนมีคะแนนรวมลดลงกว่าเดิม 1.25 คะแนน และเมื่อพิจารณาความสามารถใน
ด้านต่าง ๆ ของนิสิตทั้ง 3 กลุ่มจะพบว่า

1. ด้านกลไกในการเขียน พบว่า นิสิตทั้ง 3 กลุ่มเก่งมีความสามารถอยู่ในระดับดี
มาก
 2. ด้านการใช้ภาษา พบว่า นิสิตกลุ่มเก่งมีความก้าวหน้าในด้านการใช้ภาษา
จากระดับดีมาก นิสิตกลุ่มปานกลางมีความสามารถอยู่ในระดับพอใช้ นิสิตกลุ่มอ่อนมีความสามารถ
อยู่ในระดับอ่อนมาก
 3. ด้านการใช้ศัพท์ พบว่า นิสิตกลุ่มเก่งมีความก้าวหน้าในด้านการใช้คำศัพท์
จากระดับดีมาก เป็นระดับดีมาก นิสิตกลุ่มปานกลางมีความสามารถอยู่ในระดับค่อนข้างดี นิสิตกลุ่ม
อ่อนมีความสามารถอยู่ในระดับอ่อน
 4. ด้านการเรียบเรียงความ พบว่า นิสิตกลุ่มเก่งมีความสามารถอยู่ในระดับดีมาก
นิสิตกลุ่มปานกลางมีความก้าวหน้าในด้านการเรียบเรียงความจากระดับค่อนข้างดี เป็นระดับดี นิสิต
กลุ่มอ่อนมีความสามารถลดลงจากระดับพอใช้มาอยู่ในระดับอ่อน
 5. ด้านเนื้อความ พบว่า นิสิตกลุ่มเก่งมีความก้าวหน้าในด้านเนื้อความจาก
ระดับดีเป็นระดับดีมาก นิสิตกลุ่มปานกลางมีความก้าวหน้าในด้านเนื้อความจากระดับพอใช้ เป็น
ระดับค่อนข้างดี นิสิตกลุ่มอ่อนมีความสามารถอยู่ในระดับอ่อน
 6. ด้านคะแนนรวม พบว่า นิสิตกลุ่มเก่งได้คะแนนรวม 85.8-92.5% นิสิตกลุ่ม
ปานกลางได้คะแนนรวม 69.50-75.00% นิสิตกลุ่มอ่อนได้คะแนนรวม 55.75-54.50%
 7. ด้านคะแนนตามเกณฑ์ของ TOEFL พบว่า นิสิตกลุ่มเก่งมีความสามารถอยู่ใน
เกณฑ์ดี นิสิตกลุ่มปานกลางมีความสามารถอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างพอใช้ นิสิตกลุ่มอ่อนมีความ
สามารถอยู่ในเกณฑ์อ่อน
- เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ของการกระจาย (CV) จะพบว่า นิสิตกลุ่มเก่งจะมีค่า
ค่าสัมประสิทธิ์ของการกระจายของ Pre และของ Post มากที่สุดด้านคะแนนตามเกณฑ์ของ
TOEFL (TWE) นิสิตกลุ่มปานกลางจะมีค่าสัมประสิทธิ์ของการกระจายของ Pre มากที่สุดด้าน
การใช้ภาษาสัมประสิทธิ์ของการกระจายของ Post มากที่สุดด้านคะแนนตามเกณฑ์ของ TOEFL
(TWE) นิสิตกลุ่มอ่อนจะมีค่าสัมประสิทธิ์ Pre มากที่สุดด้านการเรียบเรียงความสัมประสิทธิ์
การกระจายของ Post มากที่สุดด้านคะแนนตามเกณฑ์ของ TOEFL (TWE)

สรุป

นิสิตกลุ่มเก่งมีความสามารถในด้านต่าง ๆ ของการเขียนสูงกว่านิสิตกลุ่มปานกลางและกลุ่มอ่อน โดยมีความสามารถในด้านต่าง ๆ อยู่ในระดับค่อนข้างดี-ดีมาก นิสิตกลุ่มปานกลางมีความสามารถในด้านต่าง ๆ ในระดับดี-ดีมาก นิสิตกลุ่มอ่อนมีความสามารถในด้านต่าง ๆ ในระดับพอใช้-ดีมาก นิสิตกลุ่มอ่อนมีความสามารถในด้านต่าง ๆ ในระดับอ่อน-ดีมาก

สรุปได้ว่า วิธีนี้ทำงานวิธีที่ 3 ให้ผลการปรับปรุงคุณภาพของงานเขียนในด้านต่าง ๆ ไม่มากนักเพราะคะแนนต่าง ๆ เพิ่มขึ้นเพียงเล็กน้อย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

งานเขียนชิ้นสำคัญของนิสิตที่ได้รับการตรวจแก้ไขโดยใช้วิธีที่ 4: ผู้สอนอธิบายที่
ผิดและเรียกนักศึกษามาพบเป็นรายบุคคล นักศึกษามีพัฒนาการดังนี้

	กลุ่มเก่ง	กลุ่มปานกลาง	กลุ่มอ่อน
กลไกในการเขียน	อ่อนมาก-->ดี	พอใช้	พอใช้
การใช้ภาษา	พอใช้-ปานกลาง	พอใช้	อ่อน-->พอใช้
การใช้ศัพท์	พอใช้	พอใช้	พอใช้
การเรียบเรียงความ	พอใช้-->ปานกลาง	พอใช้	พอใช้-->ปานกลาง
เนื้อความ	อ่อนมาก-->พอใช้	พอใช้	อ่อน-->พอใช้
คะแนนรวม	เพิ่มขึ้น 12.334	เพิ่มขึ้น 8.30	เพิ่มขึ้น 13.5
คะแนนรวมตามเกณฑ์	ระดับ 2-4	ระดับ 2-3	ระดับ 2-3
TOEFL (TWE)	incompetence- minimal competence	imcompetence developing competence	incompetence- developing competence

สรุป

จากตารางพบว่านักศึกษาทุกกลุ่มมีพัฒนาการในการเขียนเพิ่มขึ้น นักศึกษา
กลุ่มอ่อนมีพัฒนาการมากที่สุด ทักษะที่นักศึกษาทำคะแนนได้เพิ่มขึ้นอย่างชัดเจนคือ การใช้ภาษา
การเรียบเรียงความ และเนื้อความ นักศึกษากลุ่มเก่งมีพัฒนาการเพิ่มขึ้นเป็นอันดับรองลงมา
จะมีพัฒนาการในด้านกลไกในการเขียน การใช้ภาษา การเรียบเรียงความ และเนื้อความ
ส่วนนักศึกษากลุ่มปานกลางมีพัฒนาการในด้านทักษะการเขียนดีขึ้นหลายด้านเช่นกัน แต่ระดับ
ความสามารถไม่เปลี่ยนแปลง เมื่อพิจารณาจากคะแนนตามเกณฑ์ TOEFL (TWE) จะเห็นได้ว่า
นักศึกษาทุกกลุ่มสามารถพัฒนาระดับความสามารถในการเขียนดีขึ้น นักศึกษากลุ่มเก่งสามารถ
พัฒนาระดับการเขียนจาก incompetence ไปสู่ระดับ minimal competence กลุ่ม
ปานกลางจากระดับ incompetence ไปสู่ระดับ developing competence และกลุ่มอ่อน
จากระดับ incompetence ไปสู่ระดับ developing competence

ในด้านการกระจายของคะแนน ค่าสัมประสิทธิ์การกระจายของกลุ่มเก่งมีพิสัย
ระหว่าง 0.00-25.00 กลุ่มปานกลางมีพิสัยระหว่าง 3.526-21.5 และกลุ่มอ่อนมีพิสัย
ระหว่าง 0.00-28.28 แสดงว่านักศึกษากลุ่มอ่อนมีคะแนนแตกต่างกันมากที่สุด

งานเขียนชิ้นสำคัญของนิสิตที่ได้รับการตรวจแก้โดยผู้สอนอธิบายที่ผิดและเรียกมาพบเป็นรายบุคคล เมื่อนิสิตเขียนส่งคืนใหม่ คณะนั้นนิสิตได้แสดงถึงพัฒนาการในด้านต่าง ๆ ดังนี้

	กลุ่มเก่ง	กลุ่มปานกลาง	กลุ่มอ่อน
กลไกในการเขียน	ปานกลาง	พอใช้	ยังไม่พอใช้
การใช้ภาษา	ดีมาก-ดี	ยังไม่พอใช้	อ่อนมาก
การใช้ศัพท์	ปานกลาง	ยังไม่พอใช้	อ่อนมาก
การเรียบเรียงความ	ดี-->พอใช้	ยังไม่พอใช้	อ่อนมาก
เนื้อความ	ดี-->ปานกลาง	ยังไม่พอใช้	อ่อนมาก
คะแนนรวม	ลดลง 7.119	เพิ่มขึ้น 0.174	เพิ่มขึ้น 0.571
คะแนนรวมตามเกณฑ์ TOEFL (TWE)	ระดับ 5-4	ระดับ 3	ระดับ 3

สรุป

นิสิตที่มีพัฒนาการในการเขียนด้านต่าง ๆ โดยเปลี่ยนจากระดับเดิม ไปสู่ระดับที่สูงขึ้น 2 กลุ่ม คือนิสิตกลุ่มปานกลางและนิสิตกลุ่มอ่อน ในด้านคะแนนรวมของนิสิต พบว่าคะแนนนิสิตกลุ่มอ่อนพัฒนาสูงที่สุด โดยเพิ่มขึ้น 0.571 คะแนน กลุ่มปานกลางเพิ่มขึ้น 0.174 แต่กลุ่มเก่งลดลง 7.119 คะแนน ในด้านการกระจายของคะแนน นิสิตกลุ่มเก่งมีพิสัยสัมประสิทธิ์การกระจายระหว่าง 0.000-29.903 กลุ่มปานกลางมีพิสัยสัมประสิทธิ์การกระจายระหว่าง 15.793-35.536 และกลุ่มอ่อนมีพิสัยสัมประสิทธิ์การกระจายระหว่าง 14.850-40.825 แสดงว่ากลุ่มอ่อนมีคะแนนแตกต่างกันมากที่สุด

สถาบันวิจัยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

งานเขียนชิ้นสำคัญ ที่ผลิตได้ผ่านการตรวจงาน โดยวิธีที่ 4 ผู้สอนอธิบายที่ผิดเป็นรายบุคคลผลิตมีพัฒนาการในการเขียนดังนี้

	กลุ่มเก่ง	กลุ่มปานกลาง	กลุ่มอ่อน
กลไกในการเขียน	ดี	ดี --->	พอใช้ ---> ดีมาก
การใช้ภาษา	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง
การใช้ศัพท์	ดี ---> ดีมาก	ปานกลาง	พอใช้ ---> ดี
การเรียบเรียงความ	เกือบพอใช้	ปานกลาง	เกือบพอใช้ ---> ปานกลาง
เนื้อความ	พอใช้	เกือบพอใช้	ค่อนข้างอ่อน
คะแนนรวม	เพิ่มขึ้น 3.334 คะแนน	ลดลง 0.625 คะแนน	เพิ่มขึ้น 10.667 คะแนน
คะแนนตามเกณฑ์ของ TOEFL (TWE)	ระดับ 5	ระดับ 4	ระดับ 4

สรุป

งานเขียนชิ้นสำคัญของนิสิตที่ผ่านการตรวจงาน โดยวิธีที่ผู้สอนอธิบายที่ผิดเป็นรายบุคคลมีพัฒนาการดีขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับกลุ่มอ่อนที่คะแนนรวมเพิ่มขึ้น 10.667 คะแนน

ในด้านความแตกต่างของคะแนนพบว่านิสิตกลุ่มอ่อนแตกต่างกันมากที่สุดในการใช้ศัพท์ Pre (CV = 21.653) และนิสิตกลุ่มอ่อนอีกเช่นกันที่มีคะแนนไม่ต่างกันในด้านเนื้อความ Pre และทุก ๆ ด้านของ Post

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

งานชิ้นสำคัญที่ผ่านการตรวจแก้งาน โดยวิธีผู้สอนอธิบายที่ผิดให้เป็นรายบุคคล
ผู้เรียนกลุ่มที่ 7 มีพัฒนาการระยะยาวดังนี้

	กลุ่มเก่ง	กลุ่มปานกลาง	กลุ่มอ่อน
กลไกการเขียน	ดี	ดี	พอใช้-->ดีมาก
การใช้ภาษา	พอใช้-->ปานกลาง	พอใช้	อ่อน
การใช้ศัพท์	ดี	ปานกลาง	ปานกลาง-->พอใช้
การเรียบเรียงความ	ปานกลาง	ปานกลาง	พอใช้
เนื้อความ	ดี	ปานกลาง	พอใช้
คะแนนรวม	เพิ่มขึ้น ๑.667	เพิ่มขึ้น 4.๑5	เพิ่มขึ้น 1.5
คะแนนตามเกณฑ์	คะแนน	คะแนน	คะแนน
TOEFL (TWE)	ระดับ 4	ระดับ 4	ระดับ 3

สรุป

ผลการเขียนงานชิ้นสำคัญซึ่งบ่งถึงพัฒนาการระยะยาวเมื่อนิสิตผ่านการตรวจแก้งานโดยวิธีที่ 4 แล้ว พบว่าทุกกลุ่มมีพัฒนาการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มปานกลาง ซึ่งมีคะแนนรวมเพิ่มขึ้น 4.๑5 คะแนน

ในด้านความแตกต่างของคะแนนนั้น พบว่าค่าสัมประสิทธิ์การกระจายของกลุ่มเก่ง อยู่ระหว่าง 6.663-18.6๑๑ กลุ่มปานกลางอยู่ระหว่าง 8.821-2๑.577 กลุ่มอ่อนอยู่ระหว่าง ๑.๑๑๑-2๑.2๑๑ แสดงว่ากลุ่มอ่อนมีความแตกต่างของคะแนนสูงที่สุด

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

งานเขียนชิ้นสำคัญชั้นที่ 4 เป็นการเขียนแบบวิพากษ์วิจารณ์ลิตกลุ่มต่าง ๆ มีความสามารถในการเขียนชั้นที่ 1 และชั้นที่ 2 ซึ่งเขียนห่างจากระยะแรกประมาณ 3 ปีถัดมา เมื่อผ่านการตรวจวิธีที่ 4: ผู้สอนเขียนอธิบายที่ผิดและเรียกมาพบเป็นรายบุคคล

	เก่ง	ปานกลาง	อ่อน
กลไกในการเขียน	ปานกลาง-ดี	ปานกลาง-ดี----> ดีมาก	ปานกลาง
การใช้ภาษา	ปานกลาง	พอใช้	อ่อน-พอใช้
การใช้ศัพท์	ปานกลาง-ดี	ปานกลาง	พอใช้
การเรียบเรียงความ	ปานกลาง	ปานกลาง	พอใช้
เนื้อความ	ปานกลาง-ดี	ปานกลาง	พอใช้
คะแนนรวม	ลดลง 1.556	เพิ่มขึ้น 0.25	ลดลง 1.833
	คะแนน	คะแนน	คะแนน
คะแนนตามตามเกณฑ์ TOEFL (TWE)	ระดับ 4	ระดับ 4	ระดับ 3

สรุป

นิสิตน้อยคนที่ส่งงานชั้นที่ 2 และนิสิตไม่มีพัฒนาการในด้านต่าง ๆ ยกเว้นนิสิตระดับปานกลางที่มีความสามารถด้านกลไกในการเขียนพัฒนาจากปานกลาง-ดี ไปดีมากเท่านั้น

ในด้านสัมประสิทธิ์การกระจายพบว่านิสิตกลุ่มเก่งมีพิสัยระหว่าง 4.683-13.960 กลุ่มปานกลางระหว่าง 0.000-28.689 กลุ่มอ่อนระหว่าง 5.873-35.300 กลุ่มปานกลางไม่มีการกระจายในด้านกลไกการเขียน (Post) แต่กลุ่มอ่อนมีการกระจายสูงที่สุดในด้านนี้ (Post) เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้ว นิสิตกลุ่มอ่อนมีคะแนนแตกต่างกันมากที่สุด กลุ่มเก่งมีความแตกต่างกันน้อยที่สุด

งานเขียนย่อยครั้งที่ 1 ของนักศึกษาที่ได้รับการตรวจแก้งานโดยใช้วิธีที่ 4: ผู้สอนอธิบายที่ผิดโดยเรียกนักศึกษามาพบเป็นรายบุคคล เมื่อนักศึกษาเขียนส่งคืนใหม่จะมีพัฒนาการด้านการเขียนดังนี้

	กลุ่มเก่ง	กลุ่มปานกลาง	กลุ่มอ่อน
กลไกในการเขียน	ดี	พอใช้	อ่อน-->พอใช้
การใช้ภาษา	ปานกลาง	พอใช้	พอใช้
การใช้ศัพท์	ปานกลาง	พอใช้	พอใช้
การเรียบเรียงความ	ปานกลาง	พอใช้	พอใช้
เนื้อความ	ปานกลาง	พอใช้	พอใช้
คะแนนรวม	เพิ่มขึ้น 2.667	เพิ่มขึ้น 2.80	เพิ่มขึ้น 4.5
คะแนนรวมตามเกณฑ์	ระดับ 4	ระดับ 2-3	ระดับ 2-3
TOEFL (TWE)	minimal competence	incompetence-developing competence	incompetence-developing competence

สรุป

จากตารางพบว่านักศึกษาทุกกลุ่มมีพัฒนาการในการเขียนเพิ่มขึ้น นักศึกษากลุ่มอ่อนมีพัฒนาการมากที่สุด คือ มีคะแนนรวมเพิ่มขึ้น 4.5 โดยสามารถปรับระดับความสามารถในการเขียนด้านกลไกในการเขียน และคะแนนตามเกณฑ์ TOEFL (TWE)

ในด้านการกระจายของคะแนน ค่าสัมประสิทธิ์การกระจายของกลุ่มเก่งมีพิสัยระหว่าง 0.00-10.239 กลุ่มปานกลางมีพิสัยระหว่าง 5.080-22.571 และกลุ่มอ่อนมีพิสัยระหว่าง 0.00-28.28 แสดงว่านักศึกษากลุ่มอ่อนมีคะแนนแตกต่างกันมากที่สุด และกลุ่มเก่งมีคะแนนแตกต่างกันน้อยที่สุด

งานเขียนชิ้นที่ 1 ของนิสิตที่ได้รับการตรวจแก้งานโดยผู้สอนอธิบายที่ผิดและ
เรียกมาพบเป็นรายบุคคล เมื่อนิสิตเขียนส่งคืนใหม่ คะแนนที่นิสิตได้แสดงถึงพัฒนาการใน
ด้านต่าง ๆ ดังนี้

	กลุ่มเก่ง	กลุ่มปานกลาง	กลุ่มอ่อน
กลไกในการเขียน การใช้ภาษา	พอใช้ ยังไม่พอใช้-->	พอใช้ ยังไม่พอใช้-->	พอใช้ อ่อนมาก-->
การใช้ศัพท์	พอใช้ พอใช้-->ปานกลาง	พอใช้ ยังไม่พอใช้-->	ยังไม่พอใช้ พอใช้-->ปานกลาง
การเรียบเรียงความ	ปานกลาง	ยังไม่พอใช้--> พอใช้	ปานกลาง
เนื้อความ	พอใช้	ยังไม่พอใช้-พอใช้	พอใช้
คะแนนรวม	เพิ่มขึ้น 4.000	เพิ่มขึ้น 1.500	เพิ่มขึ้น 15.000
คะแนนรวมตามเกณฑ์ TOEFL (TWE)	ระดับ 4	ระดับ 4	ระดับ 4-->5

สรุป

นิสิตที่มีพัฒนาการในการเขียนด้านต่าง ๆ โดยเปลี่ยนจากระดับเดิม ไปสู่ระดับ
ที่สูงขึ้น คือนิสิตกลุ่มปานกลางพัฒนาใน 4 ด้าน กลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อนพัฒนา 2 ด้าน ใน
ด้านคะแนนรวมของนิสิต พบว่าคะแนนนิสิตกลุ่มอ่อนพัฒนาสูงที่สุด โดยเพิ่มขึ้น 15.000
คะแนน กลุ่มเก่งเพิ่มขึ้น 4.000 และกลุ่มกลางเพิ่มขึ้น 1.5000 คะแนน ในด้านการ
กระจายของคะแนน นิสิตกลุ่มเก่งมีพิสัยสัมประสิทธิ์การกระจายระหว่าง 8.247-21.211
กลุ่มปานกลางมีพิสัยสัมประสิทธิ์การกระจายระหว่าง 0.000-34.137 กลุ่มอ่อนมีพิสัย
ระหว่าง 0.000-24.386 แสดงว่ากลุ่มปานกลางมีคะแนนแตกต่างกันมากที่สุด

งานเขียนชิ้นที่ 2 ของนิสิตที่ได้รับการตรวจแก้งาน โดยผู้สอนอธิบายที่ผิดและ
เรียกมาพบเป็นรายบุคคล เมื่อนิสิตเขียนส่งคืนใหม่ คะแนนที่นิสิตได้แสดงถึงพัฒนาการใน
ด้านต่าง ๆ ดังนี้

	กลุ่มเก่ง	กลุ่มปานกลาง	กลุ่มอ่อน
กลไกในการเขียน	พอใช้--> ปานกลาง	ยังไม่พอใช้--> พอใช้	พอใช้
การใช้ภาษา	อ่อนมาก-->ดี	ยังไม่พอใช้	แย่มาก-->พอใช้
การใช้ศัพท์	ยังไม่พอใช้--> ปานกลาง	ยังไม่พอใช้--> พอใช้	ยังไม่พอใช้-->พอใช้
การเรียบเรียงความ เนื้อความ	ยังไม่พอใช้ พอใช้-->ดีมาก	ยังไม่พอใช้ ยังไม่พอใช้	ยังไม่พอใช้-->พอใช้ อ่อนมาก-->พอใช้
คะแนนรวม	เพิ่มขึ้น 6.500	เพิ่มขึ้น 4.667	เพิ่มขึ้น 16.000
คะแนนรวมตามเกณฑ์ TOEFL (TWE)	ระดับ 3-4	ระดับ 3-4	ระดับ 4

สรุป

นิสิตที่มีพัฒนาการในการเขียนด้านต่าง ๆ โดยเปลี่ยนจากระดับเดิม ไปสู่ระดับ
ที่สูงขึ้น คือนิสิตกลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อนพัฒนาใน 4 ด้าน กลุ่มกลางพัฒนา 2 ด้าน ในด้านคะแนน
รวมของนิสิต พบว่าคะแนนนิสิตกลุ่มอ่อนพัฒนาสูงที่สุด โดยเพิ่มขึ้น 16.000 คะแนน กลุ่มเก่ง
เพิ่มขึ้น 6.500 และกลุ่มกลางเพิ่มขึ้น 4.667 คะแนน ในด้านการกระจายของคะแนน
นิสิตกลุ่มเก่งมีนิสัยสัมประสิทธิ์การกระจายระหว่าง 0.000-41.686 กลุ่มปานกลางมีพิสัย-
สัมประสิทธิ์การกระจายระหว่าง 0.000-33.988 กลุ่มอ่อนมีข้อมูลไม่เพียงพอ จึงทำให้ไม่
สามารถเปรียบเทียบได้

งานเขียนชั้นที่ 3 ของนิสิตที่ได้รับการตรวจแก้งานโดยผู้สอนอธิบายที่ผิดและ
เรียกมาพบเป็นรายบุคคล เมื่อนิสิตเขียนส่งคืนใหม่ คะแนนที่นิสิตได้แสดงถึงพัฒนาการใน
ด้านต่าง ๆ ดังนี้

	กลุ่มเก่ง	กลุ่มปานกลาง	กลุ่มอ่อน
กลไกในการเขียน	พอใช้	พอใช้	พอใช้
การใช้ภาษา	ยังไม่พอใช้	ยังไม่พอใช้-->	ยังไม่พอใช้-->
การใช้ศัพท์	ยังไม่พอใช้-->	พอใช้	อ่อนมาก
การเรียบเรียงความ	พอใช้	พอใช้	อ่อนมาก
เนื้อความ	พอใช้	ยังไม่พอใช้	อ่อนมาก
คะแนนรวม	เพิ่มขึ้น 0.917	เพิ่มขึ้น 5.000	เพิ่มขึ้น 1.5000
คะแนนรวมตามเกณฑ์ TOEFL (TWE)	ระดับ 4	ระดับ 4	ระดับ 3-4

สรุป

นิสิตที่มีพัฒนาการในการเขียนด้านต่าง ๆ โดยเปลี่ยนจากระดับเดิม ไปสู่ระดับ
ที่สูงขึ้น คือนิสิตกลุ่มอ่อนพัฒนาใน 2 ด้าน กลุ่มเก่งและกลุ่มปานกลางพัฒนา 1 ด้าน ในด้าน
คะแนนรวมของนิสิต พบว่าคะแนนนิสิตกลุ่มปานกลางพัฒนาสูงที่สุด โดยเพิ่มขึ้น 5.000 คะแนน
กลุ่มอ่อนเพิ่มขึ้น 1.500 และกลุ่มเก่งเพิ่มขึ้น 0.917 คะแนน ในด้านการกระจาย
ของคะแนน นิสิตกลุ่มเก่งมีพิสัยสัมประสิทธิ์การกระจายระหว่าง 0.000-14.145 กลุ่ม
ปานกลางมีพิสัยสัมประสิทธิ์การกระจายระหว่าง 0.000-12.855 กลุ่มอ่อนมีพิสัยระหว่าง
0.000-52.064 แสดงว่ากลุ่มอ่อนมีคะแนนแตกต่างกันมากที่สุด

ตารางที่ 111: การเปรียบเทียบปริมาณดินตะกอนที่สะสมตามการตรวจงาน วันที่ 4: ผู้ประเมินปริมาณดินตะกอนสะสมที่สะสมตามพื้นที่ตรวจการทดลอง (กลุ่มที่ 3: จุดทางการประเมินค่าเฉลี่ย (กลุ่มที่ 2) (จำนวนที่ 1) กลุ่มที่ 1)

กลุ่มที่ 1

กลุ่มที่ 2

กลุ่มที่ 3

กลุ่มที่ 1	N = 5			N = 5			N = 6			N = 6			N = 3			N = 0	
	Pre	Post	CV	Pre	Post	CV	Pre	Post	CV	Pre	Post	CV	Pre	Post	CV	CV	
ค่าเฉลี่ย	4.333	0.516	11.909	5.000	0.000	0.000	4.000	0.000	0.000	5.000	0.000	0.000	3.000	0.000	0.000	0.000	
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	19.667	1.211	6.157	21.667	2.082	9.609	16.750	1.902	11.833	20.500	0.707	3.449	9.667	5.033	52.064	0.000	
ค่าสัมประสิทธิ์การแปรผัน	18.167	0.753	14.145	19.000	0.000	0.000	16.750	1.669	9.964	19.500	0.707	3.626	10.333	3.215	31.114	0.000	
ค่าเฉลี่ยรวม	18.167	1.722	9.479	19.000	0.000	0.000	14.875	1.458	9.802	18.000	0.000	0.000	9.000	2.000	22.222	0.000	
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานรวม	22.500	1.871	8.316	24.667	1.155	4.682	19.125	0.991	5.182	23.500	2.121	9.026	13.000	0.000	0.000	0.000	
ค่าสัมประสิทธิ์การแปรผันรวม	82.833	3.920	4.732	89.333	3.125	3.498	71.500	4.986	0.973	86.500	3.536	4.088	45.000	9.539	21.198	0.000	
ค่าเฉลี่ยรวม (TWE)	5.333	0.516	9.676	6.000	0.000	0.000	4.375	0.518	11.840	5.500	0.707	12.825	3.000	0.000	0.000	0.000	

* ตารางที่ 3 มีงานเขียน-แก้ไข ให้มีเพียงผู้ประเมินดินตะกอนที่สะสมตามพื้นที่ตรวจงานวันที่ 1

งานเขียน-เขียนแก้สิ่งใหม่ขึ้นที่ 1 ที่ได้ผ่านการตรวจงานโดยวิธีที่ 4 ผู้สอนอธิบายที่ผิดเป็นรายบุคคลเมื่อผลิตเขียนงานค้นสิ่งใหม่ นิสิตมีพัฒนาการดังนี้

	กลุ่มเก่ง	กลุ่มปานกลาง	กลุ่มอ่อน
กลไกในการเขียน	ดี ---> ดีมาก	ดีมาก ---> ดี	พอใช้
การใช้ภาษา	ดี ---> ดีมาก	พอใช้ ---> ดี	อ่อนมาก
การใช้ศัพท์	ดีมาก	ดี ---> ดีมาก	อ่อน
การเรียบเรียงความ	ดีมาก	ปานกลาง ---> ดีมาก	อ่อนมาก
เนื้อความ	ดี	เกือบพอใช้ ---> ค่อนข้างดี	อ่อนมาก
คะแนนรวม	เพิ่มขึ้น 6.5 คะแนน	เพิ่มขึ้น 15 คะแนน	- (มีแต่คะแนน Pre-)
คะแนนตามเกณฑ์ของ TOEFL (TWE)	ระดับ 5 ---> 6	ระดับ 5	ระดับ 3

สรุป

ผลการเขียนงานย่อยขึ้นที่ 1 ซึ่งเป็นเพียงขั้นเดียวของนิสิตกลุ่มนี้ที่ผู้สอนอธิบายที่ผิดเป็นรายบุคคลแล้ว สำหรับกลุ่มเก่งและปานกลางมีพัฒนาการดีมาก โดยที่คะแนนรวมเพิ่มขึ้น 7 และ 15 คะแนนตามลำดับ และระดับความสามารถในการเขียนตามเกณฑ์ TOEFL (TWE) ของนิสิตกลุ่มเก่งก็มีพัฒนาการจากระดับดีไปดีมาก ส่วนนิสิตกลุ่มความสามารถปานกลางก็มีพัฒนาการทางการเขียนในทุกด้าน

แต่นิสิตกลุ่มอ่อนส่งแต่งงานเขียนขึ้นแรกและไม่ส่งงานที่แก้และเขียนส่งใหม่ จึงไม่มีข้อมูลด้านพัฒนาการ

นิสิตกลุ่มอ่อนมีความแตกต่างกันมากที่สุดในด้านการใช้ภาษา Pre (CV = 52.064) และกลุ่มที่มีคะแนนไม่แตกต่างกัน (CV = 0.000) ได้แก่กลุ่มเก่งในด้านกลไกในการเขียน Post การใช้ศัพท์ Post การเรียบเรียงความ Post และความตามเกณฑ์ TOEFL (TWE) Post กลุ่มปานกลางในด้านกลไกการเขียน Pre และ Post และการเรียบเรียงความ Post ส่วนกลุ่มอ่อนไม่แตกต่างกันในด้านกลไกการเขียน Pre และคะแนนตามเกณฑ์ TOEFL (TWE) Pre นิสิตกลุ่มอ่อนส่งงานแต่เพียงครั้งเดียว จึงมีแต่คะแนน Pre ไม่มีคะแนนหลังการแก้งานเขียน Post

งานเขียนชิ้นที่ 1 ของนิสิตที่ได้รับการตรวจแก้งาน โดยผู้สอนอธิบายที่ผิดและ
เรียกมาพบเป็นรายบุคคล เมื่อนิสิตเขียนส่งคืนใหม่ คะแนนที่นิสิตได้แสดงถึงพัฒนาการใน
ด้านต่าง ๆ ดังนี้

	กลุ่มเก่ง	กลุ่มปานกลาง	กลุ่มอ่อน
กลไกในการเขียน	พอใช้-->ปานกลาง	พอใช้-->ปานกลาง	พอใช้
การใช้ภาษา	ปานกลาง-->ดีมาก	ปานกลาง-->ดี	พอใช้
การใช้ศัพท์	ดี-->ดีมาก	ดี	ปานกลาง
การเรียบเรียงความ	ดี-->ดีมาก	ดี	ปานกลาง
เนื้อความ	ปานกลาง-->ดี	ปานกลาง	พอใช้
คะแนนรวม	เพิ่มขึ้น 7.267	เพิ่มขึ้น 5.087	-
คะแนนรวมตามเกณฑ์ TOEFL (TWE)	ระดับ 4	ระดับ 4	ระดับ 3

สรุป

นิสิตที่มีพัฒนาการในการเขียนด้านต่าง ๆ โดยเปลี่ยนจากระดับเดิม ไปสู่ระดับที่
สูงขึ้น คือนิสิตกลุ่มเก่ง พัฒนาใน 5 ด้าน กลุ่มปานกลางพัฒนา 2 ด้าน ในด้านคะแนนรวม
ของนิสิต พบว่าคะแนนนิสิตกลุ่มเก่งพัฒนาสูงที่สุด โดยเพิ่มขึ้น 7.267 คะแนน กลุ่มปาน
กลางเพิ่มขึ้น 5.087

ในด้านการกระจายของคะแนน นิสิตกลุ่มเก่ง มีพิสัยสัมประสิทธิ์การกระจาย
ระหว่าง 4.386-12.454 กลุ่มปานกลางมีพิสัยสัมประสิทธิ์การกระจายระหว่าง 0.000-
14.157 แต่นิสิตกลุ่มอ่อนไม่ได้ส่งงานที่แก้ไขแล้ว ทำให้ไม่สามารถเปรียบเทียบในด้านนี้ได้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

งานเขียน-เขียนแก้สิ่งใหม่ชิ้นที่ 2 ของกลุ่มที่ 4 ที่ได้ผ่านการตรวจงานโดยวิธีที่ 4 ผู้สอนอธิบายที่ผิดเป็นรายบุคคล เมื่อนิสิตเขียนชิ้นส่งใหม่ นิสิตมีพัฒนาการดังนี้

	กลุ่มเก่ง	กลุ่มปานกลาง	กลุ่มอ่อน
กลไกการเขียน	๑๔	๑๔	๑๔
การใช้ภาษา	๑๔	ปานกลาง	ปานกลาง
การใช้ศัพท์	๑๔-->ดีมาก	ปานกลาง-->ดี	ปานกลาง
การเรียบเรียงความ	ดีมาก	ปานกลาง	พอใช้-->ปานกลาง
เนื้อความ	๑๔	ปานกลาง	พอใช้-->ปานกลาง
คะแนนรวม	ลดลง ๕.85	เพิ่มขึ้น 6.58	เพิ่มขึ้น 5.75
	คะแนน	คะแนน	คะแนน
คะแนนตามเกณฑ์ TOEFL (TWE)	ระดับ 4-->5	ระดับ 4	ระดับ 3-->4

สรุป

นิสิตมีพัฒนาการในการเขียนด้านต่าง ๆ กลุ่มเก่งพัฒนาในด้านการใช้ศัพท์ซึ่งเปลี่ยนจากระดับดี-->ดีมาก ถึงแม้ว่าจะมีคะแนนรวมลดลงเล็กน้อย คะแนนการเขียนตามเกณฑ์ TOEFL พัฒนาจากระดับ 4 (minimal competence) เป็นระดับ 5 (demonstrating competence) กลุ่มปานกลาง และกลุ่มอ่อนมีพัฒนาการดีขึ้นโดยกลุ่มปานกลางพัฒนาในด้านการใช้ศัพท์และมีคะแนนรวมเพิ่มขึ้น 6.58 คะแนน ในขณะที่กลุ่มอ่อนพัฒนาในด้านการใช้เนื้อความ โดยมีคะแนนรวมเพิ่มขึ้น 5.75 คะแนน และคะแนนตามเกณฑ์ TOEFL TWE เปลี่ยนจากระดับ 3 (developing competence) เป็นระดับ 4 (minimal competence)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

งานเขียนชั้นที่ 3 ของนิสิตที่ได้รับการตรวจแก้งาน โดยผู้สอนอธิบายที่ผิดและ
เรียกมาพบเป็นรายบุคคล เมื่อนิสิตเขียนส่งคืนใหม่ คะแนนที่นิสิตได้แสดงถึงพัฒนาการใน
ด้านต่าง ๆ ดังนี้

	กลุ่มเก่ง	กลุ่มปานกลาง	กลุ่มอ่อน
กลไกในการเขียน	ปานกลาง-->ดี	ปานกลาง	ปานกลาง
การใช้ภาษา	ปานกลาง-->ดี	ปานกลาง-->ดีมาก	ดี-->ดีมาก
การใช้ศัพท์	ดี-->ดีมาก	ดี-->ดีมาก	ดี-ดีมาก
การเรียบเรียงความ	ดี-->ดีมาก	ดี-->ดีมาก	ดีมาก
เนื้อความ	ดีมาก	ปานกลาง-->ดี	ปานกลาง-->ดีมาก
คะแนนรวม	เพิ่มขึ้น 4.166	เพิ่มขึ้น 4.305	เพิ่มขึ้น 4.500
คะแนนรวมตามเกณฑ์ TOEFL (TWE)	ระดับ 4	ระดับ 4	ระดับ 4

สรุป

นิสิตที่มีพัฒนาการในการเขียนด้านต่าง ๆ โดยเปลี่ยนจากระดับเดิม ไปสู่ระดับที่
สูงขึ้น คือนิสิตกลุ่มเก่งและกลุ่มปานกลางพัฒนาใน 4 ด้าน กลุ่มอ่อนพัฒนา 3 ด้าน
ในขณะที่คะแนนรวมของนิสิต พบว่าคะแนนนิสิตกลุ่มอ่อนพัฒนาสูงที่สุด โดยเพิ่มขึ้น 4.500
คะแนน กลุ่มปานกลางเพิ่มขึ้น 4.305 และกลุ่มเก่งเพิ่มขึ้น 4.166 คะแนน

ในด้านการกระจายของคะแนน นิสิตกลุ่มเก่ง มีพิสัยสัมประสิทธิ์การกระจาย
ระหว่าง 0.000-12.177 กลุ่มปานกลางมีพิสัยสัมประสิทธิ์การกระจายระหว่าง 4.130-
10.942 กลุ่มอ่อนมีพิสัยระหว่าง 0.000-14.884 แสดงว่ากลุ่มอ่อนมีคะแนนแตกต่างกัน
มากที่สุด

ตารางที่ 115: การเปรียบเทียบงานเขียนของผู้เรียนที่เข้ารับการตรวจงาน วิชาที่ 4: ผู้สอนเขียนอธิบายเหตุผล เรียนตามใบรายชื่อผล
งานเขียน (ส่งใหม่) วิชาที่ 1

กลุ่มเก่ง

กลุ่มปานกลาง

กลุ่มอ่อน

	N = 8 Pre			N = 8 Post			N = 8 Pre			N = 3 Post			N = 2 Pre			N = 0 Post			
	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	\bar{X}	SD	CV	
ผลได้ในกา รเขียน	4.250	0.463	10.894	4.625	0.518	11.200	4.250	0.707	16.635	3.333	0.577	17.312	4.000	1.414	35.350	0.000	0.000	0.000	
การใช้ภาษา ที่ชัดเจน	16.750	3.240	19.343	18.750	2.188	11.669	14.875	1.246	8.376	15.333	1.155	7.533	13.500	2.121	15.711	0.000	0.000	0.000	
การใช้คำพ ้องการ	13.875	1.458	10.508	15.875	1.959	12.340	13.250	0.463	3.494	13.333	1.555	11.663	13.500	0.707	5.237	0.000	0.000	0.000	
การใช้คำ เชื่อม	14.000	2.619	18.707	16.125	2.100	13.023	12.250	0.463	3.780	13.000	1.000	7.692	12.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	
ใช้ คำเชื่อม อย่าง เหมาะสม	21.500	4.000	18.605	24.125	2.696	11.175	19.375	0.916	4.728	20.000	1.732	8.660	18.500	0.707	3.822	0.000	0.000	0.000	
คำ เชื่อม เหมาะสม	70.375	11.070	15.730	79.500	9.070	11.391	64.000	2.726	4.259	65.000	4.000	6.154	61.500	0.707	1.150	0.000	0.000	0.000	
คำ เชื่อม เหมาะสม	3.875	0.835	21.548	4.625	0.518	11.200	3.375	0.518	15.348	3.667	0.577	13.375	3.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	
คะแนน TOEFL (TME)																			

+

งานเขียนชิ้นแรกของวิธีการทำงานแบบที่ 4: ผู้สอนเขียนอธิบายที่ผิดและเรียก มาพบเป็นรายบุคคล นิสิตกลุ่มอ่อนไม่ส่งงานเขียนที่ผ่านการตรวจแก้ไขเลย จึงไม่มีคะแนน ของงานอื่นปรากฏ มีแต่คะแนนของงานชิ้นแรกเท่านั้น คะแนนพัฒนาการจึงมีแต่ของกลุ่ม เก่งและปานกลางเท่านั้น

	เก่ง	ปานกลาง	อ่อน
กลไกในการเขียน	ปานกลาง--->ดี	ปานกลาง--->พอใช้	ปานกลาง
การใช้ภาษา	พอใช้--->ปานกลาง	อ่อน-พอใช้	พอใช้
การใช้ศัพท์	พอใช้--->ปานกลาง	พอใช้	พอใช้
การเรียบเรียงความ	ปานกลาง-ดี	พอใช้	พอใช้
เนื้อความ	พอใช้--->ปานกลาง	อ่อน-พอใช้	อ่อน-พอใช้
คะแนนรวม	เพิ่มขึ้น 9.125	เพิ่มขึ้น 1.000	-
คะแนนตามตามเกณฑ์ TOEFL (TWE)	ระดับ 3--->4	ระดับ 3	ระดับ 3

สรุป

นิสิตกลุ่มเก่งมีพัฒนาการมากที่สุด ในการเขียนด้านต่าง ๆ รวมทั้งคะแนนตามเกณฑ์ TOEFL (TWE) กลุ่มปานกลางมีพัฒนาการเล็กน้อย (1.00 คะแนน) ในด้านกลไกการเขียน คะแนนกลับลดลง แต่นิสิตกลุ่มนี้มีเพียง 3 คนเท่านั้นที่ส่งงานชิ้นหลัง

ในด้านสัมประสิทธิ์การกระจาย นิสิตกลุ่มเก่งมีพิสัยระหว่าง 10.508-21.548 กลุ่มปานกลางระหว่าง 3.494-17.312 กลุ่มอ่อน (Pre) ระหว่าง 0.000-35.350 สรุปได้ว่ากลุ่มอ่อน ไม่มีการกระจายในด้านคะแนนตามเกณฑ์ TOEFL (TWE) (Pre) และการ เรียบเรียงความ (Pre) และกลุ่มอ่อนอีกเช่นกันที่คะแนนกลไกในการเขียน (Pre) มีการ กระจายสูงที่สุด เมื่อพิจารณาแล้ว นิสิตกลุ่มอ่อนมีคะแนนแตกต่างกันสูงที่สุด รองลงมาคือนิสิตก ลุ่มปานกลางและนิสิตกลุ่มเก่งซึ่งมีความแตกต่างของคะแนน ไล่เลี่ยกัน

งานเขียน-เขียนส่งใหม่ขั้นที่ 2 ของวิธีการตรวจงานแบบที่ 4 โดยผู้สอนเขียนคำอธิบาย
ที่ผิดให้ ไม่มีนิสิตกลุ่มอ่อนเขียนงานส่งใหม่หลังจากทำงานได้ผ่านการตรวจแล้วเลย ดังนั้นจึงไม่มีคะแนน
Post ข้อแตกต่างของคะแนน Pre, Post จึงมีแต่ของกลุ่มเก่งและปานกลาง

	เก่ง	ปานกลาง	อ่อน
กลไกในการเขียน	ดี	ปานกลาง-ดี	ดี
การใช้ภาษา	พอใช้--->	อ่อน-พอใช้	อ่อน
การใช้ศัพท์	ปานกลาง	พอใช้	พอใช้
การเรียบเรียงความ	ปานกลาง-ดี	พอใช้	อ่อน
เนื้อความ	ปานกลาง-ดี	พอใช้	อ่อน-พอใช้
คะแนนรวม	เพิ่มขึ้น 6.911	เพิ่มขึ้น 3.578	-
คะแนนตามตามเกณฑ์ TOEFL (TWE)	ระดับ 4 minimal competence	ระดับ 3 developing competence	ระดับ 3 developing competence

สรุป

นิสิตกลุ่มเก่งมีพัฒนาการมากที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการใช้ภาษา กลุ่มปานกลาง
ความสามารถเพิ่มขึ้นเล็กน้อย แต่ยังคงระดับเดิม เป็นที่น่าสังเกตว่า กลุ่มอ่อนมีความสามารถ
ใช้กลไกในการเขียนระดับดี เช่นเดียวกับกลุ่มเก่ง

ในด้านสัมประสิทธิ์การกระจายของคะแนน กลุ่มเก่งมีพิสัยระหว่าง 2.592-24.024
กลุ่มปานกลางระหว่าง 6.341-22.026 กลุ่มอ่อน (Pre) ระหว่าง 0.000-16.968 สรุปได้ว่า
นิสิตกลุ่มอ่อนคะแนน ไม่มีการกระจายในด้านคะแนนตามเกณฑ์ของ TOEFL (TWE) และคะแนนตาม
เนื้อความถดถันไปคือกลุ่มเก่งที่พิสัยต่ำ (2.592) ในด้านเนื้อความ (Post) และกลุ่มเก่งอีกเช่น
กันที่มีการกระจายสูงที่สุดในด้านคะแนนตามเกณฑ์ของ TOEFL (TWE) เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้ว
นิสิตกลุ่มเก่งมีความแตกต่างของคะแนนสูงที่สุด รองลงมาคือ กลุ่มอ่อนและกลุ่มปานกลาง

งานเขียน-เขียนส่งใหม่ขึ้นที่ 3 ของวิธีการตรวจที่ผู้สอนเขียนอธิบายที่ผิดและ
เรียกมาพบเป็นรายบุคคล แสดงถึงระดับความสามารถในการเขียนด้านต่าง ๆ ของนิสิตทั้ง
3 กลุ่มดังนี้

	เก่ง	ปานกลาง	อ่อน
กลไกในการเขียน	ดี	ดี--->ดีมาก	ดี
การใช้ภาษา	ปานกลาง	พอใช้	อ่อน-พอใช้
การใช้ศัพท์	ปานกลาง	ปานกลาง	พอใช้
การเรียบเรียงความ	ปานกลาง	ปานกลาง	พอใช้
เนื้อความ	ปานกลาง	ปานกลาง	พอใช้
คะแนนรวม	ลดลง 1.044	ลดลง 0.800	เพิ่มขึ้น 0.667
คะแนนตามตามเกณฑ์ TOEFL (TWE)	คะแนน ระดับ 4	คะแนน ระดับ 4	คะแนน ระดับ 3

สรุป

นิสิตมีความสามารถค่อนข้างคงที่ กลุ่มเก่งและปานกลางมีคะแนนรวมลดลงเล็กน้อย
กลุ่มปานกลางมีพัฒนาการในการเขียนด้านกลไกการเขียน ได้แก่การใช้เครื่องหมายวรรคตอน
ตัวสะกด ลายมือ พัฒนาขึ้นจากดีไปเป็นดีมาก แต่คะแนนตามเกณฑ์ TOEFL (TWE) ของทั้ง 3 กลุ่ม
คงระดับเดิมคือกลุ่มเก่งและปานกลางอยู่ระดับ minimal competence ซึ่งจวนจะขึ้นสู่ระดับ
competence และ กลุ่มอ่อนอยู่ระดับ developing competence ซึ่งจวนจะขึ้นไปสู่ระดับ
minimal competence

ในด้านสัมประสิทธิ์การกระจาย พบว่านิสิตกลุ่มเก่งมีพิสัยระหว่าง 6.811-19.435
กลุ่มปานกลางอยู่ระหว่าง 0.000-28.689 กลุ่มอ่อนอยู่ระหว่าง 2.985-33.350 สรุปได้ว่า
กลุ่มปานกลางไม่มีการกระจายของคะแนน Pre กลไกในการเขียน และกลุ่มอ่อนมีการกระจาย
สูงที่สุดของคะแนน Post ในด้านกลไกในการเขียน เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้ว นิสิตกลุ่มอ่อนมี
การกระจายของคะแนนแตกต่างกันมากที่สุด รองลงมาคือกลุ่มปานกลาง ส่วนกลุ่มเก่งมีความ
แตกต่างกันของคะแนนน้อยที่สุด

ภาคที่ 3

ผลการวิเคราะห์ t-test เปรียบเทียบพัฒนาการในการเขียน เมื่อผ่านการ
ตรวจงาน 4 วิธี

- กลุ่มที่ 1: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์
- กลุ่มที่ 2: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- กลุ่มที่ 3: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- กลุ่มที่ 4: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- กลุ่มที่ 5: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- กลุ่มที่ 6: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- กลุ่มที่ 7: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- กลุ่มที่ 8: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผลการวิเคราะห์ t-test

กลุ่มที่ 1: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
วิธีที่ 1

การวิเคราะห์ t-test. ความแตกต่างระหว่างคะแนนการเขียนได้ก่อนการตรวจ
แก้และหลังการตรวจแก้ โดยวิธีที่ 1: ผู้สอนชี้ต่าและเขียนแก้ไขให้

ตารางที่ 118: งานชิ้นสำคัญ (การเขียนแบบบรรยาย)

	\bar{X}	SD	correlated t	degree of freedom	2-tailed probability
คะแนน Pre-	69.578	11.232	-2.16*	44	0.036
คะแนน Post-	72.933	9.243			

จากตารางจะเห็นได้ว่างานที่ผ่านการตรวจแก้โดยวิธีที่ 1 นั้น คะแนนเขียนของ
นักศึกษาส่งใหม่จะสูงกว่างานเขียนครั้งแรกโดยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่

สรุปผล

วิธีการตรวจงานแบบที่ 1 คือครูผู้สอนชี้ต่าที่ผิดและเขียนแก้ไข เมื่อดูจาก
คะแนน Pre และ Post แล้ว นักศึกษามีการพัฒนาการเขียนขึ้น โดยคะแนน Post-test
สูงกว่าและเพิ่มขึ้นกว่าคะแนน Pre-test. และมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

อภิปรายผล

การแก้งานแบบที่ครูผู้สอนชี้ต่าที่ผิดและเขียนแก้ไขให้เห็นได้ว่ามีผลใน
การปรับปรุงคุณภาพการเขียนของนักศึกษาเพราะงานเขียน Pre และ Post มีความแตก
ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

วิธีที่ 2

การวิเคราะห์ t-test ความแตกต่างของคะแนนการเขียนที่ได้ก่อนการตรวจ
แก้และหลังการตรวจแก้โดยวิธีที่ 2: ผู้สอนขีดเส้นใต้ที่ผิด และนำที่ผิดมาอธิบายหน้าชั้นเรียน

ตารางที่ 119: งานชิ้นสำคัญ (การเขียนแบบแนะนำ)

	\bar{X}	SD	correlated t	degree of freedom	2-tailed probability
คะแนน Pre-	68.461	7.629	-0.95	38	0.348
คะแนน Post-	69.769	9.261			

จากตารางจะเห็นได้ว่าคะแนนของนักศึกษาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติที่ .05

สรุปผล

การแก้งานแบบวิธีที่ 2 คือครูผู้สอนขีดเส้นใต้และอธิบายหน้าชั้นเรียน
คะแนน ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

อภิปรายผล

วิธีการแก้ไขงานแบบที่ครูผู้สอนขีดเส้นใต้และนำที่ผิดมาอธิบายหน้าชั้นเรียน
นั้น ไม่ทำให้คะแนน Pre และ Post แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิธีที่ 3

การวิเคราะห์ t-test ความแตกต่างของคะแนนการเขียนที่ได้ก่อนการตรวจแก้และหลังการตรวจแก้ โดยวิธีที่ 3: ผู้สอนเขียนกำกับที่ผิด โดยใช้สัญลักษณ์และแจกคำอธิบายพร้อมทั้งตัวอย่างที่ผิดและการแก้ไขตามสัญลักษณ์

ตารางที่ 120: งานชิ้นสำคัญ (การเขียนเปรียบเทียบ)

	\bar{X}	SD	correlated t	degree of freedom	2-tailed probability
คะแนน Pre-	73.9200	6.304	4.45**	24	0.000
คะแนน Post-	67.800	8.451			

คะแนน Post-test ต่ำกว่าคะแนน Pre-test อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .000

สรุปผล

คะแนนที่ได้จากการเขียนชิ้นสำคัญของนักศึกษาซึ่งผ่านการตรวจวิธีที่ 3 นั้น คะแนน Post-test ไม่ได้สูงกว่าคะแนน Pre-test

อภิปรายผล

งานเขียนชิ้นสำคัญ Post-test ไม่ดีกว่างานชิ้นแรกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .000 อาจจะเป็นเพราะนักศึกษาต้องสอบกลางภาคจึงให้ความสนใจและอุทิศเวลาให้กับ การสอบมากกว่าที่จะปรับปรุงงานเขียนชิ้นหลังของงาน นอกจากนั้นนักศึกษายังต้องรับผิดชอบงานชิ้นอื่น ๆ ในวิชาที่ศึกษาอยู่ด้วย

วิธีที่ 4

การวิเคราะห์ t-test ความแตกต่างของคะแนนการเขียนที่ได้ก่อนการตรวจ
แก้และหลังการตรวจแก้ โดยวิธีที่ 4: ผู้สอนอธิบายที่ผิดและเรียกมาพบเป็นรายบุคคล

ตารางที่ 121: งานชิ้นสำคัญ
(การเขียนแสดงความคิดเห็นเชิงวิพากษ์วิจารณ์)

	\bar{X}	SD	correlated t	degree of freedom	2-tailed probability
คะแนน Pre-	70.156	6.910	0.20	31	0.846
คะแนน Post-	70.062	7.326			

คะแนนที่นักศึกษาได้รับก่อนและหลังการตรวจแก้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ .05

สรุปผล

การตรวจงานเขียน โดยครูผู้สอนอธิบายที่ผิดและเรียกมาพบเป็นรายบุคคล
จะเห็นได้ว่าคะแนน Post-test ไม่แตกต่างจากคะแนน Pre-test เท่าไรนัก

อภิปรายผล

วิธีการตรวจงานแบบที่ 4 นั้น คะแนน Pre-test และ Post-test ไม่มี
ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าคะแนนที่ได้จากงานเขียนสำคัญทั้ง 2
ชั้น ไม่แตกต่างกัน

การตรวจงาน โดยใช้วิธีแบบที่ 1 คือการที่ผู้สอนขีดฆ่าที่ผิดและเขียนแก้ไขให้มีผล
ต่อการปรับปรุงและพัฒนางานเขียนของนักศึกษา ส่วนวิธีที่ 2 คือการที่ผู้สอนขีดเส้นใต้ที่ผิด
และนำที่ผิดที่นักศึกษาร่วมกันทำมาอธิบายหน้าชั้น และวิธีที่ 4 คือผู้สอนอธิบายที่ผิด และเรียก
มาพบเป็นรายบุคคลไม่ได้ทำให้คะแนน Pre และ Post ของนักศึกษาต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ที่ 3 ที่ผู้สอนตรวจโดยใช้สัญลักษณ์และนักศึกษาแก้ไขตามสัญลักษณ์นั้น คะแนนในส่วน
Post-test ของนักศึกษาไม่สูงกว่า Pre-test อาจมีผลมาจากนักศึกษาต้องเตรียมตัวสอบ
ประจำภาคและส่งงานชิ้นต่าง ๆ ที่ได้รับมอบหมาย นอกเหนือจาก Post-test จึงทำให้
นักศึกษารู้สึกเวลาและความสนใจให้การสอบประจำภาคและงานอื่น ๆ มากกว่า

กลุ่มที่ 2: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (กลุ่มที่ 1)
วิธีที่ 1

การวิเคราะห์ t-test ความแตกต่างระหว่างคะแนนการเขียนได้ก่อนการ
ตรวจแก้และหลังการตรวจแก้ โดยวิธีที่ 1: ผู้สอนชี้ต่าและเขียนแก้ไขให้

ตารางที่ 122: งานชิ้นสำคัญ (การเขียนแบบบรรยาย)

	\bar{X}	SD	correlated t	degree of freedom	2-tailed probability
คะแนน Pre-	43.476	6.516	-0.15	20	0.880
คะแนน Post-	43.619	4.307			

จากตารางจะเห็นได้ว่าคะแนนที่นิสิตได้รับก่อนการตรวจแก้และหลังการตรวจ
แก้โดยวิธีที่ 1 คือ ผู้สอนชี้ต่าที่ผิดและเขียนแก้ไขให้ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

วิธีที่ 2

การวิเคราะห์ t-test ความแตกต่างของคะแนนการเขียนก่อนการตรวจแก้ และหลังการตรวจแก้ โดยวิธีที่ 2: ผู้สอนขีดเส้นใต้ที่ผิดและนำที่ผิดมาอธิบายหน้าชั้นเรียน

ตารางที่ 123: งานชิ้นสำคัญ (การเขียนแบบแนะนำ)

	\bar{X}	SD	correlated t	degree of freedom	2-tailed probability
คะแนน Pre-	40.905	10.134	0.39	20	0.704
คะแนน Post-	40.143	8.650			

จากตารางจะเห็นว่าคะแนนที่นิสิตได้รับก่อนการตรวจแก้และหลังการตรวจแก้ โดยวิธีที่ 2 คือผู้สอนขีดเส้นใต้ที่ผิดและนำที่ผิดที่นิสิตผิดร่วมกันมากมาอธิบายหน้าชั้นเรียน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

วิธีที่ 3

การวิเคราะห์ t-test ความแตกต่างของคะแนนการเขียนก่อนการตรวจแก้ และหลังการตรวจแก้ โดยวิธีที่ 3: ผู้สอนเขียนกำกับที่ผิด โดยใช้สัญลักษณ์และแจกคำอธิบายพร้อมทั้งตัวอย่างที่ผิดและการแก้ไขตามสัญลักษณ์

ตารางที่ 124: งานชิ้นสำคัญ (การเขียนเปรียบเทียบ)

	\bar{X}	SD	correlated t	degree of freedom	2-tailed probability
คะแนน Pre-	45.429	8.629	-9.34**	20	0.000
คะแนน Post-	60.762	8.631			

จากตารางจะเห็นได้ว่า งานเขียนของนิสิตหลังจากได้ผ่านการตรวจแก้โดยวิธีที่ 3 คือผู้สอนขีดเส้นใต้ที่ผิดและเขียนตัวย่อเป็นรหัสบอกชนิดของที่ผิดกำกับไว้ ได้คะแนนสูงกว่าตอนก่อนได้รับการตรวจแก้ และความแตกต่างของคะแนนมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.000

วิธีที่ 4

การวิเคราะห์ t-test ความแตกต่างของคะแนนการเขียนก่อนการตรวจแก้ และหลังการตรวจแก้ โดยวิธีที่ 4: ผู้สอนอธิบายที่ผิดและเรียกมาพบเป็นรายบุคคล

ตารางที่ 125: งานชิ้นสำคัญ (การเขียนแสดงความคิดเห็นเชิงวิพากษ์วิจารณ์)

	\bar{X}	SD	correlated t	degree of freedom	2-tailed probability
คะแนน Pre-	56.000	8.972	-1.87	20	0.076
คะแนน Post-	59.667	7.598			

จากตารางจะเห็นได้ว่าคะแนนที่ผลิตได้รับก่อนผ่านการตรวจแก้และหลังการตรวจแก้โดยวิธีที่ 4 คือ ผู้สอนเขียนอธิบายที่ผิดและ/หรือเรียกมาพบเป็นรายบุคคลไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สรุปผล

ในวิธีการตรวจงานเขียน 4 วิธี พบว่าการตรวจงานวิธีที่ 3: ผู้สอนขีดเส้นใต้ที่ผิดและเขียนตัวย่อเป็นรหัสบอกชนิดของที่ผิดกำกับไว้ เป็นวิธีที่ส่งผลให้คุณภาพงานเขียนของนิสิตดีขึ้นกว่าเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

อภิปรายผล

จากค่า 2-tailed probability (P) จะเห็นได้ว่าการตรวจงานวิธีที่ 1: ผู้สอนขีดฆ่าที่ผิดและเขียนแก้ไขให้กับการตรวจงานวิธีที่ 2: ผู้สอนขีดเส้นใต้ที่ผิดและนำที่ผิดที่นิสิตผิดร่วมกันมากมาอธิบายหน้าชั้นเรียน มิได้ช่วยให้มีการปรับปรุงคุณภาพงานเขียนของนิสิตแต่อย่างใด เพราะค่า 2 tailed probability (P) สูงมาก (0.880 และ 0.704) แสดงว่าคะแนนที่นิสิตได้รับก่อนการตรวจแก้และภายหลังการตรวจแก้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนการตรวจงานวิธีที่ 4: ผู้สอนเขียนอธิบายที่ผิดและ/หรือเรียกมาพบเป็นรายบุคคลเป็นวิธีที่ส่งผลในการปรับปรุงคุณภาพงานเขียนของนิสิตบ้าง เพราะค่า 2 tailed probability (P) มีค่าเท่ากับ 0.076 เกือบมีนัยสำคัญทางสถิติที่ของที่ผิดกำกับไว้ ส่งผลต่อการปรับปรุงคุณภาพงานเขียนของนิสิตมาก เพราะคะแนนหลังการตรวจแก้สูงกว่าคะแนนก่อนการตรวจแก้มาก และความแตกต่างของคะแนนมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.000

การที่ผลปรากฏดังกล่าวข้างต้นอาจอธิบายได้ว่าการตรวจงานวิธีที่ 1 ไม่ส่งเสริมให้นิสิตศึกษาค้นคว้าที่ผิดของตนมากพอ เพราะนิสิตสามารถลอกข้อความที่ผู้สอนแก้ไขไว้ให้แล้วได้เลย โดยที่นิสิตอาจไม่เข้าใจข้อความที่ถูกต่องที่ผู้สอนเขียนกำกับไว้ให้ ส่วนการตรวจงานวิธีที่ 2 นิสิตอาจจะติดตามการอธิบายในชั้นเรียนไม่ทัน และไม่อาจศึกษาเองได้ ว่าที่ผู้สอนขีดเส้นใต้ที่ผิดให้นั้นผิดเรื่องใด การตรวจงานวิธีที่ 3 จะเห็นได้จากการตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับกลวิธีในการปรับปรุงงานเขียนหลังจากได้รับงานคืนจากครุว่าประสบการณ์ในทางลบของนิสิตกลุ่มเก่งเริ่มหมดไป และของนิสิตกลุ่มปานกลางและกลุ่มอ่อนลดลง ในขณะที่ประสบการณ์ในทางดีของนิสิตทั้ง 3 กลุ่มมีเพิ่มขึ้น อาจอธิบายได้ว่างานที่ผ่านการตรวจวิธีนี้มีความท้าทายให้มีการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับที่ผิดมากกว่าวิธีที่ 1 ในขณะที่เดียวกันก็มีทางศึกษาเกี่ยวกับที่ผิดได้ง่ายกว่างานที่ผ่านการตรวจวิธีที่ 2 เพราะผู้สอนได้บอกชนิดของที่ผิดไว้ให้แล้ว ส่วนการตรวจงานวิธีที่ 4 จะเห็นได้จากการตอบแบบสอบถามที่เกี่ยวกับกลวิธีในการปรับปรุงงานเขียนหลังจากได้รับงานคืนจากครุ ในทำนองเดียวกันกับการตรวจงานวิธีที่ 3 คือประสบการณ์ในทางลบของนิสิตกลุ่มเก่งหมดไปประสบการณ์ทางลบของนิสิตกลุ่มปานกลางและกลุ่มอ่อนลดลง ส่วนประสบการณ์ทางดีของนิสิตทั้ง 3 กลุ่มเพิ่มขึ้น แต่การที่คะแนนก่อน

การตรวจแก้และหลังการตรวจแก้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ อาจอธิบายได้ว่าประการแรก เมื่อนิสิตอยู่ในระหว่างการตรวจงานวิธีที่ 3 นิสิตได้พัฒนาความสามารถในการเขียนมาถึงจุดสูงสุดสำหรับนิสิตแล้ว ดังจะเห็นได้ว่านิสิตเริ่มต้นจากพื้นฐานระดับอ่อนมาก และได้พัฒนาขึ้นมาอยู่ในระดับอ่อน-พอใช้ได้ และระดับปานกลาง เมื่อนิสิตได้ผ่านการตรวจงานวิธีที่ 4: ช่วงระยะเวลาระหว่างการตรวจงานวิธีที่ 4 จึงอาจเป็นระยะจุดอิ่มตัวสำหรับนิสิตเมื่อผ่านการตรวจงานวิธีที่ 4 พัฒนาการต่าง ๆ ในการเขียนจึงยังคงที่ ประการที่สองอาจเป็นเพราะว่าระยะเวลาที่อยู่ในระหว่างการตรวจงานวิธีที่ 4 นิสิตมีกิจกรรมเกี่ยวกับเกษตรแฟร์ และต่อมาก็เป็นระยะเตรียมตัวสอบไล่ แต่ในการสอบไล่ มีคะแนนการเขียนภาษาอังกฤษน้อยมาก คือไม่ถึงร้อยละ 5 ของคะแนนทั้งหมด นิสิตจึงให้เวลากับการดูหนังสือวิชาอื่นมากกว่า และมีเวลาเอาใจใส่ต่อการปรับปรุงคุณภาพงานเขียนน้อยลง จะเห็นได้ว่าช่วงระยะเวลานี้ นิสิตมีความระส่ำระสายส่งงานแก้ (Rewritten copy) ให้ผู้สอนล่าช้า ผู้สอนต้องทวงถาม และงานที่ส่งก็ขาดความประณีต ประการสุดท้าย อาจเป็นเพราะว่านิสิตไม่สะดวกที่จะมาปรึกษาผู้สอน เพราะนิสิตมาจากหลายคณะปะปนกัน หาเวลาที่ผู้สอนและผู้เรียนแต่ละคนว่างตรงกันยาก ส่วนใหญ่นิสิตกับผู้สอนจะพบกันได้ก็คือตอนท้ายชั่วโมงเรียน ซึ่งมีเวลาไม่มากนัก และนิสิตบางคนก็ต้องรีบไปเรียนวิชาอื่นในสถานที่ที่ไกลออกไปมาก นอกจากนี้จากการสอบถามในเรื่องกลวิธีในการปรับปรุงงานเขียนหลังจากได้รับงานคืนจากครู พบว่านิสิตชอบปรึกษาเพื่อนมากกว่าปรึกษาครู แต่การปรึกษาเพื่อนในงานเขียนที่ผ่านการตรวจวิธีที่ 4 ยากกว่าวิธีที่ 3 นิสิตที่ไม่สะดวกมาพบผู้สอนและใช้วิธีปรึกษาเพื่อนแทนอาจประสบปัญหาได้ จึงสรุปได้ว่า การที่ระยะเวลาระหว่างการตรวจงานวิธีที่ 4 อาจเป็นระยะเวลาที่พัฒนาการในการเขียนของนิสิตถึงจุดอิ่มตัว การที่นิสิตไม่มีเวลาเอาใจใส่ปรับปรุงคุณภาพงานเขียนเพียงพอตลอดจนการที่นิสิตไม่มีเวลาและไม่สะดวกปรึกษาครู และไม่ชอบปรึกษาครู ทำให้คะแนนก่อนการตรวจแก้และหลังการตรวจแก้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

กลุ่มที่ 3: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (กลุ่มที่ 2)

วิธีที่ 1

การวิเคราะห์ t-test ความแตกต่างระหว่างคะแนนการเขียนก่อนการตรวจแก้ และภายหลังการตรวจแก้ โดยวิธีที่ 1: ผู้สอนขีดฆ่าและเขียนแก้ไขให้

ตารางที่ 126: งานชิ้นสำคัญ (การเขียนแบบบรรยาย)

	\bar{X}	SD	correlated t	degree of freedom	2-tailed probability
คะแนน Pre	64.533	14.471	-9.22**	14	0.000
คะแนน Post	68.800	13.935			

ความแตกต่างของคะแนนที่ได้ระหว่างการเขียนก่อนการตรวจแก้ (Pre) โดยวิธีที่ 1: ขีดเส้นใต้ที่ผิด - กำกับที่ผิด พบว่าคะแนนการเขียนของนิสิตก่อนการตรวจแก้และภายหลังการตรวจแก้ มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญเชิงทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.000 แสดงว่าคะแนนการเขียนของนิสิตภายหลังการตรวจแก้โดยวิธีที่ 1: ขีดเส้นใต้ที่ผิด - กำกับที่ผิดดีกว่าคะแนนการเขียนของนิสิตที่ได้ก่อนการตรวจแก้

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิธีที่ 2

การวิเคราะห์ t-test ความแตกต่างระหว่างคะแนนการเขียนก่อนการตรวจแก้ และภายหลังการตรวจแก้ โดยวิธีที่ 2: ซีดเส้นใต้ที่ผิด - อธิบายบนกระดานร่วมกัน

ตารางที่ 127: งานเขียน-เขียนแก้ส่งใหม่

	\bar{X}	SD	correlated t	degree of freedom	2-tailed probability
คะแนน Pre	66.333	14.860	-5.31**	14	0.000
คะแนน Post	68.733	15.351			

จากตารางพบว่า การเขียนของนิสิตก่อนการตรวจแก้และภายหลังการตรวจแก้มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.000 แสดงว่าคะแนนการเขียนของนิสิตภายหลังการตรวจแก้โดยวิธีที่ 21 ซีดเส้นใต้ที่ผิด - อธิบายบนกระดานร่วมกันดีกว่าคะแนนการเขียนของนิสิตที่ได้ก่อนการตรวจแก้

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิธีที่ 3

การวิเคราะห์ t-test ความแตกต่างระหว่างคะแนนการเขียนก่อนการตรวจแก้ และภายหลังการตรวจแก้ โดยวิธีที่ 3: ชี้ดเส้นใต้กำกับ Noun, Subject, Verb ที่ผิด

ตารางที่ 128: งานชิ้นสำคัญ

	\bar{X}	SD	correlated t	degree of freedom	2-tailed probability
คะแนน Pre	73.533	13.298	-5.08**	14	0.000
คะแนน Post	75.333	13.468			

จากตารางพบว่า คะแนนการเขียนของนิสิตก่อนการตรวจแก้และภายหลังการตรวจแก้มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.000 แสดงว่า คะแนนการเขียนของนิสิตภายหลังการตรวจแก้โดยวิธีที่ 3: ชี้ดเส้นใต้กำกับ Noun, Subject, Verb ที่ผิดดีกว่าคะแนนการเขียนของนิสิตที่ได้ก่อนการตรวจแก้

วิธีที่ 4

การวิเคราะห์ t-test ความแตกต่างของคะแนนที่ได้ระหว่างการเขียนก่อนการตรวจแก้ (Pre) และภายหลังการตรวจแก้ (Post) โดยวิธีที่ 41 ปรักษาคัดต่อตัวกับอาจารย์ พบว่า คะแนนการเขียนของนิสิตก่อนการตรวจแก้และภายหลังการตรวจแก้

ตารางที่ 129: งานเขียนขึ้นสำคัญ

	\bar{X}	SD	correlated t	degree of freedom	2-tailed probability
คะแนน Pre	71.333	13.845	-12.18**	11	0.000
คะแนน Post	77.416	14.425			

จากตารางพบว่า คะแนน Post สูงกว่า Pre อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.000 แสดงว่า คะแนนการเขียนของนิสิตภายหลังการตรวจแก้โดยวิธีที่ 41 ปรักษาคัดต่อตัวกับอาจารย์ดีกว่าคะแนนการเขียนของนิสิตที่ได้ก่อนการตรวจแก้

กลุ่มที่ 4: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

วิธีที่ 1

การวิเคราะห์ t-test ความแตกต่างระหว่างคะแนนการเขียนได้ก่อนการตรวจ
แก้และหลังการตรวจแก้ โดยวิธีที่ 1: ผู้สอนขีดฆ่าและเขียนแก้ไขให้

ตารางที่ 130 : งานชิ้นสำคัญ (การเขียนแล้วเหตุการณ์)

	\bar{X}	SD	correlated t	degree of freedom	2-tailed probability
คะแนน Pre	61.267	6.497	0.93	14	0.367
คะแนน Post	59.267	6.065			

จากตารางจะเห็นได้ว่าคะแนนงานเขียนที่ผ่านการตรวจแก้โดยวิธีที่ 1 คือ
ผู้สอนขีดฆ่าที่ผิดและเขียนแก้ไขให้ คะแนนงานเขียนของนักศึกษาไม่มีความแตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 131: งานเขียนย่อยชิ้นที่ 1 (งานแก้และเขียนส่งใหม่)

	\bar{X}	SD	correlated t	degree of freedom	2-tailed probability
คะแนน Pre	64.214	6.518	-7.97**	13	0.000
คะแนน Post	69.857	5.628			

จากตารางจะเห็นได้ว่า งานแก้ที่นักศึกษาเขียนส่งใหม่ ภายหลังจากการตรวจแก้ของ
ครูโดยใช้วิธีที่ 1 นั้น คะแนนงานเขียนของนักศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
0.000 เมื่อเปรียบเทียบคะแนนงานเขียนก่อนและหลังการตรวจแก้ไข พบว่านักศึกษาทำคะแนน
ครั้งหลังได้สูงกว่าคะแนนเขียนครั้งแรก

สรุปผล

จากการทดสอบความแตกต่างของคะแนนการเขียนของนิสิตก่อนและภายหลังจากการตรวจแก้ ทั้ง 4 วิธี ปรากฏว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญเชิงทางสถิติ และพบว่าคะแนนของนิสิตภายหลังจากการตรวจแก้จะดีขึ้นกว่าคะแนนก่อนการตรวจแก้

อภิปรายผล

จากการทดสอบพบว่าวิธีการทั้ง 4 วิธี ได้แก่

1. การขีดฆ่าที่ผิดและเขียนแก้ไขให้
2. ขีดเส้นใต้ที่ผิด - อธิบายบนกระดานร่วมกัน
3. ขีดเส้นใต้กำกับ Noun, Subject, Verb ที่ผิด
4. ปรึกษาติดต่อตัวกับอาจารย์

นั้นเมื่อนิสิตได้ทำการทดสอบในแต่ละวิธีปรากฏว่า วิธีการทั้ง 4 จะทำให้นิสิตมีคะแนนการเขียนก่อนการตรวจแก้และภายหลังจากการตรวจแก้มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญเชิงทางสถิติ ที่ 0.000 พบว่าวิธีการทั้ง 4 นั้น คะแนนของนิสิตภายหลังจากการตรวจแก้ดีกว่าคะแนนก่อนการตรวจแก้

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 132: งานเขียนย่อยชั้นที่ 2 (งานแก้และเขียนส่งใหม่)

	\bar{X}	SD	correlated t	degree of freedom	2-tailed probability
คะแนน Pre	62.932	5.470	-7.74 **	13	0.000
คะแนน Post	68.214	4.098			

จากตารางพบว่า คะแนนงานเขียนของนักศึกษาก่อนและหลังการตรวจแก้ไขของครูโดยใช้วิธีที่ 1 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.000 และเมื่อเปรียบเทียบคะแนนงานเขียนก่อนและหลังการตรวจแก้ไขพบว่า นักศึกษาทำคะแนนครั้งหลัง ได้สูงกว่าคะแนนงานเขียนครั้งแรก

สรุปผล

วิธีการตรวจงานแบบที่ 1 นั้น ไม่ทำให้คะแนนงานเขียนชั้นสำคัญ Pre-test และ Post-test แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่เมื่อพิจารณาคะแนนงานเขียนย่อยของนักศึกษาที่ส่งใหม่ภายหลังจากการตรวจแก้ไขของครู โดยใช้วิธีการตรวจแบบที่ 1 พบว่า นักศึกษาได้รับคะแนนงานเขียนของงานที่ส่งใหม่สูงขึ้น และคะแนนงานเขียนย่อยทั้ง 2 ชั้นนี้ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.000

อภิปรายผล

การตรวจงานเขียนวิธีที่ 1 นั้น นักศึกษาสามารถแก้ไขปรับปรุงงานเขียนและได้คะแนนสูงขึ้นกว่างานเขียนเดิม เพราะนักศึกษาแก้ไขข้อผิดพลาดตามการแก้ไขของครู โดยไม่ศึกษาและทำความเข้าใจข้อผิดพลาด จึงทำให้คะแนน Post-test ของงานเขียนชั้นสำคัญต่ำกว่าคะแนน Pre-test แต่ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

วิธีที่ 2

การวิเคราะห์ t-test ความแตกต่างของคะแนนการเขียนที่ได้ก่อนการตรวจ
แก้และหลังการตรวจแก้ โดยวิธีที่ 2: ผู้สอนขีดเส้นใต้ที่ผิดและนำที่ผิดมาอธิบายหน้าชั้นเรียน

ตารางที่ 133: งานชั้นสำคัญ (การเขียนแบบบรรยาย)

	\bar{X}	SD	correlated t	degree of freedom	2-tailed probability
คะแนน Pre	68.667	4.716	2.75*	14	0.016
คะแนน Post	65.133	5.027			

จากตารางพบว่าคะแนนงานเขียนของนักศึกษาที่ผ่านการตรวจแก้โดยวิธีที่ 2 คือ
ผู้สอนขีดเส้นใต้ที่ผิดมาอธิบายหน้าชั้นเรียนนั้น คะแนนงานเขียนของนักศึกษาแตกต่างกันอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 134: งานเขียนย่อยชั้นที่ 2 (งานแก้และเขียนส่งใหม่)

	\bar{X}	SD	correlated t	degree of freedom	2-tailed probability
คะแนน Pre	67.714	4.250	-3.88**	13	0.002
คะแนน Post	70.214	3.577			

จากตารางพบว่างานแก้ที่นักศึกษาเขียนส่งใหม่ภายหลังจากการตรวจแก้ของครู
โดยใช้วิธีที่ 2 นั้น คะแนนงานเขียนของนักศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
0.05 เมื่อเปรียบเทียบคะแนนงานเขียนก่อนและหลังการตรวจแก้ไข พบว่านักศึกษาทำคะแนนครั้ง
หลังได้สูงกว่าคะแนนงานเขียนครั้งแรก

ตารางที่ 135: งานเขียนย่อยชิ้นที่ 2 (งานแก้และเขียนส่งใหม่)

	\bar{X}	SD	correlated t	degree of freedom	2-tailed probability
คะแนน Pre	63.133	4.688	-7.38**	14	0.000
คะแนน Post	68.333	4.577			

จากตารางพบว่างานแก้ที่นักศึกษาเขียนส่งใหม่ภายหลังจากการตรวจแก้ของครู โดยใช้วิธีที่ 2 นั้น คะแนนงานเขียนของนักศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.000 เมื่อเปรียบเทียบคะแนนงานเขียนก่อนและหลังการตรวจแก้ไข พบว่านักศึกษาทำคะแนนครั้งหลัง ได้สูงกว่าคะแนนงานเขียนครั้งแรก

สรุปผล

วิธีการตรวจงานแบบที่ 2 นั้น ทำให้คะแนนงานเขียนชิ้นสำคัญ Pre-test และ Post-test แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และคะแนนงานเขียนย่อยของนักศึกษามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอีกด้วย

อภิปรายผล

การตรวจงานเขียนวิธีที่ 2 นั้น นักศึกษาเกิดการเรียนรู้และทำความเข้าใจข้อผิดพลาด จึงทำให้คะแนนงานเขียนย่อยภายหลังจากการตรวจแก้ไขของครูสูงขึ้น และคะแนนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่กลับทำให้คะแนน Post-test ของงานเขียนชิ้นสำคัญต่ำกว่าคะแนน Pre-test และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะระดับความยากง่ายของหัวข้อที่ให้นักศึกษาแต่งเรียงความตอน Post-test และตอน Pre-test แตกต่างกัน

วิธีที่ 3

การวิเคราะห์ t-test ความแตกต่างของคะแนนการเขียนที่ได้ก่อนการตรวจ
แก้และหลังการตรวจแก้ โดยใช้วิธีที่ 3: ผู้สอนเขียนกำกับที่ผิดโดยใช้สัญลักษณ์และมีตัวอย่าง
อธิบายการแก้ไขงานตามสัญลักษณ์

ตารางที่ 136: งานชิ้นสำคัญ (การเขียนแบบอธิบายกระบวนการ)

	\bar{X}	SD	correlated t	degree of freedom	2-tailed probability
คะแนน Pre	68.429	4.941	1.41	13	0.183
คะแนน Post	67.0714	4.323			

จากตารางพบว่าคะแนนงานเขียนของนักศึกษาที่ผ่านการตรวจแก้โดยวิธีที่ 3 คือ
ผู้สอนเขียนกำกับที่ผิดโดยใช้สัญลักษณ์และมีตัวอย่างอธิบายการแก้ไขงานตามสัญลักษณ์นั้น คะแนนงาน
เขียนของนักศึกษาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 134: งานเขียนย่อยชิ้นที่ 1 (งานเก่าและเขียนส่งใหม่)

	\bar{X}	SD	correlated t	degree of freedom	2-tailed probability
คะแนน Pre	65.333	7.970	-5.51**	14	0.000
คะแนน Post	68.400	6.620			

จากตารางพบว่า งานเก่าที่นักศึกษาเขียนส่งใหม่ภายหลังจากการตรวจแก้ของครูโดยใช้วิธีที่ 3 นั้น คะแนนงานเขียนของนักศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.000 เมื่อเปรียบเทียบคะแนนงานเขียนก่อนและหลังการตรวจแก้ไข พบว่านักศึกษาทำคะแนนครั้งหลังได้สูงกว่าคะแนนงานเขียนครั้งแรก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 138: งานเขียนย่อยครั้งที่ 2 (งานแก้และเขียนส่งใหม่)

	\bar{X}	SD	correlated t	degree of freedom	2-tailed probability
คะแนน Pre	66.867	6.093	-5.30**	14	0.000
คะแนน Post	71.000	4.986			

จากตารางพบว่า งานแก้ที่นักศึกษาเขียนส่งใหม่หลังจากการตรวจแก้ของครูโดยใช้วิธีที่ 3 นั้น คะแนนงานเขียนของนักศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.000 เมื่อเปรียบเทียบคะแนนงานเขียนก่อนและหลังการตรวจแก้ไข พบว่านักศึกษาคณะคะแนนครั้งหลังได้สูงกว่าคะแนนงานเขียนครั้งแรก

สรุปผล

วิธีการตรวจงานแบบที่ 3 ไม่ทำให้คะแนนงานเขียนขึ้นสำคัญ Pre-test และ Post-test แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่เมื่อพิจารณาคะแนนงานเขียนย่อยของนักศึกษาที่ส่งใหม่หลังจากการตรวจแก้ไขของครู พบว่านักศึกษาได้รับคะแนนงานเขียนของงานที่ส่งใหม่สูงขึ้นและคะแนนงานเขียนย่อยทั้ง 2 ชิ้นมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.000

อภิปรายผล

การตรวจแก้งานเขียนของนักศึกษาโดยที่ผู้สอนเขียนกำกับที่ผิดโดยใช้สัญลักษณ์และมีตัวอย่างอภิปรายการแก้ไขงานตามสัญลักษณ์นั้น นักศึกษาไม่เกิดการเรียนรู้ และไม่สามารนำมาปรับปรุ้งงานเขียนโดยทั่วไปได้ จึงทำให้คะแนน Post-test ของงานเขียนขึ้นสำคัญมีคะแนนต่ำกว่าคะแนน Pre-test แต่อย่างไรก็ตาม คะแนนงานเขียนขึ้นสำคัญ 2 ชิ้น ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

กลุ่มที่ 5: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (กลุ่มที่ 1)

วิธีที่ 1

การวิเคราะห์ t-test ความแตกต่างระหว่างคะแนนการเขียนที่ได้ก่อนการตรวจแก้ และหลังการตรวจแก้ โดยวิธีที่ 1: ผู้สอนชี้ตมาและเขียนแก้ไขให้

ตารางที่ 139: งานชิ้นสำคัญ (การเขียนบรรยายสถานที่)

	\bar{X}	S.D.	Correlated t	degree of freedom	2-tailed probability
คะแนน Pre	59.520	22.297	-4.38*	24	0.000
คะแนน Post	68.080	19.506			

จากตารางจะเห็นได้ว่า คะแนนของการเขียนครั้งหลัง (post-test score) ของนิสิตสูงกว่าคะแนนการเขียนครั้งแรกก่อนที่จะมีการตรวจแก้ไขงานเขียนตามวิธีที่ 1 อย่างมาก โดยที่คะแนนครั้งหลังสูงกว่าคะแนนครั้งแรกมีค่าความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.000

ตารางที่ 140: งานเขียน - เขียนส่งใหม่ ครั้งที่ 1 (วิธีแก้แบบที่ 1)

	\bar{X}	S.D.	Correlated t	degree of freedom	2-tailed probability
คะแนน Pre	52.857	2.545	-5.83	23	0.001
คะแนน Post	64.571	6.754			

งานชิ้นที่ 1 ของการแก้งานโดยวิธีที่ 1 ที่นิสิตรายวิชาภาษาอังกฤษเฉพาะสาขาวิชา คณะนิเทศศาสตร์ มีคะแนนที่ได้จากงานเขียนครั้งแรกน้อยกว่างานเขียนครั้งหลัง เมื่อผ่านการตรวจแก้ของอาจารย์แล้ว โดยมีความแตกต่างของคะแนนมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.001

ตารางที่ 141: งานเขียน - เขียนส่งใหม่ครั้งที่ 2 (วิธีแก้งานแบบที่ 1)

	\bar{X}	S.D.	Correlated t	degree of freedom	2-tailed probability
คะแนน Pre	54.333	3.933	-6.71*	22	0.000
คะแนน Post	66.667	6.470			

งานชั้นที่ 2 ที่ผ่านการตรวจแก้โดยวิธีที่ 1 นิสิตสามารถทำคะแนนครั้งหลังได้สูงกว่าครั้งแรกมาก โดยความแตกต่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.000

ตารางที่ 142: งานเขียน - เขียนส่งใหม่ครั้งที่ 3 (วิธีแก้งานแบบที่ 1)

	\bar{X}	S.D.	Correlated t	degree of freedom	2-tailed probability
คะแนน Pre	56.500	7.819	-7.06*	23	0.000
คะแนน Post	67.500	5.782			

งานชั้นที่ 3 นิสิตมีคะแนนครั้งหลังสูงกว่าครั้งแรกมาก โดยค่าความแตกต่างของคะแนนมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.000

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สรุปผล

การตรวจโดยวิธีที่ 1 โดยครูชี้ตัวที่ผิดและเขียนแก้ไขให้ ทำให้นิสิตที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเฉพาะสาขาวิชาคณะนิติศาสตร์มีคะแนนเขียนครั้งหลังทุกชั้นสูงขึ้นกว่างานเขียนครั้งแรก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.000 ทั้งงานเขียนชิ้นสำคัญซึ่งทั้งระยะเวลาห่างกว่าครั้งแรกประมาณ 3-4 สัปดาห์ และงานเขียน - เขียนส่งใหม่ซึ่งมีการทิ้งระยะภายในระยะเวลา 1-2 สัปดาห์

อภิปรายผล

การตรวจแก้งานเขียนโดยวิธีที่ 1 มีผลทำให้การเขียนของนิสิตดีขึ้นทั้งในระยะยาวและระยะสั้น พิจารณาจากคะแนนที่เพิ่มขึ้นจากงานเขียนชิ้นสำคัญและงานเขียนชิ้นย่อย ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่ากลุ่มตัวอย่างได้เห็นแบบอย่างการเขียนที่ถูกต้องจากผู้สอนสามารถจดจำการเขียนที่ถูกต้องได้และจำได้ทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิธีที่ 2

การวิเคราะห์ t-test ความแตกต่างของคะแนนการเขียนที่ได้ก่อนการตรวจแก้ และหลังการตรวจแก้โดยวิธีที่ 2: ผู้สอนขีดเส้นใต้ที่ผิด และนำที่ผิดมาอธิบายหน้าชั้นเรียน

ตารางที่ 143: งานเขียนชิ้นสำคัญ (การตรวจแก้งานวิธีที่ 2)

	\bar{X}	S.D.	Correlated t	degree of freedom	2-tailed probability
คะแนน Pre	61.292	19.573	1.41*	23	0.173
คะแนน Post	57.250	20.674			

การแก้งานวิธีที่ 2 ไม่ทำให้งานเขียนครั้งหลังของนิสิตซึ่งห่างจากครั้งแรก 3-4 สัปดาห์ ดีกว่าครั้งแรกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 144: งานเขียน - เขียนส่งใหม่ครั้งที่ 1

	\bar{X}	S.D.	Correlated t	degree of freedom	2-tailed probability
คะแนน Pre	49.143	12.199	-3.79*	20	.000
คะแนน Post	58.714	13.993			

งานเขียนส่งใหม่ของนิสิตดีกว่างานเขียนชิ้นแรกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.000 เมื่อผ่านการตรวจแก้โดยวิธีที่ 2 และนิสิตทำงานเขียนชิ้นที่ 2 หลังงานชิ้นแรก 1 สัปดาห์

ตารางที่ 145: งานเขียน - เขียนส่งใหม่ครั้งที่ 2

	\bar{X}	S.D.	Correlated t	degree of freedom	2-tailed probability
คะแนน Pre	50.625	12.293	-3.82*	21	0.000
คะแนน Post	57.000	12.604			

งานเขียนชิ้นที่ 2 ของนิสิตที่ผ่านการตรวจแก้โดยการที่ผู้สอนขีดเส้นใต้ที่ผิดและนำที่ผิดมาอธิบายหน้าชั้นเรียน นิสิตก้าวหน้าในการเขียนมากโดยคะแนนงานเขียนส่งใหม่สูงกว่างานเขียนชิ้นแรกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.000

ตารางที่ 146: งานเขียน - เขียนส่งใหม่ครั้งที่ 3

	\bar{X}	S.D.	Correlated t	degree of freedom	2-tailed probability
คะแนน Pre	52.375	12.817	-3.05*	22	0.003
คะแนน Post	59.750	11.311			

งานเขียนส่งใหม่ของนิสิตมีคุณภาพดีกว่างานเขียนชิ้นแรกมาก โดยมีค่านัยสำคัญทางสถิติที่ 0.000

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สรุปผล

การแก้งานเขียนโดยที่ผู้สอนขีดเส้นใต้ที่ผิดและนำที่ผิดมาอธิบายหน้าชั้นเรียนทำ
ให้งานเขียน - เขียนส่งใหม่ ซึ่งเป็นงานเขียนส่งภายในเวลา 1 สัปดาห์หลังจากการ
เขียนชิ้นแรกของนิสิตดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่งานเขียนชิ้นสำคัญซึ่งเป็นงานเขียน
โดยใช้สีลาภาษาแบบเดียวกัน แต่เป็นคนละหัวเรื่อง และมีช่วงระยะเวลาห่างกัน 4 สัปดาห์
ไม่ดีขึ้น โดยที่คะแนน Post ไม่สูงกว่า Pre อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

อภิปรายผล

การที่นิสิตมีงานเขียนส่งใหม่ซึ่งเป็นกิจกรรมในชั้นเรียนดีกว่างานเขียนชิ้นแรก
เมื่อได้ผ่านการตรวจแก้โดยวิธีที่ 2 แล้ว แสดงให้เห็นว่าวิธีการตรวจแก้งานแบบนี้มีประ โยชน์
โดยนิสิตสามารถปรับปรุงของตนให้ดีขึ้น แต่การที่งานเขียนชิ้นสำคัญของนิสิตซึ่งเขียนหลัง
จากงานชิ้นแรก (Pre) ในระยะเวลา 1 เดือน ไม่ดีขึ้นนั้น อาจจะเป็นเพราะว่าวิธีการ
แก้งานโดยการขีดเส้นใต้ที่ผิดและนำที่ผิดมาอธิบายหน้าชั้นเรียน ช่วยในการเขียนส่งใหม่
ในช่วงระยะสั้น ซึ่งเป็นงานเขียนเรื่องเดียวกันดีกว่าการเขียนโดยใช้สีลาภาษาเดียวกัน
ต่างหัวข้อกัน และมีระยะเวลาห่างจากงานเขียนชิ้นแรก 4 สัปดาห์ โดยที่งานเขียน
ชิ้นแรกไม่ได้ผ่านตรวจแก้จากผู้สอน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิธีที่ 3

การวิเคราะห์ t-test ความแตกต่างของคะแนนการเขียนที่ได้ก่อนการตรวจแก้ และหลังการตรวจแก้โดยวิธีที่ 3: ผู้สอนเขียนกำกับที่ผิด โดยใช้สัญลักษณ์และแจกคำอธิบาย พร้อมทั้งตัวอย่างที่ผิดและการแก้ไขตามสัญลักษณ์

ตารางที่ 147: งานชิ้นสำคัญ (การเขียนเปรียบเทียบ)

	\bar{X}	S.D.	Correlated t	degree of freedom	2-tailed probability
คะแนน Pre	68.667	15.500	3.72*	17	0.002
คะแนน Post	57.833	16.822			

งานเขียนชิ้นหลังมีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าการเขียนชิ้นแรกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.002

ตารางที่ 148: งานเขียน - เขียนส่งใหม่ครั้งที่ 1

	\bar{X}	S.D.	Correlated t	degree of freedom	2-tailed probability
คะแนน Pre	61.333	10.443	-6.24*	21	0.000
คะแนน Post	70.500	9.874			

งานเขียนส่งใหม่ของนิสิตดีกว่างานเขียนชิ้นแรกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.000

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 149: งานเขียน - เขียนส่งใหม่ครั้งที่ 2

	\bar{X}	S.D.	Correlated t	degree of freedom	2-tailed probability
คะแนน Pre	56.800	7.981	-3.76*	17	0.001
คะแนน Post	62.200	10.060			

งานเขียนส่งใหม่ของนิสิตดีกว่างานเขียนชิ้นแรกมากเมื่องานเขียนได้ผ่านการตรวจแก้โดยวิธีที่ 3 โดยค่าเฉลี่ยคะแนนชิ้นหลังสูงกว่าชิ้นแรกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.000

ตารางที่ 150: งานเขียน - เขียนส่งใหม่ครั้งที่ 3

	\bar{X}	S.D.	Correlated t	degree of freedom	2-tailed probability
คะแนน Pre	45.600	10.968	-2.43	22	0.052
คะแนน Post	58.600	11.866			

งานเขียนชิ้นหลังของนิสิตมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่างานเขียนชิ้นแรก แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สรุปผล

การแก้งานโดยวิธีที่ 3 โดยผู้สอนให้สัญลักษณ์กำกับที่ผิดพร้อมทั้งให้คำอธิบายสัญลักษณ์ ตัวอย่างที่ผิดและการแก้ไขให้นักเรียน ช่วยให้นักเรียนเขียน ซึ่งเป็นการฝึกเขียนประกอบการเรียนดีขึ้นอย่างมาก โดยที่คะแนนเฉลี่ยนงานเขียนชั้นหลังดีกว่าชั้นแรกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 2 ชั้น

ในทางตรงกันข้าม งานเขียนชั้นสำคัญซึ่งงานชั้นหลังเขียนโดยใช้ลีลาภาษาเดียวกัน แต่คนละหัวข้อกันและเรียนโดยมีระยะเวลาห่างกันประมาณ 1 เดือน นิสิตกลับมีคะแนนจากงานเขียนชั้นหลังต่ำกว่าชั้นแรกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.000

อภิปรายผล

การที่นิสิตมีคะแนนงานเขียนชั้นสำคัญลดลง อาจเป็นเพราะระยะเวลาการเขียนงานชั้นหลังเป็นขณะที่นิสิตต้องเตรียมตัวสอบระหว่างภาค นิสิตขาดสอบมากและขาดแรงจูงใจในการเขียน ผิดกับงานเขียนส่งระหว่างเรียน ซึ่งนิสิตที่คะแนนครั้งหลังดีกว่าครั้งแรกทุกชั้น เพราะนิสิตมีความพร้อมในการเขียนมากกว่า นอกจากนี้อาจจะ เป็นเพราะว่าวิธีการแก้งานแบบที่ 3 ซึ่งผู้สอนใช้สัญลักษณ์กำกับที่ผิดมีประโยชน์ในการช่วยให้นักเรียนเขียนดีขึ้น เมื่อการเขียนใหม่ไม่ห่างจากงานเขียนครั้งแรกนัก (ภายในเวลาห่างกันประมาณ 1 สัปดาห์)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิธีที่ 4

การวิเคราะห์ t-test ความแตกต่างของคะแนนการเขียนที่ได้ก่อนการตรวจแก้ และหลังการตรวจแก้โดยวิธีที่ 4: ผู้สอนอธิบายที่ผิดและเรียกมาพบเป็นรายบุคคล

ตารางที่ 151: งานชิ้นสำคัญ (การเขียนแสดงความคิดเห็นเชิงวิพากษ์วิจารณ์)

	\bar{X}	S.D.	Correlated t	degree of freedom	2-tailed probability
คะแนน Pre	58.182	18.651	0.77	21	0.448
คะแนน Post	56.546	17.093			

นิสิตไม่ก้าวหน้าในการเขียนงานชิ้นสำคัญ เมื่อผ่านการตรวจแก้โดยวิธีที่ 4 โดยคะแนนเฉลี่ยครั้งหลัง ไม่สูงกว่าครั้งแรกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และยังมีคะแนนต่ำกว่าเล็กน้อยอีกด้วย

ตารางที่ 152: งานเขียน - เขียนส่งใหม่ครั้งที่ 1

	\bar{X}	S.D.	Correlated t	degree of freedom	2-tailed probability
คะแนน Pre	64.500	7.342	-2.04	20	0.001
คะแนน Post	70.167	8.681			

งานเขียนส่งใหม่ของนิสิตดีกว่างานเขียนชิ้นแรก แต่ไม่สูงกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.001

ตารางที่ 153: งานเขียน - เขียนส่งใหม่ครั้งที่ 2

	\bar{X}	S.D.	Correlated t	degree of freedom	2-tailed probability
คะแนน Pre	57.600	9.5818	-1.28	19	0.153
คะแนน Post	62.400	4.775			

งานเขียนชิ้นหลังของนิสิตดีกว่างานเขียนชิ้นแรก แต่คะแนนของการสอบทั้ง 2 ครั้งไม่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 154: งานเขียน - เขียนส่งใหม่ครั้งที่ 3

	\bar{X}	S.D.	Correlated t	degree of freedom	2-tailed probability
คะแนน Pre	57.571	12.354	-7.92*	22	0.000
คะแนน Post	63.000	11.225			

งานเขียนชิ้นหลังของนิสิตดีกว่างานเขียนชิ้นแรกมากโดยค่าเฉลี่ยสูงกว่าครั้งแรกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.000

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สรุปผล

การแก้งาน โดยวิธีที่ 4 โดยผู้สอนอธิบายที่ผิดและเรียกมาพบเป็นรายบุคคลไม่
ทำให้งานเขียนชิ้นสำคัญชิ้นหลัง (Post) และงานเขียน - เขียนส่งใหม่ชิ้นที่ 2 ของนิสิต
ดีขึ้นกว่าชิ้นแรกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ช่วยให้งานเขียนส่งใหม่ชิ้นที่ 1 และ 3
ดีกว่างานเขียนชิ้นแรกมาก โดยนิสิตได้คะแนนเฉลี่ยสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.000

อภิปรายผล

การที่นิสิตทำคะแนนดีขึ้น เมื่อผ่านการตรวจการเขียน โดยวิธีที่ 4 แสดงว่าวิธี
แก้งานแบบนี้มีประโยชน์ แต่การที่งานเขียนชิ้นที่สองไม่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอาจ
จะเป็นเพราะว่านิสิตอยู่ในระหว่างเตรียมตัวสอบปลายภาค จึงทำให้ไม่ตั้งใจเขียนเท่าที่
ควร และการที่ผู้สอนเรียกนิสิตมาพบเป็นรายบุคคลและอธิบายที่ผิดเป็นการช่วยให้
เข้าใจปัญหาของตน แต่การที่คะแนนงานเขียนชิ้นสำคัญชิ้นหลังกลับมีคะแนนต่ำกว่างานชิ้น
แรกเล็กน้อย (58.182 และ 56.546) อาจจะเป็นเพราะปัจจัยด้านแรงจูงใจ และความ
สัมพันธ์ระหว่างงานเขียนชิ้นแรก (Pre) กับงานเขียนชิ้นหลัง (Post) มีน้อย เพราะ
แม้ว่าจะเป็นการเขียนแสดงความคิดเห็นเหมือนกันแต่เป็นในเรื่องคนละแนวกันคือเรื่องหนึ่ง
เขียนเกี่ยวกับมหาวิทยาลัย ส่วนอีกเรื่องหนึ่งเกี่ยวกับชีวิตในต่างแดนกับชีวิตในเมืองไทย
ซึ่งอาจจะทำให้คะแนนไม่คงที่เท่าที่ควร

กลุ่มที่ 6: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (กลุ่มที่ 2)

วิธีที่ 1

การวิเคราะห์ t-test ความแตกต่างของคะแนนการเขียนที่ได้ระหว่างการเขียนก่อนการตรวจแก้และหลังการตรวจแก้ โดยวิธีที่ 1: ผู้สอนชี้ตμάที่ผิดและเขียนแก้ไขให้

ตารางที่ 155: งานชิ้นสำคัญ (การเขียนเล่าเหตุการณ์)

	\bar{X}	SD	correlated t	degree of freedom	2-tailed probability
คะแนน Pre	66.625	11.684	-4.66*	15	0.000
คะแนน Post	71.375	11.724			

จากตารางจะเห็นได้ว่าเมื่อผ่านการตรวจงานโดยวิธีที่ 1 คะแนนการเขียนงานชิ้นหลัง (Post) ซึ่งเป็นการเขียนเล่าเหตุการณ์เหมือนงานชิ้นแรก (Pre) ของนิสิตคณะนิเทศศาสตร์ ปีที่ 2 ดีขึ้นกว่าเดิมมาก โดยมีความแตกต่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.000

ตารางที่ 156: งานแก้ (เขียนส่ง) ชั้นที่ 1

	\bar{X}	SD	correlated t	degree of freedom	2-tailed probability
คะแนน Pre	66.353	10.062	-11.92*	16	0.000
คะแนน Post	78.000	8.132			

คะแนนงานแก้ที่นิสิตเขียนส่งใหม่ภายหลังการตรวจแก้ของครู โดยใช้วิธีที่ 1 คือชี้ตμάที่ผิดและเขียนแก้ไขให้ นั้น ดีกว่างานเขียนชิ้นแรกมาก โดยที่ค่าความแตกต่างกันของคะแนนมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.000

ตารางที่ 157: งานแก้ (เขียนส่งใหม่) ชั้นที่ 2

	\bar{X}	SD	correlated t	degree of freedom	2-tailed probability
คะแนน Pre	73.765	8.265	-5.03*	16	0.000
คะแนน Post	76.706	7.414			

จากตารางจะเห็นได้ว่า เช่นเดียวกับงานชั้นที่ 1 งานแก้ชั้นที่ 2 ของนิสิตมีคะแนนสูงกว่างานชิ้นแรกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.000

ตารางที่ 158: งานแก้ (เขียนส่งใหม่) ชั้นที่ 3

	\bar{X}	SD	correlated t	degree of freedom	2-tailed probability
คะแนน Pre	71.471	8.754	-3.86*	16	0.001
คะแนน Post	74.471	6.424			

งานแก้และเขียนส่งใหม่ชั้นที่ 3 ของนิสิต ซึ่งผ่านการตรวจแก้โดยครูผู้จัดทำที่ผิด และเขียนแก้ไขให้มัน สูงกว่างานชิ้นแรกมาก โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.001

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สรุปผล

วิธีการตรวจงานแบบที่ 1 โดยให้คะแนนงานแก้ไขเขียนส่งใหม่สูงกว่างานชิ้นแรก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทุกชั้น ได้แก่งานเขียนชิ้นสำคัญ (Pre, Post) มีระยะเวลาทิ้งช่วงห่างกัน 3-4 สัปดาห์ และงานเขียนส่งใหม่ภายใน 1 สัปดาห์ อีก 3 ชั้น

อภิปรายผล

การตรวจแก้งานเขียน โดยผู้สอนชี้ตมาที่ผิดและเขียนแก้ไข ให้นับดูเหมือนว่าจะส่งผล ให้งานเขียนนิสิตดีขึ้นทั้งในระยะยาวและระยะสั้น

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิธีที่ 2

ตารางที่ 159: การวิเคราะห์ t-test ความแตกต่างระหว่างคะแนนการเขียนที่ได้ก่อนการตรวจแก้ และหลังการตรวจแก้ โดยวิธีที่ 2: ผู้สอนขีดเส้นใต้ที่ผิดและนำที่ผิดที่นิสิตผิดร่วมกันมาก มาอธิบายหน้าชั้นเรียน

	\bar{X}	SD	correlated t	degree of freedom	2-tailed probability
คะแนน Pre	70.000	8.840	2.72*	14	0.016
คะแนน Post	65.667	10.913			

จากตารางจะเห็นได้ว่า งานเขียนอีกชิ้นหนึ่งภายหลังการตรวจแก้ด้วยวิธีที่ 2 โดยผู้สอน ขีดเส้นใต้ที่ผิดและนำที่ผิดที่นิสิตทำผิดร่วมกันมากมาอธิบายหน้าชั้นเรียนเป็นเวลาประมาณ 3-4 สัปดาห์ นิสิตจะมีคะแนนการเขียนชั้นที่ 2 (Post) น้อยกว่างานเขียนแบบบรรยายครั้งแรก (Pre) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.016

ตารางที่ 160: งานแก้ (เขียนส่ง) ชั้นที่ 1

	\bar{X}	SD	correlated t	degree of freedom	2-tailed probability
คะแนน Pre	70.706	10.227	-0.03	16	0.976
คะแนน Post	70.765	13.255			

คะแนนของงานที่เขียนส่งใหม่ของนิสิต มีคะแนนสูงกว่างานชิ้นแรกเพียงเล็กน้อย และ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 161: งานแก้ (เขียนส่ง) ชั้นที่ 2

	\bar{X}	SD	correlated t	degree of freedom	2-tailed probability
คะแนน Pre	70.600	8.433	-1.20	14	0.252
คะแนน Post	72.933	7.401			

งานเขียนส่งใหม่ของนิสิตได้คะแนนดีขึ้นกว่างานชิ้นแรกแต่ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 162: งานแก้ (เขียนส่ง) ชั้นที่ 3

	\bar{X}	SD	correlated t	degree of freedom	2-tailed probability
คะแนน Pre	68.533	9.841	0.20	14	0.843
คะแนน Post	68.133	11.946			

จากตารางจะเห็นได้ว่า คะแนนที่เขียนส่งก่อนการแก้และหลังการแก้แล้ว ไล่เลยกันไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ศูนย์วิจัยและบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สรุปผล

คะแนนงานเขียนของนิสิตซึ่งผ่านการตรวจแก้โดยวิธีที่ 2 ที่ผู้สอนขีดเส้นใต้ที่ผิดและนำที่ผิดที่นิสิตผิดร่วมกันมากมาอธิบายหน้าชั้นเรียนไม่สูงกว่างานเขียนชิ้นแรก นอกจากนี้นิสิตได้คะแนนจากงานเขียนชิ้นสำคัญ ชั้นหลัง (Post) ซึ่งเป็นการเขียนบรรยายเหมือนกันแต่คนละหัวเรื่องกันน้อยกว่างานเขียนชิ้นแรก (Pre) เล็กน้อย

อภิปรายผล

การที่นิสิตไม่สามารถทำคะแนนการเขียนงานชั้นหลังดีขึ้นกว่าเดิมเมื่อผู้สอนใช้วิธีการแก้แบบขีดเส้นใต้ที่ผิดและนำที่ผิดมาอธิบายหน้าชั้นเรียน อาจจะเป็นเพราะว่านิสิตไม่รู้ลึกว่าสิ่งที่ครูอธิบายเกี่ยวข้องกับตนเพราะเป็นข้อผิดรวม ๆ ของหลายคน และไม่ได้รับคำแก้ไขหลังคำอธิบายที่เฉพาะเจาะจงเหมือนกับวิธีที่ 1 ซึ่งผู้สอนขีดฆ่าที่ผิดและเขียนแก้ไขให้

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิธีที่ 3

การวิเคราะห์ t-test ความแตกต่างระหว่างคะแนนการเขียนที่ได้ก่อนการตรวจแก้ และหลังการตรวจแก้โดยวิธีที่ 3: เขียนกำกับที่ผิด โดยใช้สัญลักษณ์และบอกคำอธิบายพร้อมทั้งตัวอย่างที่ผิดและแก้ไขตาม

ตารางที่ 163: งานชิ้นสำคัญซึ่งบ่งถึงพัฒนาการระยะยาว

	\bar{X}	SD	correlated t	degree of freedom	2-tailed probability
คะแนน Pre	71.000	5.704	0.78	15	0.450
คะแนน Post	69.938	6.277			

จากตารางจะเห็นได้ว่างานเขียนของนิสิตเมื่อผ่านการแก้งานเขียนแบบให้สัญลักษณ์บอกคำอธิบายพร้อมด้วยตัวอย่างประมาณ 3-4 ลัปดาห์ งานชิ้นหลังไม่ได้คะแนนสูงกว่าชิ้นแรก แต่ลดลงเล็กน้อย และความแตกต่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 164: งานแก้ (เขียนส่ง) ชั้นที่ 1

	\bar{X}	SD	correlated t	degree of freedom	2-tailed probability
คะแนน Pre	77.129	6.514	2.36	14	0.033
คะแนน Post	74.267	6.606			

งานเขียนที่ผ่านการตรวจแก้ โดยวิธีที่ 3 ที่นิสิตเขียนส่งใหม่ ชั้นที่ 1 มีคะแนนน้อยกว่างานเขียนชิ้นแรกก่อนการตรวจแก้ โดยค่าความแตกต่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.033

ตารางที่ 165: งานแก้ (เขียนส่ง) ชั้นที่ 2

	\bar{X}	SD	correlated t	degree of freedom	2-tailed probability
คะแนน Pre	70.429	8.873	0.76	13	0.463
คะแนน Post	67.643	16.218			

งานแก้ (เขียนส่ง) ชั้นที่ 2 มีคะแนนต่ำกว่างานชั้นแรก แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 166: งานแก้ (เขียนส่ง) ชั้นที่ 3

	\bar{X}	SD	correlated t	degree of freedom	2-tailed probability
คะแนน Pre	68.471	12.187	-7.90	16	0.000
คะแนน Post	76.824	11.975			

งานแก้ (เขียนส่ง) ชั้นที่ 3 ซึ่งนิสิตส่งภายหลังจากที่ผู้สอนตรวจแก้โดยวิธีให้สัญลักษณ์คำอธิบายพร้อมทั้งตัวอย่าง มีคะแนนดีกว่าชั้นแรกมาก โดยค่าความแตกต่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.000

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สรุปผล

ผลการเขียนของนิสิตที่ผ่านการตรวจแก้โดยวิธีที่ 3 ที่ผู้สอนใช้สัญลักษณ์เขียนกำกับที่ผิดพร้อมทั้งให้คำอธิบายและตัวอย่างการแก้ไข ดีกว่างานชิ้นแรกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.000 1 ชิ้น คืองานแก้และเขียนส่งใหม่ชิ้นที่ 3 ส่วนงานชิ้นที่ 1 ในทางตรงกันข้ามการแก้เขียนส่งใหม่ชิ้นที่ 1 กลับมีคะแนนน้อยกว่างานชิ้นที่ยังไม่ได้ผ่านการตรวจแก้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.033

อภิปรายผล

วิธีการตรวจแก้งาน โดยใช้สัญลักษณ์เขียนกำกับที่ผิด พร้อมให้คำอธิบายสัญลักษณ์และตัวอย่างการแก้ไขนั้น ไม่ส่งผลให้เห็นชัดเจนต่อการปรับปรุงงานเขียนของนิสิต ดังจะเห็นได้จากคะแนนของงานเขียนชิ้นสำคัญที่ไม่แตกต่างกัน และการที่งานเขียนแก้ส่งใหม่ชิ้นที่ 3 ดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.000 โดยมีคะแนนสูงกว่าเดิม 8.353 คะแนน อาจจะเป็นเพราะว่านิสิตคุ้นเคยกับสัญลักษณ์และวิธีการแก้แบบนั้นมากขึ้น ส่วนการที่คะแนนชิ้นสำคัญ ซึ่งเขียนแบบอธิบายกระบวนการ เช่นกันแต่ในหัวข้อเรื่องต่างกัน ไม่ได้ขึ้นเมื่อใช้วิธีการตรวจงานเช่นนี้ประมาณ 4 ลิปดาห์ อาจจะเป็นเพราะวิธีการเขียนแบบนี้ยากและนิสิตอาจไม่ตั้งใจศึกษาระบบสัญลักษณ์และวิธีการปรับปรุงงานที่ครูให้เท่าที่ควร

วิธีที่ 4

การวิเคราะห์ t-test ความแตกต่างระหว่างคะแนนงานเขียนที่ได้ก่อนการตรวจแก้ และหลังการตรวจแก้โดยวิธีที่ 4 ผู้สอนอธิบายที่ผิดและเรียกมาพบเป็นรายบุคคล

ตารางที่ 167: งานชิ้นสำคัญ (การเขียนแบบวิพากษ์วิจารณ์)

	\bar{X}	SD	correlated t	degree of freedom	2-tailed probability
คะแนน Pre	71.733	4.949	-0.94	14	0.362
คะแนน Post	73.133	6.140			

จากตารางจะเห็นได้ว่างานเขียนแบบวิพากษ์วิจารณ์ของนิสิต ที่ผ่านการตรวจแก้โดยการที่ผู้สอนอธิบายที่ผิดและเรียกมาพบเป็นรายบุคคล มีคะแนนสูงขึ้นกว่างานเขียนชิ้นแรกในช่วงระยะเวลา 3-4 สัปดาห์ แต่ความแตกต่างของคะแนนไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 168: งานแก้ (เขียนส่ง) ชั้นที่ 1

	\bar{X}	SD	correlated t	degree of freedom	2-tailed probability
คะแนน Pre	80.600	4.159	-0.77	4	0.002
คะแนน Post	88.200	3.271			

งานเขียนแก้ส่งใหม่ของนิสิต 4 คนที่ผ่านการตรวจแก้โดยวิธีที่ 4 ดีกว่างานชิ้นแรกมาก โดยค่าความแตกต่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.002

หมายเหตุ

เนื่องจากใกล้สอบประจำภาค นิสิตไม่ได้ส่งงานแก้ชั้นที่ 2 และชั้นที่ 3 ข้อมูลจึงมีเพียงชั้นที่ 1 เท่านั้น

สรุปผล

งานของนิสิตที่ผ่านการตรวจแก้โดยวิธีที่ 4 ซึ่งผู้สอนอธิบายที่ผิดและเรียกมาพบเป็นรายบุคคลนั้นมีคะแนนสูงขึ้น เมื่อแก้ไขแล้ว ซึ่งรวมทั้งงานเขียนชิ้นสำคัญ และงานเขียนส่งใหม่ในระยะสั้น โดยที่งานเขียนส่งใหม่มีคะแนนดีขึ้นกว่างานชิ้นแรกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.002

อภิปรายผล

การแก้งานแบบให้คำอธิบายเป็นรายบุคคลนี้มีผลทำให้งานเขียนดีขึ้น เพราะผู้เรียนได้รับคำอธิบายข้อผิดพลาดที่ต้องปรับปรุงแก้ไขของตนอย่างเฉพาะเจาะจงและทั้ง ๆ ที่เป็นเวลาใกล้สอบประจำภาค ไม่มีเวลาฝึกเขียนและส่งงานให้ครบทั้ง 3 ชิ้น มีนิสิตเพียง 5 คน ส่งงานแก้ไขเขียนส่งใหม่ขึ้นเดี๋ยวนั้น แต่ผลงานก็ดีขึ้นกว่าเดิมมาก นอกจากนั้นการที่คะแนนนิสิตดีขึ้นอาจเป็นเพราะว่านิสิตที่ส่งงานเป็นผู้มีแรงจูงใจสูง กระตือรือร้นในการเรียนและให้ความร่วมมือกับผู้สอนเป็นอย่างดี

เมื่อเทียบผลการเขียนเมื่อผ่านการตรวจแก้ทั้ง 4 วิธีแล้ว พบว่าสำหรับกลุ่มนิสิตคณะนิเทศศาสตร์ ปีที่ 2 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างนี้ วิธีแก้งานแบบที่ 1 โดยผู้สอนชี้ตักที่ผิดและเขียนแก้ไขปรับปรุงให้ใหม่นั้น ทำให้งานเขียนของกลุ่มตัวอย่างดีขึ้นทั้งในระยะยาวและระยะสั้น เพราะงานเขียนทั้ง 4 ชิ้น ทั้งชิ้นสำคัญที่ทั้งช่วงประมาณ 4 สัปดาห์และงานแก้ไขเขียนส่งใหม่ทั้ง 3 ชิ้นดีขึ้นกว่าเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทั้งสิ้น วิธีที่ 2 ซึ่งผู้สอนชี้เส้นใต้กำกับที่ผิดและนำที่ผิดร่วมกันมาอภิปรายหน้าชั้นมีผลดีในระยะยาวมากกว่าระยะสั้น เพราะมีแต่งงานเขียนชิ้นสำคัญเท่ากันที่ดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สำหรับวิธีที่ 4 มีแนวโน้มว่าจะได้ผลดีเพราะงานเขียนดีขึ้นทั้ง ๆ ที่อยู่ในระยะเวลาใกล้สอบประจำภาค ส่วนวิธีที่ 3 ที่ผู้สอนใช้สัญลักษณ์นั้นอาจจะไม่มีใครได้ผลดีเพราะคะแนนงานเขียนมีแนวโน้มลดลงยกเว้นงานเขียนแก้ไขส่งใหม่ที่ 3 ที่ดีขึ้น ในขณะที่งานเขียนชิ้นอื่น ๆ กลับลดลง โดยเฉพาะอย่างยิ่งงานชิ้นแก้งานส่งใหม่ที่ 1 ที่มีคะแนนต่ำลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สรุปได้ว่านิสิตมีผลงานดีขึ้นมากเมื่อผ่านการตรวจแก้โดยวิธีที่ 1 รองลงมาคือวิธีที่ 2 และ 4 ส่วนวิธีที่ 3 ยังไม่แน่ว่าจะส่งผลดี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านิสิตคุ้นเคยกับวิธีตรวจงานแบบที่ 1 และได้ศึกษาการแก้ไขให้ถูกต้องอย่างชัดเจน จากการแก้ไขของครู ส่วนวิธีที่ 2 นิสิตไม่ได้เห็นการแก้งานของตนเอง โดยเฉพาะ แต่เป็นส่วนรวมหน้าชั้น

วิธีที่ 3 นิสิตอาจไม่คุ้นเคยกับสัญลักษณ์ที่ใช้ถึงแม้จะมีตัวอย่างและคำอธิบายสัญลักษณ์ให้ก็ตาม ส่วนวิธีที่ 4 นั้นใช้เมื่อนิสิตจวนจะสอบปลายภาค จึงมีผลว่าวิธีนี้มีแนวโน้มที่จะทำให้นิสิตเขียนดีขึ้น แต่การที่มีนิสิตส่งงานน้อยทำให้เห็นผลไม่ชัดเจนเท่าที่ควร

กลุ่มที่ 7: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (กลุ่มที่ 3)

วิธีที่ 1

การวิเคราะห์ t-test ความแตกต่างของคะแนนการเขียนที่ได้รับระหว่างการเขียนก่อนการตรวจแก้และหลังการตรวจแก้ โดยวิธีที่ 1: ผู้สอนชี้ต่าและเขียนแก้ไขให้

ตารางที่ 169: งานชิ้นสำคัญ (การเขียนบรรยายสถานที่)

	\bar{X}	SD	correlated t	degree of freedom	2-tailed probability
คะแนน Pre	74.5652	7.786	0.07	22	0.942
คะแนน Post	74.4348	8.234			

จากตารางจะเห็นได้ว่าคะแนนของนิสิตไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ตารางที่ 170: งานเขียน-เขียนส่งใหม่ ครั้งที่ 1

	\bar{X}	SD	correlated t	degree of freedom	2-tailed probability
คะแนน Pre	73.2727	4.959	-7.42	21	0.000
คะแนน Post	81.5000	3.609			

งานชั้นที่ 1 ของการแก้งานโดยวิธีที่ 1 ที่นิสิตรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 2 เขียนคือ การเขียนโฆษณาสินค้าโดยจัดรูปแบบของแผนภาพโฆษณาประกอบด้วยภาพสินค้า และเขียนคำโฆษณาเชิญชวนให้ผู้อ่านปรารถนาที่จะซื้อสินค้านั้น โดยบรรยายลักษณะรูปร่าง สี และคุณภาพของสินค้า นิสิตได้คะแนนก่อนและหลังการแก้แตกต่างกันอย่างมาก โดยงานเขียนที่ตรวจแก้แล้ว มีคะแนนสูงกว่างานเขียนชิ้นแรกก่อนตรวจแก้ เป็นความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.000

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 171: งานเขียน-เขียนส่งใหม่ชั้นที่ 2

	\bar{X}	SD	correlated t	degree of freedom	2-tailed probability
คะแนน Pre	74.1667	3.485	-6.57	17	0.000
คะแนน Post	79.6667	3.325			

งานชั้นที่ 2 โดยการแก้งานวิธีที่ 1 คือการทำนายอนาคตของ Suchada โดยเน้นการทำนายจากภาพ นิสิตต้องเขียนเล่าเหตุการณ์ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในระดับประโยคเพื่อสื่อความหมายของภาพที่กำหนดให้ นิสิตมีคะแนนที่ได้จากงานเขียนชั้นใหม่ภายหลังการตรวจแก้ สูงกว่าคะแนนที่ได้รับจากการเขียนเดิมก่อนการตรวจแก้ โดยมีคะแนนแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.000

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 172: งานเขียน-เขียนส่งใหม่ครั้งที่ 3

	\bar{X}	SD	correlated t	degree of freedom	2-tailed probability
คะแนน Pre	78.7647	4.893	-9.39	16	0.0000
คะแนน Post	83.8235	4.050			

งานชิ้นที่ 3 จากการตรวจแก้งานวิธีที่ 1 คือการเขียนจดหมายตอบผู้อ่านที่
ประสบปัญหา เน้นการให้คำทำนายเพื่อแก้ไขปัญหาในคอลัมน์ Astrology and You ของ
หนังสือภาษาอังกฤษฉบับหนึ่ง นิสิตได้รับคะแนนจากงานเขียนชิ้นหลังการตรวจแก้สูงกว่า
ชิ้นเดิมอย่างเห็นได้ชัด โดยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.000

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สรุปผล

การตรวจแก้งานโดยวิธีที่ 1 ที่ครูขีดฆ่าที่ผิดและเขียนแก้ทับให้ ทำให้นิสิตสามารถนำข้อแก้ไขมาเขียนในงานเขียนครั้งใหม่ ดังนั้นคะแนนที่ได้จากการเขียนครั้งใหม่จะสูงกว่าคะแนนจากงานเขียนครั้งแรกค่อนข้างเห็นได้ชัด โดยจากงานเขียนย่อยทั้ง 3 ครั้ง นิสิตได้คะแนนจากงานเขียนภายหลังการตรวจแก้ดีขึ้นมาก โดยมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.000 ทั้ง 3 ครั้ง

อภิปรายผล

การตรวจงานเขียนวิธีที่ 1 นี้ นิสิตสามารถแก้ไขปรับปรุงการเขียนเดิมตามที่ครูแก้ไขให้ได้ อาจเนื่องจากใช้วิธีการลอกสิ่งที่ครูแก้ไขให้ใหม่ โดยไม่ได้มีความเข้าใจดีเท่าที่ควร จึงทำให้คะแนนการเขียนชิ้นสำคัญทั้ง Pre และ Post ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

วิธีที่ 2

การวิเคราะห์ t-test ความแตกต่างของคะแนนการเขียนที่ได้ระหว่างการเขียนก่อนการตรวจแก้และหลังการตรวจแก้ โดยวิธีที่ 2: ผู้สอนขีดเส้นใต้ที่ผิดและนำที่ผิด มาอธิบายหน้าชั้นเรียน

ตารางที่ 173: งานชิ้นสำคัญ (การเขียนแบบแนะนำ)

	\bar{X}	SD	correlated t	degree of freedom	2-tailed probability
คะแนน Pre	72.3333	6.191	-1.49	20	0.152
คะแนน Post	73.8571	5.703			

จากตารางจะเห็นได้ว่าคะแนนของนิสิตไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ 0.05

ตารางที่ 174: งานเขียน-เขียนส่งใหม่ ครั้งที่ 1

	\bar{X}	SD	correlated t	degree of freedom	2-tailed probability
คะแนน Pre	81.1429	4.589	-6.49	13	0.000
คะแนน Post	85.6429	3.201			

งานเขียนชิ้นที่ 1 คืองานเรื่องการเขียนจดหมายตอบเพื่อให้ข้อเสนอแนะในคอลัมน์ทางหนังสือพิมพ์ จะเห็นได้ว่านิสิตได้คะแนนจากครั้งใหม่ดีกว่างานเขียนชิ้นแรกโดยมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.000

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 175: งานเขียน-เขียนส่งใหม่ชั้นที่ 2

	\bar{X}	SD	correlated t	degree of freedom	2-tailed probability
คะแนน Pre	74.6000	4.402	-7.15	9	0.000
คะแนน Post	79.6000	3.658			

เน้นงานเขียนจดหมายเชื้อเชิญ ให้เพื่อน ไปเที่ยวด้วย และให้แนะนำสถานที่
เที่ยว

นิสิตได้คะแนนจากงานเขียนครั้งหลังการตรวจแก้ สูงกว่าคะแนนจากงานเขียน
ก่อนการตรวจ โดยมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.000

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 176: งานเขียน-เขียนส่งใหม่ครั้งที่ 3

	\bar{X}	SD	correlated t	degree of freedom	2-tailed probability
คะแนน Pre	76.6316	4.573	-10.83	18	0.0000
คะแนน Post	81.8421	3.716			

เนื้องานเขียนตอบจดหมายของเพื่อนที่ชวนไปเที่ยวด้วยกัน โดยมีรายละเอียด
สถานที่ท่องเที่ยว เน้นลักษณะจดหมายปฏิเสธ

นิสิตได้คะแนนจากงานเขียนใหม่ภายหลังการตรวจ สูงขึ้นกว่าเดิม โดยมีความ
แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.000

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สรุปผล

วิธีตรวจแก้ไขงานวิธีที่ 2 คือครูเพียงแต่ขีดเส้นใต้ที่ผิด และนำข้อผิดขึ้นอธิบาย หน้าชั้นเรียน ทำให้งานเขียนชิ้นใหม่ของนิสิตดีขึ้น และให้คะแนนสูงกว่าเดิมทั้ง 3 ครั้ง แต่งานเขียนชิ้นสำคัญนั้น คะแนน Pre และ Post ของนิสิตไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

อภิปรายผล

การตรวจแก้ไขงานวิธีนี้ มีผลในการปรับปรุงการเขียนของนิสิตมากกว่าการตรวจแก้ไขงานวิธีที่ 1 โดยดูจากคะแนนงานเขียนชิ้นสำคัญของนิสิต ซึ่งได้คะแนน Post สูงกว่า Pre มากกว่า งานเขียนชิ้นสำคัญของการตรวจแก้ไขงานวิธีที่ 1 อาจกล่าวได้ว่า นิสิตมีความเข้าใจในส่วนที่ผิดดีขึ้น และสามารถจดจำที่ผิดรวมทั้งสิ่งที่ถูกต้องได้ดีกว่า การตรวจแก้ไขงานวิธีที่ 1

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิธีที่ 3

การวิเคราะห์ t-test ความแตกต่างของคะแนนการเขียนที่ได้ระหว่างการเขียนก่อนการตรวจแก้และหลังการตรวจแก้ โดยวิธีที่ 3: ผู้สอนเขียนกำกับที่ผิด โดยใช้สัญลักษณ์และแจกคำอธิบายสัญลักษณ์ พร้อมทั้งตัวอย่างที่ผิดและการแก้ไข

ตารางที่ 177: งานชิ้นสำคัญ (การเขียนเปรียบเทียบ)

	\bar{X}	SD	correlated t	degree of freedom	2-tailed probability
คะแนน Pre	72.5714	6.816	0.85	20	0.406
คะแนน Post	71.4286	7.678			

คะแนน Post ไม่แตกต่างกับคะแนน Pre อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 178: งานเขียน-เขียนส่งใหม่ ครั้งที่ 1

	\bar{X}	SD	correlated t	degree of freedom	2-tailed probability
คะแนน Pre	76.6364	7.447	-4.15	10	0.002
คะแนน Post	82.5455	6.154			

งานเขียนชิ้นนี้ เป็นการเขียนโดยให้เนื้อหาจากภาพ และให้นิสิตตีความจากภาพ เพื่ออธิบายการติดต่อของโรคไข้หวัดใหญ่ และการป้องกัน นิสิตได้คะแนนภายหลังการตรวจสอบสูงกว่าชิ้นแรกโดยมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.002

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 179: งานเขียน-เขียนส่งใหม่ชั้นที่ 2

	\bar{X}	SD	correlated t	degree of freedom	2-tailed probability
คะแนน Pre	80.5714	5.840	-0.45	13	0.659
คะแนน Post	81.7857	12.065			

งานเขียนชั้นที่ 2 งานเขียนภายหลังการตรวจ ไม่ได้คะแนนสูงกว่างานเขียนครั้งแรก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เช่นเดียวกับงานเขียนชั้นสำคัญ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 180: งานเขียน-เขียนส่งใหม่ครั้งที่ 3

	\bar{X}	SD	correlated t	degree of freedom	2-tailed probability
คะแนน Pre	78.2000	6.236	-8.11	14	0.0000
คะแนน Post	83.4000	5.180			

จากตาราง จะเห็นว่านิสิตได้คะแนนจากงานเขียนภายหลังการตรวจสูงชันกว่าเดิม โดยมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.000

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สรุปผล

คะแนนที่นิสิตได้รับจากงานเขียนชิ้นสำคัญ และงานเขียนชิ้นย่อยครั้งที่ 2 ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนคะแนนจากงานเขียนย่อยครั้งที่ 1 และ 3 สูงขึ้นกว่าก่อนตรวจแก้ โดยมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

อภิปรายผล

การใช้การตรวจแก้ไขโดยสัญลักษณ์ อาจมีความยุ่งยากทำให้นิสิตเกิดปัญหากับการหาคำอธิบาย และไม่สามารถนำมาใช้ปรับปรุงการเขียนโดยทั่วไปได้ จึงทำให้คะแนน Post ของงานชิ้นสำคัญต่ำกว่าคะแนน Pre

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิธีที่ 4

การวิเคราะห์ t-test ความแตกต่างของคะแนนการเขียนที่ได้ระหว่างการเขียนก่อนการตรวจแก้และหลังการตรวจแก้ โดยวิธีที่ 4: ผู้สอนอธิบายที่ผิดและเรียกมาพบเป็นรายบุคคล

ตารางที่ 181: งานชิ้นสำคัญ (การเขียนแสดงความคิดเห็นเชิงวิพากษ์วิจารณ์)

	\bar{X}	SD	correlated t	degree of freedom	2-tailed probability
คะแนน Pre	71.2308	8.738	-2.00	12	0.068
คะแนน Post.	75.3077	8.310			

คะแนนที่นิสิตได้รับก่อนและหลังการตรวจแก้ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 182: งานเขียน - เขียนส่งใหม่ (ครั้งที่ 1)

	\bar{X}	SD	correlated t	degree of freedom	2-tailed probability
คะแนน Pre	77.3846	5.516	-10.90	12	0.000
คะแนน Post	83.5385	4.684			

งานเขียนชั้นที่ 1 คือการเขียน if-clause ในชั้นต่าง ๆ นิสิตได้คะแนนจากงานเขียนครั้งหลังดีขึ้นก่อนตรวจ โดยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.000

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 183: งานเขียน - เขียนส่งใหม่ ชั้นที่ 2

	\bar{X}	SD	correlated t	degree of freedom	2-tailed probability
คะแนน Pre	77.2105	9.331	-4.01	18	0.001
คะแนน Post	83.8947	4.771			

นิสิตเขียนเปรียบเทียบลักษณะรายการโทรทัศน์ที่ดี และที่เห็นว่าจะไม่เหมาะสมนิสิตได้คะแนนจากงานเขียนส่งใหม่ดีขึ้นกว่าก่อนได้รับการตรวจแก้ไขและอธิบาย โดยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.001

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 184: งานเขียน - เขียนส่งใหม่ (ครั้งที่ 3)

	\bar{X}	SD	correlated t	degree of freedom	2-tailed probability
คะแนน Pre	81.4444	3.761	-18.35	17	0.000
คะแนน Post	85.5000	3.730			

นิสิตได้รับการมอบหมายให้เขียนข้อเสนอแนะเกี่ยวกับรายการโทรทัศน์ โดยให้วิจารณ์รายการต่าง ๆ ที่ชอบและไม่ชอบ นิสิตได้รับคะแนนจากงานเขียนส่งใหม่ สูงกว่าเดิมโดยมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.000

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สรุปผล

วิธีการตรวจงานวิธีที่ 4 นี้ ทำให้งานเขียนของนิสิตดีขึ้นกว่าเดิมเป็นอย่างมาก โดยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทั้ง 3 ครั้ง รวมทั้งงานชิ้นสำคัญ นิสิตก็ได้คะแนน Post สูงกว่า Pre โดยเกือบจะมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ

อภิปรายผล

การเขียนงานชิ้นสำคัญของการตรวจวิธีที่ 4 นี้ นิสิตได้รับคะแนนสูงขึ้นในงานเขียน Post มากกว่า Pre ค่อนข้างชัด และงานชิ้นสำคัญของวิธีที่ 2 นิสิตก็ได้คะแนน Post สูงขึ้นกว่า Pre แม้ว่าจะไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ แต่แสดงให้เห็นว่าการที่ได้มีการอธิบายที่ผิด โดยผู้สอนนำที่ผิดมาอธิบายด้วยตนเองนั้น ทำให้นิสิตสามารถปรับปรุง เขียนให้มากกว่าการให้นิสิตทำความเข้าใจด้วยตนเอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการอธิบายเป็นรายบุคคล ทำให้นิสิตมีความเข้าใจมากขึ้น และนำความเข้าใจนั้นมาปรับปรุงการเขียนได้ดีขึ้น

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กลุ่มที่ 8: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (กลุ่มที่ 3)

วิธีที่ 1

การวิเคราะห์ t-test ความแตกต่างระหว่างคะแนนการเขียนที่ได้ก่อนการตรวจแก้ และหลังการตรวจแก้โดยวิธีที่ 1: ผู้สอนขีดฆ่าและเขียนแก้ไขให้

ตารางที่ 185: งานชิ้นสำคัญ (การเขียนบรรยายสถานที่)

	\bar{X}	S.D.	Correlated t	degree of freedom	2-tailed probability
คะแนน Pre	71.333	9.422	0.13	26	0.896
คะแนน Post	71.111	8.432			

จากตารางจะเห็นได้ว่า คะแนนของนิสิตไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ตารางที่ 186: งานเขียน - เขียนส่งใหม่ ครั้งที่ 1

	\bar{X}	S.D.	Correlated t	degree of freedom	2-tailed probability
คะแนน Pre	67.600	9.411	-0.680	19	0.504
คะแนน Post	70.500	16.021			

งานชิ้นที่ 1 ของการแก้งานโดยวิธีที่ 1 ที่นิสิตรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 2 เขียนคือ การเขียนโฆษณาสินค้าโดยบรรยายสินค้าและเชิญชวนให้ผู้อ่านปรารถนาที่จะได้สินค้านั้น ๆ ไว้ใช้ นิสิตได้คะแนนก่อนและหลังแก้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 187: งานเขียน - เขียนส่งใหม่ครั้งที่ 2

	\bar{X}	S.D.	Correlated t	degree of freedom	2-tailed probability
คะแนน Pre	69.056	9.346	-3.600 **	17	0.002
คะแนน Post	76.111	6.106			

งานชิ้นที่ 2 โดยวิธีแก้งานวิธีที่ 1 คือ การทำนายอนาคตของ Suchada โดยนักพยากรณ์ชื่อ Somsak เป็นการเขียนทำนายจากภาพ
นิสิตมีคะแนนเขียนส่งใหม่สูงกว่าคะแนนที่ได้จากการเขียนส่ง ครั้งแรกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .002

ตารางที่ 188: งานเขียน - เขียนส่งใหม่ครั้งที่ 3

	\bar{X}	S.D.	Correlated t	degree of freedom	2-tailed probability
คะแนน Pre	68.929	6.719	-6.670 **	13	0.000
คะแนน Post	78.857	6.125			

งานชิ้นที่ 3 ที่ผ่านการตรวจแก้งานโดยวิธีที่ 1 คือการตอบจดหมายผู้อ่านที่ประสบความลำบากโดย Mr. Aran Duangdee ในคอลัมน์ชื่อ Astrology and You ของหนังสือพิมพ์ Bangkok World นิสิตได้คะแนนมาจากงานเขียนที่ตรวจแก้แล้วสูงกว่างานเขียนก่อนตรวจอย่างมากโดยความแตกต่างของคะแนนมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .000

สรุปผล

การตรวจโดยวิธีที่ 1 ที่ครูดผ้าที่ผิดและเขียนแก้ทับให้ มีผลในระยะสั้น ดังจะเห็นได้ว่าคะแนนเขียนใหม่ของนิสิตสูงกว่าคะแนนที่ได้จากชิ้นแรกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .002 และ .000 2 ครั้งคือ งานเขียน - เขียนใหม่ครั้งที่ 2 และครั้งที่ 3 แต่คะแนนงานชิ้นสำคัญซึ่งทั้งช่วงการเขียนประมาณ 1-2 สัปดาห์ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

อภิปรายผล

การตรวจงาน โดยที่ครูดผ้าที่ผิดและเขียนแก้ไข ให้มีผลในระยะสั้น โดยที่งานเขียนส่งใหม่ของนิสิตจะดีขึ้นกว่างานชิ้นเดิมอย่างเห็นได้ชัด แต่ผลระยะยาวคือ คะแนน Pre และ Post ของนิสิต ที่ได้มาจากการเขียนแบบบรรยายที่ผ่านการตรวจแก้ไขโดยวิธีนี้กลับไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิธีที่ 2

การวิเคราะห์ t-test ความแตกต่างของคะแนนการเขียนที่ได้ก่อนการตรวจแก้ และหลังการตรวจแก้ โดยวิธีที่ 2: ผู้สอนขีดเส้นใต้ที่ผิด และนำที่ผิดมาอธิบายหน้าชั้นเรียน

ตารางที่ 189: งานชิ้นสำคัญ (การเขียนแบบแนะนำ)

	\bar{X}	S.D.	Correlated t	degree of freedom	2-tailed probability
คะแนน Pre	73.409	8.157	1.90	21	0.071
คะแนน Post	68.864	11.853			

จากตาราง จะเห็นได้ว่าคะแนนของนิสิตไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 190: งานเขียน - เขียนส่งใหม่ครั้งที่ 1

	\bar{X}	S.D.	Correlated t	degree of freedom	2-tailed probability
คะแนน Pre	68.133	7.698	-5.76**	14	.000
คะแนน Post	76.600	8.642			

งานชิ้นที่ 1 คืองานเรื่อง A Close Friend with a Very Bad Reputation ซึ่ง Abby เขียนตอบ "G"

จะเห็นได้ว่า คะแนนเขียนส่งใหม่ของนิสิตสูงกว่างานเขียนครั้งแรกมาก และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.000

ตารางที่ 191: งานเขียน - เขียนส่งใหม่ครั้งที่ 2

	\bar{X}	S.D.	Correlated t	degree of freedom	2-tailed probability
คะแนน Pre	70.643	8.409	-2.69*	13	0.019
คะแนน Post	75.714	10.103			

งานชิ้นที่ 2 คืองานเขียนจดหมายเชิญเพื่อนไปเที่ยวภูเก็ตร่วมกัน และขอข้อมูลเกี่ยวกับภูเก็ตร ค่ะคะแนนการเขียนส่งใหม่สูงกว่างานเขียนชิ้นแรกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่

ตารางที่ 192: งานเขียน - เขียนส่งใหม่ครั้งที่ 3

	\bar{X}	S.D.	Correlated t	degree of freedom	2-tailed probability
คะแนน Pre	72.250	9.226	-4.57*	11	0.001
คะแนน Post	79.500	7.268			

งานเขียน - เขียนส่งใหม่ครั้งที่ 3 ของวิธีการทำงานแบบที่ 2 คืองานเขียนตอบจดหมายเชิญของเพื่อนให้ไปเที่ยวภูเก็ตร่วมกัน โดยตอบปฏิเสธคำเชิญให้เหตุผลที่ไปด้วยไม่ได้ และให้ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ที่น่าแวะชมของภูเก็ตร ตลอดจนแนะนำสิ่งที่ควรเอาไปด้วยในการเดินทาง งานเขียนส่งใหม่ของนิสิตดีกว่างานชิ้นเดิมโดยที่คะแนนเฉลี่ยครั้งหลังสูงกว่าครั้งแรกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001

สรุปผล

วิธีทำงานแบบที่ 2 คือครูขีดเส้นใต้ที่ผิดและอธิบายหน้าชั้นเรียน ทำให้งานเขียนใหม่ของนิสิตดีขึ้นกว่าเดิมทั้ง 3 ชั้น แต่งานชิ้นสำคัญ ซึ่งเป็นการเขียนแบบแนะนำ ในกรณีที่เกิดไฟไหม้และน้ำท่วมนั้น คะแนน Pre และ Post ของนิสิตไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

อภิปรายผล

การทำงานแบบที่ครูขีดเส้นใต้ที่ผิดและนำที่ผิดมาอธิบายหน้าชั้นเรียนนั้นดูเหมือนจะมีผลในการปรับปรุงคุณภาพงานเขียนในระยะสั้นของนิสิตมากกว่าวิธีที่ 1 ซึ่งครูขีดฆ่าที่ผิดและเขียนแก้ไขเพราะนิสิตได้คะแนนจากงาน Post สูงกว่าคะแนนที่ได้จากงาน Pre มากอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ วิธีทำงานเหมือนกับแบบที่ 1 นี้ไม่มีผลในระยะยาวต่องานเขียนของนิสิตซึ่งเป็นงานเขียนแบบเดียวกัน แต่คนละหัวเรื่องกัน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิธีที่ 3

การวิเคราะห์ t-test ความแตกต่างของคะแนนการเขียนที่ได้ก่อนการตรวจแก้ และหลังการตรวจแก้โดยวิธีที่ 3: ผู้สอนเขียนกำกับที่ผิด โดยใช้สัญลักษณ์และแจกคำอธิบาย พร้อมทั้งตัวอย่างที่ผิดและการแก้ไขตามสัญลักษณ์

ตารางที่ 193: งานชิ้นสำคัญ (การเขียนเปรียบเทียบ)

	\bar{X}	S.D.	Correlated t	degree of freedom	2-tailed probability
คะแนน Pre	70.947	10.926	-1.69	18	0.109
คะแนน Post	74.053	8.657			

คะแนน Post ไม่สูงกว่าคะแนน Pre อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 194: งานเขียน - เขียนส่งใหม่ครั้งที่ 1

	\bar{X}	S.D.	Correlated t	degree of freedom	2-tailed probability
คะแนน Pre	67.611	7.097	-3.76**	17	0.002
คะแนน Post	74.000	6.544			

งานเขียนชิ้นที่ 1 ของวิธีการแก้งานแบบที่ 3 คือเรื่อง Causes and Preventions of Influenza นิสิตมีคะแนนจากงานเขียนที่แก้ไขโดยวิธีใช้สัญลักษณ์ กำกับที่ผิดให้สูงกว่างานเขียนครั้งแรกที่ส่งอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .002

ตารางที่ 195: งานเขียน - เขียนส่งใหม่ครั้งที่ 2

	\bar{X}	S.D.	Correlated t	degree of freedom	2-tailed probability
คะแนน Pre	70.933	9.316	-1.37	14	0.192
คะแนน Post	74.467	10.836			

งานเขียนชิ้นที่ 2 ของวิธีการแก้งาน แบบใช้สัญลักษณ์กำกับข้อความเขียนเรื่อง Effects of Famine on Infants' Brain Cells งานเขียนส่งใหม่หลังจากผ่านการตรวจแล้ว ไม่ได้คะแนนสูงกว่าครั้งแรกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เช่นเดียวกับงานชิ้นสำคัญ ซึ่งมีค่าเฉลี่ย Pre, Post คล้ายกับคะแนนที่ผลิตได้จากงานเขียนชิ้นแรก

ตารางที่ 196: งานเขียน - เขียนส่งใหม่ครั้งที่ 3

	\bar{X}	S.D.	Correlated t	degree of freedom	2-tailed probability
คะแนน Pre	65.200	8.728	-4.15**	9	0.002
คะแนน Post	70.900	9.792			

จากตารางจะเห็นได้ว่า คะแนนจากการเขียน - เขียนใหม่ชิ้นที่ 3 นี้ ผ่านการตรวจแก้โดยวิธีที่ 3 เรื่อง Heroin นิสิตมีคะแนนครั้งหลังสูงกว่าครั้งแรกมากและมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .002

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สรุปผล

คะแนนที่ได้จากการเขียนชิ้นสำคัญของนิสิตไม่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่งานเขียน - เขียนส่งใหม่ซึ่งเป็นการเขียนใหม่ในระยะเวลาสั้นกว่ามีนัยสำคัญทางสถิติ 2 ชั้นคือ งานชิ้นที่ 1 และงานชิ้นที่ 3

อภิปรายผล

การแก้ไขงาน โดยวิธีที่ 2 ที่ผู้สอนชี้ให้เห็นที่ผิดและนำที่ผิดร่วมกันมาอธิบายในชั้นดู เหมือนจะมีผลต่อการปรับปรุงงานเขียนของ นิสิตมากพอ ๆ กับวิธีแก้ไข โดยการใช้สัญลักษณ์กำกับ พร้อมทั้งให้คำอธิบายเกี่ยวกับสัญลักษณ์ และตัวอย่าง เพราะงานเขียน Pre, Post ชั้นสำคัญ เกือบมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และวิธีแก้งานวิธีที่ 2 ช่วยให้งานเขียน - เขียนส่งใหม่ดีกว่าเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทั้ง 3 ชั้น ในขณะที่วิธีที่ 3 ช่วยให้ได้ชิ้นดีกว่าเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 2 ชั้นจาก 3 ชั้น

วิธีที่ 4

การวิเคราะห์ t-test ความแตกต่างของคะแนนการเขียนที่ได้ก่อนการตรวจแก้ และหลังการตรวจแก้โดยวิธีที่ 4: ผู้สอนอธิบายที่ผิดและเรียกมาพบเป็นรายบุคคล

ตารางที่ 197: งานชิ้นสำคัญ (การเขียนแสดงความคิดเห็นเชิงวิพากษ์วิจารณ์)

	\bar{X}	S.D.	Correlated t	degree of freedom	2-tailed probability
คะแนน Pre	75.333	8.703	0.53	8	0.611
คะแนน Post	74.000	7.632			

คะแนนที่ผลิตได้รับก่อนและหลังการตรวจแก้ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติ

ตารางที่ 198: งานเขียน - เขียนส่งใหม่ครั้งที่ 1

	\bar{X}	S.D.	Correlated t	degree of freedom	2-tailed probability
คะแนน Pre	68.091	10.084	-2.61*	10	0.026
คะแนน Post	75.636	10.366			

งานชิ้นที่ 1 ของการแก้งานโดยวิธีที่ 4 ของนิสิตคืองานเขียน Expressing Conditions ซึ่งมีการใช้ conditional แบบต่าง ๆ การแก้งานโดยวิธีที่ 4 ทำให้งานเขียนที่ผ่านการตรวจแก้มีการเขียนอธิบายที่นิสิตผิดหรือบกพร่องแล้วดีกว่างานเขียนชิ้นแรกมาก และความแตกต่างของคะแนนมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .026

ตารางที่ 199: งานเขียน - เขียนส่งใหม่ครั้งที่ 2

	\bar{X}	S.D.	Correlated t	degree of freedom	2-tailed probability
คะแนน Pre	68.417	10.308	-4.44 **	11	0.001
คะแนน Post	73.500	8.723			

งานเขียนชิ้นที่ 2 ของการแก้งานวิธีนี้คืองานเขียนโดยใช้ Past conditional เรื่อง "Mr. Sutham Vaivit could have survived (the fire) if ..." งานเขียนส่งใหม่ของนิสิตมีคะแนนสูงกว่างานชิ้นแรกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001

ตารางที่ 200: งานเขียน - เขียนส่งใหม่ครั้งที่ 3

	\bar{X}	S.D.	Correlated t	degree of freedom	2-tailed probability
คะแนน Pre	74.667	8.761	0.47	8	0.652
คะแนน Post	73.444	6.894			

งานเขียนชิ้นที่ 3 ของวิธีการตรวจงานแบบที่ 4 คืองานเขียนจดหมายแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับรายการโทรทัศน์ โดยให้คำอธิบายเกี่ยวกับรายการที่ตนชอบหรือไม่ชอบว่าทำไมจึงมีทัศนคติเช่นนั้น คะแนนที่นิสิตได้ก่อนและหลังการตรวจแก้ไขไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สรุปผล

วิธีการตรวจงานเขียน โดยผู้สอนเขียนอธิบายที่ผิดและ/หรือเรียกนิสิตมาพบเป็นรายบุคคลทำให้งานเขียนส่งใหม่ของนิสิตดีขึ้นกว่าเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 2 ครั้ง จาก 3 ครั้ง คือ ครั้งที่ 1 และ 2 ส่วนครั้งที่ 3 และงานเขียนชิ้นสำคัญไม่ดีขึ้นมาก

อภิปรายผล

การทำงานเขียนชิ้นสำคัญ Post และงานเขียนส่งใหม่ชิ้นที่ 3 ไม่ดีกว่างานชิ้นแรกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 อาจจะเป็นเพราะผลของการสอบประจำภาค ซึ่งนิสิตต้องใช้เวลาและให้ความสนใจมากกว่าการปรับปรุงคุณภาพงานเขียนในชั้นของตน

เป็นที่น่าสังเกตว่า วิธีการตรวจแก้งานแบบที่ 1 และ 4 ไม่มีผลต่อการปรับปรุงคุณภาพงานเขียนชิ้นสำคัญของนิสิต ซึ่งเป็นการเขียนแบบบรรยายและแบบแสดงความคิดเห็น เพราะค่า 2-tailed probability สูงมาก (.896 และ .611) ส่วนวิธีที่ 2 และ 3 มีผล ในเชิงปรับปรุง ค่า p เกือบมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 (.071 และ .109) วิธีการแก้งานแบบที่ 2 คือผู้สอนขีดเส้นใต้ที่ผิดและนำที่ผิดที่นิสิตทำผิดร่วมกันมาก มาอธิบายหน้าชั้นเรียนดู เหมือนจะมีประสิทธิภาพในการปรับปรุงงานเขียนของนิสิตมากที่สุด เพราะนอกจากคะแนน Pre, Post ของงานเขียนชิ้นสำคัญเกือบจะมีนัยสำคัญทางสถิติแล้ว คะแนนของงานชิ้นที่เขียน-เขียนส่งใหม่ (rewrite) มีนัยสำคัญทางสถิติทั้ง 3 ชิ้น ต่างกับวิธีแก้งานอีก 3 วิธี ซึ่งคะแนนการเขียนของนิสิตมีนัยสำคัญทางสถิติ 2 ใน 3 ครั้งเท่านั้นและเขียนแก้ไขเพราะนิสิตได้ดูคะแนนจากงาน Post สูงกว่าคะแนนที่ได้จากงาน Pre มากอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ วิธีแก้งานเหมือนกับแบบที่ 1 นี้ไม่มีผลในระยะยาวต่องานเขียนของนิสิตซึ่งเป็นงานเขียนแบบเดียวกัน แต่คนละหัวเรื่องกัน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคที่ 4

สรุปผลการสัมภาษณ์และการสังเกตการณ์

คณะผู้วิจัยซึ่งเป็นผู้สอนประจำกลุ่ม ได้สังเกตพฤติกรรมในการเรียน การเขียนแบบฝึกหัด การส่งงาน และจากการสัมภาษณ์ผู้เรียนในเรื่องความคิดเห็นต่อวิธีตรวจงานแต่ละวิธีสรุปได้ดังนี้

วิธีตรวจงานวิธีที่ 1: ผู้สอนขีดฆ่าที่ผิดและเขียนแก้ไขให้

ผู้เรียนสามารถเขียนแก้ไขปรับปรุงงานของตนได้ดีขึ้น เพราะแก้ตามที่ครูให้ และบอกว่าชอบการแก้แบบละเอียด และไม่รู้สึกท้อถอยที่งานเขียนของตนจะเต็มไปด้ด้วยการแก้ไขก็ตาม

วิธีตรวจงานวิธีที่ 2: ผู้สอนขีดเส้นใต้ที่ผิดและนำที่ผู้เรียนทำผิดร่วมกันมาอธิบายในชั้น

ผู้เรียนหลายคนยังไม่สามารถโยงคำอธิบายกลาง ๆ ของครู เข้ากับงานเขียนของตน และบางคนบอกว่าบางครั้งจะรู้สึกอึดอัดที่ผู้สอนนำที่ผิดมาอธิบายหน้าชั้นคล้ายจะเป็นการตำหนิผู้เรียนน้อยความสามารถ แต่กระนั้นก็ตาม ส่วนใหญ่บอกว่าตนได้ประโยชน์จากคำอธิบาย

วิธีตรวจงานวิธีที่ 3: ผู้สอน ใช้สัญลักษณ์กำกับที่ผิดและใช้คำอธิบายสัญลักษณ์และตัวอย่าง

วิธีแก้ไข

ผู้เรียนส่วนใหญ่พยายามทำความเข้าใจกับสัญลักษณ์และสอบถามขอคำอธิบายเพิ่มเติมในชั้น มีบางคนบอกว่าตนไม่เข้าใจสัญลักษณ์ และบางคนบอกว่าไม่ชอบวิธีนี้นัก ชอบวิธีที่ 1 มากกว่า บางคนบอกว่าสัญลักษณ์ที่ให้ ไม่เพียงพอ ควรให้ตัวอย่างมากกว่านี้ และมีหลายคนที่ต้องการคำอธิบายที่เฉพาะงานเขียนของตน นอกจากนั้นการแก้วิธีอื่นก็ยัง ไม่สะดวกที่จะใช้ เพราะคิดว่าพื้นฐานทางภาษาอังกฤษของตนเองยังไม่พอต่อการนำคำอธิบายสัญลักษณ์มาใช้ปรับปรุงงาน

วิธีตรวจงานวิธีที่ 4: ผู้สอนอธิบายที่ผิด โดยเรียกผู้เรียนมาพบหรือเขียนอธิบายให้

เป็นรายบุคคล

ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านการเขียนดีขึ้น แต่เนื่องจากใกล้สอบประจำภาค บางคนไม่ส่งงานตรงตามท่มอบหมาย อีกทั้งยังไม่ใคร่มีเวลาศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับภาษาและตรวจทานงานเขียน ผู้เรียนระบุว่าตนกระตือรือร้นและชอบวิธีปรับปรุงงานแบบนี้ เพราะได้ข้อมูลที่เฉพาะเจาะจง ที่ช่วยให้ตนสามารถปรับปรุงการเขียนทุกด้าน ได้แก่ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน การเรียบเรียงใจความ การเสนอความคิด และการใช้ภาษาโดยทั่ว ๆ ไป ผู้เรียนหลายคนบอกว่าต้องการให้ผู้สอนใช้วิธีปรับปรุงงานแบบนี้ประกอบการแก้ไขงานให้ตนโดยตรงแบบวิธีที่ 1 เพราะช่วยให้ตนมั่นใจกว่าว่าจะปรับปรุงงานให้ได้คุณภาพเต็มที่

สรุปประมวล นิสิตนักศึกษาระบุว่าชอบวิธีที่ 1 แต่คิดว่าวิธีที่ดีที่สุดควรเป็นวิธีที่ 4 ไม่มีผู้ใดตอบว่าไม่ชอบวิธีที่ 3 และไม่มีผู้ใดบอกว่าไม่ชอบวิธีที่ 4

ภาคที่ 5

สรุปผลและอภิปรายผล

การเปรียบเทียบผลงานเขียนเมื่อผ่านวิธีแก้งานเขียน 4 วิธี ได้แก่

- วิธีที่ 1: ผู้สอนขีดฆ่าที่ผิดและเขียนแก้ไขให้
- วิธีที่ 2: ผู้สอนขีดเส้นใต้ที่ผิดและนำที่ผิดร่วมกันมาอธิบายในชั้น
- วิธีที่ 3: ผู้สอนใช้สัญลักษณ์กำกับที่ผิดพร้อมให้คำอธิบายสัญลักษณ์ และตัวอย่างการผิด

พร้อมทั้งการแก้ไข

วิธีที่ 4: ผู้สอนเรียกผู้เรียนมาพบเป็นรายบุคคล และ/หรือเขียนอธิบายที่ผิดเป็นรายบุคคลโดยไม่ได้แก้ไขโดยตรง

สรุปผลและอภิปรายผลการเปรียบเทียบวิธีแก้งานเขียน 4 วิธี

การสรุปผลและการอภิปรายผล มี 2 ตอนคือ

- 5.1 พัฒนาการด้านการเขียน
 - 5.1.1 ภาพรวมพัฒนาการระยะยาว
 - 5.1.2 ภาพรวมพัฒนาการระยะสั้น
 - 5.1.3 พัฒนาการในด้านต่าง ๆ
 - 5.1.4 สรุปผลรวม
- 5.2 กลวิธีในการปรับปรุงงานเขียน

5.1 พัฒนาการด้านการเขียน

5.1.1 ภาพรวมพัฒนาการระยะสั้น

การวิเคราะห์ t-test งาน pre- และ post- ของทั้ง 8 กลุ่ม
งานเขียนชิ้นสำคัญ ซึ่งบ่งถึงพัฒนาการระยะยาว

ตารางที่ 201: พัฒนาการระยะยาว (สรุปผลจากการเขียนของ 8 กลุ่ม จำนวน 8 ครั้ง)

คะแนน	ครั้งที่ 1		ครั้งที่ 2		ครั้งที่ 3		ครั้งที่ 4	
	สูงขึ้น p=.05	คงที่ p=.05	สูงขึ้น p=.05	คงที่ p=.05	สูงขึ้น p=.05	คงที่ p=.05	สูงขึ้น p=.05	คงที่ p=.05
ครั้ง	4	4	1	5	2	4	2	6
%	50	50	12.5	62.5	25	50	25	75
		0		25		25		0

จากตารางสรุปได้ว่า พัฒนาการระยะยาวดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญสูงสุด เมื่อกลุ่มพลวิจัยได้ผ่านการตรวจงาน วิธีที่ 1 ซึ่งผู้สอนชี้ด้ายที่ผิดและเขียนแก้ไขให้ วิธีที่ตรงลงมาคือวิธีที่ 4 ซึ่งเป็นการอธิบายเป็นรายบุคคล ซึ่งกลุ่มพลวิจัยมีพัฒนาการดีขึ้นร้อยละ 25 และไม่มีกลุ่มใดมีคะแนนลดลงเลย วิธีที่ 3 ซึ่งเป็นการใช้สัญลักษณ์นั้น ผู้เรียนมีพัฒนาการดีขึ้นและคะแนนลดลงปริมาณเท่า ๆ กัน คือ ร้อยละ 25 วิธีที่ 2 พัฒนาการที่เกิดขึ้นน้อยกว่าวิธีอื่น ๆ โดยที่กลุ่มพลวิจัยมีคะแนนคงที่สูงสุด (62.5%)

พัฒนาการระยะยาว

วิธีที่ 1	มีประสิทธิภาพสูงเป็นลำดับที่ 1
วิธีที่ 4	มีประสิทธิภาพสูงเป็นลำดับที่ 2
วิธีที่ 3	มีประสิทธิภาพสูงเป็นลำดับที่ 3
วิธีที่ 2	มีประสิทธิภาพสูงเป็นลำดับที่ 4

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางสรุปได้ว่ากลุ่มพลวิจัยจะมีพัฒนาการระยะสั้นมากที่สุด เมื่อได้ผ่านการตรวจแก้งานวิธีที่ 1 รองลงมาคือวิธีที่ 4 วิธีที่ 2 และวิธีที่ 3 ตามลำดับ วิธีที่ 3 กลุ่มพลวิจัยมีคะแนนการเขียนคงที่มากที่สุดถึงร้อยละ 29 รองลงมาคือวิธีที่ 2 ร้อยละ 21 วิธีที่ 1 กลุ่มพลวิจัยมีปริมาณคะแนนคงที่น้อยที่สุดคือร้อยละ 7

พัฒนาการระยะสั้น

วิธีที่ 1 ดีเป็นลำดับที่ 1

วิธีที่ 4 ดีเป็นลำดับที่ 2

วิธีที่ 2 & 3 ดีเป็นลำดับที่ 3 (ปริมาณพัฒนาการและความคงที่ใกล้เคียงกัน)

สรุปผล

พัฒนาการจากตารางที่ 1 และ 2 สรุปได้ว่า กลุ่มพลวิจัยมีพัฒนาการในการเขียนมากที่สุดทั้งระยะสั้นและระยะยาว เมื่อได้ผ่านการตรวจแก้งานโดยวิธีที่ 1 ซึ่งผู้สอนชี้ต้วที่ผิดและเขียนแก้ไขให้ รองลงมาคือวิธีที่ 4 ซึ่งผู้สอนอธิบายให้คำแนะนำในการปรับปรุงงานเขียนเป็นรายบุคคล

อภิปรายผล

การตรวจแก้งานโดยวิธีที่ 4 ซึ่งทดลองใช้กับกลุ่มพลวิจัย อาจส่งผลในด้านพัฒนาการทางการเขียนของกลุ่มตัวอย่างประชากรมากกว่านี้ ถ้าทดลองใช้ในช่วงที่ห่างจากการสอบประจำภาค และการแก้ไขงานโดยครูเขียนแก้ไขก็ช่วยนักศึกษาให้มีผลงานดีขึ้นทั้งในระยะสั้นและระยะยาว แสดงว่านักศึกษาเรียนรู้ดีขึ้นจากคำอธิบายและการแก้ไขที่ชัดเจนเฉพาะงานของตน ส่วนวิธีนำที่ผิดร่วมกันมาอธิบายหน้าชั้นและการใช้สัญลักษณ์กำกับที่ผิดนั้น ไม่ช่วยให้มีพัฒนาการเท่าที่ควร อาจเป็นเพราะการปรับปรุงไม่ใช่เฉพาะรายบุคคล และนักศึกษาอาจจะไม่ศึกษาการแก้ไขปรับปรุงงานจากสัญลักษณ์ และคำอธิบายสัญลักษณ์พร้อมตัวอย่างการแก้ไขที่ให้ สรุปได้ว่านักศึกษาจะสามารถปรับปรุงคุณภาพงานเขียนของตนได้ดีที่สุด เมื่อมีข้อมูลในการปรับปรุงที่ชัดเจนและเฉพาะบุคคล

5.1.3 พัฒนาการใช้ด้านต่าง ๆ

องค์ประกอบของการเขียนมี 5 องค์ประกอบ ได้แก่ กลไกในการเขียน การใช้ภาษา การใช้ศัพท์ การเรียบเรียงความและการนำเสนอเนื้อหา

ตารางต่อไปนี้จะเสนอผลการวิเคราะห์สรุปรวมคะแนน Pre และ Post ของ การทำงานทั้ง 4 วิธี ของงานเขียนชั้นลำค้ำและงานเขียนแก้ส่งใหม่

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางข้างต้นเสนอข้อมูลการเปรียบเทียบงานเขียนชิ้นสำคัญของผู้เรียนที่ผ่านการตรวจงานวิธีที่ 1 ของกลุ่มเก่ง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มอ่อน มีมาจากทั้ง 8 กลุ่ม คือ

1. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
2. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
3. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กลุ่มที่ 1
4. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กลุ่มที่ 2
5. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กลุ่มที่ 1
6. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กลุ่มที่ 2
7. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กลุ่มที่ 3 และ
8. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กลุ่มที่ 4

มีรายละเอียดดังต่อไปนี้คือ

1. กลไกการเขียน โดยเฉลี่ยผู้เรียนมีพัฒนาการสูงขึ้นจาก 3.4 เป็น 3.7 กลุ่มปานกลางมีพัฒนาการสูงสุด ในขณะที่กลุ่มเก่งมีพัฒนาการสูงกว่ากลุ่มอ่อนเพียงเล็กน้อย
2. การใช้ภาษา โดยเฉลี่ยผู้เรียนมีพัฒนาการสูงขึ้นจาก 14.5 เป็น 14.8 กลุ่มเก่งไม่มีการเปลี่ยนแปลง กลุ่มปานกลางมีพัฒนาการบ้างเล็กน้อย ในขณะที่กลุ่มอ่อนมีพัฒนาการสูงสุด
3. การใช้ศัพท์ โดยเฉลี่ยผู้เรียนมีพัฒนาการสูงขึ้นจาก 12.9 เป็น 13.1 กลุ่มอ่อนมีพัฒนาการสูงสุด รองลงมาคือกลุ่มเก่ง และกลุ่มปานกลาง
4. การเรียบเรียงความ โดยเฉลี่ยผู้เรียนมีพัฒนาการสูงขึ้นจาก 12.7 เป็น 13.3 กลุ่มอ่อนมีพัฒนาการสูงสุด ในขณะที่กลุ่มปานกลางมีพัฒนาการสูงขึ้นน้อยกว่ากลุ่มอ่อนเล็กน้อย และกลุ่มเก่งมีพัฒนาการน้อยที่สุด
5. เนื้อความ โดยเฉลี่ยผู้เรียนมีพัฒนาการสูงขึ้นจาก 19.7 เป็น 20.6 กลุ่มอ่อนมีพัฒนาการสูงสุด ในขณะที่กลุ่มปานกลางมีพัฒนาการสูงรองลงมา และกลุ่มเก่งมีพัฒนาการน้อยที่สุด

สรุปผล

ทุกกลุ่มมีพัฒนาการในการเขียนดีขึ้นกล่าวคือ กลุ่มอ่อนมีพัฒนาการสูงขึ้นมากที่สุดทุกด้าน ยกเว้นด้านกลไกการเขียน ซึ่งกลุ่มปานกลางมีพัฒนาการสูงกว่าเล็กน้อย (กลุ่มอ่อน 0.2 คะแนน กลุ่มปานกลาง 0.4 คะแนน) กลุ่มปานกลางมีพัฒนาการสูงขึ้นเป็นลำดับที่สองในด้านการใช้ภาษา การเรียงเรียงความและเนื้อความ มีพัฒนาการสูงที่สุดในด้านกลไกการเขียน และการใช้ภาษา ก็เป็นไปในระดับสูง ส่วนกลุ่มเก่งไม่มีพัฒนาการในด้านการใช้ภาษา แต่มีพัฒนาการด้านการใช้คำศัพท์ ในด้านความแตกต่างของคะแนน พบว่ากลุ่มอ่อนมีความแตกต่างกันมากที่สุด รองลงมาคือกลุ่มปานกลาง ส่วนกลุ่มเก่งแตกต่างกันน้อยที่สุด

อภิปรายผล

เป็นที่น่าสังเกตว่าวิธีทำงานแบบที่ 1 นอกจากจะทำให้ผู้เรียนทุกกลุ่มมีพัฒนาการในระยะสั้น ยังช่วยให้ผู้เรียนมีพัฒนาการระยะยาวอีกด้วย ยกเว้นด้านกลไกการเขียนที่กลุ่มอ่อนไม่มีการพัฒนาการ ซึ่งต่างกับกลุ่มปานกลางที่มีพัฒนาการในด้านนี้ ส่วนกลุ่มเก่งก็ไม่มีการพัฒนาการในด้านการใช้ภาษา แต่มีในด้านอื่น ๆ การที่ทุกกลุ่มมีพัฒนาการระยะยาว ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่านิสิตนักศึกษาได้ ประโยชน์จากวิธีทำงานที่ผู้สอนเขียนแก่ปรับปรุงเป็นต้นแบบให้ จึงทำให้ทำได้และเขียนได้ดีขึ้น

พัฒนาการระยะสั้น

ตารางที่ 204: สรุปผลการเปรียบเทียบงานเขียนของผู้เรียนทุกกลุ่มผ่านการตรวจงาน วิชา 1: งานเขียน - เขียนเล่มใหม่

	กลุ่มเก่ง (N = 37)		กลุ่มปานกลาง (N = 51)		กลุ่มอ่อน (N = 24)	
	Pre	Post	Pre	Post	Pre	Post
กลไกการเขียน	\bar{X} 3.6 CV 13.939	\bar{X} 4.1 CV 10.079	\bar{X} 3.3 CV 12.282	\bar{X} 3.7 CV 7.574	\bar{X} 3.0 CV 13.389	\bar{X} 3.6 CV 3.054
การใช้ภาษา	\bar{X} 16.7 CV 12.551	\bar{X} 19.4 CV 9.399	\bar{X} 14.9 CV 9.635	\bar{X} 17.7 CV 8.526	\bar{X} 13.9 CV 9.686	\bar{X} 16.7 CV 6.548
การใช้ศัพท์	\bar{X} 14.9 CV 11.466	\bar{X} 15.8 CV 8.992	\bar{X} 13.3 CV 9.985	\bar{X} 15.5 CV 10.757	\bar{X} 12.8 CV 7.555	\bar{X} 14.3 CV 6.389
การเรียบเรียงความ ในข้อความ	\bar{X} 15.0 CV 11.825	\bar{X} 16.3 CV 7.862	\bar{X} 13.9 CV 11.159	\bar{X} 14.2 CV 11.823	\bar{X} 13.5 CV 7.403	\bar{X} 14.5 CV 6.412
	\bar{X} 20.4 CV 9.830	\bar{X} 22.0 CV 6.716	\bar{X} 19.2 CV 6.171	\bar{X} 20.8 CV 6.502	\bar{X} 18.3 CV 6.511	\bar{X} 19.7 CV 4.780

การเปรียบเทียบงานเขียนของผู้เรียน กลุ่มที่ใช้วิธีแก้งานแบบที่ 1 คือผู้สอนชี้ตมำที่ผิด และเขียนแก้ไขให้ แล้วผู้เรียนเขียนแก้งานของตนและส่งให้ผู้สอนตรวจใหม่ โดยมีผู้เรียน 5 กลุ่ม ที่ผ่านวิธีนี้ได้แก่ ผู้เรียนจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ 1 กลุ่ม และผู้เรียนจาก จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 4 กลุ่ม รวมงานเขียน-เขียนแก้ไขส่งใหม่ 14 ชิ้น

โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้คือ

1. กลไกการเขียน โดยเฉลี่ยผู้เรียนมีพัฒนาการสูงขึ้นจาก 3.3 เป็น 3.8 กลุ่มอ่อนมีพัฒนาการสูงชันมากที่สุด รองลง ไปคือกลุ่มเก่ง และกลุ่มปานกลาง
2. การใช้ภาษา โดยเฉลี่ยผู้เรียนมีพัฒนาการสูงชันจาก 15.1 เป็น 17.9 กลุ่มอ่อนและกลุ่มปานกลางมีพัฒนาการสูงชันเท่ากัน และ กลุ่มเก่งมีพัฒนาการสูงชันน้อยกว่าเล็กน้อย
3. การใช้คำศัพท์ โดยเฉลี่ยผู้เรียนมีพัฒนาการสูงชันจาก 13.6 เป็น 15.2 กลุ่ม ปานกลางมีพัฒนาการสูงชันมากที่สุด รองลง ไปคือกลุ่มอ่อนและกลุ่มเก่ง
4. การเรียบเรียงความ โดยเฉลี่ยผู้เรียนมีพัฒนาการสูงชันจาก 14.1 เป็น 15 กลุ่มเก่ง มีพัฒนาการสูงชันเป็นอันดับ 1 และรองลง ไปคือกลุ่มอ่อนและกลุ่ม ปานกลางตามลำดับ
5. เนื้อความ โดยเฉลี่ยผู้เรียนมีพัฒนาการสูงชันจาก 19.3 เป็น 20.8 กลุ่มเก่งและกลุ่มปานกลางมีพัฒนาเพิ่มขึ้นเท่ากัน ส่วนกลุ่มอ่อน มีพัฒนาเพิ่มขึ้นเล็กน้อย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สรุปผล

ผู้เรียนทุกกลุ่มมีพัฒนาการสูงขึ้นทุกด้าน และมีพัฒนาการสูงสุดในด้านการใช้ภาษา กลุ่มเก่งมีพัฒนาการในด้านเนื้อความสูงขึ้นเป็นลำดับสอง และการเรียบเรียงความเป็นลำดับสาม กลุ่มปานกลางและกลุ่มอ่อนมีพัฒนาการในด้านการใช้คำศัพท์สูงขึ้นเป็นลำดับที่สองและด้านเนื้อความเป็นลำดับที่สามเหมือนกัน เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การกระจายพบว่ากลุ่มอ่อนมีพิสัยของค่าสัมประสิทธิ์การกระจายสูงที่สุด (3.054-13.389)

อภิปรายผล

การที่ผู้เรียนทุกกลุ่มมีพัฒนาการระยะสั้นอย่างเห็นได้ชัดในทุกด้านเป็นเพราะว่าผู้เรียนได้แก่งานของตนตามที่ผู้สอนได้แก่ปรับปรุงให้แล้วจึงส่งงานคืนเพื่อตรวจให้คะแนนอีกครั้ง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิธีที่ 2

ตารางที่ 205: การเปรียบเทียบงานเขียนของผู้เรียนที่ผ่านการตรวจงาน วิธีที่ 2: งานเขียนชิ้นสำคัญ

	กลุ่มเก่ง (N = 58)			กลุ่มปานกลาง (N = 81)			กลุ่มอ่อน (N = 38)			
	Pre	Post	CV	Pre	Post	CV	Pre	Post	CV	
กลไกการเขียน	4.075	13.288	3.918	3.711	10.866	3.617	3.219	14.163	3.334	9.901
การใช้ภาษา	18.172	16.593	17.547	15.155	14.018	14.337	11.840	14.418	12.144	17.984
การใช้ศัพท์	15.154	10.723	14.729	12.793	11.725	11.367	11.104	11.595	10.956	9.926
การเรียงเรียงความ	15.067	8.239	14.871	12.821	8.342	12.604	11.333	9.282	11.131	14.229
เนื้อหา	22.548	9.017	21.985	19.382	11.332	19.022	16.964	10.737	16.863	11.446

สรุป

ตารางสรุปผลการเขียนงานชิ้นสำคัญ (Pre และ Post) ของนักศึกษาที่ผ่านการตรวจแก้งานวิธีที่ 2 ซึ่งผู้สอนขีดเส้นใต้ที่ผิดและนำที่นักศึกษาทำผิดร่วมกันมากมาอธิบายหน้าชั้นนั้น จะพบว่า นักศึกษากลุ่มอ่อนมีพัฒนาการในด้านกลไกในการเขียนและการใช้ภาษา ส่วนกลุ่มเก่งและปานกลางไม่มีพัฒนาการ

สำหรับด้านการกระจายของคะแนนสัมประสิทธิ์การกระจายของกลุ่มเก่งมีพิสัยระหว่าง 8.239-16.593 กลุ่มปานกลางมีพิสัยระหว่าง 8.342-16.438 กลุ่มอ่อนมีพิสัยระหว่าง 9.282-17.984 สรุปได้ว่านักศึกษาทั้ง 3 กลุ่มมีคะแนนแตกต่างของคะแนนได้เสียกัน เมื่อพิจารณาในแต่ละองค์ประกอบพบว่ากลุ่มอ่อนมีค่าสัมประสิทธิ์การกระจายสูงที่สุดในด้านการใช้ภาษา (Post) ในขณะที่กลุ่มเก่งมีความแตกต่างของคะแนนน้อยที่สุดในด้านการเรียบเรียงความ

อภิปรายผล

ผลการสรุปพบว่าพัฒนาการระยะยาวของกลุ่มอ่อนมีบ้างเล็กน้อยในเพียงบางด้านตามที่สรุปไว้ ด้านอื่น ๆ ไม่มีพัฒนาการและกลุ่มเก่งและปานกลางก็ไม่มีพัฒนาการในด้านใด ๆ อาจเป็นเพราะว่าวิธีการแก้งานแบบขีดเส้นใต้กำกับที่ผิดและผู้สอนมาอธิบายรวมหน้าชั้น ไม่ได้ให้ข้อมูลเพื่อการปรับปรุงที่เฉพาะเจาะจงต่องานเขียนของผู้เรียนเฉพาะบุคคลซึ่งต่างกับวิธีที่ 1

พัฒนาการระยะสั้นซึ่งพิจารณาจากงานเขียน-แก้ส่งใหม่ โดยที่ผู้สอนใช้วิธีการตรวจงานแบบขีดเส้นใต้ที่ผิดและนำที่ผิดมาอธิบายหน้าชั้นนั้น นักศึกษากลุ่มเก่งและปานกลางมีพัฒนาการในทุกด้าน ในขณะที่กลุ่มอ่อนไม่มีพัฒนาการใด ๆ

เมื่อพิจารณาการกระจายของคะแนนสัมประสิทธิ์จะพบว่านักศึกษากลุ่มเก่งมีพิสัยระหว่าง 9.137-14.056 นักศึกษากลุ่มปานกลางมีพิสัยระหว่าง 7.899-11.375 และนักศึกษากลุ่มอ่อนมีพิสัยระหว่าง 4.924-13.830 สรุปได้ว่านักศึกษากลุ่มอ่อนมีคะแนนแตกต่างกันมากที่สุดสำหรับกลุ่มเก่งและกลุ่มปานกลางมีความแตกต่างกันไม่มากนัก และเมื่อพิจารณาในแต่ละด้านของการเขียน พบว่ากลุ่มเก่งแตกต่างกันมากที่สุดในด้านกลไกในการเขียน (Pre) กลุ่มอ่อนมีความแตกต่างกันน้อยที่สุดในด้านเนื้อความ (Post)

อภิปรายผล

การแก้ส่งโดยวิธีที่ 2 ไม่ช่วยให้ศึกษากลุ่มอ่อนมีพัฒนาการระยะสั้นจากงานเขียน-แก้ส่งใหม่เลย ทั้ง ๆ ที่ควรจะมีบ้าง อาจเป็นเพราะว่านักศึกษาไม่สามารถนำคำอธิบายหน้าชั้นเรียนมาประยุกต์ใช้ในการแก้ส่งใหม่ของตน ส่วนกลุ่มเก่งและปานกลางถึงแม้จะไม่มีพัฒนาการระยะยาวแต่ก็มีพัฒนาการระยะสั้น แสดงว่าได้ใช้คำอธิบายมาปรับปรุงงานเขียนของตน

วิธีที่ 3

ผู้สอน ใช้สัญลักษณ์กำกับที่ผิดพร้อมทั้ง ให้คำอธิบายสัญลักษณ์และตัวอย่างการแก้งาน

ตารางที่ 207: สรุปคะแนน Pre และ Post ของคะแนนองค์ประกอบต่าง ๆ ของการเขียนงานชิ้นสำคัญของนักศึกษาทั้ง 8 กลุ่ม

	กลุ่มเก่า (N = 50)		กลุ่มปานกลาง (N= 55)		กลุ่มอ่อน (N = 34)	
	Pre	Post	Pre	Post	Pre	Post
	\bar{X}	CV	\bar{X}	CV	\bar{X}	CV
กลไกการเขียน	4.223	8.098	3.982	9.198	3.610	15.865
การใช้ภาษา	13.761	10.713	15.399	17.198	12.441	23.512
การใช้ศัพท์	15.570	7.158	13.309	13.271	11.522	14.850
การเรียบเรียงความ	15.490	9.788	13.642	12.283	11.803	14.413
เนื้อหาความ	23.272	7.550	20.540	11.190	18.256	12.224

สรุป

จากตารางซึ่งสรุปผลการเขียนของนักศึกษากลุ่มต่าง ๆ สรุปได้ว่า พัฒนาการในด้านการเขียนระยะยาวมีน้อยมากหรือในบางครั้งไม่มีเลย โดยส่วนรวมแล้วคะแนนจะคงที่ มีเฉพาะกลุ่มอ่อนเท่านั้นที่มีพัฒนาการเล็กน้อยในองค์ประกอบของการเขียนทุก ๆ ด้าน ในด้านความแตกต่างของคะแนนพบว่ากลุ่มอ่อนมีความแตกต่างกันมากที่สุดในการใช้ภาษา (Post) ในขณะที่กลุ่มเก่งมีความแตกต่างกันน้อยที่สุดในด้านการใช้ศัพท์ (Pre) ส่วนพหุคูณของค่าสัมประสิทธิ์การกระจายพบว่ากลุ่มอ่อนมีพหุคูณสูงสุด (23.512-9.512)

อภิปรายผล

การแก่งานวิธีที่ 3 ไม่ช่วยให้ศึกษามีพัฒนาการระยะยาวในด้านใดด้านหนึ่งอย่างเห็นได้ชัด จะมีเพียงกลุ่มอ่อนเท่านั้นที่มีพัฒนาการเล็กน้อย อาจจะเป็นเพราะว่านักศึกษาไม่ได้ศึกษาสัญลักษณ์และตัวอย่างการปรับปรุงแก้ไขงานที่ให้เท่าที่ควรทำให้ไม่ได้ประโยชน์จากการตรวจงานวิธีนี้

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 208: การเปรียบเทียบงานเขียนของผู้เรียนที่ผ่านการตรวจงาน วิธีที่ 3: งานเขียน-แก้ส่งใหม่ (14 ชิ้น)

	กลุ่มเก่ง (N = 39)		กลุ่มปานกลาง (N = 53)		กลุ่มอ่อน (N = 15)							
	Pre	Post	Pre	Post	Pre	Post						
	\bar{X}	CV	\bar{X}	CV	\bar{X}	CV						
กลไกการเขียน	3.948	9.405	4.233	8.763	3.391	17.951	3.087	13.175	3.417	5.245		
การใช้ภาษา	17.783	10.721	18.748	11.120	15.700	13.347	16.098	12.323	14.371	9.479	15.691	3.693
การใช้ศัพท์	15.366	11.749	15.813	11.034	13.609	13.550	14.846	6.849	12.825	8.746	13.845	4.615
การเรียงเรียงความ	21.804	9.281	16.305	6.856	13.987	11.025	14.875	7.867	13.852	8.126	14.167	4.816
เนื้อความ	22.548	10.602	22.942	14.114	19.243	13.129	20.827	8.203	18.538	10.941	19.631	5.249

จากตารางสรุปได้ว่าพัฒนาการระยะสั้นในการเขียน เมื่อผู้สอนใช้วิธีการปรับปรุงงานวิธีที่ 3 ซึ่งใช้สัญลักษณ์กำกับที่ผิดและให้ตัวอย่างการแก้ไขนั้น ผู้เรียนทั้ง 3 กลุ่มมีพัฒนาการในทุกด้าน และถึงแม้ว่าจะเป็นพัฒนาการเพียงเล็กน้อยแต่ก็มีความสม่ำเสมอเห็นได้ชัดในทุกองค์ประกอบทางการเขียน ซึ่งต่างกับพัฒนาการระยะยาววัดโดยงานเขียนชิ้นสำคัญที่มีเพียงแต่กลุ่มอ่อนเท่านั้นที่มีพัฒนาการ

ในด้านความแตกต่างของคะแนนพบว่ากลุ่มปานกลางมีความแตกต่างกันมากที่สุด ในด้านกลไกการเขียน (Pre) และมีความแตกต่างกันน้อยที่สุดในด้านการใช้ภาษา (Post) ส่วนพิสัยของค่าสัมประสิทธิ์การกระจายกลุ่มปานกลางสูงที่สุด (6.849-17.951)

อภิปรายผล

เมื่อพิจารณาประกอบกับการเปรียบเทียบโดยใช้การวิเคราะห์ t-test เป็นที่น่าสังเกตว่ากลุ่มตัวอย่างประชากร ความสามารถทุกระดับมีพัฒนาการระยะสั้นด้านการเขียนในทุกองค์ประกอบถึงแม้ว่าค่าวิเคราะห์ t-test คะแนน Pre และ Post จะไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติก็ตาม บ่งชี้ได้ว่า วิธีการตรวจงานโดยใช้สัญลักษณ์ช่วยให้ผู้เรียนเขียนได้ดีขึ้น เมื่อเทียบงานเขียนครั้งแรกกับงานเขียนที่แก้ไขใหม่ การที่พัฒนาการระยะยาวมีน้อยมากและเป็นของกลุ่มอ่อนเท่านั้น อาจเป็นเพราะวิธีแก้งานแบบนี้ไม่ชัดเจน และไม่ให้ข้อมูลการแก้งานพร้อมคำอธิบายที่เฉพาะเจาะจงต่องานเขียนของผู้เรียนแต่ละคน อีกทั้งใช้สัญลักษณ์ที่เป็นความรู้ทางไวยากรณ์ ซึ่งผู้เรียนอาจจะไม่คุ้นเคยและแนะนำการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบันใช้วิธีการสื่อความหมาย (communication approach) ทำให้ผู้เรียนไม่ชินกับการมองภาษาในเชิงไวยากรณ์ นอกจากนี้โดยปกติแล้ว โดยทางสถิติกลุ่มอ่อนมีแนวโน้มที่จะพัฒนาได้มากกว่ากลุ่มเก่ง เพราะไม่ได้รับผลกระทบของ ceiling effect

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สรุปผล

ผู้เรียนทุกกลุ่มมีพัฒนาการระยะยาวที่วัดจาก Pre และ Post ของงานเขียนชิ้นสำคัญ และในทุกด้านของการเขียน ในด้านการกระจายของคะแนนพบว่า กลุ่มเก่งมีค่าสัมประสิทธิ์การกระจายระหว่าง 7.105515.259 กลุ่มปานกลาง ระหว่าง 8.904-15.650 กลุ่มอ่อนระหว่าง 11.112-23.088 สรุปได้ว่ากลุ่มอ่อนมีพิสัยความแตกต่างของคะแนนมากที่สุด

อภิปรายผล

การแก้งาน โดยวิธีที่ 4 ที่ผู้สอนเรียกผู้เรียนมาพบหรือเขียนอธิบายงานให้เป็นรายบุคคล ส่งผลในทางบวก โดยผู้เรียนทุกกลุ่มมีพัฒนาการระยะยาวในทุกด้าน และวิธีนี้ส่งผลสำเร็จต่อการเขียนมากกว่าวิธีที่ 1 ที่ผู้เรียนไม่ได้มีพัฒนาการในทุกด้าน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 210: การเปรียบเทียบงานเขียนของผู้เรียนที่ผ่านการตรวจงาน ^{ครั้งที่} 4: งานเขียนกำลังใหม่

	กลุ่มเก่ง (N= 23)		กลุ่มปานกลาง (N = 31)		กลุ่มอ่อน (N = 9)							
	Pre	Post	Pre	Post	Pre	Post						
	\bar{X}	CV	\bar{X}	CV	\bar{X}	CV						
กลไกการเขียน	3.978	10.955	4.318	9.255	3.625	9.959	3.893	12.513	3.515	8.337	3.429	5.050
การใช้ภาษา	17.161	15.693	18.965	11.530	15.948	14.883	17.517	9.528	14.121	16.581	16.571	2.532
การใช้ศัพท์	14.751	14.438	15.999	9.398	13.973	9.668	15.031	6.848	12.689	8.281	13.857	1.554
การเขียนเรียงความ	15.187	10.557	15.776	8.400	13.892	11.704	14.711	7.470	12.788	8.236	14.000	1.616
เนื้อหา	22.378	11.487	23.822	8.996	20.335	10.669	21.411	8.148	18.462	5.654	20.714	4.040

สรุปผล

เช่นเดียวกับพัฒนาการระยะยาว ผู้เรียนทุกกลุ่มมีพัฒนาการระยะสั้นในทุกด้านของการเขียน

อภิปรายผล

เห็นได้ชัดว่าวิธีแก้งานแบบที่ 4 ช่วยให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทุกด้าน ทั้งพัฒนาการระยะยาวและระยะสั้น ทั้ง ๆ ที่ผู้สอนในโครงการวิจัยใช้วิธีนี้ เมื่อใกล้สอบประจำภาค ผู้เรียนอาจจะไม่ตั้งใจเรียนเท่าที่ควร แต่ผู้เรียนก็มีพัฒนาการทางด้าน การเขียน ซึ่งแสดงให้เห็นได้ชัดว่าผู้เรียนจะได้ประโยชน์สูงสุดถ้าผู้สอนเขียนอธิบายหรือเรียกผู้เรียนมาพบเป็นรายบุคคลและอธิบายให้วิธีนี้จะได้ดีกว่าวิธีที่ 1 ซึ่งผู้สอนเขียนแก้ไขโดยตรง ซึ่งถึงแม้ว่าผู้เรียนจะมีพัฒนาการ แต่ไม่เป็นที่ไปในทุกด้าน เช่นเมื่อผู้สอนใช้วิธีอธิบายเพื่อให้เข้าใจแทนการแก้ไขให้โดยตรง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

5.1.4 สรุปผลรวม

ตารางที่ 211: สรุปการเปรียบเทียบพัฒนาการในด้านต่าง ๆ ทางการศึกษาของทุกกลุ่มรวมพัฒนาการทั้งระยะสั้นและระยะยาว

ด้านการเรียน	กลุ่มเก่ง	กลุ่มปานกลาง	กลุ่มอ่อน	ค่าเฉลี่ยรวม
กลไกการเขียน				
วิธีที่ 1	0.3	0.4	0.6	0.43
วิธีที่ 2	-0.16	-0.09	0.12	-0.04
วิธีที่ 3	0.29	0.38	0.33	0.33
วิธีที่ 4	0.17	0.12	0.26	0.18
ค่าเฉลี่ยรวม	0.15	0.27	0.33	0.30
การใช้ภาษา				
วิธีที่ 1	2.7	2.8	2.8	2.77
วิธีที่ 2	-0.63	-0.82	0.3	0.38
วิธีที่ 3	0.97	0.40	1.32	0.90
วิธีที่ 4	1.14	1.45	1.29	1.29
ค่าเฉลี่ยรวม	1.39	0.96	1.43	1.34
การใช้ศัพท์				
วิธีที่ 1	0.9	2.2	1.5	1.53
วิธีที่ 2	-0.43	-1.43	-0.15	-0.68
วิธีที่ 3	0.45	1.24	1.02	0.90
วิธีที่ 4	0.44	0.28	0.95	0.56
ค่าเฉลี่ยรวม	0.34	0.57	0.82	0.58

ด้านการเรียน	กลุ่มเก่ง	กลุ่มปานกลาง	กลุ่มอ่อน	ค่าเฉลี่ยรวม
การเตรียมเรียงความ				
วิธีที่ 1	0.9	2.2	1.5	1.53
วิธีที่ 2	-0.20	-0.67	-0.20	-0.21
วิธีที่ 3	-5.56	0.89	0.32	-1.45
วิธีที่ 4	0.31	0.36	0.33	0.33
ค่าเฉลี่ยรวม	-1.14	0.81	0.49	0.05
การใช้เนื้อความ				
วิธีที่ 1	1.3	0.3	1.4	1.0
วิธีที่ 2	-0.56	-0.36	-0.10	-0.34
วิธีที่ 3	0.39	1.58	1.09	1.02
วิธีที่ 4	0.77	0.56	0.71	0.68
ค่าเฉลี่ยรวม	0.48	0.69	0.78	1.34
รวมทุกวิธี	0.24	0.66	0.77	0.72

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 211 สรุปได้ว่า นิสิตกลุ่มอ่อนมีพัฒนาการทางการเขียนมากกว่ากลุ่มปานกลางและกลุ่มเก่ง ($F = 0.77, 0.66, 0.24$ ตามลำดับ) โดยมีพัฒนาการสูงสุดในด้านกลไกการเขียน การใช้ภาษา การใช้ศัพท์ และการใช้เนื้อความ ในขณะที่กลุ่มปานกลางมีพัฒนาการสูงสุดในด้านการเรียบเรียงความ

ในด้านวิธีตรวจงาน พบว่า วิธีที่ 1 ช่วยให้กลุ่มอ่อนมีพัฒนาการสูงสุดในแทบทุกด้าน ยกเว้นการเรียบเรียงความ ส่วนวิธีที่ 2 พบว่าไม่ช่วยให้แต่ละกลุ่มมีพัฒนาการในด้านใด ๆ ยกเว้นกลุ่มอ่อนในด้านการใช้ภาษา ในขณะที่ วิธีที่ 3 พบว่า ช่วยให้แทบทุกกลุ่มมีพัฒนาการในทุกด้านทัดเทียมกัน ยกเว้นกลุ่มเก่งในด้านการเรียบเรียงความ ส่วนวิธีที่ 4 นั้น ก็ช่วยให้ทุกกลุ่มมีพัฒนาการในทุกด้าน โดยกลุ่มอ่อนมีพัฒนาการสูงสุดในด้านกลไกการเขียนและการใช้ศัพท์ กลุ่มปานกลางมีพัฒนาการสูงสุดในด้านการใช้ภาษา และการเรียบเรียงความ กลุ่มเก่งมีพัฒนาการสูงสุดในด้านการใช้เนื้อความ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

- 5.2. กลวิธีในการปรับปรุงงานเขียน
- 5.2.1 วิธีแก้งานแบบที่ 1
 - 5.2.2 วิธีแก้งานแบบที่ 2
 - 5.2.3 วิธีแก้งานแบบที่ 3
 - 5.2.4 วิธีแก้งานแบบที่ 4

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิธีที่ 1

ตารางที่ 212: กลวิธีในการปรับปรุงงานเขียนหลังจากได้รับงานคืนจากครู

วิธีที่ 1: ผู้สอนชี้ตม้ที่ผิดและเขียนแก้ไขให้รวม 8 กลุ่ม

	กลุ่ม			รวม %
	เก่ง %	ปานกลาง %	อ่อน %	
1. ทำความเข้าใจกับส่วนที่ต้องแก้ไข	98.6	81.9	82.1	87.5
2. ศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับภาษา โดยวิธี	78.86	75.86	68.71	74.48
ปรึกษาเพื่อน	42.1	47.0	50.9	46.6
ปรึกษาครู	27.8	27.8	24.4	26.6
ศึกษาจากพจนานุกรม	48.8	35.9	42.2	42.3
หนังสือไวยากรณ์	46.4	26.0	32.4	34.9
บทเรียน	41.2	33.5	29.3	34.6
3. ในการแก้งานเขียนท่านเรียบเรียง ความคิดใหม่	71.88	64.63	60.61	65.71
3.1 ถ้าเรียบเรียงความคิดใหม่ ท่านมีปัญหา				
มาก	53.9	64.6	60.6	59.7
ปานกลาง	37.2	45.7	31.4	38.1
น้อย	4.7	12.8	18.2	11.9
ไม่มีปัญหา	1.3	3.0	0.0	1.4
3.2 ถ้ามีปัญหาเกิดขึ้นจาก				
การถ่ายทอดความคิดออกมา	29.7	37.0	44.7	37.1
ไวยากรณ์	30.5	41.9	55.0	42.4
การใช้คำศัพท์	42.0	38.5	40.3	40.2
การเรียบเรียงความ	27.5	30.1	18.9	25.5

	กลุ่ม			รวม %
	เก่ง %	ปานกลาง %	อ่อน %	
4. เมื่อได้รับงานเขียนขึ้นและต้องปรับปรุง แก้ไขงานใหม่ ท่านเขียนร่างก่อน	32.9	43.1	39.7	38.5
4.1 โดยร่างตามโครงร่างของงานเขียน (outline)	33.1	45.7	30.3	36.3
4.2 ใช้โครงร่าง				
ภาษาไทย	3.8	9.6	14.7	9.3
ภาษาอังกฤษ	29.8	29.6	16.6	23.6
ทั้ง 2 ภาษา	39.0	29.9	15.6	28.1
5. ท่านตรวจทานงานเขียนที่จะส่งใหม่	80.9	78.8	76.4	78.7
6. ท่านคิดว่างานเขียนฉบับใหม่จะมีที่ผิด				
มากกว่าเดิม	0.0	1.4	7.4	2.9
น้อยกว่าเดิม	97.2	91.3	93.8	94.1
6.1 ถ้ามีที่ผิดคิดว่า				
ผิดซ้ำแบบเดิม	6.1	18.4	7.3	10.6
ไม่ซ้ำแบบเดิม	92.5	70.9	86.5	83.3
6.2 และเป็นข้อผิดพลาดด้าน				
ความคิด	31.8	16.0	14.5	20.7
ภาษา	77.8	69.2	80.7	75.9
การเรียบเรียงความคิด	45.8	58.1	58.8	54.2
6.3 ถ้าท่านผิดเพิ่ม ท่านคิดว่างานเขียน ของท่านจะมีคุณภาพ				
ดีขึ้นกว่าเดิม	82.8	65.3	71.7	73.2
เท่าเดิม	15.7	22.3	22.6	20.2
ด้อยกว่าเดิม	0.0	1.5	0.0	0.5

	กลุ่ม			รวม %
	เก่ง %	ปานกลาง %	อ่อน %	
6.4 ถ้าดีขึ้นกว่าเดิมดีขึ้น				
มาก	29.5	14.4	8.5	17.4
ปานกลาง	54.0	53.0	46.0	51.0
น้อย	5.9	12.9	23.4	14.0
6.5 ถ้าด้อยกว่าเดิมด้อยกว่า				
มาก	1.3	0.0	3.1	1.4
ปานกลาง	16.7	13.3	9.3	13.1
น้อย	14.3	15.1	15.6	15.0
7. เมื่อท่านได้รับงานเขียนคืนจากครู ท่านมีประสบการณ์ในทาง				
ลบ	5.0	1.7	0.0	2.2
บวก	64.4	53.2	55.6	57.7
ทั้ง 2 ทาง	26.3	36.0	28.8	30.3
7.1 ถ้าเป็นในทางลบ ปัญหาเกิดขึ้นเพราะ				
ไม่เข้าใจการแก้งานของครู				
มาก	2.7	8.85	9.3	6.95
ปานกลาง	25.4	15.8	18.3	19.8
น้อย	5.9	17.0	3.1	8.6
7.1.1 อ่านหลายมือครูไม่ออก				
มาก	3.4	2.2	0.0	1.8
ปานกลาง	13.0	7.9	7.3	9.4
น้อย	13.5	29.2	16.3	19.0

	กลุ่ม			รวม %	
	เก่ง %	ปานกลาง %	อ่อน %		
7.1.2	ไม่เข้าใจเครื่องหมายที่ใช้				
	มาก	3.4	3.6	0.0	2.3
	ปานกลาง	10.5	8.6	11.6	10.2
	น้อย	14.6	25.4	13.6	17.9
7.1.3	ไม่เข้าใจคำอธิบายในชั้น				
	มาก	0.0	1.2	0.0	0.4
	ปานกลาง	8.9	12.5	14.3	11.9
	น้อย	6.6	14.2	12.5	11.1
7.1.4	ไม่ได้จดคำอธิบายของครู				
	บ่อยครั้ง	2.0	3.1	2.7	2.6
	บางครั้ง	22.2	24.5	21.0	22.5
	ไม่จดเลย	1.3	5.9	6.2	4.4
7.1.5	ลืมคำอธิบายของครู				
	บ่อยครั้ง	3.5	7.1	16.7	9.1
	บางครั้ง	23.2	23.9	12.0	19.7
7.2	ประสบการณ์ในทางดี				
7.2.1	ท่านรู้สึกกระตือรือร้นที่จะ ทบทวน	78.06	85.76	89.21	84.34
7.2.2	ท่านต้องการแก้ไขงานให้ดีขึ้น	86.39	96.08	89.21	90.56
7.2.3	ท่านจดคำอธิบายของครูไว้เพื่อ ทบทวน	86.39	85.14	89.21	86.91
7.2.4	ท่านเข้าใจคำอธิบายของครู	87.71	88.26	86.08	87.35

กลวิธีในการปรับปรุงงานเขียนหลังจากได้รับงานคืนจากครู เมื่อผ่านการตรวจแก้วิธีที่ 1

1. กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดทำความเข้าใจกับส่วนที่ต้องแก้ไขเป็นจำนวน 87.5% ในจำนวนนี้กลุ่มเก่งจำนวน 98.6% ส่วนกลุ่มกลางและอ่อนมีจำนวนเท่า ๆ กัน คือ 81.9% และ 82.1% ตามลำดับ
2. นิสิตทั้งหมดปรึกษาเพื่อนมากที่สุดคือ 46.6% รองลงมาคือ พจนานุกรมเป็นจำนวน 42.3% สำหรับหนังสือไวยากรณ์และบทเรียนเป็นจำนวนเท่า ๆ กัน คือ 34.9 และ 34.6 เป็นที่น่าสังเกตว่านิสิตปรึกษาครูเป็นจำนวนน้อยที่สุด คือ 26.6% กลุ่มเก่งปรึกษาพจนานุกรมมากที่สุด ครูน้อยที่สุด กลุ่มปานกลางปรึกษาเพื่อนมากที่สุด หนังสือไวยากรณ์น้อยที่สุด ส่วนกลุ่มอ่อนเน้นปรึกษาเพื่อนมากที่สุดเช่นกัน และปรึกษาคูรูน้อยที่สุด
- 3.1 ในการแก้งานเขียน และมีการเรียบเรียงความคิดใหม่ นิสิตเฉลี่ยจำนวน 59.7% แสดงความคิดเห็นว่ามีปัญหา และมีความน้อยลงตามลำดับในทุกกลุ่ม โดยเรียงจากปานกลางน้อย และไม่มีปัญหาเลย
- 3.2 นิสิต 42.4% กล่าวว่า เป็นปัญหาทางไวยากรณ์ 40.2% เป็นปัญหาการใช้คำศัพท์ 37.1% เป็นปัญหาในการถ่ายทอดความคิด และ 25.5% บอกว่าเป็นปัญหาในการเรียบเรียงความคิดใหม่ สำหรับกลุ่มเก่งบอกว่า เป็นปัญหาการใช้คำศัพท์มากที่สุด และปัญหาในการเรียบเรียงความคิดใหม่น้อยที่สุด สำหรับกลุ่มปานกลางและกลุ่มอ่อนนั้นบอกว่า เป็นปัญหาด้านไวยากรณ์มากที่สุด และปัญหาในการเรียบเรียงความคิดใหม่น้อยที่สุด
4. เมื่อได้รับงานเขียนคืนและต้องปรับปรุงแก้ไขงานใหม่ นิสิตเฉลี่ย 38.5% ทำดังนั้นและในจำนวนนี้ กลุ่มปานกลางทำมากที่สุด รองลงมาคือกลุ่มอ่อนและกลุ่มเก่งตามลำดับ
- 4.1 ในการร่างใหม่ นิสิตโดยเฉลี่ย 36.3% กล่าวว่าร่างตามโครงร่างของงานเขียน ในจำนวนนี้กลุ่มปานกลางทำมากที่สุด รองลงมาคือกลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อนตามลำดับ
- 4.2 ในการใช้โครงร่าง นิสิตโดยเฉลี่ยกล่าวว่าใช้ทั้ง 2 ภาษาเป็นจำนวน 28.1% ใช้ภาษาอังกฤษ 23.6% และใช้ภาษาไทยจำนวน 9.3% กลุ่มเก่งและปานกลางใช้ทั้งสองภาษามากที่สุด และใช้ภาษาไทยน้อยที่สุด แต่กลุ่มอ่อนใช้ภาษาอังกฤษเป็นลำดับ 1 ทั้งสองภาษาเป็นลำดับ 2 และภาษาไทยเป็นลำดับ 3 แต่มีจำนวนใกล้เคียงกัน คือ 16.6%, 15.6% และ 14.7% ตามลำดับ
5. นิสิตจำนวน 78.7% บอกว่าตรวจทานงานเขียนที่จะส่งใหม่ ในจำนวนนี้กลุ่มเก่งทำมากที่สุด เป็นจำนวน 80.9% กลุ่มปานกลางรองลงมา 78.8% และกลุ่มอ่อน 76.4%
6. ในงานเขียนฉบับใหม่ นิสิตโดยเฉลี่ยจำนวน 94.1% คิดว่าจะมีที่ผิดน้อยกว่าเดิม
- 6.1 ในการที่มีที่ผิด นิสิตโดยเฉลี่ยจำนวน 83.3% คิดว่าจะผิดไม่ซ้ำแบบเดิม
- 6.2 นิสิตโดยเฉลี่ยจำนวนมากคิดว่า เป็นความผิดด้านภาษา 75.9% การเรียบเรียงความ 54.2% และความคิด 20.7% โดยเรียงลำดับตามที่กล่าวในทั้งสามกลุ่ม

- 6.3 ในการที่ไม่มีที่ผิดเพิ่ม นิสิตโดยเฉลี่ยคิดว่างานเขียนมีคุณภาพดีขึ้นกว่าเดิม 73.2% เท่าเดิม 20.2% และด้อยกว่าเดิม 0.5% โดยเรียงตามลำดับดังกล่าวทั้งสามกลุ่ม
- 6.4 งานเขียนที่ดีขึ้นกว่าเดิมนั้น นิสิตโดยเฉลี่ย 51% คิดว่าดีขึ้นปานกลาง 17.4% คิดว่าดีขึ้นมาก และ 14.0% คิดว่าดีขึ้นน้อย กลุ่มเก่งและกลุ่มปานกลางมีความคิดในลำดับดังกล่าว แต่กลุ่มอ่อน คิดว่าดีขึ้นปานกลางมากที่สุด ดีขึ้นน้อยรองลงมาและดีขึ้นมากเป็นจำนวนเปอร์เซ็นต์น้อยที่สุด
- 6.5 งานเขียนที่ด้อยกว่าเดิม นิสิตโดยเฉลี่ย 15% คิดว่าด้อยลงกว่าเดิมเล็กน้อย ด้อยกว่าเดิมปานกลาง 13.1% และด้อยกว่าเดิมมากเพียง 1.4% เท่านั้น กลุ่มปานกลางและกลุ่มอ่อนมีความคิดเรียงลำดับดังกล่าว ส่วนกลุ่มเก่งคิดว่าด้อยลงปานกลาง 16.7% และด้อยลงน้อย 14.3% และด้อยลงมาก 1.3%
7. เมื่อได้รับงานคืนจากครู นิสิตโดยเฉลี่ย 57.7% คิดว่าเป็นประสบการณ์ในทางบวก 30.3% ทั้งทางบวกและทางลบ และในทางลบเพียง 2.2%
- 7.1.1 เมื่อมีประสบการณ์ในทางลบ นิสิตโดยเฉลี่ย 19.8% บอกว่าปัญหาเกิดขึ้นเพราะไม่เข้าใจภาระงานของครูปานกลาง ไม่เข้าใจน้อยจำนวน 8.6% และไม่เข้าใจมากจำนวน 6.95%
- 7.1.2 นิสิตโดยเฉลี่ย 19% บอกว่าอ่านหลายมือครูไม่ออกน้อย 9.4% ปานกลาง และ 1.8% มาก ทุกกลุ่มมีการเรียงลำดับดังกล่าว
- 7.1.3 นิสิตโดยเฉลี่ย 17.9% บอกว่าไม่เข้าใจเครื่องหมายที่ใช้บ่อย 10.2% ปานกลาง และ 2.3% มาก ทุกกลุ่มมีการเรียงลำดับดังกล่าวดังนี้คือ ไม่เข้าใจเครื่องหมายที่ใช้บ่อย ปานกลาง และมาก
- 7.1.4 นิสิตโดยเฉลี่ย 11.9% บอกว่าไม่เข้าใจคำอธิบายในชั้นปานกลาง 11.1% ไม่เข้าใจน้อย และ 0.4% ไม่เข้าใจมาก กลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อนมีการเรียงลำดับดังกล่าว แต่กลุ่มปานกลางเรียงลำดับดังนี้ ไม่เข้าใจน้อย 14.2% ไม่เข้าใจปานกลาง 12.5% และไม่เข้าใจมาก 1.2%
- 7.1.5 นิสิตนักศึกษา โดยเฉลี่ย 22.5% บอกว่าไม่ได้จดคำอธิบายของครูบางครั้ง 4.4% บอกว่าไม่จดเลย ส่วน 2.6% บอกว่าไม่ได้จดบ่อยครั้ง กลุ่มปานกลางและกลุ่มอ่อนมีการเรียงลำดับดังกล่าว แต่กลุ่มเก่งไม่จดเลยมีจำนวนเปอร์เซ็นต์น้อยที่สุด
- 7.1.6 นิสิตนักศึกษา โดยเฉลี่ย 19.7% บอกว่าลืมคำอธิบายของครูบางครั้ง 9.1% บอกว่าบ่อยครั้ง กลุ่มเก่งและกลุ่มปานกลางมีการเรียงลำดับดังกล่าว ในขณะที่กลุ่มอ่อนบ่อยครั้งมีจำนวนมากกว่า

- 7.2.1 เมื่อเป็นประสบการณ์ในทางดี นิสิตนักศึกษาโดยเฉลี่ย 84.34% บอกว่ารู้สึกกระตือรือร้นที่จะทบทวน
- 7.2.2 นิสิตนักศึกษาโดยเฉลี่ย 90.56% ต้องการแก้ไขงานให้ดีขึ้นมาก
- 7.2.3 นิสิตนักศึกษา 86.91% จัดคำอธิบายของครูไว้เพื่อทบทวน
- 7.2.4 นิสิตนักศึกษา 87.35% บอกว่าเข้าใจคำอธิบายของครู

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

5.2.2

วิธีที่ 2

ตารางที่ 213: กลวิธีในการเขียนที่ตรวจแก้โดยวิธีที่ 2: ผู้สอนขีดเส้นใต้ที่ผิดและนำที่ผู้เรียนทำผิดร่วมกันมาอธิบายในชั้น

	กลุ่ม			รวม %
	เก่ง %	ปานกลาง %	อ่อน %	
1. ทำความเข้าใจกับส่วนที่ต้องแก้ไข	91.6	88.0	82.3	87.3
2. ศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับภาษา โดยวิธี	84.5	77.5	76.6	79.5
ปรึกษาเพื่อน	38.5	61.1	57.1	52.2
ปรึกษาครู	30.1	26.8	27.2	28.0
ศึกษาจากหน่วยงานกรม	55.8	33.5	51.2	46.8
หนังสือไวยากรณ์	42.0	24.8	29.9	32.2
บทเรียน	35.5	27.5	39.2	34.1
3. ในการทำงานเขียนท่านเรียบเรียง ความคิดใหม่	61.0	62.5	51.8	58.4
3.1 ถ้าเรียบเรียงความคิดใหม่ ท่านมีปัญหา				
มาก	7.5	9.8	27.6	15.0
ปานกลาง	53.7	41.0	32.0	42.2
น้อย	0.8	11.4	3.1	5.1
ไม่มีปัญหา	3.5	1.6	0.0	1.7
3.2 ถ้ามีปัญหาเกิดขึ้นจาก				
การถ่ายทอดความคิดออกมา	39.1	34.9	32.3	35.4
ไวยากรณ์	39.8	42.0	44.8	42.2
การใช้คำศัพท์	36.0	44.6	42.4	41.0
การเรียบเรียงความคิดใหม่	18.0	18.2	33.9	23.4

	กลุ่ม			รวม %
	เก่ง %	ปานกลาง %	อ่อน %	
4. เมื่อได้รับงานเขียนค้นและต้องปรับปรุง แก้ไขงานใหม่ ท่านเขียนร่างก่อน	43.4	36.0	50.1	43.2
4.1 โดยร่างตามโครงร่างของงานเขียน (outline)	34.3	31.7	42.8	36.3
4.2 ใช้โครงร่าง				
ภาษาไทย	4.6	11.1	7.4	7.7
ภาษาอังกฤษ	21.9	19.8	22.9	21.5
ทั้ง 2 ภาษา	12.9	20.1	25.0	19.3
5. ท่านตรวจทานงานเขียนที่จะส่งใหม่	72.4	73.2	77.6	74.4
6. ท่านคิดว่างานเขียนฉบับใหม่จะมีที่ผิด				
มากกว่าเดิม	0.0	1.4	7.4	2.9
น้อยกว่าเดิม	90.3	90.0	85.0	88.4
6.1 ถ้ามีที่ผิดคิดว่า				
ผิดซ้ำแบบเดิม	12.7	18.0	10.1	13.6
ไม่ซ้ำแบบเดิม	78.9	72.1	80.3	77.1
6.2 และเป็นข้อผิดพลาดทางด้าน				
ความคิด	21.8	16.1	30.8	23.0
ภาษา	66.3	71.1	79.8	72.4
การเรียบเรียงความคิด	39.1	36.1	57.8	44.3

	กลุ่ม			รวม %
	เก่ง	ปานกลาง	อ่อน	
	%	%	%	
6.3 ถ้าท่านผิดเพิ่ม ท่านคิดว่างานเขียน ของท่านจะมีคุณภาพ ดีขึ้นกว่าเดิม	69.1	64.4	60.2	64.6
เท่าเดิม	18.4	23.9	20.1	20.8
ด้อยกว่าเดิม	0.0	4.3	0.0	1.4
6.4 ถ้าดีขึ้นกว่าเดิมดีขึ้น				
มาก	26.8	19.6	3.1	16.5
ปานกลาง	46.7	46.2	61.8	51.6
น้อย	2.5	14.0	6.3	7.6
6.5 ถ้าด้อยกว่าเดิมด้อยกว่า				
มาก	0.0	0.5	0.0	0.2
ปานกลาง	6.9	12.9	13.6	4.2
น้อย	5.4	9.9	9.4	8.2
7. เมื่อท่านได้รับงานเขียนคืนจากครู ท่านมีประสบการณ์ในทาง				
ลบ	4.2	10.7	11.6	8.8
บวก	48.2	45.0	47.4	46.9
ทั้ง 2 ทาง	40.0	36.3	33.4	36.6
7.1 ถ้าเป็นในทางลบ ปัญหาเกิดขึ้นเพราะ				
ไม่เข้าใจการแก้งานของครู	37.4	35.7	40.6	37.9
มาก	20.8	14.4	19.8	18.3
ปานกลาง	26.6	22.9	26.2	25.2
น้อย	7.0	13.2	4.7	8.3

	กลุ่ม			รวม %
	เก่ง %	ปานกลาง %	อ่อน %	
7.1.1 อ่านลายมือครูไม่ออก	24.7	26.2	22.9	24.5
มาก	2.6	2.5	3.1	2.7
ปานกลาง	3.5	8.4	0.0	4.0
น้อย	22.2	23.0	24.1	23.1
7.1.2 ไม่เข้าใจเครื่องหมายที่ใช้	34.2	36.4	24.5	31.7
มาก	9.5	3.6	3.1	5.4
ปานกลาง	17.9	22.4	14.7	18.3
น้อย	10.3	15.6	9.4	11.8
7.1.3 ไม่เข้าใจคำอธิบายในชั้น	20.3	32.7	21.4	24.8
มาก	0.8	0.0	1.6	0.8
ปานกลาง	8.8	16.2	19.8	14.9
น้อย	15.1	22.0	7.4	14.8
7.1.4 ไม่ได้จดคำอธิบายของครู	18.3	36.5	24.5	26.4
บ่อยครั้ง	0.8	4.2	4.7	3.2
บางครั้ง	21.0	33.4	18.2	24.2
ไม่จดเลย	0.0	2.1	1.6	1.2
7.1.5 ลืมคำอธิบายของครู	19.2	38.0	24.5	27.2
บ่อยครั้ง	6.6	4.6	7.8	6.3
บางครั้ง	18.0	38.6	17.8	24.8
7.2 ประสบการณ์ในทางดี				
7.2.1 ท่านรู้สึกกระตือรือร้นที่จะ ทบทวน	75.6	70.8	71.4	72.6
มาก	24.8	20.9	27.7	24.5
ปานกลาง	53.7	51.4	47.8	51.0
น้อย	7.8	8.9	2.7	6.5

	กลุ่ม			รวม %
	เก่ง %	ปานกลาง %	อ่อน %	
7.2.2 ท่านต้องการแก้ไขงานให้ดีขึ้น	74.7	73.2	73.0	73.6
มาก	52.1	41.3	48.0	47.1
ปานกลาง	35.7	35.0	32.9	34.5
น้อย	2.1	6.8	0.0	3.0
7.2.3 ท่านจดคำอธิบายของครูไว้เพื่อ				
ทบทวน	71.1	67.1	72.9	70.4
บ่อยครั้ง	38.6	34.1	44.4	39
บางครั้ง	43.1	45.1	35.4	41.2
7.2.4 ท่านเข้าใจคำอธิบายของครู	67.2	66.6	72.9	68.9
มาก	30.5	27.0	18.8	25.4
ปานกลาง	47.4	50.2	59.4	52.3
น้อย	0.0	0.0	1.6	0.5

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางจะพบว่าเมื่อนิสิตนักศึกษาชั้นงานเขียนที่ได้รับการตรวจแก้ไขโดยการขีดเส้นใต้ที่ผิดนั้น นิสิตนักศึกษากลุ่มเก่งจะให้ความสนใจกับส่วนที่ต้องแก้ไขเป็นส่วนใหญ่คือร้อยละ 91.6 รองลงมาคือกลุ่มปานกลาง (88%) และกลุ่มอ่อน (82.3%) เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยแล้วผู้เรียนทั้ง 3 กลุ่มเป็นปริมาณร้อยละ 87.3 จะให้ความสนใจในส่วนที่แก้ไข

ในด้านศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับภาษา กลุ่มเก่งจำนวนมาก (84.5%) ได้ทำในส่วนนี้ รองลงมาคือกลุ่มปานกลาง (77.5%) และกลุ่มอ่อน (76.6%) จากค่าเฉลี่ยของทุกกลุ่มปรากฏว่าส่วนใหญ่ (79.5%) ได้ทำในส่วนนี้ การศึกษาเพิ่มเติมนั้น นิสิตนักศึกษากลุ่มเก่งส่วนใหญ่ (55.8%) ใช้วิธีศึกษามาจากพจนานุกรม และ 42% จากหนังสือไวยากรณ์ ในขณะที่กลุ่มปานกลาง และกลุ่มอ่อนส่วนใหญ่คือร้อยละ 61.1 และร้อยละ 57.1 ตามลำดับ จะใช้วิธีปรึกษาเพื่อน รองลงมาคือร้อยละ 33.5 และร้อยละ 51.2 ของกลุ่มปานกลาง และกลุ่มอ่อนตามลำดับจะศึกษาจากพจนานุกรม จากค่าเฉลี่ยทั้ง 3 กลุ่มจะพบว่าร้อยละ 52.2 ของนิสิตนักศึกษาจะปรึกษาเพื่อน และร้อยละ 46.8 จะศึกษาจากพจนานุกรม

สำหรับการแก้งานเขียน นิสิตนักศึกษากลุ่มปานกลางจำนวนมากถึงร้อยละ 62.5 จะเรียบเรียงความคิดใหม่ ร้อยละ 61 ของกลุ่มเก่ง และร้อยละ 51.8 ของกลุ่มอ่อนจะทำในส่วนนี้เช่นเดียวกัน จากการพิจารณากลุ่มพลวิชัยทั้ง 3 กลุ่ม ซึ่งมีมากกว่าเท่ากึ่งหนึ่ง 58.4% จะทำในส่วนนี้ กลุ่มพลวิชัยทั้ง 3 กลุ่มจำนวนมาก คือกลุ่มเก่งร้อยละ 53.7 กลุ่มปานกลางร้อยละ 41 และกลุ่มอ่อนร้อยละ 32 ระบุปัญหาในการเรียบเรียงความคิดใหม่ว่าอยู่ในระดับปานกลาง และเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นจากไวยากรณ์คือร้อยละ 39.8 ของกลุ่มเก่ง ร้อยละ 42 ของกลุ่มปานกลางและร้อยละ 44.8 ของกลุ่มอ่อน เมื่อพิจารณาทั้ง 3 กลุ่ม จะพบว่านิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่ (42.2%) ระบุว่ามีปัญหาปานกลางในการเรียบเรียงความคิด ซึ่งเกิดจากด้านไวยากรณ์

เมื่อได้รับงานเขียนคืนและต้องปรับปรุงแก้ไขงานใหม่ ผู้เรียนกลุ่มอ่อนจำนวนครึ่งหนึ่ง (50.1%) จะทำในส่วนนี้ ร้อยละ 43.4 ของกลุ่มเก่ง และร้อยละ 36 ของกลุ่มปานกลาง จะทำในส่วนนี้เช่นเดียวกันตามลำดับ ผู้เรียนกลุ่มอ่อนจำนวนมาก (42.8%) จะทำโครงร่างของงานเขียนก่อน โดยร้อยละ 25 เขียนทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ในขณะที่กลุ่มเก่งร้อยละ 34.3 ระบุว่าทำโครงร่างก่อนและร้อยละ 21.9 เขียนเป็นภาษาอังกฤษ กลุ่มปานกลางร้อยละ 31.7 ได้ทำในส่วนนี้เช่นเดียว โดยร้อยละ 20.1 ทำทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษเมื่อพิจารณาทั้ง 3 กลุ่ม พบว่าร้อยละ 36.3 เขียนโครงร่างก่อนโดยร้อยละ 21.5 เขียนโครงร่างเป็นภาษาอังกฤษ

นิสิตนักศึกษาทั้ง 3 กลุ่ม ตรวจทานงานเขียนที่จะส่งใหม่โดยกลุ่มอ่อนทำมากที่สุด คือร้อยละ 77.6 รองลงมาคือกลุ่มปานกลาง (73.2%) และกลุ่มเก่ง (72.4%) ตามลำดับ ร้อยละ 74.4 ทั้ง 3 กลุ่มจะตรวจทานงานเขียนเช่นเดียวกัน

กลุ่มผู้เรียนส่วนใหญ่ของทั้ง 3 กลุ่มคือร้อยละ 90.3 ของกลุ่มเก่ง ร้อยละ 90 ของกลุ่มปานกลาง และร้อยละ 85 ของกลุ่มอ่อน คิดว่างานเขียนฉบับใหม่จะมีที่ผิดน้อยกว่าเดิม โดยเฉลี่ยทั้ง 3 กลุ่มคือร้อยละ 88.4 คิดว่าเป็นที่ผิดน้อยกว่าเดิม ถ้ามีที่ผิดคิดว่าไม่ซ้ำแบบเดิม และเป็นข้อผิดพลาดด้านภาษา ถ้าผิดเพิ่มส่วนใหญ่ทั้ง 3 กลุ่มคิดว่างานเขียนจะมีคุณภาพดีขึ้นกว่าเดิมในระดับปานกลาง

เมื่อได้รับงานเขียนคืนจากครู ส่วนใหญ่ทั้ง 3 กลุ่มมีประสบการณ์ในทางบวก รองลงมาคือมีทั้ง 2 ทางและมีทางลบบ้างเล็กน้อย ถ้าเป็นในทางลบจะเกิดขึ้นเพราะไม่เข้าใจการแก้งานของครูเป็นส่วนใหญ่ รองลงมาคือลืมคำอธิบายของครู ไม่ได้จดคำอธิบายของครู

ประสบการณ์ที่ดีหลังจากที่นิสิตนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง ได้รับงานเขียนคืนคือนักศึกษากลุ่มเก่งส่วนใหญ่ร้อยละ 75.6 รู้สึกกระตือรือร้นที่จะทบทวนปานกลาง รองลงมาคือต้องการแก้ไขงานให้ดีขึ้นมาก และจดคำอธิบายของครูไว้ทบทวน กลุ่มปานกลางจำนวนมากร้อยละ 73.2 ต้องการแก้ไขงานให้ดีขึ้นมาก รู้สึกกระตือรือร้นที่จะทบทวนปานกลางและจดคำอธิบายของครูไว้เพื่อทบทวนกลุ่มอ่อนร้อยละ 73 ต้องการแก้ไขงานให้ดีขึ้นมาก และจำนวนเท่ากันคือร้อยละ 72.9 จดคำอธิบายของครูไว้เพื่อทบทวนและเข้าใจคำอธิบายของครู จากการพิจารณานิสิตนักศึกษาทั้ง 3 กลุ่มจะพบว่าส่วนใหญ่คือร้อยละ 73.6 ต้องการแก้ไขงานให้ดีขึ้นมาก รองลงมาคือกระตือรือร้นที่จะทบทวนปานกลาง และจดคำอธิบายของครูไว้เพื่อทบทวน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

5.2.3

วิธีที่ 3

ตารางที่ 214: กลวิธีในการปรับปรุงงานเขียนหลังจากได้รับงานคืนจากครูวิธีที่ 3:
ผู้สอน ใช้สัญลักษณ์กำกับที่ผิดและใช้คำอธิบายสัญลักษณ์และตัวอย่างวิธีแก้ไข

	กลุ่ม			รวม %
	เก่ง %	ปานกลาง %	อ่อน %	
1. ทำความเข้าใจกับส่วนที่ต้องแก้ไข	75.1	86.1	72.4	77.867
2. ศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับภาษา โดยวิธี	83.1	81.2	68.8	77.700
ปรึกษาเพื่อน	44.0	64.6	51.3	53.300
ปรึกษาครู	35.7	44.8	25.6	35.367
ศึกษาจากพจนานุกรม	49.2	53.9	45.5	49.533
หนังสือไวยากรณ์	45.8	32.1	35.7	37.867
บทเรียน	33.9	28.3	22.1	28.100
3. ในการแก้งานเขียนท่านเรียบเรียง ความคิดใหม่	61.3	58.0	55.5	58.267
3.1 ถ้าเรียบเรียงความคิดใหม่ ท่านมีปัญหา				
มาก	14.4	14.2	17.5	15.367
ปานกลาง	43.9	35.9	23.0	34.267
น้อย	11.5	10.3	18.3	13.367
ไม่มีปัญหา	8.8	0.5	1.1	3.467
3.2 ถ้ามีปัญหาเกิดขึ้นจาก				
การถ่ายทอดความคิดออกมา	40.3	31.6	27.3	33.067
ไวยากรณ์	34.4	47.5	38.6	40.167
การใช้คำศัพท์	37.1	36.3	34.4	35.933
การเรียบเรียงความคิดใหม่	21.2	21.5	15.6	19.433

	กลุ่ม			รวม %
	เก่ง %	ปานกลาง %	อ่อน %	
4. เมื่อได้รับงานเขียนคืนและต้องปรับปรุง แก้ไขงานใหม่ ท่านเขียนร่างก่อน	34.7	36.8	21.0	30.833
4.1 โดยร่างตามโครงร่างของงานเขียน (outline)	41.3	31.9	22.3	31.833
4.2 ใช้โครงร่าง				
ภาษาไทย	3.9	4.6	12.1	6.867
ภาษาอังกฤษ	25.2	2.1	7.4	11.567
ทั้ง 2 ภาษา	19.7	19.1	17.2	18.667
5. ท่านตรวจทานงานเขียนที่จะส่งใหม่	75.0	62.1	66.0	67.700
6. ท่านคิดว่างานเขียนฉบับใหม่จะมีที่ผิด				
มากกว่าเดิม	0.0	5.1	4.7	3.267
น้อยกว่าเดิม	75.2	82.0	74.1	77.100
6.1 ถ้ามีที่ผิดคิดว่า				
ผิดซ้ำแบบเดิม	7.1	10.6	3.8	7.167
ไม่ซ้ำแบบเดิม	78.8	75.0	75.0	76.267
6.2 และเป็นข้อผิดพลาดด้าน				
ความคิด	23.5	22.4	24.0	23.300
ภาษา	65.7	76.7	55.0	65.800
การเรียบเรียงความคิด	33.8	48.0	47.3	43.033
6.3 ถ้าท่านผิดเพิ่ม ท่านคิดว่างานเขียน ของท่านจะมีคุณภาพ				
ดีขึ้นกว่าเดิม	77.3	59.7	61.8	66.267
เท่าเดิม	4.3	23.3	10.0	12.533
ด้อยกว่าเดิม	0.00	1.3	0.00	0.433

	กลุ่ม			รวม %
	เก่ง %	ปานกลาง %	อ่อน %	
6.4 ถ้าดีขึ้นกว่าเดิมดีขึ้น				
มาก	27.2	24.0	20.5	23.900
ปานกลาง	46.9	50.0	40.4	45.767
น้อย	6.7	8.5	9.4	8.200
6.5 ถ้าด้อยกว่าเดิมด้อยกว่า				
มาก	1.4	1.0	1.1	1.167
ปานกลาง	3.5	16.7	6.3	8.833
น้อย	11.3	13.2	10.5	11.667
7. เมื่อท่านได้รับงานเขียนคืนจากครู ท่านมีประสบการณ์ในทาง				
ลบ	6.0	6.5	5.7	6.067
บวก	34.5	33.4	33.8	33.900
ทั้ง 2 ทาง	47.5	49.5	39.3	45.433
7.1 ถ้าเป็นในทางลบ				
ปัญหาเกิดขึ้นเพราะ				
ไม่เข้าใจการแก้งานของครู	33.3	36.5	33.3	34.367
มาก	11.4	12.5	15.1	13.00
ปานกลาง	30.0	29.3	25.2	28.167
น้อย	6.4	6.4	1.6	4.800
7.1.1 อ่านลายมือครูไม่ออก	22.8	29.6	24.9	25.767
มาก	2.8	0.8	7.3	3.633
ปานกลาง	15.5	9.9	7.3	10.900
น้อย	13.1	19.5	15.2	15.933

		กลุ่ม			รวม
		เก่ง	ปานกลาง	อ่อน	
		%	%	%	
7.1.2	ไม่เข้าใจเครื่องหมายที่ใช้	37.6	42.3	34.9	38.267
	มาก	18.6	15.0	9.4	14.333
	ปานกลาง	22.7	13.4	15.3	17.133
	น้อย	3.5	16.0	12.5	10.667
7.1.3	ไม่เข้าใจคำอธิบายในชั้น	15.3	30.9	29.2	25.133
	มาก	6.9	4.2	3.1	4.733
	ปานกลาง	17.5	19.7	22.9	20.033
	น้อย	6.4	11.2	4.3	7.300
7.1.4	ไม่ได้จดคำอธิบายของครู	26.9	35.9	33.3	32.033
	บ่อยครั้ง	5.5	5.0	12.1	7.533
	บางครั้ง	28.5	32.2	16.2	25.633
	ไม่จดเลย	0.0	2.6	6.3	2.967
7.1.5	ลืมคำอธิบายของครู	23.6	36.6	34.9	31.700
	บ่อยครั้ง	8.3	10.2	23.0	13.833
	บางครั้ง	22.4	30.5	13.0	21.967
7.2	ประสบการณ์ในทางดี				
7.2.1	ทำนรู้สึกกระตือรือร้นที่จะ ทบทวน	72.6	70.7	66.7	70.000
	มาก	24.4	18.3	22.6	21.767
	ปานกลาง	52.0	54.7	45.2	50.633
	น้อย	7.0	3.9	6.9	5.933
7.2.2	ทำนต้องการแก้ไขงานให้ดีขึ้น	74.0	75.9	65.1	71.667
	มาก	42.8	42.1	33.5	39.467
	ปานกลาง	37.3	41.8	38.0	39.033
	น้อย	4.6	2.6	1.6	2.933

	กลุ่ม			รวม %
	เก่ง %	ปานกลาง %	อ่อน %	
7.2.3 ทำนจดคำอธิบายของครูไว้เพื่อ				
ทบทวน	64.6	62.6	55.7	60.967
บ่อยครั้ง	38.2	31.6	16.3	28.700
บางครั้ง	37.1	44.4	48.9	43.467
7.2.4 ทำนเข้าใจคำอธิบายของครู	67.0	70.9	60.4	66.100
มาก	22.4	24.9	16.8	21.367
ปานกลาง	55.3	55.9	42.7	51.300
น้อย	0.0	0.5	7.8	2.767

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สรุปผล

จากตารางที่ 211 พบว่า ภายหลังจากที่นักศึกษาได้ปฏิบัติงานเขียนคืนโดยผู้สอนใช้วิธีการตรวจแบบที่ 3 คือ การเขียนกำกับที่ผิดโดยใช้สัญลักษณ์และบอกคำอธิบายพร้อมทั้งตัวอย่างที่ผิดและแก้ไขตาม ส่วนใหญ่จะทำความเข้าใจกับส่วนที่ต้องแก้ไข

ในด้านการศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับภาษา พบว่าส่วนใหญ่คือกลุ่มปานกลาง (64.6%) และกลุ่มอ่อน (51.3%) จะใช้วิธีปรึกษาเพื่อน และกลุ่มเก่ง (49.2%) จะใช้วิธีศึกษาจากพจนานุกรม ส่วนวิธีที่นักศึกษาทั้งสามกลุ่มใช้น้อยที่สุด คือศึกษาจากบทเรียน

ในการแก้งานเขียน โดยเรียงเรียงความคิดใหม่ พบว่านิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่ระบุว่าทำ กลุ่มเก่งส่วนใหญ่ (40.3%) ประสบปัญหาด้านการถ่ายทอดความคิด กลุ่มปานกลางส่วนใหญ่ (47.5%) และกลุ่มอ่อนส่วนใหญ่ (38.6%) มีปัญหาด้านไวยากรณ์

เมื่อได้ปฏิบัติงานเขียนคืนและต้องปรับปรุงแก้ไขงานใหม่ พบว่ากลุ่มเก่งและกลุ่มปานกลางส่วนใหญ่จะเขียนร่างเป็นภาษาอังกฤษ ในขณะที่กลุ่มอ่อนใช้โครงร่างทั้งภาษาอังกฤษและภาษาไทย

ในการตรวจงานเขียนที่จะส่งใหม่ พบว่าส่วนใหญ่ระบุว่าทำ

ส่วนงานเขียนแก้ส่งใหม่ พบว่าส่วนใหญ่จะมีที่ผิดน้อยลงและที่ผิดจะไม่ซ้ำแบบเดิม และข้อผิดพลาดส่วนใหญ่จะเป็นด้านภาษา รองลงมาคือด้านการเรียงเรียงความคิด ส่วนคุณภาพของงานเขียนฉบับใหม่ พบว่านิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่มีคุณภาพงานเขียนดีขึ้นระดับปานกลาง

ประสบการณ์ที่ผู้เรียนได้รับภายหลังจากได้งานเขียนคืนจากครู พบว่าส่วนใหญ่มีประสบการณ์ทั้งด้านบวกและลบ ประสบการณ์ในทางลบ พบว่าส่วนใหญ่ไม่เข้าใจเครื่องหมายที่ใช้ ส่วนอันดับรองลงมาคือ ไม่เข้าใจการแก้งานของครู และไม่ได้จดคำอธิบายของครู ส่วนประสบการณ์ในทางบวก คือ ต้องการแก้ไขงานให้ดีขึ้น และอันดับรองลงมาคือมีความรู้สึกกระตือรือร้นที่จะทบทวน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

5.2.4

วิธีที่ 4

ตารางที่ 215: กลวิธีในการปรับปรุงงานเขียนหลังจากได้รับงานคืนจากครู วิธีที่ 4:
อธิบายที่ผิดโดยเรียกผู้เรียนมาพบหรือเขียนอธิบายให้ เป็นรายบุคคล

	กลุ่ม			รวม %
	เก่ง %	ปานกลาง %	อ่อน %	
1. ทำความเข้าใจกับส่วนที่ต้องแก้ไข	84.2	76.7	78.7	79.867
2. ศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับภาษา โดยวิธี	78.2	67.2	77.1	74.167
ปรึกษาเพื่อน	36.0	46.0	60.0	47.333
ปรึกษาครู	44.2	38.0	45.0	42.400
ศึกษาจากพจนานุกรม	25.7	33.8	43.4	34.300
หนังสือไวยากรณ์	37.2	18.3	31.0	28.833
บทเรียน	29.3	19.2	27.7	25.400
3. ในการแก้งานเขียนท่านเรียบเรียง ความคิดใหม่	41.4	51.5	54.4	49.100
3.1 ถ้าเรียบเรียงความคิดใหม่ ท่านมีปัญหา				
มาก	4.8	5.1	12.1	7.333
ปานกลาง	16.0	33.3	26.1	25.133
น้อย	18.5	16.6	15.1	16.733
ไม่มีปัญหา	4.6	0.0	0.0	1.533
3.2 ถ้ามีปัญหาเกิดขึ้นจาก				
การถ่ายทอดความคิดออกมา	19.4	27.0	27.0	24.467
ไวยากรณ์	14.7	34.3	40.1	29.700
การใช้คำศัพท์	15.0	37.9	43.9	32.267
การเรียบเรียงความคิดใหม่	9.0	20.0	26.0	18.333

	กลุ่ม			รวม %
	เก่ง %	ปานกลาง %	อ่อน %	
4. เมื่อได้รับงานเขียนคืนและต้องปรับปรุง แก้ไขงานใหม่ ท่านเขียนร่างก่อน	31.2	32.9	36.0	33.367
4.1 โดยร่างตามโครงร่างของงานเขียน (outline)	30.7	35.3	35.0	33.667
4.2 ใช้โครงร่าง				
ภาษาไทย	2.5	5.7	9.0	5.733
ภาษาอังกฤษ	26.2	19.6	16.2	20.667
ทั้ง 2 ภาษา	9.2	19.8	21.9	16.967
5. ท่านตรวจทานงานเขียนที่จะส่งใหม่	64.3	64.1	69.8	66.067
6. ท่านคิดว่างานเขียนฉบับใหม่จะมีที่ผิด				
มากกว่าเดิม	2.5	0.8	2.7	2.000
น้อยกว่าเดิม	82.0	78.1	77.1	79.067
6.1 ถ้ามีที่ผิดคิดว่า				
ผิดซ้ำแบบเดิม	11.0	7.4	4.3	7.567
ไม่ซ้ำแบบเดิม	71.8	73.2	74.5	73.167
6.2 และเป็นข้อผิดพลาดด้าน				
ความคิด	23.1	16.1	30.2	23.133
ภาษา	53.6	63.0	55.8	57.467
การเรียบเรียงความคิด	31.9	31.7	35.9	33.167
6.3 ถ้าท่านผิดเพิ่ม ท่านคิดว่างานเขียน ของท่านจะมีคุณภาพ				
ดีขึ้นกว่าเดิม	63.8	60.2	59.8	61.267
เท่าเดิม	13.5	12.7	12.3	12.833
ด้อยกว่าเดิม	0.0	0.0	0.0	0.000

	กลุ่ม			รวม %
	เก่ง %	ปานกลาง %	อ่อน %	
6.4 ถ้าดีขึ้นกว่าเดิมดีขึ้น				
มาก	47.9	34.1	35.6	39.200
ปานกลาง	21.2	29.7	23.2	24.700
น้อย	0.0	3.6	9.4	4.333
6.5 ถ้าด้อยกว่าเดิมด้อยกว่า				
มาก	0.0	1.0	1.6	0.867
ปานกลาง	10.1	10.2	12.1	47.100
น้อย	13.1	15.2	12.1	13.467
7. เมื่อท่านได้รับงานเขียนคืนจากครู ท่านมีประสบการณ์ในทาง				
ลบ	4.4	0.0	0.0	1.467
บวก	55.4	52.4	48.1	51.967
ทั้ง 2 ทาง	26.5	26.1	28.1	26.900
7.1 ถ้าเป็นในทางลบ				
ปัญหาเกิดขึ้นเพราะ				
ไม่เข้าใจการแก้งานของครู	25.9	24.5	29.3	26.567
มาก	3.5	3.8	3.1	3.467
ปานกลาง	7.7	8.0	7.4	7.700
น้อย	14.7	12.8	18.8	15.433
7.1.1 อ่านลายมือครูไม่ออก	14.9	22.5	18.8	18.733
มาก	0.0	1.5	0.0	0.500
ปานกลาง	7.1	5.0	6.3	6.133
น้อย	7.9	16.0	12.5	12.133

	กลุ่ม			รวม %
	เก่ง %	ปานกลาง %	อ่อน %	
7.1.2 ไม่เข้าใจเครื่องหมายที่ใช้	20.2	21.9	15.6	19.233
มาก	2.5	1.5	0.0	1.333
ปานกลาง	12.5	6.1	3.1	7.233
น้อย	5.2	14.3	12.5	10.667
7.1.3 ไม่เข้าใจคำอธิบายในชั้น	22.4	20.0	25.0	22.467
มาก	0.0	1.6	0.0	0.533
ปานกลาง	7.3	9.1	10.9	9.100
น้อย	15.1	9.3	14.1	12.833
7.1.4 ไม่ได้จดคำอธิบายของครู	25.3	19.8	29.7	24.933
บ่อยครั้ง	0.0	1.6	3.1	1.567
บางครั้ง	24.5	17.2	18.8	20.167
ไม่จดเลย	0.8	1.0	7.8	3.200
7.1.5 ลืมคำอธิบายของครู	25.3	22.7	34.0	27.333
บ่อยครั้ง	1.7	8.6	12.5	7.600
บางครั้ง	23.6	14.2	21.5	19.767
7.2 ประสบการณ์ในทางดี				
7.2.1 ท่านรู้สึกกระตือรือร้นที่จะ				
ทบทวน	84.5	78.5	81.8	81.600
มาก	40.5	29.1	39.9	36.500
ปานกลาง	40.8	44.7	41.9	42.467
น้อย	3.2	4.8	0.0	2.667
7.2.2 ท่านต้องการแก้ไขงานให้ดีขึ้น	83.1	78.3	83.0	81.467
มาก	54.1	46.9	49.3	50.100
ปานกลาง	27.3	29.0	33.6	29.967
น้อย	1.8	2.4	0.0	1.400

	กลุ่ม			รวม %
	เก่ง %	ปานกลาง %	อ่อน %	
7.2.3 ท่านจัดคำอธิบายของครูไว้เพื่อ				
ทบทวน	75.2	76.4	83.0	78.200
บ่อยครั้ง	50.6	33.1	34.6	39.433
บางครั้ง	24.6	43.4	48.4	38.800
7.2.4 ท่านเข้าใจคำอธิบายของครู	77.7	76.4	83.0	79.033
มาก	54.0	31.2	36.0	40.400
ปานกลาง	22.0	43.7	43.8	36.500
น้อย	1.7	1.6	3.1	6.400

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางจะเห็นได้ว่าผู้เรียนกลุ่มเก่งทุกกลุ่มโดยเฉลี่ยจะให้ความสนใจกับส่วนที่ต้องแก้ไขสูงสุด (84.2%) อีกทั้งยังศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับภาษามากกว่ากลุ่มปานกลางและกลุ่มอ่อน (78.2%) ในด้านการเรียบเรียงความคิดใหม่นั้น กลุ่มอ่อนทำมากที่สุด (54.4%) และกลุ่มอ่อนและกลุ่มปานกลางร้อยละเท่า ๆ กัน ต่างก็คิดว่าปัญหาในการเรียบเรียงความคิดใหม่เกิดจากการถ่ายทอดความคิดออกมาและกลุ่มอ่อนยังคิดว่ามีปัญหาด้านคำศัพท์มากที่สุด (43.9%) รองลงมาคือปัญหาทางไวยากรณ์ 40.1% ในด้านการเขียนร่างก่อนนั้น จะต้องส่งงานคืนครู ทุกกลุ่มระบุว่าทำในปริมาณไล่เลี่ยกัน กลุ่มเก่งระบุว่าเขียนโครงร่างเป็นภาษาอังกฤษมากที่สุด ส่วนกลุ่มอ่อนระบุว่าใช้ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ผู้เรียนทั้ง 3 กลุ่มส่วนใหญ่ระบุว่าตรวจทาน งานเขียนที่จะส่งใหม่ในปริมาณไล่เลี่ยกันและต่างก็คิดว่างานเขียนใหม่มีที่ผิดน้อยกว่าเดิมและถ้ามีที่ผิดจะไม่ผิดทั้งแบบเดิมและเป็นข้อผิดพลาดภาษามากที่สุด แต่กระนั้นก็ตามส่วนใหญ่คิดว่างานเขียนของตนดีขึ้นกว่าเดิมมาก ดังนั้นส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในทางดีต่อการแก้งาน และถ้าเป็นในทางลบซึ่งมีปริมาณน้อยจะเกิดขึ้นเพราะไม่เข้าใจการแก้งานของครูมากที่สุด โดยไม่เข้าใจสัญลักษณ์และคำอธิบายในชั้น อีกทั้งไม่ได้จดคำอธิบายของครูหรือลืมคำอธิบายของครู ทุกกลุ่มระบุว่ากระตือรือร้นที่จะทบทวนและต้องการแก้ไขงานของตนให้ดีขึ้นมาก

สรุปได้ว่าเมื่อผ่านการตรวจแก้งาน โดยวิธีที่ 4 ผู้เรียนทั้งกลุ่มเก่ง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มอ่อนต่างมีประสบการณ์ ในทางดีในปริมาณร้อยละ 70 ขึ้นไป และกลุ่มอ่อนมีแนวโน้มว่ามีความรู้สึกกระตือรือร้น โดยได้จดคำอธิบายของครูที่ตนเข้าใจไว้เพื่อทบทวนในปริมาณร้อยละ 81.8 ซึ่งสูงกว่ากลุ่มปานกลาง

อภิปรายผล

การแก้งานโดยวิธีที่ 4 ที่ผู้สอนอธิบายงานให้ผู้เรียนเป็นรายบุคคล ส่งผลให้ผู้เรียนทุกกลุ่มกระตือรือร้นที่จะปรับปรุงงานเขียนของตนให้ดีขึ้น และประสบการณ์จากการแก้งานโดยวิธีนี้ของทุกกลุ่มเป็นไปในทางบวก โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มอ่อนซึ่งสูงกว่าร้อยละ 80 ระบุว่าจดงานไว้ทบทวนและเข้าใจคำอธิบายของครู

จากตารางที่ 212-214 จะเห็นได้ว่า เมื่อผ่านการตรวจแก้งานวิธีที่ 1 ซึ่งผู้สอนขีดฆ่าที่ผิดให้แล้วเขียนแก้ไขให้ใหม่ ผู้เรียนจะใช้กลวิธีปรับปรุงงานเขียนของตนมากที่สุด และยังมีประสบการณ์ที่ดีต่องานเขียนของคนมากกว่าการตรวจแก้โดยวิธีอื่น รองจากวิธีที่ 1 ผู้เรียนจะมีประสบการณ์ในทางดี คือรู้สึกกระตือรือร้นที่จะทบทวน ต้องการแก้ไขงานให้ดีขึ้น จัดคำอธิบายของครูไว้เพื่อทบทวน และเข้าใจคำอธิบายของครูเพื่อผ่านการตรวจแก้งานวิธีที่ 4 ที่ผู้สอนเรียกมาหรือเขียนอธิบายให้เป็นรายบุคคล ส่วนวิธีที่ 2 ซึ่งผู้สอนขีดเส้นใต้ที่ผิดและอธิบายที่ผู้เรียนทำผิดร่วมกันในชั้นและวิธีที่ 3 ซึ่งผู้ใช้สัญลักษณ์กำกับที่ผิดและให้คำอธิบายตัวอย่างการแก้ปรับปรุงงาน ผู้เรียนส่วนใหญ่ต่างก็มีประสบการณ์ที่ดีและใช้กลวิธีต่าง ๆ ปรับปรุงงานเขียนของตน

ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับกลวิธีและประสบการณ์ของผู้เรียนเมื่อผ่านการตรวจแก้งานโดยวิธีต่าง ๆ สอดคล้องกับผลเขียนงานชิ้นสำคัญ และงานเขียน-เขียนส่งใหม่ของผู้เรียนซึ่งจากการวิเคราะห์ค่ามัธยฐานเลขคณิตและ t-test (ตารางที่ 201-207) แล้วพบว่าทั้ง 2 วิธีส่งผลให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถในการเขียนของตนได้ดีกว่าอีก 2 วิธี แสดงว่าผู้เรียนได้ประโยชน์จากการแก้งานที่ผู้สอนให้ข้อมูลชัดเจนและเป็นรายบุคคล ในการแก้ไขโดยการเขียนแก้ไขให้ และ การอธิบายให้เป็นรายบุคคลตลอดจนยังมีประสบการณ์ที่ดีและใช้กลวิธีที่ดีต่าง ๆ ในการปรับปรุงงานเขียนของตนเป็นที่น่าสังเกตว่าถึงแม้ว่าผู้เรียนแทบจะไม่มีพัฒนาการในการเขียนเมื่อผ่านการตรวจแก้โดยวิธีที่ 3 แต่ผู้เรียนก็ใช้กลวิธีปรับปรุงงานเขียนและมีประสบการณ์ที่ดี เป็นส่วนใหญ่

จากผลงานวิจัยในสหรัฐอเมริกาโดย Fathman & Whalley (1985) พบว่าผู้เรียนไม่มีพัฒนาการระยะยาวเมื่อผู้สอนขีดฆ่าที่ผิดและเขียนแก้ไขให้ จะมีแต่พัฒนาการระยะสั้นเท่านั้น ในทางตรงกันข้ามงานวิจัยเรื่องนี้ที่ทำกับนักศึกษไทยพบว่าผู้เรียนมีพัฒนาการทั้งระยะสั้นและระยะยาว อีกทั้งมีประสบการณ์ที่ดีเมื่อผู้สอนใช้วิธีนี้ตรวจงาน ข้อแตกต่างนี้อาจเป็นเพราะอิทธิพลของวัฒนธรรมและการเลี้ยงดูอบรมและความเชื่อถือที่ผู้เรียนมีต่อครู

บทที่ 5

บทสรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

บทสรุปโครงการวิจัย ผลการวิจัย การอภิปรายผล และให้ข้อเสนอแนะ โดยแบ่ง
เป็น 4 ภาค ดังนี้

ภาคที่ 1: สรุปโครงการวิจัย

- 1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา
- 1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย
- 1.3 วิธีดำเนินการวิจัย

ภาคที่ 2: สรุปผลการวิจัย

- 2.1 ทดวิธีในการปรับปรุงงาน เมื่อผ่านการตรวจวิธีต่าง ๆ
- 2.2 ใ้ผลการดำเนินการเขียน
- 2.3 ผลการสัมภาษณ์
- 2.4 ผลการวิจัย

ภาคที่ 3: อภิปรายผล

ภาคที่ 4: ข้อเสนอแนะ

- 4.1 ข้อเสนอแนะทางการวิจัย
- 4.2 ข้อเสนอแนะทางวิชาการ

ภาคที่ 1: สรุปโครงการวิจัย

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การเขียนมีความสำคัญอย่างยิ่งในสังคมที่มีอารยธรรม ทั้งนี้เป็นเพราะภาษาเขียนช่วยให้เราเข้าใจความรู้สึกนึกคิด ความต้องการ ปัญหา ความคิดเห็นของเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน อีกทั้งยังใช้บันทึกประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม วิวัฒนาการของสังคม ตลอดจนวิทยาการในสาขาต่าง ๆ หน้าที่ทางการสื่อสารของการเขียนจึงมีนัยทั้งอดีต ปัจจุบัน และอนาคต โดยเป็นเครื่องมือถ่ายทอดที่เชื่อมโยงระหว่างกาลเวลาและสถานที่ การเขียนจึงมีความเป็นอมตะที่มีสากลสภาพ

การศึกษาของประเทศไทยเห็นความสำคัญของการเขียนเช่นว่านี้ จึงรวมวิชาการเขียนไว้ทั้งในหลักสูตรของการเรียนภาษาไทยซึ่งเป็นภาษาแม่และการเขียนภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาต่างประเทศ หลักสูตรการเขียนมีบรรจุไว้ทั้งในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของกระทรวงศึกษาธิการ และหลักสูตรอุดมศึกษาของสถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นต้น จึงเห็นได้ว่าทักษะการเขียนมีบทบาทสำคัญ แต่เนื่องจากว่านักเรียนไทยแทบจะไม่

มีโอกาสเขียนภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันเลย นอกจากฝึกฝนเฉพาะในท้องเรียนเท่านั้น และเป็นการฝึกฝนการเขียนในระดับเบื้องต้นอีกด้วย ทักษะการเขียนของนักเรียนไทยจึงอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในปัจจุบันนี้เป็นที่ยอมรับกันในหมู่ผู้สอนภาษาอังกฤษว่าความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยต่ำกว่าที่เคยเป็นมาในอดีต ซึ่งมีการใช้ภาษาเขียนได้ลละสลวย และทั้งผู้สอนและผู้เรียนก็ให้ความสำคัญและความสนใจต่อการเขียนมากกว่าในปัจจุบัน สาเหตุหนึ่งที่ทำให้ความสามารถในการเขียนต่ำไป อาจเป็นเพราะวิธีการวัดผลแบบปรนัย ซึ่งผู้เรียนไม่จำเป็นต้องเรียบเรียงความรู้ ความคิด ความเข้าใจของตนออกมาเป็นภาษาในการตอบ คงใช้แต่วิธีทำเครื่องหมายเพื่อเลือกตัวเลือกในการตอบคำถาม นอกจากนี้ปัญหาของการสอบเป็นกลุ่ม และความจำเป็นต้องรู้ผลสอบในระยะเวลายันสั้น ก็ทำให้การวัดผลโดยการเขียนมีน้อยหรือแทบจะไม่มีเลย แต่ทั้งนี้ความสามารถในการเขียนก็ยังคงเป็นที่ยอมรับกันว่า เป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการงานอาชีพ และเฉพาะสาขาวิชาชั้นสูง ซึ่งผู้เรียนจำเป็นต้องเขียนรายงาน วิทยานิพนธ์ ฯลฯ เป็นภาษาอังกฤษ

1.2 วัดผลประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อหาวิธีตรวจแก้งานเขียนภาษาอังกฤษที่เหมาะสมที่สุดสำหรับนักศึกษาไทยในสถาบันอุดมศึกษาบางแห่งในเขตกรุงเทพมหานคร

1.2.2 เพื่อหาวิธีตรวจแก้งานเขียนที่มีประสิทธิภาพที่สุดในการปรับปรุงงานเขียนอังกฤษของนักศึกษาไทยในสถาบันอุดมศึกษาที่อยู่ในโครงการวิจัย

1.2.3 เพื่อเปรียบเทียบวิธีการแก้งานเขียนภาษาอังกฤษในการปรับปรุงสมรรถ-
วิสัยในการเขียนที่มีประสิทธิภาพที่สุดทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

1.3 วิธีดำเนินการวิจัย

1.3.1 กลุ่มพลวิจัย

เป็นนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยทั้งภาครัฐบาลและเอกชนที่ศึกษาในชั้นปีที่ 1 ปีที่ 2 และปีที่ 3 จำนวน 8 กลุ่ม รวม 177 คน โดยเป็นนิสิตนักศึกษาในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 4 กลุ่ม จากคณะเภสัชศาสตร์ นิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ และนิเทศศาสตร์ จากมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2 กลุ่มจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ 1 กลุ่ม และจากมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต 1 กลุ่ม

1.3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

(1) แบบสอบถามแบบปลายเปิดและปลายเปิดตามพฤติกรรมในการปรับปรุงงานเขียนของนิสิตนักศึกษาหลังจากที่ได้งานที่ครูแก้ไขคืนมาแล้ว

(2) หัวข้อการเขียนที่ใช้เป็น pre-test 4 หัวข้อ และ post-test ที่ขนานกับ pre-test ในด้านเนื้อหาและโวหารการเขียนอีก 4 เรื่อง รวมเป็น 4 ชุด ใช้วัดพัฒนาการระยะยาว ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ชุดที่ 1 การเขียนเชิงพรรณนาถึงเชิญชวน (Descriptive/Persuasive)

Pre-test An Attractive Place in Thailand

Post-test Visit Thailand Year

ใช้วิธีการตรวจแบบที่ 1: ผู้สอนขีดฆ่าที่ผิดและเขียนแก้ไขให้

ชุดที่ 2 การเขียนเชิงเหตุและผล (Cause-Effect)

Pre-test The Urban Flood

Post-test Big Bell Inferno

ใช้วิธีการตรวจแบบที่ 2: ผู้สอนขีดเส้นใต้ที่ผิดและนำมาอธิบายในชั้น

ชุดที่ 3 การเขียนเชิงเปรียบเทียบ (Comparative)

Pre-test Letter to a Brother

Post-test Cinema or TV

ใช้วิธีการตรวจแบบที่ 3: ใช้สัญลักษณ์กำกับที่ผิดพร้อมทั้งมีคำอธิบายและตัวอย่างการแก้ไขให้

ชุดที่ 4 การเขียนเชิงวิจารณ์/โต้แย้ง (Critical/Argumentative)

Pre-test A Foreign Friend with a Bad Experience with
Thais

Post-test A Friend from Another University

(3) งานเขียนระหว่างเรียน ซึ่งผู้สอนตรวจแก้ไขโดยใช้แต่ละวิธี วิธีละประมาณ 3 ชิ้น และนิสิตนักศึกษาแก้งานและเขียนส่งกลับคืน คณะผู้วิจัยได้ใช้เป็นเครื่องมือวัดพัฒนาการระยะสั้น

(4) เกณฑ์การตัดสินคะแนนใช้ ESL Composition Profile พัฒนาขึ้นโดย Cooper (1977) และกล่าวถึงใน Jacobs (1981: 29-33) และเกณฑ์การตัดสินคะแนนการเขียนของข้อสอบ TOEFL (TWE) ซึ่งพัฒนาขึ้นโดย Educational Testing Service (TOEFL (TWE) Scores, ETS, 1987)

1.3.3 การเก็บข้อมูล

การเก็บข้อมูลที่เป็น Pre-test และ Post-test ซึ่งวัดพัฒนาการระยะยาว ทำการเก็บข้อมูล Post-test ห่างจาก Pre-test ประมาณ 4 สัปดาห์ โดยทั้ง 8 กลุ่มใช้เครื่องมือวัดที่เป็นหัวข้อให้เขียนเรียงความเหมือนกันทุกกลุ่ม

การเก็บข้อมูลวัดพัฒนาการระยะสั้นจากงานเขียน-เขียนสิ่งใหม่ (on-going) เป็นการวัดระหว่างเรียน โดยใช้วิธีแก้งานเขียนแต่ละวิธี โดยงานแต่ละชิ้นอยู่ในสัปดาห์เดียวกัน กลุ่มที่เขียนงานเขียน-เขียนแก้งานใหม่มี 5 กลุ่มคือ กลุ่มที่เรียนโดยใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษของสถาบันภาษา 4 กลุ่ม และกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์อีก 1 กลุ่ม งานเขียน-เขียนแก้งานใหม่ของ 5 กลุ่มนี้มีกลุ่มละ 2-3 ชิ้นต่อวิธีแก้งานแต่ละวิธี

1.3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้วิธีการดังต่อไปนี้

การวิเคราะห์แบบสอบถาม ใช้การแบ่งกลุ่มเป็นกลุ่มเก่ง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มอ่อน โดยใช้ความสามารถด้านภาษาอังกฤษเป็นเกณฑ์ และวิเคราะห์โดยหาค่าความถี่และค่าร้อยละ

การวิเคราะห์งานเขียน ใช้วิธีวิเคราะห์โดยการหาค่ามัธยฐานเลขคณิต หรือค่าเฉลี่ย (X) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (CV) และเปรียบเทียบคะแนนจากงานเขียนที่ยังไม่ได้ตรวจแก้กับคะแนนที่ได้เมื่อเขียนแก้งานใหม่ ตลอดจนคะแนนของงานชิ้นสำคัญฉบับ Pre และ Post โดยใช้ correlated t-test

การวิเคราะห์การสัมภาษณ์และสังเกตพฤติกรรม ใช้การวิเคราะห์หาแนวโน้มและเขียนสรุป

ภาคที่ 2: สรุปผลการวิจัย

2.1 กลวิธีในการปรับปรุงงาน เมื่อผ่านการตรวจวิธีต่าง ๆ

กลุ่มผลวิจัยชอบวิธีแก้งานแบบที่ 1 ซึ่งผู้สอนชี้ตμάที่ผิดและเขียนแก้ไขให้ใหม่ แต่ขณะเดียวกันต่างก็คิดว่าวิธีตรวจแก้งานที่ดีที่สุดควรเป็นวิธีที่ 4 ซึ่งผู้สอนให้คำอธิบายการปรับปรุงงานเป็นรายบุคคล สำหรับวิธีที่ 2 ซึ่งผู้สอนชี้ตเส้นใต้ที่ผิดและนำที่ผิดร่วมกันมาอธิบายหน้าชั้นเรียนนั้น ผู้เรียนเห็นว่ามึประโยชน์ แต่คำอธิบายมักจะเป็นกลางเกินไปไม่สามารถโยงเข้ากับงานเขียนของตนได้ ส่วนการแก้งานวิธีที่ 3 ซึ่งผู้สอนใช้สัญลักษณ์กำกับที่ผิดนั้น ผู้เรียนคิดว่าไม่เพียงพอที่จะช่วยให้ตนแก้งานให้ดีขึ้นได้ เพราะสัญลักษณ์และตัวอย่างการปรับปรุงที่ให้ไว้ยังไม่เพียงพอ (ตารางที่ 209-211)

2.2 พัฒนาการด้านการเขียน

2.2.1 การเปรียบเทียบพัฒนาการระยะยาวในการเขียนโดยใช้คะแนนที่ได้จากงานเขียนชิ้นสำคัญ Pre และ Post นั้น พบว่าวิธีตรวจงานแบบที่ 1 ช่วยให้ผู้เรียนปรับปรุงงานเขียนของตนได้ดีที่สุด โดยที่คะแนน Post สูงกว่า Pre อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ วิธีแก้งานที่ดี รองลงมาคือ วิธีที่ 4 วิธีที่ 3 และวิธีที่ 2 ตามลำดับ

สรุปได้ว่าวิธีตรวจงานทั้ง 4 วิธีต่างก็มีผลดีในการช่วยให้ผู้เรียนได้ปรับปรุงงานเขียนของตน จะแตกต่างกันที่ประสิทธิภาพในการปรับปรุงที่วิธีที่ 2 กลุ่มพลวิจัยมีปริมาณคะแนนคงที่มากที่สุด (62.5% ตารางที่ 201)

2.2.2 ในด้านพัฒนาการระยะสั้น ซึ่งได้จากการเปรียบเทียบระหว่างคะแนนจากงานเขียนและงานเขียนแก้ส่งใหม่ระหว่างเรียนพบว่าวิธีที่ 1 มีประสิทธิภาพสูงที่สุด รองลงมาคือวิธีที่ 4 ส่วนวิธีที่ 2 และ 3 นั้น มีประสิทธิภาพไล่เลี่ยกันและน้อยกว่า 2 วิธีแรก (ตารางที่ 202)

2.2.3 ในด้านความสามารถทางการเขียนแต่ละด้านนั้น พบว่าวิธีแก้ปรับปรุงงานแบบที่ 4 ช่วยให้ผู้เรียนทุกกลุ่มมีพัฒนาการในทุกด้านทั้งระยะสั้นและระยะยาว ในขณะที่วิธีนี้ช่วยให้ผู้เรียนกลุ่มปานกลางและอ่อนมีพัฒนาในทุกด้านยกเว้นกลุ่มเก่ง ซึ่งมีคะแนนด้านการใช้ภาษาคงที่ (ตารางที่ 203)

2.2.4 กลุ่มผู้เรียนกลุ่มอ่อนมีพัฒนาการสูงสุดและเกือบทุกด้านยกเว้นในด้านการเรียบเรียงความ รองลงมาคือกลุ่มปานกลาง ส่วนกลุ่มเก่งมีพัฒนาการน้อยที่สุด (ตารางที่ 203)

2.2.5 ในด้านความแตกต่างของคะแนนพิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย พบว่ากลุ่มอ่อนมีพิสัยสูงสุดโดยเฉลี่ย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการเขียน Pre- ส่วนการเขียน Post- นั้น ค่าสัมประสิทธิ์ของกลุ่มอ่อนต่ำ เพราะมีผู้ส่งงานน้อยคนจึงทำให้ค่าความแตกต่างน้อย แต่เมื่อพิจารณาจากพิสัยแล้วพบว่า กลุ่มนี้มีความแตกต่างในความสามารถด้านต่าง ๆ ทางการเขียนมากที่สุด

2.3 สรุปผลการสัมภาษณ์และการสังเกตการณ์

คณะผู้วิจัยซึ่งเป็นผู้สอนประจำกลุ่มได้สังเกตพฤติกรรมในการเรียน การเขียนแบบฝึกหัดการส่งงาน และจากการสัมภาษณ์ผู้เรียนในเรื่องความคิดเห็นต่อวิธีตรวจงานแต่ละวิธีสรุปได้ดังนี้

วิธีตรวจงานวิธีที่ 1: ผู้สอนชี้ตลับปากกั้ผิดและเขียนแก้ไขให้

ผู้เรียนสามารถเขียนแก้ไขปรับปรุงงานของตนได้ดีขึ้น เพราะแก้ตามที่ครูให้และบอกว่าชอบการแก้แบบละเอียด และไม่รู้สึกท้อถอยที่งานเขียนของตนจะเต็มไปด้วยการแก้ไขก็ตาม

วิธีตรวจงานวิธีที่ 2: ผู้สอนชี้ให้เห็นได้ที่ผิดและนำให้ผู้เรียนทำผิดร่วมกันมาอธิบายในชั้น

ผู้เรียนหลายคนยังไม่สามารถโยงคำอธิบายกลาง ๆ ของครู เข้ากับงานเขียนของตน และบางคนบอกว่าบางครั้งจะรู้สึกอึดอัดกับผู้สอนนำที่ผิดมาอธิบายหน้าชั้นคล้ายจะเป็นการตำหนิว่าผู้เรียนต่อความสามารถ แต่กระนั้นก็ตาม ส่วนใหญ่บอกว่าตนได้ประโยชน์จากคำอธิบาย

วิธีตรวจงานวิธีที่ 3: ผู้สอนใช้สัญลักษณ์กำกับที่ผิดและใช้คำอธิบายสัญลักษณ์และตัวอย่างวิธีแก้ไข

ผู้เรียนส่วนใหญ่พยายามทำความเข้าใจกับสัญลักษณ์และสอบถามขอคำอธิบายเพิ่มเติมในชั้น มีอยู่คนเดียวคนที่บอกว่าตนไม่เข้าใจสัญลักษณ์ และบางคนบอกว่าไม่ชอบวิธีนี้นัก ชอบวิธีที่ 1 มากกว่า บางคนบอกว่าสัญลักษณ์ที่ให้ไม่เพียงพอ ควรให้ตัวอย่างมากกว่านี้ และมีหลายคนที่ต้องการคำอธิบายที่เฉพาะงานเขียนของตน นอกจากนี้การแก้ไขข้อบกพร่องยังไม่สะดวกที่จะใช้ เพราะคิดว่าพื้นฐานทางภาษาอังกฤษของตนเองยังไม่พอต่อการนำคำอธิบายสัญลักษณ์มาใช้ปรับปรุงงาน

วิธีตรวจงานวิธีที่ 4: ผู้สอนอธิบายที่ผิดโดยเรียกผู้เรียนมาพบหรือเขียนอธิบายให้เป็นรายบุคคล

ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านการเขียนดีขึ้น แต่เนื่องจากใกล้สอบประจำภาค บางคนไม่ส่งงานตรงตามที่มอบหมาย อีกทั้งยังไม่ใครมีเวลาศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับภาษาและตรวจทานงานเขียน ผู้เรียนระบุว่าตนกระตือรือร้นและชอบวิธีปรับปรุงงานแบบนี้ เพราะได้ข้อมูลที่เฉพาะเจาะจง ที่ช่วยให้ตนสามารถปรับปรุงการเขียนทุกด้าน ได้แก่ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน การเรียบเรียงใจความ การเสนอความคิด และการใช้ภาษาโดยทั่ว ๆ ไป ผู้เรียนหลายคนบอกว่าต้องการให้ผู้สอนใช้วิธีปรับปรุงงานแบบนี้ประกอบการแก้ไขงานให้ตนโดยตรง แบบวิธีที่ 1 เพราะช่วยให้ตนมั่นใจกว่าว่าจะปรับปรุงงานให้ได้คุณภาพเต็มที่

สรุปรวม นิสิตนักศึกษาาระบุว่าชอบวิธีที่ 1 แต่คิดว่าวิธีที่ดีที่สุดควรเป็นวิธีที่ 4 ไม่มีผู้ใดตอบว่าไม่ชอบวิธีที่ 3 และไม่มีผู้ใดบอกว่าไม่ชอบวิธีที่ 4

2.4 ผลการวิจัย

การวิจัยสรุปผลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังนี้คือ

2.4.1 วิธีตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษที่เหมาะสมที่สุดกับนักศึกษาในสถาบัน-

อุดมศึกษาบางแห่งในเขตกรุงเทพมหานคร คือวิธีที่ 1: ผู้สอนชี้ตฆาที่ผิดและเขียนแก้ไขให้ และวิธีที่ 4: ผู้สอนให้คำแนะนำในรายบุคคล

2.4.2 วิธีการแก้งานที่มีประสิทธิภาพที่สุดในการปรับปรุงงานเขียนของนักศึกษา
ในด้าน

- (1) กลไกการเขียน สำหรับกลุ่มเก่ง คือวิธีที่ 1
- (2) การใช้ภาษา สำหรับกลุ่มเก่ง ปานกลาง และอ่อน คือวิธีที่ 1
- (3) การใช้ศัพท์ สำหรับกลุ่มเก่ง ปานกลาง และอ่อน คือวิธีที่ 1
- (4) การเรียบเรียงความ สำหรับกลุ่มเก่ง ปานกลาง และอ่อน คือวิธีที่ 1
- (5) การใช้เนื้อความ สำหรับกลุ่มเก่ง และอ่อน คือวิธีที่ 1

กลุ่มปานกลาง คือวิธีที่ 3

2.4.3 วิธีตรวจแก้งานเขียนที่มีประสิทธิภาพในการปรับปรุงงานเขียนของ
นักศึกษาที่ช่วยให้ เกิดพัฒนาการทั้ง ในระยะสั้นและระยะยาว เรียงลำดับดังนี้

พัฒนาการระยะสั้น

- วิธีที่ 1 ดีที่สุด
- วิธีที่ 4 ดีเป็นลำดับที่ 2
- วิธีที่ 2 & 3 ดีเป็นลำดับที่ 3 เท่า ๆ กัน

พัฒนาการระยะยาว

- วิธีที่ 1 ดีที่สุด (ยกเว้น กลุ่มอ่อน ไม่มีพัฒนาการในด้าน กลไกการเขียน)
- วิธีที่ 4 ดีเป็นลำดับที่ 2 นักศึกษาทุกกลุ่มความสามารถ มีพัฒนาการในทุกด้าน ถึงแม้ว่าค่าเฉลี่ยรวมจะ ไม่สูงเท่าวิธีที่ 1
- วิธีที่ 3 ดีเป็นลำดับที่ 3
- วิธีที่ 2 ดีเป็นลำดับที่ 4

ภาคที่ 3: อภิปรายผล

ผลการวิจัยเกี่ยวกับบทบาทของครูผู้สอน ในการช่วยพัฒนาความสามารถในการเขียน ภาษาอังกฤษของผู้เรียนในระดับอุดมศึกษา พบว่าครูสามารถช่วยผู้เรียนได้ เมื่อใช้วิธีการช่วยปรับปรุงแก้ไขที่ผิดให้โดยตรง แบบให้คำอธิบายเป็นรายบุคคล แบบ ใช้สัญลักษณ์และแบบขีดเส้นใต้ที่ผิด และนำที่ผู้เรียนทำผิดร่วมกันมาอธิบายในชั้น โดยแต่ละวิธีมีประสิทธิภาพทั้ง ในระยะสั้นและระยะยาว เรียงตามลำดับความสำคัญนั้น แสดงให้เห็นว่าข้อคิดเห็นของ Johnson (1993) และ Schmidt (1990) เกี่ยวกับวิธีการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียน ได้ตระหนักในด้านระเบียบวิธีของภาษา สามารถเสริมสร้างวิธีการที่ให้ผู้เรียนซึมซับภาษาด้วยตนเอง

วิธีการเรียนการสอนภาษาแบบสื่อความหมาย (communicative approach) ในระยะหลัง ๆ ได้หันมายอมรับบทบาทของความตระหนักรู้ด้านกฎเกณฑ์ของภาษาของผู้เรียนในการพัฒนาทักษะภาษา (Johnson, 1993) ซึ่งควบคู่ไปกับปัจจัยที่เกิดจากตัวแปรด้านผู้เรียน ได้แก่ บุคลิกภาพ ทักษะคิด แรงจูงใจ ความถนัด ความพร้อม ฯลฯ ซึ่งสัมพันธ์กันกับตัวแปรด้านผู้สอน วิธีการเรียนการสอน การใช้สื่อการสอน ฯลฯ ในการยกระดับทักษะภาษาให้ผู้เรียน

อาจสรุปได้ว่า พัฒนาการทางด้านภาษาโดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการเขียนภาษาอังกฤษนั้น อาจเกิดขึ้นได้โดยตัวผู้เรียนเอง โดยตัวผู้สอนในฐานะผู้ให้ข้อมูลเชิงปรับปรุง โดยทั้งทางตรงและทางอ้อม และการให้ผู้เรียนในระดับอุดมศึกษาซึ่งอยู่ในวัยที่สามารถใช้ความคิดวิเคราะห์เกี่ยวกับกฎเกณฑ์ระเบียบวิธีของการใช้ภาษาของตนให้ถูกต้อง ได้มีโอกาสได้ข้อมูลสำหรับการปรับปรุงจากผู้สอนอาจช่วยส่งเสริมพัฒนาการทางการเขียนอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพอาจจะมากกว่าผู้เรียนในวัยเด็ก

ภาคที่ 4: ข้อเสนอแนะ

4.1 ข้อเสนอแนะทางการวิจัย

หัวข้อทางการวิจัยที่น่าสนใจควรศึกษาต่อไปคือ

1. ชนิดและความถี่ของความผิดในงานเขียนของผู้เรียนกลุ่มเก่ง

กลุ่มปานกลาง และกลุ่มอ่อน

2. ชนิดของความผิดที่ผู้เรียนสามารถแก้ไขด้วยตัวเองหรือปรึกษาในระหว่างผู้เรียนด้วยกัน และชนิดของความผิดที่ผู้เรียนไม่สามารถแก้ไขเองได้ และมีความจำเป็นที่จะต้องปรึกษาอาจารย์ของความช่วยเหลือ

3. การศึกษาความผิดประเภทความคิดและการเรียบเรียงความคิดและวิธีแก้

4. เกณฑ์การตัดสินงานเขียนลักษณะต่าง ๆ กล่าวคือ การเขียนที่มีการควบคุมกำหนดศัพท์ สำนวน โครงสร้าง หรือใจความอย่างสมบูรณ์หรือเป็นบางส่วน และการเขียนแบบมีอิสระเสรีเต็มที่

5. การเรียงลำดับความสำคัญขององค์ประกอบต่าง ๆ ของความผิดทางด้านภาษา ได้แก่ กลไกการเขียน การใช้ภาษา และการใช้ศัพท์

4.2 ข้อเสนอแนะทางวิชาการ

1. ผู้สอนควรให้ความสนใจการแก้งานเขียนเพราะการแก้งานช่วยให้ผู้เรียนมีพัฒนาการในทักษะการเขียน

2. การส่งงานเขียนที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วให้ผู้สอนตรวจอีกครั้งหนึ่งเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้เรียนเพราะทำให้ได้ผ่านกระบวนการพบปัญหา คิดหาทางแก้ไขซึ่งจะทำให้เกิดการเรียนรู้และมีความสามารถเพิ่มขึ้นทางทักษะการเขียน
3. วิธีแก้งานเขียนที่เหมาะสมสำหรับผู้เรียนทุกกลุ่ม โดยเฉพาะกลุ่มอ่อนคือให้ความสนใจและดูแลเป็นพิเศษ โดยวิธีการแก้ที่ผู้สอนชี้ต่าที่ผิดและเขียนแก้ไขให้เลยหรือผู้สอนให้คำอธิบายเป็นรายบุคคล
4. วิธีแก้งานเขียนสำหรับผู้เรียนกลุ่มเก่งและกลุ่มปานกลางนั้น วิธีหนึ่งที่จะทำให้การแก้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นกับทั้งอาจทำให้เกิดมีแรงจูงใจในการเรียนสูงขึ้น ผู้สอนอาจส่งเสริมให้มีการตรวจแก้ไขในระหว่างผู้เรียนด้วยตนเอง โดยผู้สอนใช้วิธีชี้แนะที่ผิดให้แต่ไม่ได้แก้ไขให้โดยตรง
5. ผู้สอนอาจเลือกใช้เกณฑ์การตัดสินคะแนนของ TOEFL (TWE) ของ Educational Testing Service หรือ ESL Composition Profile อย่างใดอย่างหนึ่งก็ได้ เนื่องจากผลเฉลยที่ได้จากการตรวจแก้ไขงาน โดยเฉลยแล้ว ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญหรือผู้สอนอาจตัดแปลงเกณฑ์มาตรฐานเพื่อให้เหมาะสมกับสภาพความเป็นจริง โดยจัดเกณฑ์การตรวจและเขียนคำอธิบายใหม่เพื่อให้เหมาะสมกับงานเขียนที่ต้องการตรวจนั้น โดยเฉพาะ
6. ควรคำนึงถึงวุฒิภาวะ ภูมิหลัง วัฒนธรรม การอบรมสั่งสอน และตัวแปรต่าง ๆ ของผู้เรียนในการเลือกใช้วิธีตรวจงานเขียนที่เหมาะสม
7. ผู้สอนเขียนควรให้ผู้เรียนได้มีโอกาสนประเมินตนเองในด้านการใช้กลวิธีในการปรับปรุงงานเขียน เพราะการประเมินตนเองจะช่วยให้ผู้เรียนตระหนักถึงความจำเป็นของการใช้กลวิธีช่วยให้คุณภาพงานเขียนของตนดีขึ้น และช่วยให้ผู้เรียนพึ่งพาตนเองได้มากขึ้น เมื่อเกิดปัญหาในการเรียน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บรรณานุกรม

- นันทวรรณ เรื่องปราชญ์. (2534). ความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษา สาขาบริหารธุรกิจ สังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เกี่ยวกับการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษ. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาศิลปศาสตร์ (ศึกษาศาสตร์ - การสอน). มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ปรีญา ชีระวงศ์ และคณะ. (2525). ปัญหาในการเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. รายงานการวิจัย. สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประทีน นิมสาร. (2530). "การสอนเขียน". วารสารภาษาและภาษาศาสตร์. 1 (กรกฎาคม-ธันวาคม 2530), 50-61.
- _____. (2530). "การสอนเขียน". วารสารภาษาและภาษาศาสตร์. 2 (มกราคม - มิถุนายน 2530), 2-9.
- พัฒน น้อยแสงศรี. (2526). การศึกษาศาถนภาพการเรียนการสอนทักษะทั้งสี่ของวิชาภาษาอังกฤษในสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย. ภาควิชาภาษาอังกฤษและภาษาศาสตร์, คณะมนุษยศาสตร์, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- นิมพันธ์ เวสสะโกศล. (2529). "การตรวจงานเขียน". วารสารภาษาและภาษาศาสตร์. 1 (กรกฎาคม-ธันวาคม 2529), 21-33.
- มาลี สาตะจันพงษ์. (2533). การตรวจแก้งานเขียนของครูผู้สอนภาษาอังกฤษในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาศิลปศาสตร์ (ศึกษาศาสตร์-การสอน) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- เขาวดี วิบูลย์ศรี. (2526). มูลสารการสร้างแบบสอบล้มฤทธิ์ - Fundamentals of Achievement Test Construction. ภาควิชาวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิธาดา ลินประจักษ์ผล. (2530). "กระบวนการในการสอนเขียนภาษาอังกฤษ". วารสารศึกษาศาสตร์. 8 (กุมภาพันธ์-พฤษภาคม 2530), 1-5.
- อัจฉรา วงศ์โสธร. (2530). "วัตถุประสงค์แบบอุดมของทักษะเขียนตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 และมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 ของกระทรวงศึกษาธิการ". วารสารปริทัศน์. (ภาคต้น ปีการศึกษา 2530), 93-102.
- _____. (2530). การวิจัยเพื่อพัฒนาแบบทดสอบอิงปริเฉทภาษาอังกฤษสำหรับใช้กับนักศึกษาไทยในระดับต่าง ๆ. รายงานการวิจัยชุดเผยแพร่ผลงานวิจัย. ฝ่ายวิจัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- Carnecelli, T. (1980). "The Writing Conference: A One-to-one Conversation". In T.R. Donovan & B. W. McClelland (Eds.), Eight Approaches to Teaching Composition. (pp. 101-113). Urbana, IL: NCTE.
- Chabtanom, L. (1987). Error Correction in Teacher-Trainers' English Compositions in Thailand. Unpublished master's thesis. The SEAMEO Regional Language Centre; Singapore.
- Chaudron, C. (1984, September). "The effects of feedback on students composition revision". RELC Journal. 15 (2): 1-14.
- _____. (1986). The role of Error Correction in Second Language Teaching." Working Papers of the Department of English as a Second Language, University of Hawaii at Manoa, 5 (2): 43-81.
- Cohen, A.D. (1975). "Error Correction and Training of Language Teachers". The Modern Language Journal, 59 (8), 414-422.
- _____. (1987, December). "Studying Learner Strategies: Feedback on Composition". PASAA, 17, 29-38.
- _____ and M. Robbins. (1976). "Toward Assessing Interlanguage Performance: The Relationship between Selected Errors, Learners' Characteristic, and Learners' Explanations." Language Learning, 26, 45-66.
- Cooper, C.R. and L. Odell. (1977). Evaluating Writing: Describing, Measuring, Judging. New York: State University of New York.
- Cronbach, L.J. (1951). "Coefficient Alpha and the Internal Structure of Tests". Psychometrika, 16, 297-334.
- Educational Testing Service. 1987). Test of Written English: Explanations of TWE scores - TOEFL. Princeton, N.J.: Educational Testing Service.
- Ellis, R. & B. Tomlinson. (1980). Teaching Secondary English: A Guide to the Teaching of English as a Second Language. London: Longman.
- Finocchiaro, M. (1974). Teaching English as a Second Language. (2nd ed). New York: Harper & Row.

- Freedman, S. (1987). Response to Student Writing: NCTE Research Report. Urbana, IL: NCTE.
- Gower, R. & S. Walters. (1983). Teacher Practice Handbook: A Reference Book for EFL Teachers in Training. London: Heineman.
- Hahn, J. (1986). "Students' Reactions to Teachers' Written Comments". National Writing Project Network Newsletter, 4: 7-10.
- Hamp-Lyons, E. & B. Heasley. (1978). Study Writing. Cambridge: Cambridge University Press.
- Hendrickson, J. (1977). "Error Analysis and Selective Correction in Adult ESL Classroom: An Experiment." ERIC Document Reproduction. (ED 135 260). Washington, D.C.: Center for Applied Linguistics.
- _____. (1984). "The Treatment of Error in Written Work". In S. McKay. Composing in a Second Language. (pp. 145-152). Rowley, MA: Newbury House.
- Jacobs, H. et. al. (1981). Testing ESL Composition: A Practical Approach. Rowley, M.A.: Newbury House.
- Johnson, K.R. (1993). "Materials design in the 90's -- Three exercise types." Lecture presented at 1993 National Seminar of the Chulalongkorn University Language Institute on Materials at the Crossroads, 2 December 1993, Bangkok.
- Lang, R.E., Jr. & S. Evans. (1987, February). "What Our Students Taught Us about Paper Marking". English Journal, 76, 113-116.
- Moskowitz, A.B. (1978, November). "The Acquisition of Language". Scientific American, 92-108.
- Myer, M. and G. James. (Eds.) (1983). Theory and Practice in the Teaching of Composition: Processing, Distancing and Modeling. Urbana, IL: NCTE.
- Numan, D. (1988). The Learner-Centred Curriculum. Cambridge: Cambridge University Press.
- Purves, A.C. et. al. (1984). "Towards a Domain-Referenced System of Classifying Composition Assignments." Research in the Teaching of English, 18 (4), 385-416.

- Radecki, P. & J. Swales. (1986). "ESL Student Reaction and Response to Feedback on Their Written Work". Papers in Applied Linguistics-Michigan, 1, 70-87.
- Raines, A. (1987, October). "Why Write? From Purpose to Pedagogy". English Teaching Forum Journal, 4, 36-41.
- _____. (1988). "The Texts for Teaching Writing.". Paper presented at RELC Annual Regional Seminar on Material for Language Learning and Teaching: New Trends and Development, 20-21 April 1988, Singapore.
- Rivers, W.M. (1968). Teaching Foreign Language Skills. Chicago: The University Press.
- Robb, T., S. Ross & I. Shortreed. (1986, March). "Salience of Feedback on Error and Its Effect on EFL Writing Quality". TESOL Quarterly, 20, 83-96.
- Savignon, S. (1991). "Innovations and Explorations in Communicative Language Teaching". Paper presented at the Second International Conference on Explorations and Innovations in ELT Methodology organized by Chulalongkorn University Language Institute, Bangkok, December 2-4, 1991.
- Schmidt, R. (1990). "The role of consciousness in second language learning." Applied Linguistics. 11:129-158.
- Semke, H.D. (1984, May). "Effects of the Red Pen". Foreign Language Annals, 17, 195-202.
- Shaughnessy, M. (1977). Errors and Expectations: A Guide for Teacher of Basic Writing. New York: Oxford University Press.
- Snedecor, G.W. and W. G. Cochran. 1976). Statistical Methods. Des Moines, IO: The Iowa State University Press.
- Valette, R. and R.S. Disick. (1972). Modern Language Performance Objectives and Individualization A Handbook. New York.

- Witbeck, M. 1976). "Peer Correction Procedures for Intermediate and Advanced ESL Composition Lessons. TESOL Quarterly, 10 (3), 321-362.
- Webb, J. (1988, April). "In Defence of Correction: Reply to Those Who Say That Correcting Students' Writing is a Waste of Time." The Language Teacher, 12 (1988), 29.
- Zamel, V. (1985, March). "Responding to Student Writing". TESOL Quarterly, 19, 75-101.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก I

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ชื่อ

ปีที่สถาบันการศึกษา

การตอบแบบสอบถาม

ครั้งที่ 1 2

สำหรับเจ้าหน้าที่

แบบสอบถามนี้ถามเกี่ยวกับวิธีที่ท่านใช้ในการปรับปรุงงานเขียนหลังจากที่ได้รับงานคืนจากครู โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่เป็นการปฏิบัติของท่าน ขอความร่วมมือตอบตามความเป็นจริง และการตอบนี้จะไม่มีผลกระทบต่อผลการเรียนของท่าน

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือ

กลวิธีในการปรับปรุงงานเขียนหลังจากได้รับงานคืนจากครู

1. ทำความเข้าใจกับส่วนที่ต้องแก้ไข

ทำ ไม่ทำ

2. ศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับภาษา

ทำ ไม่ทำ

ถ้าทำ ท่านศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับภาษาโดยวิธีใด

(ทำเครื่องหมาย ✓ ได้มากกว่าหนึ่งแห่ง)

2.1 ปรึกษาเพื่อน ปรึกษาครู

ศึกษาจากพจนานุกรม หนังสือไวยากรณ์

บทเรียน

2.2 อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

3. ในการแก้งานเขียน ท่านเรียบเรียงความคิดใหม่หรือไม่

ทำ ไม่ทำ

3.1 ถ้าท่านเรียบเรียงความคิดใหม่ ท่านมีปัญหาหรือไม่

มีมาก ปานกลาง

น้อย ไม่มีปัญหา

3.2 ถ้ามีปัญหา ปัญหาเกิดขึ้นจากอะไร

เป็นปัญหาในการถ่ายทอดความคิดออกมา

เป็นปัญหาทางไวยากรณ์

เป็นปัญหาทางการใช้คำศัพท์

เป็นปัญหาในการเรียบเรียงความคิดใหม่

สำหรับเจ้าหน้าที่

- 3.3 ปัญหาอื่น ๆ (โปรดระบุ)
4. เมื่อได้รับงานเขียนคืนและต้องปรับปรุงแก้ไขงานใหม่ ท่านเขียนร่างก่อนหรือไม่
- ทำ ไม่ทำ
- 4.1 ถ้าท่านร่างใหม่ ท่านร่างตามโครงร่างของงานเขียน (outline) หรือไม่
- ทำ ไม่ทำ
- 4.2 ถ้าใช้โครงร่าง ท่านใช้โครงร่างภาษาอะไร
- ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ
- ทั้ง 2 ภาษา
5. ท่านตรวจทานงานเขียนที่จะส่งใหม่หรือไม่
- ตรวจ ไม่ตรวจ
6. ท่านคิดว่างานเขียนฉบับใหม่จะมีที่ผิดมากขึ้นกว่าเดิมหรือไม่
- มีมากกว่าเดิม มีน้อยกว่าเดิม
- 6.1 ถ้ามีที่ผิดท่านคิดว่าจะผิดซ้ำแบบเดิมหรือไม่
- ซ้ำ ไม่ซ้ำ
- 6.2 และเป็นข้อผิดพลาดทางด้านใด (ทำเครื่องหมาย ✓ ได้)
- มากกว่าหนึ่งแห่ง)
- ผิดทางด้านความคิด ผิดทางด้านภาษา
- ผิดในการเรียบเรียงความ (organization)
- 6.3 ถ้าไม่ผิดเพิ่ม ท่านคิดว่างานเขียนของท่านจะมีคุณภาพเช่นใด
- ดีขึ้นกว่าเดิม เท่าเดิม
- ต่ำกว่าเดิม
- 6.4 ถ้าดีขึ้นกว่าเดิม ดีขึ้นมากน้อยเพียงใด
- มาก ปานกลาง
- น้อย
- 6.5 ถ้าต่ำสุดกว่าเดิม ต่ำสุดกว่าเดิมมากน้อยเพียงใด
- มาก ปานกลาง
- น้อย

สำหรับเจ้าหน้าที่

7. เมื่อท่านได้ปฏิบัติงานเขียนคั่นจากครู ท่านมีประสบการณ์ในทางใด

- ในทางลบ ในทางบวก
 ทั้ง 2 ทาง

7.1 ถ้าเป็นในทางลบ ปัญหาเกิดขึ้นเพราะสาเหตุใด
ไม่เข้าใจการแก้งานของครู

- ไม่เข้าใจ มาก
 ปานกลาง น้อย

7.1.1 อ่านลายมือครูไม่ออก

- มาก
 ปานกลาง น้อย

7.1.2 ไม่เข้าใจเครื่องหมายที่ใช้

- มาก
 ปานกลาง น้อย

7.1.3 ไม่เข้าใจคำอธิบายในชั้น

- มาก
 ปานกลาง น้อย

7.1.4 ไม่ได้จดคำอธิบายของครู

- บ่อยครั้ง บางครั้ง
 ไม่จดเลย

7.1.5 สืบคำอธิบายของครู

- บ่อยครั้ง บางครั้ง

7.1.6 ประสบการณ์ในทางลบอื่น ๆ โปรดระบุ

.....
.....

7.2 ประสบการณ์ในทางดี

7.2.1 ท่านรู้สึกกระตือรือร้นที่จะทบทวน

- มาก ปานกลาง น้อย

7.2.2 ท่านต้องการแก้ไขงานให้ดีขึ้น

- มาก ปานกลาง น้อย

7.2.3 ท่านจดคำอธิบายของครูไว้เพื่อทบทวน

- มาก ปานกลาง น้อย

สำหรับเจ้าหน้าที่

7.2.4 ท่านเข้าใจคำอธิบายของครู

มาก

ปานกลาง

น้อย

7.2.5 ประสบการณ์อื่น ๆ ในทางบวกของท่าน

(โปรดระบุ)

.....

.....

8. ท่านมีข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะใดบ้างในการปรับปรุงงานเขียน
ของท่านที่ควรปฏิบัติ (โปรดระบุโดยละเอียด)

.....

.....

.....

.....

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก II

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

งานชิ้นสำคัญ (Pre-test 1)

Directions: You are a university student competing in a writing contest organized by the "Life" magazine. You are to describe one of the places in Thailand you think most attractive for tourists to visit. If your article is selected for publication, you will win B250. (100-150 words)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

งานชิ้นสำคัญ (Post-test 1)

Directions: You are a Thai university student who wishes to write an article for an English magazine. Choose one of the following topics below. Then write a paragraph of about 100-150 words describing the chosen place.

1. Phuket
2. Chiang Mai
3. Pattaya

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

งานชิ้นสำคัญ (Pre-test 2)

Read the following news item and write 2-3 paragraphs based on the guidelines given.

Big Bell Inferno

Panicked residents trapped

At least seven people were still trapped as of 3.00 a.m. this morning on the top floor of the 22-storey Big Bell Department Store near the Ploenchit Intersection which was hit by a fire shortly after 1 a.m. A total of 13 persons were rescued, police
5 reported.

At press time, firemen were still battling the fire and trying to rescue those trapped -- some of them seen perching helplessly on the top floor of the building screaming for help.

A police officer holding a megaphone shouted to them to stay
10 calm. "Don't panic. We are trying to save you," he shouted as smoke billowed from the building.

At 3 a.m., 13 of those trapped were rescued by firemen through the back fire escape. Some of them were reported to be injured.

Police said the fire started on the fourth floor of the
15 department store which housed a restaurant and quickly raged to other floors. Thick smoke hampered the rescue attempts.

Firemen reported that there were large number of cooking gas tanks inside the building. About forty fire engines were rushed to the scene.

20 One helicopter hovered over the raging building as panic - stricken victims trapped on the rooftop shouted for help. Large throngs of on-lookers gathered in the street below.

Police said a woman was among those rescued. She was slightly injured.

25 The Big Bell building also houses many offices. Most of those who were trapped were believed to be security guards and cleaners.

Latest

30 Police reported at 3.15 a.m. that firemen were able to rescue all the people trapped in the Big Bell Department Store.

The last seven of them were hoisted to safety by a police helicopter from the rooftop.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

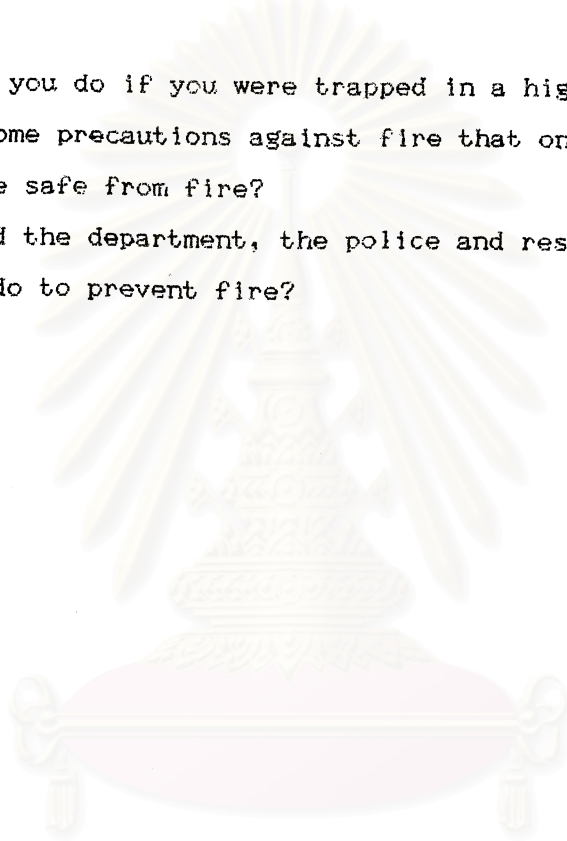
Name

Institute

Date

Write 100-150 words following the 3 given guideline questions.

1. What would you do if you were trapped in a highrise building?
2. What are some precautions against fire that one should take in order to be safe from fire?
3. What should the department, the police and residents of highrise buildings do to prevent fire?

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

งานชิ้นสำคัญ (Post-test 2)

Read the following news item and write 2-3 paragraphs based on the guidelines given.

The Urban Flood

Overnight rains swamp key roads

A low pressure trough from the east dumped a record 156.7 mm rainfall on Bangkok on Thursday night and early yesterday morning, paralysing some sections of the city.

At least eight main roads and adjacent sois in Bangkok and Thon Buri were submerged, and the flooding forced the closure of schools, particularly around Sukhumvit, new Petchburi and Din Daeng roads and Vibhavadi Rangsit Highway.

The overnight deluge dumped 156.7 mm, the highest amount recorded by the Meteorological Department in less than 24 hours in Bangkok this year.

The trough was expected to pass Bangkok today and the weather will improve in the absence of other depressions or monsoon formations.

Rainfall in Bangkok on Thursday night was:

Phra Khanong 139.0 mm., Bang Na 133.7 mm., Thon Buri 124.2 mm., Bangkok police station 117.8 mm., Pathumwan 112.8 mm., Bang Rak 108.4 mm., Phayathai 108.0 mm., Wat Phrayakrai police station 107.0 mm., Yannawa 106.8 mm. and Samranraj 105.4 mm.

Central Traffic Police said all main roads, such as Sukhumvit from Bang Na market to Soi Nana intersection, Vibhavadi Rangsit from Suthisan flyover to Surasak Montri School New Petchburi, Din Daeng, Phaholyothin, Rama IV, Sri Ayutthaya, Ekkamai, Asoke, and Thon Buri-Pak Tho from Kms 7-9 were flooded as were all sois.

Traffic police ordered the closure of Suthisarn Road from

25 Saphan Kwai to Suthisarn flyover since the water was too high for cars to pass and because of several holes.

Congestion was reported on many main roads, and Traffic Police Chief, Pol. Maj. Vorawat Kunjara na Ayutthaya told his men to attend to breakdowns.

30 Fire Brigade Chief Pol. Maj. Gen. Chongsaneh Suwanchinda at 5.00 a.m. sent 300 firemen and 30 fire-engines to help people and motorists.

Operation centres were set up on Sukhumvit, Wireless, Sri Ayutthaya, Rama IV and Suriwong roads to help motorists.

35 Telecommunications at some offices were disrupted, and officials were still trying to restore services late last night.

Officials from the Bangkok Metropolitan Administration's Drainage Bureau said floods were expected to recede from main roads by 3 p.m.

40 Bangkok Governor Chamlong Srimuang went to inspect the floods on Sukhumvit road, especially at a section in front of the Philippines Embassy, where the water was 30 cm deep.

The governor said it was difficult to remedy the problem quickly because most of the city's drains are small and outdated,
45 and it would cost a lot to replace them.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Name

Institute

Date

Write 100-150 words following the 4 given guideline statements and questions.

1. Briefly describe the flood that hit Bangkok.
The cause and the results.
2. What were some major inconveniences arising from the flood?
3. How did the police, and the Fire Brigade officials from the Bangkok Metropolitan Administration try to solve the problem?
4. Suggest some ways of improving the situation, or how to prevent floods in the urban areas.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

งานชิ้นสำคัญ (Pre-test 3)

Name

Institute

Date

- a. Write a 100 word letter to your brother.
- b. Your brother and his family have been away from Thailand for quite some time. He is now planning of returning and will settle down somewhere. He wrote to you and asked for your advice about where he should live in Thailand, Bangkok or any other provinces. You think that it might be a good idea to write and tell him about advantages and disadvantages of the two living conditions. concentrate your discussion on such topics as facilities, weather, food entertainment, school for children, social life and job, etc.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

งานชิ้นสำคัญ (Pre-test 3)

Name

Institute

Date

Write a composition of 100 words. Tell what you prefer: going to the cinema or watching TV at home. Give reasons for your preference by comparing the two activities in the following features:

- a. Amount of time spent for the activities.
- b. Convenience.
- c. Enjoyment, for example, "Does the same film shown on T.V. give less entertainment than when it is shown in the cinema?"
- d. Budget or expenses for the two activities.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

งานชิ้นสำคัญ (Pre-test 4)

Name

Institute

Date

One of your foreign friends has a bad experience with Thai people during his visit to Thailand. He concludes from his past experiences that the Thais are insincere and narrow-minded.

You think it is not fair to judge the whole nation by only one person's experience and you'd like to change his attitude towards the Thais. How would you persuade your friend that his first impression is wrong? Include examples showing that Thai people are sincere and broad-minded.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

งานชิ้นสำคัญ (Pre-test 4)

Name

Institute

Date

A friend from another university is talking about your institute in an unflattering way. He says it is an old-fashioned system and not up to current standards.

How would you explain to him that he is wrong? Include the following topics in your argument: syllabus, teachers and facilities.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก III

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

CORRECTION SYMBOLS

AGR

Agreement

The verb must agree with the subject. If the subject is singular, the verb must be singular; if the subject is plural, the verb must be plural.

Neither Joan nor Mary are to be blamed for the accident.

(Neither John nor Mary is to be blamed for the accident.)*

A pronoun must agree in number and in gender with its antecedent, that is, the noun to which the pronoun refers.

Each of the men must buy their (his) own uniforms.

Neither Anne nor Joan brought their (her) lunch.

AMBIG

Ambiguous

The meaning is not clear because of the possibility of two or more interpretations of the idea.

San Francisco is farther from Los Angeles than Elko, Nevada. (which city's distance from which city is being compared?)

AP

Apostrophe

Her movements were as calculating as a cobra. (as a cobra's. The idea refers to a cobra's movements.)

No apostrophe needed

John returned the book to it's (its) owner.

There are several kind's (kinds) of flowers in that garden.

ART Article: wrong use, missing or not needed

AWK Awkward or confused phrasing

Muskrats work on the dikes before we get to them by burrowing through between two ponds and thus connect them when their contents are supposed to be kept separate.

(Muskrats burrow tunnels through the dikes between the ponds. Through these openings the water flows from one pond to another.)

CAP Capital letter

Paul Guildford, a Jefferson high school graduate, won the Thomas Paine citizen award. (Jefferson High School, Thomas Paine Citizen Award)

CONJ Conjunction

Privacy hindered my studying while in high school because living in a house where there are many children it is very hard to secure privacy. (A lack of privacy hindered my studying while I was in high school because I lived in a house where there were many children who distracted me.)

COND Conditional

INCOMP SENT Incomplete sentence

? The meaning is unclear

MOD Modifier

NEW SENT New sentence

=& Faulty parallel structure
Elements placed in a series must be of the same grammatical structure.

The duties of the vice-president were to call the meeting to order, collecting the dues, and he appointed the chairmen of the various committees. (The duties of the vice-president were to call the meeting to order, to collect the dues, and to appoint the chairmen of the various committees.)

P Punctuation error
This symbol identifies all errors in punctuation (comma, semi-colon, colon, period, dash, parentheses, quotation marks, question mark, and exclamation point) other than those errors listed as RTS (run - together sentences). Needless or superfluous punctuation is listed under ○ .

There are three colors in the flag; red, white, and blue. (There are three colors in the flag: red, white, and blue.)

That cat, sitting on the roof is mine. Well, just what kind of a girl do you think I am???

... (Only one? is correct)

PGR or ¶ New paragraph needed

When you have finished developing one idea and shift to a new direction, you need also to start a new paragraph.

Paragraph development is inadequate.

You have not given sufficient concrete and specific details to establish or prove the topic sentence or the central idea of the paragraph.

Weak paragraph organization

The factors within the development of your paragraph are not well organized or structured. The material should be revised so that the progression of your thought from the beginning to the end has a better sense of coherence and continuity.

Paragraph unity has been violated

You have material in the paragraph that is not to the point of the topic sentence or central idea and that also distracts from it.

RED

Redundancies

Redundant terms, expressions, and ideas are to be avoided. Do not say the same thing twice. "Repeat again," "combined together," "important essentials," "two a.m. in the morning" are examples of saying the same thing twice.

REP

Repetitious

Avoid being repetitious. Do not say the same thing over. (The preceding are repetitious statements.) Because you change the wording does not mean you've changed the content of the thought; you've merely trodden over the same ground in a different dress. A good student turns his composition in on time. He always has his work ready on the day it is due. He

does not turn it in on the day after or the week after the instructor asks that it be submitted. He is never late.

The preceding statements convey the same idea four times.

REL CL Relative Clause

PR Pronoun

PREP. Preposition

SP Spelling error
Check the dictionary

He was disatisfied with the grade that he had recieved from the profesor. (dissatisfied, received, professor)

T Wrong tense
The wrong tense of the verb has been used.

VOC Wrong word
You've used an inappropriate or wrong word.

The principle (principal) speaker was James Throne.

He excepted (accepted) the money.

I do not believe that teachers should be allowed to administer capital punishment (corporal punishment) to students.

VF Verb Form

VOICE Wrong use of passive voice and active voice

/ การแบ่งคำหรือประโยค

^ ตกคำ

^n คำที่ตกไปเป็นคำถาม

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก IV

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ESL COMPOSITION PROFILE			
STUDENT	DATE	TOPIC	
SCORE	LEVEL	CRITERIA	COMMENTS
CONTENT	30-27	EXCELLENT TO VERY GOOD: knowledgeable . substantive . thorough development of thesis . relevant to assigned topic	
	26-22	GOOD TO AVERAGE: some knowledge of subject . adequate range . limited development of thesis . mostly relevant to topic, but lacks detail	
	21-17	FAIR TO POOR: limited knowledge of subject . little substance . inadequate development of topic	
	16-13	VERY POOR: does not show knowledge of subject . non-substantive . not pertinent . OR not enough to evaluate	
ORGANIZATION	20-18	EXCELLENT TO VERY GOOD: fluent expression . ideas clearly stated/supported . succinct . well-organized . logical sequencing . cohesive	
	17-14	GOOD TO AVERAGE: somewhat choppy . loosely organized but main ideas stand out . limited support . logical but incomplete sequencing	
	13-10	FAIR TO POOR: non-fluent . ideas confused or disconnected . lacks logical sequencing and development	
	9-7	VERY POOR: does not communicate . no organization . OR not enough to evaluate	

(cont.)

ESL COMPOSITION PROFILE

STUDENT

DATE

TOPIC

SCORE	LEVEL	CRITERIA	COMMENTS
VOCABULARY	20-18	EXCELLENT TO VERY GOOD: sophisticated range . effective word/idiom choice and usage . word form mastery . appropriate register	
	17-14	GOOD TO AVERAGE: adequate range . occasional errors of word/idiom form, choice, usage <u>but meaning not obscured</u>	
	13-10	FAIR TO POOR: limited range . frequent errors of word/idiom form, choice, usage . <u>meaning confused or obscured</u>	
	9-7	VERY POOR: essential translation . little knowledge of English vocabulary, idioms, word form . OR not enough to evaluate	
LANGUAGE USE	25-22	EXCELLENT TO VERY GOOD: effective complex constructions . few errors of agreement, tense, number, word order/function, articles, pronouns, prepositions	
	21-18	GOOD TO AVERAGE: effective but simple constructions . several errors of agreement, tense, number, word order/function, articles, pronouns, prepositions <u>but meaning seldom obscured</u>	

ภาคผนวก V

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

TEST OF WRITTEN ENGLISH
A NEW COMPONENT OF TOEFL

More than 10,000 examinees took the Test of Written English (TWE) at the first administration in July 1986. In November, about 45,000 examinees took the test. The TWE, which is given under secure conditions at the beginning of the TOEFL administration, provides an opportunity for examinees to demonstrate their ability to compose in standard written English. It is scored on a 1-6 holistic scale, and the test result is included on the official TOEFL score report.

The TWE will be administered as part of the May 1987 TOEFL test, and, during the 1987-88 testing year, in July, November, and May. Institutions that require or recommend that their applicants for admission take the TWE should advise them to register early for those test dates. Institutions that would like their applicants to take the test may wish to include information about the TWE in their admissions materials so that applicants will be able to register in time for the appropriate TOEFL administrations. There is no extra fee for the test.

Scores

Explanations of TWE Scores

6	Clearly demonstrates competence in writing on both the rhetorical and syntactic levels, though the essay may have occasional errors.
5	Demonstrates competence in writing on both the rhetorical and syntactic levels, though the essay will have occasional errors.
4	Demonstrates minimal competence in writing on both the rhetorical and syntactic levels.
3	Demonstrates some developing competence in writing, but the essay remains flawed on either the rhetorical or syntactic level, or both.

Scores

Explanations of TWE Scores

2	Suggests incompetence in writing.
1	Demonstrates incompetence in writing.

January 1987

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย